Biblioteca estense universitaria
Largo S. Agostino 337
I-41121 Modena MO
Tel ++39 + 59 222248
Fax ++39 +59 230195
b-este@beniculturali.it

bibliotecaestense.beniculturali.it

alfa.s.5.9

Miscellanea greca: Clemente Alessandrino, Apollinare di Laodicea, Pseudo-Giustino, Tatiano, Atenagora

Ms., 14. sec.

Img: BEU, 2013

Terms of use
Using texts and images of the Estense Library is free - within the CC license terms - only for personal, private and non commercial use.
In the case of a non commercial, public use, their source must be cited, linking to the homepage of this site.
For any different purposes, or for getting higher resolution images, please follow the guidelines in the Reproductions page of the website, and/or write to b-este.urp@beniculturali.it.
Creative Commons License
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Italy License
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/it/deed.en

Inches
Centimetres
KODAK Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2000
Kodak
LICENSED PRODUCT
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

BIBLIOTECA ESTENSE
MODENA
Cod. Gr. 126
VECCHIA SEGNATURA Ms. III. D. 7
SEGNAT. ATTUALE α. S. 5. 9.
(cc. 295)

Scrub X.° Cf. Mon
Otto Graef. ad
Euseb. Athenag

Seculi X? Cf. Montfaucon, Palaeogr. Graec. p. 275.
Otto Praef. ad Iustini opera p. 1
Praef. ad Athenagoram p.

Clementis Alexandrini

B.E.

B.E.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE R

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΑΓΟΡΟΥ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

ἀμφὶ μὲν τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου μυθολογεῖται. ἀμφοῖν
γὰρ αἱ δίκαι μῦθος δὴ ἀμφω καὶ τὰ αἴτια. φοβῆ
τοίνυν ἐγχείρων αἱ δίκαι τέχνη τῇ μεσοτάτῃ,
ὁμῆ, ἵ ἀθηνᾶ δίδωσιν. ὁ δὲ θεὸς τῆ ἵσασι
δρᾶν μὲν ἀδύνατον σοφίαν. ἄμοιρον οὖσαν μύθου ἐν
μεγίστῃ. ἐπὶ θάσσαν ταύτην ἵ ἀμφὶ
δίκαι δὴ ταύτην δρᾶν ἵ αὖ ἡμῖν. μεταφύτευσον τὴν μεν
αἰδῶ. φοιτᾶν σοι καὶ ἄμεν τοῦτον ἀνθρώπων δὴ μὴ
σεσθαι μύθον. ὃν δὲν. ἀνόμων τὸν λοιπὸν. καὶ τὸ
πανταχοῦ πανδαίσιον. ἀνθρώπων ἐπιστήμη ὅτι ἐν
καιροῖ δρᾶσι σωφρονεῖν τῷ τοῦτοι. ἐπὶ ταῦτον ἐρᾶν
τὰ αἰδῶν τοσανόμου. ὑμνοσι δὲ ἐμὲν σ' ἔφασαν δίκη
δὲ ἐμί. δὲ. οὐκέτα λάβῃ. ἀρὸν δὲ δίκη καὶ ἐπὶ φορὶ ἐν οἱ
ἀνθρωπίνοις ἀνόμοις. ὁ πανταχοῦ ἐν ἀνόμοις. ὑπὸ τοῦ
φοβεῖσθαι μὴ ἀνόμως ἀνθρώπους ἀπολέσῃ τὸ
πόλεως τῶν τὸ φαίδρον. μόνον ὡς σοφοὶ ἐκ ἐπὶ πλουσίων

ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΕΙΧΟΥΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

B.E.

ἅρμαι δὲ καὶ. καὶ τοὶ ὁ αὐτοὶ στίχος ὑπὸ τὸ τέτρω κόν ὁ ἔξοθεν μοῖος, ἰὴ θαιρῶν δὲ ἀέρα καὶ ὑγρὴ κὸν· καὶ τὰὶ ὁ δρῖος αἰὲν ὄρη. καὶ θρακῶν ὑγιεῖα. τὸ πλαίνιον τὰι μὲν στίρια, τθθάσσαι καὶ καθύμενται, ἔχω μὲν ἔς μῦθος ἐοῖ. δυσαρμοσθέω, τὸ σαὶ ταὶ σ ὅμοι ρῶν δὲ μὲν αἰσυμφορᾶιο· ἐμὲν δὲ καὶ τῶν καλεῶν αἷ αἷμα γραφαὶ γράμμασι δραίματα· αἰμὰ γαρ τὰ μὲν δραίματα καὶ τοὶ ὁ λὶν αἷ ζοντα ποιητὰ ὁ. τθίδον ἰὴ Μ παρ οἰνοῦντα ὁ. ἰὴ πλέω σον αἰν αθλιόσαι τθῦ, ἀφρα ἰνοντα ὁ ἐκ τὸ σσο. τθγθὴ καλιχλιὴν, αὐτοῖς σαυτύροισ. ξ θιάσσοι μὲν αἰμὶ οὖν καὶ ταὶ ἄρχοι δαιμόνων χορῶι. ὅμιλόν ι καὶ ἰὴ θαιρῶν ι, κατὰ ἰμέρα ν χλιρακόσιν. κατα ρῶ μὲν δὲ ἄν ρα τὸν, ἐξ οὐ ν ἂν αἰλιθῆσαν. ἅμα φανα ταὶ τὶ φρονίοι. ἔρ ρο ἄ ιον τῦ καὶ χορὸν τὸν ἄ ιον τὸν τροφλιτὸν ἐν λὶ δο. ὅσσ τὶ μὲν ἰὴ τὸ πλαίνιον ἀπο στίλλ ουσι ἀφ ρο σ. καταμαχ τὸν τὸν μὲν ἰὴ τὸ ὑπ ὁ ὅμ ὁ ἀ κυλίν δομέ νοισι καὶ τὸν πλάγιον τὸ ὑπ ἀ ιον ἀποσ ἐ ρ ρ ο. τὴν ὑσσ ταύτην ὀρ φέ ουσ δὲ ξι αἰ τὴν σῶ φρο σύ ἔ ασ τὴν ρί αν· οἱ δὲ ἀν αν δοαντ ὁ. καὶ ἀπαλίντον τὸ. ὅμ καὶ ν αμ ξὺ ξ ἰὴ θαιρῶ ν αι. κατὰ μὲ τὸν τῶν οἱ καὶ ὑτῶν δὲ ὑπ ἀ ὼν· ὅτι γὰρ σ ἀὼν ἐξ ὁμόσ θοιαι νόμοσ. καὶ λόγοσ κῦ ξι λὶν λόγοσ σύ νιοσ· ἐ γκλιθὲσ ἀὼ γω νί σ τὸ· ἐσ τοῖ τῶν τὸ σ κοσμοῦ θοαὶ τρ ὸ ἀ ἰ σ ἔφ ρα νόμ ὲν οσ· αἰὶ δὲ δρό ὁ ὁ ὐ μ ο μοσ ὁ ὅμ ὁ ὁ σ ὑτὸν τῶν ἀν θρ ὁ υ νόμ ὲν ο. οὐ δὲ τὸν καὶ σ τὸ ν ὁ σ. οὐ δὲ μὲν ἔφ ρ ὶν ὸν ἰὴ λὶ δ ἰον· ἰὴ δὲ ὁ ρ ἰον· ἀ ρ ε ὰ τὸ καὶ μὲ ἰὴ ἀ ῖ μονίαι σ τὸν ἀ ῖ δ ἰον μὲ νόμ ὲν ο. τὸν φ ρ ὸ ν ι μὲν τὸ ἀ ὐ τὸ· τὸ αἰ ὶ σ μα τὸ ἰ καὶ μὲν· τὸ λά ῖ τ ἰ κὸν· μ ἰν ὰ σ θ ὲ τὸ ὅλ ὸν τὸ ἰ κ α κ ὸν ἐσ τὶ λὶ δ ὸ· ἀ π ὰ ρ τὸ μ ὲν· ὑ μ ν ἰ κὸν τὸ ἰ ἀ

νοφανεστατον

πολιτῶν ἁπάντων. αὐτὴ σὺν ὅλου τὴν αὐξησιν ἑκάστου
μέλους ὑποκρίνεται τὰς ὀφρύας δὴ καὶ σύνιδε
γόνυ μέλεα φιλόνικον μάλιστα. ἀμφὶ καὶ τοῦ
τον. ὃ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ μεταβολῆσαι δίκαιον. ὁμοίως
δὲ καὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ γίνεται τῷ μιμουμένῳ
λοιπὸν ἀμφὶ μέρη τραγικῶν καὶ διθυράμβου
λοιπὸν τοιοῦτον μέρος αὐτοῦ. αὐ τραγικὸν αὐ.
νιτρόμενος. καὶ πάντα αὐτὰ ταῦτα ἀμφὶ τὰ
θυρία καὶ τοιοῦτον, τί φησιν, τί σύνιδε τί δὲ
αὐτὴ μεταβολὴ φωνῆς ἐστιν αὐτοῦ ἡμέρου. τί μὲν γὰρ
λέγει τοῦτο καὶ λέγεις. αὐτὸς αὐτῆς πλα
νώμενοι δουλεύοντες τί δὲ ναῖσι ἐξ ἐμοῦ θυμίαμα
τοι λέγων. ἐν καλιαῖς καὶ φθόγοι διάφορον τὸν
νῦν τοί. μεσοῦντος ἀμφὶ λόγου τί φησιν τί ἀποφο
λὴ γραφή. ὁ τοῦτο τί χρήσιμον καὶ τί φιλανία
ἐνοῦφανὴ τοῦ σχήματος αὐ. οὐκ ἐρῶν τῶν ὅν
δικαίων νῦν, αὐ ἐοικὸς μᾶλλον λέγειν ἀμφὶ καὶ κατὰ
τὸ αὐτοῦ ὕδωρ ἐοικὸς μᾶλλον. ὁρατὸν αὐ σκαφὸν
κοινόν. ὅσον ἐσχάτην ἀνοῦν, θέλει φαν, καὶ ἀνόητ
ὁκτηρίαν τοῦτοι λέγειν. οἱ δὲ τὴν αὐλῶν σύν νοκτροι
οἱ τῆς ὀνόματος οἰκήσεως ἀμέτοχοι ζῶν λίθων, ἀκρόασται
μόνον γινόμενοι τοῦ αὐλήματος. ἀνθυπέκειντο. τοῦ
τοι καὶ τὸ παῦ δικαίωμα ἐστὸν ὁμιλοῦσι. καὶ τῶν
τοιχέων τὴν διαφωνίαν, ἃ σάρξιν ὄντα ἔχειν τε
φωνίας; ἵνα δὴ ὅλος ὁ κόσμος αὐτοῖς. ἁρμονία
γένηται καὶ θαλάττης μὲν ἀνίκα λόγων μένων.
γῆ δὲ ὅτι καινὸν φθέγγεται αὐτῶν γῆν δὲ ἐμ
πνεῖν, ὅταν θυμοῦται φερομένων καὶ ὄρος αὐτῆς ἐπὶ
ζῆ θαλάττης. καὶ μὲν καὶ πυρὸς ὁρμὴν ὅμα
λόγῳ ἀέρι. οἷον ἢ δώριον ἁρμονίαν. κεράσασα λύ
διοι. καὶ τὴν ἀέρος αὐτὴν τυχὸν τὴν αὐτὴν

ἐν καθυπνεύμασι

ὀρεσιδρόμοις

τραγικὰ

τοῦθ᾽ ὁ κ̄ὸ. ὅλος παλλὰς προ τῆς τοῦ νοῦ θεᾶς φυλακῆς. καὶ μὴ δεῖ λιμὴν τὸ μαθηματικὸν ὄκτῳ ὄν. πολλαχοῦ ὁ ῥαψῳδὸς τοιοῦτον λιμένα ποιεῖται. ὁ σοφὸς ὁμήρος καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. τὸ μὲν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὁρίσας φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην. τὸ δὲ χαρίτεσσι κεκαλλιμένον. καὶ μὴν τὸ αἰσθητὸν ὅσον ἐπὶ τοσοῦτον. μὴ καὶ νοητὸν ὄντως ὄκτῳ ὄν. καὶ ὡσοκάδον. ἢ ὡς οἰκίαν. πρὸ ἓξ ὀφθαλμῶν γαμηλιῶν. καὶ ὡς ἀφ᾽ ἡλιηλιῶν ὅλος ὁ χρόνος καὶ ὅλος ὁ χρόνος ἡλιῶν πρὸ ἓξ ἐνιαυτῶν. καὶ ἓξ ἡλιῶν ὅλος ὁ χρόνος. τέτταρα δὲ διὰ τετράδος καὶ μονὰς δὲ διὰ ἑξάδος ἀφῃρῆσθαι. ἓξ τοίνυν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὁρίσας ὁ σοφὸς ὁμήρος καὶ ὁ λόγος τοῦ ἓξ παῖδας τιμᾷ. ἓξ τοίνυν αὖ τοῦ αἰνιγματώδους. ἢ καὶ πρὸ τῆς ταύτης ἀνάγκης ὕμνας τῶν γλυκῶν. θεοὺς δὲ καὶ ἀνθρώπους ἀμφοτέρους τοῦ λεγομένου τοῦ δὲ τοιούτου οὐδαμοῦ πρὸ δεῖται τοῦ ἰσοσθενοῦς καταλαμβάνοντος. οἱ τοῦ δ᾽ θεοὶ, δὲ αὐτοῖ πρότερον γεγονόμενοι οἱ τοῖ θεοῖ. τοῦτο λόγου τοῦ δὲ καὶ ποιήματα λιμένα. διὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὁρίσας ὁ σοφὸς ὁμήρος καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὁρίσας φησὶν, ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ δύσεων. τοῦτο μὲν καὶ ὅτι δὲ ὀνόματα ὁμοῦ, τὸ παρὰ καθ᾽ ὁτιοῦν ὁμοῦ ὄν δὲ ἀμφοτέρους ὁ χ̄ός. καὶ ὄν αἰνιγματώδεις κεκλῆται. οὗτος οἰῶν ὁ λόγος ὁ χ̄ός. ἓξ τοῦ ἕνα παῖδα τιμᾶσθαι. ἓν γὰρ ὄν θεοῖ. καὶ τοῦ ἓ ἕνα. νῦν δὲ ἐσοφαίνει αὐτοῖς. αὐτὸ ὄντως ὁ λόγος ὁ μόνος ἀμφοτέρους θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. ἀπαντᾶ τοῦ δὲ μὴν αἰτιατικὸν ἐσόμενον. παρ᾽ οὗ τὸ ἀ ζῆν ὅτι διδασκόμενοι. φοβεῖσθαι ζῶν παραπλησίως μέλλα. κατὰ

ἦλλαν τοῦ ἀδάμαντα δὲ ἦλθε σωτῆρα:-

ὡς καὶ ἡρόδοτος λογοποιεῖ φρύγιος καὶ ἀστεμισίους ἀφρικάνους.

τοὺς δὲ ἀφρικάνους προτέλλοντες

ἐμφατικὸν τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάδος ἐπὶ τὴν ἑνάδα

γὰρ τὸν θάνατόν ὃς ἦν τοῦ κυ ἀπόστολον. ἵ χαρίσ
τὸ ἰδιοῦ σωτηρίου πᾶσιν ἀνθρ ὁ ἐσθ ἀμήν· παῦλε
σοφὸς ἵνα ἀφ ἡμῶν ἀποκτείνωσι τὴν ἀδοξίαν. καὶ
ταῦτα ἵνα ἀφ ἡμῶν ἀποκτείνωσι τὴν ἀδοξίαν. καὶ
τὸ καὶ σωφρόνως καὶ δικαίως
καὶ εὐσεβῶς ζῆσαι ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμε
νοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης
τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦτ' ἔστι τὸ αἷμα
τὸ ἐκ νεκρῶν· ἵ ἐσθ φάνειαν. ἵνα ὧν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
ἀνομίας· ἤγουν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ προσέτι καὶ ἀπὸ τοῦ νόμου· ἐσθ φανῇ. ὁ προσωπικῶς· ἐσθ φανῇ. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἡμῶν τῷ ἐπιφανῆναι· ἐσθ φανῇ. ὁ
ὅτι ὁ λόγος σοῦ ἵνα ὧν προσωπικῶς· ἐσθ φανῇ. ὁ διδάσκαλος ἐσθ φανῇ.
ὅτι ταῦτα καὶ τὰ δόλια μυρίγλωσσα· λόγος, ὁ καὶ τὸ ζῆν ζ ΗΝ
θὲ ἀφ ἡμῶν πολλάσας παρασχεῖν, ὅσα δημοσιεύσ.
τὸ δὲ ζῆν ἐδοξάσθην, ἐπιφανέστερος ἐν ΕΥΖΗΝ
ἵνα τὸ ἀφ ἡμῶν. ἐκάθισον δὲ αὐτὸ χορηγηθῆναι· ὃ δὲ· οὐ ΔΕΙΖΗΝ
μὴν πρὸ τοῦ ἐπικτᾶσθαι τὸ πλάνημα· ἀλ ἐνεδείξατο
λάμψασθαι ἀφ ἡμῶν· μὴν δὲ, ἵ δηλ ἀπὸ χ. ὑμῶν ὅτι· ὁ
ἐπιφανέστερος ἐν τῷ ἐπιφανῆναι ἡμᾶς τὸν κύριον ἡμῶν ἐν τῷ ἐπιφανείᾳ
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ

σὺ δὲ, ἀμελῶ προφήτα σμικρὸν σάκ. σ. μύθον δὲ ὅσον λαμ
πρόσ. καὶ τοῦ αὐδρας. καὶ τὸ πῦρ. αὐτόσοι λαμπρὸς
ὁ ἐσ. οὐ γὰρ μορφῇ σῇ ἐσαρχον. οὐχαῖ πρὸς μικρὸν
σαυτὸ τὸ φῆναι ἑαυτοῖ. ὑμεῖς δὲ ὅσον δὲ ὅσον. ὁ φίλοι
μετρίως ἐσ. σῶσαι τὸν ἀνδρα γλυκόμενος. καὶ αὐτὸς
λιθρίνοις δὲ. σῶσαι τὸν ἀνδρα γλυκόμενος. καὶ αὐτὸς
ἵνα δὲ καὶ οὐ. παρὰ ἀνδρὸς μαθητὸς. ὅτι τὸ τὸ ἄρα
αὐτὸς γλυκόμενος ἐσ. ἐν τοῖς καίρου τὸν οἱ φίλοι. Τὸν μὲν
δὲ ἄρα πρὸ τρόπον λιθρίνοις ἐσαρχον. λιθρίνοις δὲ ἀνα
δεῖσθαι τὴν οἰκοδομίαν. καὶ ἂν ἀναμένεσθαι τὴν ὀρ
ὄν; οὐ γὰρ οὐχὶ καὶ ἴσον ἀνδρὸς ἐσ ὀρίαν παρακαλῶ. ϕ΄
※ καὶ τὸ παρὼν ἵνα. φωνὴ πρὸς τρεῖς; πυθώμεθα
τοίνυν αὐτοῦ. τὸ. τὸ θεν. ἐν ἂν δρῶν. λίθιασμὸν
÷ οὐ κόρῃ. χὸ δὲ ἵνα. ἀρνίσεται. φωνὴ δὲ ὁ μολο
γίσῃ θὲ λιθρίνοις ἐσ. τί σοὶ ὧδε ἴσον ἀνδρὸς; οὐ
ἐσ λαμβάν. ἐκ θεοῦ ἡ πρὸ φωνὴ. τοῦ λόγου πορ
÷ τρεῖς δὲ λιθρίνοις ἐσ. τὶ σοὶ ἐσ φωνὴ. ἡ
τοῦ καὶ λιθρίνοις. καὶ τὸν ἀνδρα φωνὴ πρόδρο
μος τοῦ λόγου.
} μος ἴσον ἀνδρὸς. καὶ λίθρινος πρόδρομος τοῦ λόγου.
φωνὴ παρακλητικὴ. πρὸ θοι μαζοῦσα ἡ σὰρξ ἀν
φωνὴ. πρὸς τρόπον ἡ σκληρονομίαν οὐ νοῦν. ἐν
ἡμῶν λίθρα καὶ θρίμμος. ἀρνοῦσι οὐκ ἐσ. ταύτην μοι
τὴν μορφορίαν, προθέσθαι σθαι. ἀλλὰ φωνὴ πρὸ
δρόμος ἐσ τῶν καλέσῃ τοῦ λόγου. σάρξ ἀν ἀναβλέπουσα
÷ γνῶναι καὶ. ὡς ἴσον ἀνδρὸς τὴν θρίμμον. δὴ ταύτην
τοίνυν τοῦ λόγου τὴν φωνὴν. λίθρα δὲ τὸ θεν ἐσ. καὶ
λίθρίμμος καὶ ἀρ μορφῇ. αἱ πρόδρομοι τοῦ λόγου φωναὶ. προδρομοι φωνης τ
δύο. ἀλλὰ ἐσ καὶ ἴσον ἀνδρὸς. αἱ νῦ ἐσονται μοι. τὴν δὲ λ αγγελου ις ιωαν
ποιὲ φῆναι σάρξ. ὡς δὲ φανερὸν τὸ σ τοῦ λόγου τοῦδε
δὲ τὸ θεν ἐσ ἀσαι λίθρα καὶ ἀρ πὸν ἀνδρὸν φῆναι. ἴσον δὲ ἡ

δλον· ἀμφοτέρω τὸ ὅλω ἄτμητον ἀμφοῖν ἄτμητα ἔσται, ἢ ἐξ ἀτόμ-
ων ἐξ ἀτόμων τὸ ὅλον· ἄλογον ἄρα ἐστὶ τὸ ὅλον· ῥητὸν ἄρα
τῷ φ ὑπὸ τῶν· ἀλλ' οὐκ ἔστι· οὐκ ἄρα ἐστὶ τὸ ὅλον· ῥητὸν ἄρα
τὸ ὑφ' ἑκατέρου μήκους· ἢ τὸ ὑφ' ὁποιουοῦν τῶν ἀφ' ὧν ἡ ἀφ-
αιμὼν ἀλογος ἔστω· ἄλογον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀφ' ὧν ἡ ἀφαι-
μὼν· μείζων ἄρα ἐστὶ τοῦ ὑπὸ τῶν· ἐχέτω τὸ ἀφ' οὗ ἡ ἀφαιμὼν
γραμμή· καὶ ὁ αὐτὸς οὗτος· ὁ τὸ ὑπὸ τῶν ἀφ' ὧν ἡ ἀφαιμὼν·
ἐλάσσων ἄρα ἐστὶ τοῦ ἀφ' οὗ ἡ ἀφαιμὼν· ὁ τὸ ὑπὸ τῶν ἀφ' ὧν
ἡ ἀφαιμὼν ἀλογος· ὁ τὸ ἀφ' οὗ ἡ ἀφαιμὼν ὁμογραμμόν σοι δυνάμενον·
ῥητὸν ἄρα ἐστὶ τὸ ἀφ' οὗ ἡ ἀφαιμὼν· ἐὰν ἄρα ἀπὸ ῥητῆς
τμηθῇ κατὰ τὸ ἀφαιμὼν σημεῖον, ἡ ὅλη ἄλογός ἐστιν ἡ καλου-
μένη ἀποτομή· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΤΟΥ ΔΕ ΑΦΑΙΡΕΘΕΝΤΟΣ ΤΟ ΜΕΙΖΟΝ ΤΟΥ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ ΜΗΚΕΙ ΣΥΜΜΕΤΡΟΝ ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ ΠΕΡΑΤΟΣ ΕΧΟΝ

γεράνδρυον ἢ παλαιὸν ξύλον ἐναλλάττοντες ἢ ὄρειν ἢ κατὰ φύσιν ἢ ἀπὸ τέχνης
τῶν ῥᾳδίως ἐξευρεθησομένων ἄγαλμα αὐτῆς εἰκονικὸν ξύλου ἢ ἐλέφαντος ἢ
κατασκευάσαντες:—

αὐτοῦ καλύπτας τὰς ὄψεις. καὶ δῆλον ὅτι μὴ τὸ γυμνὸν οἷον
ὄντως λίθου τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ δηλαδὴ ἀκριβῶς εἰργασμένον. δῆλον οὖν
τὸ ἐκ τοῦ πάθους. ἀδύνατον γὰρ μὴ πολλὴν ἀμηχανίαν
ἔχειν. τὰ δὲ παράπαν ἄφωνα σώματα, τοιαύτας ἐμπίπλασθαι λίθους
λιθώδεστάτας τὰς ὄψεις. λίθος δὲ ἀμέθυστος. τρίτος ὄνυξ
ὃν χαλκέδων. τέταρτος δὲ σάρδιος ἕκτος χρυσόλιθος ἕβδομος
μὲν βήρυλλος. καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα τούτου. αὐτὴ δὲ ἡ μορφὴ ἀσημάντου.
μύθιος ἀλλ' ἀφ' οὗ οἱ καταλήψεις. ὅθι γίνεται γὰρ ἡ κατα-
μία πτῶσις. καὶ κολοφῶνος ἀμφὶ πτῶσις. καὶ τὰ ἄμφω. ὁμοί-
ως τὸν ἐκ μάματος μαντεῖα. καὶ μὴ τὸ ὑπόφουλον ἀν-
ὁ τὸ μὲν. ὁ μὲν οὖν ἡ ἀμφὶ λαφέται. τοῖς ἴδιοις σωθέν-
σαν τὰ μύθιος. μὴ γένοιτο ἡμῖν. καὶ τὸ ἄμφω μαντεῖ
κὸν. μᾶλλον δὲ μαντικόν. τὸ ἀκριβὲς καὶ τὸ ἀκριβεῖον. τὸν
ἐμφάριον. τὸν πύθιον. τὸν δὲ δυνάμενον τὸν ἀμφιάραον. τὸν
ἀπόλλω. τὸν ἀμφίλοχον. ἢ δυνάμενος καὶ τὸ ἀστρικόν
πον. καὶ οἱ ὠνοστικόποιον καὶ τὸν ὀνάφραν κριτικὸν
ἀμφότερον σωθέντα τοῖς. στίσσαν δὲ ὁ μὲν παρ' αὐτὸν πύθιον.
τὸν ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἀδου. καὶ κριθομαντικὸν. καὶ τὸν
ἢ ὅτι παρ' αὐτοῖς πολλοῖς τοῖς μαντικοῖς ὄντος ἐνταῦθα μύθους.
μαντικὸν, οὐδὲν ἀγνοοῦσιν. καὶ τυρρηνῶν θυομαν
τικὴν. στικὸ τοῖς παρ' αὐτοῖς δόξαν. μαντικώτατα δὲ ὄντος ἀμφι-
θέου, ἀφ' ὧν ἀπέφαινον σοφιστήρια. σὺν θεσπρωτοῖς τοῖς δὲ τῶν
γνητικὸν. οἱ γὰρ οἱ ἐπὶ μαντικὴν ἱκόντες ἡμέραι. ὃ λεόφαλεσ-
ἀνθοις χρῶν ὑπὸ ἀπάντων δὲ διασκόμενοι. τὰ δὲ ὅσοι καταλέ-
λοιπε τὰ μὲν σήρια. οὐ κόσμος χλῆσαι μαντικὸν. ἀσσυρίαν
ἡ ἀλλὰν λέξιν. ἀπὸ γὰρ μηδὲ σωδὲ ἀμάλα ἀπ' αὐτὸν
τὸν ἀμφιθέαν λόγον. τὴν γὰρ ἀντέαν τὴν ἀλεξάνδρου
νὴν αὐτοῖς. καὶ αὐτὸ ὁ γὰρ τοῦ καλοφωνίου ὁ μὲν ἐμφα-
ὁ ὢν, ὧν αἱ τελεταὶ μυστικαὶ. οἷον ἐν σικυῶνι τοῦ μηδ.
τοῦ τὸν ἀμφιθέαν ἐν κλεωναῖς ἀναγαίου. διὸ μὲν ὃν καὶ
πόλιν. ὁ γὰρ γὰρ οἱ παῖς χοὶ ὁ μὲν φοβίαι τὴν ἱερομνή-

ὁ δὲ βοιωτοὶ πελεμήσαντες ἐλάβχησαν εἰς εἰρήνην ἐλθεῖν πολεμίων ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς πελλανέων τὰ παιδία ἀπρυτανεύσαντες ἱερὰ ἀφίκαν ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς πελλανέων ἐπολέμησαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν ἱερῶν πόλεων

ἐγκυκλήματα ἐκάλουν τὰ ἐκτὸς τῆς σκηνῆς οὖσα τρόπον τινὰ τὰ ἔξω
φανερὰ γινόμενα. ἐγκυκλήσεως γὰρ τῶν φανερῶν γυμνώσεως δεομένης τὸ
ἐγκύκλημα ἐλέγετο. βατὴ ἐπίξυλος ὕλη. ἐπικείμενον δὲ ἐν τῇ σκηνῇ ἐν ταῖς οἰκίαις
πρὸ χρείας τὰ ἀπόρρητα ὑφ' ἑαυτὸ ἐκάλυπτε τὸ ἐγκύκλημα. εἰκυκλήματα ὀνομάζεται καὶ ἡ τοῦτο ποιοῦσα
κατὰ πᾶσαν τὴν σκηνὴν καὶ κατὰ πᾶσαν οἰκίαν. δείκνυσι δὲ ἡμῖν καὶ θεὸς Ἥρωας τοὺς ἐπὶ

ἀθόν τοῦ. καὶ τοῦ ἱσκίου τοῦ τὸ κεφάλαιον τοῦ ὑφόνου. ὧν
νεφομένων οἱ τοιοῦ ὀφθαλμοὶ ἐσκολιοῦνται ὧν ἀν. ὧν ἀν ὀλέ
γων. δηλῶν λιπαρὰν παρεικολούθησον. καὶ σκεφόνου ὀρ
γίφον καὶ κεφαλῆς. ὀφθαλμοῦ. τοῦ τεθολωμένου. αὐτὴ καὶ ὀφρὺς καὶ
ταύτην ἀκριβῶς τοῦ ὑμεναίων φαγῶν. τὸ ὄνομα τὸ
ἀγαθὸν. δασὺν ὀμφαλὸν. ὀρμενὰ φαὶ ὀφθαλμοῦ.
μηδὲ δὲ καὶ κόρη. δράκα μὴ νῦν ὀφθαλμοῖ καὶ τὴν πλά
γιον καὶ τὴν ἀφ' παγῶν καὶ τὸ πρὸ θυρίδαι ν. ὑγιάσοι δὲ
δοκεῖ καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὀρύγια καὶ τὰ μυκτήρια δηλῶν
μελαγχολῶν. ταῦτ. ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς δικαίου, τῆς πρὸς
δίαν χολὴν μιγνυμένης. ταῦδ. ἀπὸ τοῦ μίσους τοῦ συμβαίνε
κότος περὶ τὸν δίκαιον. ᾧ δὲ καὶ ἀπὸ μνησικάκου
αὐτῇ κοῦ, οὐ θέλων μνησθῆναι διαφθαρῆναι ἀπὸ χόδρου
λάφ. οὐφ θόνος. ὑμῶν δδοδόξασται τὰ μυκτήρια. ἐοικὶ τιμᾶ
σι τιμῇ. παρόσι δὲ. καὶ ἄγλωσσος, μυδαρίασοι νοῦν. αὐτὶ
τοι χοιτῶν τῶν γραμμάτων. τὰ μυκτήρια. θηράσοι
γὰρ ᾧ καὶ ἀγλωσσίτην ος, αὐταρ δλὶ καὶ οἱ μῦδοι οἱ τοιοῦδε.
θραικῶν. τοῦ ὁ καρκαρικῶ ταύτοισ. φρυγῶν. τοῦ ὁ αὐρῆ
το ταύτοισ. ὁμιλίων. τοῦ ὁ δᾳ σι δαίμονας. ὅλος. τὸ
οὖν, ὁ τηνδε θάρξας ἀπαιτήσαι αὐτοῖσ. ᾧ τε ὁ δαρδάνος
ὁ μητρὸς θεῶν καταδήξας τὰ μυκτήρια. ᾧ τε λίθι
ων. ὁ τὰ σαμοθρᾳικῶν ὄργια, καὶ τοῦδαὸ ὑποστιγα
μένος. ᾧ τε ὁ φρυξὶ ἐξ ἄνος, ὃν μίδας. ὁ παραὐτοῦ ὁ δρύ
σουμαθῶν, ἔοικε τὰ δηλαδὸ τοῦ ὑποτεταγμένοις. ἐπὶ τὸ
χνον αἰπαίτιον. οὐγαρ μὸ κύπριος, ὁμιλοῖ τὸν λίμνυ
ρασ. παραὐτᾷ σαι ποταῦ. ταῦπερὶ τὴν ἀφροδίτην.
μαλλῶν τὰ ὀργία. θέκυκτο. λιγύφαι παραδοῦναι τοῦ
μήσασ. φιλοτιμούμενοσ θᾳάσαι. ποτ' μὲν πολίτηδα.
μελάμποδα δὲ τὸν ἀμυδαίονοσ. ἄλλοι φασὶν ἔξαιν
πουμεταλλομίσαι τὴν θηλάδι, τὸν δηοῦ βορᾶσ. πν
θόσ ὑμνούμενον. τοῦτο σοφῶν ἀρχὸ καὶ κοῦ

μιδ' γαλᾶ τ' βασιλεὺς λέγεται· ἰφ' οὗτος μαθὼν
τὰ ῥέ μυστήρια πόδρύσου τοῦ φρυγῶν βασιλέως
δοῦναι τοῖς ὑπηκόοις αὐτοῦ·

φ ἡσαιμ. μήθεν ἀθεόν· καὶ δι᾽ ἡδαιμονίαν ὁ λοιμός οὐ
πρᾶον. σοφόν καλλίαν καὶ φ θορὰν ἐκκαταίφ νόσαν
τὰν Τοιμίαν ταὶν σκήπτρον· λιμὸν δὲ καὶ καιρόν. αἰ
ταὶν ἐκεῖν ταὶν ὀργὰν ἐξελάσσω. αἰτοαίτιον καὶ τρατίαν
δύσορκον. καὶ φ μὲν ἡσθε, ταὶ νόμαὶ σθε μᾶλλον Τοιὸ μὴ
θοῖσ ἐκεῖν τοῖσ τοῖσ ἡμεμνόοισ· φέρ᾽ ἄσω δὲ αἰνα
φανδὸν ταὶ κόλφ μεσίαν. οὐκαὶ δοῦμνοσ λάβ᾽ν. ἀ προσκυ
νᾶφ οὐ καὶ σχεῖν δοκεῖ· λιμὸν οὖν ἀφροδίτην λοιμόν. καὶ λυ
μᾶφ οὐ καὶ σχεῖν δοκεῖ· λιμὸν οὖν ἀφροδίτην λοιμόν. καὶ λυ
προσγόνιον· λιλιὸν ὑραφίλη· ταὶν ἀφροδίτην λοιμόν· ἐκ
φιλομηδία· ὁ τὴν μηδόεν ἐφ᾽ φαίνεθαι· μηδόεν ἐκ
μοῦν· τοῦ ἀποικεμένου ὀνόμου· τοῦ λαῖον· τοῦ με
ταῖτιν τοῦ μὴν· τὸ μῆμα κεκαμένον· ἀ σαόβλωφ ὑ
μὴ μόριον· ὄξιοσ ἀφροδίτη γίνεθαι λαρπόσ· ἐν ταῖσ
τόκεθαίσ ταίτησ τῆσ πόλεωσ· λιδονῆσ τὸκ μὴρίον τῆσ
λομῆσ· ἀλσὸν χόνδροσ· καὶ φάγνοσ· τοῖσ μονομένοισ
ταὶν τάξιν ταὶν μοιχείαν ἐσὶ δ᾽ δοται· νόμισμα δὲ φέ
φ φέρουσιν αἱ τῆσ οἱ μονόμενοι· ἀ σκαίρα, ἐραστάι· δῆ
σοδὲ μυστήρια· καὶ δῖοσ προσῆρα δῆ μήτραν ἀφροδί
οἶσ δὲ μυστήρια· καὶ δῖοσ προσῆρα δῆ μήτραν ἀφροδί
τησ ἁπλοκαί· καὶ μῖμοσ· οὐκεῖ δὸ τὴν φῶλοι πὸν, πρὸ λι
γυναικὸσ τῆσ δῖοσ λιὸ δῆ χάριν· κρῖμα προσφορὰ
θῦσαι λάβαι ἱκετηρίαι δῖοσ· καὶ πόμα χοῆσ· καὶ καρ
δῖουμβείαν· καὶ ἀρχιτουργίαν· ταῦτα οἱ φρήθεν βρί
σκουσιν· αἰτῖδι· καὶ λῦκεῖ· καὶ λῦρίασιν· τὸ θρυλλί
καὶ ἡν δὲ· ὃ σ᾽ ἀρ᾽ ἀποαπάσασ ὁ ζὸσ τοῦ κρίοῦ τοῦ δῖ
δῖμοσ φρόνων· ὃν μὸσ οσ ὄρρι θ᾽ τοῖσ λόμποισ τῆσ δῖοσ·
τιμορίαν τοῦ δῆ· τῆσ μαίασ σκηπλοκλῆσ ὄνυμνόων·
ὃσ ὄνομον δῆ θ᾽ ἐκτρεόν· τοῦσ ἰμοῖα τῆσ μῆλοσσ
ταίτησ· ἐκ πρῖσ οἰσασ παραπεθεῖται· οἶδ᾽ δ᾽ τῆ μῆλοῖ
νῦσ ται· καὶ μῆ γοργὰ ὃ ὑφῆν· μῆν δ᾽ ἀτοὺσ ὀλέχουσ·
- ἐκτεμπαίου ὄφρα ἐν· ἐκλυμεσίαν ὃσ ἐν· ἐκῖρνοφό
- ρησα· ὑπὸ τὸν παφῆν ὑπόδυν ἐν· ταῦτα οἰχῦμφισ

ἐκῖρνον τὸ λίκνον· ὃ σημαίνει τοῦτον· ἀπὸ τοῦ λικνᾶν·
ὅπερ ἐστὶ δαινύειν τρ· ὃ λικνοῦμεν τὸ ταῦτ μυστήρια ἐ
βάπτ· ἐκῖρνεφόρησαν ἀπ᾽ τ ἐβάστασαν ἐξέμυνον τὸν
τὸ ταῦτ μυστήρια τῆ δήμητρος·

ἡδεῖαν ὀνομάζει τὴν
ἄτροφον καὶ ἰσχνήν

ἐπ᾽ ἀφροδίτῃ ἐστ᾽
ἀτιμασ᾽ᾶ·

οὐτ᾽ ὃ κινύρδασι
λεῖ σε γένετο
ἰκάρου·

χθαμαὶ σχηματοί
δοιον·

τελουμένοι

δημοῦσι ἢ τοι δη
μητρόμασ᾽ᾶ
παραφρ·

ἑκάτησ ἐπίθετον

ἰκ᾽ βελλητρέα·ικ᾽
βελλητρητ φρυπε
ἐυ᾽ατιματι·

ἰκορύβαντες ἐ
δαίμονες ἐπ᾽
τὴν ρέαν ὡ
πλισμ᾽ᾶ·

τὸ σήμαλα· ὁ ἰχθὺς τὰ μυστήρια· τίθησι καὶ τὰ ἑξῆς οὕτως
παρατίθησιν· καὶ ἡ μὲν ἡ δὴ μήτηρ· αἱ αὖ τρεῖς θυγατέρες
καὶ ἡ μία· μία γὰρ ἦν τὸ ἀριθμῷ ὄντως αἱ τρεῖς· τὴν φο-
ρβάδα τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ· μεταξὺ μὲν τῶν δύο·
ὅμοια δὲ μᾶλλον τοῖς ὑπερτέροις μύσταις· καὶ φορὰν
καὶ ἑορτὴν τοῖς τρισί· καὶ μία γὰρ ἦν τὰ δραίκοντα· καὶ
ὅμοιον τὸ ἀριθμῷ· καὶ μία γὰρ ἦν τὰ δραίκοντα· ὁμοίως
ἐκφερὲς τὸ κύτρον· καὶ κυκλόλοον τὸ κεφάλιον· καὶ κυκλοτερὲς
τὸν μαστόν· τὸν μὲν ἀριθμὸν ἴσον τοῖς τρισί· τὸν δὲ μέγεθος
ὄψεσιν οἰκείοις· καὶ ὅλη καὶ ἡ τῶν τριῶν φορὰ
λόγον δηλοῖ τινα· καὶ τὸν κάλαθον, καὶ τὴν ἀρ
παγήν, τὴν ὑπὸ αἰῶν δοκοῦσαν, καὶ τὸ σχῆμα τὸ ἐν τῷ
καὶ τὰ ὦ τὰ ἀκουλόθως· τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἀπὸ θεῶν
τὰν θεάν· δηλοῖ αἱ τῶν ἀρότοιο φορίοισι μεμα
ρίζοντες· χοίρου ὁμοιαλγοῖσιν· ταύτην τὴν μυθο
λογίαν αἱ γυναῖκες· ποικίλως καὶ τὴν πόλιν δορτάζουσι
θόρνα φόρια· σκιροφόρια· πομπτρόπως τὴν φορ-
φάτλιο θ' τρισὶ δοκοῦσαι ἀρ' ἡμῶν· τὰ ἀρ διονύσου
μυστήρια· τρίτον ἄπαν θρέπτα· οὖ· ἃ σὺν παῖδα οὖτα
ὃν ὁ πλοῖ μὴν ὃς περιχορεύοντα κουρῆτα· δύο
δοῦπο δυοῖν τοῖν τεταγόν, ἁπατήσαν τὸ παιδάριο δόξ-
αὐτὸ ῥμα σιν, οὕτοι δὴ οἱ τεταγό· δι ἔσασαν ἓν μὴ πί
αχον οὖτα· ὃ δὲ τῷ τελείῳ ποιητῇ ὀρθὸν φῆσιν
ὁ θραϊκιος· ἐθάνος· καὶ ῥόμος· καὶ παίγνια
καμπτόγνια· μιλάτῳ χρῶσθαι καὶ αἱ παῖδες φί-
λον λιμφόνων· καὶ τῷδε ὑμῖν τῷ τελετῷ τὰ

ἐθάνοι, οἱ πρόβιλοι καὶ οἱ θύρσοι ὡς ἀλογένιαν· ῥόμβος, αἰδοῖον·
κῶνος, ὑστέριον· οὐ ἔχηται τὸ σπέρμα εἰς ἐκεῖνο· τελεταῖς ἐφωνεῖτο
ἐναρόζειν· τὸ δὲ αὐτὸ κρόμβος καλεῖτο οὕτω ἀλογένιαν· ὅτι τὸ
ῥόμβῳ κρόμβος λέγεται· ἀπολλώνιος φησὶν ὁ ῥόδιος ῥόμβῳ καὶ τύμ-
πανον ῥεῖν μᾶλλον φρύγες ἢ λάκωνες·

ἔστι δὲ νύμφης πλησίον νόμος οὗτος λεγόμενος· ἐν φυλάττουσι τὰς τελετάς

ὁ σαβάζιος ἐπὶ τέλει τῶν μυστηρίων τῶν γινομένων ἐξ ἀρρήτων ἐπιφωνεῖται σαβάζιος ἁγνὸς ἁγνεύων

ἡ περσεφόνη τὸν ζαγρέα διόνυσον τὸν ῥόμον φησὶν εἶναι τὸν τοῦ διονύσου μυστήριον

ἱππόλυτος

ἑορτὴ δὲ καὶ ἄλλη μένανδρος ἐν ἱερομήνῃ

μέγαρα καλοῦσι τὰ βοιωτοὶ μεγάρα ῥίζης ἀντὶ τοῦ ὄντες

εἰς ῥοφορίαν βορτόνου ἐλίκα λύμην ἀθηναῖοι ἐν εἰς ἐρίφατον λυμαινόμενον πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἱκετηρίοις ὡφέλησεν ἐπὶ πλεῖον ἢ λύσας ἐκ βορᾶν τὴν ἱκαρίαν ἰσοῦσι δὲ λῶνι ἀνδρεφεῖται τοῦ ποτ' ἄφην ἄς·

ἱκουρῆτ' ἀδίμανες ἐπὶ νόῳ λιτόμ' ῥέλεσι πλοφόρο· πορείαν πάντ' εἰς τελοῦσ' ἡ μέναμενὶς δὲ ἱλαὶ ἀδόνυς ἔτι νηπίους ἱκρυπτομ' ἀπὸ πάντα λῆται ἀπολέσειν αὐτοὺς ἑσπέρας τῶν ἁμάτων τόπαλῆτ' ὀρίνιον ἀδηλον παῖφ τεσφώνην·

ἐν ἱρόμῳ ἐν ἀλωραῖς·

χρύσεα λαμπάδα· καὶ ἑρμηνεία καὶ ἑκατέρωθεν τοῦ ναοῦ τῆς ὑψηλῆς Ἀπολλωνιάδος·-

ἀχράδα σύμπλοκα. οὐκ ἀχράδα φησὶ κατὰ πάντα σιν παρ' αὐτὸ
σθαι· ἀστράγαλος. σφαῖρα. πρόμλος. μῆλα. ῥόμβος. δόο
προν. πόκος. ἀνθινᾶ μηδοῦν, τὴν καρδίαν τοῦ δρομέως
ἐρθρομένη. παγκαὸν δὲ τὸ ὑπάγμα τὴν καρδίαν προσηγο
ράσθη· οἱ δὲ ἀπὸ τῆ ταμ φο. οἱ καὶ διαπαίσαντα τὸ αὐτὸν· λόμβη
ταύτην. τρίποδι δοι θὲν τὸ. καὶ τοῦ δρομέως ὑμπάλλον
τὸ τὰ μέλη. καθήκοντα πρότερον· ὃς τὰ δὲ μηρὸς οἰκοῖο
πρὶ πέραν τὸ. ὑπέρφορον λιφαιτοιο· ζ δὲ δὲ, ὕστερον δοὶ
φανὸν ἡ θοὸς λιν. τὰ λαὸν τῆς κνήσιο τοῦ ὁ πορε
ναμ μερ ἐοῦ μεταλαιοῦν. λιὸ δλι τὸ μέρος καὶ ἡ ὁ κολοῦ
σιν ὑμοῦ οἱ θεοί. λύραν μοῖ. τοὺ τὴ τάμ ασ αἰ λιζθαι· ἡ
ταμ μὴ τοῦ δρομέως ἀπὸ χλανι τοῖ παιδὶ παρ αἰ κατὰ
πτῆναι, κατατάσται· ὁ δὲ, οὐ μὰ λιπὴ θιος δ τ ἰ. ἡ σαν
πᾶρ μασον φέρον κατατι θέναι. δ τ ἀσασμὸν τὸν νο
κρόν. ἡ θέρμοδόσ ασαν καὶ τὰ λορυμαὶ τῶν ὀρίνας.
τὸν τρίτον ἀδελφὸν αὐτοῦ κτάμενον τὸ αὐτοί. τὴν λυ
φαμὲν τὸν ὑμέρου, φοῖ νι λιδι ἐυθὺς ἀμπαίτην· καὶ κα
τὰ σάταν τὸ ταύτην, φέρ ομτο δοὶ χαμὲ λιο ἀσαι δο
ναὸ ὑπορφασ τοῦ ὁ λύμπου. καὶ ταῦτ' δοὶ τὰ μὲν φίρια
σιν ὑμοῦ τι φαῖναι. φόνοι· καὶ ταῖφοι· οἱ δὲ ἱερῆ σι τοῦ δε,
ὃν ἀν αἰ κε τὸ πλεῖστα οἱ σιν λαμφῆν, καμοῖσι. τρὸ σθαι
τρατόν ται τὴι συμφοραῖ· ὁ λόριζον ἀποφορὰ ὸν
τὸ σθμ νον δοὶ τρατῆ λιο τι θέναι· οἱ ὀν ται γὰρ δλι. θὲ τοῦ
αἵ ματος τοῦ ἀπορρυ ὸν τος τοῦ κορυ καν τι κοῦ, τὸ σθ
λιν ὁὲ πορυ κόναι. ὃ σσον ἀμφῆ. καὶ αἱ θορμοφορι
αἶ σονται τῆ ῥοι αῖ τοῖ ο λὸ κιεσυ, τοῦ ραὶ φυ λαίτου
σιν ὁσίφ μ. τοὺ ἀπὸ στασι κό τασ χαὶ. θὲ τοῦ τοῦ
δρομέ ου αἵ ματος σταό ν φν. ὑσμασθὲ κόναι νομί
ζουσι τῆ ῥοι αῖ. καμφ ρυσ δὲ τ ο ὸ κορύ καν τος
καλοῦντο. καὶ πτελεᾶ τικαν καμφρικὴν κατασχόσιν.
αὐτὸ ναὶ δὲ τοῦτο, τοὺ ἀδελφεοῦ τὸν. τὴν κίσσαν

ὅτι
θεσμοφορίαις
ἑορτὴ Δήμητρος
ταύτης προσηγορί
τετύμηκε ἐπειδὴ ἀπὸ
τῆς εὑρέσεως σπερμά
των καρπῶν ἐπε νο
ήθησαν θεσμοὶ τοῦ
τὸ νόμοι τῶν πρὸ
τοῦ θερισμοῦ
ἀγα θ ἔχοντ·

ὅτι
τὸ τελεῖν ἰστέλετ
ἐπινοεῖν π πάνα
κτορα δ' ὁ περιέρα
δύναται καὶ πρὸς θεῶν
ἔλεγον·-

ὅτι
ὁ πὸ τὴν δαίμονα οὖν
λεγόμενον κατὰ χθό
νιοι οἱ λέγοντα
σοφιζόμενοι·-

ὁρτὴ φοινίκων
τρόπαιον βεβλη
μένων·-

ἀμβρομένα. ὃν λίθ τὸ τοῦ δρυὸν ὀοῦναι δοῖον ἀποβλῆτο. ἐσ
τυρρηνίαν κατιόντων. ἀλκυόνιος ὄρνεος φοιφορτίου. καὶ
ταῦθα δὲ περὶ κύθνον, φησὶ δοῦτος. τὴν πομπτίμητον
ὀοῦναι ἀσ δὲ διδασκαλίαν. αἰδοῖα. καὶ κύπριν ὀθμὶ σάσθαι
παρ' αὐθρώποις τυρρηνοῖσ. δίλων αἰτίαν. οὐ καὶ ὅσ κεῖσθο
τὸν δρόμον ὀοῦντινα, ἀστὴν προσορᾶσθαι θέλουσιν, αἰ
δοῖον ἀπεφθεγμένον. καὶ τί θαυμαστόν. ἐτυρρηνοὶ, οἱ καὶ
καφοὶ. αἰσχροῖσ οὕτωσ τιμῶσι κόντασ αὐθρώποις. ὅπου
γε αἰθηναίοισι, καὶ τὴν ἀφροδίτην ὁμοίωσ. αἰδοῦμαι καὶ λέ
γειν, αἰσχύνησ ὁμόσθοσ. ἵνα περὶ τὴν δίκὴν μετὰ λοιπὸν
ἀμφισβητῆσι δίκὴν, καταῖσι τὴν τὸ θεάτρου τὸ
κόρησ. περὶ τὴν ὁμοίωσιν. τὸ αὐτὸ κἀκεῖσ δὲ ὅτι τοῦτο
τὸ χωρίον. αἰσσοκαίμενοσ. καὶ φρόντιδοσ καθίζεσθαι
μεγάλη. τοῦτο τοῖσ μὲν ὁμοίοισ. αἰσσοφορᾶσθαι φασὶ νῦν.
ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ τὸ τοιοῦτον ὁμοίωσιν, μὴ μᾶσθαι τὴν ὁδὸν
ρομένην. αἱ κοινὸν δὲ τὴν καλὸν τὴν ὁμοίωσιν. οἱ γὰρ
γόνασο. ὀνόματα αὐτοῖσ. καὶ κόκ. καὶ δυοαίωνοσ ἐν
τρισὶ τόποισ. ὅτι δὲ. ἀμελπόσθ ἐν ἀκυλόσ. κυκλόσ,
ὁ τρισὶ τόποισιν. τοῖσ μὲν δὲ. ὁ ἀμελπόσ. συκῶσ
δὲ. ὁ ἀκυλόσ. αἰφ' οὗ τὸ ἀμελπίδοσ, καὶ τὸ κεφαλόσ,
τὸ ἰσροφαρτικὸν δὲ τὸ ὑπὸ αὐθηναίοισι μέγα σθένοσ. καὶ
καὶ δὲ, ὁ ἰμαφ' αὐτόσ, μὲν ὁ ἐκὶ φ πφ. ἐμὶ ὁσασα κίκαυκα
τὴν δὲ. ὁρφ κεκόσθαι αὐτὴν. τὸ δὲ ἀφ' αὐτὸ νομέ
νησ λαικφ, καὶ πφ οὐκόσθεσ. τὸ δὲ θεάτρου μαφ
κῶν. τὸ περὶ ἀμφισβητῆσι κίκαυκα μὲν μεγάλη. ὃ σ ὑπὸ ρ αὐτὸ
σα δὲ κόσθαι. ἀπ' ἀσκέμβαι τὰ αἰδοῖα. καὶ ἐπὶ δὲ κεν ὑ φ τὴν
σθόδ. κὶ δὲ. τὸ ρ πᾶσι τὴν ὁ τῷ κὶ δὲ. καὶ μάλισ πο τὸ
δρᾶσθαι τὸ πο τὸν. κὶ σθῷ σαυτοῖ σθάματι. ταὐτὸ δὲ τὰ
κφ ιφ ι αὐτὸν ἀθηναίοι μὲν σθῆσι. ταὐτὰ τοῖ καὶ ὁ ρ
φ δὲν ἀν ορ ἀῖ φ. παρ αὐθίσο μαι δὲ σοι. αὐτὰ τοῦ ὁ ρ φ δ
σο τὰ ὅσ. ἵ ν' φῆ ισ μαρ τυ ρ αὐτὸ ἀν αι σχυντίασ.

ὃ

ὁ ἄτυσ αὐτὸσ ἐστὶν ὁ μὲν
νεωσ καλεῖ. οὗτοσ
τὰ ἀδοῖων ἑστέρηκε. ὅτε
πόδασ νεὶ ὑποπτῶν
ἐσπάσθη ὑπὸ τῶν
αὐτοῦ εὑρόντασ ἐσπασμέ
νον ἐν τοῖσ ὄρεσιν τόποισ
συνέβησεν τὰ αἰδοῖα
μόνα μὴ εὑρεῖν. ὁ δὲ
ἱστορικὸσ τὸν πατέρα
σαντὸν ἐκκόψαντα τὰ αἰδοῖα
ἐν τυρσηνοῖσ πεθεῖναι.
ἀφ' οὗ καὶ τοῦτον χωρὶσ ὁ ἄ
τυσ ὑπειλῆφθαι ὡσ αὐτὸσ
ὢν τῶν ἀφ' ὧν νῦν σωι:—

ϙ

τὸ φρέαρ καλλιχορὸν
οἱ παλαιοὶ ὀνομάζουσι.
καλλίχαρον δὲ καλλι
χόρωι ἐπιφέρηται καὶ
θέσεσ παισὶ ἄπαυστοι:—

τιτεῦ, βαρβάρωσ ἀντὶ
τοῦ τρίτου. ἐν μέλπεσθαι ἢ
ἐν βουλεύειν.

ϛ ὑπὲρ ἀνήκεστον
ἄλγοσ πεῖν

ὃν τὴν δοχὴν αὐτῶν
ἐν τρισὶ διέχουσι δὲ
τὴν φ ὁ ἀπόστ:—

ε τὸ μεσοφρόνιον· ὃ ὀφρυοποιοσαπόλοιο ἀνδρός· δξ 36 δδ ὀφρέως
ε παῖτα· σώματος· οὐδεὶς ὀφθαλμοτατύπων· παῖς δξ ἐνιαυτοῦ·
ε χαριτόμενρίνι παιδὸς νόμων· καὶ ποιοῦ ἰσοκώμικοῦ·
ε λιδέσθαι ὦ μὴ δικοδόμοι θαι·
ε δξ ατοδάιολον ἄλφος· ἐνὶ ὃι λικόων ἐνὶ δέλεαρ το·
- λίφθι τὸ σωθλημα ὁβδομηνίαν μυστήριον· ἐνὶ ἡ σδοας·
θαι ον τοὶ λικόνας· ὁβδομον δλεκτικο· ὁβ γασαμένος
- ἀποθέσθαι ὦ σ καλαθον· καὶ δλεκαλαθον ὦ σ λίσθην·
καὶ λαβ ταῦθαύματα· καὶ θδαὶ πορόσμυναι· δξ ἰαμὲν ὦν·
νυκτὸς τὼ τορόσματα· καὶ πυρὸ· καὶ τοὺ μεγαλήτορος·
μάγμον δδ· καταὶ φρονος ὁβ ἓξ ἐνδοὺν δλήμου· πρὸ σδδὲ ς
τοὺ ἄγμον ὁβμήνων· οὐδὲ νασμὸν ἓξ τρεμαντήσαντας,
- ἄασαι οὐδὲ ὁβήσονται· τοῖσι δλὶ ματά θαι· λιβάλεμ τος
ὀδφόσος· νυκτιπόλοις· μέροις· καὶ κροις· λίνα σ· μὲ
σαι σ· τούτοις σάωμ ἓξ τὼ μεταύθάνατον· τούτοισι μαν
τὰ θαι τὸ πυρ· τὸ γὰρ νομι ζόμενα ἰκαταὶ ἀμὸς μυσὶ
ρια· ἀνιδρος· μυοῦνται· νόμος σ ἓξ· καὶ ὑσὸ μιτιος κα μὶ
καὶ τοὺ δράκοντος τὼ μυστήρια, ἀποαιτητιὸ σὶν· θρὶ
σλεμόμενη· τὸ ἀμνητὸ ἴσον ὀφρυῶν· τὸ μὴ ὀφρυῶν μυητὸ·
καὶ τὸ ὀφθαλμὸν ἔχον· τὸ δὲ μὴ ἔχον· τὸ μὲν ἐφ ἑνὸς
ε πορμαικὸν αἰνεῖσ σε φρονεῖσιν· ὑοὶ καίμενα λίδε νητὸς·

συν-θνητὸς

μεταλοτίνου τὸ ἀθηναίων·

ἀποτέρεχθ

ὁ ὁποῖα

ταῖς βλεφαρίσι· ἢ τὸ λην ἢ τὸ εἶη λίτ λιθίνην· ἢ τὸ ἔρια ἐνωτὶ τρεφομένη λαναία ἢ τὰ ἔρια ὁ τὸ ἐλλανόριος

τολύπη ἱρίων ἐλίγμα· πόπανα· πέμμα πλακοῦς τὸ εἰδὲ περιφερὲς ὀμφαλοὺς ἔχοντα·

εἴδος λεμνίσκου·

βλεφαρίδες

φθοῖς πλακοῦς εἶδος, ὃ συναλείφοντες ἀθλητοὶ φθοΐζειν καλοῦσιν·

τὸ μὲν οὖν φιλόσοφον εἶναι μάλιστα τῶν γενῶν τῆς ἐν ἀρχῇ εὐσεβῶν.
ὅτι δὲ ἐν ἀρχῇ τὸ τρέφειν ἀποτοιαύτης πίστεως ἀφορμὴν λαβόντες ἔφησεν
ὁ μωσῆς ἐφορᾶν τὸ κρεῖττον τὰ ἄνισα μὴ ἐᾶν ἐνέχεσθαι τοῦτ'
ἔστι τὸ μὴ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀφιερώσεως οἰκειωθέντα ἐνοῖς ἐστιν ἐγκρατῆ τὸν μέλλοντα
τρέφειν τὸ ἴσον ἀπὸ τοιούτων ἐξαίρετον γενόμενον μεμνῆσθαι κρατεῖν. —

τοῦτο μὲν οὖν ἐν αὐτοῖς διείρηται. ὁ θεὸς δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ ὢν
μόνος αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ τὴν ἀσώματον σύγχυσιν, σωφρόνως ἔσχηκε
κόσμους καὶ καθαροὺς ὁ ἕνα ὑπὲρ τοῦ τὸν λοιπὸν
αὐτῶν, τὴν ἀμιξίαν τοῦ θείου τοῦτο σημαίνων. αὐθένος
ἐστὶ κόσμος καθ' ἑαυτόν. ᾧ καὶ τὴν αὐτάρκειαν αὐτοῦ μηνύων
κόσμους. ἀγεωμέτρητον ὑπὲρ τοῦ ἀμιγῆ τὸν θεὸν ὄντα. ὁ ὑπὲρ
οὐσιῶν ἐρῶν ὢν ἀμιγὴς σωφρονίσθησαι ὁ σύμπαν ἀνθρώ-
πων θεωρήματος. ὧν, ὁ μὲν τῆς παρθένου αἰτίου ὁ αἰγυπτίοις. ᾧ
θεὸς μομφὴ ἐστὶ. μηδὲ ἕρμων ᾧ τὸ αὐτὸ εἶναι. μηδὲ δὲ ἐστὶ
ᾧ δὲ ἐστὶν ᾧ τὸ αὐτὸ εἶναι. μηδὲ ἓν τοῦτο εἶναι ἐνῷ θεῷ
ὁ δὲ ἕρμων ἀκούει, ἐξ ὕλου λαμὼν κατεσκεύασεν ἔργον
δὲ ἔστιν τὶ οἰκεῖον, οἷον ᾧ ἐστὶ θεός. ᾧ δὲ μὴ ὢν ἐκ ὑποκειμένου ᾧ ὢν
μὴ ὢν εἶναι τὶ δὲ καιρὸς ὃ ὢν ἄρρητος. αὐτὰρ δὲ ἐκ αἰῶνος.
ὑπουργήσας τὸν τριακονθήμερον τοῦτον ἄθλον καὶ
δι' ἡμέρας τοῦτον παρασκευάσας καὶ αὐτὸν ᾧ τὸ πῦρ ὃ
ῥᾴθυμον ὃ ὢν ἀπὸ μανθάνοντος ἀπὸ
στῆσαι καὶ δι' ἣν αἰτίαν ὃν. ὅτι τὸ μὲν ἐν ᾧ ὢν ἀδιάστατον·
ὁ δὲ ἥλιος διὰ μιᾶς ἡμέρας τὸν ἐνιαύσιον ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκπορεύεται
ἐλάττονα κύκλον, ὃν ἐκ ἐκλείπει, ᾧ προσθεῖ. τὸν δὲ ἐκ τοῦ ἥλιος αἰνίττεται
διὰ διαμονὴν τῶν προτέρων, τὸν αὐθένον τρόπον. τὸν
τῆς θέας καὶ γονίμου δυνάμεως ἀφορμένον. διὰ
δὲ τοῦ λοιποῦ, τοῦτ' ἐστί, τὸν πολλοὺς ὅσους γραφόμε-
νον τὸν ὅλον ἡλιακὸν θεόν. αὐτὸ τοῦ μόνου ὄντος θεοῦ.
ὡσαύτως ὁ ὅτι τῆς πορείας τοὺς πολλοὺς ὅσους γραφῆναι πρᾶος,
ἀλλοίαις τοῦ ὑπερόου ἀληθείαν πρός. ὑπὸ δὲ ἡλίου ἀπόστασις
ἀφέλειαν πρὸς οὐρανὸν αὐτοῖς κοινωνίαν. ἀρχαῖαι μὲν, ὅτι
τὴν σελήνην. ἄλφα δὲ ὑπουδὲ ὅτι θεραπείας οἰκουσαῦτοῦ οἰκέτους,
καὶ ἀναφαίνεσθαι. οἷον δὲ ὅτι θεῶνος λαβεῖν ταύτην. τὸ ὃ
ραῖος τοῦ ὑτοῦ τὸν δάκτυλον αὐθέρα. καὶ γὰρ πορίζον
θύραιος ἐν ἀρχαίοις· ὁ τοῦ γὰρ ὄχημα ταπεινοῦ χόνθος

ἐ ἀπὸ νοήσεως ἐντ
λάβοντες κατ'ἐν
ἐ ἀπὸ κωνείου ὁ
θαλασσαίνοντες
κατασείοντες ὁ
ἐξεπορεύετο

ὁρᾶν ὅσα ποτ' ἐστίν. ὧν πόσα μὲν ἐστὶ δῆλον· καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ποιήσειεν ἂν ἴδοι τις καὶ δοκῶ. ὄμνοι αἱ δὲ λιμναῖαι θηλυκῶς. καὶ παρ' ἡμῖν αἱ θοὰ ἀσ. ὁ λεθρία αἱ δὲ σὰ λη θοῦς, τὸ οὔνιον φυτὸν τὸν ἄνον, οὔνιον ἐξερθέαν δὲ αἱ τηο. καὶ ἐξεθάνοσαν ἐοὶ νῆσ. νήνοισ προσαν φάνα νασφίσασαι πλαόμασιν· οἱ μὲν γὰρ, ἀσθέσ ἀμφὶ τὴν οὔνον θέαν ἀσασταόμενοι. καὶ ὁ τφ μόνη ποιεῖσθαι κότος, τὸν ἀστέρα ταὸ μὴν ἡόσο ἐοὶ θεόμενοι. θέαι μασαφῖ, καὶ ἐξεθέασαν. θεὸ ὁ θυτοῦ θφὴν ὀνομάσαν τοῦ τοὺ ὁ ἀαθ ρασ, καὶ προσθυμήνησαν· λίλιον, ὃ οἱ μὲν δοί. καὶ σθυλήνιον, ὃ σφρήγισ. οἱ δὲ, τὸν ὁκ γλὸ φυομένον τοὺ λιμέρο σδρο πόμενοι καρ ποῖσ. δηὃ. τὸν σῖτον. ὃ σάνθην αἱ οἱ καὶ δηό μισον, τὴν ἀμπελον. ὃ σ θυσαῖοι προσημέρασαν· ἀμφὶ ταὸ ἀμοιναὸ τὴν καλείαο ἐοὶ σιο πτήσαν τασ. θεὸ ποῖ οἷσι ταὸ αὐτὴ δὸ σφο προσμνοῦσθαι, καὶ ταὸ σμφορά· δὴ τάθην ταὸ θρῖνύαο καὶ ταὸ ἀμνίδαο· ποφεῖ μναῖοι σταὸ ς προτραπαῖοσ· ὅτι δὲ ἀλαίτραο ἀὴ ἀποσολά καοιν. οἱ ἀμφὶ τὴν σκηνὴν ποιηταί· φιλοσόφων δὴ ὃ ἦν δ. καὶ αὐτοὶ, μεταῖτοὶ ποιητικοὶ. τοῦ μὲν ἡμῖν παθοῦ ἀμφὶ δεα λοποιοῖσι τύποισ. τὸν φόνον· καὶ τὸν θρόνα καὶ τὴν χαρὰν· καὶ τὴν ἐλπίδα· ὃ σσθρ ἀμβλύς, καὶ ἐοὶ ἀμνίδησι ὁ παλαιὸσ. ὑμνθοσσ, καὶ ἀνάσσ, ἀσθήμνιον ἀὴ ασθήσασ ποποιόσ· οἱ δὲ, ἐξ αὐτὸν ὁ ρμοίμενοι τοῦ πραγμάτον. ἐλυθοῦνται τοῖσ ἀὴ τοῖσ. καὶ σσματικὸσ ἀὴ ασταίρνηται, δίκη πό. καὶ ἐμοθοῦ. καὶ λαίχθισ. καὶ ἀτρόποσ. καὶ ἡμαρμένη. αὐξασία τὸ. καὶ θαμέα. δὴ ἀτηι καὶ· ὅἐκτοὸ ὅσιν ἡσθιητικὸσ τρόποσ ἀπαίτησο θεοῦν σθρὶ ποιητικοῦ· κατὸν ἀμφὶ οἱ θεοὶ τοὺ δωδεκα. καὶ θεογονίαν ἰοὶ ὁδοσαὶ δὴ τὴν αὐτοῦ. ὃ ὅσα θεὸ λοχὴ ὁ μιρσ. τελάταιοσ δὲ ὑσολήθεται· ἐσὰ γὰρ οἱ ἅπαντεσ οὗτοι τρόποι. ὁ ἀπὸ τὸ θάρσο ἐς θρῆσσαο

ὁ πρῶτ τρόπ ἀπάθ τοῦτ λέγω χ' τὸ θεὸν τ λόγ ἐξ ἡ· τ' ἀρα ἦσθ' ὁτὴ δυσθεώρητοσ εἶ· τοῦτο δὲ σ λέγ ὁ ἱστόρασ· ἀντ τοῦ ἐζωγραφημένοσ·

β πρῶτ τρόπ ἀπάθ τοῦτ λέγ ἐρέικτ θεῖ·

γ ὁ τρόπ πλάνησ

δ ὁ τρόπ πλάνησ

ε τρόπ πλάνησ

ς τρόπ ἀπάτησ

ζ τρόπ ἀπάτησ

η τρόπ πλάνησ

ἀϊδίνη ταῖσ ἐρινύσιν ἀϊ ἐνμενίδ· δὲ εὐ φρ ἐνμενίδ· ἐρὴ ικλεινι·

ἐπιμενίδ· οὔτ ικ ἐρῆσ· ἀὴ τ· ἐρ ἐνεν ἀϊ· ἐρ ἐνεκα θαίρεεν ἐπαγγελμὴ παντ· ἀϊνὴ ἡ βλαπτικ· εἴτ π ἐῶν μα εἴτε π τύχ τελεπῆσ εἰ κατὰ τ εἶπεῖν· οὔτ ἰ ὑβρινὴ ἀναίδειαν ὑπ ἐλαβεν· εἴη θεοὺσ ἰσ νεῶσ ἰ βωμοὺσ αἰτῆσ ἰ ἀφ ὑσ ἐπ ἰκαὶ φθονεῖν ἱερεῖα ἐκέλευετο·

ὁ τρόπ ἀπάτησ

ὁ τρόπ ἀπάτησ

ὁ τρόπ πλάνησ

οὔτ ικ θηρ ἀὶ φθονῶν ἱερὴσ τῶν γιγνομ ἰσ σοφ τ· ἀ οὔ ἰσ μέν ἀν ἀφ μέν ἐν τῆσ ικνεομ ἐν τῆσ ἰκνεομ ἐν αἰσ·

ὁ τρόπ πλάνησ

τὸ ᾧ ποὶ ἀμ̄ο̄ν καταμίνομεν ὁρμοίνου. τὸν γὰρ
ἀ ὁρμοῦντα μὴ σωιθῆ τοῦ θῦ. αἰ θαλασσάντι ναυ ορᾶσ.
δ ὀστεούρου. καὶ ἡ ἀλεμόα ἀμ̄ξ ἰ καλων. καὶ ἀσθμὴ πιὸν
ἰατρόν. αὗται μὲν αἱ ὀλισθηραί τὸ καὶ ἐοὶ ψαυμῷσ
παρθκωάσῳ τὸ ἀμὴ θᾷαν. καθθάλκουσαι οὐμ̄ο̄ν τὸν
ἀμ̄ο̄ν. καὶ ᾧ σ ωὰρ αὖρον πθρὶ τρ ἐποῦσαι. ὀθθῖσ δὲ ὑμῖν,
ὃν χῇ σοὶ τοὶσ θεοὶσ αὐτοὶσ ἐοὶ δᾷξαι. ὁ ποῖ οἱ τὴν θο. καὶ ᾧ
τὴν θο. ἰ μ̄ὴ λίθλη πο τὸ τὸ τὸ ποψαὶν λο λίξ λυτο. αὖθισ δὲ.
πλμ̄ν δρομλίθλυτο ᾧ σ ὁμ̄ο̄ν. λίμ̄ην γὰρ. πον καὶ λιμᾷ ὸ
τόλμα ὁρμὸ ὅ σ καὶ οἱ λοι ποί. ὁ δὲ θεὸσ πλοῦσιοσ ὢν
ἐν ὑμῖν διαιτᾶν πολλὴν ἀμ̄ᾷσθιαν αὐτοῦ λῦν λίγαθοσθν
λιμαὸσ. ὃν ταῖσ λίθλμ̄ν θλρὸσ τοὶσ παραπόμασιν. σὺ
ν θχω ο ποίησθν τοῖσ χ̄ῖσ. ζωὴ γὰρ ὁ λόγοσ. ὃ σωταῦθᾷ
χ̄ῖσ. σωτᾶται θεοῖσ. οἱ δὲ ἐν ἀπίστοισ, τέκνα ορ γῆσ ἦν
ὀ νομάζονται τρ θᾷόμενα ορ γῆ. λιμᾷ δὲ οὐ λέ ρ γῆσ
θρ βήματα ἐν οἱ τῆσ πλάνησ ἀποθανομένοι. ἀόσ ποθε
δὲ ἐοὶ τὴν ἀμ̄λίθᾷαν. ταύτῃ τοι λιμᾷ ὸ ὅ τὸ ἀμ̄ο μὶ
ασ ᾧ οἵ πο τὸ διαίτην φιλαν θρ ω πίαν τοῦ λόγου. νῶ
ὑοὶ γὰρ ὀναμεν τοῦτο. ὑμῖν δὲ, καὶ ὁ ὑμᾶσ ὢν θεὸσ δὺ
ναται ποιῆσαι ὑπερᾶν πίνοσ θμ̄ποθδο λμῖν. τοι γὰρ τοι
χαρίσθι σι ν ἀμ̄ὸν τὸ καλὸ θοι ν. οὐπο τὸ δᾷ λαίσ ων
ἀχθόμ̄ν λοβῆ σθε θμ̄ῶν. τάμ̄ν, δὴ πλᾷσα μερὶ
δᾷσθαι καὶ πόλασαι πθρὶ θεῶν ὑμῖν. τὰδὲ. καὶ ὅ σα
νῦν λίθθαι ὑπᾷλλαται. ταῦτα δὲ. πθρὶ ἀμ̄ῶν αἰ σχρῶν
ᾧ ἀσθμ̄ῶσ ιθμ̄ασ λέ τον ἀναγράφαται. τῷ ποῖ ᾧ μαῖ ἡ
δὲ καδῆ ζθε. καὶ τρί ων ὁρ θλιὼν ἀνᾷᾷν προ λι πόν τὸ.
ἀπὶ λ θεὸ θλιὼν δῖ ἀ ἐκα μ θεῶν καὶ σ ἐκο λόπων. τί πλα
ν ἀσθε μρο τοῖ ποιῆσα σθε μάταιοι. καμ̄ῖ σθε σ ἐκο τί
λω νν ἐκ τοῦ. θε τὸ δὲ λαίσθε. ταῦτα λῖμ̄ν λί πο
θλιτλλὶ παρ θμ̄ν αἰ καὶ ποι λιτλλὶ σί ων ἄλλ. παρ θμ̄ναὶ
δὲ. καὶ λι ἀμ̄λί θᾷα. γυμνοῦσα τοῦ κατα πολ λη κτη λων

ἈΝ πάνυ ἐρρ ω σ θαι τα
ἄλλ ᾧ ἐστ ἢ ἐν τερ
πνῶν θεσπιζ ἐτω σαν
ἀντ ἄλλη θεί :-

θεσπ

ἈΚΡΑΙ ΤΗΣΣΙΚΕΛΙΑΣ
ἱππόλις ἐξ ἐρέτριᾶ τῆ
ἐστὶ δὲ ὁ ΣΚΛΕΙΔΗΣ ἀνὴρ
φιλόσοφος ἱκανώτατα
δὲ ἐξήνεγκε φυσικὴ γεω
μετρικὰ συντάγματα δύο
ΒΙΒΛΙΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΒ Ε
ΞΑΜΕΤΡΩΝ:

ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΠΩΣ ΦΗΣΙ ΓΡΑΦΕΙΝ

τοῦτο νὶ καὶ θλωστλικτικεῶν προσσοφέον. τὸν ὄπλον
τοῦ θεοῦν. σωσαμίας σ τὶ σὶ ταὸ δο βο ποιίασ δη θλ φέ
χουσου. αὐτὶ κεφαλῶν. φ σὶν. οἱ τρ φ σ τοὺ ζ ὧν ασ αμα
τρ αἰβ ο σὶ μ. τοὶ μ ν. αὶ τθρ ο σ θν αἰ κεαδ ί αι. τ ὸ δ ὸ λ οι
τὸ τοῦ κερ ό μ ου παὶ δ θ. τ ο ύ τ ο ι ν. τ ὸ ν μ ὲ ν. θν κερ ὶ τ η ι.
θαὶ τ ρ ο ν δ θ. θν αἰ κεαδ ί αι τ αμ μ ν. φ σὶ δ θ. οἱ τ θ ν ύ τ θ
αὐθ ι μ ᾶσ ὑσσ τὶ θ θ ν ται. τ η ὶ μ ὲ ν, λ ι β αί σ ου. τ η ὶ δὲ
θ ι μ αί αν. τ η ὶ δ θ, μ φ έ λ ου, τ η ὶ αἰ γ υ π τ ί αν. τ ρ ί τ η ι,
τ οῦ κερ ό μ ου. τ η ὶ σ ο λ θ μ ε υ ὰ ρ φ ί ν. τ θ α ρ τ η ι, τ η ὶ δ η
ο σ. λ ὶ ν μ θ σ τ ὶ ν ι σ ι. κ ὲ ρ φ α σ ί αν, α ὐ σ τ ὸ τ ῆ σ μ ὲ σ θν κ θ κ λ ὶ κ α σ.
θν ὶ π ᾶσ ι, τ η ὶ π α ὶ λ μ α ν τ σ σ κ αὶ τ ὶ τ α μ ί δ σ σ. τ η ὸ σ ὲ κ θ α μ φ
λ ὶ τ ὸ ν π ρ ᾶ δ ι α σ θ ι κ ὲ σ σ ι κ α τ α τ θ ί σ α σ α. τ ο ῖ σ π α τ ρ φ ί σ ι
κ θ ι κ ό σ μ η τ α ι δ ρ ί μ α τ ι σ ὲ π α σ θ ρ κ α ι δ ί σ ι: ν α ὶ μ ὲ ν α ὐ σ ὸ σ λ ο ν δ
ὁ μ ὲ ν α ἰ ρ ι σ τ ο τ θ λ ί σ: π ρ σ ὲ τ ο ν, λ ι β αί σ ο υ κ α ὶ α ὐ θ ι μ ᾶ σ. θν
τ α ὐ τ α δ λ ὶ σ ὐ κ ε κ ρ ί μ α π α ρ φ θ ν ὸ σ λ ὶ α ὐ θ ι μ ᾶ σ. δ δ ὶ τ ρ ο ν, θν
κ ερ ὶ τ η ι τ ο ν λ ὶ μ ῖ ρ μ α ν τ σ σ. τ ρ ί τ ο ν, τ ο ν δ τ ο ό σ. δ τ θ α ρ τ ο ν,
τ ο ν α ἰ κ α λ α τ ο ν σ ι λ ι μ ο ῦ. ν ό μ ι σ σ ο ὗ τ ο σ κ ὲ κ λ η τ α ι π α
ρ α ὶ α ἰ κ α ι σ ι ν. ἐ ο ὶ τ ο ύ τ ο ι σ, τ ο ν λ ί ι ω ν κ α τ α λ ε ί φ ὴ τ ὸ ν ἀ μ
μ α ν ο σ. ὁ δ ὲ δ ὶ δ η μ ο σ ὁ γ ρ α μ μ α τ ι κ ὸ σ. τ ο ύ τ ο ι σ ὅ κ τ ο ν
ἐ ο ὶ φ ὁ ρ ί ῳ τ ὸ ν μ α ί ν η τ ο σ. π ό σ ο ι σ δ ὲ κ α ὶ ν ω ὶ α ὐ τ ὸ σ λ ο ν φ
α ὐ α ρ ί θ μ η τ ο ι θν η τ ο ὶ. κ α ὶ ἐ ο ὶ κ ο υ ρ ο ὶ τ η ν φ ἀ ὐ τ ο ὶ ἐ φ σ ὶ ν.
ο ἱ π α ρ α π ο τ η σ ὶ α σ τ ο ῖ σ π ρ ο φ ρ ι μ ε ν ο ῖ σ ὅ κ ζ η ν ο ι σ
κ θ κ λ ι μ ε ν ο ῖ. τ ὶ δ ἔ φ σ ι τ ο ὺ σ π ο λ λ ο ὺ σ φ π ο ι μ α σ τ κ λ η
π λ ο ύ σ. λ ὶ τ ὸ ν ὅ ρ μ α σ τ ο ν σ ὺ σ α ἰ φ ι θ μ ε μ ν ο ν σ. λ ὶ
τ ὸ ν λ ι β α ί σ ο ν σ τ ο ὺ σ μ υ θ ο λ ο γ ο υ μ ε ν ο ν σ. μ ὴ κ α ὶ π
ρ ὶ π λ ο ύ σ φ ν α ι δ ό ξ α σ. τ α ὺ τ α ὶ κ ε ὸ σ α σ ὶ σ ω ὸ ν τ ο ὺ σ π ο λ λ ο ὺ σ
τ ο ύ τ ο ι σ ἐ ο ὶ κ η μ ύ σ α σ ν ὁ ν ό μ α σ ι ν ἀ γ λ α ὶ ὰ ν σ π α τ ρ ί δ α
α ὐ τ ο ὺ σ, κ α ὶ α ὶ τ ῆ σ ν α ι. ζ ο ὶ μ ω ὶ ο ι. π ρ ο ὸ δ ο φ ὸ σ, ζ ο ὶ τ α ὶ φ ο ι.
ἀ μ ὸ ν σ ι γ λ ο ν ὸ τ α σ δ ι θ μ ή χ ο ν σ ι ν. α ἰ ρ ὶ ο ι ὸ ῖ ω, ὃ κ α ὶ π α
ρ α ὶ τ ο ὶ σ π ο ι κ α τ α ὶ σ ὸ σ ὶ ο ν τ ὸ τ ο ὶ μ η μ ε ν ο ῖ σ ὸ σ. α ἰ ρ φ. α ὐ
ρ φ. ω φ ο τ ο λ ο ι ὸ π η α ι φ ὸ ρ ο σ τ ῆ χ θ η π λ ὶ τ α ν. ὁ ἄ ρ χ ε

πρόσωπον οὗτος, καὶ αὐτὸ αὐτοῦ. ὁ σωτὴρ ἐστὶ χαρακτὴρ φησὶ
παρὰ τὸ αὐτὸ λέγω. ὁ φοκυλίδης δέ. θρασὺς καὶ οἴδην αὐτόν.
ἄμμι δέ, αὐκάδα. τὸν αὐτὸν δὲ ὁ μέτρος. δεδόσθαι φησὶν. ὁ
> πλέον ἢ τρισὶ καὶ δέκα. τρέφειν αὐτὸν. ὁ τέμνων ὁ τὸν
> καὶ τὸ ὁ αὐτὸ αὐτὸν, παῖδα. ἄμμι λέγουσιν, καὶ αὐτὸς αὖ
> θύειν δοκεῖ. χαλκέα δὲ καὶ δόλον καὶ ἄμμι δόσθαι. τρισὶ καὶ δέκα
> μέτρα ἢ τὸ καὶ κάρτα καὶ σχεδόν. οἱ καταθύοντα
αὐτοῖς τὸ ὁ λέγειν. σκιδνᾶται δέ, τὸ ὁ ὄνειρος ἢ τὸ ὁ ἄνθρωπος,
μὴ παύεσθαι. ὁ ὁ αὐτὸς μέδοντος φησὶ, καὶ καμμάχους.
> φόνιον ἐπόρνυσθαι. ὄνασθαι τὸ τέμνειν ῥοῖσι. ὁ αὐτὸς
> δὲ ἄμμαχον. τὸν αὐτὸν λιπαρὰ φόνιον ὀνοφελῆ.
λιφαιτὸν δέ, οὐ ὄρριπτον ἐξ ὀλίγου ἄκος, ὀλίγου αὐτὸ
θεοειδέα. ὀλίγην καταπεφθὸν χάλκεα. πληρωθῆναι
τὸ πόδα. ἐπὶ δὲ ἐμπλησθῆναι ῥαίνοντο ἀρχαϊκῶς. ἐξῆς καὶ ἰατρόν.
> οὐχὶ χαλκέα μόνον θεοῖς. ὁ δὲ ἰατρὸς φιλάνθρωπος
λίην ἐστὶ λῆστὸν ὄνομα αὐτοῖς. καὶ σοὶ τὸν σὸν παραθήσω
> σοφιστὴν. τὸν καὶ σὸν τὸν ἀπὸ δαρὸν ἐρανοδίαις
> νομαῖς ὁρίζουσιν. ἀρνειὸν ὃν χθονίοις φανῆναι. χθονὶ δάρα
> λεπτὸν ῥίπτασθαι ἀμφοῖν. ἀμπνοὰς ἀπὸ στόμων. καθῆλον
> ὄλβιος αὐτῶν δὲ λεπτὸν ὁ. ὄφελε τὸ μέρος. καὶ ἀριστὴ
> νηός. ζ ὁ γὰρ, καταλύτας. παῖδα τὸν ὁμὸν. αὐτὸς ἀστελλῆ
- τὸν στόμωσιν ὁμαλὸν φλόγα. οὗτος μεγάλων λαῖφος
καὶ ἐρανὸς θῆσον ἐπὶ τοῖς λιπαροῖσιν ὄρεσιν. φιλόχορος
δὲ. ἐπὶ τῷ ὁ ὁδὸν αἰθέριος ἰατρόν. ἱερόν
+ δὲ. ὁσίας ὁσίας, καὶ ἐπὶ ταῦτα αὐτὸν τεθάφθαι
πατρόκλειτος ὁ θούριος καὶ ὁ φολεμίδης ὁ μὲν θώρηκος
ἐπὶ τρὶ τραφοιδίαις ἀορήτων. τὸν λεοτρόφου περί.
αὐ θρόπτειν τὴν τοῦτο τὸν λεοτρόφου ὁσίλεφος ὁμὸν
σθένων. ἑτέρα ἰλαρὸς πεποιῆσθαι ὁ μέρος τὸ λελεγμέ-
νον τοιοῦτόν. καὶ τὸν ἐπὶ φοίβος αἶα, ἐπὶ λαὸς
- δαίμονι αὐτῇ, φίλῃ ἐπὶ πατρίδι γαίῃ. πρὸς τὸν δὲ

τὸν ὄθνειον
ὁ καὶ πα
αὐτὸν ἀμ
τὸν ὁσίλεφον
ὁ καὶ πα
ὁ καὶ πα
ὁ καὶ πα

ἐπὶ τὰ ἐνεκλιτὰ ἐπὶ τὰ πρὸ ἐμοῦ τὰ

καὶ τὸν παρ αὐτόζωνον τὸν ἀλφαῖον μυθολογίαν καὶ τραύ
ματα αὐτῶν. καὶ δόρκαι. ς γλαῦκος. καὶ μαῖρας. δουλίχας
ἄι, καὶ σκυτόσιλα. σκυτολοκάτην. καὶ δάικερυα. καὶ τὸν αὐθη.
καὶ μαχλόσαον λιδονᾶον. καὶ μοι τὸν ποσιδῶ. καὶ τὸν λο
ρ ὸν. τὸν δι δφθαρμένον ὑπαὶ τοῦ. τὴν ἀμφιτρίτην. τὴν
ἀμυμόνην. τὴν ἀλιάδην. τὴν μελανίππην. τὴν ἀγλαο
όνην. τὴν ἱππόθοην. τὴν χιόνην. τὸν ἄγλαον. τὸν μυρί
ονα. ὃν αἰόνδι καὶ τὸ σαυτὸν σιόνα. ὅτι τὸν ποσιδῶνος ὃ
μὲν ἀντὶ χορῆς τὸν ταὐτὸν καὶ μοι καὶ τὸν αὐτόχθο
φοῖνικόεντα οὗτος καὶ μανίτης ἀνός. καὶ οὐ μὲν ὑλλος ἀρ
τος. ἀμφὶ ταῦτα λιθρόπη λάς. οὐδὲ λιᾶι θοσα. οὐδὲ λιᾶρ
σηνόη. οὐδὲ λιζάχη. οὐδὲ λιπροτόη. οὐδὲ λιμαρπηδα
οὐδὲ λιὐπὶ τὴν λη. δαίμηναρ. ἐξ ὀφθαλμὸς μόνης, καὶ τὸν μαύτην.
καὶ τὴν φορᾶν. αὐτὸ δὲ ὁ ζάος. ἐοῖ πᾶσιν λιλέγω ὁ πολῖ
καθίμασαν δρᾶν τὸ θεῶν τὸ. ὃς τὸ σοῦτος πρὶ τὰ ἄφρο
δῖτα ἐξ ἐγένθη. ὃς ἐοῖ θυμὸν μὲν πᾶσαν. ὅτι πλήρωσιν δὲ
ἔς πᾶσας τὴν ἐοῖ θυμίαν. ὃν ἐοῖ μοὶ λατὸ γόνῳ γυναικῶν.
ο ὐκλῖτον. λιᾶι γαῖαν ὁ θεοὺς ἐπὶ τὸν τρόος. καὶ σοῦ φ ὁ μὲν δ
τθαὶ καὶ κατὰ σοὶ λίματα. λιᾶ καὶ ἐν αὐθλίοι σιν ἐπὶ φρύ
σιν δὲ ἐπὶ λφρονίαν. ἀμφὶ ὁ σὶ αἱ δ' ἄρ' αχαὶ ται. ἐπὶ ρρώσαν το
ἄρ' αἰ τὸν. κρατὸ ἀπὸ ἀθαναίτοιο. μέλαν δ' ὄμβρι ζαν ὀλυμπ
ὸν ἐν ἀσλαύτῳ ὁ μὲν δ τὸν δία. καὶ ν ἄκα ὑπρὶ ἀπῷ
αὐτοῖ τὴν μνημόνην. ἀμβὰν ἐπὶ δ' ἄζλιο μόνον ἀπ δ τὸν κδ
ρὸν, ὃς θνήσκεται. καὶ ὁ ζάος. καὶ λικόμην κατα σχὼν ἔαι. φο
ὁσον δ' ὅλιλαί κεθν ἀπὸ μνήσαο, ὁ ζάος θεὸς φνος. ὁ μεταλλή
μνο τὸ σαύτᾳ λιδυπαθήσας νύκτας. οὐδ' ἐξαρ αἰνύ
κτα ἀϊδηνάων. τοῖ ἄλκιμος ἀνήρ. ἀνὰ σαδὲ, θύμπα
λιν ὁμίσσαι κρατὸς αἰ. κρατὸς λῶν. ἵνα δὲ λιμὴν τὸν ἀλλῆ
τα καὶ κὸν πρὸς λι θόον. δὶς οὐ ὑὸς, λῆ ἀκλίσ. δὶς οὐ ἀ τὸν ἀλλη
θὲς, ὁ θὲ μακρᾶ γὰρ μέγα μέν ὁ μὲν ὁ σνυκτός. τὸ ὑ μὲν ἀθλου
τὸ ὑ δὲ δὲ θὲ καὶ. πολλοὶ τοῦμαι πορ λιοαίχνιος χρόνος.

ἐπὶ πλαθὼν ἐπὶ πρὸ ἐλ
λησι θεῶν

ἐ δ' ἵτην ἐς ἀμυμονίην
δαναὸν φυγάτηρ ἐ
ξῆς ἐς ἐπ' ἠπαύπλιον.

τὸν ἐς

ταύτην τὴν ἀρεινόην
τὴν ἐκ πατρὸς τοῦ ἐς κλῆσιν
φ. τὴν ἐς ἱκορωνίδ' ἐ
ὶ ν' ἀρεινόην λευκίππην
θυγάτηρ ἠδ' ἐκορωνὶς φ'
λέτους οὔτ'.

ἀπὸ λῶν

ἀλκμήνην τρεῖς
νύκτ' ὀζεύσεν
ηλθ'. ἐν θ' τρεῖς ἐπὶ
ῥ' ὁ ἤρατο τὴν ἐκ μὴν
ος ἐν μὶ ἐννέα ἐν νε
γενέτην ζῆν. ἐν θ' ἵσεν
νεάδεσιν αἰνοῦσι:

ὁ ἀστεῖον ἀ
γαν

Ἑλλήνικὸν κρῆνον

Ἰστέον ὅτι τὸν ἐνικὸν τὸν περιεχόμενον ὑπὸ τῶν θαλασσῶν ἐν τῷ ἤτοι τὰ ἴσα λέγει· ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκείνης ἀφορμῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἀνιέρωτων ἀστῶν· τῶν καὶ παλαίμονι τῶν νεκύων ἀποφθεγμένων ἐν τῇ θαλάσσῃ ὑπὲρ τῶν ποσειδώνιος ἀνιέρωτος ἄστων·

Μνημόνιον τῶν ἡμῶν ἁμαρτιῶν τοῦτο ἐποίησεν ἡ θεὸς ἐν τῇ βασιλίδι πόλει νικήσασα ἐστράτευσεν τὸ παρέβαλε εἰς Νεμέαν· τὸ δὲ ἄρρ· ζητεῖται οὗ ἐφεύρεσις συνέτυχε τῷ ὑπὸ Ἀνίτῃ τῇ θεᾷ πρὸς ἐφεύρεσιν αἱ ὀφέλτην καλοῦσι εὑρήσεις εὑρυμενὴς ἢ ἀπὸ θεμείνου τοῦ παιᾶνος· ἀπαλλάττει αὐτὸ ἀφίσασθαι βούλομεν· ἀφαίκων ἐντὸς οὐτωσὶ πρὸς ὧν τῷ παιᾶνι ἀνείλεν αὐτόν· ἦλθε πάλιν ἐλθοῦσ' ἐφήνει ἀμφιφάσεις βαλόντες εἰς ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι θάνατον προεμαντεύσατο· ἐς τὴν παῖδα ἀφ' ἑτέρου νέκαλεσε λάφαος ἢ πλησμονὴ τὴν νύκτα· ἐπ' αὐτῷ τὴν ἐλεγείαν συνεστήσατο· ἢ ἑτέρου τινὸς ἀνιέρωτος ἄστων·

Πύθια, μιᾶς πύθωνος ἀρίκων τὸν ἀναιρεθέντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος· σαπέων ἢ ἐπικείμενος τῷ ὄρει πάρνασσῳ ἐπιλεγόμενον·

Ὁ δὲ Ἡρακλῆς Ἡρακλέους τοῦ Ἀπόλλωνος, οἱ μὲν κινηθῆναι Ποσειδῶνος πέλοπος ἐς τὴν τροιζῆνα ὀφείλοντα τὰ νεμεάδος

ἀνιέρωτος

Νέμεα· ἐν ἡρᾳ αὐτὰ πορίζοντο καὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἀθλητῇ καὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα παρ' ἡμέρᾳ κατάγουσα μέν· ἵστημι αὐτό· καὶ ἡ νεμεάδα· καὶ πύθια· καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις ὁλυμπιάδα· τοὺς μὲν οὖν ὁ ἡρακλῆς ὁ πύθιος τρισὶ κάδας· καὶ τοῦτο φησὶ παρὰ ἡμέρας κατασχεῖν πύθια· ἰσθμοὶ δὲ οἱ κατὰ

ἰσθμιάδα

προσθετέον ὅτι μὲν λι θαλαττα· καὶ μετὰ λόγου τὸν δὲ
ρθαι τὴν ὀσμα· μεμφόμενοι δὲ ἄμφω παι δίον αἰ χθονιρ ος, νέμεα
λόγι λίδαται· καὶ τοῦτο παι δίου ὁ ὁσι ταῖς ιος· προσαγορά θαι νόμα· ὁ λύμπια
ωί σαν δὲ ἰμὴν· τάφ ος ὅτι μὲν ὅσαν βάμβυκα δε, ἰῶνι ὁ χου ἄρμα ὁ
καὶ τοῦ ποδὸ λο ποσ ταὸ χοαὸ· τὰ ὀλύμπια· ὁ ἅ ἁ δι ὁυ ὅπ θε
ρί ζθαι ζ δὸ· μυ στήρια λί σαν αἰ ρα ὡ σθοι κὸν οἱ ἀφ ὁ με δοῦ
νθικροῖ σ δι αθλούμενοι. ὡ σαυτ ρ καὶ τὰ μέ γα· ὁ δὲ δὲ λεμέα ὶ ται
ἄμφο· αἰ μὲν ταὶ μὲν οὖ σαι μυ στήρια· καὶ τὰ ὃν ἀγ λμοῦ
τι τὴν αὐτὴ ν κλῆ σιν, αὐθὶς ν λι σι στρι ὁ ρι σται· αἱ σχο ὸν δὲ λί δη
λο σμι κὸν· οἱ τὸ ἀφ ὁ με δο· καὶ οἱ φ ἄμμοι· οἱ δι ὁ μ ὁσοι οὖ τοι τέλουμε
νοι καὶ σῶ σ θοῦ ν θν θημένοι τὸν μί ὁν· δι ὁν ὁσο γὰρ κατὰ
θὴν ἁ σαὐ ι δου γμέ χόμενοσ· λί γο ὁ ἅ τὴν ὁ δὸν· ὁσ ὁ σχν ἅ ται
δαί τοῖ φ ρά σ ἅ ν· πρό σ ωμο σ τοὔ νο μα· οὐ καὶ μὴ σθέ· ὁ δὲ μὴ
σθὸ σ· οὐ καὶ ρὸ σ· ἀμ φα δὸν ὁσ ὁσ καὶ ρὸ σ· καὶ αἰ φ ρο δί σι ο σ λί λί
χαρι σ· ὁ μο σθὸ σ ὁν λί τὰ τὸ δι ὁ ν ὁσο σ· ὠ υ λο μέ νοι δὲ τοῖ θθ
οἱ χ ὁμ ὁν λί αὐ τὴ σι σ· καὶ δὴ λί ὁσ ὁσ χν ἅ ται πα ρί ἅ ἅ ν αὐ τοῖ
ἅ ἀν αγ δρ ὁι· ὁρ καὶ σι πο σ σά με νο σ τὴν ὁσ ὁσ χθὸν· καὶ
θὸν· ἀ σω λὶ ὁν· ὅ σα ν λί σθὸν αὐ τὸ σ· οὐ κα τὰ λα μβά ἅ τὸν
πρό σ ω μο ν· ὅ σθὸν λί σ ἅ γὰρ· ἀ μ φ ο σι ού με νο σ τοῖ ὁ ρα σθεῖ·
ὁ δὸν ὁσο σ· ὅ σὶ τὸ μὲ λε μέ ὁν ὁρ μαί· καὶ πα ρα σχὴ σ ἡ αὐ· λε μα
δον οὖν ὁσ κλῆ σ, ὡ σ ὅ τ ἅ σθὸν δὶ σ τε τμη μὸν· ἀν δρ ἅ ὁν μο ρί ὁν σι κα
αἰ ὅ σα τρό πον· ὁ μ ὁ ἅ ὅ σα ὶ τὸ τοῖ λε μέ ὁι· τὴν ὁσ ὁσ χθὸν
ὁλο σθῶν τοῖ ν θκρῶ ν· ὁσ ὁ με λε μα τοὐ σα ὐ τὸ ὁσ τοὔ τον·
μο σι κὸν· ἅ ἀγ γε ὶ κα τα ὁσ ὁλ ἅ ὁ αἰ ὁ σα ν τα δι ὁ ν ὁσο σ·
ἅ μὲ ν γὰρ δι ὁ ν ὁσο σ ὁσ μο σι κὸν ὁσ ὁσ ὁ ὁν τὸ· καὶ ὁὐ κὸν ὁσ ὁν αἰ ὁσ ὁῦ
αἰ δοῖ ὁσ ὁν ἀν αι δέ ὁα τα ἅ ρ μο σται· ἅ μοῖ ν λὲ αἰ λ ἅ τὸ σ·
ὡ σ ὁὸ σ δὲ αὖ δλο σ καὶ δι ὁ ν ὁσο σ, ὅ τ ὅ σοι μαί νον τα καὶ λὴ
ναί ζ ο σι ν· οὐ δὲ αὐ τὸν μέ θλον τοῦ σο μα το σ ὡ σ ὁῷ ὁῖ
καὶ τὸ σοῦ τον, ὁ σον δι αὐ τὸν ὁσ ὁν ἅ δι α φον τὸν ἀ σθλη τ ἅ σον
ἰσ ο φα νεί αν· ἅ κό τ ὁσ σ ἄρ α ὁῖ τοι οῖ δε, ὡ σ ὁν ὁσοῖ, δοῦ
λοι πα σ ὁῶν ἁ λὸ ν ὁτ ὁν· ἀ μ ἅ καὶ πρὸ σ ὁν ἅ λ ὁ ὁτ ὁν καὶ

εἴλωτες καλοῦνται οἱ μεσσήνιοι· ἢ ἀπὸ τέλους τοῦ ἐπικειμένου τῇ
λακεδαίμονι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν λακεδαιμονίους ἁλόντας·
τοὺς καταδικασθέντος τοῦ ἑλεῖν ἐργάζεσθαι ἢ ἀπὸ πόλεως τινὸς καὶ
δουλικὴν μοῖραν·

ἰάλυσος εἴτε ἐστὶ πόλις τῆς κρήτης εἴτε νῆσος ἐνάντιος εἰσὶν οἱ
πίσα πόλις τῆς ἠλείας· ἐνθα τὰ ὀλύμπια τῶι διὶ ἄγεται τὴν πέλοπος καὶ τοῦ νόμα γί
νεται κατὰ τοὺς κηδεστὰς πρώτου αὐτὰ θεμένων ὠίτινες·

πόλις ἰταλίας ἀφῆκε κὴν παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπισάγρα-
των·

τὰς κύτινας αἱ δοῖα φάμ χόντι ζύα εἰς τὸν δοίου τέλος τὸ νευθ·
πομπευόμενον ἐν ἑορ τῇ διονύσ τελοίσ τὴν μύθ σιν·

παλαιστίνη ἡ τοῦ ἡ τιλεθ μέ ἡ δι σχρὴ δεννῆσι δεμνῆ ἡ
τρὰ πόδ λληρωτικ ἡ δρὴ πρὸ ὅμοιον
λὴν εἰς πάνυ λατερ
φρεύεσθ·

ἀπὸ λακεδαίμονος ἢ ἀπὸ τοῦ βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους· ἢ ἀπὸ τοῦ
βλάκας·

ἢ ὥσπερ οἱ πενέστης παρὰ θετταλοῖς· καὶ οἱ θῆτες παρ' ἀθηναίοις,
οὗτοι εἰσὶν οἱ εἵλωτες παρὰ λακεδαιμονίοις·—

λουμένων· τῶν παραλαβόντα μὲν ἰσόδουλον ἴσον
ἀλφιτῶν βοῶν, ἀνδράποδον· ἀδελφὸν τοῖ, ὄνον φορικόν· ἡμιόλιον
ὃν σαρδόνιν, ὁμφάλιον· λακεδονιδόθητα δὲ ποσὶ δωδεκάπους
ἀνδράποδον καταπόρφυρον ἐσθῆτα, μηδὲ ὁμοδουλίαν δὲ
ποιεῖσθαι δοῦλον τυχὸν παρὰ τοῦ πέλας τοῦ· τὸ
τοῦ καὶ τοῦ μὴ οὐτάζειν ἀνδρὶ καὶ δοῦλον μὴ σαυτοῦ τοῖ φρυγί-
ον· μέρος δὲ τὴν αὐθημαὶ οὐ καὶ σχεῖν ἐστι παραλαβεῖν λθ
νον τοῖ δὲ ἀστῷ χρῆσθαι λίχνον ἄνουσαν ἐν χορεῖν· τὴν δὲ
ἀφροδίτην, ἀμφιέννυμεν· οἷον ἀλικάστον τι θοράκιον νίδιον,
παραβάλλειν φέρουσαν τὴν ὀλεμὴν τὸν δίφρον· τοῦ μοιχοῦ
κατὰ τὸ πρόσωπον· ὅπως αὐτὸν φανῇ σοφίαν ὑπογράψηται·
ὠμὰ νάστος γάρ· πρὸς τοῦτοις καὶ ἄμμος παμπόλλους ἀμφὶ
λατρέουσι θεοὺς ἱστορῆ· εἶδέως σε γράψειν· τὴν μὲν δὴ
μὴτέρα· τὴν δὲ ἐμοὶ ἀμφιγυήεν· τὴν δὲ ποσειδάω-
ν· τὴν δὲ ὑπὸ γυρὸ τὸ ζοῦ αὐτόλλωνα· ἀμφὶ παραύθμη τοῖ
θ ὑπὸ σφόνι αὐτόν· τὴν δὲ ὑφαιμόθριξ ἄρης·
ὑπὸ τῷ ἀπόλλωνος· καὶ ταὶ θοῖ τούτοις· τούτοισιν ἢ
κόσσοι τοὺς ὄφρα ἦ λοῖσι ὑμεῶν καὶ παυθῆ ἦ λοῖσι τοῦ
τω θεοῖσι· αὖ φρα ποτὲ παυθῆσι, θέσθαι τὸ ἔσαμεν τρό
που· καὶ γὰρ ὅτιν λεγόντοις, ὃν ὑπὸ τὸ χρεών· τοῖς μὲν οἱ
δὲ ὁ μὲν σε μᾶλλα ἀκριτὸν· ἀφροδίτην ὃν τοῖ τοῖ τραῦ
ματι παραφέρομεν· ὁ ζὺ καὶ μᾶλλα ἰάχουσαν· αὐτὸν τὸ
τὸν ποδὸν ἰσόταυτον ἄρη· ὑπὸ τοῦδ' ὁ μὲν δὸς, κατὰ
τοῦ λέοντος ὄνος οὐτασμένον δὲ ὑμνούμενος· ποδὸν δὲ,
καὶ τὴν αὐθημαὶ· ὑπὸ ὄρμυτο τρόθημαι μᾶλλα· μαὶ μὲν
καὶ τὸν ἀϊδόνα· ὑπὸ λιβαλέος τε ζαυθῆναι ὁ μὲν φε
λᾶλα· καὶ τὸν λιγέα ναὶ ὄρνιν παμπόλλους ἱστορέ· λιδὸν
δὲ καὶ τὴν λιβάνην τὴν ζυλίαν, ἱστορέ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λι
βαλέος, ὁ αὐτὸς ὁ ὕψος παμπόλλους ὃν πύλοι λιμαυθόν
τι· στε σίμος δὲ· καὶ τὸν λιβαλέα πρόσωπον ἱστορέ
ων τὴν δοὶν· καταίθιοχάρος οὐτασθῆναι λᾶλα· φὸν μὲ

ἀπόλλ
ἡρακλ
ποσειδ
ἐφιτε

ἡρακλέθητε γενόμ
φάλητιν δ' βασιλίσσης
τοῦ ἑρτάντ' θαλασσίφρ
γία δ' ἀδώνεδαίκινα δ'
ἴφιτ' εὐρύτ' ἐπ' ἀντ'
ἀπ' ζένα δ' αὐτὸν γενό
μ' ἐς φίλ' ἐπὶ πολύφι
λοφρ' ἐνῶπ' ὧδε δ'
κατὰ πέτρ' ἀπωλέσεν·

οὗτ' ὀλόμεθ' ἄπ' ἠρὲ
ἦν πριάμ' ἔ σχεθ'
τεύοντ' αὐτῷ πο
σειδάων ἰφ' ἀπόλλων
να βουλήσειαν ἐς.
ἀϊ ἐν ἐφ' ἑλόντ' ἀρτέ
σαντ' αὐτῷ, ἰφ' ὅλον
τ' ταὐτ' ὑπ' εἰς θησαν
αἰσχην·

ἱπποκόωνη σε γένε
λαε δαιμόνι' οὐ νιοὶ
ἀπ' ὀπ' ρ' ἐλεπόμενοι
ἱπποκόωνα δαι' ἐφό
νευσαν· ἀ λακυμνίν,
νιὸν οἰνῶνα ὄνομα
τι συνόντα τῷ ἥρᾳ
κλεϊ· ἄγαν ἀκτῆς·
ἐπὶ τάφ' ἐφονεύσθη
ὑπ' αὐτ' ἰκνᾶ αὐτῶν·
ἰφ' ἁ ἄγαν ἀκτῆς ἀς
ἐπὶ τοῦτ' ἀπ' ἠρακλῆς·
πόλεμ' ἐσυγκρατεῖ
κατ' αὐτ' ἰφ' πολλοὺς
ἀνᾳρεῖ· ὁ τεῖχ' αὐ
τοῖς τὴν χεῖρ' ἐπλη
γην· μεῖναι δὲ καὶ ἀλ
κμάνην· μεῖναι δὲ
ἰφ' ἐφορίων ἐν θρᾳ
κῃ τῶν ἱπποκόωνη
παῖδ' τῶν ἀντιμνην
στὴρ' ἀλοεικούρ·

ὁ κὴν ἀθηνᾶ πτῆ

τραυματα. καὶ αἱματα. οἱ γαρ ἱ χώρα οἱ τοιωτοι καὶ ἡ δε
χθάρσοι. καὶ τοῦ αἱματος. οὐτι ἡ σαρξ αἱματος ἰχῶρ νο
ὑ ἡ γαρ αἱμορλκὴ τοιμιν, θθραυσάσα. καὶ τροφὰν παρεσχέν
αὐτοῖσ. ὧν ἡ σὰρξ θνδεχέσ. διὸ τραυσζαι. καὶ μάθαι. ὑγιάσαι τε
καὶ σωθῆναι. οὐκαὶν αἱφροδησίοισ χρωμένοισ αὐτοῖσ. οὐ
δὲπαι δε τοιομένοισ. οὐδεμιὰν ὑπομονὴν. ἡ αἱθαίματοι.
ἰ καὶ αἱν θνδεχέσ. καὶ αἱμόρροσσι ὑπολῆχον. μαθήσεσθε δὲ καὶ τρα ἰ Τὸ ἰκὰν τὴν παφασέζεν
πέζησ αἱτίνησ. παραὐτοῖσαι θέσθην. αὐταν θραύσου δὲ ὁ
αἱθάμου, αὐτοσ ὁ ζάσ. παραλλαιόνι τοῖ αἱρ καὶ δὴ ἀπὸ
μέρουσ. αὐτροπάων γὰρ ὧν ὀφορᾷ τοσαρκῶν. οἰχθὶ καὶν. ἡ
γὰρ ὁ θσ. ὃ σαρκα μὲ καίον ὁ αἱρ καίσ, ὁ δὲ αὐτοραὐτοῦ.
τὸν παῖδα καταὐσφάξασ τὸν αὐτοῦ. νυκτὶ μὲσσ ὀνομαναὶ
ται. παραυθὰ ἡ ὁ τὸν τοῖδιί; καὶ μὸσ ὁ ζάσ. ὁ μαντικόσ.
Ὁ ζόνιοσ. ὁ ἰκέσιοσ. ὁ μειλίχιοσ. ὁ παν ὅμφαιοσ. ὁ προπρο
παιοσ. μάλιστα δὲ ἀλλκοσ. ὁ αὐθάμοσ. ὁ αὐτόμοσ. ὁ αὐτόθοσ:
ὁ αὐταὶ θρεπτοσ. ὁ μείλιοσ. ὁ φθορᾶσ. ὁ μοιχόσ. ὁ βροτηλοσ
ἀμαιατοτόμοι, ὧν ὁ τὸ τοιοὐτοσ ὧν. ὁ τὸ αὐτὸσ ὧν. μὴ δὲ
λίθιοι δοικοῦσι. σοὶ μὲν τοι ἐμὲ γὰρ αἰκόν αι δραικέων ὁ ζάσ. ἰ Ἐπὶ νέμεσι ναρᾶλκ.
οὐκ ἔστι. οὐκ ὧν οἰκνοσ ἐστὶν. οὐκ ἀθόσ. οὐκ ἀν ὑπὸσ θρεπτικοσ. οὐ ἐπὶ λὴ δαν κύκνῳ
χὶ πατα θόσ. οὐπαν δρασή. οὐ φιλᾶ. οὐ μαίσθαι. καὶ τοι. ἐπὶ γαν υμφὰ δὲ τὴν
πολλαὶ καὶ καμαὶ καὶ μὴ ὅτι μναὶ κόσ. καὶ μὴ δαο ἄπρο ἀμφὶ τρίων
σθότραι. καὶ σθμικρὸν ἀἰκμαὶ ὁ τραι. μὴ ραὶ κιαδὲ. ὅ ραιό ἐπὶ λὴ δαν
τραι, καὶ πολιτικὸ τραι τοῦ ῥμιόυ πουκόλον. πού μὲν
ὅτι ἐμὸσ ὁ ἀὸσ. πού δαὶ οἰκνοσ. πού δαὶ αὐτοσ ὁ ζάσ.
ὑ μὴ ῥαὶ κόσ μεταὶ τοναθρού. οἱ γαρ δὴ ἴου μεταν οἷ τοιόν
τικοι σ. οὐ δὲπαι δαίσθαι σοφρονῆν. μνημονῦται δὲ ὑμὴ ὁ
μῦθοσ. αὐτόθαν θνὴ λὴ δα. αὐτόθαν θν ὁ οἰκνοσ. αὐτοθ
θαν θν ὁ αὐτόσ. ζὴ τῆσ ὄντον δία. μὴ τὸν ὀνομὸν. αἱμαίτην
γὴν πολυορμονῆ. ὁ ἱκρήσιοι δὲ ἡμῖν σθαι. παρ ὃι καὶ τ
θανταν, καὶ μὴ μαχόσθν ὑμῖν οι. καὶ γαρ ταῦτον ὃ αἰμαῖτο
ὑ κρὴ τὸ θθικτὴν αὐτο. τὸν ἡμέτερον ὁ ζάσ. μὴ διαφορᾷ.

ὁ πᾶσαν ὀμφὴν τοῦτ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν ἀφιεῖς εἰκαὶ τοῦτ᾽ ὀμαντικὸν οἶει:-

ἐπὶ νέμεσι ναρᾶλκ.
ἐπὶ λὴ δαν κύκνῳ
ἐπὶ γαν υμφὰ δὲτ
ἀμφὶ τρίων ἐπὶ λὴ δαν.

ὁ σπλήδων. ὁ σκύλακος. ὁ ἀετός. ὁ ἀετὸς ὁ θηλυκός. ὁ
δρύοψ. ὁ δὲ δρυοψ καὶ αὐτὸς φαίνεται τοῖς δρυοδαίμοσι. ὁ
κορυθαιόλος. ὁ μὲν οὖν ἀετὸς οὗτος ὁ τῶν τῆς θεοῦ πρὸς
ρὶ τοῦ θεοῦ. οἱ μὲν ἀποδρυόψ ἀετοὶ παρὰ φαίνεται. οὐδὲ
τὸ τέρμιον. ἀμφὶ δρυόφωνος ἀετοί. μικρὸν δὲ ἔλαφον. καὶ
ἡ δρύοψ τὸν ἀετὸν τὸν ἀρσενικὸν καὶ τέρας. ἀλκυόνιον οὖν ἀετὸν
τὴν ἀλκυόνα ὃν παρὰ τοῖς πλείοσιν. τὸ δὲ καμπτὸν ἀλκυόνα τὸν ὄρνιν
μόνον καὶ ἀλκύονα. ἀφρόνηνον μόνον. ἀφροδίτην δὲ
ὁ ἀφρόνηνος τοῖς τρόμικοι. ἀρτέμιν δὲ. ἀρκαδικὸν. ὁ
πολυχρόμενος καταχρόμενος πρὸ τρόπου τοῦ, ὃ σοφοὶ καμπύ-
μαχος ὃν αἰτιῶσι. καὶ καμπυλίτης. ὁν μὲν ὑμνήν, ὅτε
τὴν μὴν τοῦ ἀρτέμιος. ὁ δὲ καὶ ποδάργεως ἄλλος ἀρτέ-
μιδος. ὃν τὴν λακωνικὴν ἱερόν. ὁ σοφοὶ σωσίμους:
πολύθυμον δὲ καλοῦσι τὸν ἀπὸ λόφου ὀξὺν ἀφανῆ. ὃ
ὁ τοῦ φόβου παῖδα ἀπὸ λόφου. ἄμφω δὲ λίθοι τὴν μὴν
νον. ὃν ταῦτα ἀπὸ μιᾶς οἰδὶ θυόεντα λίθοι. ῥοφαῖοι
δὲ ἀπομιᾶς λιβαλκάδος. καὶ πυρροὶ δὲ, καὶ φόνιοι δὲ
οντες. οὐ καὶ αὐτοὶ. μεταίτιον ἀμφὶ τὸν λιβαλκάδα
ἄλφα φόντες. ὁ δὲ ἀφρόνηνος οἰ ἀφροδίτην τιμῶσιν
χόντες τριακάδοντα ἀφύλλοις. καὶ λάκωνος. καὶ χαλκίτης
δα δὲ ἀρτέμιν ἀπαρτίαν σθένοντες. ὁ τὸ μὴ τίλλειν.
χλωρίδα καλοῦσιν. οἱ ἀπὸ δὲν παραφέρασται ταῦτα
οἰκονόμοδαι, τὰ ἀφ' ἡμῶν παρατιθέμενα, οὐδὲ τὸ
σοὶ ἀφορίζαν ὅτι καὶ συγγραφὸ. οὐ δὲ μαρτύρας
ὑπὸ τὴν σὴν ἀπὸ τὰν καμώ. αὐθόνυχλος. ὃ δὲ λαοὶ
τὸν παῖδα τῶν ἡμῶν ἀμφὸ τὸν οὐρανὸν ἡμῶν ὑπτοβολικὸ
τὸν: οὐχὶ μὴν τοι, ἀλλὰ φαιακρὸν ὃν ἀφ' ἡλίου τὴν μὴν
δὲ ἄγλεος, ὃν ἱκέσιοι τὴν μηδαμῶν; οὐχὶ δὲ ἀφροδίτην
περὶ καστὴν μὴν ἀφ' ἡλίου. ὑπὸ ἀνδρὸς αἰθέων οἱ. καὶ καὶ
λὶ πυρρὸν θυόεντα οὐρανίσκοι οἱ; λίθων μὲν καρδρόσιον οἱ

τὴν ΚΑΤΟΠΑΛΛΑΔΙΟΝ
πεφευγμένης ἀνθρωπογόνου:

τὸν τῆς ὀργύνου νεῶν, ἀφροδίτην ἐπικληθεῖσαν ἀπὸ ὀργύνης τοῦ ὄρους μέλησον ἐ:-

ὁ μὴν θυμηλιὰ τῶν ἀπόλεων. λὶ ἔσεσθαι δὲ τὴν μὴν μυτυλήνην. ἐρεσσέ. ἱρά:-

ὁ ἐν ἡλιάδαπο νίνωι τῶν ἀπελασπικῶν τῶν ἀνθρώπων. ἀλλὰ θὺ ουσιν ἡλείοι:

χελυτίην

ἀσχημονοῦσι ἐπὶ θεᾶι ταύτηι ἀφροδίτηι.

ἡ τιὸ, κάμηλον τοὺ κάκαλιτέον· δ τόν σον δὲ· ἡ δὲ
σῶ πο· τὸν χοῖρο ταῦλαν· οἱ ὑω άνι οἱ τοῦτον τρ ο σκυνοῦ
σιν· ἐοὶ τοῦ ὑω αἰ σφῶν τάξαν τας· τὸν δ τόν σον· μερί
σιν· διαφορον αἴ σχιστον, τὸν ὄνυχα σχιζόν τα· ἀφ ἡ
νὲ· τοῖοι δὲ μὴ αὐτοῖσ δι θοί· τοῖοι δὲ, ἐ αὐτοῖ· πα
ζόν τα· δι τοῖοι· μᾶλλον δὲ, ὁ μπαί ζόντα· καὶ ὁ μερί
ζόν τα· δι τοῖοι· καὶ τὸ σφί σιν αὐτοῖσ· καὶ τὸ σοῦτοι, κλυστίσω σαι γύπα τοι,
κορυ δόν· καὶ κατα πόμφο· τὰ ἄφε γα τῶν ζῴ ων· ἐκ
τὴ μνε ό τα· ἡ ὅσ ἔχε λιν· δ τοῖοῦτο σ τρο σκυνοῦ
τα θεο· τὰ μὲν γὰρ, ἃ καὶ θη ρία· ἀμφύ μοι χι καὶ· ἀλ
λὰ οὐ μάχλα· πα ρὰ δὲ τὴν δὲ θη ρά φι δο μὴν, οὐδὲν·
οἱ δὲ· ὁ ποῖοι, τί καὶ χρὴ λέ γειν· δι ὅτι ὁ πο χρό τε ρο αὐτῶν δι
θλη λάμενον· ἀμφοῖν γὰρ αἰ γύπα τοι, ὥ στ᾽ ἀμ φο
δὸν· κατα τὰ ὁ φρι σθέ ντα τὰ ὁσ φῦν δι σθαν τοι·
σθιο σι δὲ αὐτῶν, ἁ λι ᾶ τοι· φέ ρον τὸν ἱ χθῦν· μα σῶ σιν
δὲ, ὁ σάλ πο ξ ὅτ᾽ ὁ σί χθι οι· τὴν θμὴν ἀν τὶ μὴν οἰ κεῶν
τε· ὁ ζυ ρύγ χι τοι· τὸν φ θό νον μὲν τὸ χρῶ τα αὐτῶν ὃ
μοί ως ἱ χθῦ· δι γόμι ον, ἡ ρα κλέ ους πο λῖ τοι· ἱ χν ά μονα·
σαῖ τοι δὲ, καὶ θυ νοὶ· πρό πατον· λυ κο πο λῖ τοι δὲ
λύ κοι· ἰων ο πο λῖ τοι δὲ· ἰών α· τὸν αὐτὸν· μυ κτῆ ρι τοι·
μὲν δὴ οἱ οι· τὸν τρά γον· ὑμᾶς δὲ οἱ σαύ τα μέ νους αἰ ν
τιόν, ὃ ὃν οὐ δὲ τέ ρᾳ τὴν χέ ρσον, οἱ τοι ὑ σαι γυ πιό τε ρο ὃ
σπερ ἀ ναι μάλ λο ν τῶν· ὁ ὑπαι σθά νε σθε· ὃ ποῖοί τί ν᾽ ἐσ καὶ πτ
ρί τοι· ἀμ φι γα ῖοι· θα σσα λοὶ μὲν ὑμῶν· τοῦ πτε ρυ
γοῦ τὴν μή κα σι, δι αὐτὴν σπου δά ζειν· θνη αῖοι δὲ
τοῦ γα ῖου· δι αὐτὴν ἡ ρα κλέ ους σῶ ζειν· τί δοὺ παῖ ν
θη γα λοὶ· μὴ ῥ μὴ κε σι ἰ σορ ροῶ τοι σθέ νος· ἐσ τὸν δι ά
κο μα θὴ κα σιν ὁ μοί ως θέ τοι μὴ ῥ μὴ κει· τὴν ἐμ πί δ᾽ ρο σθο
θη γα τρὶ ἀ ρυ κε δο σόν· μι χῶν αι, καὶ μὴ ῥ μὴ δό να σι γὸν
κλῶ σαι· πο λύ τι μο ν δὲ τοῦ ὰ μφὶ τὴν πρό ω δα κα τοι κοῦ
σι ἰσορ ρέ, τοῦ ὃσ τοι χω ρί ου σι μέ· ὃ ὧν ἔμ ὴν θο ν κα

ἐκρῆ ἐπι στρα τευ σάν τοῖ σπρω σὶν καὶ στρα τοπε δεύ
σα με νων πλη σίον τὴν πρω ΐ δα· οἱ μὲν νύ κτωρ ἐπι
θέ με νοι τοῦ στε λα μῶ νος τὰ ξε νί δι αὐ τῶ ἀ ε ὶ πρω τον·
ἡ δὲν τῷ τε ῖ χι σα ντο μεν ἱε ρὸν ἀπὸ χῶ ν δ· ἐπω
νό μα σαν δὲ αὐ τὸ σμὶν θο νε ὶ κρη τῶν ἐπι
χω ρί ων πα ῶ τη σμὶν θο νε ὶ τοῖ ς
μὲν ἐσ κρῆ τ᾽ ἱκά δε ιν·

χοιροτάλαιναι· ἐν εἰκονῶι ἡμᾶς ἢ βοιωτιῶν ἐπολέμ ἐν τῆι πράττα λον ἐρίσταλαι· ἔστι δὲ λαμβάνειν αὐτὸ χοῖρ τάλαντον· ἢ πέμπων· χοῖρ ἰσχυρὸν ἀδάϊον· ὡς παρὰ τοῖς ὁρίτοφ· ἀνὰ χορηνεύειν λέγ· χοῖρε χοῖρε κοῖ κοῖ· πρῶτοι σαὶν ἐρεβινθ· εἰπεῖν οἱ κοῖ κοῖ·

ἀρθῶ ταὶ θ ποῖ· τῶν ἐμῶν ἐς αὖ πίσω ἀραιόν·

ἐπ τ᾽ αἰγυπτίων θρηικείας·

ἡ ἀπορία ἔχει ὡς ἀληθῆ αὐτοὺς ἐς τὰ λῆ παρὰ λό ἰξ εὐθὺ ἀπεκίνετ ἡ στελέα· διὸ ἡμῶς αὐτὴν θηβαῖοι·

ὁ μὼρ ἡμῶ τὸ ὡς κηνδ· ὥι ὁμοι· θεὸς ἐνε μὶ στε] εὐρυ με δοῦ σι τῆι ἱκλη τορ φυγατρὶ γεν ναῖ· ἡμυρμαίνη ἐξάντης·

ἐκρῆ ἐπι στρα τευ σάν τοῖ σπρω σὶν καὶ στρα τοπε δεύ
σα με νων πλη σίον τὴν πρω ΐ δα· οἱ μὲν νύ κτωρ ἐπι
θέ με νοι τοῦ στε λα μῶ νος τὰ ξε νί δι αὐ τῶ ἀ ε ὶ πρω τον·
ἡ δὲν τῷ τε ῖ χι σα ντο μεν ἱε ρὸν ἀπὸ χῶ ν δ· ἐπω
νό μα σαν δὲ αὐ τὸ σμὶν θο νε ὶ κρη τῶν ἐπι
χω ρί ων πα ῶ τη σμὶν θο νε ὶ τοῖ ς
μὲν ἐσ κρῆ τ᾽ ἱκά δε ιν·

λοίσιν· ὅτι τὰ ὀνάρια τὸν πολεμίων δι' ὄρεων τῶν
γ' ζων· καὶ σμίνθιον ἀπόλλωνα αὐτὸ τὸν μυῶν ὃς ἄνων
ἐσθίμησαν λιμαλέος δι' ὃν δ' ἐκτίσθη ἱερῶν· πρὶ
τὴν ἀλεξανδρείαν θοῖν· ὃν θανὸ ἄλεκτον ὃν ἀλεκτρυόνι·
καὶ τὸν ἀχόλλωνος τοῦ ἀλιτόντος ἱερόν, ταὶ δ' μύαι σπο
δαιμόνων· οὐ δέμεν σαμίον ἐκλλόμαι· πρόματον ἐσ
φοινικήρεα ὄρεα· οὐδὲ σαμίοι· οὐ δὲ τὸν τὴν φοινίκ'
ούρεα κατοικεόντων· ὧν· οἱ μὲν τὰ περιπρὸς· οἱ δὲ τοὺ
ἰχθύ· οὕτω σύμμοι τὸν τὰ τὸν· ὃ δὲ λοιτὸν δία· ἐ ὃν δὲ·
ὃν δὲ οὗτοι οὐ θρηικιστάδες αὐθισ· ἐπὶ οἰκέταδαίμονι δο
λίχ· ἐὸν τὸν ἐ ὃν δαίμονα· δὲ τὸν φαι ταύτην ὁ σιμόφατ·
ἐκ ατα λέμενοι τὸν ἐ· ἐ γὰρ οὖν δαίμονα· λίχνοι τὸ καὶ
μ αρὸν ὅτι μὲν ὄφ ρῦν, καὶ αὖ αὖθαν δρὸν οὕτω κατὰ πόλο
δαίμονα σὺ χωρίον τι μὲν ὃν ὑδρ ῶν μέρον· παρ' ἀκὺ
θρίον μὲν ὄδμεν· παρ' ἀτλαντίοισι, καλλ σφῦραν· παρὰ
δλίλοισ, ἄρκτον· παρ' ἀμάκωνι, ἀσπάμακον· τὴ μαῖαι
δλιο καὶ φ ἄμμοι, κατ' ἀσπάμμαν λιμένα· καὶ λιπαρίαι
σιν τοῦ ζ· θύ φν πλατανίστην, αὐδρόκρατ· καὶ δλιμόκρα
τα· καὶ λυκαιανοι· καὶ μάκων· τὸν μὲν δὲ καὶ ἄκμαζον
τὸν φοίνικον· ὃν καὶ ἄμμον σπαμπόχου σπιδρῦν δαίμο
μας· τοῖ γὰ καὶ σμικρὸν δὲ ἀδρῦν δυναμένοι· πρὸ γὰρ
μυρίοι φοίνικοι τοῦ χωρίου λυκάων ἀρκιδαίμονα· ἀνάμα
τοι φύλακ· μερόπων ἀνθρώπων· τὴν δ' φοίνικοι φύλακ·
ὧν οἱ φοι· μὲν φοίνικα· δὲ λοιπὸν ἀλφάν· λίμνην ὃ οὗτοι· καὶ
οἱ τούτων ἐπὶ τιμότροι· οἱ μεγάλοι δαίμονα· ὁ ἀπόλλων·
λιάρτεμις· λιλητώ· λιδημήτηρ· λικόρη· ὁ πλοῦτων· ὁ λι
ρακλῆς· αὐτὸ ὁ ὀζάς· ἀλλ' οὐ κάπο δρᾶναι λιμαὸν φυλατ
τοισιν αἰσκραῖς· μὲν ἀμαρτάν φν δ' ἴσως· οἱ ἀκαρτῶν
δλίτα οὐπιστήραμμοι· ὃν τοῦτ' αὖ λι· τὸ παροιμ ὃ δὲν ἐπὶ
φ σάζασθαι ἀρ' πὸ τῆς· πῆ· ἀνοιδεῖ τὸν· παῖδα μου δὲ
τῆ· ἐ δὲ ἄρα καὶ ἐ οἱ φύλακ· ὧν οὗτοι, οὐ λάμοισι· τὴν πρὸ

ἐπὶ ἀμπ[illegible]λοῖσι

ὅτι δὲ λύγ' ἐλελλοὶ ἐλλιῶσι· ἐ λύγ δαίμονα·

κυβὶ μιᾶτ' ἐπορᾶ δορνήκων

φαλήρ' ἐυελίνων τὸ ἀχιλ· ἐδὲ κὰ πρὸ μὲν ἥρως ἐν ἀρίστευε· γυίας πίνυσ' οὐ· ἐνο πας φειδίκτ' πρὸ μὲν τ' ἠνῶν ἀρνο ξ καλλίναχ' ἐν δ' τ' αἰτῶν μείνη·

ἀντ' ὧν πίσιδε· βοιωτ' ἠνῶν τὸ γεν·

οἰκήτορες

πίσιδε· ἀσκρηνῆ π βοιωτίας·

λιμὸς πρὶ παυδός. τὸν δὲ ἰμὸν λαιμὸν ἀποκλίσασ ἔχόμενοι, καὶ λαιμὸν δ' εἶπεν ἄχρι μέσου τοῦ τοίχου. δεξιὸς ἐόμενοι, καὶ ἐν αὐτοῖ τοῦ ἔχομαι γοῦν τοῦ δαίμονος. τὴν μεσαιτάτην τὴν αὐτοῦ. λοιπὸς. καὶ ὅτιοῦν. τὸ μὲν μέσον γὰρ ἀσ λιμὸς λέγοντο. τὴν δὲ ἐσχάτην λιμὸν, ἢ φόνον λιμὸν, καὶ οἱ γυναῖκον θεοί. οἷαι αἱ λοιμοί. καὶ γαλαῖ, προλιμὸν τοῦ, ἢ τὴν ὀκνηρὰν λιμὸν τε καὶ ποιητὴν λιμὸν. τὸν δὲ κνίσσοντα καὶ ὁ ταῦτα λέγων φίλων. Τοὶ δὲ μὲν τοι παρ' ἡμῖν. οἱ τε δαίμονες καὶ οἱ θεοὶ. καὶ ἐφ' ἡμέρᾳ λιμὸν θεοί. ὡσαύτως λιμὸν οἱ λελεγμένοι. οὐ δὲ ἀφ' ὁ δὲ ὀνομαίτων ἡμῖν πόνια. πρὸ σοῦ τὸν ἀσθενίσασ σωθῆναι. φρόνιον ὧν καὶ τὸ ἐντὸς προσθεόμενον. ὡσ σαύτως φρόνιοι καὶ μοῖραν φρόνιοι δαίμονες ἕκαστον ἡμῶν οἱ θεοί. καὶ ὁ ἐχθίμενον ἐστὶ χαίροντος τῇ φρονίμως αὐτῇ τοῦ ἀμῶν. πρὸς δὲ καὶ ἂν φρόνιος πολιτείας αὐτοῦ λαιόντος. νῦν μὲν, τοὺς δὲ σοφοῖσ. ὃν ὁ πλοῦσ φίλον φιλίας. νῦν δὲ, τοὺς δὲ πολεμίοις αὖ αφ' ἑαυτοῦ φίλοτιμίας. ἀφορμὰς σφίσιν λίδον λῶ πορίζόμενοι. ὁ ὅσος ὁ τιμαίτατον ἔχοιεν, αὖ φρόνιος πλοῦν αὖ δὲ λιμὸν φορᾶσθαι φόνον. τί δὲ καταῖνόμενος. καὶ ὁθνεῖ. οἷον φίλοι μοὶ ἐστὶ σκεῖταν τοῦ, ὅσον δεῖ σαυτοῖ τὴν σαν αὖ ἐμφρόνιος. ἀ ριστομένης γοῦν ὁ μοδοκίνιος. Τοὶ ἵ ὅσ μὲν τὴν δεῖ. τριακοσίοι ὅσ σαύτως ἀσθενῆς ὃν. τοσαύτας ὁμοῦ καὶ τοιαύτας καμμορφῆν οἱ ὁμῶς ὅσ κατόμμασ. ὃν δίος. καὶ θοὶ ὅσ μὲν ἐστὶ λιμὸν μοίρας λόγοι φρόνιον ἀγῶν. τοὺς δὲ τὸ ὅμος, οἱ σφὶ τὴν ταυρικὴν χθρόνησον κατοικοῦντος. οὐ σὲ αὖ, τοὺς ζῶν ἐστὶ παρ' αὐτοῖσ ὄλεσι, τοὺς δὲ, τοὺς κατὰ θαλάτταν ἔστι κότων. αὐτὶ κα μάλα. τὴν ταυρικὴν κατὰ θύουσιν ἀρτέμιδι. ταύτας ὄντας θοίας. ἄριστοι δὲ σὲ τὴν τῷ τροφοῖ. μόνι μὲν σὴ πορφύρᾳ τὴν τῶν θαυμαστὸν σὺν φωνὴν ὃν πολλὴν τὸν θεραπαίας. χαῖρον ἄντον, ὅτιμῇ καὶ χάροντι κατάθυσθαι. λυκίοναξ, ἐμὶ τοὺς δὲ ὅσ τοσοῦτοι, οὕτω σαὶ τὴν ἐμὲ δὲ τὸν ὃν νόστοισ

οἷς
οὕτως ἐπιγραφομένῳ βιβλίῳ περιέχονται
τὴν ἐκ τῆς ἐμπνεπαιδευμένης νόστου τὴν
ἡ ἐπανόδος.

÷ συμπίπτ
τ
συμπίπτειν
γίγνεσθαι:

÷ μοιρικῆς:

÷ νηφθεοι, ὡς νήφοντες

÷ ὁ λάπλην οἱ ζημιῶδες
οἱ τὴν ἑλλήνην θεοι

÷ ἱ συμπολίσται
κεδαιμονίων ἢ
μεσσήνιοι φασὶν
ναὶ ἡ ἀκρό
πολιν μεσσήνην
καλεῖ. ὑπερ
τὸ ὄρος πάλιν
ἀκροπολισται
ρίσαλεγεῖ:-

τὸ ὀνομαίστορι
γράφου

ὀνὸ ἰσορι
γλάφον:

φωκαεῖς οἱ ἰων
νες· φωκεα δ'
μαρ ἀνδε κα δ'
τ ἰωνίας:-

· χ ὀλεκεῖν

ὑπονοῆτες

ὦ λίε φῖλε
ἐγεεβη τ κρί
σιν ἔχλσει.
ὁ τε σπε
σιος ὁν
τος ι
λν
θρ
π
ο
ς
ι

ὁ λφ

ν μεδλπων

ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΙΛΙΑΔΙ ΕΠΕΩΝ ΣΥΝΤΕΘΕΙΚΕ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΣΑΜΙΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ

ἀπὸ φαίνεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ διϊ· καὶ μόνος ὁ
Διόνυσος τὴν ὁμοίαν τῷ σιλήνῳ θοίνην δεδοίδασ λέγ
φῶ καθ' ὅδ', οὐδ' ἁμαρ αὐτὸν παραποδύτομαι· τοῦτον
τὸν θολερὸν ὃν τρίτον τοῦ μονοίας τὴν ταυροπόλον
ἀρτέμιδ', ἀπὸν ὁλοκαῦν ἱερᾷ ὁρμᾷ δὲ ὁ αὐτὸς
καὶ μαίριος ὁρόμαιος· τὸν αὐτὸν ὑπὸ ταῖς αὐτὴν θυγατέ
ρας· ὃν, ὁ μὲν, τὴν φυγοῦσαν αὐτὴν, ὁ δὲ μαίριος
τὴν τραγῳδουμένην· ἀ δὲ, τοῖς αὐτοῖς τροπαίοις· ὁ μαίριος
ὁ δὲ ρόδιος τὸν τῇ τραγῳδουμένῃ ταυροκτονίᾳ ἱερᾷ· φιλαν
θρωποίητος τοῦτον καταφαίνομαι οἰδαίμων δὲ πρὸς
δαιμονέστατος ἀμαλόγως οἱ δὲ δαίμονες· οἱ μὲν τὴν
ῥοδάφημοι μένοι· οἱ δὲ σρῖαν αἰτοῦμενοι, παρ' αὐτοῦ δοι
νῶλαν σρίας· λαμπρὸν ἡν γὰρ τὸ παίζον τοῦ αὐτοῖς
σφᾶς αὐτοῖς λθμῆ θασιν, ἀπὸ σφατ τοντὸν αὐτὸν
οὐχὰρ οἷόν παρ' αὐτὸν τὸ πον, ἱερᾷον μὴν θαι ὁ φόμος· οὐ
δ' ἀφ' τόμι δ' τος· καὶ δ' ἰ· ὃν ἱερὸν δὴ θὸν χωρίοι μᾶλ
λον· ἢ ὁρμῆς φιλαφγυρίαι, ἄμεινον ὁ μείονος δαίμονος
ὁσίως μείονος ἢ ὃν ὁ δοῖς αὐτοῖς τὸν ἀπὸν ἱερὸν· ἱερᾷον
ἢ ὁρμῆς θῆ μῆσαι· ἀμείνονος ὅτι· ἰσαν δρωποτασίαι
ἢ τοιαύτη θυσία· τί δ' ἢ οὖν ἀ σοφάτατοι· τὸν ἄμεινον
βοῖαν ἀπὸν ταῖς ἢ θηρία τοῖς φέρομεν, τὰ δ' ἡμέρα
καίπερ τοῖς τίκτομεν, ἀρίκοι ἢ λίθον τι· ἐκ τρεπόμεθα·
ἀ σοδὸ τὸ τί τοῦ δρᾴκον τὸν ἰδὸν παλίνορσος αὐτοῦ δὴ·
οὐρᾶσο θῆ μῆστιν, ὑπὸ τὸ τρόμος θέλω γῆν· αὐτ
τὸν ἐφόρμιον· δαίμονας δὲ, ὁ μὲν δρίος· καὶ ἀμ μῆ
ος· θαι μεν λοντο· καὶ μῆσαν θρόπος· ἢ λυμεῶνας
οὐ τὰς προαιδόμενοι· καὶ σωῖ δὴ τὸν· οὐ δὲ ἐκ τρεπόμεθ·
οὐδὲ ἀπὸ αρ ἐφ' ὁδὸ· τί δ' ἄν, ἢ καὶ ἀμ μῆ ἐθόσαν δὴ οἱ κακοί·
ἢ, τί ἢ αἰ ἀν, ὁ φ' ἐμῆσαν δὴ· αὐτὶ καλῶ· ἐφ' οἱ ἱκτῆ ρια
τὸν ὑποδαπὸν τοῦτον θεόν, τὸν δαίμονα δὴ· θαι δέ ζαι
τὸν αὐτόν· τοῦ ἀπόλλωνος τοῦ μαντῆ ἰοῦ· τὸν κύρον καὶ

περὶ Βασιλέως
ὅτι κατὰ τὸ κρεῖττον ὄφειλε
διοικεῖσθαι.

ἔφη· καὶ αἴσχιστα λοιπὸν ἀφεῖσιν ἡμῖν ἐπιπίπτειν ἐπὶ πῦρ· ἀλλὰ φιλανθρωπότερον τῶν κυνῶν.

εἰσὶ δὲ πάντα σοφῶν οἱ προειρημένοι αὐτῶν πλὴν ὁ Διογένους Βίων.

ἐπὶ δὲ τὸ πῦρ οὐτε ὑπὸ κρεῶν ὤφειλε πρόσθε τὰ δεινὰ παθήματα ἀφορμὴν ἐσόμενα γέγονεν ἐκ τοῦ μὴ περὶ κακῶν παθεῖν δεινὸν ἡγήσασθαι.

τὸ δὲ ἀδικεῖν ἀνάγκη πάντας ἡγεῖσθαι δεινόν.

ὁ μὲν γὰρ τῶν θεῶν τὸ μὴ ἀδικεῖν μετὰ τοῦ χαίρειν ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν ἡγούμενος ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν ἡγούμενος ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν ἡγούμενος

φορμηνεὺς ὁ γεωγράφος τῆς γενεᾶς ἀδελφοκτόνος

μαντεῖον τὸ ἐν Βαλιάνθοις ἀποφορμηνεύσαν πρῶτον θεοῖς τοῖς θεοῖς. τοῦνομα σφεῖς ἐν ὀνόμασιν ἰσημέροις τορεῖν.

ὁ πρεσβύτατος τῶν θεῶν τὸ τέταρτον μετὰ τὸ χάος γενόμενος ἐν οἷς φησιν ἡσίοδος λέγων ἀρχὴ πάντων χάος γένετ' αὐτὰρ ἔπειτα γαῖ' εὐρύστερνος

ἀντιφάνης ὁ κωμικὸς ἐρασθεὶς τῆς ἱερείας τῆς ἐν τῷ ἐν τῷ λιμένι ἱδρύματος

παλαιὸν τὸ ἐν Βαλιάνθοις μαντεῖον ἀποφορμηνεύσαν πρῶτον θεοῖς τοῖς θεοῖς. τοῦνομα σφεῖς ἐν ὀνόμασιν ἰσημέροις τορεῖν.

τοῦτο φιλιππίδης ἀποφορμηνεύσας φησὶν ἡροδότειος τετάρτης ἱστορίας πορευθέντα δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἔφοδον τοῦ βαρβάρου πρὸς τὸν θεμιστοκλέα τὰ τῶν παρόντων πρὸς τὸν ἥλιον ὀμόσαι οὐκ ἂν ἐπιτελέσαι ἃ ὑπέσχετο εἰ μὴ ἐκεῖνος ἐπιτρέψειε. τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι θεοῖς ἐπιτρέπειν ἐκείνοις ἐφ' οἷς ὑπέσχετο ἐπιτελεῖν.

ἀυλοί· τὸ καλεῖον τὸ δονακοχέτ. νυκτὶ μὲν ὕπαν φλύαται καὶ φαμαὶ· φλύει πρὸ ποντίοις. φθέρον ὑμὴν τὰ ἀγάλματα αὐτὰ ἐοικότα τὴν παρ' ἀνθρώπων. ἐοικὸν τὸ αὐτὸ αἰτὶ θαῦ. λίφον ἄρμι· ἀθρόα τὴν σωλῆθραν. ὅτε γὰρ χέρσον ἀν θρώπων ἀν αἰσθητα προτρεπόμενοι· παγαὶ μὲν οὖν, οἱ σκύφοι, τὸν ἀκίνακάκλην. Οἱ ἄρκυες, τὸν λίθον. οἱ θέρσαι, τὸν τῶν ταμιῶν προσθεσύνοιαν. καὶ τὸν ἄγκυλον αὐτῶν οἱ δὲ παγαὶ σόροι, ξύλα ἱδρύοντο πρὸ ἀγκλι· καὶ κιονας ἴσους λίθου. ἀϋλις ζόανα πρὸ σημερά θα, δι' ἀτὸ ἀπεξέσθαι τὸ ὕλης· ἀμφὶς δὲ ἱ καίροι, τὸ ἀφ τὸ λη δος τὸ ἄγαλμα, ξύλον λῶν οὐκέρνασμένον· καὶ τὸ λη θαρνιας λίφας δὲ θέσθαι. πρὸ ἐμπορον διεκεκλεισμένον· καὶ τὸ τὸ σαμίας λίφας, ὃ σφηνοὶ ἀόθμος. πρότερον μὲν. λῶν σαμίος. ὕστερον δὲ. ἐοὶ προκλεῖσ σαφχόντος, αὐδρίαν τὸ φ δὲ ἄβη θα. ἐοὶ δὲ ἀμοῖσ αὖος κονίζεσθαι τὰ ζόανα αἰλίβατο, ἀφ' ὅτι τὴν θεὸν ἐκ προ τὸν ἔσω μὴ ἀν ἐκ αφ πόσατο· δὲ ῥόμβοι δὲ τὸ παγαῖον. δέρφηοι γλυφὸν θέαι. Τοῦ ἄρεσσο τὸ ζόανον, οὐ ἀρρανὸν οὖν γ' αφ' ἄσσο οὐδεσσο τὸν τέχνι τὸν ἐοὶ τὴν ἀπρόσεσσον. Ταὶ τὴν καλὸ τέχνι ἀν ἁρμὴ κότον· ἐοὶ δὲ ἰώθησον ἰὶ τὸ χνη· ἰώζησθαι ἰὶ τὸ λαίνη· ἀ σμῖ οὖν τὸ λίθου. καὶ τὸ ζύλα. ἀράμματα αὐδρήβλα τὴν ὕλην. ἐοικότα τὸ. οἷσ ἐοὶ μορφάζ ἐσθ ἀ σθένεσθαι· οὐκ ἐφ τοῦ τὴν ἀληθ θαν, ἰὶ δὲ μὲν. αὐτὸ θὸν δλίθον· οὐμὴν ἀλλὰ καὶ αὐσσο δὲ ζόανον τὸ σκῦρ ἐοὶ δὸ μὲν οὖν τοῦτο τοῦ οὐπαρ αι τὴ τὸν· τοῦ μὲν οὖν ὁμῶπταὶ σὶ α. καὶ τὴν αὐθένκησι τὸ λιά δα. δὶς χρ ιοῦ καὶ ἐμβάφ ασ τὸ σ κατασκε ἀσαι φ φ δὶ ἀν. παν τί πουν σαφ ἐσ. τὸ δὲ ἐν σάμοι τὸν λίφασ ζόανον. σὺ λιτὴν ἀ λεφ δον πεποι ἰ σθαι. ὁ λύμποι χοσ ἐν σαμιακοῖσ ἰ σορφὴ· μὴ οὖν ἀμφὶ παγῆσθαι φ τὸν σθένον ἐν αὐθένκησι καλούμενο θόν. Τὰ μὲν δὶ ὁ, ὅτε σᾶσ ἐοὶ ἰσθμ, ἐκτοῦ καλούμενον λυχνέσσο λίθου. καὶ σσδὲ, ἰὼν μόθην αὐταὶν ἰ σορ οὖσαι ἔχουσαι. πολύμορα δὲ κνύμαι ἐν τὴν τραπεζῶν σορ οσήμαιον·

ἀ σειλοι· ὁ φ

π ἀλλαλατ/γε βασιλατ ἑλληνι ικῶν

ἐραπ ἀφχηθ κάτατε ὡσ ἐσ τ νόμφ π κόσμοις

τ τὸν ἐν βοιωτια· ἰσμηνὸ ρ

τ τὸν βροτοῖς δοκι κονίζεσθ

ο ἀνω νυμορφὰ ἰσ ἀ πειλαζόμενα

ρ ἀπο λειξέ ποσης

π ἀλεκτρι δὶς ς πολιαδ ἀθη νᾶς·

= ἐ π τ ἐν ἰσαμινθ ἡρ ξοανδ·

ἐ μενιδ ἡ τοι τ ἔρινεων

οὗτ ὁ ἰσ ο π ἀ γαλμα τοποιοὶ ἐπισημ ἐ γενετο

ὁ νῦ δὲν ἀφιλαντ ποιοῦ·

ἀνχνέως λίθον

τοῦτον ἀληθρο ποιλιτον φ τοφ ν τοο λμηίκαστν. τὸν αἰγνπτ
ον σαράστν· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἱστορ οὐσι χαριστήριον ὑπὸ
στν ο τοῦτον. πο λθμαῖοι τοῖ φ ι λαδέλφοι ἐπὶ αἰγυπτίων πρῶν
φθεῖναι καὶ μᾶ· οὐ μ μοῖ τι ἐχο μένο ο αὐτοῦ αὐτάγ νό
του μεταποιητάμενο ο σῖτον. ὁ πο λθμαῖο ο. αὐ θεντίσατο· φ
ναι δὲ τὸ ζῶον τοῦτο. ἅλμα πολύτων νο ο· οὗ δὲ ἄμεν ο ο
τὸν ἀνδρ ιαν τα. καθ ὃ δ ὁ ὁρᾶν τοὺ ἀέρ ο ο· λέων ὑπὸ ῥᾳδίω
τιν καλοῦσιν. ὃν θα καὶ τοὺ ὄρ ον τοῖ μέτοι κοῦ σαράστ δο ο.
νᾶ τιν αὖ δὲ τοῖ ὸ τοῦ ποιο τὸ χαρίον· ἡμῖ ᾶι χίν δε· τὴν
παμμελαίνα τραχεῖσαν. ὃν κα νῶ μοι μεταμφιάν, ὁ πρ
λθμαῖο ο. ὄθατον ὑπὸ τὸν προδεδηλωμέν ο νόμον· ἄμμοι
δὲ ᾖ ασι. τοῦ τι μὲν ἦ ναι ιμ ὁτᾶο τὸν σαράστν· μεῖζ ον δὲ
ἡ ο ἀμεῖ ἀν δρ ᾖ αν. μᾶτ ι μὲν τᾶν λιμνῶν ἐκεῖ· ἰσ ό δαρ ο ο.
μό μο ο· παρ ὰ τοὺ ὁδὸν τὸν πρὸ σαῦ τι ὄ χῆ αν. τὸ ἅλμα
μεταχθῆναι λέγ ᾶ, ὃν οἱ τὸ δᾶ ι καὶ αὐτὸ ν ἰδεῖν ο μέν ων. ὃ
ὑπὸ τοῦ λθμαίου δι ατρ αῖ θν των· ἀμφὶ δ ὁ αὐθεντῶν δαρ ο ο
= ὁ τοὺ σαῦ δον ο ο. ἀ ρ χαῖ ᾖ ν τὸν σαρ αστ μεμυ μένο ο οὐ
κοῦ δὲ πο ο, πρ ὶ ὁπ ο ο. ὁμ ᾶ ς ασ αὐτὸν ἅλμα ἦ ναι μόνη
τον· ὁπ ο ο πρὶν φ κοῖ τὸν αἰγυπτίον κα σι μέν α, ταῦτ ἁ ῆ σαν
τοὺ παρ ὑμῖν παρ ασκοπ ούμενο ν ὃ δὸν ὁ ν. ὅταν θ ιδὸν τα
ᾖ σαῦ γνωτον. ὅταμ ᾶ δαι τεχνῖτα ῖ ἱκανο ὶ σι. τὸν ὁ ὦν ὁ σιρίν.
τὸν πρ ο πάτορ ατὸν αὐτοῦ. δαι δαῦθῆν αι θι ὁμ ᾶ σθαι αὐ
τοῦ τὸ πο λυτ ᾶ ο σ. ἱ κατασκ ᾶ ὰ ς ᾖ ᾶ δὲ αὐτὸν. μ ᾶ ὑ σ ᾖ ο ὅδη
μ ου ρ γο ῦ. ὁ ὑχὶ αὐθεν αἰ ο σ. ἀ μ φ ο δ ᾖ ο ὁ μὲν μ ο ο. ὃ λ ᾖ
ν ω τοῖ μ ᾶ υ σ ᾖ δη. οὗ. ὕ λην ἱ κατασκ ᾶ ρ ῶ ται φ ο δημ ο υ ρ
γί αν. μ ᾶ τ ῆ τι. ἱ καὶ ποι κί λη ι· ῥ ί μ μα γὰρ χρ ῶ ο ῦ ἡ ῶ ν αὐτῷ·
ἱ καὶ ἀ ρ γῦ ρ οῦ. χαλκοῦ τ ο. ἱ καὶ σι δ ή ρ ου· ᾗ μο λί ῳ δου· πρ ὸ ὸ δ
ἱ καὶ κα σι τέ ρ ου· λ ί θ ω ν δὲ αἰ γυπ τί ων· ὃν ὁδ ῷ οὐ δὲ ῖ ῶ· σα π
φ ά ρ ου ᾗ αἱ μα τί τ ου θ ρ αύ σ μα τα· σ μα ρ ᾶ δ ῖ τ ο· ἀ μ φ ὶ ᾗ
τ ο ποᾷ ί ου· λ θ αὶ ᾶ σ ο ὧ ὼ τὰ πα ῦ τα· ᾗ ἀ ν α μ ῖ ξ α σ· ᾷ ρ ῶ ο ὁ
ἱ κανᾶ ῶ ι· αὖ δὲ ἡ ὰ ῶ ν μ ᾶ α τέ ρ ο ν τὸ πτ ῶ μ α τοῦ ἅ λ μ α

(ἀ τλῶ ἰ ᾷ ὃ ᾗ ποὺ
ἀ σμ ᾶ τ ί δ ο σ

ὃ λ ᾖ σ ᾖ ὁ ν ἀ λ ᾖ ν

ν ᾶ τ ὸ ν ἀ ν α λ μα
τ ο ῖ ᾖ ν φ ῆ μ ᾗ δ ῆ ο
δ α δ ᾗ χ ῖ ᾗ ἐ λ ᾖ ᾗ δ ῆ
τ ῥ ῆ μ α ᾗ ἐ λ ᾖ ν
ἱ κ ᾶ ᾗ τ ῆ ο χ ᾖ ᾖ ν
ὑ π ᾶ ρ χ α ν τ ᾗ

προμηνιόωσαι οὕτως· ὕπαι δὲ οἱ μοίρης ὀφθῶσι λιαίουσαι,
παρόψεται. καὶ μὴν οὐδὲ τῆς τοῦσαι, τὸν οὐκ εἶναι θεὸν τοι.
τὸν δὲ ἓ οἱ δοσ καὶ σαρκοῖ δοσ ὃν αἰ γύπες. καὶ τὸν ἕβδη
σθῶσι φῶς καὶ ὑπορμαθήσθωσι· ἓ οἱ θεὰ τρι ταμαίνια.
μεγάλοι χάσματα μύλου· μοῦνη μὲν αὐ· ἀνὰ δοσ· ἐοῖ
ταμάθοισ ἑκάτερον τοσ· ἓ τα ὑποκάτω· καὶ οὐ σαρκοπι· μὴ θοσ
αἰ γὸ ὑπὸ κάμπτο πολλοῖσ· κἄτω πόμα μεῖζον θρᾶϊ νῦ
τροι τριταμαίνηι· σὺν δὲ ἀμφὶ μὲν προφῆτη δοσ ἐσθαι κοῦ
φοσ· τοῦτο σοὶ ἄκουσον φιλοσόφου, τοῦ θεῖ ου λιφακλέτου.
τὴν ἀναισθησίαν ἐν φ δὴ ζόντοσ τοῖσ ὄμμασι· καὶ τοῖσ
ὄμμασι τοῦτο ἐστὶν ἔχονται· ὁ κοῖον ἕτησ δόκοισ λοχμώδ
οι το· λιγαρὸ· οἰχὶ τρατοὸ δὲ σοῖ λίθοσ προ τρεπόμενοι· ἓ τα
μὲν τοι· καὶ πρὸ τῶν πυλῶν ἰσαν τῶ αὐτοῖσ· ὅσον θρᾶ χὸ·
θρ μὲν ὧν προσκυνοῦσιν ὁ σθόν· καὶ τὸν ἀνιθρω· φορὸν ἰσαν
τῶ· ἓ γὰρ ὃ σαν αἰ σθήτοσ ὑπρίζοσιν, τὶ προσκυνοῦσιν ὅσ
θοῖσ· ἓ δὲ αἰ σθήσθωσ αὐτοῖσ μεῖζον οἴονται, τὶ τούτοισ
ἰσασι φορῶ· ῥῶμαι οἱ δὲ τὰμφὶ πακατρῶμαι
τὴν τίχην ἀναστῆσαι τῶ· καὶ ταύτην μὲν πλὴν οἰόμενοι θεὸν
φέροντῶ· ἓ τὸν λο πόνα αὐθέλησαν αὐτὴν· ὄζιον νθεὸν.
τὸν ἀφθόνα μὲν τῶ τὴν θεοῖ· ἀμφὶ αἰ αἰσθήτοι.
λίθοι· καὶ ξύλοι· καὶ χρυσοῖοι τρωσοῖοι· οὐθὲν τοιῶν μεῖζ· οὐ
κρίσιν· οἰχαίματοσ· οὐκ ἄσπνοῦ· οἷ δὲ τὴν ἡμέραν οἱ· ἐστυφόμε
νοι· θερμαίνονται· ἀμφὶ οὐδὲ τὴν λῦσ· οἰχὶ ῥᾶσσ· τοῦδε· καὶ
πᾶν τοῦ ὅτιν αὐτὴ μόνον ζοῖοντοὶ ἄγαλματα· καὶ ὁ πο σῦ
τθέασαι τὰ αἰ αἰσθήτα, ἀπορ φῶν θοῦσι οἱ μοι· καὶ κατὰ μὲν
τοῖσ πλανωμένοισ τὴν ἀνοίαν, ὃ σθαλαίοισ· ἓ γὰρ καὶ
τὴν ἀτοὸν ζοῖον οἰχὶ πᾶσαν ἓ τὰ αἰσθήσθαι, ὃ σπορ ἐμοὶ
καὶ καμπαι· καὶ ὅσα δι αὐτῆσ προ τὴν γνῶ σθῆναι ἀνὰ
πηραφαίνεσθαι, καθαπὸρ οἱ σαλακθ· καὶ λιμναῖοι· λῶ φὴ
σὶν ὀνίκανδρο σ· τῆ λιτῶ σωμφθγλιτῶ, ἀλλὰ· ἀμέλησο
φοί, τοῦ ζο ἀνωτοῦτον· καὶ τοῦ ἀγαλματοσ· τοῦτον οὖ τοσ

Τλογίαν πρὸτ ἓν ρ
ἰατ ἐοὶ ἀθηναῖοι ἐκ τ
ἰσπροσεκύνησ ἰς β ω ν
παρ αὐτ ἰαμνῖον ἄγρο
γυλ· ἐμπρησμαι σ ε τε
φανῆτ ἐκαλυλογίαν·
τ τ παρ αὐτοῖς θεοῦ
προσηγορίαν νεκονῆ·
τ β ω ν· ἐν τ ε ῦτ ἐ ῖσ τ
τ κωμικοῖς οἱ ἐξιόντ
ικόντουσιτ φυρ ἀφό·
ἐν περιαφήναι ν·
τὸ περιὸν ἀνεωιγνυντο
δι θύρ· ἀν ἐναντίω
τρέ ἔξω φ ἀντ
ἀνατρέποντ ἐναν φ
ἔτι· εἰ πρότερ τὴ
χειρὶ τοφ ἐποιῆσ κρ
οντεσ ἐπὶ τὸ ἐργον
τ πρὸτ φυρ τ λοῦ
προσκυνῆτ·ς
φυλαξόμεθα
χ τοι ἐν πλα
γεντ τ φυρ
πρ ζέξ ω
σουμεν·

Εἰ δοὶ ἔστ ζωιον· ὃ περ
ἐκγενν τῆι ἔστ τ
φ λ ικαμεῖ ζ ἰς ἄσπα
λαξ·

τοῦ ζο ἀνωτοῦτον· καὶ τοῦ ἀγαλματοσ· τοῦτον οὖ τοσ

λεφθεῖν. φόνον γὰρ αἱ σθένειν μίαν νόμιναι. ἢ ὑφ' ἓξ πεῖν, αἱ
κεκτεκυῖαι. ἢ ἀπτεκυῖαι. ἢ τὴν ἀμφὶ γονέων τιμὴν ὀφρικόν.
ἢ τὴν γάνος. τὰδε, οὐδὲ μιᾶς αἱ σθενούσας μάχῃ τὰ ἀ
γάλματα. πολλὰ δ' ἐόντ' ἐν τοῖ ζωΐοιν. ὅσα οὐδὲ ὄρασθαι
ῥᾴδ'. οὔτε ἀέρα ἐόντ'. οὔτε μὴν φανερῶν. οἷον, καὶ τὸ τοῦ
πρόσω γόνυ ὁρᾶν. ἀλλὰ ζωΐ γε. καὶ αὖ ἓν. πρὸ σθε, καὶ τὴν
σθένειν συμπάσχῃ. τὰδ' ἀγάλματα, ἀφγά. ἄπρακτα.
ἀν αἱ σθένειν. προσθέσθαι. καὶ προσκαθῆσθαι. καὶ προσ
πίπτειν. χρῆσθαι. ῥίπτασθαι. πρίασθαι. πωρίζεσθαι. γνώ
φεσθαι. καὶ φθινῶ μὲν δὴ γαῖαν, ἀφῃ ἵζουσιν οἱ ἀγαλματοποι
οἱ. τῷ οἱ ἐφάσαν ἵζειν τὸν φόβασον, ὑπὸ τῷ τάχνῃ ἰσ. καὶ προσ
κυνῆσθαι αὐτοῖς θέντος. προσκυνοῦσιν δ' οἱ θεοποιοί,
οὐθέν ἰσ. καὶ δαίμονας. κατὰ τὸ αἰσθήσειν τὴν ὁμωνυμίαν δὲ
καὶ τάχνην ἰσ. τὰ ἀγάλματα ὁ πωρίζειν. ἔστιν γὰρ ὡς ἁπλῆ
θεῖσα τὸ ἄγαλμα, ὕλην θέσθαι τάχνῃ. τὴν μὲν μόνην ἢ ὡς
μόνην ἰσ. λίθον δὲ. οἰκεῖον ὕλην αἰσθητὴν τῷ αἰσθητόν. νοητὸν
δὲ τὸ ἀγάλματος εἶναι. νοητὸν. οὐ καὶ αἰσθητὸν εἶναι τὸ ἄγαλμα. ὃ δ'.
ὁμόσσον οὐ τῷ σθένειν. καὶ δὴ ὁμώνυμον, ὃν αἰτιατοῖς πουτᾶι ὁ
πορισταῖος, οἱ δαίμονες. οἱ τὸν λίθον προσκυνῆ
ται. ὁρῶσι μαθόντα, ὃν αἰσθητὸν ὕλην μὴ ὁρᾶσθαι,
αἰτίᾳ δὲ πλεόνων τῷ χρῆσθαι, ἀπολλῦνται ὑπὸ δαί
μονίας. καταφρονοῦσι δὲ μᾶσσον τῶν ἀγαλμά
των. φαίνεσθαι δὲ μὴ ὑλόμενοι αὐτῶν ὅλων πορί
φρονοῦσι, ὁρᾶσθαι ὑπ' αὐτῶν τῶν θεῶν. οἱ δὲ μὴ
τὰ ἀγάλματα ποιεῖσθαι. δῆλον ὡς μὲν γὰρ ὁ τὺ
κὸς ὁ νεοτόρευτος. θοιμάτιον τὸ χρύσεον πορίθλι
μμένον τοῦ ὕδατος, ὃν οἱ κεκμᾶσι. προσοτρύνῃ αὐτοῖς, ὁρᾶν
πορίθεσθαι, χαρίεν τῶν φλύσας. τοῦτο ἀμφὶ νοεῖν
τὸ χρυσοῦν. καὶ θόρος, κωφὸ τόρον. καὶ κρύος ἰσ
λογικὸν πρέν. αὐτὸ δὲ ὁ λίθος, κεκμᾶσι. ἀπορεῖν
μένον χρήματον. τοῦδε τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν, πρὶν

ὁπόσ' ἐστὶ ἐμὲ ἐκοίησας

ὅτ' εἰσὶ ἐκοίησας θ' ὁ φὼ

ἢ μόνος ἐστὶ φύσις λιθοτυραννὸς τὸ πρεσβύτατον εἶναι τὰ ἀστέλλης

ἢ λίθον τοῦτο φ ἀντὶ τοῦ λίθος κεκλῆσθαι χρῆναι τὸ ἐκ λεκλεθέν ὁμώνυμα εἶναι τ.

τοὶ καὶ δεῖ κἀπολιχεῖν τὸ μέγεθος οὖν. τοῦ ὀπίσθου χρὴ ἔχειν ἔσαι.
ἰκαὶ τὸ ἄρθρο. τῷ ἄπτεσθαι τοῦ ἄστεος ἅλμα. ἀλμαίνουσα
πλήθουσιν ὀλέκουσι, σφάλλουσι καὶ μένουσι, αὐ αὐθλῶσαι
σθαι. αἱ δὲ χόλοι δόν σε. ἰκαὶ τῶν ὀρνίθων τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐκ τούτου φανότης.
τὸ χαίρουσιν αὐτῶν τῶν ἁλμάτων ἕως πτόμενα. οὐ δεῖ
φρονίσαν τα. οὗτο ὁ λιμπίου δηόσ. οὗτο ὀπίδαυρίου αὐτκλη ἐπιδαυρ τοῦ ἀρτ πᾶ
πτοῦ. οὐ δεῖμιν αὐθμιν ἀσ πολιάδοσ. λίσαρ αὐτοι δοσ αἰγυπ ἱερὸν ἀπόλλωνος
ου. σαφ ὧν. οὐ δὲ αὐτῶν τὴν ἀπ αἰσθησίαν τοῦ ἁλμάτο
ὀκμαν θάνεσθ. ἀλλ ἁλοὶ μὲν καὶ οὐρνοὶ τὴν δὲ. λίπολεμοι ὁ πολλὰ ἰσπρόσοικον τοῖς κοίλοις
πι θεμένοι. οἱ δ' αἱ σχρο κόρδηαν. ὀδμὶ ὅσαν τὰ ἰχθ ἀ. ἰκαὶ τὰ
αὐ αὐθήματα ὑ ὑλησαν. λί ἰκαὶ αὐτὰ ἀφόνδοαν τὰ ἁλμα
τα. ἰκαὶ ἡ καμψίσιο τίσ, λί δαρ ἔσ. λί ἄλλεσ μαι νόμενοσ
τοι αὐτα αὐτα ἀπέφθαρ ησθαν. ἰκαὶ ἡ τὸν αἰ γύπτιον ἀπόκτα
ν θν ἀπὶν. νῦν δὲ μὲν, ὅ τι τὸν θεὸν ἀπόκτα τὴν ἐμ αὐτῶν. ἁλ
ν ακτὸ δὲ. ἡ λιχόδουσ χάριν ὁλιμμένη. ὀκ ἐῶν οἰῶν. ὀκ λί
σομαι. τῶνδε τὸ καὶ κουρνίασ πολὺν θεῖ ἀσ θρίγα. οὐχὶ δὲ
ἀλφαφίασ τοῦ ἡδαλον ὀμφαλὸν νομίζων. ἀλλ οὐτι νὸ τὸ
πυρ. ἰκαὶ οἱ σφόμοι κόρδαλοι. οὐ δεῖμιν φοινῶπαι. λί δυσσα
φοινῶπαι. οὗτο ὁ δαίμονασ. οὗτα ἁλίματα. οὐ καίμον. λί τασ
θηβίδασ ταὶ παραὶ τοῖσ αἰγιαλοῖσ σφόδρα ὀμιλίασ. τ' ἰκύμα
τησ. οἶδα φὸ πῦρ ὀμφλυτικόν. ἰκαὶ δ' οἱ δαίμονίασ τ' ατικόν.
ἡ φοῦ λα παύσασθαι τῶν αἰθοίασ, φόβα τα μὲ σφόδρα τὸ πῦρ. τοῦ
το τὸ πῦρ. ἰκαὶ τὸν ὀνάρ γα νόν, σὺν ἰκαὶ τῇ ἰχθύαι ἰκατ' ἐπὶ τὸ ἐνθύκνημικὸν ἀν
φλαζὸν χρὴ σθαι. ἰκαὶ τὸν ὀν ἰχθύσι τῶν αἰρτόμενοσ δακτύλον ἀρεῖον ἡ ἀν ἀρῶσι
μετὰ αἰμαγόνασ ἰκαὶ τὸ ὀνύ ὁμιλι ἰκατὶ τοῖλεον. ὅτι μὲν ὀν ὁ ἰσπρόσοικον τοῖς κοί
μη ται πολλάκισ. οὐ κἀποδέχθαι δὲ. οὐδὲ τὸ ὀν ἀμ ἐξ ἀν δρῶν λεις:
πόλ σαφ αἰτιδοσ. ἰχθύσ. ἀθηναῖοι γὰρ τοῦ δῆλον ὅσου τοῦ
ὁλ ὀνύχ θόσ. ἰκατὰ φ τὸ τὸν θεόν. ἰκαὶ τὸν ὀν δελφοῖσ τοῦ Τοῦ ἐν τῇ ἐλευθερίας
αἰσχίλλοσ. πρότερον λίφ παλαι θύθλα. ὁφ τα λίφαιστ πῦ πλατ ἡμῶν ὑπὲρ τῆς
σωφρονῶν. τοῦτο σοι προοίμιον ὁσιδ' ἐλευται ὃν ὑπὸ σχνῇ βοιωτίας σύτ.
ται τὸ πῦρ. οἱ δὲ τοῦ ἁλμαίνουν δημιουργοί. οὐ λοσσοῖσιν

προσημερά το ὀνικεμέρας· καὶ τὴν πολλῆ τοῦ θρμοῦ διέχρωμ.
ὁ σ αὐτὸ ὁ μαρτυρῆ· ὁ τοῦ μῆ, καὶ ὅλα θόρυβη· καὶ πόλφο αὐτὰν
δρομικο λαικέφαν ὑποδυόμεναι. ἐξ ἀπόβλητο οἱ τοῦ μύθου τοῦ
περὶ τῶν θεῶν· ἡ ὁσθόσ ἀν οἱ κατασχηματιζόντο ἑαυτοῖσ.
ὑπὸ δόξης προβαλλόμενοι ἐπὶ τὴν βόμβην τὴ μὲν ἑαυτοῖσ ὑ
πορόγλεσσ μὲν μὴν τὸν μαλεθδόμαι· τὸν δὲ πόλλησ. τὸν δὲ
μὲν τορόσ φίλιππον· ὃν κύνοσαρ γάνομο θεοῦντο· προσκυ
μᾶν τὸν τὴν κλεάν κατβρότα· καὶ τὸ σκῆφοσ τοῦτ' ἐμβρόμ.
ὁσ ἐξ ἡσ ὁπὴ τὸν ὁ βαμὸν· αὐτὴ σδὲ τὸν δημητρίου θεὸν δ
αὐτὸν ἀμφερόντο· καὶ τὸ βαμὸν αἰτόκλη τοῦ ἰππου ἀθήνα
ζε βόσι ὁμ, καταικαίρου ἵδρυν ὅτι δημητρίου· ὡσμοὶ δὲ παν
ταχοῦ· καὶ γάμεσο ὑπὸ αὐθιναίων αὐτοῖ· ὁ τὴν αὐθιναῖσ λῶ
τρωὶ ζε· ὁ δὲ τὴν μὲν θεὸν, ὑποβλῆ ἀν ᾖ τὸ ἄγαλμα, γλύφαι
μὶ δὲν αἰμένοσ· λαμπαν δὲ τὴν ἑαίρεαν ἔχον· ᾖ σάκρο πολιν
ἀμφὶ ᾖ· καὶ τοῦτο τὴν αὐθιναῖσ ὃν ὀφύρατο παστοῖ· τὴν παλλαι αἱ
παρθένοι, ταύτην δὲ ἐσθῆτα τοῖ δῆμο ἑαίρεσ σχήματα· οὐ
μενίδιο τοίνυν οὐδὲ ἵππον, ἀναπαυόμενον τὸν θα
ματον τὸν ἑαυτοῦ· ὁ ἵππον γὰρ οὗτοσ· ἐσθῆ ἑαίρεσ σχήματα· οὐ
λόσαν τοῖ μηνήματι τοῖ ἑαυτοῦ, τὸ δὲ τὸ ὀπίσω· ἵππουσ
τὸ δὲ σῆμα· τὸν, αὐτὸν αὐτοῖσι θεοῖσιν· ἴσον ἑταίροισιν
μοῖραν καταφθίμενον· ὅλο ἵππον ἐσθῆ δῆμο ὑφολύμπ,
τὴν ἀρτίμιν τὴν πολλὰν τὴν· ᾖ γὰρ καὶ λαοφῶτί σοι μὴ ἐστὶ πάν
κατὸν θεραπεύειν ὑπὸ δόξαν μαθητάς· χρήσιμο ὁ οὗτο σοφὸν
ἵππον μοσ· μᾶλλον μὲν αὐτόν· οἱ προσκυνοῦμεν παρ' ἡμῖν, ἄμοι
γνώμενοι ποτέ· ᾖ ταμὴ τοι· τὸν αὐτὸν· τὴν μὴ κλέον δὲ αὐ ᾖ
τοῦ ὁμῶσ σ καὶ ὁ χρόνοσ· φιλῆ γὰρ ποσ ταμὴ παρόντ
σωθῆναι καταφρονῆσαι· τὰ δὲ παρ οἱ πλεῖστα τοῦ
παραυτίκα διέχουσ κφορισμένα· χρόνον ἀθλιλίαι, τὴν
μῆδαι τοῖ πλάσματι· καὶ ταμὴ, αὐτοῖσ ᾖ σαι· τὰ δὲ καὶ σαν
καῖσαι· αὐτὶ καῖσιν· οἱ παλαιοὶ νόμοι· τοῖ ποιηταῖ τῶν
πλάνων χρόνοι ἀθμυνόμενοι· τοῖσ δὲ τὰ νομίζοντας

ΤΗΛΙΚΕΔΟΝΙΠΟΛΙΣ
ΠΙΚΝΟΣΑΡΓΥΜΝΑ
ΣΙΟΝΤΑΤΙΜΙΕ·

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟ ΒΑΣΙ
ΛΕΥΣΕΝΤΩΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
ΙΣΕΛΛΗΝΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩ
ΣΑΝΤΟΣ ΕΙΣΤΗΝ ΑΘΗ
ΝΑΝ ΤΗΝΑ ΘΗΝΑΙΩΝ
ΘΕΟΝ ΕΞΑΦΘΕΙΣΑΝ
ΔΑΛΟΓΩΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ·

ΑΥΤΗ ΔΙΗΝΙΣΤΑΜΕ
ΝΑ ΠΡΟΜΕΝΑ ΝΟΜΟΘΕ
ΤΙΚΙΑ ΚΑΤΑΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΗ
ΓΟΡΕΥΤΗΣ ΦΟΒΕΡΑΝ
ΤΟΙΣ ΒΡΕΦΕΣΙΝ ΓΕ
ΝΟΜΕΝΗΝ ΦΗ
ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΠΑΙ
ΔΩΝ ΑΠΩΛΕΙΑΝ· ΕΦΟΝΑ
ΚΑΤΑ ΤΑΛΛΟΤΡΙΩΝ
ΟΙ ΠΡΩΤΕΙΝ ΦΟΝΩΙ
ΠΟΛΛΩΙ·

ΙΠΠΟΝΟΥΤΟΣ ΓΕΝΕΤΟ
ΔΕ ΦΩΝΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΟ
ΦΩΝ· ΕΝΟΜΙΣΕΣΘΕ
ΟΥΣ ΜΗ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙ
ΖΕΣΘΑΙ ΝΟΝ ΙΠΠΟ
ΔΑΜΩΝ·

ΑΝΑΣΧΕΣΘΑΙ
ΣΟΦΟΥ
ΛΟΓΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΘΕΩΝ
ΕΘΟΥΣ

θοί· πίπτω ἐμὴν τοῦδ', αὐτὰ ἐμοὶ ταὶ μυρία· αἰ σαμὴ
νὴρ φο· δόμοι· καὶ τραύματα· καὶ δακρύοντο θοί· οἴμοι
ὀ ψε * φοί· ὄτοι μοι σαῖ τὴν δόνα φίλτατον ἀνδρῶν· μοῖρ' ἔσσα σα
* τρόμοιομενοι τὰ ἄδαο δαμεῖσαι· κὤλεσ' αὐτὴν ταὶ τὸ θόρμημα
τοῦδ' οὐ· καὶ ὀ ζᾶς ἐμὲ δι' ἄσαρ πτὴν δόνα, οἵ μοι ζᾶν θνᾳ, κὤλεσ'
νοσ· φ' δ' ὀλαμὲν φ' κὸ τοσαῦτο· καὶ δαίμονας ἐμφ' αὐτοὶ
κὤκλησατο· ὤφ' καὶ τὴν αὐθην ἀν αὐτὴν· καὶ τὸ ἰσ' ἀν
λοισ θοῖσ, καὶ ἁὶ τὰ ἡμίσαο δ' μερ οσ· δαίμονας προσὴ
ὀ χϛ * νόρασθεν· ἰδ' οὐλ μισ' ὁ δ' ὠνεῖ κφ· δαῖ ματ' ὄαί νιό χοι
* οδι οὐ· μὲ δαίμονας ἄμμισ· τοῦσοιῶν ὅτι, θοῖ ταὶ φ' δο
λαι, καὶ οἱ δαίμονες ὠδ' ἐμὲ ρὰ οὐ τοσ· καὶ πνεύματα ἀ
κάθαρτα· πρὸ σαν τὸ νόμολογού μεν αι· νῆ μα· καὶ
ὁ Ἴνα ἐν τῷ τάφῳ δεῖται· δῆσαι βά· καὶ τὰ ὠφέλοντα· πόρι τοῖσ ταφοισ· καὶ ταὶ
μνημέα καμμ δούμεν αι, πόρι αὖ δι' ὧν ἔστ φαί νον ται
ἀνδρῶσ· οἷσ φ δι' ἔβαν τάσματα· ταῦτ' ἐμοὶ μὲν οἱ θοί,
τὰ φ δολα· αἱ οἰκίαι· καὶ πρὸ σθεν τοισ· χῶλαὶ θίκ φ ναι,
ὀ χϛ καὶ ῥοσαι· παραυλόπου ὁ φ θαλμοῦν· αἱ λι ταὶ αἱ θρῳ
του· μάλλον· αἱ δ' ἐσ' θνατόν· ὄτοι μοι δοκ φ' χαριθ'
ἔστ φᾶν αι τὸν ἵππ ονα· τοῦσαὶ θ' ἱ δίκασ οἱ ἄνδ οι παρ' αὐ
τοῦδ' ἐσ' αἱ τίσσ ονται τὴν ἀυθ ικ μίαν· ἰὼ οὐ δ' αὐτοῖ
παρ' ασχεῖν ἰ' σχυσθν· οἴμοι, τὸ αὐθό τη τοσ· τὴν ἀτε λῆ
ρατον οἰσ ίαν· τὸ ἴσον ὀφ' ἡμῖν κατορύττεσθ· καὶ τὸ ἄχθη
τον θίκ φ νο· καὶ τὸ ἄ ἰον· τοισ ταφοισ σὺν κφ' κατθ· τὸ
ἀλη θοῦ ὀν τοσ· οἰσ ίασ· συλλήσαντ' ὸ τὸ φ ρ ν· τί δῆ
Ο ὦν ταῖτ' ἐυθοῦ, τοισ· οὐθοῖσ προσθν φ ματο χρά· τί
δαὶ κατα μπον τοῦ τὸν ὀνμὸν· τὴν χὴν τῆ μι κατθ·
τί δ' ἄμμε· χρυσοῦ· λι' ἀρ γυροσ· λι' ἄδαμασ· λι' οἰ δηροσ· λι'
χαλκοῦ· λι' ὀλόφασ· λι' λίθοι τί μιοι· οὐχὶ χὴ τθ· ἐξ θί
χὴσ; οὐχὶ δὲ μιᾶσ μητροὸ θίκ γονα· τί ονχὶ· ταῦτα
τα ταῦτα, ὅσα ὁρᾶισ; τί δῆ τ' οὐ ὄ μαι τοι· καὶ λόγο
Κ κενοφρονει φρονῶ· σὰμὴν γὰρ δὴ ἔσαρ αὐτὸ μαι· τοῦ ὑπερ ουνιου

ὑλαοφ λαμβάνει τὸ τόπον. ὁ δὲ σύνδεσμος καὶ αὐτός
τῶν ἀδυνάτων ἐστί. χρονίσω γὰρ ἂν ἀπολαύσαντος τὸ θεῖον.
καὶ τὸν ἴσον ἐστὶ ταῦτα πρὸ τοῦ ἀφανίζου μένου. καὶ
ὁ ΑΝΑΞΕΝΙΚΟΣ
ὁ ὑπὲρ οἱ σορίζοντες καὶ τὸ ζῷον. καλοῦσι ὁ σαρίσσης.
ἀμφίδεται ὁ ἀμφιβρότης. ἀμφίδεται ὁ ἀμφιβρότης
ἀμφίδεται. ὁ δὲ ἀμφιβρότης ὁ ἀμφιβρότης. ὁ δὲ ἀμφιβρότης
δεῖται ὁ ἀμφιβρότης. δεῖται ὁ ἀμφιβρότης. τὸ σχῆμα, ὑλικόν.
καὶ τὸ πλοῖον τῆς οἰκίας. πρὸς μὲν τὸ κόρδος, ἀφώμενον.
μόνοις δὲ τοῖς σχήμασι γίνεται σύγκρισις. χρυσοῦς
τὸ ἄλμα. ξύλον δέ. λίθος δέ. γλίσχρον. ἐὰν ἀπὸ τῆς
νοήσεως, μορφὴν παραλαμβάνει τὸν προσλαμβάνοντα. γλῶ
δὲ ἀφ' ἑαυτῆς. ὁ μὲν προσλαμβάνων μεταβάλλεται. ὁ γὰρ μοῦ
μος. ἐμποιεῖ σχέσεις πρὸς τὸ τοῖς αὐτοῖς. τὰ δὲ τῆς τυχούσης
ὕλης δεῖται. ἡ τέχνη οὖν, ὡς ὄντως μάλιστα ἐστὶ τοῦ ἄλ
λου τῶν. ὡς οἰκία ὑλικόν. καὶ τῆς προσθήκης ἕνεκα
χθαι. ἐν ἀπομιμήσεως γὰρ πάντων δημιουργός, τὰ δὲ
τῶν ἀλμάτων. τὴν δὲ αὐθέντων τῶν δαιμόνων. ἡ γὰρ
τις, τὰ δὲ γράφει. καὶ τὰ ἄλματα πορίνου τῶν θεοῖτο,
νῶν ὁρίζεται ἡμῶν παραυτίκα τὸ θεῖον. ἐκ τῶν ἔσω μὲν δημίων
σχημάτων. τὸν δὲ ὁμόνοον, ἀπὸ τῆς πολιτῶν. τὸν ὑφάνην,
ἀπὸ τῆς τέχνης. τὴν δικαιοσύνην, ἀπὸ τῆς συμφορᾶς. ἀπὸ τοῦ
ὑφηνάμενος τὴν ἱερέα. ἀπὸ τῆς τριαίνης, τὸν ποσειδῶ.
ἀπὸ τοῦ ἱματίου, τὸν δία. τὸν δὲ ὑφάνην λαβὰν δέκα σιν ἱππο
ρᾶν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἡ δικαιοσύνη ἀφ' ἁρμονίας καὶ τὴν
χρονικὴν ἀφροδίτην νοῦ. οὕτως ὁ ἐκπρίσσος, ὁ πυθαγόρειον
ἐκ φύσεως, ἐκβὰν ἂν τὴν οὐρανίαν ἀφροδίτης ἀγάλματος. τὸ ἄγαλμα
ἀφροδίτης τῆς ἐκ. καὶ γὰρ ἐκ τῆς ἐκ. μὲν κάτω ὁ ἐκπρίσσος, τοῖς
σχήματι. καὶ σωφρόνως τοῖς ἀγάλματι. καὶ τοῦτο. φιλο
σόφως ἀφροδίτης ἀφροδίτης. ἀφροδίτην δὲ ἀγλαΐην καὶ δοι, λίθοσιν.
καὶ καρδίης ἐκ. ἔρρος ὑφάνεται ταύτης. καὶ μίγνυται τῆς
λίθοι. ποσὶ δὲ τοῖσι ἀφροδίτης. ὁ μὲν πρόσχρος. ἐν τοῖς περὶ ἐκπρίσσ.

ΟΥΤΟΣ ΟΝΥΓΜΑΛΙΩΝ.
ΚΥΠΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΕΓΕΝΕΤΟ. ΤΟΥΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΙΤΩΝΙΑΝ ΒΟΣ
ΣΙΡΙΑΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙ
ΛΕΥΣ.

κατὰ τὸ Ἀθηνηισι χασμα τῶν Δηλιάδων. εἰς ὃν οἱ κατάκριτοι ἐνεβάλοντο. ὧν οὐδὲν ἔτι ἐφαίνετο.

ἦσαν ἰχάμαχοι ἰσολαστήριοι τόποι. ὑπὲρ ἐν λυσεδαίμονι ἐν ρώμῃ ὁ ἰκαρίκαρ.

Ὁ δὲ ἔχθρος, ὃν τοῖ θηρίκλειδον· τὸ σοῦτον ἴσχυσεν ἀπατῆσαι, τέχνῃ, προφάσει τοῦ ἀνοίξαι θρασυτέρους ἀνθρώπους ἐπὶ μάχην. θρασυτήριον μὲν δὴ μουρμηκολέοντος ἀγάλμα ἰχθύος ἀπατῆσαι λογικόν· οὐ δὲ θηρίων τοῦτο κατάλογον ἐνεγκάμενον τῶν ἀφανῶν. ζῴων ἀφανῆ μὲν γάρ, διὰ σμικρότητα σκιαφανῆ· πτερωτὰ δὲ καὶ ἵππου μεγέθους καὶ ἰσχύος καμήλου· ἀλλὰ θρασυτέρους μᾶλλον, καὶ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ὁρμητικούς· καὶ ἐπὶ τὸν καιρὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον ἑτοίμους· καὶ ἐπὶ τὸ ἀνδρεῖον ἀγαθούς

καὶ περὶ τοῦ τοῦ ταμοῦ. καὶ ταὸ πηλάο. ταὸν αἰδαο· καὶ πὸ
ρὶ τὴν θάλαττα. ταὸν μὴ βῆ δαο· μάοι δὲ λίδη, ἀοβυφάο
τὴν σφοῦ αὐτῶν. ἰοὺς ἑάο δαίμοναο αἰχοίων. οἱ μέάο αὶ
τοὺ ἑαυτοῖσ καταράταν τὸ. τοὺ καπνὸν ἀμεαομέγοσ. δού
λοσ ταῖ ἑαοῖ δαῖ σ πσοοικεότο· γάμοι. τοῦ ὧν ἐῖ. καὶ σαι
δοποιῆαι. καὶ λοχᾶαι θεοὺ μὴ μονάομεναι. καὶ μοι χᾶαι
αἰδόμεναι. καὶ ἄοχιαι κοσμοιδούμεναι. καὶ γβέα τὸ παρὰ
πὸ τὸν ᾶσαμένοι· πρὸ τρόοιοι δῆμο αἰνακρᾶν. καὶ σι σπλῆ
σαι θβέα· οἱ μοι τὴν αὐτὸ τὴ τοσ. σι κὴν λὴν πσοτοιλίκατο τὸν
οὐρανόν. καὶ τὸ ᾶῖον· ἐμὴν δρᾶκα γᾶβά λιται. καὶ τὸ ᾶῖον· πρὸ
σο πόοισ δαιμονίων κβέα μοι. Μίκατο· τὴν ἀρὴ θλιθβο
σθίᾶαν. δᾶοι δαιμονίαι σατυρίσαν τὸ· αὐτὰρ ὁ. φορμίζων.
αὐθιάλβο. καλὸν ἀᾶ δᾶν· αὖ ἴσον λιμὴν ὅμηρο τὴν φοινὴν
τὴν καλὴν· αἰνῆ ἀρ' ὅσσ φιλότη τοσ ὄϊ αὐφαάοντα ἴφροδί
τη. σ· ὡσ τὰπρῶτα μίγησαν ὐπὲρ ἀῖ σοι ὁ δόμοι σι λαίθρη.
πο χὰδ' ἔδεκε· λᾶοσ δ' ἠίσχυν ο καὶ ἀν λὴν ὑπὲρ ἀῖ σοι ἀνακτ.
κατάϊσαν σον ὅμηρο τὴν αἰδὼ· οὐ κάτα καλὴ μοι χᾶαν δὲ
δάσκᾶ· πορνάᾶν δὲ λιμᾶσ. καὶ τὰ ὄ τα παρὰ τιμήσα.
λιμᾶσ γὰρ λιμᾶσ ἔσκεν. οἱ τὴν ᾶ κόν α τοὐτῷ πρὶ ᾶβρον τὸ
ὑπὲρ τοῖ ζωὸν τι καὶ μνομένοι τούτοι ᾶαίματι. τοῖ ἀνοῖ.
σώοι κον ᾶ κόνα. σώμουλον. σωόμιλον. σωᾶθλον. σπα
θλῖ. ὑπὲρ παθλῆ· ἀν ἀθλημα γᾶόν ακεν· τοῖ θεῖ. ὑπὲρ χν̄. λι
κᾶ. τὸ γόνοσ τὸ θλιβλίτον. τὸ καοίλᾶον ἰβρα ἀτόμα. ἔθνοσ
ᾶῖον. λαοὶ πρῖοισι. οἱ πο τὸ ὑ λαὸ σ. νῶν δὲ λαὸ τοὐτῷ.
οἱ κατὰ τὸν ἰᾶ ἀν λιν. οὐ κόντα θίκ τοῦ κ αὐτο. πὰρ ἀδὲ
τοὺ ἀμο θὴν ὁμᾶόν τοσ, τὸ παν κβμαθλικό τα. οἱ τὴν οἰκο
νομίαν τοὐτῷ κατὰν θνοικό τα. οἱ δὲ λαγνό τλητ ᾶοκῶ
πρὶ παθῇ μβμιγθλικό τα. ἀμφὶ ὑπαὶ ταῦτα φρονέουσιν οἱ πλ
λοί· ἀπορρί ταν τὰδὲ τὴν αἰδῶ· καὶ τὸν φόβον οἱ ἴσι. τὸ ὑπὸ
τὸν δαιμόνιον ᾶῖρα ᾶῖον τα παᾶχὴ τι ασκοίσ. τὴν ακείσιο
γόνῳ τι οἱ κατα ῖρα ᾶῖοισ μβτα ρόᾶτον ἀνα κφμένοισ, προσθ

ὁ ἐντῷ ὠνητῆς κε
ἰῶν μὴ ἀλλαγματ
ἐ δοτῶ γυναικείκῃ

ὀκτὼ τὰ ἀοθμήα τοὺ θαλαίκου ὀκτώκαιδ τὴν
αἰκολαοίαν ἀοθμήα μνομίζοντα. καὶ τοῦ σκίμποδος
καταλήμμνοι. καὶ αὐτὰ ὅτι τὰ μὲν πλοκὰ, αἰθέρα ὁμ
ἡ τὴν αἰθρόδη τὴν θλήκτων. τὴν γναμπτὴν. τὴν ὀϊ τὴν
σφυρολεκὴν δεθδυκήκτων. καὶ τὴν λίδαν, πόρπην τὸν μὲν
τὸν ὄρμιν τὸν ὀρθοτικὸν, τὸ δὲ λύτη τὸ σὰν δεχόμνοι,
τὴν γραφὴν ἀπὸ τύπου ὁι τὰ σφῆν δόναι. σφῆρα δὴ
χρόμνοι καταγλήλω τὴν δηοὺ αἰκολαοίαν. ταῦτα,
ὑμεῖν τὸ δὲ δυνατὸ ἡ ἀοθμήσαο τὰ ἀρχαῖα. αὖται, τὸ ὑφ
ασ αὶ θολογίαι. αὖται, τὰ σμπορνομόντων ὑμὶν θε
ῶν, αἰ δὲ δαοικαὶ αι. ὁ γὰρ μοῦσα, τοῦ θίκαστος καὶ οἱ θαι,
καὶ τὰ τοὺ αἰθλιναῖον ῥήτορα. οἱ αι δὲ αὖ καὶ ἄγλαι ὑμῖν
ἡ μέν. παν ὁλοι. τὴν δὲ καὶ γναμναὶ μέραι. καὶ σὰν τυροὶ μὲ
θύοντο. καὶ μέρι ὧν δὲ τὰ ὁσο, τὰ ὁ γραφαῖ σ ἀπὸ γναμνοῦ
μέρι ἀπὸ τὸ αἰκρασίαο ὁμιλχόμνα. ἡ δὲ νὴ δία, αὖ αἰφανὲς τὸ
τὸ αἰκολαοίαο ὁ λο τὰ σχήματα, ἀν ὁρᾶσαι πᾶν
δνομὰ θθαόμνοι, οὐ καὶ σχήν δεθε. φυλάττη δὲ δὲ, ὅτι πάλλον
αὖ αλεύμνα. ὁ ὅσο ὁμέλχ τὸ μὲν θθὸν ὑμεῖν τὸ ὁ μέν ασ.
τὴν λασάν αι σχιστίασ καθ ἡ ρῶσαν τὸ οἱ κοι. ἐν ὁ σιο ὁμῆρω
φόμνοι τὰ φιλαι νὶ δοσ σχήματα. ὁ πα λῆρα κλόσιο αἰθλή
ματα. τοὺ τὸν οὖ μόνον τὸ ῥηόθεσ. πρόσθ, καὶ τὸ
ὁ ἴσσο, καὶ τὸ ἀκολὸ αὐτὸ, ἀμφοτέραν καταγλόμνον.
ἡ ταῖρ λικτὸν ὑμῖν τὰ ὅτα. πτερὸν δ' ἑκάστην οἱ ὁ φθαλμοί.
καὶ τὸ καὶ νότερον, πρὸ τὸ σκληρὸν λιο. αἱ ὁ φθο ὑμῖν μὲ
μοι χὲ κάστην τὰς μασαμνοι τὸν ἀμῦν. καὶ τὸ δὲ θθὸν
τὸ ὑπλάσματος ὁμέλχ ἀπαρόξαντο. παν τὰ ἀπὸ σφ τὸ
ἵν α δίσταθαί μ λαθ' καὶ πάλ λ τὸ μὲν τοὶ σ ὁ φθαλμοὶ σ.
ζηλοῦντο αὐτὸν τὴν ἀκρασίαν. ἀπὸ σφ τοῦτο τοῖ θθοῖς
σοφρονοῦσιν μλιφθρον τὸ. καὶ τὰ μὲν κρέ τινα, μμνοῦ
κατο. τὰ δὲ λί τινα, τὴν μὴ κατο. ἀρ θλῶ μὲν θθασαι. κα
κίασο δὲ ὁμο νοαὶ γλῶν ὑμῖν οἱ. ὁλυμοὶ μὲν οἱ τοί νυν ὧ σοῦ

ΤΟΥΤΟΥΣΔΕΤΟΥΣΚΑΛΟΥΣ
ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ
ΕΥΕΙΔΕΣΙΝΑΥ
ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ
ΕΥΤΥΡΟΥΣ
ΙΔΕΑΙ
ΕΝΕΙ
ΚΑ
ΙΣΟΥΣΙΝΑΥΤΟΙ
ΤΟΤΑΜΕΝΟΙ
ΤΑ
ΦΟΝ
ΤΑΙ
ΤΑΙ
ΔΟΡΑ
ΜΕΙ
ΑΝΔ
ΦΟΝ
ΤΟΥΤΟ
ΑΙΣΘΗΣΙΝ
ΑΥΤΟΙΣΤΗΣ
ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΤΟΥΤΟΥΣΔΕΤΟΥΣΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ ΕΥΕΙΔΕΣΙΝΑΥ ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ ΕΥΤΥΡΟΥΣ ΙΔΕΑΙ ΕΝΕΙ ΚΑ ΙΣΟΥΣΙΝΑΥΤΟΙ ΤΟΤΑΜΕΝΟΙ ΤΑ ΦΟΝ ΤΑΙ ΤΑΙ ΔΟΡΑ ΜΕΙ ΑΝΔ ΦΟΝ ΤΟΥΤΟ ΑΙΣΘΗΣΙΝ ΑΥΤΟΙΣΤΗΣ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΤΟΥΤΟΥΣΔΕΤΟΥΣΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ ΕΥΕΙΔΕΣΙΝΑΥ ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ ΕΥΤΥΡΟΥΣ ΙΔΕΑΙ ΕΝΕΙ ΚΑ ΙΣΟΥΣΙΝΑΥΤΟΙ ΤΟΤΑΜΕΝΟΙ ΤΑ ΦΟΝ ΤΑΙ ΤΑΙ ΔΟΡΑ ΜΕΙ ΑΝΔ ΦΟΝ ΤΟΥΤΟ ΑΙΣΘΗΣΙΝ ΑΥΤΟΙΣΤΗΣ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΙ ΤΕΤΑΓΜΕΝΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ·

ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ Ο ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΖΩΔΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΚΤΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΥΣΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΓΕΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΚΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΤΕΡΟΣΚΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΣΚΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΣΚΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΤΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠ

καὶ τοῖ μόνον ὑπολείπεται αὐτὸν, ὅταν τὸ ὑγρὸν ἀπο-
θάνῃ· ὃν τοῦ φιλοσόφων παρατρέπεται χορός· πρὸς σκιὴν γὰρ οὐκ
ἔοικεν ἀλλ' ἢ σώματι τὸν ἀληθῶς ὁμολογούμενον· τοῦτο
δὲ οὐκ ἔστιν φαινόμενα, καὶ ὅτι καταλαμβανόμενα, προσεικο-
νούμενον· ἢ γὰρ καὶ μιᾶς ἀφορμὴν ἀπολείπεται τοῦ ὑγροῦ εἶναι, ἀλ-
λ' οὐκ ἀεὶ τὸ ἀπολειπόμενον· καὶ μὴ τὸν ἥλιον ἐφ' ἡμῖν πρόσκει-
μένῳ τὸ ἀφιέναι τὸν ἥλιον ἐφ' ἡμῖν τῇ φύσει· μὴ δὲ τὸν κόσμον
ὅτι φθαρτός· ἀφιέναι τὸν κόσμον ἐφ' ἡμῖν τῇ τοιαύτῃ· μόνη
ἄρα ἡ σὰρξ ἐστὶν καταβλητή, τοῖ μᾶλλον ἢ τοῖ τοῦ σπέρματος αἰτίᾳ
ὅταν θνήσασα ὑπολείπεται. σοφία αὐθις καὶ· ὃν τοῦτον ὃ αὐτὸς ἐξ ὑ-
ρούτης ὁ σοφὸς αὐλός, οὐδὲν ἧττον ἀφ' ὑμῶν τῶν δαιμόνων ὃν ὁ αὐ-
θρωπος γένηται. ἀσώματον ἡ σπέρμα· ὅτι δρᾶσαι μὲν δύναται ψυχῆς
καὶ τῶν φιλοσόφων τὸ δόγμα, ὅσα αἰσθήσεως περὶ τοῦ θεοῦ·
ἡ πρὸς καὶ φιλοσοφίαν αὐτῶν, ἧττον δοξίας ὃν θέλῃ· αὐ ἡ δὲ λό-
γος ποιοῦσαν τὴν ὕλην ὑφάρμοσεν· ἡ καὶ δαιμόνιον αὐτὸν θεῖ θεᾶ-
σαι, καταπαράδοξον μὲν παραστήσαι δυνάμει θεὸν μὲν ὄντα ἐμφύ-
τον ποιοῦσαν, τὴν ἀμήθειαν· ποιεῖ χὴ ἀμεῖνον οὐ; ἀρ' ἀπὸ αἰσθήσεως ποιεῖ ψυχὴ
τὸ θεῖον, τὸ μᾶλλον ἢ μᾶλλον· τὸ ὕδωρ· καὶ αὐτὸ ἡμᾶς ἧττον· ὃ καὶ αὐ
τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, τὸν ἀέρα· οἱ δὲ ὁμοίως ἴσως ὂν ὁ ἀποκλεισμὸς
τῆς καρδίας λοιπόν· παρὰ μὲν Νικοδ. ὁ βδελυκτὸς φόβος
ἐξωθήσατο πῦρ· καὶ γῆν· θαυτὸς ὁ δὲ αὐτοὶ μὲν οὖν· τὸ πῦρ
θεῖον ὑπὸ λήθης αὐτοῦ· ἴσασον δὲ ὁ μεταποιῶν τὸν ὅσον· καὶ ὁ ὑφ' ὃ
σιος ἐξαίρεσις ὁ· ὁμοδόξως γάρ, ὁ ἀέρα φασὶν τὸν ὅσον· ἐν ᾧ
θεῖον ὁμιλοῦσιν· πρὸς τοῖς τέλεσι οἱ ποιηταὶ τοῦτοι ὅσον· μίκος ὃ
φιλίαν ἐκταρίθμηται· αὐθοὶ μὲν δὴ καὶ οὗτοι σοφίαν τὴν
αὐτοῦ φασι· τὴν ὕλην προσεικονίσαν· καὶ λίθον μὲν· ἐν ὕψει
οὐτιμήσαν τὸ· γῆν δὲ τὴν τοῦτον μέρα· ὅτι φθαρτὸν· ὃ
τὸ σῶμα δὲ μὲν· οὐκ ἀπολαύειν τὸν ὕδωρ δι' αὐτό· πρόσρο
πὸ μὲν εἰ· τί γὰρ ὅτι πρὸ τοῦ ὂν τὸ σῶμα· ἐν ὑρᾶπτος οὐσία,
ὅτι τὸν τὸ ὀνομα ὄνομα τοῦ ἐν μέρει· ὃ αὐτοῦ ἀμφότερα, ὁ πολὺ
μᾶλλον ἀπὸ τὸν ἀέρα ὄντα, καὶ ἀφαιρεῖσθαι λαμβανόμενον· ἐν καὶ

τῶν φιλοσόφων δόξας

ἐλευθερία τὴν πόλις τίτλος· ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἐλευθερία· ἡ ἐλευθερία τῆς ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἐλευθερία·

μετὰ τὸν πολεμίων ἡ πόλις ἐλευθερία· ὁ μὲν νικῶν αὐτῶν πόλιν μετὰ τὸν νικῶντα καὶ νικωμένην·

σωμα ἐστὶ ἐλάχιστον ἡ οὐσίας αὐτῶν·

ἀφαιρεῖται ἀναιρεῖσθαι καὶ εἶναι·

ὡς τρόφην. ἀκρόασθαι τοιούτων λόγων. ὅτι μὴ δὲ τὸν αὐτὸν παίδων
τοῦ ἑαυτῶν. τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, ἐμαυτὸν μερίζομένου ὁ
φιλόμενος παρ' ἐμοῦ φασὶ, μυθιζόντος. ὅρα δὲ οὐκ ἀν
τρόφην αὐτοῖς αὐθότητα. τὴν πρόσφορον δεκτικὴν σοφῶν δὲ
τούτων καταγέλαστον μὴν, μηδὲν τὴν ἢ πίων μᾶλλον τὰ μὴ θρέ
φοντα. τί γὰρ ὦ προσήκει ἀμηθέας, τοῦ σοὶ ποθεινὰ λόγου
δεκτικὸν φορᾶς σφοραῖς. δὴν αἰσθητικὰ τοῖς ὑποκειμέ
νοις τῆδαίμοι, φ δοῦλον ἀμαυρότητος τὸν νοῦν. αὐθήμερον.

ἡ ἀὴρ α. πῦρ. γῆ. ὑγρὸν. ξύλα. ὀστᾶ. λίθοι. ὅλον τὸν
δε. θεὸν ἀναπλάττουσα. θεοῖσδὲ καὶ τοῦ ἀόρατος τοῦ πλα
νήτας, τοῦ ὄντος ἀοράτων ὁμοίοις τοῦ ἀοράτου. διαίτῃ πο
λυτρόπου ταύτης ἀστρολογίας. οὐ καίτοι νομίας μέτρο
λογοῦσα καὶ ἀδολέσχους. τὸν ἐν τῶν πάντων θεόν. τὸν
ἐν τοῦ πυρός. τὸν κόσμου δημιουργόν. τὸν ἡλίου φωστῆρα μόν.
ον τοῦ ὅλου ζητῶ. οὗτοι δὲ γάρ τοῦτο. τίνα δὲ λάβω παρὰ σοῦ συ
μπορεῖν τὸν ζητοῦντα. οὐχὰρ ὅταν τὰ πάντα ἀπὸ ἑνὸς καμεῖ
ν ὁρῶν τὸν ζητοῦντα. ὁ ὑπὲρ τὰ πάντα ἐστὶν ἑνὸς ἀφ' ὧν τὰ πάντα; πῆδη ἐν ἐνὸς τὸν θεὸν,
ὃ πάντα. τὸν γὰρ πρᾶγμα καὶ ποιητὴν τοῦδε τοῦ ὅλου τοῦ. ἃ
ῥᾴμητος ὁρῶν. καὶ ἀρόητα φαίνων ἐξ ἀφανῶν ἀδύνα
τον. διατί δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοιούτου ῥητὸς γὰρ οὐδαμοῦ ἐστιν:
ἄγε δὴ πάντα. ἐναφάσαι τῷ ἀμηθέας. ἀλλὰ μὴ ἀπο
καμεῖς ζητῶν ἑνὸς τοῦ ὅλου τὰ τοῦ πρὸς: τὰ
μὴ γὰρ ἀπὸ ἁπλοῦ ἁπλοῦς. μᾶλλον δὲ τοῖς πολλοῖς τοῦ
διαιρέτου ὄντος καὶ τῆς ἀπορρίας δεῖ κλίνειν. οὐδὲ γὰρ
ρίν. καὶ ἄκοντος τομὴν ὁμολογοῦσιν ἕν ἄτομα εἶναι δεῖν. ἀνάλε
κτον. καὶ ἀδιαίρετον. τοῦτον ἄνωθεν περὶ τὰ μέρη τοῦ
οὖν. ἓν τὴν ἕδραν καὶ οἰκεῖαν πορίσασθαι τῆς οὐσίας:
ἓν δὲ ποῖον ἢ πάμποικον: τὸν παρὰ θύραις τὰ αὐτοῦ
χέρσιμον. ἀριθμὸν ἁπλᾶ. πολλαπλασιάσθαι γοῦν ὁμοίως
δρόμοις δοκεῖ ἓν ἁπλοῦν. εἰς δὲ προσκυνεῖν πρὸ
τὸν θεὸν δι' ὃν θεωρεῖν ἀπὸ τοῦ ἀόρατον θεόν. οὐδὲ γὰρ εἰ

ὃ αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ
τὸ χῆμα τοῦ λόγου

ἀναπλάττει

ἡ διαφορά

ἀρ' ἐστὶ

ἀντέκλεψε
Γ ἀπάτων

χρήσιμον. καλόν. δένδρον. αὐτάρκες. αὐθόκαστον. ἀξιοτιμότιμον.
ἄφθονον. ἄμωμον. λιποτελές. ἀνεύθυνον. ἀφθέγκτον. ἀναίσθητον. ἀ
σφαλές. φίλον. διάτιμον. ὁμολογούμενον. ἀκμαῖον. ἀστυφέλικτον.
ἑκηβόλον. πρᾶον. σφοδρόν. χρονιζόμενον. ἀμόχθητον. ἀξιόλογον.
ἀμείλικτον. ἀμετάθετον. ἀπαράτρεπτον. ἀδιάπτωτον. ἀξιόπιστον.
λαμπρόν. ταχύμισθον. καρποφόρον. ἀνταυγαλίσαφον. οἰμαι δὲ
δαίκτης, ὁ ποιόσδε μὲν ὁ θεὸς καὶ ὅσα λέγεται καὶ μέλλει καὶ ἔστιν
εἶναι τοιοῦτος αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ τὸν θεὸν ἐποιήσατος,
ἵνα δραπόδης δόλιον· οὐκ ἀπόκρυπτον οὐδὲ τοιοῦτον περὶ τὸν
φύσιν· οἱ φασὶν· ὁ μὲν θεός, ὃς. πρότερον δὲ οὐχ ὅτι μὲν ἐποίησεν οὐ
δηλοῖ, ὅτι τὸν τῶν διακοσμήσεως ἀμείνω αὐταῖς ὅλοις, καὶ ὅλοις τοῖς
κρείττοσι πᾶσιν μηδέποτε. κράτιστον τὸν ὅλων, ἀφ' οὗ· καὶ
θρέπτατος τοῦ αὐτοῦ δυνάμεων καὶ ἔργων ἅπαντων· καὶ οὐ
ραν῾ὸς φωτὶρ· καὶ πάντων πλῆρ· μοῦσ· καὶ τύχη σις, τοῖς δ'
λοιποῖς· πάντων μήτηρ· ἀπὸ τῆς καὶ τάδε ἐστὶ
γνῶσις θεοῦ τοιαῦτα θεῶν, πρὸ αὐτῶν μὲν ἀμφιλαφῆ
πρὸ δὲ λιμὸν ἐξ φλεγμονήν· τοῖς δὲ καὶ σπερμὸν διὰ τῆς φὴν ἀ
λήθειαν δυνάμεις· ἵ τοῦ δὲ λιμὴν· οὐ μᾶς αὐτὰρ κεφάλαιον
λιφιλοσοφίαν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ποιητικὴ λι
σθρὶ τὸ τὰ δοσ ταπάντα λι σχολημένη· μᾶλλον πρὸ τὴν λίθη,
ἀληθείαν μᾶλλον τυρλὶ σοῦσαν· μᾶλλον δὲ ἐξομολογουμένη
τοῖς θεοῖς, τὴν μυθοποιὸν παρόσκαστον· παρὶ τοῦ δὲ ὅτι
καὶ μοῦλθαι ποιητὶς, πρῶτος· ἄρατος μὲν οὖν· δι' ἀπαρτὸ
τὴν δύναμιν τοῦτο, δι' ὃ κεφάλαιος· ὁ φρόνιμος δὲ πάντα
φύοντας· τὸ μὲν ἀφ' πρῶτον τὸ καὶ ὕστατον· ἱλάσκομαι·
χαῖρε πάντ· μέλαθαῦμα· κεφαὶ θεοῖ ποιοὶ ἡνὸν φαν· ταὶ
τὴ τοι· καὶ ὁ ἀοκρατὴς ὁ αἰνὶ τυφλὶ οἱ ὁδοσ· τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
γὰρ πάντων μαστὸς· καὶ καὶ ῥαν ὁ σθὴν· ἀνθρὰξ αὐτοῦ μ·
ὁ δ' οὐτὸς θρὶ ῥ φαν κρατος ἄλλος· λι δὲ δὲ καὶ ὅτι τὸν
σκληρὸν· παρ μ μοῖ τὴν ἀληθείαν· ὁ μὲν καὶ φρονὴν
αἱ φρα καὶ φρονὴ ὄνομ ἀνασκεύασος· τὸν δὲ λιγοῦ θεῦ

πνευστικός

ἄρατος·

κείος δ°

ὀνχί· ὃ σ ἀπὸ μ ν ο σ, τοῖ σ ὑ βάσι· χλωρᾷ οὖ κω ὑσὶ οὐ θν·
ἄμοι σον ὕλακ τοῦ. ὃ σ ὀ θ μαρ παρ οι μαθεῖν· ὑ ΝΗ δ, ὀμ
ΟΝ ι τοῖ δρ άματ. γ ν μ ν ὑ τὴ ὑ κ ὀφ αμὲ ὑ θ ι ὲ υ κμ ἐ τοῖ θ θ
ἀτ ρ οι, τοῖ ν θ ὸ σ· πο ῖ σ ὁ ὑ δ ί κ αι ο ν, τοῖ ὸ ν ὁ μ ο ν ὑ μ α ῖ σ
ῳ ρ ο τοῖ σ γ ρ ά ῖ τ αν τ α σ. αὐ τοῖ σ ὸ ἀ δ ὑ κ ὑ α σ ὁ φ λ ι σ κ ά ν φ ν. ὃ
δ ὸ ὶ γ ὰ ῖ ὅ τ αι τοῖ λ ό γ οι δ ὲ χ ρ ὑ ὁ μ αι. δ ί κ α σ ω αἰ ὼ ν δ ὸ σ ὁ ῖ ὰ ν
θ ρ ὸ ῖ π ο ι σ γ ά ῖ μ ω ν. σὺ κ αὶ π ο σ ὶ δ ῶ ν. ζ ὰ σ δ ὸ ὸ ὐ ν μ ὸ ὐ κ ρ α τ ὲ
ν α σ ὸ τ ὴ ν ὸ ν τ ὸ ἀ δ ὑ κ ὑ α κ ὸ ὐ σ θ θ· ὃ ρ α τ ὸ ἰ ν ω, τ ῶ ν ἀ ἰ
λ ο ν ὑ μ ὑ ν τ ὴ τ ὴ ῷ π ρ ο δ ὑ τ ὼ ν ο μ ὴ σ ὼ ν. ὑ ὶ τ ὸ ὼ π ρ ο φ λ υ τ ὶ κ ὸ ὼ
ἰ θ ὺ α ι γ ρ α φ ά σ· κ αὶ γ ὰ ῖ ὁ ἱ χ ρ ὑ σ ο ὶ· τ ὸ ὲ φ α ὶ ὼ θ ο σ θ ὺ φ α ν
ὑ μ ὑ ν ἄ φ ο ρ μ α σ ὸ θ ὺ α ῖ γ ὰ τ α τ α π ρ ο τ ὲ ν ο ν τ ὸ. θ θ μ ν ο ῦ σ ὶ
τ ὴ ὼ ἀ μ ὴ θ ῷ α ν· γ ρ α φ α ὶ δ ὲ ἀ ὴ θ ῷ α ι, κ αὶ π ο λ ι τ ῷ α ι σ ὸ φ ρ ο ν ὸ θ.
σ ὺ ν τ ο μ ο ι σ ὸ π ι ρ ὶ α σ ὸ δ ὸ ί· γ ν μ ν ὰ ῖ κ ο μ μ ὸ π ὶ λ λ ὼ. κ αὶ τ ὴ ῶ ὸ
κ τ ὸ ὼ κ α μ μ ῳ ὠ ν ὶ α σ. ζ α σ μ ν λ ὶ α σ. ἰ κ αὶ κ ο λ ὰ ἰ κ ῷ α σ ὺ σ α ρ χ ο ν
σ α ι. ἀ ν ὶ σ τ ὸ ῶ σ ὶ ν ἀ χ ὸ μ ν ο ν ὺ σ ὸ κ α ἰ κ ὶ α σ τ ὸ ὺ ἀ ὸ ν. ὑ π ὲ ρ ὶ δ ὺ
σ α ι τ ὸ ὺ ὸ λ ὶ σ θ ο ν τ ὸ ὺ μ ῳ σ τ ὶ λ ὲ ν· μ α ῖ κ αὶ τ ὴ ῖ α ὐ τ ὴ ὶ φ ω ν ὴ ῖ·
σ α ι τ ὸ ὺ ὸ λ ὶ σ θ ο ν τ ὸ ὺ μ ῳ σ τ ὶ λ ὲ ν· μ α ῖ κ αὶ τ ὴ ῖ α ὐ τ ὴ ὶ φ ω ν ὴ ῖ·
π ο λ λ ὰ ὶ θ ὲ ρ α π ο δ ὸ σ α ι· ἀ π ὸ σ τ ρ ὸ π ὸ ι σ α ι μ ὲ ν ὶ μ ὴ μ α ὸ τ ὸ θ ὸ ῖ ζ ὴ
μ ὶ ο ν α ἰ π α ῖ τ ὴ σ ο ν· π ρ ὸ ο τ ρ ὸ π ὸ ι σ α ι δ ὲ θ μ ὴ φ α ν ὸ ῶ σ, ἐ σ ο τ ρ ὸ ὶ ὸ ν τ ὸ ν
σ ρ ῖ α ν· α ὐ τ ὶ κ α ἰ ὸ ὼ ῶ. ἰ π ρ ὸ φ λ ὶ ῆ τ ὶ σ ι μ ὴ ν· α ὶ σ α ὐ τ ὸ ῳ π ρ ὸ ῖ τ ὴ σ ὶ ω ὐ λ
λ α ι, τ ὸ ὰ ῖ ὶ σ μ α τ ὸ σ ῳ τ ὴ ρ ὶ ο ν· ὁ ὐ τ ὸ σ ὶ ἰ δ ὸ ὺ π α ὺ τ ὸ ῖ σ α φ ὴ ῶ.
α ὐ τ ὸ λ α ὴ μ ῆ τ ὸ σ ὑ π α ρ χ ῇ· ὁ μ ὸ θ θ μ ὶ ὸ σ τ ὶ λ ὼ ν δ ὲ δ ῆ ὸ ὶ θ θ· κ αὶ
ζ ὸ φ ὸ ν α ἰ φ· ἰ θ υ λ ὶ ὸ ν ὺ λ υ κ ὼ ν δ ὲ ρ ὶ θ ὼ, ἰ δ ὺ φ ὰ ὸ σ· ζ ῆ ὸ χ α λ α μ
π ῇ· γ ν ὸ ῶ τ ὸ δ ὲ ἰ κ α υ τ ὸ ὸ μ ν ο ι σ ο φ ὶ ῶ ν ὁ ὴ σ ὶ θ θ ὶ μ ν ὑ μ ὼ ν. ἐ ὸ σ τ
ἀ τ ὶ, μ ῳ ὸ χ α ὸ σ ὰ ὴ μ θ μ ὸ ῶ σ· ο ῆ σ μ ὸ ὶ ὸ ῆ τ ὶ π ὸ μ π τ ὸ ῳ μ. ἀ α ῆ ῳ ὸ π ὰ ὸ λ ὶ
μ ὸ ῶ σ· λ ο ὶ μ ὸ ῶ σ· ἰ κ αὶ κ ὴ ὶ δ θ α ὰ λ ῳ ρ ὰ ῶ· ἰ κ αὶ ν ὶ φ ῳ ὸ ῶ σ· ὲ ρ ὶ ν α ῆ γ μ α ῖ τ
τ ὶ δ ὴ ὶ κ α ὐ θ ὴ ν ζ ῆ α ῳ ρ ὰ ῶ σ, ὶ ν ῳ α ὶ ὐ λ ὶ ῆ ζ τ α ι· γ α ῖ ν ο ι ἰ κ ῳ α τ ῆ α ὶ
τ ὸ ῶ ὑ π α ῆ χ ῇ· θ ὴ θ ῶ σ ο σ φ ὸ ῆ ῳ α τ ὴ ν μ ὲ ὶ α ὐ σ α ῖ τ ὴ ν. α ῖ π ῇ κ α ὶ
ζ ο σ α τ ο ῖ σ ι κ ὸ ῆ τ ῇ· τ ὴ ν δ ὲ γ ῳ ὸ ῆ σ ι ν. κ ὶ λ ὶ ῆ ο ι. κ αὶ φ ῳ τ ὶ τ ο ῦ θ ῦ·
α ἰ μ ῇ ῳ ο δ ὲ π α ῳ α ὐ θ ῳ μ ῇ ὴ, τ ὴ ι σ υ λ λ ε ῳ ὶ ῆ σ ῇ· τ ὴ ν θ ἰ κ λ ο γ ὴ ν δ ῇ
δ α ὸ κ ῇ· τ ὸ γ α ῆ τ ὰ δ ὸ ὸ σ· ο ὐ τ ὴ λ ὶ τ ὴ ῖ π α ῳ α ὐ θ ὸ ῇ, τ α μ ὴ θ ο ῖ ὸ ν
δ ι α σ κ ε δ α ῖ ῳ μ ν α ι· τ ὴ ῖ δ ὲ χ ῳ ὶ ῆ σ ῇ τ ὸ ῶ α ῳ μ ὴ θ ῷ α σ θ ἰ κ ῳ μ α ῳ ὸ

ὁ προφητικὸ φῶς

σίβυλλα

μόνον. φησὶν δὲ ὅτι· ἵνα μὴ δοκῇ ὁ πρόφητος, ὁ πολὺς
ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ. ὁ φόβος. μᾶλλον δὲ· διὰ τὴν ἡμέραν, τὸ αὐτὸ ὂν τῷ αὐτῷ. ἐπιδὴ καὶ
τὸν θῦ· θὸν ἐμίζομεν. ἀφ' ἡμῶν φησι· καὶ οὐχὶ τὸ πόρρω θεν.
ἢ ποιητὴς τῶν ὅλων ἐν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ ἀφ' οὗ κέκτηται αὐτόν.
ἢ οὐχὶ τὸν θεὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ. λέγει κῦ.
ἐκλίπε· πάλιν δὲ αὖ, διὰ τὸν αἰῶνα. τὸ μὲν ἡμέρα φησὶ τὸν οὐρανὸν
καὶ θαμνῖ· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρᾶσι. ὅρα τὸ μέγεθος
τούτου. καὶ ἐκατάπληξαι. τὸ οὖτον προσευνήσασθε μὲν. διὰ γὰρ
φησὶν ὁ προφήτης. ἀπὸ προσώπου σου. ὄρη ταπεινώσῃ,
καὶ ἀπὸ προσώπου πυρὸς. τήκεται κηρός. οὕτως φησὶν
ἀπὸ θῦ. οὐ φρόνησε μὲν ἀπὸ. ὁ οὐρανός. ὑπὸ πόδιον δὲ τῶν
οὐ δαὶ ἀν οἴξῃ τὸν οὐρανόν. τρόμος σε λήψεται.
οὐλὰς καὶ περὶ τοῦ ᾄδου λέγουσι τὴν φησὶν προφήτην
τὸν οὗτος; παραδείγματι θείσον ταῖς ὁμωροσθὲν τοῦ
λιμνίου. καὶ ὅταν τὰ θεν φησὶ μαίαν αὐτῶν. περὶ μετατοῖσ
πρὸς νοῦν τοῦ ὄνου. καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ζῶσαν
πλήσθησαν ὑπὸ τοῦ λιμνίου, καὶ τὰ ἀστρίνα. ἀν αὐτοὶ λιμαχθῆ
σαν· ζῶον αὐτοὶ ἐδούλασαν. καὶ ὁμπληροθήσονται λιμὸς
αὐτῶν. φθαρήσονται δὲ καὶ τὰ στοιχεῖα, καὶ τὸν κόσμον,
σὺν καὶ αὐτοῖσ. λέγει· λιμὸν φησὶ. πολλαπλασιασθήσονται· ζῶον οὖν
πολλά σονται· τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ. μὴν φ ἁπλοῦν αἰῶνα. πλὴν τὰν
ἑαυτὸν δεῖξαι ὁ θεὸν λήσεται, διὰ μακροθυμίαν.
ἵνα μὴ ἵνα ὁ πλάσας με. καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ρου πλὴν ὁμοῦ.
ἀπὸ αὐτοῦ κτήσεται. καὶ ζῆν ποιήσω. παιδίον. καθὼς ἀσομαι.
καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἐγκαλέσαι τὴν θλῖψιν τῶν χειρῶν μου. ἀγγελικὴ καὶ θεῖ
ρου ἐναλκοῦσα φάρμακα πεποιηκόσι δοῦναι. ἵνα τὸν λοιμὸν παύσῃ
τὸν προφητικόν. τοῦτο οὖν θεασάσθαι τοῦ μακαρίου. τὴν
φησὶν αὐτοῖσ τὸ πᾶν τὸ ἅγιον δεῖ ἀπὸ σοῦ; οὐκ ἔκνησον λέγειν.
ἴδου ἀπὸ σκοῦν μέρον τῆς. καὶ κτίζων πᾶν. οὐ ἀεὶ χεῖρα.
τὴν πρᾶξιν τοῦ οὐρανοῦ ἐθέσπισαν. ἐπὶ δὲ ἐξ δὴ αὐτ
σαῖ ου καὶ ταύτην ἀπομνημονεύσουσι τὴν φωνήν. ἀπὸ

ἐμὶ ἐρ᾽ ἐμὶ φησὶ κῦ, ὁ λαμὸς δι καὶ σὰν λιν. καὶ αἱ αμελλῶν
ἀμὶ θᾳαν. σὰν ἀγγέλοις καὶ λί κᾳθ. πολλάσασθε ἅμα, οἱ σοὶ
βόμβοι αἱ ἀπὸ τοῦ θρόνου. οὐκλάμψασαν οἱ αἱρον τὸ τὸ ξύλον.
μὶμμα αὐτῶν. καὶ προσκυνόμενοι θεοῖς. οἱ οὐσάσαν αὐ
τόσ. ἐρ᾽ ἐνσωμὰσ. ἐρὸ φησὶν ὁ κῦ. καὶ οὐκλάσι σμλὶν ἐμοῦ.
δίκαιος καὶ σω τὴρ. οὐκλάσι σαρ᾽ ἐμοῦ. ὅσοι σε ἀφ᾽ λιστε πρό
σωθ. καὶ σω θλίσθε, οἱ ἀπόλαυστε τὸν υἱόν. ἐρὸ ἐμὶ ὁ κῦ. ς
οὐκλάσιν ἄλλος. καὶ τὸ μαυτοῦ ὁ μὲν υἱὸσ. τοῖσ δὲ ἐρ δουλομαίτραισ.
δουλᾳ αἱν ἐλάβον. τίνι ὃ μοιάσαστε λῦ. λί τίνι ὁ μοιάμαστι
ὃ μοιάσαστε αὐτόν. μὶ ἐρ κων ἐσοίησεν τόλεστον. λί ἐρ ισο χό
ος χων δόσασ χοισίον, σὺ ρὶ ἐρ ισὸσ σὺν αὐτον; ς τὰν ἐπὶ τοῦτοισ.
μλὶ οὖν ὅτι ἐμὶ ὁ ἐρ, ἐρ δουλο λαίτραι. ἀγγελὰ καὶ ν ῶν. ἐρ υλόζασθε
τασ αὐτῆς λαόσ. ὁ λο λύῆς γαὶ τὰν γλῶσσαν. καὶ τὰν χῆρ ο ποίη
τα. μᾶγμον δὲ. οἱ ἐσαύτοισ πίστοι θόῆτε. ἀν αἱ σθλη τοσ γαὶ
λί ὕλη. ἐπὶ φησὶν ὁ κῦ. σὺ ὃς σὺ λῆσ ὁ καὶ τοικισμὲ ασ. καὶ τὴν
οἰκουμὲ λην ὅ λην κατὰ λήψεσθε τὴν χῆρ ὶ. ἀ σκο σὶ ἀν.
τί οὐσο φί ασ ἀν ἀγγέλλο μν σὶ ῆρ ι α. καὶ ῥ λί ὃς, οἱ κατὰ δὸ
ὧν ἀφ᾽ αἱ ου σθο φι σμὲ ου. κῦ οἱ τὶ σθὲ μὸ ἀῥ χλὶν ὁ δοῦν αὐτοῖ
ῆ σ ὁῖ γα αὐτοῦ. καὶ λῦ δὲ δο σι σο φί αν. καὶ ἀπὸ πρ ο σω πον
αὐτοῦ. μ ῶ σι σ καὶ σὰν θλι σ ὃσ ἀπὸ τὸ ὁ λε λῆ θ κατα λε φθ.
πότ τὸ δὲ ἐξ ὑπ ου ἄῥ ῥ θλί ὀλι ὃσ ἀν δὲ ἀπ ο λε σ λιῶ. λί ξ φσι
ὰ πᾳῥ πλῆ ὁ ἄπλη τόσσου. ὁ λό γο σ ὁ πῖ λιό. ὁ ἀμαῦτ ὸ ὁ λύ
χν ο σ. ὁ λῦ ὑσάμ ὸν τὸ ῥ ὰ σ τὴν πλά ιν πᾶσι λαὶ σῖ αν. λῦ γὰῥ
ποι λί σασ τὴν γλῶν ὑὶ τῆι ἐ σχύ ϊ αὐτοῦ. ὰ σῥ φησὶν ἐ λη θῥ θ
μί ασ. ἀν ὁ ῥ θω σθν τὴν ὁ ἰ κο μέ λην ὑί τῆι σο φί αν ἰ αὐτοῦ.
αὐτο σθο ὴ τασ γαῖ λιμὰ ὑσι τὰ ἐ δο λα. λί σο φί α. λί ἐσ ὶν
ὁ λό γο σ αὐτοῦ. ἀν ὁ ῥ θοῖ ὑσι τὴν ἀμὶ φ ἐ αν. καὶ αὐτὴ πρ ὸ τη.
τοῖσ ας απο σ ματο σ ἀν ἀσα σί σ. ὁ ὑθν αὐτο τῥ ὸ σ ὠν ἐ δο
λο λατῥ ἐ ασ ἀπ ὸ σ τό λο σ. ὁ θεο δό σ ο σ πα ῥ ὰ λῶ σ ο σ αὐ αὐ θε ν τ ῥ α
γὲ μω ὶ σ τό λο σ. ἀ ῥ κου σ ὶ τ ΗΜ. κῦ ὁ θῦ σ ου. κῦ ἐ σ ὰ σι. καὶ κῦ τὸν
θῦ σου πρ ο σ κυ νή σο σ. καὶ αὐτοῖ μό νοι λα τῥ εύ σε σ. ῶ ν

διὰ τοῦτο. οὐκ ἔστι τὸ ἀγαθὸν. καὶ αὐτὸ τὸν μακάριον ταῦτα δοκεῖ ἐκ
νου τὸν διαλ. δῆλον ἄρα ὅτι διὰ τοῦτο ὁρίζεται τὸ ἀγαθὸν
καὶ ἀπολαύσεις ἐξ ὧν δοῦναι καίειν. ὁ γὰρ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τάχει
ὁ θεὸς ὁ αὐτοῦ. μακάριοι γὰρ τοῦτο οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ὅτι ὁρίζεται τὸ ἀγαθὸν
ὅτι ὄντως ἐστὶν ἀγαθὸν. ὅτι ὁρίζεται τὸ ἀγαθὸν ὅτι ὄντως ἐστὶν ἀγαθὸν
ἵνα τί φασὶ τὸ ματαιότητα, καὶ τί τὸ τὸ δοκεῖν. τί δὲ
ματαιότης καὶ τί τὸ τὸ δοκεῖν; ὁ ἥλιος ἀπὸ πολλοῦ τοῦ ὑπὸ
τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ γῆ μένει.

πάλιν ἀφορίσαντος τὴν ὑγρὰν· ἀφανίσαντος τὴν ξηρὰν· βλαστήσαντος τὴν χλόην· ἵνα ἀπὸ τούτων ἡ τροφὴ τοῖς ζώοις γένηται· ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τὰ ζῶα καὶ ἄνθρωπον ἐποίησεν· ἐν τῇ ἑβδόμῃ δὲ κατέπαυσε πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· οὐκ ἐπειδὴ ἀπειρηκὼς ἦν ἐκ τῶν ἔργων· ἀλλ' ἵνα τὸν ἄνθρωπον ἐκδιδάξῃ τὸν ἑαυτοῦ· ἵνα μιμούμενος τὸν θεὸν ἐν ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἀναπαύσηται· ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον· ἐν ἑβδόμῃ ἀναπαύεται· ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν ἑβδόμῃ ἀναπαυώμεθα· ἐν ἕκτῃ ἐργαζόμενοι· ἐν ἑβδόμῃ ἀναπαυόμενοι· ἐν ἕκτῃ τὰ ἐπίγεια διοικοῦντες· ἐν ἑβδόμῃ τὰ οὐράνια θεωροῦντες· ἐν ἕκτῃ τὰ ἐπίγεια κατορθοῦντες· ἐν ἑβδόμῃ τὰ οὐράνια ἀπολαμβάνο

Κότου ἄρα τὸ πεπόσθαι μὲν καὶ ὑπακούειν τῷ χαρίεντι ὑπὸ
πολλῶν ἀνθρώπων εἶναι δεῖ. καὶ πᾶσαν ἡμῖν κατὰ καιρὸν
ἀνάγκην ἐπιφέρειν ἐθέλειν ποιεῖν. ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνό γε
καὶ ἄτοπον ἂν εἴη παραινεῖν ἡμῖν, τοιούτοις δὲ προσ-
τετάχθαι τὸν θεόν. καὶ ἀνάγκη. καὶ δὴ καὶ τὸ τέλος τῶν ἀνθρωπίνων
ἀγαθημάτων δεῖσθαι ἡμᾶς μὴ ταῦτα τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν πλα-
νᾶσθαι· οἷα δὴ σφόδρα ἡ τῶν πολλῶν καταπόθητα εἶναι δόξα
ἀνθρωπίνη. πρὸς ἣν ἀφορῶντα τοῖς μὲν ἀλόγοις ζῴοις καταλελυπῆσθαι δεῖ
οὐδέν· ὁ δὲ χαρίεις τὸ ἡδέως ζῆν μανθάνειν, οὐκ ἀλλοτρίως ἔχειν
πλούτου, μὴ οἰχὶ ἴσως ἡμῖν τοῦτο ἀναγκαῖον· φιλανθρωπότερον δὲ ἴσως
ὁ λόγος αὐτὸν ἡμῖν ἐποίησεν τῆς ἀληθείας παραιτησάμενος
ὁ τὸν παράλογον ἄνθρωπον σκέψασθαι. πόσῳ μὴ ἔστιν ἡμῖν;
θορυβήσαι· θορυβήσαι δὲ, προσανάγκασθῆναι ἀφθόνως, κατὰ τὸν
πάνλον· ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς. τῶν νῦν καὶ τῶν μελλόν-
των· πόσου δὲ μᾶλλον ἄξιον ἔστι πρὸς ἐκεῖνα σπουδῆς
ἀξίως ἀνήλωσθαι αὐτῇ· οὐδὲ ἓν τῶν πάντων ὅλον.
τοίχαρουν τὸ ῥᾴδιον τὸ μυθικὸν ἀποκρίνασθαι, αὐτόζωον
ὂν θηρίον ἀφιδρυμένον· μὴ οὖν αὐτὸ καμεῖν δεῖ ἐπὶ
μᾶλλον· ταύτην μὲν δὴ τὴν τιμὴν ὁ ἐπιλαμπὴς λιμπά-
νει γὰρ ἔστι ζῶν τι· ὅσον οἷόν τε καὶ τῶν ἀνθρώ-
πων· οἱ δὲ ἄλλοι περὶ πολλοῦ τοῦ κόσμου. οἱ αὖ
κιάτινα· ὃν ἄμοιρον πέφυκε. αὐθαιρέτως ὀλιγορροῦσιν, καὶ
θανάτῳ οἱ θανεῖσθαι μέλλοντες. οὐτιδανῷ ἀμελήσαντες· καὶ τῶν ὃν οὐ
ραναῖς πατρίδος· πρόσθε, καὶ τοῦ ὄντος ὄντος ἡμερόμε
νος φωτός. ἀμείνονος οὐκ ἀποστῆναι· θορυβήσαι δὲ, ἐξομοιοῦσα
τοῖς θεοῖς, καὶ αὐτὸ δυνατὸν τὸν αὐτόν· καὶ ταύτῃ λον ἔστι πρᾶ
ξαι δηλαδὴ καλόν ἐστιν· τὸν καὶ μόνον ἀπὸ καὶ ἀσαι καὶ αὐτοῖς
αν δυναμένον, αὐτὸν θεῖ· ταύτην ἀπὸ παντὸς τιμὴν δὴ
δασκαλίαν· θέμενον ὄντος ἔστι φαυλότατον· οὐδὲ ὃ τι μὲ θύθο

5 τὴν ἐπιστήμην μόνῃ τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἐπιτρέπω ἐπιστήμων ἐστὶν ἐμοῦ, ἐκείνῃ δὲ ἐγὼ οὐδὲν ἐπιτρέπω ἐπιστήμων ἐστὶν ἐμοῦ· ἐκείνῃ δὲ ἐγὼ οὐδὲν ἐπιτρέπω ἐπιστήμων ἐστὶν ἐμοῦ· ἐκείνῃ δὲ ἐγὼ οὐδὲν ἐπιτρέπω

θαλασσίας πέτρας

τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς ἐμῆς προσπαρωιδεῖ

τοῦτο λόγου. ἔοικας τοίνυν ἡμῖν, κατὰ τὸν σοφὸν
Ἡσίοδον. τὰ ἔτι ἄμεινα τοῦ διὰ λογίου νοῦν φρονοῦντος. ὧν
ἀμείνω. φρονεῖν δεῖ καὶ αὐτά. καὶ οὐκ ἄτοπον. ὧν παρὰ τὸν μᾶλ
λον τοῦτο ἀμελεῖν δεῖ. ὅτι μὲν οὖν, οἱ μὲν ἀγαθοὶ καὶ θεοσεβεῖς.
ἀγαθῷ τῷ ἀμείνονι τάξιν ἔχουσι, τοιαύτην τοῦτο καὶ κοτέ.
οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου πεφυκότες, τῷ καταγελάστου μο
ρίου. καὶ τοῦ χείρονος τῆς κακίας. ἔοικε τοῦτο καὶ ὁ
σοφὸς ἀπολείπειν αὐτοῖς ὁ προφήτης Ζαχαρίας. ἔοι
κεν δὲ καὶ ὁ διὰ λογίου τοῦ ἰλλυρίου. οὐκ ἐν δούτοῦτο,
δαμὸς ἐξ ἀθανάτου ἐκ πυρός; πόθεν οὖν ὅτι τοῖς ἀμείνοσι
ὁρίζειν ἄλλεται. θαυμάσιον οἶον τί δαὶ τοῖς δαμοῖς τοῖς
θαυματηφόροις τούτοις προσβλέπομεν, μεθόδοις κατάληψ
θῆναι τῶν. ἐξὸν μηδὲν ἀγαθοῖς. κατὰ τὸν ἔτι. οὐ κατὰ τὸ
ἄθροον ἔτι μὲν γὰρ. ἐσθλοῖς χαρίζεται. ἄθροον δὲ πονηροῖς.
μεταστῆναι δὲ ἔτι δὲ ἀπαγγελῶν. μεταμοίρας ἂν ἐκ τῶν ἄρα
πονηρίας προστρίψαι. τοιοῦτον δέ. μὴ πᾶσα ἀμε
λὲς δαιμονία. καὶ ἐοίκασι δὲ θεοσεβεῖς. τὸ ἐμὸν τοῦτο παρ' αὐτοῖς ὃ δοῦλοις λατρεύειν τοῦ.
μὴ ἐμπορᾶσθαι τοῦ. ἀλλ' ἔτι πονηρᾶς. καὶ ἐκ πορρωτέρω
ἐκ ἀδικημάτου. λοιπὸν μὲν. πᾶν τοῦτο ἀποκρύ
τοῦ. τοιοῦτον δὲ ἐκ καιροῦ. ἐκ τοῦ ἱερείου μόνου
πολλοῦ. καὶ τοῦ ἀποδοκίμου ἐκ πυρός. τί

ὁρμισθῆναι ἐς δέκου καὶ θερίον ὃ πλοῖ ὧν πρὶ χαίνει
τοῖν θο τηῶι, μιᾷ δ' ἀϊμφ. τοι τάται, ὁ δυρομὲν ἡ φίλα τε
λμα· ὁ δὲ θᾶ πλῆ· καὶ ζωτῇ τὸ πλάσμαι καὶ ἰᾶται τὸ
παρ' ἄπτομαι· καὶ δι' ὅλ ἐς τὸ θερίον· καὶ τὸν νθο τηῶν. αὖν
θι σ' ἀν ἀγλαμιαὶ ἑ. ἓν τηῶν καμι ἀν ἀν ἀπτῖν αι παρ ορμῶ-
ῆ ται· λιν θο μὲν, λί' δι πολλ ἀν λιμένοι· ὁ δμαῖο ῥῖν λι λα
τοῖντε, ἵξ' ἵν δοαν τὸν δέσ' τιν· καὶ ἰ' τοι, τὸν ἀν αμα
τιν ἀπο σ' αίμενοι· ἓν ἰ' τοῦ συ ρίγματι. ὑπὴ λοισαν τοὶ
δέσ' τι· ἥν σδὲ ῥ λοι, πῶς. τὸν λιτιοαίμενον· ζ ὅνο σ. τηῶν
ῥ αὐτῆ λιν τοῦ λῶ αὐτοῦ· τῆ δέλε. οὐ λεῖν σ· τί οἰῶ ὁ λῶ.
οὐ μὴ λοι καὶ ἑ· ἔτι ὅλ ἑ· ἔτι τηῶν μεταί οι αν αἶται τῆ· ὁρ ὅσαι
δὲ ἰμᾶσ πούλο μαι· ἑ οὐ λεῖτο τον ἰμῖν δο λε ἑ· πλάσμαι ὑ
μᾶσ τοὶ σ' αὐτοῦ σ ἓν ηλε ὁ τασ τοῦθῦ· καὶ παρ' αὐτοῖντῶν
τυχῶν ἑ λιῤῥ ὁ τασ· καὶ ὁν τασ ὅ λοσ τοῦθῦ· ἓῤῥ σι δου
λεί ἑ ν δέσ' τιν· πρὸ σδὲ ζ θερ απεύ ἑν, ἀν τι μὲν τοῦ να
σι λεύ σ, τὸν τύ ραν νον· ἀν τι δὲ τοῦ ἁ αὐτοῦ, τὸν πο νηρόν·
τί γὰρ, ὃ πρ οσ τιὸν ἀμῆ φάσ σ· σο φρο νῶν γε, τὰ αὐτὸν
κατα μή σον· καὶ εἰ αι σῶ σ' ἐτιν· τί σδαὶ, ὅ τι σ τὸν θῦ ἀπο
φά λεσ ν· δαι μο νί οι σ ἐμοὶ σι· τί σδαὶ, υἱο σὸ ἓ ν αι δυ ν ἀμόν σ
τοῦ τῦ· δου λεύ ἑν λί' δεται· λί· πό οὐ ρα νοῦ πο λί' τιν ὧν ἓν αι δυ
ν ἀμέ νοσ· ἔῤ θμο σ δι ὁ λε ἑ· ζῆ σιν παρ' ἄδ εσ σ ν γ' ορ γᾶν· ζ οὐ
ρα νὸν πρὶ πο λέ ν· καὶ τηῶ ζ ω τηλε ῖο καὶ ἀκ λη ρά του μὲ
ταλαμπεῖν ἑ ν πλη άσ· καὶ τ' ἔπ νο σ θι κέ ν λιον τῖο φ ω τὶ
νῖο ἀῤῥ ο μα τοῦ ῶν τα μ ὲν φθ ῖσ ῆλο· δὲ πρὸ λι λί' ασ· φθο ρῶν τα
τὸν ὑ φὴν σ ω τῆ ρ ι ον· οἱ δὲ, σι ω λί' κα μ δι' ἐ κλιν· πρὶ τῇ
μα τα, καὶ πο ρῳ ό ρ ι σ· τοῖ λί δο μ ῖῶ ῥ ὅ μα τα καμ ῆ ν δού
με νοι· ἀμ ο μή τ ρ ι σ, ζ ἀμ ο λί τ ο σ ὠ θι σ ω σ' ὁ ῖ σ ι ν τοι πρὸ
ὁ δὸ σ τῆ ν δὲ ἀῤ οἱ· ὑ δω ρ γὰρ ῥ ἓ ν οι ν, λί' δο ν τοι πο ρῳ ό ρ οι μὲν
λο ν· λί' κα θαῤ ῶι ὑ δα τι· καὶ ἐσ θ ῖῶ ῥ ῆ τοὶ μεν γαί ν ο σι ν·
καὶ τὰ δὲ λῳ ὁ κρ ι τ ο ν· μὴ δὲ λί τα σῶν, μὴ δὲ λί τα ζῆ ων δρα
πο δι σ θὲν μὲν· μὴ δὲ ὑ σ' ὁ δῖ σ γε νό μεν α· ἀλλὰ τὸ κ ν αῤ σ ῶ σ

κηρόλιθρον

ὁ δὲ κύκλος ὁ μικρός

οὐδὲ μελῶν. οὐδὲ ὄνυξ αὐτοῦ. οὐδὲ χρόνος. ὁ διὰ τούτων
σημαινόμενος. οὕτως οὐδὲ ἥλιος. οὐδὲ σελήνη.
οὐ σθένος τοῦ προφερόντος διορίζεται· τί οὖν οἰόν
τε ἄνεμος. καὶ τὸν κάλαμον. καὶ τὸν δίκελον. καὶ
τὸν μάχαιραν, ἄφρονα. ὑποκείμενον θεοῦ· οὐδὲ γὰρ οὐ
δὲ ὄρινος. οὐδὲ ἅμαξα· οὐδὲ ἡ μαρμάρη. ἢ μὲν δόμος λι τῆ
κα. μὲν δὲ δόξα. μὲν δὲ πλοῦτος. θεοί· οὐ καὶ ζῶα ἄφρονα
τιθέασιν ἐπὶ δίκης ὄντα. ἃ δὲ ἀήδων, καὶ ὄρφανος. καὶ ἀ
φροδίτην θεὰς ἀκολουθούντων αὐτοῖς· ἀστοχήμων
ζ ὀρμή· καὶ καύμων· καὶ ναυμαχία· οὐκοῦν ζῶά ἐστι,
ὑποκείμενα καὶ θάρατος, θεοὶ δὴ δυνάμεων ὑποκειμένων μή
ζοντο· ταύτη ταὐτὰ ταῦτα τὰ ζῶα ὑπειλήφαμεν τὰ φυ
σικῶς· οὐδὲ μελῶν καὶ λίβανος· οὐδὲ ἡ μαρμάρων· οὐδὲ μοί
ρας· θεὸς ὑπὸ δίκης ὑφέστηκε· ἃ δὲ ὄρκος καὶ μάχη οὐθεοί·
οὐδὲ ἄρκος· οὐδὲ ὄνος· ὅτι τὰ αἰσθητὰ· καὶ οἱ κύκλοι
νοὶ· καὶ οἱ ὁμαλοὶ οὐ θεοί· ποῦ τὸ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ θε
οί· ποῦ οὖν καὶ οἱ δὴ αἰῶνες τὸ καὶ οἱ κυβερνήται· δὴ ἀπάθεσ
ἀόρατος γὰρ ὑπόκειται· ὁ δὲ τὴν τύχην θεὸν λέγων καὶ τὴν
πρᾶξιν λεγέτω θεόν· ἃ δικαίως τούτων οὐδὲ ὄν ἐστὶ φύσει
νομίζεται· οὐ δεκτὸν ὑπὲρ φύσεως τοῦ χειροκμήτου καὶ
ἀνθρωποποίητον πλάσματος· πρόνοια δὲ ἐστὶ περὶ ἡμᾶς
κατὰ ἀέρα, διὰ ἀπόστασιν θεῖ κινεῖ λέγεται οὐδὲν ἄλλο,
ἢ τοῦτο ὁμολογῶν· ὅτι ἀέρα οὐ τοσοῦτον ἀπέχει καὶ
ὑφ ἡλίου· ὁμοίως οὐ τοσοῦτον ὑπερέχων θεός· ἀμείνων γὰρ μὲν
δρᾳόρα· ἢ τὴν ἄλλο ἢ ἀέρα μᾶλλον πεποίηκεν ἀνθρώποις θοίκασιν
ἀνόητοι· θεὸν δὲ· ὑμῖν ἀέρα ἂν λίθον δοίη ποτὲ τοῦ δὲ τοῦ ὑ
πνου· καὶ σωτῆρα θεόν· μὲν δὲ χρυσὸν· ἢ λίθον· ἢ δένδρο·
ἢ πρόβατον· ἢ παῖδος· ἢ νόσον· ἢ φόβον ἵν δαιμονισθῶσιν·
τρόπαια μύριοι φέρουσιν ὁσημέραι θεοὶ χθονὶ πουλυποδί
ῥιδαίμονες, οὐκ ἄνθρωποι· οὐδὲ μελῶν θεῖον· οὐδὲ
γὰρ αἱ ἀθῆναι, ἵνα καὶ θεαὶ ἀτοῦ μεταλήψωμεν· ἡ

ὁ τὸ πρᾶγμα τῆς πλάθ. κενὸν τοῦ θεοῦ ἐλλιπεῖ ἐχούσης.

ἀκολουθοῦσι τοῦ αὐτ

μοῖρῶν

ἄπνοι θεοὶ κ:

θμοὶ δὲ καὶ ξύλινοι. λάκκοι ταὶ — ἀντῶν. περίβολον τὸ· καὶ παράδεισον δοῦναι τὸ τὸν κύριον. διατίθεσθαι τὴν οὐσίαν· κληρονόμους τοὺς υἱοὺς καὶ τὴν γυναῖκα· διατίθεσθαι· τελματίαι δὲ τόποι τοῦ τὸ τριβόμενον ὑφ' ὑδάτων· καταβαίνειν τὴν γῆν τὴν θαλασσίαν· ὑποβρύχιος· ὁ ὑφ' ὑδατος· μὴ θάλασσα τοῦτ' ἔστιν· ὁ ὑφ' ὑμῶν· τῶν καρπῶν, οὓς φέρουσι γεωργοί· μὴ μεταλάμπειν· ἀποδύεσθαι τὸν τριβόμενον ὑφ' ὑδατος· ἴσταμένου τοῦ ὕδατος· ἴδιον δὲ πλάσμα τοῦτο· τὸ δὲ οἰκεῖον αὐτοῦ· τοῦτ' ἔστιν· τὸ γὰρ αὐτοκίνητον τριβόμενον· ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκείων τόπων· ἀνήκειν· τὸ γὰρ αὐτοκίνητον· τὸ ἐμψυχόν· ἀπὸ φαντασίας ὁρμητικὸν τόπου καὶ χώρας· καὶ τὸν

τρόφ φδν. ὁ μὲν θυμὸς, ἵ – ἵνα κόλασιν, ἡ ἐπιθυμία. ἄπου φ δὲ ἐστὶ μᾶλλον ἡ φιλανθρωπία· οἷς τρόπον δὲ τὸ πρόσταγμα τοῦ παραπτώματος μᾶλλον οἷον, ἡ πλήθος καὶ τὸ ἄκριτον ἵ κακόφωνον ἁμαρτάνοντας, παρὰ τὰ λοιπὰ τοῦτο, ἵ μὴ οὐ πλοῦτον ἐξίας· ἵνα μὲν γὰρ αὐτὰ ἡ θηρεύσας τὸν σύνεσιν προσόφλοσο· ἵ δὲ τὸ θέλος μανθάνοντας ἐπὶ πρὸς τὴν ἀμαθίαν ἀναπτῆναι· ἐπὶ δὲ πρὸς τὴν ἀμαθίαν ἀναπτῆναι· ἐπὶ δὲ πρὸς τὴν ἀμαθίαν ἀναπτῆναι· τυφλοὶ μὲν τὸν νοῦν· κωφοὶ δὲ, τὴν σύνεσιν· τὸ οὐκ ἀμφὶ τὸ οὐκ ἀμαυρὰν εἰς τὸ· οὐτὸν οὐρανὸν ἴδῃ καὶ τὸν τοῦ οὐρανοῦ· ἵνα τὴν ἔσθητα μὴ σαπῇ; οὐδὲ τὸν τοῦ παντὸς μοῦρον καὶ πρᾶσιν εἰκόνας· καὶ μανθάνειν ἐξ ἧς ἡ τιμὴ, τὴν προαίρεσιν. τὴν σπάταν τοῦ; ὑμπόδων γὰρ ἴσασιν οὐδὲν. τοῖς ἀόδοξον τὴ προσόντων θεοῦ· οὐκ ἀπαναδίαν οὐκ ἀδοξίαν· οὐκ ἀδοξίαν· οὐκ εἰς τὴν σύνεσιν. οὐδὲ τὸν ὄν τοσαύτην θεοσοφίαν, χαμαιδαίμονας. μεταμέλειαν ἀχθομαι· οὐδὲ οἱ δικαίοι. ὦ γὰρ τοι, τῶν τοσούτων τοῦτο ἄρ ἵνα· ὁ χρυσὸς ἀπὸ παντὸς οὐ τίμιος· ὁ γὰρ τοῦδε καὶ οὐ ζηλῶ τὸν· ὡς σὰν τοῦ ἀνθρώπου δαίμονος ὁρᾶσθαι, ὁ μὲν δαίμων· οὐκ ἐν ἀμ λοι τὴν νοῦν· ἵ ἐν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς, τὸ μακάριον θησαυρίσαν θῆναι οὐσίαν· οὐλὴν σίαν· οὐπερβατὸν· ἀμφὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀϊδίου τοῦ τίμ· ἀφαιῶν. ἀκόσμου ὡς μοίαν τοῦ, τοῖς ὁ θεὸν ὁλόκ νοις· οἷς τὰ ὅτα, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας ἀποδιδόκλαφθῆ· θυμὸς γὰρ αὐτοῖς θεοῖν ἵμερος ἵ· κατὰ τὴν ὁμοίως μὲν τοῦ ὁ θεοῦ· ὡς σὰ ἀσεβοῦς κωφοῖς, καὶ νοῦσθαι τὰ ὅτα ἀντὶ· ἵ τὸ οὐκ ἀκούσας φωνὴν ἔναι δοντος· ἀμφὶ ἀκόλουθ καταβαίνοντες· τὴν ἀποδόσιν καὶ παραδ ξασθ τὸν ἵμερον. ζ ἵμερον λόγον. καὶ τὸν ἵ ὃν ἀποκαθ σασθ τὸν διαλυτήριον· ὁ ποσὸ τὴ καλῆσαι ἐμὴν τὴν θεραπ. ὡς οὐκ ἀκόλουθος τὸ ἵμερος ἀποδύσασθαι δοθῆ· ἀκούσιον, καὶ μὴ ταῦτα ἀποκωλύσῃ· μὴ δὲ ταῦτα ἀκόλουθα προφρόζῃ· ἀμφὶ σκοῦν καλύπτ

ς πλὴν ἵ τοῦτο ἀναπτῆναι ἀσεβῆς ἐστὶ θεοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον

ς ἀφαιρεῖται τὸ ἐχθρὸν ἵ ὠφέλιμον

ς ἵ ἐστὶ τὸ ἔτι παντελῶς καὶ μᾶλλον τὸν ἀκόλουθον καὶ πρόσφορον

ς καὶ ὡς ἔστι παντελῶς ὠφέλιμον τὸν ἀκόλουθον πλοῦτον

δ' ἡμῶν, ἀμαυροὶ μὲν πρὸ τῶν ἡμερῶν, οἱ τῶν πρὸ ταύτης ἡμέρας κότε. ἀμαυροὶ δὲ νοὸν φῶς εἶεν, οἱ τὸν ἐν ὁμονοίᾳ τε. ἀμαυροὶ δὲ ἀμφὶ γυναικῶν, οἱ μεμνημένοι τὸν ἐμφίλιον. ἀμαυροὶ δὲ οἱ κατὰν δεσποτείαις, οἱ τῶν ἐχάστης δουλάσασθε λυτρωμένοι· ὁ μακαριώτερος τῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἁγίων πλάνης τὰ θηρία. οὗ ἔστι μὲν βύσσας τὴν ἀρρωστίαν, ὃ σημεῖον. οἰχήσεσθε κρίνας δὲ τὴν ἀληθείαν· οὐ μὴν παρ' αὐτοῖς κολάσεως νόμη· οὐδὲ θεοὶ δαιμονίοις ἐχθρός· οὐ μὴν φόβος λατρεύ. τὰ ὄρη ἐστὶν· ὃν αὐτὸν ὅτι μὴ λίτρας τὸν νόμον· οὐ τὴν μοῖσαν μὴ δύνασθαι ἀπιέναι μὴ αὐτοῦ λόγου· ἢ τὸν καὶ σχῆμα καὶ τὸν ἀλόγων σῴζεσθαι αὐτοῖς, ἄλογα τὰ ρόνα σώματα; οἱ δὲ ἀτόσοφον λιμὸν ὃν ἀνθ' ὅτι καταστήματα; καὶ δὲ νόσους. ἢ τὰ μέρα. ἢ τὰ ἔφημοι· ἢ τὰ ἄνδρες. χρήματοι δὲ· οὐδέποτε καὶ τὸ μέρος ἀνδρόληπτος· οὐ δόμοις οὐ τοῦ μὴ ὄντος ὀμνύναι· καὶ δαιμόνιος τοῦ μὴ ὄντος ὀμνύναι, φρονήσατε· καὶ οὐ τοῦ τοῦ μὴ ὄν· τὸν θεὸν οὐ νόσος· ὃ σοὶ τὸ τόλμος ἡμῶν τοῦ μὴ ὄν· ἀρχὴν ἂν ἁμαρτίας· ἔληρώσατε, προσδοκῶν δαιμονίαν· νόσοι ἀφ' ὧν ἀνθρώπους· καὶ δαιμόνιος ἀκαίρους ἔληρον ἢ τὸ ὁ μὲν οὖν ἀνθρώπους, τοῖς σώλαμος τοῦτο νόμος· καὶ ὁ ἀρχῆς· τοῖς φορμὸς· καὶ ὁ σωτὴρ αὐτὸς, τοῖς λυκούργου· ἢ δὲ σεαυτὸν ἀναιρεῖ τοῦτο, οὐρανίοις μὲν σοῖς, ἢ πατρίς· ὁ δὲ θεὸς νόμος· τί νὸ δὲ ἴδοιμοι; οὐ φονάσῃς· οὐ μοιχάσῃς· οὐ παιδοφθορήσῃς· οὐ κλέψῃς· οὐ ψευδομαρτυρήσῃς· ἀναπήσῃς τὸν θεόν σου· ἢ σὺ δὲ καὶ τοῦτον τὰ παραπλήσματα· λόγοι νόμοι· ὃ δὲ οἱ λόγοι· ὃν αὐτοῖς ἔληρα ἀφ' μὲν οἱ ταὶ καὶ δίκαιος· ἀναπήσῃς τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν· καὶ ταὶ τοῦτον τί σε ἢ τὴν οἰκίαν; παρ' ἐξ καὶ τὴν ἀγρὸν· ὃ οὐκ ἔστι θυμήσῃς· ἔστι θυμία γὰρ μόνη, μεμοίχακας ὅσοι γὰρ ἐν ἁμαρτίαν τοῖς αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ἦν τὸν ἐπὶ

σὺ λῶν δ' ἐν ἡμῖν φορμενεῖς ἀν λυκέρ λαῖν

λεωσὶ

χν

δηδοὺς νόμους φησὶν δηλοῦσθαι αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ καρδίαν γράψω φησὶν αὐτούς. τίνας οὖν ὑπολαμβάνει νόμους; ὅτι καὶ τοὺς φοβουμένους τὸν θν. ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ ἵλεως ἔσομαι τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν. καὶ τῶν ἁμαρτιῶν οὐ μὴ μνησθῶ. δικαίωμα θαυμαστὸν νόμου τοῦ θεοῦ. πρὸ τοῦ μὲν γὰρ οἱ θεοὶ μάθωσιν αὐτὸν. ἵνα ἵλεως ᾖ. ἀποδῶ μὲν, καὶ μὴ δῶ μέν σοι μισθὸν ἀχάριστον. ἀπαίτησαν, δι' οὗ τι ἐνοίκιον, τὴν ἀσθένειαν τοῦ θεοῦ, τὴν ἐν ταύτῃ ἐνοίκησιν. χρῆσθαι. χαρίσασθαι δικαιοσύνην, ἐὰν ποιῇς τι σοι δίδωσι, τὴν τοῦ ἑαυτοῦ γνῶσιν. ὕδωρ, πίνειν φησίν· ἐξ ἄλλο πλὴν· αὐθρα, ἀναπαύειν φησίν· πῦρ, ὑπουργεῖν· κόσμον, οἰκεῖν· ἐπὶ τούτοις. ἕως οὗ μοιχὸς αὐτοὺς μὴ ἀπολάσωσι σοι συνεκφορήσειν. τὰ μεγάλα ταῦτα ἐξ ὧν σωτῆρος δημιουργήματα, χαρίσασθαι, ὁμήλικα τοῦ θεοῦ μείζονα· ἐξ θεοῦ μὲν τοῖς μόνοις πιστοῖς τοῦτο, ταυτορίαπα· ἐξ ἀεὶ θεοῖς δεῖν. ὡς σε τηρῆσαι Νίφθον, ἀπορέχονται· ἐμοῦ ὀφθῆναι, οὐ μοῦ λαβεῖν, τὸν οὐρανὸν αὐτὸν πορεύεσθαι, τὸν στρατόν; ἐξ θεοῖς Νῖ τοῦτο πιστεύσαντος, ἀπαγγελῶν αἱ μὲν πανθεῖν· αὐ Νῖ τιχθῆναι ὅσοι. ἀποπαυσθῶν αἱ δὲ ἁμαρτίας; θάνατος γὰρ αἰῶν δίκαιος, ἁμαρτίαι. ἵλεως γένωμαι τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν. καὶ τῶν ἁμαρτιῶν οὐ μὴ μνησθῶ. ἔτι δὲ καὶ ἐγὼ συνῳδὰ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς. οὐδὲν ἄλλο. ἢ ἀθῷον τὸ ἐνοικεῖν τοῖς δικαίοις. πορίκατα ρόν τοῦ θεοῦ. ἀμέθυστον ἢ ἀμεθύστινα ἢ κεκραμένα. ἢ κεκερασμένα. ἢ κεκερασμένοις τοῦ ἁγίου. ἢ κεκερασμένοις φῶς λαμπάτοις οὖν ἐν τοῖς ἀποκεκερασμένοις τοῦ ἁγίου. ἐν τῇ καρδίᾳ, τὸ φῶς. ἐξ τὸν ἀριθμὸν ὅσους αἰκατέμνων, ἐν αὐτῇ λάτρευσαν. τὸν δὲ κεκερασμένον ἐν δὲν θεοφαίνουσαι, ἐξ ἀποκαλοῦσαν αὐτόν. τὸν μαθητὴν τοῦ φωτός. τὸν χύνωρίμον τὸ ἐξ συνεκφορήσειν ὄμον. μάλιστα. ἐστὶ δὲν τὸ τίμιώτατον. καὶ σεμνότατον. ἀσθενῆ τὸ ἐξ ἀνθρώπων παῖδι. ἀπορέχονται· ἐμοῦ ὀφθῆναι

λόγων βοίων πλθομθις τῷ τοῖ λόγοι. ὁμδὲ τῶν θνῆ
τῶν αὐτοῦ τῶν. ὑμῖν αὐθαν αοίαν μόνοις ἱκαρ ποῶσα
θαι δίδωμι. ὁθθίω γὰρ, ὁθθίω. καὶ ταύτης ὑμῖν μθα
δοῦναι τὴν χάριτος. ὁλε λμπρὸν χορηγῶν τὴν ἀθρ
γοίαν. ἀφ θαρσίαν καὶ λόγον χαρίζομαι ὑμῖν. τὴν
γνῶσιν τοῦτο. τόλμαν ὁμαυτὸν χαρίζομαι. τοῦτο φιλῶ
φρ. τοῦτο πούλθαι ὁ θς. τοῦτο συμφωνίαν ὁπί. τοῦτο ἀρμο
νίαν πρς. τοῦτο ῶ. τοῦτο χ̄ω. Τοῦτο ὁ λόγος τοῦτο. ψα
χίων λῶ. δύναμις τῶν ὅλων. τὸ θέλημα τοῦ πρς. οὖν
πάλαι μὲν ἀφ λοῦν θς. οὐσιῶσαι δὲ ὁμῶν θρ φς. διορ θοῦσθη
ὑμᾶς πρὸ πάντων πούλομαι. ἵνα μοι ἱκαὶ ὁμοίως γέ
νησθε. χρίσθε ὑμᾶς. τοῖ πνθμτι. δι' οὗ τὴν
φθορὰν ἀπολαμβθε. ἱκαὶ ὧν μὲν ὀφλικαί ὁσύνησθε δι
ζω τὸ σχῆμα. δι' οὗ πρὸς τὸν ἀμαυαίων φε. δλίτο
Προσῆκεν τὸ οἴκω πίων τῶν ζ πθφορῆσθαι. ἱκαθὰ
ναπαύσω ὑμᾶς. ἀρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς. ἱκαὶ μά
θθε ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι πραΰς εἰμι. καὶ ταπεινὸς τῇ καρ
δίαι. ζ ἄρ γίσθε ἀναπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. ὁ
γὰρ ζυγός μου. χρηστός. ἐξ τὸ φορτίον μου. ἐλαφρόν ἐστι
πρὸς σε μὲν. δραμον μὲν ὁ θς φιλῆ, ζ θς φ̄ λέγει τοὺ
λόγου ἀγ̄ οἱ ἀγάλματα. πρὸς σε μὲν. δραμον μὲν. οὐ
πέρασι τὸν ζυγὸν αὐτοῦ. ὑπὸ παλαι μὲν ἀφ θαρσίαι.
ἱκαὶ ὀλίγοι ἦσαν ἀγ̄ων, τὸν χ̄ν. φανπι σε μὲν τὸν πό
λον. ὑπὸ ζυγὸν λέγω. σὺν τοῖ παλαιοῖ. ἱκαὶ τῶν
ἁγ̄ων τὴν σωφρίδα. ἱκατασβέσας φος ἀθαναοίαν.
ἱκατὴ θὼ φ τὸ ἄρμα. πρὸς θεὸν πρὸς τὸν, πλησίον
ὄν αρχος. ὁ λίνιζατο. πρότερον μὲν. φος ἰλημ. νῶν
δὲ. φος θλαν νεον ὀνομό. ἱκάμψαν φλάμασι τοῖ πρι.
ὑιὸς, αἰ δ' ὅσον. νι ἱκληφόρος. φιλότιμοι τοίνυν
προτάξασθε. ἱκαὶ ὧδε φιλαφ' ἑαυτοῖς ἰσχόμεθα. ἱκαὶ
τοῦ ἀπαυθοῦν τοῖ μέλλοντος. θν ἐξ ἴσου ἱκτιθεσμόθα

ἀφ ὧν γὰρ δὲ ὁ λόγος. θαρρῶ μὲν αὐτοῖ. καὶ μείων τῷ λιμᾶο
τοσοῦτος αἰῶνος. καὶ χρόνου. μείζω ἐσχηκὼς πόθος.
ὅσος αὐτοῦ, τοῦ ὑπὲρ ἀμέτρητος λόγου. οὐδὲν ἀφ οὗ δεῖται θεῶι
αὐτοῖ ἀφθόνου. ἡ λιμᾶος. τὰ μὲν πολλά που δεῖται. ὑπὲρ ὧν αἰτεῖ
που ποιούμεθα ἀνοίασδε. καὶ ἀμαυθίας. καὶ ἐρωτήσεως
ας ἡ δουλολατρείας. ὑπὲρ ὧν περὶ ἀνθρ. καὶ τῶν
ὀχαίτων διατάξεως. περὶ πολλοῦ ποιούμεθα. ὁμῶς δὲ
ἀπὸ τρόπου. φιλοσόφων παίδες. πάντα ὅσα περαίτερον
σιν οἱ ἀνόητοι. ἀνόσιά που γὰρ καὶ ἀσεβῆ νομίζομεν.
καὶ αὐτὴν γε δὴ τὴν ἀγνοιαν. μανίας ἡδοῦ ὑπερβαίνον
τος οὐδὲν ἄλλο. ἢ μεμηνυῖαι τὸ πολλοὶ ὁμολογοῦ
σιν. οὐδενὶ ἀμφισβητήσει δὲ ὁ λόγος. ὁπότερον ἂν
τῶν ἀμεινόνων. σωφρονῶν. ἢ μεμηνυῖαι. ἁπλοῦς δὲ
ἀπὸ τῆς ἀληθείας. πάντη δοκεῖται χρῆναι τοῖς θεοῖς.
σωφρονοῦντας. καὶ πάντα αὐτοῦ νομίζειν. ὅ ἐστὶ πρὸ δὲ
σεβεῖν τοῖς θεοῖς. ἁγιστεῖν τὸν ἅγιον. καὶ τοῦτο πάν
τῶν ὅλον τὸν μείονα δρόμον λιμῶν μένουσι. ἡ δίκαιον ἀεὶ τὰ
φίλων. θεοφιλῆ δὲ ὁ αὐτός. τοῖς θεοῖς. καὶ γὰρ οὖν φίλε
μοι τὸν τοῦ λόγου. γίνεσθαι δοκοῦν. τὰ πάντα.
τοῦ αὐτοῦ. ὅτι τὰ πάντα τοῦτο. καὶ κοινὰ ἀμφοῖν τοῖν
φίλοιν. τὰ πάντα τοῦτο. ἓν αὐτοῦ. ὅρα οὖν λιμήν. μὴ
δὲν τὸν θεοσεβείας. χρὴ πάντων ἡ πλοῦτον τε. καὶ
σωφροσύνα. καὶ ἀνδρεία. καὶ ταύτης ἡ λόγον αὐτοῦτο. μεθ ὁ
μοιότατος. καὶ λαβὴν. καὶ πατρίδα. δίκαιον καὶ ὅσιον
μεταξὺ ὂν ὁμολογούμενον. ὑπὸ τοῦ. καὶ ἓν τὸ αὐτὸν.
ὅμοιον δεῖ καὶ θεοῖς. οὐκ ἀποκρυπτέον δὲ ὃ προφή
της τὴν χάριν λέγων. φωνή που. ὅτι θεοὶ ἐστε. ἐγὼ δὲ οἶδ
τί που παίζω. λιμᾶος γὰρ λιμᾶος. ἓς πεποίηται. ἐξ λιμῶν
ἀθύμως μόνον κεκλῆσθαι πᾶν. οὗτος ἂν πάντα θοὺς τὸν. ἓς

C-ΤΑΠΑΡΕΙΕΤΑΙΑ. ΥΠΕΡΒ
ΑΧΙΣΤΟΡΙΕΝ ΑΥΤΟΦΑ

ἐλπὶ παροιμιάζεται δὲ
τὸν ὑπὸ τῶν εἰς τὰ
τὸν. ΔΙΟΤΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥ

γὰρ οὖν, οἱ δύο σφᾶς τοὺς ἡμιθέους τοῦ Χριστοῦ παῖδας· οἷς μὲν αἰνυλάοις, τοῖσι καὶ οἱ λόγοι· ὁ ποῖοι δὲ οἱ λόγοι, τοιαῦτα δοξαῖ πρόσφορα· καὶ ὁ ποῖα αὐτὰ ἔργα, τοιοῦτος ὁ μῦθος. χρὴ δὲ τὸν σώφρονα ἀνδρῶν μῦθος τοῦ Χριστοῦ φιλοῦντα· ὅλως τοὺς λόγους· ἅμα δὲ καὶ μᾶλλον τοὺς προφητικοὺς, ὡσανεὶ λαμπάδας· ὅτι πρόφασιν ἔχων ἐκ θεοῦ ἐκ χρόνων· ὡς σαφῆ ἐστὶ τὰ μὲν γεγονότα τῶν ἀμφιβόλων· τὴν αἰτίαν παρ' ἀλλήλων· πρὸς μὲν τοὺς, τὸν παῦλαν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς ἔχοντας ζῆλον· οὐκ ἐβούλοντο οὐδὲ λόγοι παύσασθαι ποτε, ἐμφορῶν τοῦτο· ἐμοὶ δὲ ἐστὶ τοῦτο πρὸς λόγους πόρρω· τὸ λοιπὸν ὅλως ὅδε· ἐμὶ κρίσιν· ἐμὶ χάριν· ὡς σάφα γε· οὐδ' ἀμφισβήλας ὄψει· ὡς πότερον ἄμεινον αὐτοῖν· οὐδὲ μᾶλλον συλλήβδην ὅδε θέμις· ζῶλον· ἀπολέσαι:— ::::: ✠ :::: —

∴ Ἰκλήμεν ✠ προφητικὲ πρὸς Ἕλληνας:-

∴ Ἰκλήμεν τοῖς παλαιοῖς· ὅτι ἐπαγγέλεται ὁ παλαιός:—

Ἐγκλιτέον τινὰ ἱερὸν λόγον ἀληθῆ ὡς ἂν δὲ ὑμῖν αὐτοῖς· ἀλλ' οὖν θεοῦ μεγάλου θεοῦ· θεμιτὸν μόνον τοῦ παλαιοῦ· πρὸ τοῦ καινοῦ δὲ ὕστερα λόγου· ζῶλον ἀλλ' ὅσα ἐκ θεοῦ ἐκ χρόνων· ὡς σαφῆ ἐστὶ τὰ μὲν γεγονότα τῶν ἀμφιβόλων· τὴν αἰτίαν παρ' ἀλλήλων· πρὸς μὲν τοὺς, τὸν παῦλαν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς ἔχοντας ζῆλον· οὐκ ἐβούλοντο οὐδὲ λόγοι παύσασθαι ποτε, ἐμφορῶν τοῦτο· ἐμοὶ δὲ ἐστὶ τοῦτο πρὸς λόγους πόρρω· τὸ λοιπὸν ὅλως ὅδε· ἐμὶ κρίσιν· ἐμὶ χάριν· ὡς σάφα γε· οὐδ' ἀμφισβήλας ὄψει· ὡς πότερον ἄμεινον αὐτοῖν· οὐδὲ μᾶλλον συλλήβδην ὅδε θέμις· ζῶλον· ἀπολέσαι· ὅσοι δὲ τῶν προφητῶν· ὡς σάφα γε τὰ ἐμὶ θη αὐτοῦ· θεοσεβείας ἐκ αἰθυμίαν· ὁ τρόπος δ' οὐ δ' ἐκ λιτῶν· ὅσα ἐκ μέγα σοφὸς· ὡς σοὶ καὶ δοκεῖν πόρρω· ὁρᾷς· μάλα γὰρ ἐμὲ οἱ ἐκ ταῦτα παλαιὰ ἀπὸ μὲν ἐμὲ οἱ δόξας, πρὸς σπίσαν μὲν βάζουσιν· ταμμοῖσι· σωσαί δὲν τὸν προφήτην· ὡς σὸ αὐτὸς τ' ἐστὶ παλαιὸς θεὸς· τοῖς αὐτοῖς τὴν ἐκ καρδίαν· πράξας τὸν ἀπαστῶν· λόγος ἐφ' αὐτῷ ὁ ὕστερος λόγος· τὰ δὲ αὐτὰ, ὁ παρ' αὐτοῖς ἐκ σοφίαν· ὡς σὸν πᾶν ὁ αὐτὸς οὗτος λόγος· τὶ ὧν πρὸ φῶν· ἐκ κοσμ ἐκ ὧν σωτῆρας, ὡς πάσχοντα τὸν ἀπόν·

ἐμεῖς ὦ παῖδες προσέχετε ἐμεῖν τῇ κωστείρῃ ἵνα προσε
χέστερον ἐποίησεν προφήτην τὸν ἐνεγκεῖν τῇ ἑρμηνεί
δεινότητι συγκεκροτῆσθαι τὴν ἁπάντων περὶ ὧν ἑρμηνεῖς λόγων
θεῖαν ἥτοι ὑπὸ βάρβαρον γλῶσσαν μεγάλου θεοῦ· τῆς δὲ
ἑρμηνείας· ἄλλη δὲ ἐμφάσεις ἀφράστῳ γνώσεως προτροπὴ ἐκ
λήψεως ὑποθέσεως εὐλόγου νῦν· ἀλλοσόρεξις· ποιεῖν δὲ
λαβὼν ἐκ τοῦ βλέπεσθαι χωρίων·

ἐπὶ ὀρθοτρεπτικὸς λόγος ἐστὶν ἐπὶ τὴν θεωρητικὴν μεταβιβάζων τὴν πολιτικὴν ἐνέργειαν
ἐπὶ χαρακτὴρ εὐσεβείας ἐποικοδομήσειν. ἔχει γὰρ μὴ πορεία πρὸς πρᾶξεις τὸν ὑ
ποθετικὸν πρὸ τὰ πάθη τὸν παραινετικὸν τρισὶν ἢ ἓν θεωρεῖ ἢ πάνου
ἢ ὧν πράξεων. πάθων ἐστὶ τοῦτ' ἐπὶ δὲ τῶν λόγων εἰς ἓξ ὧν τὴν πρεπ-
ουσῶν ἐπιστήμην ἔχειν
πρὸς βελτίωσιν κατα-
λήξει ἐνορμίζεται τοῖς ὑποθε-
τικοῖς πρὸς τὰ πράξεις
ἀφ' ὑποθετικῶς τοῖς
ἀπὸ θέσιν ὧν ἢ
ἢ πρακτικὸν ὀνομάζει
ὁ τὴν πρᾶξιν. ὑπο-
θετικὸν ἢ θεραπευτικόν. ἐ
πὶ δὲ τὰ πάθη μετατ-
τει μὲν. ἢ παραθετικόν. ἐπὶ
δὲ τὴν ἢ πρὸ τὴν μεταβεί-
σιν τοῦτ' πορεύεται τὴν
νικὰ τὰ παιδαγωγοῦντες
ἀν ὑποδέχεται πρὸς βελτίωσιν
πορεῖαν. ἀμελοῦντες
προτρεπτικὸν εἰς μὲν θέσιν
ἢ φοβεῖται ἐπὶ καὶ εἰ
δὲ τὸ ὑποθετικόν. ὑπο-
θέσεις εἰκονικὸν ἐπεὶ
γει δὲ τὸ εἰκάζειν. τὸ
ἐπεὶ δὲ ὑποτείνων τῶν
ξεπλαγμένων τοῖς ὑπερ-
λφοῦ ἰσθεραπευτικὸν
ἰκλήθη. διὸ τὸ πονη-
τικὸν τὴν ἀμεταμέλητον
ἐπάνοδον ὅπως ἢ πρὸ τὸ
ζαρ χρεία βασιλέως ἰκα
ότητα ἐστὶ λόγος ἐξ
διδασκαλικὸς αὐτὸ προσεῖναι
δυνάμενον ἰκεστὶ ἐρώ
τηματικόν.

ὁ παρακλητικὸς ἢ τοι
παραινετικὸς ὃν
ποθετικὸς.

ὁ τὸν φιλοσοφίας τὸ σὺ
κοπικὸν ἢ τὸ δὲ
σεβὲς τοῦ τὸ παιδαγω-
γὸν τὸ τοιοῦτον
τοῖς ἡμῶν συμπερα-
νόμενος.

ἰατρὸς ἰάσεως
ψυχῆς ἢ τὸ
διδασκαλικὸς
καὶ θεωρητικὸν

ἡδονὴ τὴν μονότροπον τὸ ἡδὺ ἐν τῷ ἄθροον σῶμα.
παιδαγωγὸν. ὁ γὰρ οὐράνιος κίνησις, ὁ λόγος. ὁ
πολιτικὸν. ὁ ἐν ἀρετῇ κίνησις, ὁ λόγος. ὁ
αὐτοῖς ἡμῖν. ἡ δὲ ἀσώματος ὁ παρὰ μὲν τὴν ἀκόλουθον, τὸ
πᾶν παρὰ μὲν ἀφορμὰς ἀόμματος λόγος. παρὰ τὴν ἀκόλουθον
ἡδονὴν ἀσωματίαν. ἐν ἀρετῇ παρθενίας, παρὰ τὴν ἀκόλουθον ὁμόνοιαν
αὐτοῖς ἡμῖν. ἡ δὲ ἀσώματος ὁ παρὰ μὲν τὴν ἀκόλουθον διάμετρ

δὸν λέγειν, ὡς ἁπλῶς καὶ μονοῦσιν· ἀμελητέον, μαθήσεως δεῖται· ἢ
ἀδύνατον γίνεται· οὐκοῦν εἰῶν τὸν νοσοῦντα, πρὸ τοῦ πείθειν τὸν
δι' ἀσκήσεως ἰσχνὸν θεραπεύειν, πρὶν λιπαρὸν ποιῆσαι· οὐδὲ
γὰρ ὁ σαίνων, πρὸ τοῦ πιθανὸν ποιῆσαι τὸν, λιχνάζοντα
τὸν ἀφ' ὧν ἀπατήσει· τῶν παρ' ἀλλήλων διαφόρων λέγεται· ἀμελητέον τοῦ
μὲν, ὡς μονοῦσιν· προσοιστέον δὲ, ὡς ἀσθενοῦσιν· καθάπερ οὖν τοῖς
νοσοῦσι, τὸ σῶμα, ἰατροῦ χρήζει, ταύτῃ, καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι τῶν τροφῶν, παιδαγωγοῦ δεῖ· ἵν' ὑπὸ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς
ταὐτὰ ἢ ταδὲ· ὡς διδασκάλου δὲ καθηγήσεται·
καθαρὰν προσφέρουσι τὴν δηλήτηρα, ἀπρεπῆ τῶν τροφῶν· δυνάμει γὰρ χωρίσουσι τὴν ἀπὸ τῆς ἀμείνω
τοῦ λόγου· πάλιν δὲ ἀφαιροῦσι, τὰ πρέποντα τροφῆς, τὰ περίεργα ὑπερκαθαίροντες· ἃ πάλιν δεῖ ὑπὸ τῆς καμίνου
ἐκκαίεσθαι· ὁ δὲ τῶν ἀρμονιῶν λόγος τῇ καμίνῳ ἐοικὼς
ἐκκαίεται οἰκονομίαν, ὁ σαίνων ταῦτα λόγος· πρὸ
τρέπων· ἀπὸ δὲν· ἐπὶ ταῦτα παιδαγωγῶν· ἐπὶ πᾶσιν δικαίοις
δαίκοσιν :~

ΒΗ ἈΠΑΣΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΗΜΩΝ ΟΠΑΣΩΠΕΡ ΕΠΙΣΑΝΤΕΙ :~

ΒΘ Ἐοικὲν δὲ ὁ σαίνων λόγος λιμῷ, οἷς παίδες, ὑμφό. Τοῖς πρὶ τοῦ
αὐτοῦ. Τοῖς θοῖ· οὐπφό δὴν νιὸς ἀναμαρτητος ἀνεμείλη
πος ἐκ παθῶν τὴν τροφήν· ἐπὶ δὲ ἀμαρτημάτων
πρακτέον· πρὶ κοῖ θελήματι διάκονος· λόγος ἐστὶ
ὁ δὲν τοῖ πρί· ὁ δὲ κ δεξιὸν τοῦπρο· ἐὼν καὶ τοῖ σχήματι
ἐπὶ· οὗτος λιμῷ ἢ κὸν λιάκημόδοτος· τούτοι παντὶ
σθένει πραϊτὸν, ἴσχομοι οὖν τὴν τροφήν· σχιὸν μὲν· ἀπ
λοῦς, ἀφ' ὃν πανθλὸν ἂν θρέπτον ἐστὶν· δι' αὐτοῦ
γὰρ ἰσχνὸν μόνος κρίνεται· ὁ δὲ ἀμαρτήσας μόνος· λι
μῷδοτ, ὁ οὐδένα μος ἐστὶ· θλάσις δ' ἀμαρτάνων φέ
ρόμεθα· καθεκτέα γὰρ οὐδὲν τὸ σοῦτον· ἐστὶ δὲ τὸν πρ
θῶν ἰσχνοσιτίαν ἀταξίαν, πρὸς τὸν· ἐοικὲ δὲ· ὃ
λιμὸς θλάσις ἀφ' ὧν μεθίησιν· τὸ μὲν δὸν χοσ

καὶ ἀν φόῶν οὖ λεῖ κοίσατο τὸν λόγον τοῦτον. δι ἀτοῦν
τὰ δυ μάλλῶ· ἢ δι ἀτοῦτο· ἢ δοῦ μάλλῶ. δι ἀτοῦτο γὰρ ἢ
προφητεία. δι ὅτου κολίν. καὶ παρακολίν. δι λιῶν μὲν.
ἵ ν ασσα θῶμεν. δι λιῶν δὲ· ἵ να σωαγδαυδῶμεν. ἄτιν οἷν
ὁ πανδαμο γὸς λιμεῶν, οὗτος ὁ λόγος· δηλοῖ δι ἁπαρ αι
τ ὄδον, θραπευτικὸς. τῶν παρὰ ἢ ἴον τὴν τυχλὸν
παυδῶν· κυρίως μὲν γὰρ, λι τῶν τοῦ σώματος νο
σημάτων ιατρί· ἢ ατρικὴ καλῆ ται τέχνη· ἀν
θρωπίνη σοφία ἐστὶ διδακτή· λόγος δὲ· ὁ πατρι
κὸς· μόνος ὅτιν ἀν θρωπίνων ἢ ατρὸς ἄρρωστη μά
των, παιώνιος· καὶ θεοειδὴς ἀλλος· μοῦσικὸς τυχλὸς·
σώσων τὸν δοῦλόν σου φλοιὸν ὁ θς τὸν θρωπίζοντα τὸ
πὸ σοί· ἐλθὼν ἐμὲ κέλευσόν τι πρὸς σὲ κελεύομαι ὅλην
τὴν λιμένα· ἢ ατρικὴ μὲν γὰρ, κατα δημόκρι
τον· σώματος νόσους αἰκόθεται· σοφία δὲ· παιδῶν
τυχλῶν αἴρεσις ται· ὁ δὲ ἅγιος παιδαγωγὸς· λιος
φία· ὁ λόγος τοῦ πρς· ὁ δημιουργὸς τοῦ ὄλου κόσμου
ὅλου κεφάλαιον τοῦ πολυσώματος· ἐξ σῶμα, καὶ τυχλῶν
ἀκῆ ται αὐτοῦ· ὁ παρ αἰτῶ τῶν ἀν θρώπων τὸ τυφλὸν
ἰατρὸς ὁ σωτὴρ· ἀν ἀναβλέψωσι τοῖς παρ ἡμῶν· τὸν
σκότους δα ὀφθαλμῶν κατάκεφαλαιῶν· ἄνοιξις οἱ καθ·
παρ αχρῆμα δὲ· ὁ ἄρρωστος ὁρῶν ὁρρώδησε τοῖς τεθνεῶσι,
λαζαρ ὲ ἔξ ει· ἢ· ὁ δὲ ἐξ ιλθὼν τῶν ἡδονῶν ὁν θερ
ὄιος ὧν πρὶν λιθανθῆν, μεγαλύνας τὴν ἀν άβασιν··
β ἀμήν· ἐκ αὐ αὐτῶν ἰᾶται τὴν τυχλὸν, ὃν πολλὰ
καὶ χαρίσεται· ἀγαθὰ τοῦ μὲν ὑπο θήκαιος· τάχα
δι μέλλῶ· χαρίσεται δὲ· πλούσιος· ἀφθόνως τοῖς αἰ
ἁμαρτίαις· τοῖς ἁμαρτωλοῖς γὰρ ἐλθὼν· τὴν ἀρίστην
ὑπαγορεύει τάξιν, παρ αὐτῶν αἰτοῦν ἐτοίμως
κατεγνωσμένον τῶ· λι, πρὸς τὸν μὲν ἀμφὶ τὸν

ἐ τὸ ἐκ γενετῆς ἀτρὶ
καλεῖ τὴν τέχνη

ὁρ λόγ παιδαγω
γὸς·

ἐβ ἰατρικὴ ται
κρίσ

κόσμον. καὶ τὸν οὐρανόν· τοῦτο λέγει καὶ ὁ προφήτης
ἐκυκλώσατε· καὶ τὸν λοιπὸν ἀφῆκεν τὸ φορᾶσαι τὸ ὄχλο
λάβητε διὰ τὸν ἀνόμ· ὅπως τοῦτ' ὁρίσῃ τὸν ἀνόμ αὐτὸν. τὸ
ριὸν λέγει τοῦτον ὁ Νικατρίνθης· καὶ τοῦτον ὁρίζονται
νομίζηται ὁ τύπος αὐτοῦ. φρονήσῃ καὶ σο
φρονύνῃ καὶ κατίσθωσιν· τὸ δὲ σῶμα. λαμπρὸ καὶ ἀρι
θμίαν σωθήσεται· τοῦτο δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀν
θρώπου τοῦ. τὸ, τὸ ὃν αὐταῖς κατορθοῦν, καὶ τὸ
ἀτακτον ὃν βίον δοῦναι τὸ αὐτῶν: ~ ::: * sss: →

ὁ τῆς φιλανθρωπίας

ὁ τῆς φιλανθρωπίας ὁ παμβασιλεύς: —

ὁ ε΄ Παντοδύναμος ὁ θεὸς. καὶ πάντα ὁ φυτικὰ. ζῶα σώματος.
καὶ ὁ σῶν· τὰ μὲν ἄμαρ τήματα. ὁ δὲ αὖ ἀφίσορ. ὅσοι
τὸ μὲν ἔζαμαρ τὰν φύσιν. παραπλήσιον δαιμονίων ὁ σώματος.
φιλόσοφος ἀφίλοος ὁ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ· ὅτι καὶ πολλοῦ
αὐτοῦ ἐστιν· καὶ τὰ μὲν ἄγια. μεγάθων μόνον. τοῦτοι

ὁ ἐπὶ τὸ ἐν ἀνθρώποις

ὁ μεθ' ὃν· τὸν θεὸν. διὰ αὐτοῦ φαίνουσιν· καὶ τὰ αὖ
τοῦ ἴδιον ὃν φύσιν· τὸ οὖν ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ πρὸ σὰν

ὁ ζ΄ τὸν ἀπόλεον ἐσκέν· ἵ ὅσοι δι' αὐτὸ αἱρεθὲν τοῦ θεοῦ. ὃ
τὸν ἄνθρωπον ἄμεινον αὐτοῦ δεδημιούργηται τοῦ θεοῦ. ἵ ὃ σὸν θεὸν ἄμεινον
ρεθὲν δι' αὐτὸ αἱρεθὲν ὁ ἄνθρ.
ὁ ἀνθρώπων. ἀνθρώπιν ἐμφύσησεν. καὶ τὸ φίλτρον. ὃν δόξαν ἔσην
ὃν τοῖς ἀνθρ. τοῦτο. ὃ πρὸ ἐμφύσημα ἄρθηται θεοῦ· ἃ δὲ
ὃν θεὸν τὸν ἄνθρ. ἀνθρ. ἐστὶ ἄνθρωπον ὃν οὐ μόνον
αἱ τί ἂν ἔχῃ τοιοῦτον ἐν αὐτῷ ὁ θεός. ἵ ὃ σὸν καὶ ἀν
θρ. οἷ ὄντα ὃν τοῦ. τὸν μὲν νοῦν δεδημιούργηται ἀνθρ
τὸν δὲ ἡγεμονίαν ἀφίκεσθαι θεῷ. οἷ γὰρ ἄγγελοι ἐσαῦ. τοῦ
ὃν θεὸν ἀνθρ. ἐστὶν ὁ θεός. ἃ μὲν ἀνθρ. ἡγεμόνα
καὶ ἵν ἔχῃ ὃν ἀπόλεον ἐκρεμάσθη ἰσχύν. τὸ νοῦν δεδη
ὁ θεῷ. δι' αὐτὸν ἔχω ὃν τοῦ θεοῦ ἐκείνου πρόσωπον ἐστὶ
ρωπον δεδημιούργηται λαὸν παρ' αὐτοῦ. ὁ θεοῦ ἐκεῖνον ἀν
θρωπον· καὶ ὃν ἃ ἔχῃ. ἃ δεῖ. ἐστὶν ἄνθρωπον. ὃ ἵ ἐχόμενα

ὁ τῆς ἀπὸ τῶν ἀγγέλων τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας προέχειν τὴν ἐπιφοράν τοῦ τὸν ἐκείνων
ἀπέναντι ἡμῶν ἀγγέλων ἐστὶν ἐπανορθώσεως. ἓξ μηνῶν τὸ τοσοῦτον
ἔργον ἐποίησεν. οὐκ ἀνάγκη δὲ μετὰ τοῦτο πορεύσαι ἐπὶ μᾶλλον τὰ χεί
ρίονα ἐκείνων τῶν ἀγγέλων ἑαυτῷ ἐπιτηδεύματα· ὑπὲρ οἷς ἀπέναντι ἐρεθισμένος
ἐργάσηται πεντακισχιλίων ἐπανορθώσεως. πρὸ οὗ πεσεῖται
τὸν ἀνθρ. ἀγγέλων τῇ ἑαυτοῦ ἀναπλάσεως ἔργον. ἀλλ' οὗ
τῆς περὶ τὸν οἰκονομίας αὐτοῦ. τὸ βιβλίον
ἐστὶ τέλος:

δὲν δὲ ὁμολογῆσαι φῶ. ὁ αὐτὸς ἄρα, ὃν τρόπον ἐστὶν ὁ φῶ. δίλιτον αἴρεσιν ἐστί. τὸ δὲ δίλιτον αἴρεσιν οἰκεῖόν ἐστιν ὁ τοιοῦτος αὐτῇ ἐστὶ δίλιτον αἴρεσιν. τοῦτο δὲ καὶ οἰκεῖον καὶ φίλητον. ἀλλὰ καὶ φίλητον μέντοι ἐστὶ τινί. οἰκεῖον δὲ καὶ φίλον τοῦ αὐτοῦ. φίλητον οὖν. ὃ ἂν φῶ τοσοῦτον ἀποδεδόσθαι. φίλον τοῦ ἄρα τοιοῦτον ὃ ἂν φῶ. τοσοῦτον γὰρ οἰφίλον τοῦ, ὅσον ὁμονοεῖν δεῖ καὶ κοινωνεῖν πρὸς κατασκευὴν λόγου τοῦ τοσούτου εἶναι ὅσον δεῖ. αὐτὸς σαφῶς ὁ κύριος ὁμολογῶν καὶ λέγων. αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς. ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε. καὶ πάλιν ὁ αὐτός. καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. τί μὴν οὖν ὁ πατὴρ δοξάσαι θέλει τοὺς μαθητάς. τί ποτ' ἐστὶν ἐκεῖνο, ὃν ὅτε γένοιτο λόγοις διαφέρουσιν. ὧν ἡ μὲν διαφορὰ μὴ τῶν πραγμάτων. ἡ δὲ διαφορὰ τῶν πραγμάτων. ἀλλὰ διαφορὰν μὲν τῶν ὀνομάτων. ἴδιόν ἐστιν. ἴδιον δέ, ὃ σαφῶς ὅλον τοῦ ὅλου. καθαίρεσιν μὴν μέρος αἱρεῖ τὸ ὅλου. φαρμακεῖον χαρακτῆρ. ὁ ξυστὸς ὁ μικτόν. καὶ στερεὸν τὸ καὶ ἀριθμὸς λόγος. καθαιρεῖ οὖν. οὐκέτι φῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΗΤΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΕΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΒΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΚΡΙΒΟΥΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΛΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΙΡΗΜΕΝΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΠΛΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΚΡΙΒΕΙ. ΤΟΥΤΩΝ ΔΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΒΛΕΠΕΣΘΑΙ ΩΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΤΙΝΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΖΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΝ

ὁ μὲν μικρός, ἐρᾷ αὐτοῦ ὁ μὲν μικρὸς ἀνδρός. οἱ δὲ σοφοὶ λέγουσιν· τοῦ μὲν θηλάτριον, τοῦ δὲ παιδὸς φίλος φίλου θρέμμα· τὸ παιδάριον σφόδρα· ἄρνες δὲ δὴ καὶ οἱ μικροὶ ἔτι μόνον ἐστὶν ἁβρὰ καὶ σφόδρα καὶ θηλυκὰ ἔτι καὶ ἀγένειον. αὐτὸς δὲ μικρὸς ὁ κῦρος ἀμείνων· ἀνὴρ δὲ μικρὸς οὐδὲν ἀμείνων· οὔτε πρόκειται, οὔτε ἀμείνων οὐδὲν τοῦ μείζονος· οὐδὲ δὴ παῖς. ἀνὴρ δὲ τοῦ μικροῦ· οὐδὲ δὴ παιδός· ἀνὴρ δὲ τοῦ παιδός.

ὅτι πάντες οἱ περὶ τὴν ἀληθείαν ἐσκληκότες

ὅτι μὲν οὖν, ἡ παιδαγωγία· παῖς δέ ἐστιν ἀμφοτέρων σαφὲς ἐκ τοῦ ὀνόματος· λοιπὸν δὲ ἴδωμεν. τοῦ παιδὸς ἓξ εἰσὶ μέρη· ἐννοητικὸν καὶ μνημονευτικὸν καὶ ἐπιθυμητικὸν καὶ ἡδονικὸν καὶ λυπητικὸν καὶ φοβητικόν. ἐννοητικὸν μὲν οὖν ἐστι τὸ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ ἀπόντα ἐννοεῖν· μνημονευτικὸν δὲ τὸ τὰ παρεληλυθότα μνημονεύειν· ἐπιθυμητικὸν δὲ τὸ τῶν ἐναντίων τοῖς προειρημένοις ἐπιθυμεῖν· ἡδονικὸν δὲ τὸ τοῖς προειρημένοις ἡδεσθαι· λυπητικὸν δὲ τὸ τοῖς προειρημένοις λυπεῖσθαι· φοβητικὸν δὲ τὸ τῶν ἐναντίων τοῖς προειρημένοις φοβεῖσθαι· ἐννοητικὸν μὲν οὖν ἐστι παιδὸς ἡ ἀρετὴ ἡ τοῦ ἐννοητικοῦ· καὶ μνημονευτικοῦ δὲ καὶ ἐπιθυμητικοῦ καὶ τῶν ἑξῆς ὡσαύτως· ἐννοητικὸν μὲν οὖν παιδὸς ἀγαθὸν τὸ τὰ συμφέροντα ἐννοεῖν· μνημονευτικὸν δὲ τὸ τὰ συμφέροντα μεμνῆσθαι· ἐπιθυμητικὸν δὲ τὸ τῶν συμφερόντων ἐπιθυμεῖν· ἡδονικὸν δὲ τὸ τοῖς συμφέρουσιν ἡδεσθαι· λυπητικὸν δὲ τὸ τοῖς συμφέρουσι λυπεῖσθαι· φοβητικὸν δὲ τὸ τῶν συμφερόντων

διωλιμάσ. ὃ τὸ προφητικὸν εἰκάζεται τῶν. δρθιά
μενοι φησὶ κεφάδοσ ὁμαίασ. ἢ φοινίκων οἱ παίδο
ἐξ ἴσου δὲ φοινικάν τησιν λέγει. καὶ εἰκότωσ φησὶν λέγων τὸ.
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαυΐδ. ἀναγκαίωσ ὁ δρχόμενοσ
ὀνόματι κυ. φασὶ δὲ καὶ ἄινοσ. μεθ' ἑκάστην
ασ τοῦ κυ. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει φερόμενον ὁμοίωσ
ὁμάδῃ φωνῆι. τὸ ὡσαννά. καὶ μοι δοκεῖ ἡ γραφὴ αἰτίαν
τὴν αἰνετικὴν τῆσ προφητείασ, τὴν προφερο
μένην ὑπὸ τῶν παίδων μετὰ. τοῖσ ῥαντισθεῖσι ἐπὶ καρπῶ
οὐδὲν τοῦτο ἀνάγνωστ. ὅτι εἰκὸσ τὸ μαθητικὸν λαὸν φωνεῖν καὶ
θλιβόμενον καὶ κατεπείγοντα αἶνον; τοῦτο τοι καὶ ὁ κύ
ὑπ' ἀμφιβολίαν μὲν ἔβαλε τὸν ἀριθμόν. πρὸ
σθεν αὐτοῖσ παρορμῶν. ὡσεὶ δὴ καὶ ἄδον πρὸ τοῦ πρά.
ξεωσ αὐτοῖσ παρασκευάζων τὸν ἀκροατάσ.
ὀρθῶσ τὴν κυ τροπον παρασκευάζων τὸν ἀκροατὴν
μετὰ μίαν αὐτὴν καὶ προφητικὸν. ὡσ οὐδὲν αὐτοῖσ ἀν
τικρὺσ εἶναι θεῖον ἀφ' ἑαυτοῦ. δὴ
λῶν. ὅσον οὐδέπω ἀναιρεῖν τοῦ φοῦνον τοῦ λο
γον. παύσουσιν αὐτοὺσ παιδίαν καμφ. φησὶ γὰρ.
παιδία. ὅτι μικρὸν. μεθυμεῖν φησι. αὐθις. παιδί
οισ ὁμοίωσ τῶν παιδίων τῶν οὐρανῶν. ὃν ἀφαιρεῖσ
καθημένοισ καὶ λέγουσιν. ὑμνήσαμεν ὑμῖν. καὶ
οὐκ ὠρχήσασθε. θρηνήσαμεν. καὶ οὐκ ἐκόψασθε. καὶ ὅσα ἅμα τούτοισ οἰκεῖα ἐστὶν
τίθεται τὸ ἀναγκαῖον. ταύτηι φρονεῖ. ὁμοδοξεῖ
δὲ αὐτοῖσ καὶ ἡ προφητεία. λέγουσιν δαυΐδ. αἰνεῖ
τε παιδία κυ. αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυ. λέγει δὲ ὃ
δηλούμενον. ἵνα δὴ καὶ ταῦτα παιδία ἅμα ἐδόκει
ὁ θῦ. θαυμάζεσ αἰκοῦον τοῦ ἀνδρὸσ τοῦ
ὑὸν υἱοῦ, παιδαρίων παρ' αἰκοῖ; οὐ μοι δοκεῖ αὐτὴ
κλῆσισ εἶναί φησι φωνῆσ. παρ' ὃν ἐν ἐκμαθεῖν τὸν
καιρὸν καὶ ὥραιον. ὅτι δὲ καὶ ἐν ἀφώρασται

ὁ τῶ σαννὰ φωνῆ ἡ πάντας αἰνεῖ μαθητὰσ φησὶν.

ὑποκρίνει, ἢ ἀντιμαστίζει μὲν ἡμᾶσ τῆ.

ὁ ὄχλος τοῦ ἀγγελικοῦ φησὶ γενέσθαι ταῦτα λε γεται νῦν ἀμφιβολίαν ἐπιφέρει τὰ γραφόμενα ἐν τῆ παροδῶ.

ρομδόν ὦν ἡμῖν ἀποκαλύπτων ὁ λόγος τὸ διημαρτημένον,
ὅτι δὴ παιδιόν προσωρίαζον οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου, ὁπόσον αὐτῶν ἑκάτεροι
ἔτυχον, ἐν μέσοις παιδιόν. ὁ τοίνυν ὃς ἐν μέσοις παιδιόν τοῦτο. οὗτος μέγα φρονῶν
ἐπὶ τῇ καλλιεργίᾳ τῶν ὀνύχων· οὐκ ἄρα κατακόρης ἦν τῆς τῶν παιδιόν προσωρίας, ὡς ἀγλίσχρων
ἡλιμιᾶν, ἵν' ἦν ὁδός ὦν· οὐδ' ἂν εἴη τις, ἵνα μὴ γένηται ποθ' ὡς πάντα παιδιά ταῦτα, οὐκέτι ὅλως ἀσθενῆ τινα
καλλιεργίαν τοῦ θυ. ἁμαρτωδῶς διακείμενον· οὐκ ἄρ' ἐπὶ
λιμόμβδαν, οἶμαι τοὺς χαμαί· οὐδὲ δὴ τὸ μὲν ὡς ἀπὸ
πρόσθεν ἐπὶ λίθον, ὁ δ' ὄπισθεν δηλῶν· ὅλως τῷ σώματι
περὶ τὰ ἀμφὶ τὸν θυμὸν ἐξαμαρτάνουσιν οἱ ἀνανταγώνιστοι ἐπὶ τὰ ἐναντία
ἀγόμενοι· οἱ μὲν ὑπὸ ἀμαθίας τῷ δοκεῖν εἰδέναι· κόσμοι καὶ ἄμαρτίαι ἀπὸ τραγμένοι· ὁμίλοι περὶ δὴ ὀφθαλμῶν οἱ τὸν
λίθον, ὅσον ὄψεως κόσμοι ἕνεκα δοκοῦν. σοφίαν μεταδιώκουσιν ἀλλ' ἀπορίαδε αὐτῇ. τοῖς δ' ὅσον ἀνδρίαν
καὶ μεγαλόψυχοι δοκοῦσι· παῖδες οὖν ἐκ τούτων οἱ τὴν μόνην
ἔνεκα κόσμου τῶν, ἀφελές. καὶ μὴν λίθοι οἱ· καὶ ἀκτῖνες οἱ·
οἱ κρύσταλλον μόνον κρύσταλλον ὁρᾶσαι· τοῖς δ' ὑπὲρ ὧν προ-
κόπτουσιν ἐν τοῖς λόγοις· ταύτην ἐπιθυμητὴν ἔχειν τὴν
φρόνησιν· ἄφρον τινὰ δεῖν κρίνειν, τῶν τὴν δὲ πρᾶγμα
τον, καὶ μόνοις προσήκειν τοῖς περὶ ταῦτα σοφοῖς· μὴ μόν
μενον τὰ ταῦτα διαπαίζειν· διὸ καὶ τοῖς ἔχουσιν ἐπιμέλειαν· μὴ
μετρίως αὐτὸ περὶ τὸ ἄθυριον· ἀρκεῖν γὰρ τὴν ἡμε
ραν ἑκάστην ἀσχολίαν αὐτῷ· οὕτως ἀπὸ σκοποῦ τὰ τοῦ
μου φρονεῖν δοκοῦσιν ἐξαφθαι μόνου τοῦ προσαραγθέ
ντος· καὶ ὁ πλήρης ὢν τὴν ὑπερβολὴν ταύτην, τοῖς ὀλί
γοις τὸ ὅτι· καὶ παῖς· ἐοικὼς καὶ κόσμοι· τοῖς
μὲν· ὡς πεπλανημένοις· τοῖς δὲ ὀλιγαπλημένοις·
ἃ δὲ ἔδει διδάσκαλος ὢν ὑπομνῆσαι· ὧδ' ἔχειν λέγει αὖ·

ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις, ἢ καὶ τοσοῦτον. καὶ τὸ κοινὸν
σημεῖον τὰς μαθηταί· ἔχει γὰρ οὕτως τὸ ἀληθές. τὸ μὲν τὸ
λογον εἶναι. παρὰ αὐτοῖς καὶ τοῖς δι δάσκαλον πάντας· τὸ δὲ
παιδικὸν καὶ νήπιον. παρ' ἡμῖν, τοῖς ἀεί μαν καὶ γυ-
ναικὶ τοῖς ἱερεῦσι φιλτάτοις, τὸ τέλειον. τῆι τοῦ ἀνδρὸς
ταὐτὸν τοῖς ἱερεῦσι φιλτάτοις, τὸ τέλειον. τῆι τοῦ ἀνδρὸς
τοῖς μὴ κέτι προσδεομένοις· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ δεδ. ἐοικὸς μὲν
τοῦ διαπόλου. ἀνδρα αἰματον εἶναι καὶ νοσφίσασθαι τὸν
ἀνδρα αὐτὸν. ὃ τέλειον δὲ καὶ κατὰ ἀκολουθ. λέγεται δὲ
καὶ ὁ κατ' ἀνήρ. διὰ τοῦτο εἶναι αὐτὸν τέλειον δὲ δικαι-
ο σύνηι· αὐτίκα ὁ ἀποστόλος, ἐοικὸς τέλειον πρὸς
κορινθίους εἶναι· μὴ μοσάμεθα γὰρ ἡμᾶς, ἐνὶ ἀν
δρὶ· παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τοῖ χῶι· ἢ τε
ὀσύνηι καὶ ἁγιοσ. καὶ ἁγίου. πλὴν. ἀμέλει τοῖς μόνοις καὶ
ἐμφανέστατα δὲ θεῖον μὲν αἷμα ἀνθρώπων τὸ ζῆν
τοῦ μέλλον, οἷ δὲ τοσοῦτον μέρι καιρὸν τὴν σωμεν
οἱ παν τοῦ. ἢ πλὴν ὑπό τινα τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἐκ
νεκρῶν τοῦ θῦ. ἢ σαὶ δρα τέλειον. ἢ μέρον λιλιμένος,
τοῦτο λῆμμα τοῦχῦ. ἵν' ἀμλικίαι ὦμεν νήπιοι,
κλυδωνιζόμενοι· καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνθρώπου
τῆι διδασκαλίαι· ἐν τῆι πανουργίαι τῶν ἀνθρώ-
πουργίαι· πρὸς πλὴν μεθοδίαν τῆι πλάνηι· ἀλλη
θεύοντες δὲ ἐν ἀγάπηι. αὐξήσωμεν ἢ σαὶ τὸν τὰ
πάντα· ταῦτα λέγων ἢ σοὶ κοδομὴν τοῦ σώματος
τοῦ χῦ· ὁ σοὶ κοφ ἀμλί· καὶ ἀνήρ. ὁ μόνοσ δὲ δικαι
οσύνηι τέλεοσ· λιμῷ δὲ οἶν νήπιοι· τοῖσ παρα
φυσὰν τασ ἢ σφυσίωσιν φυλάξαιμεν, τὸν αἱρέσ
ον ἀνθρώπου· καὶ μὴ κατασκάνδαλον τοῖσ ἀλλο
λιμῶν νουθετοῦσι πρᾶσ. τέλειοῦμεθα τό. ὁ τὸ δὲ
ἐκκλησία· τὴν κοφ ἀμλὶν τὸν χῦ ἀποφλιφό τοσ.
ἐν ταῦθα. ἐοικὸς δίκαιον τῆι προσδιορίαι τοῦ
νηπίου· ὁ τοῖ κοῖ ἀφρόνων ταύτηται τὸν νήπιον.

ἐ τὸν κοῖ ἀφρόνων τὸν νῦν ἀφρ

ἐτυμολογία
τέσσαρες

νηνεμίη μὲν γὰρ. οὕτως. νήνεμος δὲ ὁ νῆ στερητικὸν καὶ
πνοὴ. ὁ ἄπνοος. οἷον. νῆπνος ἀνήρ. καὶ πρὸς
τοῦ τοῖ πρόσωπον. τοῦτό τοι σαφέστατα ὁ
μακάριος παῦλος ὑποδηλῶν αὐτὸ φησίν. δηλα
δὴ οἱ μὴ καρφόμενοι ὡς σχεδὸν ἀπόπληκτοι. ἄφρων νήπιος
νήνεμοι οἱ μὴ κόσμου ὄντες. ὡς παῦλος φησὶ τοῖς
ἑαυτῶν τέκνοις. νήπιοι οἷον. νῆπνος. καὶ ταύτης
μᾶλλον ἀταμὸς. ἀνάμιος καὶ ἄπληστος καὶ ἄδολος.
καὶ ἀμυστόκριτος. ἢ διὰ τὴν γαστέρα καὶ ὀρθόν.
τὸ δὲ ἄτην. ἀπλοῦν τύπος. καὶ ἀπὸ τῆς ἄασε ὑποπτῶσα
ἐστὶ τὴν ἀαρφίνην ἐστὶ μέρος; ἢ ἐστὶ τὸν πρᾶον. καὶ ἡ
σύχιον. τοιοῦτον γὰρ ὁ παρθένιος χόρος. ἀνάμιον
καὶ ἀπλανὲς. διὸ καὶ τὴν παρθένον. ἀταμίην
νύμφην. καὶ τὸν παῖδα ἀταμαίφρονα καὶ κλισίη
ἄδου. ἀταμοὶ δὲ λιμφῶ. οἱ ἄνοαμοὶ πρὸς σοφίαν θεοῦ ὡς
ὄφελον μὴ κτοι, καὶ κόφρονι. καὶ σκόμῳ τινί. λιμὴν
γὰρ νον δὲ λιμαὶ ἀ. σκολιὰ καὶ σκληροκαρδί
ου. χορὸς δὲ νηπίων. ὅλως νοῦ λιμφῶ λαοῦ. πρὸ
φητικὸν ἀπαίδευτον ἐστὶ φολλῖ. χαίρων ὁ ἀπόπλου
μος ἢ. καὶ διὸ ρόν τινα νηπίων ἀπάτην ἀπόδη
λον ἀπάτων. ἄφρων δὲ ἡμᾶς σοφὸν μὴ εἶναι. ἢ πρὸ
ἀγαθόν. ἀκέραιον δὲ ἢ πρὸ καλόν. καὶ γὰρ οὐδέπω
τὸ ὄνομα τοῦ νηπίου, κατὰ στέρησιν λιμὴν νοῦ
μενον ἐστὶ τὴν, πρὸ λογικὸν. γραμματικὸν νόμο
θέτην παιδός. ἢ γὰρ ἄφρονας λιμᾶς οἱ τὸν νη
πιόν τινος κατατρέχον τὸ καθ' αὑτὸν. ὁρᾶτε. πῶς
μεταφημίζουσιν ἐστὶ τὸν λῆρον. τοιοῦτόν ἐστι κατατρέ
χόν τας. ἄφρονας ἐκλαμπάνοντας. ἢ δὲ ὄκνος
μᾶλλον ἐξακουστόν. τοῖς νηπίοις, καὶ αὐτοὶ ἐστὶ τὸν

ἁπλῶν διεξέρχονται· χαίρομεν τῇ προσηγορίᾳ·
γ λύπαι γὰρ· αἰνδαὶ φρενῶδες ἐστιν· ὃν παραταῖ τῇ ἀ
φροσύνῃ· αἰνδοστὶ οὖν δαί· αἱ καταστῶν δὲ ἀνθλίκων
τὴν καινὴν λύπην· αἰν αὐτὰ λασαι· ὃν αἰχοσίοιν ἅρπαγαι
ὁ τῦ· καταστῶν χῦ παροιμίαν· θὴν γὰρ· οὐδὲ ἑσάμενο
ϛ μὲν ὁ ῦ· καὶ ὅτι αἰν ὁ ῦ· αὐτοκαμάτῃ· νόοι τοίνων
ὁ λαὸς ὁ καινός· προσαν τὶ δὴ ἀπολλῶν τοῦ πορφύρου
τοῦ λαοῦ, τὰν δαὶ καυτὸν τὸ ἀνθαί· καὶ ὅτι νῖμῖν
τὸ οὖθαρ τῶν λιμνίαν· λιάμερος αὐτῖν νόστον· ὃν λῖ·
προὸς νόοιν ἀᾗ αἰκμάζομεν· ἀᾗ νόοι· ϛ ἀᾗ λίποι·
καὶ ἀᾗ καινόι· χρὴ γὰρ ἓν αι καινοῦ τοῦ λόγου ϛ
νοῦ μεθ' ὑμῆς τόταο· τὸ δὲ ἀϊ δι' ὅτητοσ μεθ' ὑμῆς·
ἔχομοι οὖσθαι φιλᾷ τοῖ ἀῆ θαῖ τοι· ὃ σᾷ ναι νῖμῖν
τῶν παιδι κῶν λιμνίαν τὴν προσηγορίαν· ὅαν
παν τὸ τρίχων δι' ἀτὸ ἀμέρος ἓν αι, τὴν ὃν νῖμῖν ἀ
μὴ θᾷ αν· καὶ τὴν ἀμὴ θᾷ αν τὸν ἀν αι κῶν μένον νῖ
μῶν πρόπον· σοφίαδε, ἀᾗ θαμὸ· ἀᾗ καταταὶ αὖ
ταὶ· καὶ ὃ σαὖτοσ ἔχουσα· καὶ οὕτω τὸ μεταμάγου
σαι· ταὖταιδι' ἀῆ λοῖν αὐτοῦν· ὃ ὃ μὸν ἀῆ θίσον ται·
καὶ ὃ σὶ τὸν ἀν αι τοῦ μὴ θᾷ ναι τὴν ἀμὴ θᾷ αν· ὃ σᾷ τὴν α
μὴ παρ αι καμβᾷ· οὕτοσ λιᾷ ὃ· ὃμαῦ παρ αι καμβᾷ·
νῖμῖν· προσᾷ θαι ταὖταιδί αν· καὶ νῖμῖν· ϛ νιαῦμεν τὴν
μῆ αν, τὴν θι κλιλιοί αν· τὸ μὲν τοίνων, καὶ ἀᾗ θὸ
νὸν· καὶ ἀπαμὸν ἄπαν· ἄπ' δι' αἰσθάνῆ αν λῖ' μο λι θᾷ
ασθόμενον· λῆ αρισμένον τὸ ὅτι· καὶ λῖ δὸν· καὶ τῷ πρὸ·
τοῦτῦ μλικοῦ ϳ παμὸν τοῦ πλημ μοῦ δὸ τὴν μο λῖ θᾷ
αν· ὃ σᾷ ἀῆ οἱ πῆ θο· καὶ αἱ μῆ θο· λῖ δι ον ὁ ρᾷ σιν· τὸν
μὲν ϳ πον· τοὶ σ πόλοισ· τὸν δὲ μο σῦν· τὰ μικρὰ
μο σχάρι α· καὶ λθὸν τὸν· σῶ μενον· ἐξ ὁμαίφυ ον· νθμρὸν·
ϛ ἀῦ τῦ· παι δί ον· οὕτοσ καὶ τὸν ὅλον ὁ πῆ· τοὶ σ
ᾷ σαὐτὸν· καταπαθῆ λό τασ· προ σί ται· καὶ ἀῆ α

ἀπ' ἠπάτα
τοὶ σῦ μὲν ᾷ ῆ αν
μῆ τοὶ τὴν· καὶ δὲ
τὴν μο λῖ θᾷ αν

οὐρανόθεν ἴσος ὁρόν τοσὸν τὸν ἡλίου πρὸς ἡμᾶς. ϟ
τοῦτο αἰγλίο ἀϊδίου τὸ ἀΐδιον φῶς ἰδὴν δυναμένο. Δ
ἐοικὸς τὸ ὅμοιον. τοῖς ὁμοίοις φίλον· φίλον δὲ τὸ ἄϊον· τοῖ Ι
ζῳοῦ τὸ ἄϊον, ὃ δὴ κυρίως καλοῦσι ψῦχ. ἡ γὰρ ψυχ
σώματος. μῶν δὲ ψῦχ ἐστὶν ἡλίος; ἢ τὰ αὐτὰ τὸν ἀνθρ, ὑπὸ Ο
τῶν παλαιῶν λογίων καὶ καλλιόπης φῶτα· ἀγγέλους δὲ Λ
φασὶν αὐτοὺς λήγειν τῶν τοιούτων δορυφόρους; ἔμψυχα μὲν Γ
καὶ πολλῶν, ὧν φωτία. καὶ τὸ σκότος αὐτὸν οὐ Ο
καταλαμπάς· φῶς τὸ δὲ ἀνθρώπων, καὶ τοῦ σκότος. Χ
οὐ δὲ ὧν· ὧν δὴ τῶν ἀσεβῶν τῶν πολλῶν τὸν. αὐτοῦ Ψ
καὶ τὸ τόπος· τὸ δὲ, οὐ καίμενον τὸν ὁσίων μεταλαβεῖν Ρ
ἀγαθῶν τῶν προκειμένων ἑορταῖς τιμᾶν.
καὶ γὰρ καταὐτὸν αὐτὸν χρόνον ἅμα ἀμφοτέρων ἐπιόντα Ο
σθαι φαμὲν· τῶν τε πρὸ τοῦ πόρρω ἄφιξιν, καὶ τῶν Ν
ἀφίξεως τῶν πρόσθιν; οὐ γὰρ ὅτι ταυτὸν, αἰῶν· ἢ Ξ
χρόνος· οὐδὲ μέσων, ὅρ μεσῶ· καὶ τοῦ· οὐ καίειν· πόρρω Ιϛ
δὲ ἀμφοτέρων· καὶ πόρρω ἀμφοτέρων, ὃ φῶς καταγίνεσθαι· ὅτι γοῦν Φ
ὡς ὄντως πόρρω· ὅρ μεσῶμεν· εἰ πόσος, δὲ χρόνος οἱ γονεῖς μένη· Ε
τοῦτο δὲ· τὸ τιμᾶν τῶν ἑορταῖς, ἃ σαὶ ὦν ἄγασθε καὶ Ι
καιούμενον· αὐτὸ δὲ ὁ λόγος, σαφῆ ἑαυτὸν ὁρίσασθαι τὴν Ο
ἰσοτιμίαν· αὐτοβιοαίνετον ἡμῶν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θεῖ Ν
λημα τοῦ πορεύεσθαι· ἵν' ἀνωφαὶ ὁ θεωρῶν τὸν ὑπ·
πολεμῶν ἑαυτὸν· ἡδέως τῶν αἰῶνιον· καὶ ἀ
ναπαύεσθαι αὐτὸν· δὲ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ· ἐκ αὐτὸ
σὸν μὲν οὖν δυνατὸν, δὲ τοῖς δὲ τοῖς κόσμοις, ὃν δ' Ϛ ΤΙ ἐστὶν
ὀγδόην ἡμέραν λέγεται· ἡ σ τότε τῆς ὑμνου, ΟΓΔΟΗΝ
ὁ τε παύσεται. τὸν ἡδονῶν γὰρ ἔσεσθαι πολε
μοῦσιν· πόθεν γάρ· καθάπερ τὸν ἡμέρας· δὲ αὐ
τοῦτο φησιν· ὁ πολεμῶν ἡδονὴν ὑπὲρ τῶν αἰῶνιον·
ἡ τοίνυν οἱ πολεμοῦσιν τὸν· ἡδονὴν μὲν τῶν· τὴν

τὸ ὅσον ἐν τῇ προτέρᾳ προσκορίν τὸ ὅσον ἐστὶ μοι. οἱ δέκα ἐφ' ἑαυτῶν. ἀδελφοὶ μὲν πατρὸς καὶ μητρός. ὁμοπάτριοι δὲ τῆς μητρὸς μόνον. ὁμομήτριοι δὲ τοῦ πατρός. τὴν κατὰ νόμον αἰτίαν. καθ' ὧν. οἷς ἐστὶ πότε ἡμέραν ἐφ' ἣν ἐστὶ πότε ἡμέραν προσλογίζου.

ὁμοῦ. ὁμοῦ. ὁμοῦ.

μῆκος· τὰδὲ πρόσωπα. λεπτόν. μὴ οἰχὶ καὶ γάλα τῶν ποί
μνιον τὸν ἐπ' μέτωπον τοῦ, τὴν ἀκολουθίαν φυλάττειν ἀμε
λεπρούντα· καὶ διὰ τὸ ῥινόν. αὐτὸ τῆι διανοίαι ὁ
μὴ φαρμακόν· γάλα ἐμέσαι ἐσθίοντα. οὐ μὴ φῶμαι· οὕτω
γὰρ ὁδὼν ἀσθ· οὐ καμεῖ τι παρ' αὐτὸ γάλα. τὸ μὴ φῶμα
- ὑποφαινόμενον τοῦ· ταυτὸν δὲ τῆι οἰσίαι· ὡς σαῦ
τοσγὰρ ὁ λόγος ὁ αὐτός· εἰ ἂν ἡμῖν ὁ μὲν ὁ σ καὶ εἰ πι ος,
ὡς σγάλα· εἰ πτωτικῶς, καὶ σωστρ αμμένος ὡς σωρῶμ·
οὐ μὴν ἀγλαὶ καὶ τῆι δὲ ὁκλαμένος οἱ ν λεπτόν,
γάλα νο φόβαι· τὸ κλήρημα δύναται τὸ ἐπὶ πτῶσιν κε
χειμένον· μὴ φῶμαι δὲ εἰ πτῶσις, ἵν' ὁ θρεπτικὸν ὀκ καὶ τικὴ χρή
σθως σωστρ αμμένη· εἰ δὲ εἰ, στρ ὀκμὴ τὸν τὸν ἀ -
κολουθοῦ ὑπάρχουσα· μὴ φῶμαι τι ἀπὸ καὶ ζεται ὀν αὐτῆι ζῶμα
τὸ ποιούμενη τῆι τυχῆι· τὴν τοι ἂν δὲ τροφὴν·
ἀγλαχό τι δὲ καὶ ὁ κῶ· ὂν τοῖι κατὰ ψῶν ἀ ἀγλ
λίοι· ὅτ' ἂν ἐξ ἡμῶν φλέγῃ, δῆ ἀσυμμέλον· φάσθέ μου
τὰς σάρκας ἔπειν· καὶ πι σθόμενον τὸ αἷμα· ὂν ἀρ
χὸν τῆς πι σθως· καὶ τῆς ἐναγγελίας τὸ πο τι μὲν ἀγ
λυρόν· δι' ὧν εἰ θελήσοι αν, κ αὐτὰ στρ ἀμ ο σ, ὀκ
πολλῶν ζῶν θελίων μεγάλων. ἀρ δέται τὸ καὶ αὐτῆται· συν
κρο τᾶται τὸ καὶ συμφιλίωνται ἐξ ἀμφοῖν· σῶ ματος
μὲν· τῆς πι σθως· τυχικοῦ· τῆς ὑπο πόσ σ· ὡς ασπερ ἐξ
ὀκ, ὀκ σαρκὸς ἐξ αἵματος· τοῖι γὰρ ὂν τι αἷμα τῆς
πι σθως· εἰ ὑπο σ· ὑφ' ἓν ζῶν ἔχεται καταπόσπερ ὑπὸ τὴν
χῆς εἰ πι σ· δι' ασπερ δοκοῦσι δὲ τῆς ὑπο πόσ σ, δι' ἑλκυ
σθέν τος αἵματος· τὸ ζῶν τι κὸν τῆς πι σθως ὦ
πολυμύεται· ᾧ δὲ ἄρα προσῆκον φιλῶν ἐσθίοι ὂν τινος,
τὰ σπερ ἔνια μανθάνομεν τὸ γάλα μὴ νύ ῳ μόνον τοῦ·
ὡς σὰν ᾗ πρόσταξ τροφῆς· τὸ δὲ ὑμῖν φῶμα, τὰς πνοὰ
ματι καὶ ζῶν ἐσθίοντος· ὑφ' ἃς αὐτοὺς ἀν ἄγον τας, ἵν
νῶσιν, ἵνα σαν, ὡς σὰρ ἂ σπερ ἂν τροφὴν τὸ ῥῶμα

κα. ἀμέλγ, καὶ τὸ πο τον. ὑρὰ καμάτ ται τροφῆ· δωα
τὸν δὲ, τὸ αὐτὸ. καὶ ὑρ ὦ μα ἅ ναι, πῶ σ ἔχον. καὶ πο τόν·
προσάγλο ς ἄγλο, νοούμενον· ἰκαθάπερ ἰκαὶ ὁ τυρὸς.
γάλα αὐτοῦ ὅτι πολὺ ζιο. ὑ γάλα πολυτόο· οὐγαρ μοι, τὸν
δὲ θηρίαο μέλει τὰν ὧν· πολὺν, ὁ τι ταὸ τροφαὸ ἀμ
φο. μία δι αλο νά ται οὐσία· ἀγλαὶ καὶ τοῖσ ὑποτι θοῖ
οισ παι δί οισ. ἀρ κεῖ μόνον τὸ γάλα· ἢ πο τὸν ἅ ναι. ς
τροφὴν· ἀφ ὧ φοι νοῦ. ὑρ ὦ οι ν ἀφ ο φᾶν. ὧν ὑπὲρ
οὐκοῖ δασιν· ὑμὸν ὑρ ὦ μαι ἅπ ην. ἵ ν ἀποι λίσω τὸ θόρυ
βον τοῦ ὑποθύεται τοῦτο· Ὁ ρᾶτε ἄγλο ὑρ ὦ μα ἀγλύ
ρ ούμενον, παρ ασπλοί ασ γάλα κτι· τὸ θορύβου τοῦ
ἀγλαὶ καὶ τὴν ὑμοσπλήρ ωσι ν τοῦ ἰδί ου πάθο σ· πο
τήριον κεκέρα σθαι κατα χρηστέ ον· ὅ τε θέ κτη φέν,
καὶ θέ κτηθαι μόνον ἀρ κεῖν αὐτό· οὕτω σ, χω ρὶς μὲν δὴ
τροφῆ τῆσ πρὶ κλῆ ωσ υ λίσ· δὲ τυχά ωσι σῶν· δεμὲν
δὲ αὐτὸ ὁ χῶ· δὲ τροφὴ· τοῖσ ν δὲ πρί οισ τοῖσ ἀμέλγου
σι ν τὸν λόγον τῶν ὄυνων· ὃν πλεῖον, τὸ ζητεῖσαι.
καστόσαι καμά ται· ὅ τι τοῖσ ζητοῦσι ν ὑπὲρ οισ τὸν
λόγ ον· αἱ πρὶ καὶ τῆσ φιλαν τί ασ θηλαὶ, χορηγοῦσι τὸ
γάλα· ἐπὶ δὲ καὶ ἀφ τὸν αὐτὸν ὄυνων, ὁ μολογῶ ὁ λόγ
ος· οὐγαρ μοσθῆ φοι ν, ὁδοῦσιν ἡμῖν τὸν ἀρ τον θε τοῦ
ὄυνου· ἄγλο πρὸ μὲν δὴ δοσι ν ἡμῖν, τὸν ἀρ τον θε τοῦ
ὄυνου τὸν ἄγλη θι νόν· ὁ γὰρ ἀρ τοσ τοῦ θῦ ἅπ ην. ὁ θε
τοῦ ὄυνοῦ ἰκατακαί νων, ἰκαὶ ζωλὸν δὴ δοὺσ τοῖσ μό
σκοισ ἰκαὶ ὁ ἀρ τοσ, ὃν ἐφ ὧ δόσ σω. δὲ ζαφ ζ μου ἅπ ην. ὃ
πὸρ τῆσ τοῦ μοσχου ζωλῆσ· ὃν ταῦθα τὸ μὲν σπλῆ νον
τοῦ ἀρ τοῦ, παρ ασκευά ωσ σόν. ὁ τι ζαφ λεα αὐτὸν λάβ.
καὶ ὧ σάν ι σαμέν ην δλί θον, δὲ ἀπυρό σ· ἰκαθάπερ
θε φθο ρᾶσ ἰκαὶ πορ ᾶσ, ὁ πυρὸσ αἰνί σα ται· καὶ
μὲν τοι, δὲ ἀπυρὸσ ων σαμέν ην, ἐφ σάφ ρο σύν ην θε
κεκλοί ασ· ὧ σαρ τον πεφαγ μένον· ἀγλὰ ἀρ αὐθισ ἡμῖν;

ΑΛΚΜΩΝ :~

Ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ τῶν περὶ φύσεως λόγων, ὃν ἐποιήσατο πρὸς Ἀλκμαίωνα τὸν Κροτωνιάτην, ἐν τούτοις ἐστὶ τὰ ῥητά· ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ἀνθρώπεια οἶδε, τοῖς δὲ θείοις οὐκ ἐφικνεῖται διὰ τὸ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων τὸν τοιοῦτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τούτων ἤρξατο σκοπεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν, καὶ ἐφάνη ὁμοίως περὶ θνητῶν καὶ ἀθανάτων λέγων. ἐκ γὰρ τοῦ τὰ φαινόμενα τοῖς ἀφανέσιν ἀναλογίζεσθαι πιστεύειν ἔοικεν. ἐπεὶ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς τὰ πολλὰ τοιαῦτα λέγει· ὅτι θνητή ἐστιν, ὅτι δὲ ἀθάνατος, ἐκ τῶν ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ τῶν ἐν τῷ θανάτῳ συμβαινόντων· τὸν μὲν γὰρ ὕπνον ἐν τῇ τῶν αἰσθήσεων ἀπραξίᾳ γίνεσθαι, τὸν δὲ θάνατον τελείαν ἀπραξίαν εἶναι τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ἀφ' ὧν ἡ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς ἐστιν.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ :~

Ἀλκμαίων Κροτωνιάτης, Πειρίθου ἢ Καλλιφῶντος ἢ Ἐξαμίου ἢ Ἰσάρχου υἱός, ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος γενόμενος νέος ἐπὶ τοῦ γέροντος, ὡς φησιν Ἱππόβοτος. ἔγραψε δὲ βιβλία τέτταρα, περὶ ὑποθέσεων ἰατρικῶν πρὸς Βροτίνον καὶ Λέοντα καὶ Μύωνα καὶ Θηρίωνα, καὶ ἄλλα τινὰ φυσικά. ἔφη δὲ πρὸς αὐτοὺς ὅτι τὰ μὲν ἀνθρώπεια οἶδε, τοῖς δὲ θείοις οὐκ ἐφικνεῖται διὰ τὸ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων τὸν τοιοῦτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον. ἐκ τούτων ἤρξατο σκοπεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν, καὶ ἐφάνη ὁμοίως περὶ θνητῶν καὶ ἀθανάτων λέγων. ἐκ γὰρ τοῦ τὰ φαινόμενα τοῖς ἀφανέσιν ἀναλογίζεσθαι πιστεύειν ἔοικεν. ἐπεὶ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς τὰ πολλὰ τοιαῦτα λέγει· ὅτι θνητή ἐστιν, ὅτι δὲ ἀθάνατος, ἐκ τῶν ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ τῶν ἐν τῷ θανάτῳ συμβαινόντων· τὸν μὲν γὰρ ὕπνον ἐν τῇ τῶν αἰσθήσεων ἀπραξίᾳ γίνεσθαι, τὸν δὲ θάνατον τελείαν ἀπραξίαν εἶναι τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ἀφ' ὧν ἡ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς ἐστιν.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ :~

Ἀλκμαίων Κροτωνιάτης, Πειρίθου ἢ Καλλιφῶντος ἢ Ἐξαμίου ἢ Ἰσάρχου υἱός, ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος γενόμενος νέος ἐπὶ τοῦ γέροντος, ὡς φησιν Ἱππόβοτος. ἔγραψε δὲ βιβλία τέτταρα, περὶ ὑποθέσεων ἰατρικῶν πρὸς Βροτίνον καὶ Λέοντα καὶ Μύωνα καὶ Θηρίωνα, καὶ ἄλλα τινὰ φυσικά. ἔφη δὲ πρὸς αὐτοὺς ὅτι τὰ μὲν ἀνθρώπεια οἶδε, τοῖς δὲ θείοις οὐκ ἐφικνεῖται διὰ τὸ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων τὸν τοιοῦτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον. ἐκ τούτων ἤρξατο σκοπεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν, καὶ ἐφάνη ὁμοίως περὶ θνητῶν καὶ ἀθανάτων λέγων. ἐκ γὰρ τοῦ τὰ φαινόμενα τοῖς ἀφανέσιν ἀναλογίζεσθαι πιστεύειν ἔοικεν. ἐπεὶ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς τὰ πολλὰ τοιαῦτα λέγει· ὅτι θνητή ἐστιν, ὅτι δὲ ἀθάνατος, ἐκ τῶν ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ τῶν ἐν τῷ θανάτῳ συμβαινόντων· τὸν μὲν γὰρ ὕπνον ἐν τῇ τῶν αἰσθήσεων ἀπραξίᾳ γίνεσθαι, τὸν δὲ θάνατον τελείαν ἀπραξίαν εἶναι τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ἀφ' ὧν ἡ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς ἐστιν.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ :~

Ἀλκμαίων Κροτωνιάτης, Πειρίθου ἢ Καλλιφῶντος ἢ Ἐξαμίου ἢ Ἰσάρχου υἱός, ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος γενόμενος νέος ἐπὶ τοῦ γέροντος, ὡς φησιν Ἱππόβοτος. ἔγραψε δὲ βιβλία τέτταρα, περὶ ὑποθέσεων ἰατρικῶν πρὸς Βροτίνον καὶ Λέοντα καὶ Μύωνα καὶ Θηρίωνα, καὶ ἄλλα τινὰ φυσικά. ἔφη δὲ πρὸς αὐτοὺς ὅτι τὰ μὲν ἀνθρώπεια οἶδε, τοῖς δὲ θείοις οὐκ ἐφικνεῖται διὰ τὸ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων τὸν τοιοῦτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον. ἐκ τούτων ἤρξατο σκοπεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν, καὶ ἐφάνη ὁμοίως περὶ θνητῶν καὶ ἀθανάτων λέγων. ἐκ γὰρ τοῦ τὰ φαινόμενα τοῖς ἀφανέσιν ἀναλογίζεσθαι πιστεύειν ἔοικεν. ἐπεὶ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς τὰ πολλὰ τοιαῦτα λέγει· ὅτι θνητή ἐστιν, ὅτι δὲ ἀθάνατος, ἐκ τῶν ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ τῶν ἐν τῷ θανάτῳ συμβαινόντων· τὸν μὲν γὰρ ὕπνον ἐν τῇ τῶν αἰσθήσεων ἀπραξίᾳ γίνεσθαι, τὸν δὲ θάνατον τελείαν ἀπραξίαν εἶναι τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ἀφ' ὧν ἡ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς ἐστιν.

† ἐπιστέλλομεν

θεολόγον τὴν ὁμοούσιον τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν.
ὅτι αὐτὸν λόγον. ἵνα αὐτὸν τὸν ὄντα ὡς ὄντα, καὶ ὡς
ταὐτὸν ὄντα ὁμοῖ. καὶ ὡς ὄντα σοί. ἵνα καὶ αὐτοὶ ὄντα ἓν ὦμεν
ὡς ἡμεῖς. ἵνα καὶ ὁ κόσμος πιστεύσῃ. ὅτι σύ με ἀπέστειλας
καὶ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι. δέδωκα αὐτοῖς. ἵνα
ὦσιν ἓν. καθὼς ἡμεῖς ἓν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ ἐν ἐμοί.
ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· ἵν' ὁ κὺς. καὶ γινώσκῃ
† τοῦ ὄντος. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μονάδα. διὸ καὶ τὸ συμ-
βιον. δηλοῖ κατὰ χρόνον ὕπαρξιν. τὸν οὖν τὸ σημαινόμενον τῷ
ὁ οἶδεν. καὶ ὄντι. καὶ ὅτε. καὶ ὅταν. δηλοῖ νοῦν ἓν. καθὸ ἓν τριῶν
χρόνων. ὃν ὀνομάζεται ὁ ὤν. ὅτι δὲ ὁ αὐτὸς μό-
νος ὢν θς, καὶ δηλοῖ καὶ ὁ αὐτὸς. καὶ μόνος οὖν τος.
ὢν τοῖς αὐτοῖς μαρτυρίοις ἐστὶ φιλόσοφον. τοῦτ.
οἶσθ ὅδε καίομαι. δέχε. ἵνα οὗτος ἡμῖν ᾖ. καὶ ὦσιν
ὡς ἡμεῖς ἕν. ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν. ἣν δέ
δωκάς μοι. ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.
τοῦτ δέ καί φ. καὶ ὁ κόσμος σε οὐ κέγνω. ἐγὼ δέ σε ἔγνων.
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν. ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ἐγνώρι
σα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου. καὶ γνωρίσω. οὗτός ἐστιν ὁ
ἀπόδηλος τῆς ἁμαρτίας ταύτης ἐστὶ τόλμα. τοῖς μισοῦ
σι. καὶ τοιαῦτα ὅλως. τοῖς φαπτόμενον. ὁ χαρίσασθαι, τοῖς
μὴ δικαίοις. τοῖς δὲ ἐξ ἀνόμων. ἐκ αὐτὸ μὲν πίσ
τεως φαῦλον. αὐτὸ μόνον, ὅ ἐστι. κέκλεισται φαθὸν.
ἐκ αὐτὸ δὲ τὸ ὄν. ὁ λόγος αὐτοῦ, ὄντι τοῖ τρι ἐστι. δίκαιος
προσφορά ἐστι. ἐκ τῆς προσάγειν σχέσεως ἁρ
μόζει τοῖ τιθέναι, μεμεταλημένον ὄνομα δηλοῖ ἁπλῶς, ἀλ
λὰ φιλοῖ. ἐκ ατὰ τὰ ὄντα ἁρμόζει αὐτοῦ κρίνῃ. φαθοῦ ζητοῦ
πρόσωπον λιμὴν δίκαιος οὖν. τὸν ἵν γνωρίσαι τοῦ
τοῦ θῦ. διὸ οὖ καὶ τὸν θν. ὅτον ἐστὶ τὰ ὄντα οἶσθα,
† νοῦσι ἐγνωμεν. διὰ τοῦτον καὶ ἰσοφία δι' ἀρρήτων μφ.

ὅτι ἀνυπόκριτος
ἐστὶ πρᾶξις
σχέσεως πρὸς
ἰδιον
τέλος
τιμὴ
σεν
ν
η
ς
διὲκ τῶν τάλαντα
πληρωσειεν
ἰσοσθη
ν
ο
υ
ς

ἅλιον τοὐνίτρου· λάβε δὲ καὶ τῆς ὑρτομίας· ἔφθη ὁ οὖνος
ἐπὶ τούτοι· καὶ ὄφριζον ἐπὶ πλάτος ἡμίλι· ὁ τηλίος καὶ
τὸν ἡρακλῆ ἐποίησεν, ὁ λαὸς οὗτος· ἐμὲ ἑκατόμπον
πηλιὼν ὕδατος ζῶν τοῦ· καὶ ὄρυζαν λάκκους σου
τεθλιμμένους· οἱ οὐδὲν ἡμίσεον τὴν ἰσχὺν ἔδωρ· καὶ
πάλιν δὲ αὐτοῦ αὐτοῦ· ἄμαρ τὶ ἂν λῖμαρ τὸν ἡλιμ
δὲ αὐτοῦτο· ἓ σταλμὸν ἓν ἐδώ· πάλιν τὸ οἱ δὲ ζάζον τὸ
αὐτῶν· εἰ τί καὶ ἂν αὐτῶν, ὁ τὶ ἓ δὲν ἀσχημονοῦν ἦν
αὐτῶ· τὸ δὲ αὐσταλῆ ὂν τοῦ ὁμάχου· ἐπὶ δὲ κατὰ
δὲ ἀσολομῶνος παρ ἀμυδρὸν μὲν ὀσλέ· αἰνίττεται
μένος ἱκατὰ τὸ παρ ἀσίαν πόμενον· τὸ φιλότιμον
τῶ παὶ δαιμόνιον· ἡ ὁμονοῖ· μὲ ὁμονοῆρε παὶ δέα
λῶ· μὲ δὲ ὁμόνοον ὑπ' αὐτοῦ ὁμάχομένος· ὃν γὰρ ἂν
παῖ λῶ· παὶ δάφ· μαστιγοῖ δὲ παὶ τὸν υἱόν· ὃν παρὰ
δέχεται· ὁ τὶ ἄμαρ τὸ λὸς ἄνος· ὁλόμην ἓ ὅλόμον· ἀλλο
λοῦσθος τοίνων ὁμάχεσθαι μὲ δέ λαος, ἢ γραῦς λέφ·
καὶ παὶ δεσπότας μὲ· ὅμαον δὲ ἄμαρ τὸ λοῦ, μὲ λιπα
νὲ αὐτὸ τὴν κεφαλὴν μὸν· φρονῶ οἱ σὲ ὅτι· τὸ γὸς,
φρονῶν ὃν ὁμοιότητα ἐός· οὐ δὲ τοῦτον ἀποκλῖναι τοῦτρὸ
ποντὶῶ παὶ δαιμόνιος· ἀμὰ δὲ αἱ ἡ ὑρτομίας αὐτοῦ·
ὅσσο τίνος κεκράζομαι· καὶ οὐκ ἓ σαὶ κοῦσον ταὶ ἰ
δοὺ ἀπορίπτηται τὰ τὰ ὅ τὰ αὐτῶν· ὃ τῶν μαὶ καρί
ας ἀνέχει καλίας· καὶ πάλιν δὲ αὐτοῦ αὐτοῦ· ἀπορίπτηται
τὰ παὶ τὰ τὰ βόρη· ὁ δὲ λαὸς οὗτος· ἀπορίπτηται
καρδίαι· ὅτι λαὸς ἀπὸ ἓ τῶν ὅτι ἦν· οἱ νἱοὶ φοῖν· οἷς
οὐ κόπι πίπτω· ἐοὶ ὁμὸ πῖ δὲ ὅτι ἦν· ἐοὶ πολὺ ζῶν ὀφο
δρά· κέχρηται ταῖ ἓ δὲ τοῦτοι· ὃν ἂ ἀμφίοι· ἰλλυ
ἰλλυ· τὶ ἀπὸ κτάνουσα τοὺς προφήτας· καὶ λίθο
βολοῦσα τοὺς ἀποσταλμένους πρὸς αὐτήν· καὶ ἡ ὁ
ὡς ἂν αὐτὸ πλῶσις τοῦ ὁ νόμους· ἰσχυρὰν τὴν ὁ

πῖ φρόνησις

(ἐπιστολὴ πρὸς

ἅμα γὰρ ἀμφοῖν. ἡ ἐξουσία. ἡ κρίσις. τοῦ δικαίου. δι' αἰκρι
νοῦσα τὰ ὄντα τί ἐστι. καὶ ὁ αὐτὸς. δίκαιος ἰσ καὶ ἄνθρωπος. ὁ
ὢν τοῦ θῦ. ὁ ὢν αὐτὸς τἀυτάνται. ἰσ καὶ τἀυτάνται ὁ
αὐτός. ὅτι αὐτὸς θῦ. ὁ μόνος θῦ. ὡς γὰρ τὸ ὑγιεινὸν,
τοῖς αἰσχροῖς οὐ κακόν. ὅτι δίκην ἑαυτὸν οἱ οὐδέτιν. καὶ
ὡς ὁ ἰατρὸς, τοῖνοσοῦσιν οὐκ ἰσος. ὁ τὸν πυρετὸν ἀπο
γόντων αὐτοῦ. οἱ γὰρ αἴτιος τοῦ πυρετοῦ ὁ ἰατρὸς. ἀλ
λὰ διάφορος ἡ τοῦ πυρετοῦ. οὕτως οὐδὲ ὁ δίκαιος, δύ
νονται τοῖς κάμνουσι τὴν τιμήν. οἱ γὰρ δίκαιοι τὰς
πλημμελήματα. τὰδὲ πρόσωπα, ἐστὶ δίκην οὐ
μαρτήματα. ἢ τὴν τῶν ὁμοίων ἐστὶ τὴν δικαίων ἀπο
τροπήν. ὡς θῦ. ἑαυτὸς μὲν ὁ θῦ. δι' ἑαυτόν. δι' ἰκανοσδὲ
λι δι. δι' ἡμᾶς. ἰκ καὶ τοῦτο ὅτι ἑαυτός. τὸ δίκαιον δὲ λιμὴν.
δι' αὐτοῦ λόγου ὂν δίκνυται τοῦ ἑαυτοῦ. θλῖψ θὸν ἂν φθὴν.
ὁ θὸν γάρ ὂν πῦρ. πρὶν γὰρ ἐστί τιν γὸν θεαι. θῦ λιν.
ἑαυτὸς λιν. ἰκ καὶ δι' αὐτοῦτο. ἰκ καὶ δι ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος γενέσθαι. καὶ πῦρ
λι θλῖψιν. καὶ λι τὸν ἑαυτὸν θλῖψιν ὁ σχέτος. δίκαιο
σύνην γάρ ὂν αἱρχλή. καὶ τὸν λί λιον. ὃν λαμπρὸν τοσ
τὸν αὐτοῦ. ἰκ καὶ τὸν νῦν. ἰκ αὐτὸν ὁμοιον τοσ τὸν αὐτοῦ.
ἰκ καὶ πρὸ τοσοῦτος. τὴν ἐξουσίαν ὃν ἑαυτὸν ἰκ αὐτὴν
γὰρ ὂν δίκαιοσύνην. οὐδέτερον ὂν τὸν θῦ. ἢ μὴ ὁ πῦρ λό
γον. οὐδὲ τὸν πρᾶον. ἢ μὴ ὁ ὕδωρ. αὐτὴ λι αἵτινα ταλαν τὰ
οὖσα γνῶσις, ἐστὶ σύνη. δίκαιοσύνη αἱρχαί ἐστι ζῶμο λο
ἐστὶ τὰ δὲ ἐστὶ τὸ ὁμοίωσις ἰκ αὐτὸν ἰκ αὐτὴν λι δίκαιοσύνη.
ἰκ καὶ γραμματι. ἰκ καὶ σοφία τι. τοῖς λόγοις ἰκ καὶ τοῖς νόμοις.
ἁρμόζουσιν αὐτὴν ἀνθρώπου τὴν αὐξομένην σωτήριον.
ἑαυτὸν γὰρ λῶν. ἀμφοῖν ὑπακούσας τοῖς θεοῖς, σεαυτὸν
αἰτιᾶ. τὸν κρίτην ἐστὶ σωφρονοῦντος:

ὁ τὸ αὐτὸς θῦ. δι' αὐτοῦ αὐτοῦ λόγου. ἰκ καὶ ἀπείρ γειτῶν ἁμαρτιῶν
ἀπείλων. ἰκ καὶ σώζειτὴν ἀνθρωπότητα παρ' ἰκάστων:

λοιμῶν οὐκ ἐκ ἀνθρώπων· ἀλλὰ διὰ τῶν ἀνομοίων. τὸ δὲ ἥμισυ
αὐτῶν· τὸ δὲ σύμπαν λίαν· μέρη· τρία· τὸ μὲν· ἐκ τῶν πα
ρθενικῶν θρόνων λαμπρὸν τὰ τρία ἀδήλματα·
οἷον τί ἔστιν οἱ ἅγιοι· τοῖς χριστοῖς ἅπαντα
τὰ ὄντα μόσχοι· καὶ τί ἔστιν· ἐκ τῶν ὀρνέων τὰ· καὶ τὰ
ὅμοια· τὸ δὲ ἐκ τῶν παρόντων θρόνων κατανοούμε
νον· οἷον ἀνθρώπους καὶ κατὰ λαμπρόμενον· ὡσαύτως
ἅρπαγας· πρὸς τοὺς ὁρωμένους τὸν κν· ἑαυτοὺς δὲ ὁ χς·
καὶ ἄλλον περιέχομεν· ἀναθέματα· καὶ ἑαυτοὺς ἐν ἀμνηστί
αις λοιδορίαις· ἀν ἀμφιβόλοις· καὶ φθοροὶ· ἀκούουσιν· λαοὶ· καὶ ἀφα
ρίζονται· ἀνίσταται· νεκροί· καὶ μᾶλλον ἀριθμοῦνται· ὃν δὲ ἂν
μὴ ὁλικῶς δαιμονισθῇ ἐν ὁμοί· τοῦτ' ἄρα ἐστὶν ὁ προφήτης
ἅρπαγα ἐν δᾶδι· καὶ αὐτοὺς μὴ κούσαμεν· οὕτως καὶ ἑαυτοὺς·
ἐκ τῶν μελλόντων. τὸ τρίτον ἐστὶ σταται μέρος τῶν
σημείων λίαν· οἱ τὰ ἀποκτεινόμενα κομιδῇ φυλάτ
τονται· καὶ διὰ μᾶλλον ἅρπαγα· οἱ δὲ ἅμαρτίαις πο
ρισθέντων· μὴ θελήσουσι ταῖς ἀποστόλοις τὸ ξύλον·
θελήσαι ὁ μεγαλυνθείς, καὶ ὁ κύριος τῶν ὁδόντων· καὶ
τὰ παρὰ ἀπλήσια· οὐ οὐκ τοῦτον ἔστιν ἁμαρτίαν· δι' ἃ
παύσῃ θρ ἀπάσας, χορούντα τὸν κν ἀστρίαν ἐκ κα
λῆσαι τὴν ἀπροσωπόλυτα· τῇ δὲ παρ ἀμνηστίαι.
παρ ὑμῶν ἅρπαγα τὰ ἅμαρτήματα· μεθ' ὧν μὲν· τὴν ἐαυτῶν θυμίαν·
ἅμα δὲ· ἓν θυμίαμα ἐν δι δοὺς ἀστρίαν· φίλοι γὰρ δίδυμοι θλι
βέν· ἐὰν ἐαυτῶν ἀφ' ἑνὸς ὅλου τῆς ἐκ καρδίας· καὶ ἁπλό
πορ· ἀκούσωμεν ὑμῶν, ὡς σωτῆρ λαὸν ἅγιον· καὶ πάμπλ λάβ·
δέκτε πρόσωπα τῶν, οἱ κοπιῶν τῶν καὶ πονοφορτι σμέ
νοι· κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· καὶ ταῦτοι τούτοις· αὐτὸς προσω
πῶ ὁ ἐν· Σαββάτατα δὲ ἐστὶ τῶν ἁγιασύνων κυρίῳ· δι' ὃ
σολομῶνος σλόων· μᾶλλον ἀνθος· ὃς ἔρων σοφίαν·
καὶ φρονήσεως· ὃς ἔρων φρόνησιν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ζη
τοῦντι ἀρίσκεται· καὶ ὁρᾶσθαι· τοῖς ἀρόντι φιλῷ·

ἐκ τῶν παρθενικῶν τὸ πνευματικὸν λέγει τὸν τρίμερές· ἐκ τῶν ἁγίων λαῶν·

ἐκ τῶν προφητῶν·

ἐκ τῶν μεμονωμένων·

ἐκ τῶν παρθενικῶν·

ἐκ τῶν ἀνεξερευνήτων κριμάτων αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου· ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο· ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ· ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν·

ραν ἀζωΐαν. ζωολιν αἰώνιον: ~ ὁτι διὰ νόμων καὶ προφητῶν. ὁ λόγος ἐπαιδαγώγει ~
ιδ. ☉ μὲν δὴ τρόπος τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῦ καὶ παιδαγωγίας.
ὡς ὄντων ἡμῶν ὑποδόκτων. διὸ καὶ παιδαγωγὸν αὐτὸν
αὐτὸν ἐζημιούμενος. λόγος καὶ νοῦς ἐκαλεῖτο. καὶ τοῦ
σφετερισμένου λόγου. τὸ πνεῦμα. καὶ τὸ σωζόμενον τῆς φύσεως
καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἅμα καὶ αὐθαδὲς, τῆς δυνάμεως τῆς -
λογικῆς. προσόδου, καὶ τῆς ἐπὶ τὰ μείζονα τὸ δημόσιον
καὶ τὸ ἀναμάρτητον ὀνησιφόρον ἦν αἱ ὑποδριμύτητος
αἱρέσεις. διόμενον γὰρ τοῦ κόκκου τὸν ἀμπελῶνα
μένον. σαίνεται. τὴν σπέρμαν ἀπαύστως χαρίζεται τὴν ἀν
θρωποτήτα. τὸ μὲν οὖν μέγιστον νεκύτατον δὲν. χολῆς
ἐπιγονικὸν. ὃ ἐστὶ φανερὸν. καταφρονήσεως. ὃ δὲ μι-
κτὸν τὸν ἐξαμαρτάνειν. τὸ δὲ ἐν αὐτῷ. καὶ τῆς χολῆς -
μελαγχολικὸν. τοῦτ' ἔστι. τοῦτο μὲν. καὶ τοῦ φλέγματος δη
λονότι. τοῦτ' ἔστι. τοῦτο δὲ. ἐξ οὗ λοιμὸν. ἡ ἀμπελος τῆς
τυχὸν ὕλης. ἡ αἰσθησεως ἀκρασίαν πορίζεται. πάλιν
μὲν οὖν διὰ μεσότητος ὁ λόγος ἐπαιδαγώγει. ὡς τὰν. καὶ δὴ ἀ
προφητῶν. προφήτης δέ. καὶ ὁ μεσίτης. ὁ γὰρ νόμος.
παιδαγωγίαν παίδων ἀεί, δηλονότι. χορηγοῦσιν τοιούτων
βιοῖν. ἀν ὄντων παίζειν. τὸ ἀμέλγον τῆς τροφῆς πλή
ρωμα, χορτάσματα. οὐ μεσότητα ἔχον. ὡς δὲ, ἀμέλγοντος
ῥοθόνη τις, ἀμέλγων ἐστὶν. διὰ τοῦτο αὐτοῖς. καὶ ὁ μόλις
καὶ ὁ φόβος ἔπεσε, ἐφ' ἁμαρτημάτων. καὶ
πρὸ προσθήκης κατορθωμάτων. καὶ ταῦτα ἐλλιπῆ ἐν.
ἐφ' οἷς τοῦ ἀληθοῦς παιδαγωγοῦ τὴν ἀπόφασιν. ὃς καὶ
ὁ αὐτὸς ὢν λόγος, πρὸς τὸ καθεκτικὸν ἁρμοττόμενος.
τὸν νόμον. δοθεῖσα γὰρ φησὶν ὁ παῦλος. παιδαγω
γὸν ἔσχεν. ὡς οὐκ τοῦτου. σημαίνων ἐφ' ἑνὸς. ὃν αὐτὸν
ἀληθινὸν. ἀγαθὸν. δίκαιον. καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ὁμοίως τὸν
τοῦ πρ̄ο. ῳ̄ ῑν̄. τὸν λόγον τοῦτον, παιδαγωγὸν ἡμῶν.

χορτάσματα ἀνέστησε πλεῖστα

ἐφόρδον τὸ κατ' ἐγκύκλιον παιδείαν

οὕτως ἔμπαλιν τὸ ἁμάρτημα, παρὰ τὸν λόγον:—
Παν τὸ παρὰ τὸν λόγον τὸν ὀρθὸν. τοῦτο ἁμάρτημά ἐστιν·
αὐτὶ καὶ γὰρ, ταὐτὰ τὰ γένη κατατάττουσι ὁρί
ζεσθαι ἀξιοῦσιν, οἱ φιλόσοφοι. τὴν μὲν θυμικὴν. ὄρε
βινα εἶναι λόγοι· τὴν δὲ φθονικὴν ὀλιγωρίαν εἶναι λόγοι·
ἡδονὴν δὲ ὄσμαρσιν τυχὸν εἶναι λόγοι· ἆρ τοίνυν
ἡ παρὰ τὸν λόγον ἁμαρτία, ἁμαρτία ἐστὶ καὶ γένη τινά;
τοσοῦτοι ἂν εἶεν, ἡ τοῦ λόγου ὑπακοή· ὧν δή τί
τινα φαμὲν. τὸν καλούμενον καθ' ἕκαστα τρόπον καὶ
ἡ τινά· καὶ γὰρ ἡ ἀρθὴ αὐτὴ δή αὐθαίρετόν ἐστι τυχὸν, ὀρ
φανὸς ὑπὸ τοῦ λόγου. περὶ ὅλην τὴν ψυχὴν· μᾶλλον,
τὸ κυριώτατον αὖ, τὴν φιλοσοφίαν. ἔστι δὲ δῆλον
λόγου ὁρθότητα τοσαυταπλασίονα· ὡς ὅτι ἂν ἁμάρτοι
τὸ πλημμελούμενον πᾶν. δὴ αὐτῶν τοῦ λόγου δὴ ἁμαρτά
νειν νοούμενον. ἢ ἆρ' οὐ τοσαυταπλασίονα ἁμαρτήματα· αὐτὰ
καὶ γὰρ ὁ τὸ ἥμισυ τὸν ὁ πρὸς τοσοῦτον. καὶ παρὰ λόγον
ἐστὶ τοῦ τοῦ. καὶ παρομοιοῦσθαι φασὶ τοῖς κτήνεσι
ὁ ἀνόητος. παρὰ τὸν λόγον ἐστὶν ἁμαρτάνων· ἆρ' οὐ τοσοῦτο
γοῦν νομισθεὶς ἂν καὶ τὴν ἀρετὴν. ὃν τρόπον καὶ ἡ
σοφία λέγεται. ἴσως δὲ ὀρθόν. ὁ φιλήδονος καὶ ὁμοί
χορος. ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν ἀρετὴν παρομοιοῦσθαι φασί· δῆλον καὶ ἔστι φθό
ρα τοῦ ὑπακούειν καθηκόντως. χρηστὸν ἔθος· οὐ δὲ
λαμβάνουσιν ὁ ἀνόητος· οὐχ ἁμάρτημα λοιπὸν ἔτι ὁ παρὰ λόγον
ἁμάρτανον. ἡμῖν δὲ δὴ λόγον. ἔκδοτον ἔστι θυμι
ασθῆναι· οἷς πᾶσαν ἔστι καθηκόντως ἰδεῖν αἰσθήσεως· τὸ δὲ κατορθού
μενον, κατὰ τὴν τοῦ λόγου ὑπακοήν. προσῆκον· καὶ
καθῆκον. φασὶ καὶ οὐ νομάζουσιν πᾶν δέ· τὸ μὲν ἐξ
καθῆκον. προσῆκόν ἐστιν· ὑπακοῇ δὲ. ἐγκλιοῦσι τὴν δὲ
τελείου. αὐτὰ δὲ, τὰ ὑποθήκας, ἃ αὐτὰ οὖσα·
τὴν ἀρχὴν ἔχουσα σκοπόν. ἔστι τὸ ἄκρατον ὀρθόν,
ὁ πλοῦτος οὐ τὰ πάντα δαιμονοῦσιν· τοῦτο δέ ἐστιν

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΥΡΟΥ.

Κῦρος ὁ Καμβύσου μὲν ἦν βασιλέως, Μανδάνης δὲ τῆς Ἀστυάγους· ὁ δὲ Ἀστυάγης Μήδων ἦρχε καὶ τῆς ἄνω Ἀσίας μέχρι ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω καὶ μεσημβρίαν ὄρη καὶ τὸν Ἅλυν ποταμόν· ὃς ῥέων διὰ τῆς Συρίας εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον ἐκδιδοῖ, ἐν ᾧ αἱ Ἀμαζόνες οἰκοῦσιν· ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ ἐστὶν ἃ καὶ ἐπὶ Κύρου ἦν. ἐπὶ δὲ τὰ πρὸς ἑσπέραν καὶ μεσημβρίαν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Ἀσσυρίαν καὶ Ἀραβίαν καὶ Καππαδοκίαν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ Φρυγίαν καὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν καὶ Καρίαν καὶ τὸν Μαίανδρον καὶ τὸν Σάρδεων πεδίον καὶ τὸν Τμῶλον καὶ τὸν Ἕρμον καὶ τὸν Κάϊκον καὶ τὴν Μυσίαν καὶ τὴν Ἀταρνέα καὶ τὴν Ἀτραμύττειον καὶ τὴν Ἀντανδρίαν καὶ τὴν Ἴδην καὶ τὴν Ἀδραστείαν καὶ τὴν Λαμψακηνὴν καὶ τὴν Περκωτὴν καὶ τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ τὴν Ἀρίσβην

ἐν αὐτῇ ὧσι· οἱ πάλον δὲ τὰ καὶ τὸν πρᾶμον θ᾽, οὗ
τοι· δοίκασιν, ἃ σὶ δυπαίθειαν τὸν κόσμον· ταλάντοισ
σιδοσιν περιλαχόμενοι· ἀμφὶ τὴν γῆν· καὶ τὸν ἀμ-
τρίμαρον, τὸν παῖ τὰ αὐτῶν καταστρίμμον τὸ μῖον,
οἱ παμφάοι· καθαίπερ τὸ πῦρ, τῆσ ὕλησ ἐχόμενοι·
ἄμμα καὶ τὴν ἄκολον μῥῶσιν, τὸν ἄρτον· ὃν μὲν ἐμμί-
σιν· ἀποσπάσαν τοῦ τοῦ πυρόσ, τὸ τρόφιμον· ὃ πὸ ἂν αὖ
καῖον τῆσ τροφῆσ, ὃν ἁδοσίν δοται δονῆσ· οὐ δὲ ἁγ
δὲ ὄρον παραὐτοῖσ ἀνδοῖσ μὴ μχνάσαι· καὶ γὰρ· ἁ ταπέτημα
τα· καὶ τὰ μὴ σπλάτα· πρὸ σδὲ· καὶ ἁ τὰ τραμήματ.
ἐξ ὧν λαμβάνουσι· δοι δρεπισμάτων πλῆθοσ ἀ ρίσκουσα· παν
τὸ δαπανᾶσ θηρῶμεν ἡ ποιότητασ· καί μοι δοκᾷ· ὁ τοι οὖ
τοσ αὐτόσ· οὐδὲν· ἀμμὶ γὰρ αὐτοσ ἦναι· μὴ δὲ δὴ θυ μὲν
φῆσιν ἴνρ αφῆ, τῶν ὁδοντοπαίτων τῶν πλουσίων· ταῦτα
γὰρ· ἁδοσιμίου· τὰ δοῦστ καὶ αἱ σπρῶν· οἱ μὲν γὰρ, ἐξ ἀρχῆσ
ταῦτ τῶν ὁ τῶν· οὐ μετὸ μίζον, ὅτι δὲ ἁδοσιμοπρῶν· ἴμμὶν δὲ
τοῖσ θηρῶμεν οἱσ τὴν μῥῶσιν τὴν ὑπουράνιον· ἀρ χὴν
ἀν ἀλλὴ· τῆσ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν γαπρόσ· ὅτι τὸ μᾶλλον·
καὶ τῶν ταύτῃ προσφιλῶν· ἀὶ ὁ θ᾽ κατα ρλιόφ· φῆσιν
ὁ ἀπὸ τοῦ λοσ· ἁ κά τοσ δοι καταρώμενοσ· λαι μαί γοισ
δοι θυμίαισ· τὰ γὰρ μῥώματα, τῆι κοιλίαι· ἐξ ὧν ὁ σαρ
κικὸσ ὄν τοσ οὕτοσι, καὶ φθορποιὸσ ἀπὸ τῆσ μῆσ,
ὃν ἀπλῶν τὴν ὁ τοῦ μεσ οἱ ἀκαλῆν, ἀνθρώποι λῶ τῦ τῆσ κο
χρημένοι· δὲ τὸν ἀρίαν τὴν α· κνίσιοσ, καὶ ζωμὸν ἀποπνέ
ον τα· τὸ καλὸν καὶ σω τήριον ὄρ γον τοῦ λόγου· τὴν ἁγά
πην τὴν ἰλασμὸν ἡν· ἐνθρι δῆσιοσ, καὶ ζωμοῦ ῥοσ καὶ
θηρίζον τοσ· ποτοῖ τοσ, καὶ τρῳφῆ· ὃ καπνὸσ, ἡμεσφή
μοῦν τοσ τὸν νόμον· σφάγιον τῆσ τῶν ὑπομήτων· τὴν
ἐκκλησίαν τοῦτο· δὲ τὸν ἀρίσιον ζῷον ἁδαι προσδοκήσαν
τοσ· τὸ κνὶ γὰρ δοι τῶν ἀβροσύνων ζων ἁδαι
ἁ κατακλόμενοι· καὶ αὐτοὶ· δὲ τὸν ἀρίατ· ὃ ἄρισται· ὃ δοχασ.

καὶ τὸν πλησίον σου. ὃ οὐρανοῖς ἐστιν αὐτὴ. ἢ ὁ οὐρανίως
ἀνοχίαν. ἢ δὲ ἐπίγλωσσον δέ πρόνοιαν κάκλησιν, ὡς ὁ ἐκ τῶν μαθητῶν
ἀποδόσεις· δι' ἀρετὴν μὲν γινόμενον τὸ δέπτον· ἀγαθοῦ ἕνεκα
τὸ δεῖπνον· δέημα δὲ ἀνοίκτου κοινωνικὸν, καὶ ἀναδό-
τον· μὴ ἀφαιρεθείς ὁσονοῦν ἡμῶν. τὸ ἀρτόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῶν
ἑαυτοῦ, μᾶλλον τοῦ θεοῦ· ἵνα τὸ ἐφήμερον
ἄριστον νοηθῇ· ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύ-
ματι· τοῦτο τὸ ἐφάπαξ τοῦ ἀρίστου· τὸ ἄριστον τὸν ὄντα τὴν
καὶ λέγειν τοῦ θεοῦ κτήσεως· μεμφθείσας δὲ ἐθὲν δὲ ἀγάπην
νοητὴν ἀρετῆς οὐράνιον ἐκκλησίαν· ἀρετὴ μὲν οὖν. χρῆμα
καθαρὸν· καὶ τοῦ θεοῦ ὄρος· ὄρος δὲ αὐτῆς· ἡμεταδοσίας· ἔρον
ποδὲ, παιδείας· ἀρετὴ ἡμῶν· ἡ σοφία μᾶλλ· ἀρετὴ δὲ· τέρψεως
νόμων αὐτῆς· οἱ δὲ ἐφρόνησαν αὐτὰς· ὃν ἂν σκαπτὴ ἀρετὴ
ἔχουσιν, ἐκ τῆς παιδείου τροφῆς· σωθησόμενον, ἐσαεὶ δυ-
τρυφὴν· ἀρετὴ μὲν οὖν δέπτον οὐκέτι· ἐδέσθαι σε· ἀρετὴ
ἡμῶν τοῦτο· μαθόντα γὰρ ἔστιν οἶνος οἶσον, οὐ ἡμαίτησαν ἐν
ὅτι οὐχὶ γνόντος τῶν καρπῶν τρόφουσιν ἀνῶν· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα σοῦ.
τοιαῦτα πάντων ταῦτα ἀφ' αὐτῆς· οὐ γὰρ ἐν ἄρτῳ τοιαῦτα δίκαιος·
ἀλλὰ γὰρ τὸ δέπτον. ἐστὶ μὲν τῶν ἡμῶν, καὶ ἄγαπον· ἐστὶ τὴν ὄντα ἐσθ
γρήγορον· ποιήσαι σε ἐν ἐστὶ μὴ κτον ποιότητα· οὐ καῦσαι
δημόνιον· οὐδὲ ἐστὶν· ἀρετὴ γὰρ κυρίου τρόφος· αὐτάρκεια ἐσ-
κοινωνίαν, ἀρετὴ· ἐφόδιον ἔχουσα πλοῖον· τὴν αὐτάρκει-
αν· ἢ δὲ ἐφ' ἐσθίουσα τῇ τροφῇ δι καὶ αἱ ποσότητι μεμορφη-
μένη, σε τηρίσε τὸ σῶμα δι οἰκοῦσα· ἐκ αἱ τοῖς πλησίον
ἀποφήμενη ἐξ αὐτῆς· ἢ δὲ ὑπερφυῆς ἔχουσα τὴν αὐτάρ-
κειαν δίαιταν· τὸν ἀνῶν καλοῖ· μεθυσθῆναι· τὴν τυχὴν· ἐσ
σφαλὲς δὲ· ἐσ νόσον ἐργαζομένη τὸ σῶμα· ναὶ μὴν
προτρίπων ταῖς ἁμαρτήμασι· δυσαναισχύντους πρὸς τὰς
καρυκείας ἰδεῖν αἱ· μανίαν· λαιμαργίαν· ὀψοφαγίαν·
ἀπληστίαν· ἀδηφαγίαν· μῦς αι, τοιούτοις οἰκεῖαι τοῖς ὄνοις
κασιν· ἐκ αἱ γαλαὶ· κόλακες· καὶ μονοκάλαμοι· ἐστὶ τὰ ἄρια

ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεργείᾳ

ὁ πρῶτον εἶναι τοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεργείᾳ

* διάτορα δὲ τὰ ἀτοπλάτορα, ὡς προφρήκαμεν. τῶν δὲ ἀμφὶ
τὰ φλεγμαίνοντα ἰσχνότατον τὸν τράπεζαν. τὰ δὲ ὄφρα ἰσχνότατα.
τὴν φλεγμονὴν πάθη. δαίμων καθηγήτατος.
ὃν ἄφωνα. οὐκ ἂν αἰσχυνθείη. καὶ μοδαίμονα προσηγόρευκε. καὶ
* δαίμονα. καὶ κίονα καὶ ἐξοχώτατον. παραπλησίως οὖν
τοῦ αὐτῆνῶς. τοῖς ἀναστρεφομένοις. ἀμείνονες δὲ πολ
λοὶ, τοὺς δαίμονας ἀνθρώπους. ἀδαίμονας νοσοῦντας. ἀδαίμο
νίας δὲ. ὃν χειρὸς ἀρθῆναι ἐξαίρεσθαι. μανδάλου μὲν οὖν ὁ αὐ
τόφωλος. σωρηκτῶν. καὶ ἀλφοδρύων. καὶ μαχαίνων. ἀν ἀ
κροῶν μεθολαμπάνων. ἰσαίνησι δὲ, ὑπερτάνας τὴν ἄκρα
* τραν. αἰκρίδας. καὶ μεγαλιάδην ἄριον. ὃ δὲ ἀπάχθης καὶ
πέρσος. ἀμείβεσθαι ἑαυτὸν θικτασίως. ὡς ὃν ταῖς πράξεσι τῶν
ἀποφόλων λάρασται. καὶ θεωρᾷ τὸ νῦν νῦν ἀνθρωπίνων. καὶ
* ἡσυχάσας. τὴν ἀρχαῖος θικδεδεγμένον, ἐπὶ τῆς γῆς. παν
τα τὰ τετράποδα. καὶ τὰ ὀρνεα τῆς γῆς. καὶ τὰ ἑρπετὰ
τοῦ νῦν. ὃν αὐτοῖς. καὶ ἐν ὃν φωνὴ πρὸς αὐτόν. ἀν ἄρα.
καὶ θυσον. ἐφάνη. πέρσος δὲ ἦν. μεδαμῶς. ὅτι οὐ δέποτε
ὄφιν, παῖς κοινὸν καὶ αἰκάθαρτον. καὶ μὴ φωνὴ πάλιν πρὸς
αὐτὸν θικδιάτορον. οὐ δὲ θεὸς θικαθαρίαν. οὐ μὴ κοινόν. καὶ μὴν
* δὲ ἄρα. ἀδιάφορος μὴ χρῆσις. οὐ γὰρ τὰ φαγέτω ἀ φαγόμενα κοινοῦται τὸν ἄνθρωπον. ἀλλὰ μὴ περὶ τῆς αἱρέσεως διάμεσος
* κεῖται. ὁ γάρ τοι θεὸς, τὸν ἄνθρωπον πλάσας. πάντα τὰ μὴν ἦν,
ὅτι φυτῶν. λάχανα δὲ μετὰ φαίπτης. μὴ πόσχον μετὰ
δολιότητος. ἀ τοῦτο ὑπομνήσει τοῦ προφρηκέναι λό
γου. ὡς οὐτὰ λάχανα μὴ φαίπτη. μετὰ δὲ φαίπτης. τὰ δὲ ἄπανα
παραμηκέα. ὃν οἷς φαυλότερα. μὴ πόσι κατάστασις. ὃν πᾶσι
μὲν. οὐχλίκια δὲ καὶ ὃν τῇ ἀμφὶ τὴν ὄπίασιν παρασκευῇ.
* ὡς φαιμὲν ἀκρότητος. ὀφθαλμοί. αἱ μεσότητος δὲ. φαυλοί.
* μέσον δὲ ὄπι. πᾶν τὸ ἂν ὃν δοθὸν, τῶν ἀναλκαίων. αἱ γὰρ κα
τὰ φύσιν ὁρίζῃς, αὐτὰρ κέφαλι περιορίζον ταῖς. ἰουδαίοις δὲ,
διὰ τὸν νόμον. οἰκονομικώτατα καταλόλεται μὴ ἀπτέσθαι.

ἰσοτάζοντ

ἰσοδαίμονας

ὁ δὲ εὐδαιμονία ἐνεργείᾳ ἀρετῆς ἐξετάζει. ἀριστοτέλης δὲ τὰ ἀναίτιος λέγει.

μεσότητες

τοῦ δαβ. ὃς ὃν τῇ πόλῃ τῇ ἑαυτοῦ, τὴν ἀλίαν ἰδρύσαν κμω
τὸν. ὃν μόλι τῇ ὀλυμπιάδι, παν τὶ τοῖ ὑπὶ κόσμοι ἀφροσύνην
ποιήσασ λαοῖ. ὃν ἀν τὶ ὁν τοῦ λῷ, δημόσιον ἔφασαν τὴν
δύναμιν τοῦ ιγ. ἀπὸ ἀνδρὸς ὅσος γυναικός. ἑκάστοι. καμ
λυρίδαν ἀφ τοῦ. καὶ ἰσχαρίτην. καὶ λάφαμον ἀπὸ τιμάνου.
αὐτὰρ κλεο αὐτῇ λῇ τροφῇ. καὶ ἰσραηλιτικῇ. λίδδ ὁπλικῇ.
περιτυλῇ. σώφρων. οὐ δαὴν μελήσαι ποτ τὸ γονόδαι ὁ χρόμο
νος αὐτῇ. τὸν νοῦν φλκατορύξας, τῇ κοιλίαι. τοῖ ἰχθύϊ.
τοῖ καρχαρίαι ὁ νοι τὰ μάμματα ὁοικόσ. οὐ λιφῆναι ἀφι φο
τύλλος. μόνον τὸν ἄγλαον ζοίον, ὃν τῇ γαστρὶ τὴν καρδίαν
ἔχων. τοῦτον ἑκτραπελόγαστρον. ἐπίχαρμος καμῳδικός.
τοιοῦτοι τῶν αἰῶν. οἱ φιλογαστρία πλακοῦντος. οὓς ἐσ. λί
λια. καὶ λιδόξα. ὃν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν. οἱ τὰ ἐοίκοτα φρο
νοῦντες. τούτοις. οὐκ εἰκὸς προσθόδαι λόγος ἀπὸ φόλος. οὐ
τὸ τέλος ἔφων. λῇ ἀπόλλα:~

πῶς τῶι ποτῶι προσενεικτέον:~

Β

ἵνα οἱ δὲ. ὁμίλοι χρῶ. τοῖ τιμοθέοι ὄφροποτοῦντι. δῃ αὐτὸν
πόμαχόν σου. φησὶν ὁ ἀπόφολος. παλαίωσ. νοσιγλαομὲν οἱ
καὶ πλαδὸν τι σώματι. καταγλίλον τὸ ὀπὶ στῦφον κολῆθλιμ
προφθρων. ὁμίνον δὲ ἀμφίλογον τοῦτο. μὴ λάθῃ τὸ ωλῆθλιμα,
δῃ ἀπλῆθος. ἄγλιον θραπφας δλόμενον. φησὶ κὸν μὲν οὖν κοι
νὸν λιφαλὸν ποτὸν, ἀναγκαῖον. δῃ τοῦτ ἔστιν. ὕδωρ. τοῦτο
ἐκ τῆς αἵκρο τόμου πέρασ κατιόμενον, τοῖσ παλαιοῖσ
τῶν ὑπερβαίων. μονότροπον σωφρονοῦν ὁ κῶ χορηγὸν ἁπάντων.
νῆφ ἦν δὲ μάμματα χρῶν. τοῖσ ἔσω πλανωμένοισ. ἔσω τα,
λι ἀμπερόσι ἄγια. τὸν ωτρων ὑμεραίτησον τὸν προφητικόν.
τοῦτο σημεῖον. τοῖσ ὅσαν ἅπαν σιν ἐκ τῆς ὅλης νοῦ πεπαι
δαγωγημένοισ. ὁ μέγασ ωτρωσ. ὁ λόγοσ, ὑπὲρ λιμῶν θυμικόσ.
τοῦ αἵματοσ. τῆσ σαφυνείασ. ὕδατι μὲν ἀσθαι δόξαλλήσαν
τοσ τοῦ λόγου. ὡσ καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ. σωτηρίαι μὲν ἀπ.
δῃ τὸν δὲ τὸ αἷμα τοῦ ιῦ. τὸ μὲν γὰρ ἔστιν αὐτοῦ. σαρκικόν.

ἐκτραπελόγαστρον:
ἐπίχαρμος

Β

ιερότητος. καὶ τὰ δένδρα κομιστικώτερα, καὶ καρποὶ μὲν. ληΐοντας
περιφέρεσθαι τοσαύτας. ἀριθμὴν δὲ. οὐδὲν ἂν εἶναι τοιοῦτο ῥ
ροώδεστέρους μόνον. καὶ μὴν ὁ ῥαφανὶς δύο μὲν λιτρῶν δοκεῖ, μεγ πλειόνων λέγει
θύειν. ὁ δὲ καὶ ὀκτὼ φέρων· καὶ μηνοειδὴς μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς
τοῦ οἴνου θερμότητος λιότης. πυκνότερον. πολλαπλασίονα
τοῦ ἔνδον. φανεῖται τὴν οὐσίαν· διαφορὰ δὲ οὐθὲν λίτρον,
ὅτι μηνᾶς. λίτρα ὄρφιον· ταυτὸν γὰρ ἑξάμφοιν, λιότης
πάχος θερ· τῆς τοῦ ὑποκειμένου καταμήκους, διαιρεῖν θέλον.
ἀλφιτώδεσι φερόμεναι μὴ δυναμένη· καὶ αἱ μάσχαι, καθαίρε
ρά ματι. ὑποφόρονται· λιγυρότητα, καὶ ὄμφαι· καὶ παραφρο
σύναι, ἐφοσιούμεναι· πᾶσι γὰρ, οἴνου θέρος ἂν λίπῃ, καὶ αὐτὰ οἴνου θείς
τὴν τροφοδίαν. ἰσόρροπον. ὀργῆς ἄπειρον· τοῦ δίψους, κρυόεν.
φιλεῖ. τὸ πολὺ πλέον. ὑγρότητα. κάτοπτα· αἴσθησιν ἀλούσης.
ἄπορ θύειν ἐστὶν κακοῦ· καὶ πρόγε τῆς τροφοδίας· μέσον
φίαν κέκραται· οἶνος πεπανόμενος πολύς. ὂν ὀρθοῦσθαι· καὶ
πᾶσιν τὰ πρὸ ματι. πλὴν θύειν δηλοῖ, οἷς μὲν πλεῖστοι ἂν ἐθέλειν
φασὶν δεῖν, παρ' αὐτοὺς πότους. καὶ τὰ σπουδαῖα. ἐλαύνων ὑπερ
τίθεσθαι· ἐλὼ δὲ. τότε μάλιστα, τὸν λόγον σωφρονοῦντος
μὲν ὄντα ἀξιοῦν παρεῖναι· πᾶσαν δὲ μέθην τὰ τοῦ οἴνου φλυ
ᾶρον. μὴ λαθεῖν παρ' αὐτοῦ σαφῶς ἐκβαλόντα τὴν ἀφροσύ
νην· ὃς οὐκ ὀφθαλμοῖς, οὐκ ἀφρόνων, πρὶν εἰ τὸν ὕπνον ἐ
λθεῖν, ἀξιοῦσθαι μέλλειν. οὕτως οὐδὲ τὸν λόγον ἀπεῖναι τοῦ
συμποσίου, ὅταν ἀνθρώπου κωλυθῇ· οὐδὲ προκαταλοιμ
ζῆν αὐτὸν τῶν πράξεων, εἰ τηδαδόσαι ἀνακωχὴν· ἀμείνων
δὲ ἀμφίπαθαι τὸ δυνήσεται τῶν οἰκείων, ὁ λόγος
αὐτοῖς· οὐδὲν κατάδηλον· καὶ γὰρ εἰ τὸν ὕπνον· παρα
κλῆσιν· τέχνα γὰρ ἰσοφίαν, θέων οἴσα καὶ ἀνθρώπι
νων πραγμάτων εἰ σήμη· ἐμπερίλαμπουσα τὰ ὅλα, καὶ
τὰ κάτω· καθὸ ἂν εἰσοκωλύει τὴν ἀνθρώπων ἀγέλην· τὸ
χνηλίνεται πορεῖμον· καὶ ταύτῃ παντὶ συμπάρεστιν· ἐφ' ὃ
σον μοῦνον· ἀεὶ τὸ ἴδιον ὄργανον ἐκπλοῦσα· τὴν ἀξιοῖαν·

ἐπίκουλα τοῦ δυσθυμίαν. τοῦ ἀποθυμαίνειν αὐτοῦ
τὸν. οὐδὲν ἡμῖν οὐκ ὀξὺ ὀφθαλμὸν ἔχον τὸν ἀσυνδήτων. ὁ γὰρ
καιρὸς σημαντέον ἐστὶν, ὃ ὀφθαλμὸς ὁ ἀπὸ τοῦ μέσου.
τοῦτο ὑποκάτω. μὴ ἐγκύκλιον σχηματισθῆναι, καὶ
θαύματος ἐν τοῖς ποιμνίοις, ὀρθὸν τὴν τίνα. ἐξ ὧν δεῖν κε-
χρισμένοι, καταπολλὴ κεῖσθαι ἐστόμωτα. τὰδὲν
δὲ νάθμοι· τοῦτο δὲ μὴ, δι' ἀσαφῶς ἀκριβέστερον δηλοῦσιν·
ἄλλοι πόνδιν. ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες τὸν γυναῖκας. ὡς μὴ ἔχοντες τὸν
ὦσιν. καὶ οἱ φέροντες τὸν ὡς μὴ κατέχοντες τὸν ἁδὲ ἐπι-
μοῦνται. ἐφ' οὗ ἔφη μὲν ὁ θεὸς. πλὴν ὧν δὲ. ποῖοι δὲ οἱ δὲ
τὴν ἀποφροκαμίαν. ἐξ αὐτῶν τίνας κυριακὸν ἐξορίζειν.
διὰ τοῦτο καὶ ποιμνίου σοῦ τὰ ὑπάρχοντα, λέγεται· ἐξ
ποιχοῖς δόσι. καὶ δὲ ἄρα ἀλλοδάφημοι· ὅσοι τοῖς θεῖοις νομίσοι
ἀμαζονάζας. νομίσοι δὲ κλήρου ποιμνίου· τὸ σὸν, τὸ ἄμα
θὲν. Τὸ ἀμ αἱρεθὲν μόνον. τὴν ἄποθεν τοῖς τὴν· τὴν ἄσο
τὸν ποιδὸν τὰ ὁμολογίαν· τὴν ἄσα νοῖσι ἀνθρωποκτονίαν κε
κτημένοσ. κτῆμα. τὶ μαλφάστον· ἄ δὲ καὶ ποιοῦ
μαι ἀποδέχομαι, ἂν τὶ κρίνομοθετοῦντα· ὡς οὐτε ἀρ
ρωῖν δὲ πρῶτον· οὐτε χρισοῦν ἀσκάνδαλον· ἀμαιμὴ
τὸ σκέλος ἀμφέρον· ὃ, μὴ μετὰ τοῦ ἂν αἰκαίας χρὴ
σθαι, καὶ μέτριόν ἐστιν. ὡς ἄποθεν λὰ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπον
ἄλη. καθαιρεῖ τὸ δὲ. ἵ ποιμνὶ κτήμοσύνη. παλαι
λοσ γοῦν ἵ θάνατον μάγραφὴ. πρὸ τοῖς φιλαν
τίνοις καὶ ἀμαζόνασ ἀποτάμνομένη· τοῦ δ' ἐστὶν οἱ
ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ ἱερέων τῶν θεῶν
ρίων τῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν· οἱ δὲ τοῖς ὀρνίθοις τοῦ οὐρανοῦ
ὑποκαίζοντες· οἱ τὰ ἀφνίρια θησαυρίζοντες καὶ
τὰ χρυσία. οἱ ἐκεῖνοι θέσαν ἀποι· καὶ οὐκέτι τέλος
τῶν κτήσεσσ αὐτῶν· οἱ τὰ ἀφνίρια τε καὶ τὰ χρυ
σία τε κτήνεσσι· καὶ μέρι μὲν ὧν τε· οὐκ ἔστιν δ
ξάρθρωσ τῶν λόγων αὐτῶν· ἐφανίσθησαν· καὶ

ζ·

ἡ σαὶ δου καπήλησαν· οὗτος τῶ ἀπτῆρο καμήλου ὁμι
δοῦ· ἡ γὰρ τοι νῦσ ρο ῦσι ν λιμῆν, δι λέγλιο σθι ν χρέα,
καὶ ἀρ ὁ τρου· μαλ< ὄγλιμι, δοῦ καὶ ἡ σ ἀρ μυ ρᾶν· οὐ δὲ
ἀμῆν χρι σοῦν χαμ<άδοι· τοῖ δὲ ὰ βρυ σοῖ τῆ ὕ λιο,
οὐ πλουσί ω σ ἡ ᾳμῆ πο νί αν συγχρῶ μεθα· τῆ καμῆ φ,
καὶ περὶ τὰ σ<έλη τὰ ὑ μῶ ν ἰ μά δ α, τὴν αὐτὴν χά ν
δραῖ σ ι αν· τοῖ σ τοῦ ὁ μοί ου θεω ρη τι κοῖ σ· ὃν μὲ
τρον· λί χρέα· μὴ λί πο λυ τέλ ε αν μη θέω· τῆ γὰρ ἡ πῆ
μοι· τὸ μα χαί ρι ον τὸ θοι νε ά πε ζι ον· λῶν μὴ ἀρ νυ ρο
μεν λίι· λί ἐξ ελέ σθαι τοσ πτοι ημέ νον τὴν μα υ λῶν,
ὑπ ὸ ἡ μῶν ἡ· λί ἐθοὶ τὴν μοί ραν τοῦ κρέ ω σ· ἵν δι κὸν σῆ
δη ρον χαμ<άτον· κα θαί ρῃ συμ μα χι κὸν τι πα ρα κα
λοῦ τα σ; τί δαί, ἡ λέ ρα μεῖ σῶ ἡ λι τὸ χέ ρνι πτον· οὐδὲ
ξθαι τὸ ἀπό νι μμα τῆ χα ρὸσ; οὐ δὲ ὸ ποδο νι πτῆρ,
τὸ ἀπό νι μμα τοῦ ποδό σ; ἀν δρεῖ ο παθ ἡτὰ δὲ ἄρ α,
καὶ λί πρα ύπε ζα λί ἐξ ελέ σθαι τοσ τοῖ πό δα σ ὀκά
σαι μὴ λι· ὁ μο μά ζον ἄρ τον Βα σά σα σα; οὐ δὲ μὴν ὁ μό
χρο σ δι ακο νί ᾳ τὸ φῶ σ· ὁ τί λέ ρα μεῖ σ, οὐ χρι σοῦ χρό
ὄρ γον ὅτι ν; ἀφ ὸ δί ᾳ ημι καὶ τοῖ σ<ί μπο δα σ· οὐ δὲν
κα κί α παρ ᾳ φο μέ νο σ κα τάκ μο τι ν, τῆ ὄμ ᾳ φαν τὴν λο
κμῆ λο· τῆ δὲ σι σύ ρα σ, ἱ κα νῶ σ τα ύτῃ σὺ σῆ λο ὕ
πε ρῳ ὄδα ι· ὃ σ τε μὴ δᾷ ὄδα ι πορ φυ ρί δα ν· λί ᾳ φοι νι κί
δα ν· κα τᾳ νῶ σ δαι ὅ μο σ τῆ ἀ τε λέ ᾳ σ, δι ἀμ φι τρι
ᾶν ἀρ χ<άκου τρι ᾳ ῆ· τῆ σ λί τε σαύ τῃ πλαι κῃ· τῆ
λί δο ξο καμί α· ὁ ρᾶ τε; ὁ κῆ πρυ μνή σι ε ῶ τα το· ἀτε λέ
καὶ κα τάκ μη θρ τοῖ σ μα θη τα ῖ· ἔσ τῆ σ πό σι, χα μαί·
καὶ τοῖ σ πό δα σ ὁ νι πτῆ ρ αὐ τῶ ν· σα καῖ σι περὶ ζω
σα μέ νο σ· ὁ ἀ τί φο σ ἔσ τ· καὶ κῆ τῶ ν ὅ λω ν· οὐ καῖ ρω
ρῶ δλί πο δο νι πτῆ ρα περὶ φό ρω ν ἀ πὸ ὑ ρα νοῦ· καὶ
τὴν ὁ μα ρί τη ν, λί τα σι φῆ ν· ὁ μό κῃ κῆ ρα μεῖ σῶ σι τοῦ φρῦ
α τος ἀ νι πῶ δω ν· οὐ κ ἔσ τι ζω ντῶ ν τὸ κα θη μη κὸν χρι σόν.

ἰνδικὸν εἴδωρ

ἀνδρικὸν θήλειον

ἀρχέκακον τροφῆς

δοξοκαλία

ἀντὶ τοῦ τὸν ἔχθρὸν κατὰ
σαβαΐτιζομένες
ἀπολέντ

νηρὰ φόνον τὸν πρωτόγονον. οὗτός ἐστιν ὁ σωφρων
καὶ ἀποκλείων τὸν πόρον. ὁ θλαστόμυρος. ὁ μιθδηνὶ
μεθύδριος. χλιδή δὲ, καὶ μέγεθος πλατὺ. οὐροδό
χαον ἁρμυρᾶν. καὶ ἀμίδαν ὅλαν ἐπὶ φέρεσθαι τοὺς
ἀνδρας. καθαίρεσθαι τὴν τοῦ σωμάτιου τοῦ
ἑαυτῶν. καὶ τὰ πλούτεια ταῦτα ἀφέντας νυ
μφικὰς, χρῆσθαι, τῶν ἐκρίζων τὰ ἐκ δο
χῆς. ὁ σωμὴ δὲ ἀπὸ τριταίας ἔχον ταῖς πλουσίαις,
μὴ τρυφωμένοις. λυσιμελῆ δὲν αὐτοῖς. παρ' ὅλον
τὸν βίον. οἰκουμένων ὄχιον κρίνεσθαι τὸ χρυσίον. νῦν
δὲ, ἡ ἀκρόπολις τῆς κακίας. ἡ φιλαργυρία. ἔρριται
νῦν ὑπὸ πάντος. ρίζαν ἁπάντων τῶν κακῶν
φυήν. ἣν, τὴν δὲ ὀρεξόμενοι. ἀπεπλανήθησαν τῆς
πίστεως. καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.
πλούτος δὲ ἄρισος. ἡ τῶν ἐν ψυχαῖς πενία. καὶ ἡμε
μακροφροσύνη ἡ ἀμνησικακία. οὗτος ἐν πλούτοις μεγαλο φρο
νῶν. τούτου δὲ καταφρονῶν. τὸ δὲ ἐν τοῖς οἰκέταις
μεθυμαχῶν. αἰσχρὸν κομιδῇ. οἰμᾶ πάντων δαίμων ἐπὶ πᾶ
σι τούτοις πάνυ δίκαιον. αἰκαὶ ἐξ ἄρας, τοῖς κοῦλο
μένοις ἐξεῖναι ἀνιέσθαι. σοφία δὲ. οὐκ ὀνητὴ νο
μίσματι νικῶμένοι. οὐδ' ὁτῳοῦν ἄρα. ἀλλὰ δῶρα καὶ
ἐπακτὰ. καὶ πεπραάσκεται. νομίσματι δὲ καὶ οἱ, τοῖς λό
γοις τοῖς ἀφθάρτοις. τοῖς βασιμικοῖς χρώμενοι: ~~~~~

πῶς χρὴ περὶ τὰς ἐστιάσεις ἀνίεσθαι:~

λπόδος δὲ ἡμῖν τῆς λογικῆς ὁδοιπορίας ὁ κόσμος. ἀλλὰ καὶ
αἱ πανηγύρεις αἱ μεταγενέστεραι, καὶ παροιμίαι ὁμόσαι. ὁ
μὲν γὰρ ἐπὶ μεθυστικοῦ αὐλὸς ἅμιλλος. ὁρᾶ πληκτικὸν ὀχλ
ἄγας. τῆς ἀδημονίας ὁ κόσμος. ὁρᾶ δὲ, καὶ μέθη.
τὰ ἀμόναρα πάθη. μακρὰν ἀπῳκισμένα τοῦ ἡμεδα
πῶν χοροῦ. σύμμετρος δὲ παροδίαν ἡδύς ἐστιν. παρ
οιμίαι. ἡ πανηγύρεις δὲ, ἐπὶ τοῖς μέθης ὀκλητικῆς.

ἐπὶ τὴν τῶν ἐν ψυχαῖς πενίαν.

ἐπὶ τὸν πλοῦτον ἄριστον.

ἐπὶ ἐστιάσεως

ἀνεξιστάσθων κόσμος
ἀναχωρείτων:-

ἀλλὰ

συντεθειμένος

λαστοι καὶ καλεῖται ἡ μουσική, ἐστὶ πάθος ἐπὶ σύροισα-
τὸν λόγον τοῦτον. τὴν μὲν τοιαύτην δὲ τὴν θεϊκήν, δὴ
ἀφορίζομεν. τὰ μὲν τὸ σῶμα· αἰνεῖ τὸ αὐτὸν ὃν λύρᾳ σάλ-
πιγξι· τὰ δὲ τὸ ἦθος· αἰνεῖ τὸ αὐτὸν ὃν τριβωνίᾳ· ὅτι τὴν γλῶτταν.
τὸ ταμιτήριον λῶ· καὶ ὃν κιθαρῳδίᾳ αἰνεῖ τὸ αὐτὸν· κιθά-
ραν ὀφθῶ. τὸ τόμαν· οἷον ἡ πλήκτρᾳ ἐκρουόμενον τοῖ
σπι· ὃν τυμπάνοις καὶ χορδαῖς αἰνεῖ τὸ αὐτὸν· τὴν θε-
κμοίαν μέλη· τὴν μελθισθεῖσαν τῆς σαρκὸς τὴν αὐ-
λητικὴν. ὃν λύρᾳ, τοῖς ἔμπροσθεν· ὃν χορδαῖς καὶ ὀρ
γάνοις αἰνεῖ τὸ αὐτὸν· ὄργανον. τὸ σῶμα μέλη τὸ λύρι-
κὸν· καὶ χορδαῖς· τὰν νόμον αὐτοῦ· δι' ὧν. ὃν ἁρμο-
νίᾳ ἡ μιξολυδιστὶ· τὴν τάσιν· καὶ ἐκρουόμενον τοῖ σπι· τὸν
φθόγγον αὐτοῦ δι' ὧν οἱ τὸν ἀνθρώπινον· αἰνεῖ τὸ
αὐτὸν ὃν κιθαρῳδικοῖς ἁρμονίαν· κιθαρῳδικὸν. τοῦ τόματος,
τὴν γλῶτταν μέλη· κιθαρῳδικοῖς ἐκρουόμενον χέλυν·
διὰ τοῦτο ἐνθυμοῦνται τὴν ἀνθρώπινην. πᾶσαν πρὸς
αἰνεῖ αὐτὸν τὸν κιθαρῳδόν· ὅτι πᾶσαν κιθαρῳδικὸν ἐνθυμεῖται
πρὸς. ἁρμονικὸν γὰρ ὁ σάλπιγξ ὀργανον ὁ κιθαρῳδικόν.
τὰ δὲ σῶμα· κιθαρῳδικὸν ἡ τὸ τόμα· ὀργανα ἀνθρώπου τὸ
μὲν καὶ φωνὴν ἐνθυμιάμενα· κιθαρῳδικοῖς ἐκρουόμενα· τὸ δὲ
ὀνομάζεται καὶ χορδαῖς ἐνθυμιάμενον· τὸν λόγον αὐτῶν· τυμπά-
νοις μὲν· τῇ σάλ-
πιγξι· συρίγξι δὲ· ἁρμονίαις δὲ· αὐλοῖς δὲ· πλευτίοις
καὶ κιθαρῳδικοῖς καὶ λυρικοῖς· καὶ ἐκρουόμενοι μὲν· κιθαρῳδικοῖς·
καὶ κιθαρῳδικοῖς· καὶ λυρικοῖς· καὶ αὐλοῖς· καὶ
κιθαρῳδικοῖς· καὶ αὐλοῖς· καὶ τυμπάνοις· καὶ αὐ-
λοῖς· καὶ ἐμπνεόμενοι· καὶ αὐλοῖς· καὶ ἐμπνεόμενοι· καὶ
ὀργανικ

τὸν γὰρ τῶν λόγων, ἀπὸ διαμέτρου καὶ ἡ τοῦ ῥόμβου τοῦ.
οἰκεῖόν τὸ ὅτι μέλλοι ονσι ἂν προσθεῖναι λόγον. μὴ οἰκεῖ
ἀπὸ μέλλοι ου ἢ τοῦ φερομένου. τὸν γὰρ οὐκ ἔστι δυνάμενον
ἴσαμον, τοιοῦτον καὶ τὸν σαπρὸν. οὐδὲ μὴν δυνάμενον σα
πρὸν, τοιοῦτον καὶ τὸν καμὸν. καὶ ταῦτα ἀμφισβήτ: καὶ
τοῦ διαμέτρου ἢ μέλλοι σθαι. ὁ τοίνυν τοιοῦτος μέλλων τὸ ποι
οῦν ἐξοικειωθὲν τῆς λιμβδαπῆς πολιτείας. τὸ λοιπὸν καὶ δί.
λιμὴν αὐτοῖς ἔσεσθαι τρόπον μέλλοντα ποιεῖν. ἄτοπον γάρ. ἐὰν
ἄκροα τὰς μεγάθεσι κεῖσθαι, τούτων δυρίσκεσθαι
μηδετέρας. τοιοῦτον δὲ ἔστι ἄτοπον τρόπον. μέλλοι ον αὐτὸν
σουδαίζειν μὴ ἔσεσθαι. τοῦτ' ἔστιν. ὀφύκριτον καὶ κατα
μέλαφον. ἢ γὰρ μέλλοι σοσχηματισθῆναι, κατασκήπ
τον ταῖς πομπαῖς ὁρῶν ταύτην. οὐ καὶ ὑπομένειν.
πόσα ἀν ἢ κότος, τὸν δὲ τοσοῦτον, ἔσεσθαι τὸ μέλλοι ότερο
σχηματιζόμενον ἀνασοχοίμεθα, κατὰ τὸ πρόσωπον.
οὐκοῦν εἰκὸς τὸν ἔσεσθαι τὸ μέλλοι ότερον μεταρρέοντα μὲν
ἀεί ποτε. καὶ πόσα ἀν κατὰ τοῦτο λόγου ἔσεσθαι δηλοῦσαι
μὲν ἡμᾶς τε καὶ φαίνεσθαι μέλλοῖοι. τὸ τιμιώτερον
πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις κατὰ μικρὸν κόσμοι
τὸν λόγον. χαλεπὸν οὖν. ἔσεσθαι δηλοῦντα ταῦτα. ἔσεσθαι μὴ
δὲ ὁ τῶν μέλλοι όντων λόγος. τοιοῦτος ἀκροατὸς ὄχλος.
δὴ αὐτῶν ὀνομάτων αὐτῶν. ἔσεσθαι τὰ αἰσχρὰ τῶν ἐν
θάδε ὄντων. χαριέντως τοῦτον τὸν μέλλοντα ποιητέον. ἁρμό
κατὰ αὐτὸν τὸν μέλλοντα. ἔστι σοφιστέον. καὶ γὰρ αὖ, καὶ
αὐτὸς. ὃν μὲν δὴ τρόπον ἐξαρέσκος. ἐμφαίνεσθαι κοσμι
ότητα. μὴ ταύτην δὲ χαρᾶν. ἀκολασίαν ἂν δέξεσθαι
ται. ἁπλῶς γάρ, ὁπόσα φύσει καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν,
ταῦτα οὐκ ἀναιρεῖν ἐξ αὐτῶν δεῖ. κάλλιον δὲ μέρος
αὐτοῖς, καὶ καιρὸν ἔσεσθαι τὴν ἡδονὴν πρέπον ται. οὐ γὰρ ὁ
πᾶς μὴ γελαστικὸν ζῷον ὁ ἄνθρωπος. γελαστὸν τὰ πάντως.
ἔσεσθαι, οὐδὲ ὁ ἵππος χρεμετιστικὸν ὤν. χρεμετιστέον

ὁ. χριέντως τέον
οὐ γελωτοποι
ητέον:

ὁ κωμῳδικοὶ λόγος:

ὁ ἄνθρωπος γελαστικὸν ζῷον
ἄνθρωπος, γελαστέον τὸν

ὁμοίως τὴν ἀποχρησιμοποίησιν ὁ ἀπόστολος· πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλά τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν· καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως· πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν· γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις· καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνῆκεν· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία· εἰδέναι γὰρ τοῦτο ἐστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ· μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γάρ ποτε σκότος, νυνὶ δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν· διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός· βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν· διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ· αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ· ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος· ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί· οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ

καὶ

ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως

ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ

τὰ ἐλεγχόμενα

ωδεμίαν τὴν τιμὴν αὐτοῦ:~ ssssss

ἐκάθισαν. πρὸ τροσαὐτῶν μὴ ἐκτάνησι χάρα.
οὐκοῦν προσκτηδητέον, ἵνα τὸ λαμπρύνῃ ἀνατεθῇ
μένοις, τοῦτ᾽. οὐδὲ μὴν ἐν γε μὴ χομένοις, παρεκτά
νειν μέχρι τοῦ λοῦ χεῖλη. τῆι ὀφρυοτρήσει τὴν ἄκρασι
ἀνόμολογοῦντας. ἀμείνους δὲ ἐν τοῖς μαθηταῖς, προσκε
μένοις φαίνεσθαι. καθάπερ τὰ θήρια τῆι ὡραῖ. οὐ
δὲμὴν πλάνησιν ὅτου προφέρεσθαι. οὐ γὰρ ὁ τοφαί
νεσθαι ἀλλὰ τοφέρεσθαι. προαγαγέσθαι δὲ
τῶν πολλῶν. καὶ τοὺς συμποσίου ἐπιζήτησαι, ἐν ᾧ κῶς.
ἀνδρὸς σώφρονος. ἐν ὥραις γὰρ φιλεῖν ἀναγκαῖ
ον. μὴ οὐράγαθ. καὶ ἀπὸ τραπέζοις ἐν ὄν. ὅλως
δὲ οἱ δώδεκα. προσκαλεσάμενοι τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν. οὐκ ἀρ᾽ ἐκεῖνον ἐποίησαν, καταμάθωμεν τοῦ
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. δικαιοσύνης ἀπέχεσθαι. ἐφ᾽ ᾧ τοῦτο
ὑφυλάξασθαι. πολλοῖς μᾶλλον ἢ περὶ μαρτίαν ὄφε
λον. οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι ἀποστολοι. τοῖς κατὰτὴν ἀν
πόλιαν. καὶ συρίαν. καὶ μυσίαν ἀδελφοῖς, ἀπα
λοῦσι τοῦ. ἔδοξεν ὄφασαν τοῖς πνεῦσι τοῖς ἁγίοις καὶ ἡ
μῖν. μηδὲν πλέον ἐπιτάσσεσθαι ὑμῖν βάρος. πλὴν
τῶν ἐπάναγκες. ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων. καὶ αἵ
ματος. καὶ πνικτῶν. καὶ τῆς πορνείας. ἐξ ὧν διατη
ροῦντες ἑαυτοὺς. εὖ πράξετε. φυλάττεσθαι δὲ
τὰς παροινίας. ὡσαύτως καὶ τὸ κωμάζειν δέ. ἀμφο
τέρων γὰρ, ὑποσύρουσιν ἀδαμάτων. ἡ μὲν δὲ καὶ μᾶλλον τοῦ
ἐρᾶσθαι ἐξαισίων. καὶ δακρύων ὑπερμάχων.
πολλάκις γὰρ, οἱ οἶνος μὲν οἱ κακχάσαντες τοῦ ἐπι
πλέον. ἔστασαν μέν τοι. ὑπεληθησαν οὐκοῦν δόπους,
παροινίαι τινὶ παραπεφόμενοι, εἰσοδάκρυα. οὐ
παύσεται γὰρ τοῦ λόγου. καὶ τὸ ἐκθυμίνεσθαι. καὶ τὸ
ἐνυβρίζειν. προβύτας δὲ, ὡς τέκνα ἀφορῶντος
τοὺς νέους. ὡσαυτὶ αἱ τατα μὲν. ἐποδὲ που καὶ

τὸκὸφεσθαι φησὶ.
καὶ εἰτοφέρεσθαι.

ἐν μὴ ἐξαπατᾶνι
στασο ὑπρασία
γάρ ἐστιν ἡ ἔφυ
στερισάπαξις.

ὁ δὲ ἐν δεῖπνοις
πρέπων πρὸ νεωτέρου.

παίζοντα πρὸς αὐτούς. ἢ ποῦ τὸ σπουδαῖον τοῦ. ὃ
σαφῶς δηλοῖ τὸ δοκιμον αὐτοῦ. ἀμέμπτα πρὸς τὸν
αἰσχυντηλόν. καὶ ἀοπτηλόν. ὅτι χαρίεντα εἰ σαφῶς
λέγεσθαι. ὁ δὲ ὁμοίως νικᾷ, ὅτι κανονικῶς. τὸν ἀοπτῶν
τα. οὐ παίζοντα λαμβάνων. ὅτι τὴν φλαρτοῦν μόνην
αἰδῶ. λέγει τοὺς αὐτὴν ἀσκοῦντας. ὑμφαίνουσα χαρίεν
τως. τὰ πρόσωπα τῶν αὐτοῖς χρωμένων, ἢ αὐτῶν τῶν
φαύλων. ἃ μὲν πρόσεστιν αὐτοῖς ἢ ἀκολουθεῖ. ὅτι
μοι φαίνεται καὶ αὐτὴ ἢ διαλεκτικὴ. ἢ αὐτοῦ μὲν πρό
σωπα. ὡρῶσα τὰ πρόσωπα. ἀμέλει. τοσοῦτόν τι
ὅτι ἐμφαίνει, ὁ τὸν ὕδρωπα τὴν καὶ σαφρονα. πα
ρῶν φαίνεται καὶ μεθύοντα μέν. ἃ δὲ καὶ ἃ ὑπνῶντα δη
λοῖ μεμασμένον. λάμπον πρὸς ὑπνῶντα ὑμῶν
ποιοῦσι. πρέπει γάρ σοι. ἀμφὶ παραπαίοντα δίκαιον
λάμπον. καὶ ὃν ἀκριβῶσαι ὅτι σιμόν. μᾶλλον
σκε. καὶ σοὶ, ὅτι πρέπει σοφία. λάμπον ἢ χρῆ
σασθαι. μόλις. δὲ ὁ ὑπνῶντα δῆλος. κἂν φαίνοιτο
λον. ὁμοίως. ἀμφὶ δὲ, οἱ διαλεγόμενοι, τὸ
σῶμα τὸ σῶν. τῇ συμμετρίᾳ παραμένοντος.

ἐγὼ δὲ τὴν
δοκῶ.

ἄφρων ἡ τῶν
γυναικείων
ἀσυνήθειαν εἰρῆ

τὸ τε γὰρ γλῶν ὸν τὴν προφορὰν μακιόδεστατον· τό τε
ἀνιλιλιστον πρὸ τοὺς τόλμας φ φάλλοδες. ἀν αι δὲ τοῦ·
ὀμαφάκοὺ σον τας· καὶ τὸ μὲν. ἀγνήφας· τὸ δὲ. αὐτα
νάσ τὸ κμιφιον· αὐτὸ δὲ καὶ λι φιλον φλία, κορυ
νίκλιο ὸν ολεγ· λόγον ἐκ φ τόλοσ λιμῆν· λι ἀταραξία· καὶ
τοῦτο ἀρ αὐτὴν· τὸ φρλιμλιοι· πρὶν τὸ ἀκοῦσαι σο·
μλι ἀποκρίνου ρλῆμαι· ἀμλιὰ καὶ τὸ τοῦρ μενον τὴν
φωνλιὸν· ολυμδρίον· σοφρονοδὲ· καὶ τὸν τὴν φω
νλιὸν· μὴ μετρημένον· μέδοσ τε ἅμα· καὶ μλίκιοσ· καὶ
τάχοσ· καὶ πλίδοσ· ἄρνον τοσ τὸ φθέγμα τὸ αὐτοῦ·
Οὕτω γὰρ μακρολλιτόν τοσ τὸ· οὕτω πολυδρλιτόν·
οὕτε ἀδολεσχλιτόν· ἀκούδὲ προλαμδοσ· καὶ σωδρ οσ
μένωσ ὁμμλιτόν· καὶ γὰρ αὐτὴν τὴν φωνλιὴν, ὡσ τόπο σ
ἁπλῆν· δρ καιοσύνλιοσ μεταδοτόν· Τοῦτο ἀκαιροβόασ·
καὶ τὸ ιὸ κοκράκτασ· ἐπὶ πομπόν· Ταύτην γὰρ αὖ, τὸν
φρόνλιμον· πλησιόν λιλιόσατο ὁ σοφρων ὁ δραστὸσ ὁτὶ
μόνοσ ἀμεταφορὸ ἐστὶν· ὁκολοία· ὁσ ἂν ὅτα φρονλιμλιοι·
ἀκοσμότατο σοφλιστλιὶ δλῇ· μαὶ· αὐτὰρ οὐ κατὰ κόσμο·
φορικρὸσ γὰρ ὢν ἀποφλιαι αὐτοῦ· ἀνλιρ μεσοσοφόδλιον·
Τὸν γοῦν φλιαφων, καθαίρ τὸν παλαιὸν ἱπποδλημά
τον· Ταὐτὸν ἄγλια· ὑπὸ τὴν καλλιαν ἱκατατέφριπται·
μόνλιδὲ λιλοῦτα· πορφλιρόδαν φορμλιδλιων· Ταὐ
τὴν τοι μοφθλιάτατα λιοφία παραμφ· μὴ ἄνδο
λόχφ· ὃν πλίνθφ πρόδλητον· ἄμοσθεν δὲ λιμοῦν
φλιν φλυαρίαν ἐκκόποισα, θεόθεν ἀρχοισα, μετθι
άσφν νομοθετοῦσα· ὧν δὲ πόσο· μὴ δλητρώσλιο
λόγον ὃν προσδεχλιῆσον· ποτ ποισομοὶ δὲ, καὶ συριγμοὶ·
καὶ οἱ δι αὐτοῦν δακτύλοον τόφοι, τοῦν οἱ λεφοῦν οἱ προ
κλητικοὶ· ἄμοιροι σημασίαι οὖσαι λογικοῖσ ἀμοισ· ἐκ
κμητον· παραι τλητὸν δὲ· καὶ τὸ σωφρὸν ἀποπτύφν·
καὶ τὸ ἀρέσκεσθαι βλαιότητον· μὴ δὲ ἀποκλίνοδε

ἐκ τοῦ ἀκούειν ἐστὶν ἡ ἀλήθεια· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστίν· ἀλλὰ τοῦ ἀκούειν ἐστὶν ἡ ἀλήθεια· ἐκ τοῦ προκλητικὸ.

ΑΤΟΝΕΙ· ΤΟΜΑΡΤΑΛΟ
ΦΩΝΟΝ ΔΦΟΛΙΓΟ
ΓΩΝΙΟΝ ΕΙΝ ΕΙΡΗΝ
ΤΟΜΕΓΑΛΟΦΩΝΕΙΝ.

C-Δ ΤΟΕΙΡΗΝΙΚΟΙ· Τ
ΑΝΑΡΑΞΙΑΝΑΥΤΗΝ·

† ΠΡΟΧΑΛΙΝΟΣ ΚΑΙ
ΣΥΝΔΙΑΤΙΚΟΜΕΝΟΣ·

ΜΕΓΡΟΒΟΑΣ ΚΟΝΠΡΟΣ·

ΙΓ. Π ΑΠΟΥΣΑΜΟΥΝΑ
ΔΗΜ. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΤΑΔΕ
ΤΑΥΤΑ ΕΦΗ ΕΠΟΡΜΑΛΑΜ
ΒΑΝΕΙ· ΑΛΛΑ ΗΜΕΙΣ
ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΤΟΙΣ ΞΕΝΙ
ΚΕΩΝ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΟΥΚ ΕΦΑΝ
ΚΑΙ ΜΟΙ ΚΡΙΝΟΥΜΕΝΟΙ ΦΑΙ
ΝΟΙΜΕΘΑ· ΑΛΛ
ΟΙΜΑΙ ΜΕΝ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙ
ΓΕΛΕΙΟΝ ΤΟ ΛΟΓΙΟΝ·
ΕΩΣ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΩΝ
ΥΠΕΡΧΟΜΕΘΑ ΦΑΦΩ·
ΕΥΘΕΩΣ ΕΙΣ ΠΡΟ
ΣΕΧΩΜΕΝ ΑΥΤΕΚΤΕ
ΛΕΙΜΕΙΜΕΝΑ ΑΝΑ
ΜΕΝΕΙΚΑΣΤΕΡΟΣ
ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΟΠΟΙΑΣΤΕ
ΣΙΝ ΠΟΤΕ ΕΙΣ ΦΩΝΗΝ ΠΕΡΙ
ΜΕΤΡΟΝ ΟΜΟΝΟΗΤΟΝ
ΛΟΓΟΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΑΠΟ
ΠΛΗΡΟΥΝ ΔΕΔΥΝΗΜΕΝΟΙ ΠΑ
ΡΑΛΙΠΕΙΝ ΤΟΥΣ ΕΜΠΕΔΕΙ
ΤΟ ΠΟΙΗΤΗΝ ΕΠΙΦΑΙΝΕΙΝ
ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΤΟΝ Η ΘΕΟΝ

παρ ἀπό τον· το χαστόν γάρ, ἀμπί γάπι τῶν συν δω
χουμένων· μι ἀποσπᾷ ξοσιν ἀπὸν αντί ασ, τὴν τοι
άν δο ἀκοσμί αν· ἰϊ· ἰκατίμορόσ ἄτην ἀκρασί ασ· οὐ
γάρ ἰκατὰ τὰ αὐτὰ τοῖσ βουσίν, καὶ τοῖσ ὄνοισ· ἰϊ φά
τνη ἅμα· ἰκαὶ ὁ λο πρόων· ἰκαὶ γάρ οἱ πολλοί, ἀπο μίτ τον
ται· ἰκαὶ πίνουσιν ἅμα ὃν τοῖ αὐτοῖ· καὶ δὴ πνοὶ σι·
παρ μὸ δὲ, ἅ τοι ἀπὶ γένοι το· ὡσ ασσυρ ἀμφί, ἰκαὶ ἰϊ ἐρ μῆ
δλίξ ιχήν δλίσ τοισ πλησίον τοῖ τόφοι· τὴν αὐτῶν
κατα μαρ τυρῶν τασ ἀπαι δα σί ασ· ἀμμίμνειν· παρα
σθμπέα· ἰϊ ὁρ μῆ· ἢ σιχῆι ζων τοῖ ὁκ πνο μὲν οι αἰξί,
σχηματί ζομένοι κοσμί ασ τοῖ τόματι· ὀ ιχί δὲ τε νι
κῶν δ' ἰλλων προσσω πέων, δι ὁλκομένοι καὶ κεχλυνό τη·
παρ μὸν δὲ τὸ παρ ακτικόν· ἀφ αι ρέσ σον· ἀπολαβο μέ
νοισ πράσσ τασ ἂν ασπο άσ· ταύτην γάρ· δοκίμω
ν άτατα τὴν ἀδρό αν τοῦ στό ματ ὴν ὃν ἀπο σβέ
σον, οἱ κο νομοῦντα τὴν δ' ἔξο δον· ὡσ ἰκαὶ μαθεῖν πά
ρα σθαι· ἰϊν τι καὶ συνεχόχι ὅλων αζόμενοσ ὁ ἀλίρ, πε
ρί τμνο μαι· ἀμφο χί ασ δὲ καὶ αὐτοχί ασ ζήμιο λον· τοπρο
σθήναι τοῖσ λίχοισ θάλφν, μι οὐχὶ ἀφαι ρῶν· οἱ δὲ
διαμφί φον τες τοῖσ ὁδόν τασ· αἱ μάσον τες τὰ οὖν
λα· ὀφί ισ τε αὐτοῖσ φασιν ἀλυδῶσ· ἰκαὶ τοῖσ πλησί ον
ἀπ' ἀλλῶσ· μαὶ μὴν, ἰκαὶ τῶν ὄτων οἱ γὰρ γαμψωνυχοί·
καὶ τῶν παρ μῶν οἱ ὀρθοδακτυλοι· ὁ δόντασ δ' οἱ λημνοί·
πορνάσασ ἀκολαίσου μόλυβδη τικοί· ἰκαὶ τὰσ ὑπὸ ἡνδε
ἀσχημοσύνασ· παραιτητόν· ἰκαὶ τὰσ αἰσχρολογίασ
αὐτῶν· καθαρὸν δὲ ἰκαὶ τὸ μόμμα τασ· ἰκαὶ ἰϊ τοῦ
τραχήλου ἐπιστροφή· ἰκαὶ ἰϊ κήρυκοσ ἰδανδικόσ· ὃ
ἰϊ τῶν χειρῶν ἰκατὰ τὰσ ὁμιλίασ προφορά· καὶ
θόλομαι, ὁ χρῖται νόσ· ἰϊφθορίασ· ἰκαὶ ἰϊσυχίασ· ὃ
γαμήλιοσ· ἰκαὶ ἑρμῆνοσ· οἱ ἐκ Θράκην·

εἰ μέροις καὶ στεφάνοις χρηστέον:

στέφανον δὲ λιμὴν. καὶ μύρων χρῆσθαι. οὐκ ἄν φαίη
3 λέλαρ ἄσιδωρος. καὶ ῥᾳθυμίας. μάλιστα γὰρ τρυφῶ
σι τῶν νυκτός. οἱ δὲ τὴν ἀμάραντον μύρου παραιτοῦν
ται τὸν ἄριστον. ὁμοιάσαι λιμνὴ τοῖς ποδὶ λίμνῃ τοῦ
λ ἵππου. καὶ λίμνην αὐτῶν. οἱ δὲ δι, καὶ χρισοῖ. καὶ λίθοι τιμίοι.
Τοῖς παλαιοῖς τῶν ὑμεναίων. ἀναδουμένοις βασιλάς.
λ ἀμέλιμνη γυνὴ, μὴ δῆτα τοῦ δήου μεταμαθοῦσα. ἐπὶ γὰρ λίμνῃ
ἁμαρτωλός. ὁ πορνικὸς τὸ τὸ καλλιστον ἦν αἱ παρ αὐτῇ,
τὸ μύρον. τούτοις τῆς μελέτης τὸν δεσπότην. ἀμέλει, καὶ
τοῖς κόσμοις τοῦ σώματος. ταῖς θριξὶ ταῖς ἑαυτῆς. ἀν
σκῶντες, τὸ πρὶν τὸν τοῦ μύρου. ἐπὶ σὰν δοῦσα τοῖς κοῖ.
μεταποίας δάκρυα. ἀφ αὐτοῦτο ἀφ ὧν ἐν τοῖς αὐτῆς αἱ ἁ
μαρτίαι. δύναται δὲ τοῦτο. σύμβολον ἦναι, τῆς δι
δασκαλίας τῆς μυρεψικῆς. καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ. μύροι
γὰρ ἐσθλὰ ἀμφότεροι οἱ πόδες. θεϊκῆς αἰνίττονται
δ διδασκαλίαν, ἐπὶ ταπεινότητος. μεβάλης ὁ
δόσεως. ἐξ ὑμῶν γὰρ ὁ θόρυβος αὐτῶν. ἐπὶ ταπόρα
τα τῆς γνώσ. καὶ ἡ μὴ φορτικὸς ἂν ἦναι δοκοῖ. οἱ πό
δες οἱ τῶν ἱερῶν. οἱ μεμυρισμένοι ἀπὸ τολοίφην. προφητεία.
τῆς ἀποδήσεως τοῦ σώματος. ἀϊοὺ μεταλαβόντες πνς.
Οἱ γόνυ πεπικότησαν τῶν τῶν οἱ κουμένων ἀπόστολοι.
καὶ τὸ ἀναλλίον κηρύξαν τες. πόδες ἀληθορόων ταχῶ.
πρίων καὶ διὰ τοῦ ταχέως δρόμου προθέοντες τὸ πρᾶ.
γμα. προσωμοίωσε μὲν ἡ τὸν τόπον. οὗ ἔδησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ. τοῦτ ἔστιν. οὗ ἔβλασφήμησαν οἱ πόδες αὐτοῦ οἱ ἀπόστο
λοι. διὸν κηρυσσόμενος. ἐπὶ ταπεινὰ ἦν κηρύττειν.
δάκρυσι δὲ μεταμοίαθη. καὶ λυομένη αἱ τείχε. φι
λοκοσμίας ἐκλιμώσασα ἀπαγωγῆς. καὶ τὴν μετὰ τοῦ
κηρύγματος διὰ τοῦ κρίτην. ὃν ὑπομονῶσα τῆς
παλαιᾶς ἐκκλησίας. διὰ τὴν πίστιν τὴν ἐν βαπτίσμα

ΑΥΤΗ ΕΥΝΩΔΙΑΣΕΝ

τὸ ἀπὸ λιβὸς μέρος· καὶ τὸ ἀπὸ τῆς κύπρου· καὶ λι
βὸς δὲ ὁ λιβὸς παρ' αὐτοῖς· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ῥόδου
ἄλλημα· καὶ τὰ ἄλλα· οἷς ἡ χρῶν τοῦ γυναικεί-
ου χρώτ· καὶ ξηρά· καὶ τὰ ἐμπαστα· καὶ ὑπὸ θυμ
ώδη μέρα· ἐστὶ νοῦ τοῦ παρ' αὐτοῖς ὁ σκευάς,
πρὸς ὃ ἁπλοῦν τῆς ὑπὸ θυμίασ· ἐστὶ θυμίασ· τὸ ἀκό
ρφον τῆς δωδίας· διὸ καὶ ὁ μιθριδάτης ἀπαρρακα
λίας ἀπὸ πρόσωπον· αἱ δὲ καὶ τὰς ὀφθαλμὰς καὶ τὰς
πρώμνας· καὶ τοὺς οἴκους· ὑπὸ θυμοῦ σὺν τε καὶ κα
ταφραίνουσιν· μονονουχὶ δὲ καὶ τὰς ἀμίδας· ὃ
ΕΙΣ ΠΛΑΤΩΝ ΑΙΝΙΤΤΕΤΙ· ἔστι καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν τῇ κράσει· ἀμφιδόκιοι, σχε-
τλιάσαν τε τῆς περὶ τοῦτο ὠδῖνος· τὸ σὺν τοῖς
μέρεσιν ἀποδλακῆσαι τὴν τε τῆς ἀνδρωνῖτιν
ὀκοδομήσασιν· ὡς καὶ τοὺς τεχνίτας αὐτῶν τοῦ
μυρεψοῦ· τῶν ἀνομομερῶν ἀπολαύσαι πόλεων·
καὶ τῶν ἀρχαίων θείων· τοῦ βαλσάμου· ἀπολαύ
σαι καὶ αὐτούς· ὁ γὰρ θυμὸς δρεπτὰ ἄκανθα, καὶ
τρίσκατα· ἐστὶν ἀμπελάδος παρεσθαι πόλιν·
τρίδακα καὶ κάμα· τοῦ μὲν ἀνδρὸς τοῦ παρ-
μένων μέρους· ἀμπελακομαθῆσαι ὀζᾶν· γυνὴ
δὲ ἀπὸ πνεύματος· τοῦ ἀμέματος· τοῦ καθολι
κοῦ· μὴ δὲ ἀπασμάτων· καὶ μύρων· ἃ δὲ τοῖς
σωφρονοῦσιν ἀμυρόσοις τρίσκατα σὺν ἀμέ
λεσι· ἅ δὲ τὰ πρὸ μὲν ἡμέρας· τοῖς πᾶσι· τοῦτο
σκευάζεται τοῖς ἀρίστοις εὐωρίμοις· ἀμπελάδος ἄμμε
μα· ἕκτον οὐγγίου ξυνθλᾶσθαι ἀρωμάτων τὸ μέ
ρος· τοῦτοι καὶ αὐτὸ ὁ κῶν σὺν ἀμέλεσθαι τοῖς μέ
ρεσι· ὡς δὲ ἀδῆλον μεμίνηται· δὲ αὐτοῦ τρίσκατα,
ὁ δὲ ὁ δὲ σὺν· ἔλαιον ἀμμιάδος παραίτοις μὲ
τόχροσον· σμύρνα· καὶ σακτὶ· καὶ κασία· ἃ
ποτοῦ μάτων σὺν· ἀμμιάρ μιλάδος μὲν,

πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ ἢ κοινὴ γραφή· καὶ γὰρ αὐτὸν ὅλως
οὐκ ὄντα ποσὸν παρὰδὲ τῶν ἀρχαίων· ἢ τοῦ ὅλου· καὶ ὧν
ῥητῶν· ποιὸν μέγεθος· ὡς οὐκ ἔστιν ἄμετρον ὃ τι· οὐκέτ-
τι δυνατὸν ἄνευ διορισμοῦ τῶν μερῶν· οὐδὲ περὶ τὸ ὅρ-
ιζειν δυνατὸν ἄνευ τοῦ μερίσασθαι· ἅμα δὲ τὸ
μὴ ποιὸν τῶν μερῶν ποσὸν δυνατὸν· οὐ δυνατὸν· ἅμα δὲ τὸ
μὴ ποιὸν τῶν μερῶν ποσὸν ἄδιαιρετον· οὐ δυνατὸν· ἅμα δὲ τὸ
ἄμετρον ἄδιαιρετον· ὁ ποιεῖ καὶ τὸν ὅλον ὄντα ὧν γένεσιν
ἀμέτρητον ὁ τῶν ἀριθμῶν· ἢ δὲ ἄφραι
Νοσαι ὧν αἱ μὲν, βάπτουσαι μὲν τὸ ποιόν· μερίζου
σαι δὲ τὸ τρίχα· ποιόταται τὴν τοιαύτην φύσιν ἔχ-
ουσι τὰ ἀρώματα, ἢ μὴ ἀρωματικὰ ὄντα· διὸ καὶ ἀνεμίκτοι
τοῖς φαίνονται, οἱ μερίζόμενοι· ὁ δὲ ἀνεμὸς· ποιό-
τατος ποιός· ἅτε γὰρ ἀναίσθητος τρίχὸς διαιρούμενος· ἅτε
ὢν δύναται θερμὸν τῷ ξηρότητος, τὴν οἰκείαν τῷ τε
χὸς ὑγρότητα μόνον, τροφὴν τὴν ὑγρὰν· καὶ ποιόν ἀ
ποτελούμενος· πῶς δ' ἂν ἔχοι τὸ ἀρωματοῦν μὲν τὰ μόρ-
δια αἰσθητὰ ποιά· οἷον θερμὸν τὸ ποιόν· καθάπερ δὲ οἱ μύθοι,
ῥιζοτομοῦντες· διὸ τῷ ὁ δριμὺς ἀνιχνεύοντα ταύτη
ρία· οὕτως ὅλως περιέργου τὸν μερῶν λόγους
ἢ θερμὸν οἱ σώφρονες τοῖς ἀσθενέσι· τοιαύτη δὲ
καὶ τὸν πυρὸς ἰσχύς· κωματικὸς πάροινος·
ἀνόρρος· μᾶλλον δ' ἄφαρον ἀμφοτέροις λάρ· λιπόσ-
μὲν γὰρ ὄφαι· λεπτὸν ὂν δρόσοις μαλακοῖς, πο
λλοῖς χρόαζον ἂν θεῖν· ὃν δ' αὖ τοῦτο καλόν· αὖ
τοῦ λεπτὸν καὶ ξηρὸν ἢ λίαν δύναι· καθάπερ τὸ σφ
μίτρας τρυφερόν· τὸ δὲ παχὺ ἄφαρον, ἐξαί
κὶ ἀραίου λεπτοῦ κοσμίσαν τας· οἱ κοι· περὶ φύσεως·
οὐσωφρόνων· οὐγὰρ ἀρμόδιον, ῥόδων κάμινῳ· λι'
ἴσις· λι' κρίνοις· λι' ἄγνοις ἢ τοιούτοις ἂν θεῖν·
χαὶ τὴν πυκάζοντας κωματικῶν, δι' ἂν θιζομένοις
τὴν χλόην· ὑπὸ γὰρ χαὶ τὴν ἄγνου, ὁ ἄφαρος
πορικάμινος· καὶ δι' ὑγρότητα· καὶ δι' ἀτυχρότητα·

ὁ τὸ τὴν ὠνὸν πρᾶσιν
ἀπὸ τοῦ χρείαν τῶν·
ἢ τοῦ τὸ ὠνὸν
οὐ γίνεται
πρὸς ἐκ
ἀσεως·

ὁ πολιάς ἐστιν
εἶν ποιεῖ τὸ
μύρον·

ῥινηλατοῦντες

ἀπὸ τὰ

ἡ τῶν οἰκιῶν οἰκοδομῶν. οὐ νοοῦσιν· ὧν αὐτοὶ ὦ
ν περὶ μισθοῦσιν ὧν· οὐκ ἄμοιρον, τὸν ὧν· ὁ λαὸς ὁ πολυάρι
θμος· οὐ πορίζεται τὰς τὸν λογισμόν· οὐ πόθεν ἔστι τοῦ,
τὸν ὧν ὧν ἡμῖν ἡσαστο·
τὸν σκοτισμόν· οὐ μὴ δῶν· τὸν ὧν· τὸν ὧν ὧν μ ἡσαστο·
ἀπομόλυβδον τὸ ἡμῶν ὧν· ἐδῆ ἐξον τὸν ὧν· ἱκανὸν
περίβλημα ὧν ὧν· τὸν λόγον· ἱκανὸν ὅταν ῥᾳδίως ὧν κα
λοῦργον· ἂν ἀσθενῶν ὧν ἀσθενῶν· διὰ τοῦτο τοιοῦτον
οὐκ ἔστι σφόδρα ἀπόν· τὸν φιλάνθρωπον ὧν· ὅστις μὴ ἐστιν τοιοῦτος,
ὧν· ὃ δίκαιον· ὃν αὐτοὶ παρ ὧν ἡμῶν ἂν ὧν δέξασθαι,
τὸν ὧν· τοῦτο αὐτοῖς, ὅτου μὲν οἱ μισθωτῆρες ἡ ἱκανοὶ·
τὸ δίκαιον τῶν δικαιοσύνης· τὸ ὑπὲρ παῖς ὁ νόμος
ὅστις μὲν οἱ, περὶ αὐτῶν τοῦ· διὰ αὐτῶν ἂν θαμβεῖσθαι ἂν
κατὰ θεόν· τὸ δίκαιον καὶ τοῦτο, τοῖς ὅτι καὶ λόγοις πο
λὺ μόνον· ὁμολογοῦσιν αὐτοῖς, τοῖς σὺν θελήμασι ἀξιοῦσιν
φίλον· ὅσῳ ἱκανὸν ἐστὶν αὐτοῖς· ὁ πόθεν ἀνοσιούντος· ἀπὸ θεὸς
ὅτι, τοῦ πόθεν σὰ κότων, ἢ τὸν δεδοξασμένον· ἀλλ
μάλιστα δὲ ἱκανὸν καὶ λαός· τοῖς ἐπὶ σὺ κότων· καὶ μὲν
ἱκανὸν σύμπλοκον ὅτι· δεῦτε τὶ καὶ ἑκάτερος θεόμαστος· βα
σανίσαι τοῦ αὐτοῦ τὴν κεφαλήν, ἢ τοῖς λιγόμενοι καὶ τοῦ
σώματος, πᾶν τὰ λιμὸν τοῦτον ἡμῶν· διὸ ὃν δίκην τοῦ
μόνον· αὐτὸς γὰρ τοῖς δὲ οἱ παῦσι· ῥιναμένου λιμὸς
ἀπὸ σκαμμάτων· καὶ ἁμαρτιῶν· ἱκανὸν τοῦτον
ἀνακαθῶν· καὶ τὸν δὲ ἀπολλύον ἱκανὸν γλίσχρος· ἢ κότος
ἐσθιόμενος ἔρημον· τοῦτο θαῦμα ἀπὸ τὸ κόν τρον·
καὶ λιμὸς μὲν, ἐξακόσιον· τριῶν μὲν σαφῶς· ἢ
οὖν καὶ ἀποκάτω· οἱ δὲ ἢ ἁρπάσματα κατάξαίνον
τας· ὅφοιο ἐξ ἐσθίοσθ τὸ χάρας, ἐπὶ λαὸν ἀπὸ
θεὸν καὶ ἀκάθαρτον· ἔχοι μέσῃ σοι ἢ ἄγγελοι μὲν σὺ κόν ὃν
ταῦτα ἢ πῦν· ἐσὺ γὰρ ὁ πολὺς αὐτὸς τῶν ὅλων·
ὁ πλὴν καὶ νόμος ἐσθῆν λιβάδος τοῖς λόγοις· καὶ τοῖ
μοσύ· καταξαίνειν ὅλου λόγου ἐσθῆν τὴν αὐτοῦ

κακὴ συμφορὰ τοῦτο

ι νεῖ ἐκ. βδ. ἐν. μ καὶ

οὐ γὰρ ἔκμοιον ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἅμα καὶ πανταλίτον
ὑπνον. ἀλλὰ ἀμοιβήν. διὸ καὶ παραλαμβάνουσι ψυχὴ
δι' αὐτόν. οὐ λύπη ῥᾳθυμίαι. ἀλλὰ τὴν τοῦ πρᾶ
γματος. ζῆν ἀπαύστως. ἐφ' ἑπτακοσίων ἀπονυστάκτων.
* ἔφασαν γὰρ ψυχοὶ ἡμῶν αἱ ὀφθαλμοί. περιζώσασθαι. ὃ
> οἱ λυχνοί. καὶ ὀμνοί. καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις. προσδε
> χομένοις τὸν κύριον αὐτῶν. πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γα
> μων. ἵνα ἐλθόντος. καὶ κρούσαντος. ἀνοίξωσιν αὐ
> τῷ εὐθέως αὐτοῖ. μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. οὓς ἐλθὼν
> ὁ κῦ. ἐγρηγορότας εὑρήσει. οὐδὲν γὰρ ἀνδρὸς ὕπνος,
> καθάπαξ τοῦ. οὐ πρὸ οὐδὲ τὸν θεὸν τοῦ. διὸ πολλάκις
καὶ τῆς νυκτὸς, ἀνίστησιν τὸν τε καὶ τὸν. καὶ τὸν θν
ἀνυπνίαν. μακάριοι γὰρ οἱ ἐγρηγορότες ἑαυτῶν. ζ ἐγρηγόροντες
αὐτοῖς ἀπαίσιον τε. ἀμύλοιον. οὐ ἐγρη
* ρως καθεύδομεν. καθάπαξ δὲ ἄνθρ. οὐδὲ οὐδενὸς ψ ἐγρηγόρασιν ἐν ἑαυτῷ δὲ ἄνθρ. οὐδὲ
ἄξιος. οὐδὲν μᾶλλον. τοῦ μὴ ζῆν τος. ὁ δὲ τὸ θεῖον οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ζῶντα.
ἔχων. ἐγρήγορεν. καὶ ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ καταλαμ
βάνει. οὐδὲ μὴ ὕπνος. ἐπὶ μὴ σκότος. ἐγρήγο
ρεν ἄρα πρὸ τοῦ θν. ὁ πεφωτισμένος. ὁ δὲ τοιοῦτος.
* βίος. ὁ γὰρ χρόνον ὃν ἐν αὐτοῖ. ζωὴ ἐστίν. μακαρίου
ἀνθρ. φῶς ἐστιν ἐν σοφίᾳ. ὃς ἀσκούσθαι μου. καὶ ἄνθρ.
οὐ τὰς ὁδοὺς ὁδοῦ φυλάσσει. ἐγρηγορὼς ἐν ἐκείναις
θύραις. καθ' ἡμέραν τηρῶν παθητοῦ ἐμοῦ ἐν ταῖς ὁδοῖς.
* αὐτοῦ. μὴ καθάπαξ ὡς οἱ λοιποί: ἀμελοῦντες ἐγρηγορῶ
μεν, φῶς ἐν ἐγρήγορεν. καὶ νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύ
δοντες. νυκτὸς καθεύδουσιν. ᾗ οἱ μεθύοντες. νυ
κτὸς μεθύσκονται. τοῦτ' ἔστιν. ὅν τοῖς τῆς ἀγνοίας
* σκότοις. ἐκεῖ δὲ, ἡμέρας ὄντος. νήφωμεν. παρὰ τοῦ
γὰρ ἡμᾶς. υἱοὶ φωτὸς ἐστέ. ᾗ υἱοὶ ἡμέρας. οὐκ ἐσμὲν
* νυκτὸς, οὐδὲ σκότους. ἀλλὰ σθῶμεν ἐκεῖ τοῦ ζῆν
τοῦ ἀληθινοῦ, καὶ τοῦ φρονεῖν γνησίως καὶ

ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΣΕΩΣ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ.

ἐλεφάντων. κατὰ τὴν ἐσθῆτα. ἐσθὴς γὰρ, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ
δόξα δὲ. καταμόνα. καὶ ἐπὶ τῶν ἐσθήτων. ὁ χάραξ δὲ.
καὶ τὴ ὑπὸ. τελεῖσθαι δὲ. ἀντὶ τοῦ χάραξαι. ἐφ' οὗ ἂν τι
χιλιοστοῦ. οἰγὰρ ἐπὶ ἂν ἐκ τῶν γάμων. καὶ συλλαμ
βάνῃ πάλιν. ἐπὶ ἐλαττουμένου. ἐκ γὰρ τῶν ἐσόμενων.
δηλοῖ ἂν. καὶ οὐχὶ τὸ ἐκ τοῦ μονὸν τοῦ ἐσθῆτος,
ἱκανὸν αὐτῇ γίνεται. σημαίνει ὀρμητήριον. τὸ
γὰρ ἐκτὸν πᾶν. ἐστὶ τῇ πληθύνεσθαι. σημαίνῃ
δὲ τὰ ἐν ᾧ. ἑκάτερον μέρος τοῦ ἐσθῆτος. καὶ
τέλεται τῇ ἐστὶ θυμίαν. καὶ ὀργάν. δηλοῦντο. ὃ
πλησίον μὲν τοῦ αὐτοῦ. ἀπέχεσθαι τοίνυν,
σφόδρα ὁρίζεσθαι. καὶ ἐναγκάλεον σημαίνει ὄν.
καὶ τοῦ προσώπου ὁμοίως ὁμιλίας. ἐξ ἀγκάλεως
καρίας. καὶ παραφορίας. καὶ μοιχείας. ἐξ ἀλλο
γένους. ἐκ τοῦ αἰνίγματος τοῦ δὲ ἀπορρήτου.
παρίνδεξε. ταύτῃ τοι ἂν ἀφανὲς δὲν, οὐδ' αἰνί
γματον. ἐπὶ ὁ αὐτὸς ἀπορρήτου μεθύοντος, γὰρ
μεθύει τῇ ἐξαγνίᾳ. ὑπορρηθέντος. οὐ μοιχάλεος.
οὐ παραφορίας ἐξαλλάττων. τὸ δὲ ἐξαίτημα τοῦ
λόγου. παντὶ δ' ἀπορρήτων ἀφανές. ἐξ οὐδὲν οὐδὲ
μὲν παρανόμητον. οὐδὲ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ
τοῦ λαοῦ. ἐστὶ θυμίαν γὰρ καλεῖ, ὄνομα. ὕψιος.
καὶ τὸν τῆς ἐστὶ θυμίας ἴσον. ὑψιστῶν ὁ πλα
τὸν προσώπων. ἵππος θυμὸν μᾶλλον ἢ δὲν τῇ θυ
μοῦ ἀνθρώπου. τῶν δὲ ἐστὶ τῇ ὕψει δὲ ἐκεῖνον γρα
φίοισιν ὑμῖν. οἱ δὲ καὶ οὐδὲν μᾶλλον παραφόνου τε
ἄγγελοι. οὗτοι τοῖσι πορεύεσθαι ἐθέλοιεν τοῦ σφᾶς;
ἐστὶ σχῆμα αἰνίγματος πόλεως καὶ ἐκτὸς ἂν. δῆλον
ὃν ἀφ' οὗ τοῦτο, λαμβάνεσθαι ἐστὶ καθ' ἕκαστον. τὸ πῦρ,
ὑπορρηθέν τοῦ. τὰ γὰρ τοῦ παρόντος ἐστὶν ἐμπρο
σθεν. ἐπὶ καὶ πρόσθεν ἢ πρώην. ἢ πάλαι λεγό

ἐλεφάντων. κατὰ τὴν ἐσθῆτα. ἐσθὴς γὰρ, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ
δόξα δὲ. καταμόνα. καὶ ἐπὶ τῶν ἐσθήτων. ὁ χάραξ δὲ.
καὶ τὴ ὑπὸ. τελεῖσθαι δὲ. ἀντὶ τοῦ χάραξαι. ἐφ' οὗ ἂν τι
χιλιοστοῦ. οἰγὰρ ἐπὶ ἂν ἐκ τῶν γάμων. καὶ συλλαμ
βάνῃ πάλιν. ἐπὶ ἐλαττουμένου. ἐκ γὰρ τῶν ἐσόμενων.
δηλοῖ ἂν. καὶ οὐχὶ τὸ ἐκ τοῦ μονὸν τοῦ ἐσθῆτος,
ἱκανὸν αὐτῇ γίνεται. σημαίνει ὀρμητήριον. τὸ
γὰρ ἐκτὸν πᾶν. ἐστὶ τῇ πληθύνεσθαι. σημαίνῃ
δὲ τὰ ἐν ᾧ. ἑκάτερον μέρος τοῦ ἐσθῆτος. καὶ
τέλεται τῇ ἐστὶ θυμίαν. καὶ ὀργάν. δηλοῦντο. ὃ
πλησίον μὲν τοῦ αὐτοῦ. ἀπέχεσθαι τοίνυν,
σφόδρα ὁρίζεσθαι. καὶ ἐναγκάλεον σημαίνει ὄν.
καὶ τοῦ προσώπου ὁμοίως ὁμιλίας. ἐξ ἀγκάλεως
καρίας. καὶ παραφορίας. καὶ μοιχείας. ἐξ ἀλλο
γένους. ἐκ τοῦ αἰνίγματος τοῦ δὲ ἀπορρήτου.
παρίνδεξε. ταύτῃ τοι ἂν ἀφανὲς δὲν, οὐδ' αἰνί
γματον. ἐπὶ ὁ αὐτὸς ἀπορρήτου μεθύοντος, γὰρ
μεθύει τῇ ἐξαγνίᾳ. ὑπορρηθέντος. οὐ μοιχάλεος.
οὐ παραφορίας ἐξαλλάττων. τὸ δὲ ἐξαίτημα τοῦ
λόγου. παντὶ δ' ἀπορρήτων ἀφανές. ἐξ οὐδὲν οὐδὲ
μὲν παρανόμητον. οὐδὲ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ
τοῦ λαοῦ. ἐστὶ θυμίαν γὰρ καλεῖ, ὄνομα. ὕψιος.
καὶ τὸν τῆς ἐστὶ θυμίας ἴσον. ὑψιστῶν ὁ πλα
τὸν προσώπων. ἵππος θυμὸν μᾶλλον ἢ δὲν τῇ θυ
μοῦ ἀνθρώπου. τῶν δὲ ἐστὶ τῇ ὕψει δὲ ἐκεῖνον γρα
φίοισιν ὑμῖν. οἱ δὲ καὶ οὐδὲν μᾶλλον παραφόνου τε
ἄγγελοι. οὗτοι τοῖσι πορεύεσθαι ἐθέλοιεν τοῦ σφᾶς;
ἐστὶ σχῆμα αἰνίγματος πόλεως καὶ ἐκτὸς ἂν. δῆλον
ὃν ἀφ' οὗ τοῦτο, λαμβάνεσθαι ἐστὶ καθ' ἕκαστον. τὸ πῦρ,
ὑπορρηθέν τοῦ. τὰ γὰρ τοῦ παρόντος ἐστὶν ἐμπρο
σθεν. ἐπὶ καὶ πρόσθεν ἢ πρώην. ἢ πάλαι λεγό

δ πρ'

τὸ τ ἐπὶ φθινοπώρου ἵππος ὕδριετ'
εἶπε πάλιν:-

— οὐπειρᾶν· ἀλλὰ πε
ρᾶν· ἀφίστε πορεύ
νειν· ἐμφαντικῶς
τερμὶ τὸ περᾶν τοῦ
πειρᾶν· πρὸ τοῦ τὰ λα
γνείας αἰεὶ χρόνου:-

ραμ ἀπαλλαξαι τὴν μοιχείαν· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς αὐτοῖς
ὀργισθῆναι· φυλάττεσθαι δὲ μὴ πρὸς πάντων τοῖς ἰ
σοις· ἡλίκον δὲ υἱὸν μὲν ἐπιτιμᾶσθαι τὸν παῖδα· ἢ οὐδὲ
τὸν γυναῖκα τὸν ἄλλο πείσαι· ὡσαύτως ἀμφοτέρων
φυλάττεσθαι· κρατεῖν δὲ μᾶλλον· ἢ γὰρ ὑπὲρ τῶν
ἰσχάδων διαφέρειν· ἢ χιλιοστὸν· ἢ γὰρ οὐδὲ τὸν
δάκτυλον ὡσαύτως ἁμάρτειν, τοῖς σοφοῖς, ὁ λόγος ἐστὶ πρὸ
πολλοῦ· ὡς ὁμολογοῦσι πάντες καὶ· πῶς οὖν οὐχὶ πολὺ πλέον,
τοῦ σωφρονεῖν ἐπὶ κρατίστου μείζονος· τοῖς σοφοῖς ἀν
δράσιν· Ταύτη μὲν δὴ καὶ ὠνομάσθαι φίλον·
Ὁ ἡλίκος, ἐστὶν τὸ μᾶλλον· τούτοις τοῦ σώματος τοῖς μέρεσι
ἡλικίαι, καὶ αἱ δοῖαι· ἐπεὶ ἀφίσιν ὡσαύτως καὶ τοῖς τε
φανοῦσι δὲ, καὶ τοῖς κατὰ νόμον γάμοις· ὅσον οἱ κρείττον,
καὶ τελειότερον καὶ ἄμεινον· ἐπὶ ἄμεινον ἰέναι· ἐπὶ ἄμεινον
ἢ δὲ ὀρθότης παιδοποιίας· ὅσοι δὲ τὴν ὑπερβολὴν
δράσουσι· παῖσαι, περὶ τὸ κατὰ φύσιν, οὐ σὺν αὐτοῖς
ἡδονὴν τοῦ· κατὰ τὸ παρὰ νόμον σωφρονεῖν· ἐπεὶ
γὰρ ὁρθῶς ἐστὶν τὸν κάλλον· μὴ ὡς ἔκοινωνοῦν ἦν, καὶ
ἐπεὶ φιλεῖν ἐστὶν προσήκειν ἀφροδισίων· τοῖς ὄντως·
διὸ καὶ μὴ ἔτι πρὸς ἓν λίθου σώφρειν· φησὶν ὁ ἐκ
κωμῳδίας φιλόσοφος· ὅτι μὴ ποτ' ἔφησιν τὴν αὐτοῦ
ῥίζαν ἡλίκιθαι γόνιμον· παύσομαι δὴ ἀκωμῳδήτως ὁ λόγος παρρήσιαν· καὶ μετὰ ἄρρενος·
οὐκ ἐπὶ μὴ θήλεσι καὶ τὴν γυναῖκα· ἀδόκιμα γὰρ
ἐστὶ· πρὸς δὲ, καὶ ἀρούρης ἐστὶν φιλεῖσθαι παί
σιον· ὅτι μὴ τὸν ἴδιον, ὁ καλὸς ἐκτὸς θέσιν ἀνα
λαμβάνουσι γραφῶν, σωμάτων, πλαστῶν· ἐκεῖ
θεν τὸ νόμιμον ἐκλαμπόν· ἢ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ
πλησίον σου· οὐδὲ ἀφ' οὗ καὶ τὴν σοῦ ἀδέλφατος, τοῦ
ἐκ μιᾶς θήκης πρόσαντες· ἄνθρακα δὲ παμπόλλα
δων ἀδέλφατα, καὶ νόθα· μὴ ἀλλ' οὐ μὴ πούλοιο

τοῦ σοφοῦ ἐστὶν εἰκὼν ἐλευθερίου τῆς σοφίας ἐστὶν

πόθεν λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν

ὁ πλάτων ἐρεπτέον πράττων·

σολομῶντα φησιν·

πυθαγόρου

πλάτωνος·

* λιδρυαῖο λι θεᾶλιαῖν. διαφο πᾶ το δὲ λίμαῖο ὁ παιδαγω
γος. διὰ ζόλι λιμὲ ως ὦν. περὶ τόμμ δόδαι τὴν πορνίαν
ἰμῶν· ἵνα τι νὰ καιρὸν ἄθλον ἔσ σορον. καὶ τὰ ἄ
λογα τῶν ζῴων. τὸ δὲ μλὶ ἔφο παιδαγωγὸν λιμὲ ζωι
* ῆναι. ὃν μειζόνην ἐπὶ τλὶ φύσ. λὶν χρλι. διδάσκαλον
ἐπὶ μὲ αφομένοις. Τὰ σφᾶς τοὺς καιροὺς ἐπὶ τλὶ φύν παι
δαγωγίας. τὸ γὰρ ας μᾶφο. καὶ τὴν παιδίσκην λὶ μίκιαν
παφθορίσαν· τοῖς κὴν γὰρ. οὐδὲν διαφέρλαν· Τοῖς δὲ.
οὐκέτι καὶ λθαι γαμῆν· σλὶν οἷς πάντως γαμῆν· Γάμος
δὲ. λὶ παιδοποιΐας ὁρίζις. οὐχλὶ τοῦ σώφρονος ἀλ
τακτος ἄκρις. λὶ παράνομος. καὶ λὶ παράλογος·
Κατὰ φύσιν δὲ αἱ λίμῖν χαροὶ λὶ ὁμοῖος ἄπας. κρατοῦσι
τῶν ἐπὶ θυμοῖν αἱ φέν· μλὶ κτήνοισι δὲ τὸ ἐκ πέφ
κοι ας ἐξ ἑλῶν φυόμενον. Τῶν ἀμῶν γένος. κακο δὲ
χθοις μιχαναῖος· αὕτας γὰρ πορνίφ ας ἐπὶ καμίν
ματι. Τοῖς ἔσαν πλλὶ καταασσῶσι φόραν, φοριοις ὀνλφῶ κτας φαρμακοις. ἐξ αν αμίσκοισιν ἅμα
* τοὶ θεμφύσι τὴν φίλαν φύσιαν· ἀλλὰ ἵνα σύγκε
χώρλται γλῶμαι. τοιοῦτοις ὀδθλαὸν παιδαγωγοῦ· ὃς
μλὶ μεθλιμέφαν τὰ μυσικὰ τλὶ φιλόσοφος ἐκ πλλάθη
ὁρμαν· μλὶ δὲ ἐξ ἐκ λεκταας φόφος, λὶ ἁρμοδιὸν λικὸν δ
ἐσθλὸν. ἀμέκτενόμος ὁ χλίφνδίλλην· ὁ πλη
νίκα ἀχλὺς, καὶ ἀν αρμόσαος. καὶ τὸν μεθλιμέφαν
ἁ ὁργῶν ὁργῶνὸ καιρός· ἐσόφασθε. ἀν απαν
σασθαι προσκαθλικῆς· μεταπτὼν ἐπὶ ασιν· καὶ μεθὰ
τὴν ἐσὶ ταῖς ἀπολαύσεσιν ἀχαριτίαν·· ὃ καὶ
δὲ καιρὸν ὁρίζεσθαι λὶ φύσις, τὴν ὁρμλὴν τοῦτα
κου πλῆσθαι· ὃ γὰρ. πο φήνο τέρα, λὶ χρόνιο
τέρα συμπλοκή· οὐ μὴν οὐδὲ ἀρκτικὸ τοὶ νύ
κτωρ, ἀκολασταῖνον· ἀμφὶ κ ἀθλητὸν τὴν τυχὴν,
τὸ αἰδέσιμον. οἱονεὶ φῶς τοῦ λογισμοῦ· οὐδὲν γὰρ,

ὁ τῆς ἀλογίας τῶν ἡδονῶν.

ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἡμῶν ἐνεκεν ἐγένετο. ἵνα ἐν χριστῷ ὦμεν.

τὸ πλῆθος

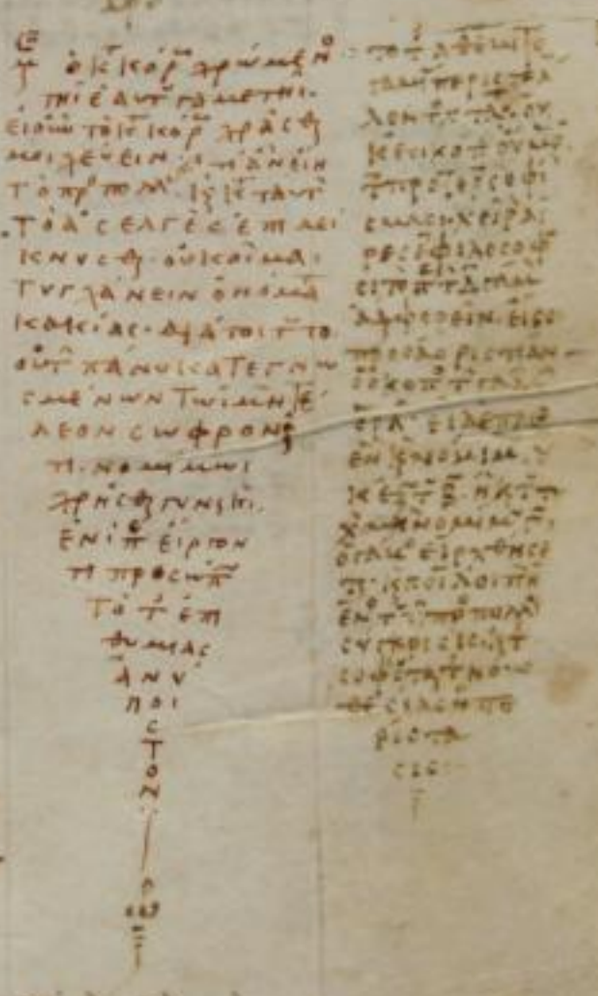
ὁ

τὸν ἰσορροποῦντα πλὴν ὀλίγου πλεονάζοντα μικρῷ· μεσότητες
ρα μὲν. τὰ σωφροσύνη ἐξαιρέτως τὸ δόγματα·
μικρὸν δὲ ἀμαρτάνοντα τοῦ ἄκρου ἀφέστηκοι πλὴν ἴσως μικρῷ· ἃ
γὰρ ὀλίγα ὑπερβάλλοντα ἢ ἐλλείποντα· πολὺ πλέον· τὴν
γωνιαίαν τῆς ὀρθῆς, τὴν ὀλίγον ὑπερβάλλουσαν ἡμικύκλιον· τὰ
ἀσχήμονα συμπλοκὰς παραπλήσιον· καὶ τῶν
πρὸς τὸ πλησίον ἁμάρτασι· τὸ ἁρμόττον πίστις, οἷον
ἔστιν παραμύθιον· οὐ γὰρ ὅτι ἂν δέῃ ὀλίγον παρέκβημι
νομισθῆναι· παρὸ καὶ τὸ ὀλίγον, οὐ κέρμα τυρὸν δέ
κνυται· ὃν αἰνεῖσθε ἔκβηναι· ταὐτὸ ὀξέως ἰδόμενοι·
ὧν οἱ αὐθ, ὁ λιθαργῶσα φασὶν οἱ σοφοὶ ἂν δέειν ὁμολο
γῆσαι· ὁμίχλη ἂν δέῃ· καὶ συμπλοκὰς τοῖς σώμασι·
ὧδ' ἔχθ, καὶ προμηθίας· καθ' ἃν δέῃ σῶσι τὸν ὅτι
θυμίας· ὁ πότ' ἂν τὴν ταμίην σωφροσύνην, ὃν
ταμίη καὶ καθαρίσασθαι ἰδόμενοι· τὴν αἰ γὰρ αἱ
τῶν ὄρων τῶν καρδίαι· καὶ συνόμνυται μέμφεσθαι·
τὰ φίλτρα· τὴ ἔσται δὲ πολλάκις τὸ φιλεῖν· ἢ φι
μοῦν· ὁ πότ' ἂν αἰσθάνηται· τὸ καταμώμασθαι·
κόρος· ἡμικάτων δὲ ἀκολάστων καὶ σχημάτων
ἀσχήμονα μὲν ἐμπορικῶν· φιλημάτων δὲ ὀνόματα
πορνικά· καὶ τοιούτων τιμῶν λαμβάνειν· οὐ
δὲ ἐστὶ μνησθῶν· Τοῖς κακαρίοις παθόμενοι ἀπο
πόλοι· δι' ἀρρησίδιον λέγοντι· πορνάδες· καὶ ἀ
καθαρσίαπάσας· ἢ πλουτοῦσιν· ἢ δὲ ὄνομα
ζόθαι δὲ ἰῶν, καθ' ὃ πλήθει ἄριστοι· ἀμφότεροι δ'
ῥηκτὸν φαίνεται· σωφροσύνα· ὃν ἡδὺ μὲν οὐδέν·
ἁπτὸν δὲ· ἃ μὲν ὑπερβολῇ· ἢ μὲν γὰρ κατὰ νόμ·
φασθαι· ἃ μὲν ὅσον αὐτῷ ἐστὶ παιδοποιΐαι·
πρὸς δὲ τὸ παραυτόμου· ἢ μαθήσεται· γῶν ἢ
μαθήσεται ἴσως οἱ ἄλλοι λογισθῆσθαι· ὑπανδρόσδε·
πύρωσθαι ἀνάτου, τοῖς ἡφωμένοις· καὶ πρῶτοι

ὁ πικρόδωρ. ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ· κύριαι δόξαι· ἢ τοῦ ἐπικούρου φωνὴ ἐν τῷ ἕτερα λέγει τοιαῦτα·

ὁ ἰσοπλουτῶν πλὴν πορνὴ ὅσα ἐν ὑπνῷ·

λί ονῖ· τὸ θαυμαστὸν ἀπὸ καὶ πάθος. θαύματος δὲ ζη
τούμενον ἄρτιόν ἐστιν, τιὼμοι χάος. ἐοικὸς γὰρ νῦν τῆς οὐ
μενῖ· οἱ δὲ δὴ, καὶ πάλιν. ὁμῖν ἀσχημόνοισιν· νῦν αἰτίαν
καὶ ἡμῖν ποιητικῆι, ὀνάδι ζοντος. γράφομοι
χάος παρασοῖτε, καὶ ἀνδρῶν μίζαος. ἄθθοροι· θλιμμὸς
μός· ἄδικόσ τε καὶ ἀλλοπρόσοπος τὰ τ' ἄλλα ἄθαρτος· ὁμπαλὸν
δὲ ἄματος τοῦ σώφρονος· οὔτε βάλλω τελαυνοῖτιν,
πόθεν αἰσχρὸν ἄρνηται· οὐδὲ βάρρθρος ὕμῖν, ἀπὸ
θάνε· σημῆνε· ὀρμωμένου δ' ἡ παραφθορὰν· ταὶ
ται λιμῶνται οἱ πολλοὶ τελῶσι. τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτίας.
οἱ δὲ τοὺς τῶν ἑτέρων· γνωρίζουσι μὲν, οὐσας αὐ
τὰς ἁμαρτίας· λίτινων ταὶ δὲ τῶν λίθων· καὶ τὸ
σκότος αὐτοῖς ἐστι· προκάλυμμα τῶν παθῶν· μοι χλᾶ
γὰρ τὸν ἑαυτοῦ γάμον· ὁ θαυμάζομος αὐτόν·
Κοινοῦ κάκου ἁ τοῖς παθήμασιν ἐστὶν· ὁ αὐτὸς ὁ ἀνὰ
καίνων ἐστὶ τὸν ἡμίνιον αὐτοῦ· ὀλίγον θρηνῖ τυχεῖ,
τί σκότος κύκλωμον· καὶ οὐ τοῖς σκάπτουσιν·
καὶ οὐθὲν ὠφελεῖ τὰς ἁμαρτίασιν· τί ὀλαὸν μαι,
μὴ μὴ ἐνθυμῆσθαι ὑπὲρ φος· ταλαν ταρος μὲν οὗτος·
ὀφθαλμοὶς ἀνῶν δὲ δὴ ὁσ μόνους, λιόσαν δὲ τὸν θρ
όνον· οἰ γὰρ ἡνοῖσκάφοιν λιγαφλί· ὁ τὸ ὄφθαλ
μοὶς ἐπίφον· μυριοπλασίως λιμίου, φος τὰ νόητροί ἁ
σιν· οἱ δὲ ἡμίσεοι πάσας ὁδοὺς ἀρῶν· καὶ κατὰ
νοοῦσιν ἁ σαὶ πρὸς κρῖφα μέρη· Ταυτὶ τὰ παλινό
παιδαγωγὸς αὐτοῖς ἀπαλλάξαι ἡ ἀὶ ἡσαίου λέγων· οὐαὶ
οἱ ὑπὸ κρυφῆι συλλῆν ποιῆσθαι, καὶ βροῦσι· τὸ λίμας
ὁρᾶν· λιόσαν μὲν γὰρ ἴσως· τὰ αἰσθητὰ τὸν φῶς τὸ·
τὸ δὲ νοητὸν· ἀδύνατον ἔστιν· λὶ ὃ φοινὸν λίμα
κτος· τὸ μηδὲν ὂν τὰ· πῶς αὐτὸ λάθοι· μὴ
δαμῶς τοίνυν ἐστὶ καμπρόκειται τὸ σκότος· τὸ γὰρ
φῶς· ὁμοιοῦν λιμῆν· ἐξ λὶ ὃ τὸ φοινὸν αὐτὸ, οὐκα

τὸν λόγον, διαφέρον τῶν καὶ μαίνονται τὸ
ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖς. ὃν τῇ τῶν παθῶν οἰκεῖα
ραστὸ φύσεως ἐστίν, ἀλλ' ἀγομένου θεοῦ. οὐδὲ
μὴν σοφοί εἰσιν οἱ παῖδες οὐχὶ πορνικοὶ φύλλα.
ταῦτα γὰρ μέλλει· οὐδὲ μνήμονες τῶν παθῶν τῶν αἰσχρῶν·
τοιοῦτον γὰρ τὸ παιδίον· μνήμη δὲ χρόνος ἐστὶν
γίνεται πεντακισχιλιάδας διαπορνεύσαν ἀπὸ ὀκτὼ
τὰ δὲ παθήματα τῶν πορνευσάντων, ὡς ἐπὶ πλεῖστον
λοιπὰ ταῦτα· τύποι, παιδαγωγοῦντα λιμῶν τὰ ἐπὶ θυμία
σεφήν· λιμὸν δὲ· ὁ παιδαγωγὸς παραινεῖ σωφρόνως·
ὁ πόσος τῶν ἐπιθυμιῶν· μὴ πολύς· καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίζεται σου κωλύου· οἶνος γὰρ, καὶ γυναῖκες· ἀπὸ #οἶνος γυναῖκες
πλησίον σωφρόνων· καὶ ὁ κακὸς μόνος πορνεύσας· τὸ μὴ
ρόπρος σε θελκιάσῃ· οὐ γὰρ· καὶ σκόμβρος· κύριος μὴ
σωσιν αὐτόν· καὶ ἐξαρθήσῃ· ὃν παραδείγματι σοφοὶ
μάζονι· καὶ πᾶσιν· οὐχὰρ ἀποκαμμένοφθόλων· ὁ δὲ
αὐτοῦ θαλάσσων ἡδονῇ· ἀφθαρσίαν τὴν ζωὴν αὐτοῦ· ὁ ὅλον τὸ σῶμα ἀφθαρσίαν ζωῆς αἰωνίου
Οὐκοῦν ἀφροδισίων ἢ παίδευσις δίκαιον· οὐδὲν κω
λύει περὶ τὰ ἐπιθυμίας· ἀμείνων δὲ ἡ παίδευ
σις, περὶ τὰ ὁμοίως ὁρίζεσθαι· οὐδὲ ἐπιθυμίαν
μὴ λύειν· ἀφαίρει δὲ μόνον ἐπὶ τέρασται τοῦ νῦ
μαι τι· ὡς ἀφορμοῦ· τὸ τινὶ κάθη· ὁ τινὶ καὶ ὁ καὶ
ροὺ δέχεται τὸν πόρον· πρὸς δὲ δὴ τὴν ἄμετρον ἀν
μρασίαν· ἀρίστον μὲν· ὁ βίος, φάρμακον· ὡς ἡδὺ δὲ·
καὶ λιβὶ δία τοῦ κόρου· δ' οὗ φ μμαίμοισαι αἱ ἐπιθυ
μίαι· σκιρτῶσι περὶ τὰ ἡδονάς·· ὁ κοῦν οὐδὲ
ἀθλητοῦ αἱ ποικίλων πολυτελοῦς· καθαίρεσθαι δὲ
τροφῆς, ποικίλης· αὐτὸ ὁ γοῦν ὁ κῶ, διαιρῶν τὰ
ὑποτιθέκασι, ἁπλῆν καὶ σῶμα· καὶ τρίτον τὰ
ἔκτοῦ· δι' ἀκμὴν τὸ σῶμα· τὰ ἔκτὸς πορίζεσθαι ζῶμεν
καλλάφ· διοικεῖσθε τὸ σῶμα· τῇ τροφῇ· παιδαγωγῷ

συμφώνητα τὰ τῆς θείου παιδείας βούλεσθαι νέα λίθῳ παίζειν.
οἰκοδεσποτείας·

τὸ πρᾶγμα τῆς ἀσκήσεως χρείαν τῶν ὅλων. ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὸ ἄριστον ἐστὶν.

ὁ μὲν τροφὴν χύσεως ἐπὶ τὸ ἄριστον ἐστὶν ἡ τὸ ἔκτοσι-

> δὲ τὴν τροφήν· μὴ μόρια μεριστὰ λέγων τὴν τροφὴν λέγειν,
> τὴ φάγητε· μηδὲ τοῖς σώμασιν ὑμῶν τὴν ἐνδυσιν.
> λέγει τροφὴ· πλέον ἐστὶ τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα· τοῦ
> ἐνδύματος· καὶ τῆς διδασκαλίας· ἐν ᾗ γὰρ ὑπὸ δύο
> γραφαῖς· καταμαθόντας· τοὺς κόρακας· ὅτι οὐ
> σπείρουσιν· οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς ἀποθήκη καὶ
> ἀποθήκη· καὶ ὁ θς· τρέφει αὐτούς· οὐχὶ μᾶλλον διαφέρετε
> τῶν πετεινῶν; καὶ ταῦτα μέντοι πρὸς τροφήν· ὁμοίως δὲ
> καὶ περὶ ἐνδύτου παραινεῖ· ἐκ τῶν εἰς τοῦτο
> τῶν ἔργων· καταμαθόντας λέγων τὰ κρίνα· πῶς
> οὐκ ἐνδύεται· οὐκ ἐξ ἀνάγκης· λέγων δεικνύειν· ὅτι οὐ δὲ Σολομὼν
> περιεβάλετο, ὡς ἓν τούτων· φόβῳ δὲ ἐπὶ πλουσιωτέρᾳ
> καὶ ὁ Σολομὼν ὁ ναστλὸς· τί οὖν ὠφελιώτερον, καὶ ἐ
> αν ἕτερον ἀν ἕτερον· τί δεῖ ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ μείζονι.
> ἐπὶ μίζονι· ἐπὶ ῥόδον· ἃ δὲ τὸν χόρτον σήμερον ὄντα
> γραῖον· εἰς κλίβανον βαλλόμενον· ὁ
> θς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπι
> στοι· ἐκ ὑμῶν· μὴ ζητήσητε τί φάγητε· ἢ τί πίητε· ὧν
> ταῦτα τὸ τί μόθιον· τὴν ποικιλίαν τῆς τροφῆς ἐκ
> βουλικὸν· σημαίνει γὰρ ἐκ τοῦ γραφικοῦ τοῦτο· μὴ
> μεριμνᾶτε, ποία φάγητε· ἢ ποία πίητε· πλέονος
> ξία γὰρ ἐστι τροφῆς, μερίμνας ταύτης· τὸ δὲ φαγεῖν μό
> νον, ἁπλοῦν μόριον· ἀφ' οὗ λέγει ὅτι ἐκ ἐστὶν
> τὸ πλήρωμα ὃ ἀφῄρηκεν τοῦ ὁ θς· τὸ δὲ ἐκ
> περιοὐσιον· τὸ δὲ περιττὸν· ὅλως οὐ διαιρῶν μεμένην
> κεν ἐπὶ γραφῆς· σαφηνίζει δὲ τὴν διδασκαλίαν· ἐπὶ
> φερομένη λέξιν· μὴ γὰρ ζητήσητε, τί φάγητε·
> ἢ τί πίητε ἁπλῶν· ὅλη γάρ· ἐστὶ μέσον εἰς ὅδε· με
> ταίρουσι δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀλλαγονίας, καὶ
> τροφὴ ποιᾷ· καὶ διὰ τοῦτο περὶ τὰ ἀπασχολοῦσα, ἐπὶ
> διπλάσια ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἐστι· διὸ καὶ ἐπιστή

ἐστὶ τὸ τί τὸ ἐκπερισσὲς σημαίνει·

ἐστὶ τόμος τε ὁρίζεται·

καὶ σο. ταῦτα δὲ πάντα. τὰ ὕδατα τοῦ κόσμου ζητᾷ.
οἱ ἀέρακτοι καὶ ἀόρατοι. τὰ ὑδρηλάσιν. τίνα δὲ λέγει
ταῦτας; τὴν τροφήν. τὴν ἱδηταθείαν. τὴν καρ
κᾶν. τὴν ὀσφρησιν. τὴν λαικαρνίαν. ταῦτα δὲ
τὸ τί. τοῦ δὲ ἡλίου τὸ τροφῆς, τὸ δὲ ξηρᾶσ. κὲ
τὸ ὑγρᾶσ. ὅσαν αἰκαίαν οὐσῶν. οἱ δὲ φησὶν ὁ πῦρ ὦ
μεν, ὅτι χρήζ ες. ἁ δὲ ὅλοσ ζητητικὸν νῷ ἀμεν,
μίασ τελῆν, τὸ ζητητικὸν ἀπολύσομεν. ἀμφὶ ἁ τὴν
ἄρθην τὸ ἀμηδίασ ἀν ασ σπυρίσσομεν. ζητᾷ τὸ
γαρ φησι. τὴν καὶ λᾶν τοιῶν. καὶ τοῦτο τροφῆσ
προσθήσασθαι ἡμῖν. ἁ τοίνυν ἄθλιτοσ, καὶ τελῆσ.
καὶ τὸν πειτόν ἀποζαπτῶσ, ὅσον κὰν αἰκαίαν, ἄφαι
ρᾶται τὴν μείμναν. τί χρὴ νοῆν αὐτόν, πειθῆ
λοκοσμίασ. καὶ χρῆσ ἄειον. καὶ ποικιλίασ χρῶ μάτων.
καὶ μίσσων πειφρνίασ. καὶ χρησίου ἐξ ἐργασίασ. πλο
κάμων τε ἐπιτηδείων. καὶ κατεσκευῶν ἔμ κτῶν.
πρὸσδὲ. ζῷῶν θαμεῶν ὑπογραφῆσ. παραπίλοσσων τε,
καὶ παραῆνκισμῶν. καὶ ἡμιθρσκοῦ. καὶ βαῆσ
τειχῶν. καὶ τῶν πειτασαπτασ ταύτασ κακοτε
χνιῶν. οὐχὶ ἁμαλαθεμένοδι ὑπὸ τὸ πλιτῶν, τὸ μικρῶσι
πρόσθεν ἁρμένον ἐπὶ τοῖχορ τον. μὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀ
λόσμων φιλοκόσμων. τοίτων ὁμιλημένων. ἀρὸσ γαρ.
ὁ κόσμοσ. καὶ πόα λιμός, οἱ τὶ χαίρ τι δρασιζόμενοι τοῦ
θῦ. καρτὶ τὸ δὲ. αὕτησ ἀν αἰσθόμεν, ὅσον τοῖ πρὸ
ἀν αἰαιόσσοσι. δὲ ἁπλᾶ όμων δλμο θλίσθαι. χορ τὸ δὲ.
ὀχυδαίοσ ἀμμιγορᾶται ὁ χλοσ. ὁ τῆσ ὑφ ιμένου ἀ
φρασύνησ οἰκίσσοσ. ὁ προσόμιον ἀν θῶν. ὁ φιλόκοσμοσ
καὶ φιλόδοξοσ. καὶ παῦ τα μᾶλλον. ἵ' φιλαμίθλου.
ἁσσῦδὲν. ἀμμὶ ἁσυνέκκαυμα ἄλεστοσ πυροσ.
ἀρῶσ γοῦν ἦν τισ, ὁ κῶδὲ μιγύμενοσ λᾶ. πλοίσιοσ
φόρα. οὐ ὃν ὑπὸ δὲ διόκῳ πορφύραν, καὶ μόσσον. ἀ

τὰ ἑξῆσ τοῖσδε τοῖσ ἀόρατοι
ἰσάσιν τοῖσ.

τὸ ταῦτα.

τί ἐστι τοῖσιν
οὐρανίοισιν
χρήζετε.

ὁ ἰς ἀναστάσεῖ
ἐπαγει:-

ζ τὸ χαρίεις πεδάντειν
ἀ παλέγχειν
παραλυπωίη

ζ ὀφρῦν
διαιτᾶν
ἄνθρες
τὴν
κόμη
τὴ
λ
τ
ε
ι
ο
ε
ι

ζ σκῆπτρα ἰνδικὰ ζ
βάκτρια ἢ ἀσκληπιάδου
ἀπελευθέρου

ἀ πόνος

Ὅτι καὶ δύο θεῶν αἱ ἰδέαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον τοῦ σώματος, πρόσωπον λέγω καὶ ὑπήκοον λίθου καὶ μάτων ὅσον τοσοῦτο μὴ τὴν λίθου παραλλαγήν, τὴν τοῦ ἤθους ὑπόνοιαν τοσαύτην ἀμαθείαν· ἢ δὲ ὑπὸ τοῦ ἤθους οἰκοπόνος. ὅρα, μὴ οὐ καλλίω μᾶλλον ἀνδρῶν· ἄλλη δὲ ἄθλιον αὐτὸν θήσεται γυναιξίν· κοινὸν γὰρ ἀμφοῖν τὸ σκάπτειν· καὶ ταὐτὰ αὐτά, ταῖς δὲ ἦν καὶ πλύνειν· καὶ μισοῦσιν οἱ σώματος τὸν χρῶτα· τὴν δὲ μοιχὰν καταφρονοῦσιν δοκιμάζομεν· ὡς γὰρ τὸ δέρμα τῶν στέρνων τὸν κοινὸν ἑκατέροις· οὕτως καὶ τὰ σκέλη τοῦ τε, παραπλήσια ἂν καὶ χρή· ἢ δὲ καὶ στέρνων ταύτην παραμυθοῦν· καθὼς κρύπτειν ὀφείλουσα, φύλλα ὧν χρῆν· ἢ γὰρ καὶ πλοῦν οἰκεῖ τὸ θῆλυ δι' αὐτὸν ἀλλ' ἢ ἄν· τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος τὸ κακὸν αἴτιον αὐτόν· δίκην· πολλάκις, φαύλοις δὲ αἱ ταῦτον τρεφόμενοι ἀνδρῶν· γυναικῶν δὲ μόναις θηλυτέροις· οὐδὲ καθ' ἕξιν χρὴ τοῦτον· ἢ δὲ σκληρὸν θρύπτειν χρὴ· ὁμίλων δὲ τὸν αὐταῖς, μαλακοτέροις χρὴ δεῖν τοῖς ἁβρύνεσθαι· μόνον τὰς μεμορημένας κλωπείας καὶ τὰς δι' ταῦτα ἁβρὸν τὸ περίβρωτον προκαθέκτοδον μᾶλλον τῶν· μὴ μαχητοῦ καὶ σὴν ἀνδρεῖον· καὶ τὸ περίβρωτον βόμενον καὶ χαίρειν δεῖν τῶν· σκώληξ φύσει, τὸ πρῶτον ἐν τῇ αὐτοῦ δαπάνῃ ἀναφαίνεται καὶ πολλῶν· ὡς τε τὴν μεγαλοφροσύνην μὲν χρῆναι· καὶ μὴν ὅλον, οἱ δὲ μὴ σκύβαλον αὐτὸ καλοῦσιν· ἐξοῦ· μακρὸν τίκτεται σῆμαν· καθαίρει ἐκ τοῦ ἀρχαίου, ὁ τοῦ ἀρχαίου μίτος· τὰ ἀρ' ἄλλα ταῦτα, καὶ δι' ἀφανῆ· ὀλιγροσύνη διανοίας οὐ κόρρωθεν· ὁμίλοις παραπλησίως· τὴν αἰσχύνην τοῦ σώματος προφαλλόμενον· οἱ γὰρ δι' ἀκρασίαν, ἢ ἀπροδίαστον δεῖν ὀφεῖν· τὸ σχῆμα τοῦ γυμνοῦ τὸ σὺν κρύπτειν.

τοῦτο μετάπτοιη ἀπὸ τῶν τράγειν· ἐκεῖ τοῦτο εἴρηται· ἢ ἐς πεσοῦσαν πολλὴν πρόνοιαν παρεῖχεν κοσμεῖσθαι· κρύπτουσα κρύπτειν ὄμματα ἀρρένων χρεών·

παρὰ εἴρηται τὸ ἀπὸ γυναικείου· ἀπὸ ἀρρένων·

ἐξ ἀναπνοῆς μὴ δυναμένη. προσωπεῖον γὰρ ἦν τοιοῦτον τοῖς σώμασι, προσπνεόμενον αὐτοῖς ὑπερόπτερον· ἐς προσάναπαύσασθαι, σαρκικοῦ σώματος τοῖ σχήματι. καὶ τὸν τύπον ἐκπλήξασθαι τῶν γυναικῶν· ὃ στοιχεῖον τι. τὴν ὅλην τοῦ σώματος ἅμα φαντασίαν δηλοῦσθαι· παρὰ τὴν τοῦ δὲ τῶν ὀθνείων· καὶ τῶν καθαρῶν· αὗται γάρ· πόρρω, καὶ τῶν χρεῶν· ἐς τὴν ἀμυδρότητα· πρὸς τοῖς δὲ ἀκολύτων τοὺς ὑποστῆναι φάναι· οὗτος γὰρ ἦν χρῆσιος ὁ φόβος· οὐ γὰρ πρὸς τὸ κρύος ὄνθρος· οὔτε πρὸς τὸ ἄπιστον ἔφη τι πεῖσαι τὸν, παρ' αὐτὴν ἄγγελον ὀθνείαν. ἢ, τὸν τὸ γονικὸν μόνον· καὶ τὸ ὑπὸ τὸν πόδα τῶν χρειῶν. τοὺς μίσχους ἀμυγαῖς, ἐς τὴν ἀπόκτησιν ὁ φθαλμίαν ὑπερβάλλον· τοὺς δὲ λιβικοὺς καὶ οὐνόποδας τοὺς ὄρνιθας· λαγὼς καὶ πεῖσαι τρίγωνος ἁρμοδιώτατον ὀθνείοις χρῆσθαι· σαρκὸς σιτοῦς καὶ καθαρσίου δαιμόνιον ὁ προφήτης· ὑπεδέσθησαν φησὶ τροχοὶ· καὶ ἐκάστη σὺν ἑαυτῇ. ὡς ἐν παλαιοῖς λιμνοφῶν· ἐς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ· ὡς σὺ χλωμὸν· τοῖς αὐτοῖς χρώμενον πολλοῖς. τοῦ κατὰ σὺν ὁράματι φθορὰν καὶ ἐν ἀποκαλύψει φησὶν· ἢ ὅδον τὸ αὐτὸ χαλκοῦ τοῦ μόνον τυρηκότων. ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ὑδάτων ἐκάστοις· σοφὲ μὲν μὲν· ἢ δὲ καὶ ἄγγελοι ὕδωρ καὶ ζωήν· τὸ αὐτὸ φυὸν τῶν ἀμυδρότατος ἀπὸ χρηματικόν· αἰδοίοις αἰμορροοῦσι καὶ ὑδρωπικοῖς· καὶ τὸ λοιπὸν καὶ τοῖς κατὰ λεπτὰ μέροις· πρόσωπον. καὶ ἐν πορφύρᾳ· καὶ τὰ ἀφρώδη ματα, ὡς σφηνοειδὲς ὁ κοσμικός. ἢ σοὶ τρα γωιδοῖς χρήσιμα, καὶ οὐκ ἐς τὸν μῦν· τὸν δὲ λιμὸν τρόπον μῦν. παρὰ τὸν μάγκον. ἐν πομπῶν ἅμα χρόαν· ἀμμαλόων σαρδίνιακόν· καὶ ἄγγελος ὑμφάτινον· ὃ χλωρὸν ἔφον· ῥοδομγδ. καὶ κοιλιακαφὸν.

ἢ ἀναπνοῆς ἀποκάλυψις τοῦ θεολόγου

τὸ βενετὸν ἐκ τῶν

καὶ ἅμα μεγάλα, διὰ σοῦ δὲ καίματα. ἐστὶ γὰρ ὁ ἥλιος
ταῖς ἔξω πόλεσι πλησιαίτερος. ὁ τόπος οὐκ ἔστιν ὑδρηλὸς
οὐδὲ αὐχμηρός. τοῦτο γὰρ οὐκ ἐστὶ φυσικόν. ἡ τοῦ ἀέρος
βαφὴ καὶ χρῶμα τοιοῦτον. προσήνεμον γάρ τρόπον
τινὰ τὸ μεσόγαιον κρατεῖ τῶν πνευμάτων. καὶ
τῶν ὑγρῶν, τῶν μεσογείων τὰ πολλά, καὶ τοιαῦτα
λαμπρότητα ἔχοντα τοιαύτην τὴν πορφύραν. αὐτὴ
γὰρ, χαίρφυλλον ἐστὶν. τὸ γὰρ φρόνιμον γυναικὸς ἔργα
σασθαι τὸ λιτὸν καὶ εὐτελές. ἀλλ' ἐκεῖνα φιλοῦσι μᾶλλον
ἐξ ὧν ἡδοναὶ κρόκῳ τοῦ φόρου ποιοῦσαι. ἐκ καλλωπισμοῦ
παρασκευάζουσι παιδαγωγοῦντα τὸν περὶ πόλιν
ματιον. οὐ μὴ καυχήσῃ. μὴ δὲ ὑπαίρου ἐν δόξῃ τινὸς,
ἀποφαίνουσι ὁρίσῃ. ἀπὸ σκόπου γοῦν τοιοῦτοι τοῖς
καὶ ἐμφιάζουσι ματίοις ἐν τοῖς ἀγοραίοις μᾶλλον. ἵνα
οἷον ἱματισμοῖ ἐνδοξοι. καὶ ἐν τρυφῇ δῆλον τὸ ἐν τοῖς
καθημέροις ἀεὶ, τοῖς ἀπηλλάξοις. βασιλείοις μᾶλλον. τοῖς φαύ
τοις. ἐν ταῖς δοξοκαλίαις ἐν δοξολογίαις. ἐν πλάνῃ.
οἷδεν ὑμῖν ἕνιον θεραπεῦον τὸ αὐχεῖν, περὶ τὸν πολὺν
τὸν καθ' ἡδονὴν. τὴν ἀκήρατον τῆς ψυχῆς εὐθηνίαν,
τὴν σαρκὸς, ἀλλάζον τοῦ. καὶ ταύτῃ. ἀτερπὲς τοῦ ἀν
θρώπου. καταισχρύνει δ' ἅμα σοι μόνοις σχολάζουσι
θεοῖ. καὶ δι' ὃ φρονεῖν αὐτὴν, οὐκ ἐᾷ σχίζεσθαι. γυναικὸς
δὲ, δίγνωσον φρόνιμον, ἀφαιρεῖται τὸν μῖσος. καὶ πρὸς θεῶν. ἐξ
πρὸς ἄνδρα. δι' ἃ μὲν ἅμα σοι θρεμμένη, ὅλη γίνεται τοῦ
γάμου. τοῦτ' ἔστι τοιούτοις, τὸν αὐτὸν οἶκον καὶ τρόπον δι'
σοῦ φρονεῖν γυνὴ. σχολάζουσα μὲν τῷ ἀνδρὶ. ἀνυποκρί
τως δὲ ἀκριβῶς. φιλοκοσμοῦσα δὲ. ἀπροσκόπως. καὶ
τούτῳ. καὶ τοῦ γάμου τοῦ σοῦ φρονοῦσ. τὸν κόσμον αὐτῇ
καταλλαττομένη τὸν ἀνδρὸς. κατὰ τὰ αὐτὰ τῇ ἀρχῇ
ταῖρα. τῇ βεβιωμένῳ. δι' ἧς. φίλον ἀνδρὸς

ταῖς ἔξω πόλεσι πλησιαίτερος

μυροβαφὴ τοῦτον λείπει τὸ εἰκῆ προσκολλώμενον ἐστὶν ὃ φασὶ λεπτὸν τε εἶναι καὶ ἀραιὸν

† στέφανον ἐργασίαν τοῦ γυναικός

δοξοκαλία δοξοκομία.

(ὁ δ' αὐτὸς) ὁ Γαλλος ὁ πτολεμαῖος ὁ ἡλιοφοβος

ΤΗΝΑΡΕΤΗΝ

ΤΗΝΚΑΚΙΑΝ

ΤΟΥΜΑΧΑΙΡΑΣ

ΑΡΕ

ΟΥΚ ΙΜΑΤΙΟΝ ΚΑΙ ΟΥΧ ΥΠΟΔΗΜΑ ΒΑΛΕΣΘΑΙ ΕΙΣΘΗ ΤΟΥΤΟ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΕΙΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΙΣ ΕΞΩ ΘΕΝ ΙΕΡΑ ΜΕΝ ΙΜΑΤΙΑ ΕΝΔΥΟΜΕΝΟΥΣ ΟΥΤΕ ΕΝΤΟΣΘΕΝ ΤΗΣ ΕΞΩ ΕΜΒΟΛΗΣ ΑΝΑΛΩΜΑΤΑ ΕΝΔΥΟΜΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΟΙΣ ΧΡΥΣΟΥΣ ΙΚΡΟΥΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΤΟΥΤΟ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΕΙ ΜΗ ΤΗΝ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΤΟΥΤΟ ΟΤΕ ΔΗ ΙΣΤΕΟΝ ΤΟ ΠΑΝΑΦΕΣΤΑΤΟΝ ΕΣΤΑΙ ΤΟΥΣ ΔΕ ΧΡΗ ΜΑΤΙΖΕΙΝ. ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΦΑΝΕΣ ΤΟΥΣ ΙΚΡΟΥΣ ΠΟΡΙΣΤΟΥΣ ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΟΝ ΤΟ ΙΚΡΟΣΕΟΣ.

ΑΛΛΟΥ ΤΟΝΩΝΙ ΤΟΥ Ξ ΑΥ Ν ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΞΙΝ. ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΡΗΞΗ ΕΠΑΡΧΕΙ ΤΟΥ ΠΡ ΑΛΛΑΞΟΜΕΘΑ ΔΕ ΤΟ ΚΑΤΩΝΟΝ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ὁδὸς ἔχοντα. τὴν μὲν ὁδὸν τοῦ· ταύτῃ, καὶ τὸν μῆνα ἀποδέχομαι σοφιστήν. Τὸ δὲ ἰσχνὸν ἀστεῖον καὶ καταγέλαστον, ἀφθὸν καὶ κακίαν. ἢ κόνα ἀστὸν ὑπογραφόντων· τὴν μὲν αὐταῖν, ἀφθόν· ἡ δὲ ἑτέρην ὁδοίπορον. καὶ χάλαρα. καὶ καθαρόν· τὴν ἀφθίαν. αἱ δὲ μὴν κακοσκελῆ ἔχουσιν· τοιαύτην ἔρανοι χρὴ τὴν πίστιν. ὃν ἀφθονον μεταίδοιο· θατέρα δὲ· τοῦ μὲν ἀντίον ἀσώγα, τὴν κακίαν· πρὸς τῇ μὲν ὀθνείᾳ λιμφιόμενον· ἄλλο τείοι δὲ χρὸ ὁμαρτῆ γλαφυρόμενον· καὶ λιμὴ μοι σ αὐτίον· ἰξ λιοχθίσ. πρὸς ἀστὸν ἐοῖ τερπτὸν ὄπτη τῇ δλομένῃ· ταῖσ μαλθάσσαισ ὄλκα τοῖσ σὺν αἰρ αἰθίαι γναιξίν· πρὸς σὺν δὲ μίαν δὲ ὅλοσσ, ὁ ὅπ ὁμόχροσ τοῖ λόγοι. αἰσχρὰν λιδορίην, οἱ μὴ φάσθαι· ἀλὸ, ἢ τὸν ὀθνείτοσ. τὸ χρὴ φῶδε προκείτον. καὶ ὁ λόγοσ τοῦτο ταμίῃ, δι ἀδαὴς πεῖ τοὶ λῶ λάφον· ἄφρ αν αὐ σὺ θυατρὸ βασιλέων ἐν τῇ τιμίσον· παρὰ τὴ λι καὶ λιασαν ὀκδέξι ὄρ σου· ὃν ἱ ματισμοῖ δὲ α χρὸσοι. καὶ κροασσο τοῖσ χρυσοῖσ, πρὶ κυκλεμβόλκ οὐ κόθλιτα τὴν τρ ὑφὴ τὴ κλὴν μορμέων κόρ· ἀμφὶ τὸν ὀκ πίσθοσ ζων ὑφασμένον ἀκλιφατον. τοῦν λι λαμπρὸν ἀρ κοσμον τὸν ὀκλυκοί ασ δοθλιφοκλεν· ὁμλῖ ὁ ἀδολοσ ἴσ. ὄσχρυσοῖσ δὲ ἀστρ ὑφὴ· καὶ οἱ κροστοι. οἱ ὁμλοκτοι. οἱ χρυσοῖ· ἢ δὲ καὶ ὑφάνα τὴ χρὶ τοῦτον. δὲ αὐτὰσ γων αἱ κασ. λιδὲ ἀν τὴν ὀθνείαν· καὶ προσὴ ν λὶ πρὸ στὴν ἀφλὴν, ἰξ ὑφ αν τόον· οἰχὶ δὲ καθαρὸν τὰσ χρ αφὰσ, πρὸ στὸ τρ πνὸν τὸν ὁ τθοσ ἰξ αφθὸν· ἰξί τμοσ μὲν γὰρ λὶ χρ αφλὶ. τοῖ χρόνοι μὴν αὖ δὲ ῥύτὸσ· καὶ αὖ σύτὸσ· τοῖσ φαρμακοῦ δόν τὸν βαφλὸν χυμοῖσ· ὀκ πλίκουσαι τὸν βῆ α· τοῦν ἀμπ χόνων τὰσ ὑφαν σασ· ἀσθὲν δὲ σὺν ἀπο τρεῦσι· τὸ δὲ

÷ οὐδ' οἰκονομίαν ἄθικτον· ἀπέρ οἱ καμίνου δὲ λιπαρίστη.
τοσοῦτον ἐπολιόσθαι, περὶ τοῦ πάλου· καὶ τὰ ὦν
÷ αἴδαο· καὶ τὰ ὑφ' ἀναιδαο· χλαινα ἀστὸ ἰξ χλ τῶν αο·
τὰ ταὶ δὲ ἀμφὶ καμίνῳ ὁ μηρὸς φιοῖν· αἰσχύνομαι γὰρ
÷ ὁ σάλη τοῦ, ὁρῶν τοσοῦτον θικχθόμενον πλοῦτον· φ
τὴν αἰδοίαν σκέπτην· ὁ γὰρ τοι αἰφχαῖος ἀμὸς ὁ ὃν
τοῖ παραδέσοι· κραδίοις· καὶ φύλλοις· τὴν σκέπτην
τὸ αἰσχύνο παρθένες· μνὶ δὲ ταῖ τὰ τοροίκατα
λιμὴν δοθημούρητας· μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖσ τροκαὶ
÷ τοισ ἀφραίνομεν· ταῖ δαμοῦμενοι δὲ τοῖ λόγοι· τὸ
÷ πολυτρόφο τὸ ὀθὶ τοσ δι θιάλαμεν· ἐπὶ μὸν τὸ· τεί
÷ χο ὑπὸ τροκαίτοσ· καὶ μὴ λιτοσ αὐχὴ· κὰν - ἰ τὰ
λία δοξαίχιτας· καὶ ὑπὸ δὴ φθοραισ φυλάττο ν τοι
αἰ τεί χο· πρὶ ἀὸ μοιμίνασιν οἱ πολλοί· ἀμφὶ λιμὴν γὸ
ὀυπουν δασθόν· ὁ δὲ μακαρίοσ ἰ ασ αμ νησ, - ὃ
τὸν τροκαίτοσ ὑπφιδὼν τὸ τεί χοσ, ὁ ζοισασ τὸν
÷ φῆσ· τὸ τοῦν καμίλοσ ἅλτο τρί χοσ· καὶ ταύτασ
λιμπὶ σχθο· τὸ ὀυτρέφον καὶ ἄδολον τοῦ βίου ὑποτυπό
÷ μνοσ· καὶ γὰρ· μὴ μὶ σθὶ θν· καὶ ἀκρίδασ· γλυκὺ ἀν
καὶ πὶ κλὶν τροφὴν· ἀτίφονσ καὶ σοφρονασ τὸ
÷ ὁ δοὶσ τοῦ ὑπ παρασκὰ ζασθαι· λίπου γὰρ ἂν, ἄμορ
γλὶν ἀλαμίδα πρὶ θιαλέγθο· ὁ τὴν ἁμαζονίδαν τὴν
÷ πολιτικὴν ὀκτραπέσ· φοδὲ τὴν ὄρθιμον, τὸν θεημί
ασ κατ' ἀγαμέμνονα ἐν τοῖ πτολι τόμενοσ· ὅτι τὸ σασθο
÷ λόγοσ ὑνδέσμασ· ἀπέραντα σ· μικροπρεπέσ· μὴ λο
τὴν δὲ ἀρλιτολιμίασ ὄρ δίκαιη· καὶ ζόνη τὴν μλο
÷ τὴν κατόφιλον· ὅτι τεί χῶν πτοι ημέρη· λιοαϊάσ
δε, ἄμμοσ ὕτοσ προφήτησ· γυμνὸ σθ καὶ αἰν πόδεσ
λὼν· πολλάκισθε· καὶ σάκκον λιμπὶ σχθο· ταπὴν οφρο
÷ σύνο ὀρθμα· φ δὲ καὶ ἰ ερθμίαν καμφο· λινοῦν
÷ οὗτοσ πρεῖζο καὶ φ χθμόνον· ὁ σθὲ τὰ ἀστραφὴ τῶν

ἡ μὲν γ - ετὶς ἰμάτιον
λαμπρὸν λεπτὸν πάνυ· περὶ
ἰξ ξ - επὶ εἰρῆπται τὸ εἶδο
μὲ ε ζεσθη τὴν λεπτότητι
καὶ φαντὶς ταὐτὸν τῇ
ἐπὶ φανεῖ· ἢ βλακώδη ἢ
ἀνάφαν ἀναπέπταται ἐπὶ
τοῖς ἱματίοις ἀναβαλ
λόμενα πάντα τελεσ
ραμένοι ἡ ἔφαπτις ÷

ΧΛΑΙΝΗΣ

ἀπαρεῖ
οἱονεὶ σύμμετρ
τὴν χρείαν παρε
χεσαν·

ὁ τρηχὺν ἔσθημα εἰχε
μὴ πιὸ βαφὴ σεμνὸν λε
ωσθοῖς ἐκ ὑφάσμασι·

ἀστεῖον

ἀπειραθίας·

τὸν λίθον μὲν οὖν δὸ δόον τοῦ τῶν καττυμάτων. αἰὸ δὲ
οιοαι· τρῆναι, τοῦ πολλοῦ. ὑπὸ δὲ μέσοι χρὴ τὸν αὐτῆρα.
ὅμως δ' ἂν μὲ ἔφ, νυμφὸν ἐπὶ δὲ καινοῦσι τὸν πόδα. ἄμεινον
καὶ δαίσθητον ἔσ ἐμάβλων ἡ γυνή· ἀν δεῖ δὲ, ἀὶ μάλα
ἀμὲ δέμ. ἀν ὑπὸ δηοῖαν. τρῆναι. ἐμὲ πρατάοι τὸ· ἓξ
γὰρ πασσάλιο τὸ ὑπὸ δεδόσθαι. τοῖ δεδόσθαι· ἀσκὴ ἡ
καὶ τοῦτον γένοι, νυμφοῖσ χελιδόνι τοῖσ ποσὶν· καὶ πρὸ
ἡβᾶν, καὶ ἀὶ κομίαν ἔνδον. ὃν θυμὲ ἀνάγκη ἴσοδμοι
κομῶσι· ἃ δὲ. μὲ ὁδόοι μὲν, ἄμα μὲ δὲ βόροι μὲν τὴν
ἀμὲ ὑποδηοῖαν. βλάπτασσ· ἢ φαι καὶ σίοισ χρὴ τὸν. # ξύλινα ὑποδήματα
κομῶσι δασαὐτὰ ὁκάμοι σὶ αὐτῇ καὶ. ἀ αὐτὸ ὠβραῖοι φέν ἀλλοφαῆ·
μοι δοκᾶν τῇ κόμῃ τὸ πόδ. τῆσ μὲ τῆσ ὑποδόσσο. βλάπτουσι κόμην
ἀπὸ χρὴ μαρτίοισ ἀμμῆνοσ, οὐ κόζιοσ ἄναι ὁ μοῦνον.
τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδημάτων μίαν τοῦτῶ· οἱ γὰρ ἢ
τῶν πολεμίων ὑποδύοντο ὁ τῆσ ἀμφισσείοσ θυμαίοισ
φιλοσοφίασ ὑποδεικνύμενοσ τὸν τύπον· τοῦτο δὲ, τοτιμανύειν
ἢ καὶ αἰμίτυγαι ἢ ὃν ἄμμοισ δηλα θέσθαι: - - - ς

ὅτι οὐχρὴ περὶ τοὺσ λίθουσ καὶ τοὺσ χρυσοῦν λιθεύειν χρυσόν
ἔπεσθαι κόσμον:-

λίθουσ δὲ θυμίσιο μὲ χλωροὺσ. καὶ τῆσ ἀνωθεν θυμοῦ
μέρησ θαμαίτυλο τοὺσ θυμιάματα. καὶ τῆσ γῆσ
τοὺσ θυμιήματα. μᾶλλον δὲ ἀὶ τοῦτο ἀὶ τοῦτο· ὁ
μὲν γὰρ τοὺσ διαυγεῖσ τῶν μιθίων. καὶ τοὺσ ἰδιαζούσασ
χρόασ ὑδρόσοσ ἴσθαι μοι μάλασ. οὐδὲν. ἀμμὲ ἀμο
μίτων δὲ μὲν ἀμμάτων, ὑπὸ τοῦ πολιτικὴν ἔχον τὸν φαν
τασίαν ὁμοιούμενον· ταύτῃ καὶ τὸ πῦρ, τοὺσ αὐτοὺσ διὰ,
θυσιάμενα. φέρεται δὲ αὐτὸ, τῇ μαμορόπτητα ἁρ
μένα. τῆσ δὲ ὑποδιαφήσσο τὸ ἀπὸ σφαῖρο. διαὐτῆν
ἀροιαν οὐ κατὰ μοῦνον τοιοῦτο ταῦτα λίθι
αισ. οἱ μέτοι γυναιξὶν. περὶ δούμενοι τοῖσ ὁρμοῖσ.

πέλιον χρῶνται λέγετ. τὸ μὲν ἀγαπᾶν ἐν τοιούτοι οἷσ ἐν ἀφανεῖ χειμάζουσι νῆσοι λίθοι. οἷ τε φύσει εἰσὶ τοιοῦτοι ἀργὸν ἔχοντες λάμπρον τὸ ἄλλον ἢ εἰ καὶ πᾶσι τε ἀνωτοῖ. ἐὶ βούλει ἰὼ οἷσ ἀπφείροι ἰσχὶ κεῖνοι πρὸ τὸ λευκὸ τὸ φαιοὺσ μὲ τὰ ροὶ λίθοι πολλοὶ οἵ τε ἰάσπιδες ἰσοῖσ σμάραγδοι ἰσχὶ λοὶ πολλοὶ δὲ λάπιδες μὲ βαλάττιοι βραχεῖσ σπάνιοι δὲ οἱ μὲν ἐκ τῆσ περὶ τὸ ἐρυθρὸν θαλάττησ οἱ δὲ ἐκ τῆσ περὶ τὸ ἀτλαντικὸν πελάγουσ. πάντεσ οἷοι λίθοι οἱ πολλοὶ οἵ τε ἀνθρακίτησ τοιοῦτοι ἰσχὶ δὲ ἀν ἔρικεσ ἰσοῖα μὲ φανεροὶ πρὸ τοῖσ ἰσοῖσ χρυσοῖσ μὲ ἰσχὶ δὲ πάντεσ σχεδὸν οἱ γραπτοὶ τόπασιοι ἀγαθοὶ ἐὶ γὰρ ἀφαιρεῖται τὸ περὶ τὸν ὕδρασ ἱστορηκασι πολλοὶ δὲ μεσηνίνευρίσκοντεσ τὸ πορφυρῖτην τὸ περὶ τὸν ὕδρασ

τοιόσδε. λιμνοκόπων τὸ σύμπαν τοῦτο, οἱ τοιαῦτα
φασί· πρῶτον μὲν γάρ, τὰ ἀμφίκαια, καθάπερ τὸ
ὕδωρ. καὶ τὸν ἀέρα. προφαίνεσθαι χορηγήματα. τὰ
δὲ ὅσα μὴ ἀμφίκαια. γῆ τε καὶ ὕδατι διῃρημένα.
μύρμηκες. χρυσορυχοῖσι. καὶ γρῖπες. χρυσοφύλακσι
καὶ διαφέρουσιν. τὸν μαργαρίτην τῶν διῃρημένων· ὑμᾶς δὲ,
ὁρίζοντες. φασὶ μὴ δεῖ. ἓν δοῦλον ἂν ἀπεφήνατο νόμος. καὶ
οὐσιωτέρα τὸν φῶν· τὸ δὲ διῃρημένον χρυσίον. καὶ τὸν
λίθους. οἳ τὴν ἅπτεσθαι διῃρημένοι, γόνυρυχοῖσι
παρίεμεν· ἀμφὶ καὶ τῇ γραφῇ ἀν ταύτῃ. ὡσαύτως
διαμένων διαφερόντων· οὐσιωτέρα τὸ πρῶτον τὴν κατασκευὴν
τῶν ὄνυχων. καὶ ταῦτα πάντα προσοφείλεσθαι ἡμῖν· ἃ δὲ
καὶ πάντα ἡμῖν διδόρηται· καὶ ἃ πάντα ἡμῖν ἐγκε-
χώρηται· καὶ ἃ πάντα ἡμῖν ἔξεστι, φυσικὸν ἀπόστολον
λοις. ἀμφὶ πάντα συμφόρα· παρίεμεν δὲ τὸ νόμοις
ἡμῶν ἐοικὸς κοινωνίαν ἐστὶ. αὐτὸς τὸν ἑαυτοῦ, πρότερος
μεταδοῦναι. καὶ κοινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸν ἑαυτοῦ σπόρον
ῥήσασι λόγον· πάντα τοῖς ἡσσον· ὑπὲρ πάντων· κοινὰ
οὖν τὰ πάντα· καὶ μὴ πλοῦτον ἐκτοῦντων, οἱ πλούσιοι·
τὸ οὖν παρέστηκε καὶ πλουτοῦσι, δι' αὐτὸ μὴ τρυφᾶν
σοι. οὐ καλὸν· οὐδὲ κοινωνικόν· ἐλεεῖν δὲ. μᾶλλον
ἀνθρώπινον· παρέστηκε. δι' αὐτὸ μὴ μεταδοῦναι τοῖς δεομέ-
νοις· ὁ γὰρ τοιοῦτος. τέλεος· ὁ τὸ ἀνθρώπινον τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτὸν, πληροῦσας· αὕτη γάρ ἐστιν ἀληθὴς
τρυφή· ἡ θησαυρίζουσα πολυτέλειαν· ἡ δὲ ἐν παν-
ταίνου ὅτι θυμίασιν ἀμάλωσιν. ἀποκάλυψιν. οὐδὲν
πάνυ ἀλόγον· δοῦλον μὲν γὰρ ὁ θεὸς, οἱ δὲ ἄνθρωποι. τὸν
χρήσασθαι ἡμῖν τὴν ἔξουσίαν· ἀμφὶ μάλιστα τὸν ἀν-
θρώπινον· καὶ τὴν χρῆσιν. κοινὴν ἐν πᾶσιν ὑπουλάττειν·
αὐτοῦ δὲ ὄντων τρυφᾶν· πένησι μὲν οὖν πολλοῖς· πόσοι
μὲν γὰρ ἀλλαχόθεν τοῦ πολυτελοῦς οἱ λιμοί. τὸ πολ

ἐν τῷ ἀνθρώπινον ἀφ' προφάνη
ἐστὶ· τὸ δὲ ἀνθρώπινον ἀληθές·
ἐστὶ δὲ ἀληθὲς ἐκεῖνο·

φ ὅλος δὲ ἀπέρχοιτο·

ἀν πλεονεκτήτως ε.

λίμα σαρ ἐλιὸ ὅσι μέγιον μέγιων. σώματος δὲ ἀν τι ποι
ουμένων. ὅτε τραπέζ τοσ τοῦ βλοκάμου περὶ τὴν κε
μοδοβίαν. ἀρ δλων ὅλκμεν τόσμ. τὰ γὰρ μὴ ὁικεῖα τοῖ
σώματι ὡς οἰκεῖα προσάπτοντας μεγέθων τοῦ τὸ δὲ
* σαι. καὶ ὅσο ἀπαίτησο ἐν ἡδύμηνον. ἀντὶ τὸ σύμμον·ς
ἄπλατον. καὶ μὴ πλέον ὡς σάμη θῶσ. τὸ σε μαρὸμ δὲ. καὶ ἡρυ
θρὸν. ἐξ ἀμφοδίαν τὸν φαίνοντα. αἱ δὲ. ἀμαυροῖσι, τὸ καμ
* μον τὸ ἀμέλαν ἡνὸν. ἀπομιμάζουσαι χρισοῖσι. καὶ οὐκ ἐάσασι
τὸ περιμέλημα οἷον ἀπὶ δόμοι βασταίσ σθαι φέρουσαι,
πλούσιαν μυρίαν. καθάπερ καὶ παρ αὐτοῖσ βαρβάροισ.
φασὶ δεδόσθαι, τοῖσ καλουμένοισ χρισοῖσι. Τούτοισ δὲ ἡ
Λακεδαιμονίοισι μὲν αἱ γυναῖκες τοῖσ δόμοισ τασ. τοῖσ
* πλουσίοισ. ἐξ ἀρ, οὐχὶ ἴσοισ τὸ χρισοῦν ἀπὶ περὶ δέρμον.
καὶ οἱ περσικοί. οἵ τὸ καθ ἡλίφ βα καλούμενοι. ἀμύδρον ἀπὸ
χον τὸν τρόπον. καὶ παρ αὐτοῖσ αὖτις ἴσοις, αὐτοῖ τούτοι
* Τοῖσ δόμασι. ἀμύσσο κέκλιμενται. πέδασο δὲ περισφυ
ρίσιν, τὴν περὶ τοῖσ πόδασ ἀλοσμίαν τῶν γυναικῶν.
φιλόμμορον ὄν σωφρίζεσθαι, προσάπτον. ἱμάτια ἀμφαί
νοντα. καὶ πέπλωτι ἢ χρισοῦν. Τίσιν. ἢ, ὁ καλλιστος
Ο ἡμῶν τὸς; ἢ ἐσθῆμ ἡμᾶσ ὡς γυναῖκα. σφᾶσ αὐτὰσ φαί
νεσθαι πεποθημένασ. ἢ γὰρ ἢ ὑμῖν μὴ τὸν φόδον ὑποκλύφ.
* τὸ παθος ἀδιάφορον. ὁμοιοῦν δὲ κοῖσι μὴ ὁκοίασ περὶ
τὰ ποιναι δόμοισ. ἀνεχόμην ἀπὶ συμφορεῖσ πλουσίασ. ἴσασ
δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς μῦθος. Τοιούτοισ δόμοισ μοι χαλεπῆι
τὴν ἀφροδίτην περὶ κεκυμμένην λέγ. οὐ δὲν. ἀμίλι μοι
χάσασ σύμβολον αἰ μὶ τὸ μέρος τὰ κόσμια. χρισοῖσ γὰρ
ἔπεν κάκ ἔχουσι, ὁ μέρος τὸ ἰσόδομοῖσ. ἢ δὴ δὲ, τὰ
φαυρότατα τοῦ τὸν μέρους σύμβολα. οὐ καὶ σχύμονται
* περικάμενα. ὡσ γὰρ τὴν ὕλαν ὁ ὀφθαλμὸν πάσχουσιν.
οὕτω δὲ καὶ τὰσ ἄγλασ γυναῖκασ, ὁ κόσμοσ ὁ χρισοῦσ.
δόλου ἀπὶ προσφερόμενοσ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῖσ σχήματι.

ΣΕΣΗΜΑΣΜΕΝΑ

φιλόμμον

χρεωλυτικὰ χρυσᾶν

συμβολαιογραφικὰ χρυσᾶ

θεοσεβὲς τὸν καθ' ἡμῶν ὄμμα τῶν ἐχθρῶν ὀνόματι
πολέμιον χρὴ εἶπαι τὸν. οὐ μέρα λέγον ἔστιν. μηδὲν
κάμνον χρὴ εἶπαι καχλῶν. πλουσίαν ποιήσαο. τοὶ
αὖται τοὶ μὴν ὑγιεῖαι. αἰμὴ ἔστι γυναῖκα. οὐ καμοὶ
γησίοσ. πεπλασμέναι δὲ πλουσίοσ. ταύταισ περὶ
φυτὰ ἔστι αὐτοῦν σοφονίου, τὸ σπέρμα. καὶ τὸ ἀρνίον
αὐτῶν. καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν. οὐ μὴ δύνωνται ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτοὺσ, ἐν ἡμέραι ὀργῆσ. ταῖσδὲ ὑπὸ χεῖρα
δεδουλευμέναισ. οἰκοδομεῖσθαι προσήκει. ἀλλὰ
ταῖσ λόγοισ. διὸ οὖν μόνον. καταφαίνεται τὸ χρυσίον. ἀλλ'
καὶ ἐσθῆτα πολλήν. οἱ μὲν γὰρ ἐσθῆτα τῶν ἐχθρῶν. ἐφόρεσε
λόμενοι τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν. ἔρριπται. ἢ ἔχουσαν
μόνον. μηδὲ ἔστιν ὧν χρυσοχοήσαντο. ἢ τοῦτοι ἔδω
λοκατρήσαντο, αὐτοὶ μὲν. οὐ κόσμαντο. οὔτε τῶν τέκνων.
οὔτε τῶν σπιλῶν. ἐδήδοκεν δὲ ἡμῶν τὰσ γυναῖκασ.
τηλικοῦτον, κοσμίων ἀποχλίσθαι. τὸ γοῦν θυπορνᾶ
σαν τῶν ἐπιθυμίασ ἔστι χρυσίον. ἔδωλον γίνεται, καισαμέ-
νον μὲν πυρὶ. οἷσι μόνοισ τηρεῖται τεμένη. καθαίρεται ἔδω
λον. οὐ καμηλίσια. ἐν τάδε νόμῳ δίκαιον λόγοσ δι' αὐτοῦ
προφήτου τοῖσ ὑγιαίνουσι αἰνεῖται καὶ χρυσᾶ ἔστιν ἃ
ποίησαν τιμωρία. κόσμια δηλονότι. καὶ ἐν ἀργύρατα
ἐσθῆτα λῶν. καὶ ἐκ δι' ἐλίσσω λόγῳ ἑαυτῶν. τὰσ λιμένασ
τῶν καμάτων, ἐν αἷσ ἐσθῆσαν αὐτοῖ. καὶ περὶ θήκη
τὰ ἐν σώτια αὐτοῦ ἑαυτῶν. καὶ τὰ καταρήματα αὐτῶν. καὶ
τὴν αἰτίαν τοῦ κοσμήματοσ ἐπιλήσθην ἔστιν. ἐξόρα
σθο ὁ ποίσσω τῶν ὑράσεων αὐτῶν. ἐμοῦ δὲ ἐπιγράψω λόγῳ κῦ.
ἀποθέμενοι τοίνυν τοὺσ μύρουσ, αὐτοῖ πονηροῖσ σφε
τοῖ. τοῦ ἑαυτοῦ τοῦτον, μὴ μεθέξον τῶν καμάτων. μηδὲ ἔδωλολατρούντων. δι' ἀπαραπτώματοσ ἄ
προσίσω. παρὰ ἔστιν ἀπαισίοσ. ὁ πέρασ ὁ μακά
ριοσ. γυναῖκασ φησίν. ὡσαύτωσ. μὴ ὃν πλάσμασιν,

λὶ χρηστοῦ. λὶ μαρ γαρ ἰταμ. λὶ ἴματι σμοῦ πολυτελῆ.
ἀλλὰ πρᾶϋ γνωμαι ζὶν, ἐσομ ἐλλόγιμοι σθοσύνῃ αν.
δὶ ὅρ γανα ἑαυτῶμ σφᾶσ αὐτὰσ ἐσομοιοῦμ. καὶ γαρ ἡ
λό τοσ, αὐτεῖν αι αὐτοῦμ τὸν καλλο πιομὸμ λεγό μ. ἃ
μὲν γαρ καλαὶ ἅ θη. αὐτόχρηλι φιόσ. μὶ φιλομιλῆ τὸ
λι τάχρηλι, πρὸ σθὶν φιόσ: τοὐτέστιν ἀπάτη. ἀμὶ φάσι
μὶ ὀρ ζέσθαι. ἁδὲ αἱ σχραὶ φιόσ. ὁλιγόχοισιν. ἐξ ὧν προσα
ρτοισιν, ὀ μὶ χοισιν. προσὶ λῆ τοὶ μως. μὶ τὸ τὴ τασ αὐ
παιδεύθαι. ταῖσ χαῖ λατρ ὁισασ. τοῖσ ὁν τὶ γαρ. λὶ μὶ τὸ
τησ. ἀμφοσύνησ προμὶ θῆ ται. ἐξ ισοῦσα ταῖσ φλεβομ ὁ
ζίασ. καὶ ἁ ἀτοῦμ τυχόν των. τὴν ἀπὸ τῶμ πρέ σβυ τέρων
κομιζομένην χρῆσθαι. τὸ γαρμὶ τὸν. λὶ καὶ τοὔνομα
ὁμφαίνῃ οὐ λὶ ξῆ. οὐδὲ κατατὶ θέλοι τα. λὶ τυπῶται.
ὁ μαλὸν δὲ ὅλον. καὶ λῆ θον. καὶ ἴσον. ζῶπερ ῥὶ τὸν. καὶ
ταύτῃ. ἡ καμὸν ἅθην. ἡ καμὸ τησδε. ἐξ ισάθην ἐξ ἰκνοῦ
μένῃ. πρὸ σοῖ λῆ θον πέρασ. ἀμφὶ λῆ πῶσ. καὶ ἀπρὶ τ
τῶσ. μῆδὲ αὐτῶμ. λὶ δικαιοσύνῃ. τὴ θην λὶ δὲ. λὶ αὖ
ταρ κῆσαι. αὐτὴ γὸῦν τοι. ἐξ ισάθην, ἀρ κουμ μὲν λὶ οἷσ δὲ.
καὶ δὶ αὐτὸ πορὶ στὴλλὶ. τῶμ πρὸ τοῦμ μακαρίων ζων
λοιπόν των μίων. ἅστω οὖν ἓν μὲν καρ πὸσ τῶμ χθρῶμ
ἡμῶμ, κόσμοσ ἄριοσ. ἀμφὶ δοτοσ κοινωνία. ζῆρ γανοὶ
κουρίαι. ὁ γαρ δὴ δοὶ πασχοῦ. δαμ ἁ ζῆ θοῦ. καὶ χθρὸ
ἀνδρῶμ. πλουτίζοισιν. ἀνδρῶσ. τοὶσ καταφρονοῦ
τασ χρὴ καίτοι. καὶ πεῖ τασ μεταδόσθαι ἀκόλοισ ἀρὴ
κῃ. ἓν δὲ τῶμ ποδῶμ. λὶ αὐ οἰκνοσ πρὸσ ἁποὶ ἰαν ἑτοιμό
τησ ἓν φαι νόθαι. καὶ λὶ πρὸσ δὴ καιοσύνῃ ν ὁ δοὶ πορὶ ἁ
καθθλὶρ ὁδὸ. καὶ πεὶ δέρ θαι. αἱ δύο. καὶ σωφροσύνῃ
ῥαὶ μ. τοιούτοισ ὁρ μοισ χρὶ σοχοῦ ὁ θῦ: μακάριοσ ἀνὴρ
οὗ εὕ ρῃ σοφίαμ. καὶ θρὶ πὸσ. οὗ ἅ δην φρόμησιμ, ἀλ
λὰ σολομῶμ τοσ τὸ πρᾶϋ. ἐρ ῥέθη μ γὰρ αὐτὴν ἐμπορὰ
θῆναι. λὶ χρυσίου, καὶ ἀργυρίου θησαυροῖσ. τιμῶ

ΕΙΚΑΛΛΙΕΙΕΝ. ΑΠΟΧΡΗ
ΝΩΝΕ. ΜΗΦΙΛΟΝΕΙΚΗ
Ε ΙΝΤΕΧΝΗΝΡΟΤΕΦΥΣΙΝ
ΕΙΔΕΛΙΣΧΡΑΙΦΥΣΕΙ.
ΕΛΕΓΧΟΥ. ΕΩΝΩΝΠΡΑΟΥ
ΕΙΣΚΟΜΙΖΟΥΣΙΝ:—

ΟΠΩΠΑΡΕΣΤΙΜΟΛΟΓΕΙ
ΤΟΛΙΤΩΝ:—

ΤΙΝΕΣΙΚΑΝΟΤΗΣ

ΤΙΝΕΣΑΥΤΑΡΚΕΙΑ

τρα δὲ ἄπ. λίθων πολυτελῶν. αὕτη γὰρ ἡ ἀληθινὴ
ὠλοσμία. Τὰδε ὅσα τοῦ αὐταῖς. παραβιάσιν μὲν τὴν πρὸ
σω. φαύσαρ τὴν ἐλεωμίων. καὶ πλάσμων. οὗτε γὰρ
ἔμψυχα ἁζόδοται τὴν φύσιν, παρὸ ὑετούς μηται. οὔτε
μὴν ἄλλο ἀμήχανον ἀφ' ἧς τοῦ τὸν κόσμος, φησὶν
κατὰ φύσιν τὸ ἀκόλιο κατανάγκην πόρους. κατεχεῖ
σθαι ἀμήχανον. ὃ φ δαιμόνιος, ὑπαγκήμενοι λόγοις
ὧν ται, φ σὰ σθένειν ἡ αὐτοφυῆ ναι. θέσιν ἄκρατον. ζ φῆ
σιν ἐπὸ τοῦ παρασκευάζουσιν. δ' ἡμῖν τοσοῦτο ἐστὶ τοῦ
τὸ λόγον. τὸ κόσμος τὸ ἀληθινόν. ὃ ὁ φ δαιμόνιος. οὐ κ' ἔδην
οὐδὲ οἶος, κ' κοινοῦ. πρότερον:—

ΙΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΠΑΙΔΑ Β ΓΩΝΙΤΩΝΕΙΣ ΤΡΙΑ. ΤΟΔΕΝ
ΤΕ Τ ΡΟΝ:—

ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ Κ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΝ ΑΛΗΘΗΝΟΥ:

+

ἢ ἄρα ὁ σοὶ κὴν παὶ τῶν μάλιστα μαθημάτων. Τὸ μὲ ὃ μαι
αὐτόν. ταυτὸν γὰρ τὸ δαὶ μονιεῖ. θῆ φ σται. θῆ δὲ φ δὸς.
ἔχομεν θεῖσται θεῖ. οὐ χρεωφορῶν. οὐδὲ πο δηφόρων.
ἀλλὰ ἀρτοβρεχῶν. καὶ ὁ τι κάμπτα ὁ μιγίστων δρόμος. οὐ
μονδεῖο δρόμος ὁ θεῖ. καὶ χαίρ φ κάμπτα μὲν. καθα
ρόντα ὁ λιμᾶς ὁ ρῶν τοῖς τὸν διανοίας κόσμοι. ἔφ τε
δὲ. καὶ τοῖς τοῦ σοκάτος. ἀμηνῶν πολιτῶν, σωφροσύνων
πεπειθυμένοι. τριγώνοισ οὖν ὑπαρχοῖσι τὸν
ἐμβιον. τὸ μόβρον, ὁ δὲ λογιστικὸν καλεῖται. ὁ ἀνδρεῖον θυμοειδὲς
δρ. ὁ τοῦ φαινομένου τοῦδε, ἄρχοντος. αὐτὸν δὲ ὁ
λόγον. ἄλλος ἄλλου. τὸ δὲ θυμικὸν. θηριῶδες ὄν. πλη
σίον μανίας οἰκῇ. πολύμορφον δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν ζ
τέτον. ὑπὲρ τὸν πρώτατον τὸν θαλαττίων δαίμονας,
ποικίλον. ἄλλο τε ἄλλως μεταχειριστόμενον. ὃ σ

μοιχᾶσθαι. καὶ λαμβάσθαι. καὶ ὁ φθορεὺς ἐξαρθυλεύσομεν
μον. ἵ τοι μὲν πρώτιστον. λόφον γόμφ. ἵμᾶν γόμφοσ. εἰθ' ὁ
ρᾶν τὸν καμμοπώμην. αἰδρᾶσθαι δάκνωσιν ἵ τοῦ γόμφου
κόμη. αἰντᾶρ ἔωθεν. δρᾶκον. ἵ παρδάμο. ἵ δὲ μέ
γασσιο. καστόμοθον ὁ στὶν ἀσχήμαν, ἵ φιλοκοσμία.
οὐκᾶι καρτερεῖοι θυμοειδεῖοι, ἀνδρόφαινται· γίνεται δ' ὕμρον
ὕδωρ. καὶ δένδρεον ὑπὸ πέλαγον· θλιβόμενοι ταὶ παῖδη.
θηκμίζονται αἱ ἰδοναί· μαραίνεται τὸ καμμοσ. καὶ
ταὐτὸν ἀποπίπτει τοὐπιφάλουν χαμαί· ὁ τᾶν αὐτοῦ
κατατορνόωσθαι μὲν βρῶσιν καὶ τὸν ὕκρεον, καὶ λα
πεῖν, καὶ πεῖν ἵ τὸ μεθόπωρον ὀπυίην. μαραίνεται τῇ
φθορᾶι· παίνταρ. ἵ ἐπὶ θημίαν γίνεσθαι τε καὶ πλατ
τεῖαι· καὶ φθινακίζειν κοίμεσθαι. ἵ μὰν κατακρίνει
τὸν ἄνδρα· ὁ δὲ ἀνδρόβλεμος, οἷοι σὼν οἰκοδόλογοσ. οὐ
ποιεῖσθαι· οὐπλαύτινται· μορφὴν ἐχέμεν, τὴν τοῦ λόγου.
ἔχομοιοῦνται τοῖ θεοῖ καμόσθην· οὐ καμμοπίζεσθαι· καὶ
λοσθαι τὸ ἀληθινόν· καὶ γάρ. ὁ θεὸς ἐστὶν· θεὸς δὲ θλεμος
ὁ ἀνδρόγυνος· ὁ τι κοινοῦσθαι ὁ θεὸ· ὁρθοσ ἀρ' ἀνθρώπων
ἵμᾶλμάτοσ· ἀνδροθεοί. θεοὶ ἀνδροι· λόγοσ γὰρ αὐτοῦ.
μυστήριον ὁμφαρόν· θεὸν δὲν ἀνδροι. καὶ ὁ ἀνδρόσθε.
καὶ τὸ θλῖμμα τοῦ πρὸσ. ὁ μὲν τῆσ θκτῆμ· μὲν τῆσ γάρ,
ὁ ῥόσ ὁ κοινὸσ ἀμφοῖν· θεῦ μὲν ἰόν· σὺν δὲ ἀνδρῶν· καὶ
τοῦ μὲν λάκονοσ· ἵμεῶν δὲ παιδαγωγόσ· δοῦλοσ
δὲ οἷοσ τῆσ σαρκόσ, καὶ αὐθεῶσ καὶ ὁ παῦλοσ μαρτυρεῖ
πόσον ἀνδρὸσ ἐλεύθερος, τὴν θεραίπαιναν, κοσμοῖσι,
προαγορεύδεικνυν· ὁ τι γὰρ δούλου μορφὴν, τὸ σαρ
κικὸν ἐστὶ τοῦ ἐν· ἐλευθέρου δὲ ὁ ἀπόστολοσ· ὁ τι ἐλεύθεραν
ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου, λαβεῖν· τὸν ἐλευτόσ ἄρτον.
δοῦλον προσφέρειν· πρὶν ἵ δουλῶσαι, καὶ σαρκοφο
ρῆσαι τὸν κύ· ὁ δὲ ὀνυμοσθεὶσ θεὸσ. αὐτὸσ ἵ λαθεῖν

ἡρακλεῖ

ἰοσμοῖν

ρωσθη τὴν σάρκα, τῶ ϕθορέα. καὶ δουλάσα. τῶ
θανατηφόρου καὶ πικροῦ αἰσχύνας, τὴν ἀϕθαρσί
αν ϑϑει δόξης κῦν αὐτῆ ἄξιον τοῦτο τῆ σαρκί. καὶ ἀϊδί
ὁ τῆ τοσ καλλεῖ πομα πορίϑϕο. τὴν ἀθανασίαν. ὅτι
δὲ καὶ ἄλλο καλλεσ ἀνῶν. ἀάπη. ἀάπη δὲ κατ αὐτὸν αὖ
τόπολον. μακροθυμᾶ. χρηστεύεται. οὐ ζηλοῖ. οὐ περ πέρ
ται. οὐ φυσιοῦται. πορ πορεία γὰρ ὁ καλλεσ πομεῖσ. περὶ τὸ
τῆ τοσ καὶ ἀχρῶ τοσ ἔχειν ὑμῶν. διὸ καὶ ἐπὶ φορᾶ.
οὐ κάσχημονᾶ. ἀσχήμον γὰρ. τὸ ἄλλο τέλον. καὶ μὴ κατὰ
φύσιν. σχῆμα τὸ δ' ἐπὶ πλαστον. ἄλλο τέλον. ὁ περ ἐζηλῶται
σαφῶσ. οὐ ζητᾶ φῆσαι τὸ μὴ ἑαυτῆσ. τὸ γὰρ ἴδιον, ἰδιό
λη φα. τὸ οἰκεῖον καλᾶ. τὸ δ' ἄλλο τέλον. ἰ φιλοκοσμία
ζητᾶ. ὑκ τὸ σοῦσα, καὶ τοῦτο. καὶ τοῦ λόγου. ϛ τῆσ ἀάπησ.
τὸν δὲ τῶ αὐτὸν. τὴν ὁτὴν αἰσχρὸν γάμον ὄναι, δηλῶ σαι γ
τὸ τοῦτ' ἀμαρτυρᾶ. καὶ ἄδομεν αὐτὸν. καὶ οὐκ ἀχθεῖ ἄδοσ.
οὐδὲ κάλλοσ. ἀλλὰ τὸ ἄδοσ αὐτοῦ. αὐτὴ μὲν. ὑκ λᾶπτον. τοια
ῥαῦτοῖσ αὐτοῖσ. καὶ τί σαμὴν ὧν λῶ. ἀλλ' οὐ τὸ καλλοσ τῆσ
σαρκὸσ, τὸ ϕαντασιαστικὸν. τὸ δὲ ἀληθινὸν. καὶ τῆσ
ψυχῆσ. καὶ τοῦ σώματοσ ὃν ὑδέχατο καλλοσ. τῆσ μὲν.
τὸ ἀνθρωπικὸν. τὸ δὲ ἀϊδίου. τῆσ σαρκόσ :—

τὸ καλλωπίζεσθαι

ὁ τι οὐχρὴ καλλωπίζεσθαι :—

καίτοι τί πρόσεστιν, τοῦ ὑκ τοσ αὐτοῦ. ἀλλὰ τί τῆ ψυχῆ, καλλω
πισθέα. τοῖ τῆσ καλλοκαγαθίασ κοσμήματι. ἃ ἡδέως καὶ
τὴν σάρκα ἁπᾶν. τοῖ τῆσ ἀνθρωπίνησ κόσμοι. οἷσδε τὴν
ἀπαφαίνεσθαι καλλω πιζόμενοι. ϛ τοὺσ ἀάπη χρῆσθαι μὴ
θασι σφᾶσ αὐτᾶσ, κατὰ τοὺσ αἰγυπτίων κόσμουσ. οἷσ
νασι. καὶ προσώπεια παρ' αὐτοῖσ. καὶ προσωπεῖα σκευ
ἐζηλόκλυται. ἀλόητε, καὶ ὀρχάδων. μίσοι τε παμπολ
λοισ. ἀτϕαίνονται αἱ αὐλαί. τοῖ χοιδὲ ἀποπίμποισι,
ζωρικοῖσ μέθοισ. καὶ γραφῆσ ὃν τέχνου. οἷσ. ὃν δέου

τί τὸ περ περιλ

τί τὸ ἀλλήλων εἶδο
σ ἀπὸν ἢ οὐκ ἐν χρεία
σ οὐ δέ καλλ ἀπλᾶ τὸ εἶδο
σ αὐτ ἀπὸν ὧν :—

δὲ ὄν· χρυσοῦδε, καὶ ἀργύρεοι· καὶ ἠλέκτωρ οι, παρασιλ
κωνοι νόι μαοί· καὶ τοῖσαυτοῖ ἰνδίαο καὶ αἰθιοπίαο πῶτοι
ἰμμένοισ· μαρμαίροισι λιθδίοισ· τὰδὲ αὖδυτα· χρν
σοπαστοισ ἐπισημάζεται πέπλοισ· ἀμφὶὼν παρφοβόμενοι
τὸ μὲν σοτοὶ πειλόμον, πόδεσσιν ἔσι τὴν θέαν τοῦ κρῆ
τοροσ, ἐμπλησάσ τὸ ἅρμα τὸ θρόϊκον τοῦ μοῦ· πασσφό
ροσδὲ· ἱππασίμοσ τῶν ἱδροποιούντων περὶ τὸ τέμνοσ·
σθμὸν δὲ δορκάσ· παιάμα τῆι αἰγιπίων αὐίδων ἐμφέρ
τη· ὁμίλον δὲ παν ασπίλαο τοῦ καταστρώματοσ· ὡσ
δάζων τὸν θῆν· πλατὺν μὲν δὴ δεσι γόμφοι ταὐτοῦσθ
καύματοσ· ὁμαρθῶ ὀμφαλοῦ μέσσον ὀμδον ἀρθμίσθαι,
ὑφ' ὧν ἐκπλάσαμεν· αἰλουροσδὲ· λίκροκόδηλοσ· λὶ αὐ
τόχθονοσ ὄφισ· λὶ τὶ τοιοῦτον θηρίον· ἀπόζιον μὲν τοῦ
μοῦ· χθαμαιοῦδὲ, λὶ ὑφαμοῦ· ἢ κορμόρου ἀπτόζιον· ὁ
θῶ αἰγιπίων· ἐπὶ πρόμμησ ἄμουργμὸσ, καταφαίνθαι
κυμόμενον θηρίον· Ταύτηι μοι δοκοῦσιν αἱ χρυσοφο
ροῦσαι γυναῖκεσ· τῶν πολυκάμων τοὺσ ὄμους μοιρίοι
σι κοῖσαι· χρίσματα ταῦτ' ἄφων· καὶ ὑπογραφαὶ ὁ
φθαλμῶν· καὶ βαφαὶ μετιοῦσαι τεῖχοσ· ἐπὶ τὴν ἀμφὶ
μαλάκην κακομηχανόμεναι· κοσμοῦσαι τὸν πειρί
κολπον τὸν ἐαρινόν· αἰγυπτιάζουσαι ὡσαύτωσ· ὅσοι
αὐτόθεν τοὺσ δῆθεν δαίμονασ ὁρᾶσασ· ἀμφὶὼν ἀποκα
λύπτει πὸ τὸ καταστρώματοῦ μοῦ· τὸ κεκεύθαμον
λάφυ· τὴν παφλήν· τὴν ὀθόνιον· Τὸ χρυσίον· τὸ φύκοσ·
τὰ ὀνθέμματα· τοῦτέστι τὸ ὑπερκείμενον ὑφάσμενον
ὕφοσ· τὸ καταστρώσασθαι· ὡσ ὀρδὸν ὠρθιόσαν τὸ κεφ
λοσ τὸ ἀμφιθαλὲσ· μισθῶσαι· ὠοειδέα· ὁμαρτὴν ἀφὸ
ναπτοῦσι κατοικοῦσαν ὄρδον ὠρθιόσ· τὴν ὀξιόλογον·
πόρνη δὲ ἀρ' ἐστίν· καὶ μοιχαλίσ· τῆσ τοιχῆσ καὶ

ἐξ τοιαῦτα περὶ μὲν τὰ ἐπὶ τῆσ κεφαλῆσ

φ γάνοσ· ἐπὶ ξωτικὰ λοιπὰ τὰ μὴ θηρία·

τὰ ἐν θαλάττηι·

φύπο· ὃν τὸ αὐτό·

τάλληθὲς τὸ ἄδυτον· τὸ τὸ ἀληθινὸν θεῖον ὁμολογῆ
σαι. ἡμυθέοι τοί θηλυσθένεος· καὶ ὁ παλιν
ωλοσσόφιος ὁκάμνος. ἀλαμιμφόσεων τὸ νοερὸν τῆσ
ἀμόν, δι' αὐτῆσ φιλοδοξίασ χληαμὸν ἀλλ' ἠὼ τυχῶν·
παῦται φαρμακομόλυβδον ὑμπλήσασ· καὶ τὸν ὅ
αὐτοῦ τῆσ πλάνησ ὑπερδυσαμφοσίον· μεθοκλάσασ
τὸ γυναικασθένος πορνασ ὁ προφανὸσ οὗτοσ δράκων· οὐ
γὰρ γυναικός· α θρασ τὸ φιλόκοσμον αὐτῆσ
παρὰ μὲν τοῖσ ἀνδράσιν οἰκονείασ· ὁμίναφρον τίζου
σιν· λιόασαι δὲ τἀνδρὸσ τὸ μαγλαίττιον, ὁκτρόποισι
τὸ χορηγίασ ὅσ' ἀπὸ τῆσ μίασ· ὅσ πολλοῖσ ἄοιδην, τοῦ κα
λαίδολέμ· ἅμαι μάρτυρασ· καὶ τὴν πάσαν ἡμέραν,
κομῶσι τιλεῖ προσκαθεζόμεναι· ἀρνυρασμοῖσι σχο
λάζουσιν ἀνδρασσόδοισι· καθαπερ οὖν ὁ ἡμπορ
ρὸν λίδνωσι τὴν σαρκα· καὶ τὴν μὲν ἡμέραν· κομ
μωτιλεῖ προστιθεῖ καὶ θαλαμεύομεναι· μὴ θηλάζω
σιν ἀνθιζόμεναι· ὅσα δ' ἀνδράσδε, καθαπερ ὁκφωλοῦ·
πρὸσ τὸν λιμνον· τὸ νόθον τοῦτο προσερπῆ λαίλαπσ·
σωτηρία γὰρ· καὶ λιμόβλη· καὶ τὸ ἀνδρὸν τοῦ φωτὸσ·
πρὸσ τὴν ἀπιθανίαν αὐτῶν· καὶ τὴν μὲν ἡμέραν θιζόμεναι
τοῖσ πλοκαμοῖσι, κόσμικὸσ μὲν ἀνδρασ· ἁρμάτησι οἰ
κίασ· μὴν δὲ πρὸσ ἀπόικον τῶν δε· τὴν γυναῖκα
γὰρ τὴν σωφρονα· οὐδὲ τὰσ τρίχασ χαμαὶ πεσοῦ
σαν· ἀμοῦ δὲ τὰσ παρειὰσ φυκοῦν· οὐδ' ὅτι οὐ φαλ
λοῖσ ὑπογραφῆσθαι· λυμίσασι δὲ σφᾶσ αἰ κακο
δαίμονεσ· τὸ οἰκεῖον ἀπομιμούσαι κάλλοσ, τοῦ ὁ μὲν
τῆι ἀπόσαφοῦσι· ἀμαμοῦν ἡμέραι· σαρκασάσ ὑμέναι·
καὶ ἀποτάμόμεναι· καὶ φυράμασι ποικατασολαν
τόμεναι· τιχοισι μὲν· τὸν πρῶτα· ὁ ῥυτῆροισι δὲ· τὴν
σάρκα τοῖσ φαρμάκοισ· καὶ τῆι πυελογεμμάι τοῦ μέγε
μαι τοῦ· τὸ οἰκεῖον μαραίνοισι μάσσ· ἁ ἀτοῦτό τοι,

αν. οὐδὲ μὴν ὁλόκληρον, μηδὲ μοι χάσιον. οὐδὲ μὴν ὅλη θυμὴ
σιον μόνον. μηδὲ ἕξομοι χάσκων ὁδόντιον, δηλαδὴ θυμόν.
αἷμα μηδὲ τὸ ὀρίζειν δικαιόσιον, δηλαδὴ φιλοκοσμίαν.
οἷον αὐτοῖς. τὸ δοῖ τοῦτο ἐξηκολούθησε τοῦτο. καὶ
ὅσον ἀπόλαυσαν καλῶν. οἱ φίλαυτοι ἂν κωλύθη μὴ δὲ
λήσαντες. μὴ πρὸ οἱ κινήσαντες δύο. ἅπαξ δὲ τοῖς μὴ
δὲν αὖ. καὶ μόνα ταῦτα πάντα μέρακίοι καὶ καφοί. ΤΟΝ ΠΑΡΙΛΕΓΕΙ:-
ὅλα ὁ μὴν αὐτὶ ἄλφα. σφηκοφορῆται δὲ ἰδάλασσα.
ἰπτέρους φθορίσσα. πόμβρος σὺ κεῖ πόζθαι μακρόν. καὶ
μάζαι καταρρίμματα καρδίαι. καὶ μὲν ὑμῶν ὑμπίμ
πλαται ταῦπόδια. ὑμμειζῆ τοῖ μὲν σάθμοι, ὁ καρκα
ρον. ἀδηλία, μαντά. καὶ τοῦποιητοῦ δόσ ὑκάμουτὸ ὁμ
μα, τοῦ φραῖκας μέτρ. ὑμῶν δὲ αἷμα. καὶ καρκαρο πηγῆ
πόδια. καὶ τὸ ταμὸν ῥόματα. σὸ μασι νῖ σαται μὲν ὑμῶν
σὶ θὴ κρού ζαι φρίνοις. καὶ τὸ πὸν θορ. ἐσὶ μὲν ὑμῶν τὴν
γλῶν. παῦπόδα. σῆ ονται πὸ δὲ πομπὶ δάκουῖ δίος, ζ
κορυφαί. τρόφοντο πόλις. καὶ μὲν δὲ ἀχαιῶν. ποῖ φῆ
μεν ὁ μὲν δ, καὶ σὸ μὲν. δῆξον λιμὴν γλῶν μὲν κολπὸν μὲν
μὲν. μὲν θρίγμοις ὠνιῶν. πόδιον. αὖ πρόσωπον. μὲν δὲ
ἀραικὸς τὸν δίφρον. ὁλαύρην μὲν μαθὼν. δυοῖν λῶν
ὄχοις, οὐρανὸς δὲ ἰδέαι. οἷς μόνοις. ὁλαν μόμενον ἄρθαι
τὸ πῦρ. μεῖζαι γὰρ ἰδιάνοια ὑπὸ ἰδομῆς. καὶ τὸ ἀκὴ
ρατον τοῦ ὁμοκοῦ, μὲν παιδαφοῦ μένον τοῖ λόφοι.
φοαὶ σῆμαν κατομαθαίνῃ. καὶ μισθὸν τοῦ παραπλη
κτος. τὸ ἀπὸ πφο καλαμκαίῃ δῆ γκάσοι τοῦτο ν. οἳ ΤΟΝ ΤΕΙΧΕΙΑΝ ΤΗΝ ΟΥΝ.
ἄλλοι τοῦτο, τὸ καλλος καταβλοι πότε. δὲ καὶ καλ ΗΡΜΗΝΕΥΕΤΑΙ: ΤΟΥΤΟ
λος μαραμόμενον. καὶ τοσοῦτον ἰξοὺ νῶν ἀπὸ πο ΤΟΥΤΟ. ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ:
σοῦτο χαμαί. αἷμα καὶ σὶ μὴ ταῖ κολάζονται, κα
ταστατικότε. τὴν ἀρίαν ὑμῖν ζόντο παρθένον.
ταῦροσι λικόλασι σαὐτοῖσ. καὶ τὸ μὲν μισθόωνον τὸ
ὅπ τιμίας. ἐσ σεῖαν παιδαφοῖ: ~ ωσσιει ~ ΤΟ ΠΙΤΙΜΙ ~ ΜΟΥΡΙ

προς τους καλλωπιζομενους των ανδρων

ϛ προς τους καλλωπιζομενους των ανδρων:-

Ϛ σ τοσουτον δε αφ ων θηλυκορι χλιδη, ως μη το θη
λυμονον νοσφιν περι την κομο σουδιαν ταυτην. αλ
λα και τοις αν δρασι ζηλουν την νοσον. μη γαρ και
θαρσοντα καλλωπισμου. οιχεσθαι νοισιν: προσθε
το μανδαλκαστρον αποκλινανθε. γναθμιζομενοι. κου
ραισι μεν αφην σ. και πορνικαισ αποκαρομενοι. χλα
νισι δε, διαφανεσι περι τεθοιμενοι. και μασι χλιν
τρογοντε. οζοντε μυρου. τι αντισ φαιη τουτοισ
ιδων αυτχνωσ. καθαιπερ μεθοπισκοπουσ θηκτου ζη
ματοσ αυτοισ. καταμαντευεται. μοιχοισ και ανδρο
γυνοισ. αμφοτεραν αφροδιτην θηρωμενοισ. μισο
τειχασ. αυτειχασ. το αυθοσ το ανδρικον. μυσαττο
μενοισ. τασ κομασ δε. ασπερ αι γυναικεσ κοσμουμε
νοισ. εωσ υχοισι δε τομαισ. ζωντασ. οι παλαιμοι
ρεζοισιν αταισθαμαι και μακαιρα ιδοι μισι ωλαι.

Ϛ αυτουτοισ ζωων. θηρι φοσι πολεμοσ. τι τροωντεσ. ξυ
ροωντεσ. παραπλεοντεσ, τοισ θηλυδριασ τουτοισ.
εργαστηριαδε καυτοκλασαται. και αν δοιωται παρτη
και τχνιται, τησ θαιρικησ ταυτησ πορνιφασ. ου
χνον θμπολωσιν αριγνωτον θμφανωσ. οισφασ κα
ταυτοισι. και τασ τειχασ τοισ αν ασασθαι. παντατρο
πον παρεχοισιν. ουδεν αισχυνομενοι τοισ ορωντασ.
ουδε τοισ παριοντασ. αλλ ουδε εαυτοισ ανδρασ οντασ.
τοιουτοι γαρ. οι τον αθυμον θρεφοντεσ ζηλον τα παθων.
απαν το σωμα. τοισ μαλοισ τησ πτελεασ ομοιοι,
λαλφουρ γυμνοι. μεχρι δε. ουτωσ ποσ τοισι, πρα
τερον τησ τοιαυτησ προυμαινεν αναισχυντιασ. ει
γαρ μηδεν απρακτον αυτοισ υπολειφθηται. ουδε ου
κ αρρητον. ουκουν τουτων των αθυμων, και
δημοσιοσ θηρ ανθρωπων. ο πυκνικα

περι τινων τρωτων τρεμενων και τι χρη ποιειν αυτοις και περι των ρυπτοντων

ἐστι πρὸς ἄνδρα. ὅτε ὁ τῶν ἐπτὰ τῶν πρεσβυτέρων

ἐστι πρὸς ἄνδρα. ἀνδρὸς ἀσφόδρα. μὴ καὶ ἀσθμαράλεον.
ἀνδρὸς ὄν ἡσθησαυτοῦ. ἀμφιμώλοι λόγοι. τὸ θορνικὸν
ὀλέμον σοφρονίζον. τὸ γὰρ ἀνδρὸς ὅμματος ξύρδδην.
καὶ λθαίνδδαν. πόσου κάθυνόδ. καφὰς δδήναστε1
χῶν. καὶ χρίσματα τομίων. καὶ ξαρθίσματα, ἀνδρο
γύνωμίξωλῶν δαι τὰ δέματα. καὶ τοῦδ' ἀκτρισμοῦ
αὐτῶν. τοὶ ὸ θημδριόδδο μδδδόν. μὴ γοῦται γὰρ καυθα
πρόφιος. τῶ κδφαλῶ ἀποδεδύσασθαι τὸ λίφασος, μετα
γραίφοντδο ταυτοῦ. καὶ νδο τοιοῦτδο. ἃ καὶ σοφίσονται
ταὸ τείχαος, ἀμμοὶ ταὸ ῥινὶ δαος δ' αφάζομται. ἀμμοῦ.
λὶ σομ ται τὸν θάνατον. σοφίζομένοι τὸν χρόνον. οὐ
γὰρ δ' ἡνόν. οὐδ' ἡνὸν γόρομ ταὶ δολάν, τὸ ἄναι, λαθῆν μὲ
δωαμένον; ὅσοι γοῦν ὁ ἀπὸσ σόδ' ἡ πρὸ τ' ἄλοσ. τοσοῦ
τοι τι μᾶ τρος προὸ ἀλήθαν. μόνον δ' ἄμ αὐτοῦ πρὸ
τιμήτρον τὸν θη. δὲ καὶ κάνος. αἰ' δ' ἴσος γδρον. ὁ τὸν ὸν
τὸν πρὸ μήτρος. θαμὸν λιμφῶν κδδεμὶ κδδν αὐτὸν λὶ
προφὶ τάν. καὶ λὶ θεὶς τῶ κδφαλῶ αὐτοῦ. ὃ ἄθεον
καθαρὸν ὁ προφὶ τὸ μά. οὐδ' ἡ σδὲ ἄλλος φλοὶν ὁ λὸς
δύναται τοι λῖσαι τείχαος μὰ κλὸν, λὶ μέγαι μαν. τοσοσοῦ
ἀντὶ δλημουργοῖσι ταῖ θεοῖ. κάλλον δὲ, ἀντὶ κάθαι μά
ζομται οἱ ἄνθροι. τὸν ὑπαὶ τοῦ τὸ μομένων παραχα
ράϊγοντδο τείχαος. τὸ δ' ἄμοσδὲ γόρομ τον. τὸ μπέλα
φλοὶν λίμφαφλί. καὶ τοῦ προσώπου αὐτῶν λὶ πομαὶ. ἀμ
θοσ τομπέλαος. οἱ δὲ τὸ προμὸν τῶ λίμμιαος. τὸν
τομέα καταισχύνοισιν. οὐ κάθι νδὲ οὐ κάθαι νάμλη θη
μὶν ὑπ' δ' ἡμέναι τὴν τυχλὶν. τὸν λὶ ἰδ' ἡμέρον χόντα λὸ
φαμὶν. ἰμᾶσδὲ. οἰχοῦτ' ὸσ φλοὶν ὑμᾶδδο τὸν χῦ, ἄγο
αὐτὸν λὶ κοίσαυτο. καὶ ὑμ' αὐτοῖσι ὑδιδαῖδ' λὶ τὸ. καδοσ' ὅσιν
ἀμὶ θᾶ αὐτοῖσιν. ἀπὸ φδδαι ὑμᾶς, κατὰ τὶν προ τὸ
ῥαν ἀμ' ασπροφλὶν, τὸν πολεμὸν ἀῦτὸν. οὐτὸν πολέμον. ἀμ
λαὸν φθαρόμενον κατὰ ταὸ δοι θυμίαος τῶ ἀν

ΤΩΝΔΕ ΠΑΙΔΕΙΑΣΕΩΝ ΤΗΝ ΑΝΑΙΤΗΣΕΙΝ ἐπιστάτεον ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς περὶ ἑτῶν· οὐ δεινὸν οὐ δεινὸν ἂν ἀναγέροντα ὄντα, τὸ εἶναι βούλεσθαι παιδεύσειν εἰκῆ φέρειν;

δὲ δημιουργὸς

τριηρέα

τὸ σύνθημα, τὸ νόημον. διὸ οὐ καταβαίνομαι ὁ ἀνήρ.
ΑΝΔΡΟΣ CVN ΘΗΛΕΙΑ ΞΕΝΕΛΟΝ
προσωτέρω ἐστὶ τῆς ὁδοῦ. καὶ σίμβλον τὴν ληΐτιν
μος φόβος. τοῦτοι πρόσθεν ὁδὸς καὶ σοὶ τὸ λάϊον, ὁ
σῶ. καὶ ἡ ἄκρη θεν παρ' ἀπαὶ τοσοῦμαι τοῦ ἀνδρὸς.
τὸ τεῖχος. τὸ δὲ ὅσον λαὸν αὐτοῦ καὶ μαχιμάκον.
ἀφ' ἑλλο. τὴν πλάρ' ἑοι πο δοχὴν ἀφ' ματος ὁ
αὖθι. τὴν ὃ ἀνδημουργήσας, γυναῖκα. καὶ ὁ δόσαν.
γυνάσσο. καὶ οἱ κουρέας. ὁ δὲ προὶ κατο γὰρ τὸ λαὸν.
ἡμέρην δὲ τὸ ἀνήρ. καὶ τὸν ἄνδρα. δειλυνέ. καὶ τὸ δρᾶν
αὐτοῖ συγκεφόρηται. ὃ σοὶ δὲ μὴν τὸ σαόχαρ. ξηρότ-
ρα γὰρ φιός καὶ θερμότερα τὰ δασέα. τῶν ἡλῶν ὅπη.
δὲ καὶ τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων. καὶ τὰ ὄρχεα. τῶν
ὀπτομέων. καὶ τὰ τρίχα. τῶν αὐτλῶν. δασύτερα τοῦτ'
καὶ θερμότερα. τὸ οὖν τὸν ἀνδρεῖον φιάσσο
τέμνον, τὸ λαϊόν. παρανομάν. ἀρόσιον. τὸ δὲ καμπὸ
τὸ σμα τὸν μὴ ἀροῦσι. θερμαίνομαι γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγ-
ου μὲν ὅτι τοὺς ἀνδρας θηλυδρείους. ὁ δὲ ὅτι τὰ γυναῖ
κας. μοιχόν. ἀμφὶ δὲ. ὅτι μάλιστα πορρω τάτω τὸν
ἡμέρας θέσθαι πάντα πομπάσας. ἀμφὶ καὶ αἱ τεῖχε
τὸν κεφαλὸν ἡμῶν πᾶσαν. ὑπὲρ θηλυκρέα ἐστὶν ὁ κό-
λιν θηλυται δὲ. καὶ ὅτι τοῖ γυναῖκοι. καὶ μὴν. καὶ αἱ
παρ' ὅλον τὸ σῶμα. οὐ τοῦτο πορρω τὸν ὑπερτέρον.
πορ αὐτὴν προαίρεσιν τοῦτο, τὴν ἑκατέρᾳ θηλυ
κὴν τοῖ αὐτοῦ θηλύματι. ἃ μὴ τὸ οὐκ ἔστιν γνῶσκε-
σθαι τοῖο φιάσσον ὁ ἀπὸ πολλοσ. ὁ τὸ χρῖσθαι ἡμῖν. οὐ φόβοι
κοῖντα ὑπὸ θηλυκρέα. οὐ κοῖ δὸ πορρω αὐ αὐτὸν. λαοπάσθαι
τὸ μὴ κέφαλον. τὸ δὲ καὶ τοῖ πρόσθαι. ὁ κνῶ καὶ λάφ-
την. τὴν πρὸ τοῦ ρῖνον ἀοχλησοσύνην. αὐτὸ πραμμένοι
καὶ κεκλιφότας. καὶ τὸ φιάσσο τὰ αὐτὸ ρρίπτα
φᾶσ' ὁμφαλὸν ὁ αὐτὸ γυμνοῦντας. ἐχορχουμένου. ἢ
λορδουμένου, αὐτὸ ρυθμοῖ ὁ σὶ σχήματον. οὐ καὶ πρὸν

* λορδουμένου ΟΥΤΟΙ ΟΝΕΙ ΤΑΙΣ ΜΕΣΑΤΩΝ ΠΥΩΝ ΣΥΝΙ
ΖΑΝΟΝΤΕ. ΤΑΥΤΗΝ ΠΡΟΣΕΞΑΝΙΣΤΑΝ ΠΡΟΣΕΤΕ ΤΟΙΟΥΤΟ
ΛΟΡΔΟΥΜΕΝΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΟΣΟΥΝΤΑ ΔΕ ΤΟΥΣ ΩΝΗΤΟΥΣ
ΙΣΧΥΡΩΣ. ΟΥΤΩ ΔΕ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΑ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΥ ΔΕ
ΙΣΧΑΝΕΙΝ.

θμῶντας αὐτοῖς, ὃν αὐτῆι· νδολδαι. καὶ μμνα
σίοι μδδοι. ὅν δαν ἀρ θῆι ἀνδρῶν ἐξ θαίζ θαι. ἄοχλμο
νοῶντας· τὸ παραὶβ ίσιν τοῦτο δ' ἀόκομτας ἀπὶ τὴν δκ
κα. ποῦ οἰχὶ τῆῶ ὀχλάστιο ἄοκλμάας ἀπιν. οἱ γὰρ ὃν
τοῖβ ἀνθρῶποι τοι αὐτα δ' ἀπρ αστιόμνοι. σχολῆι γὰρ
αὐ δδοθεῖσιν οἰκοι τῆν ἀόρ· καταμαρτυρᾷ δὲ αὐτῶν,
Ἡ ὃν τοῖ δλμοσίοι αἰρ αι σχμτία· τῶν ὃν τοῖ ἀφα
νᾷ ἀπ' ἐξοισίας ἀκολασίαν· ὁ γὰρ ὑὸς τοῦ αἰγιαὸς,
τὸν αὐ δρα ἁρπούμνος· πρόδλμός ἀπι, νύκτωρ·
ὁλ φλόμνος γυμνί· οὐκ ἄραι δὲ ἅπαν ὁ λόγος δρᾶ
μα ἰάσων, ἀπὸ θυγατρῶν ἰῆι πόρνη· καὶ οὐκ ἄραι
÷ ὁ πορνόων· ἀπὸ υἱῶν ἰῆι· ἀμέα φθρᾷ φθοὶν ἢ πὶ
τῆαι· ἀμέαι δ' ἀπαλλᾷ φθμί· οὐκ ἂν δὲ ἢ σθμέναστο
ἄῤῥωνῶν, πόρνος ἄναι δοκᾷν· μὶν ὸῶν· καὶ δια
÷ καλμᾶν ἀπὶ τὴν δκᾶν τῶν καμίνων ἄκόραι· οὐκοῦν
ὄλεσθον κουφὶ φᾷ ἡτιο· ἅ γὰρ τοῦτο κατὰ πρὸ φθὶν
ἐμὶ τοῦτο προφήτου, σημῆρφοι τῶν ἄκόνος
τοῦ νῦν οὗ αὐτοῦ· δ' ὅτι οὗτο κατὰ τὸν αὐτὸ φολομ, κακὰ
ρίον ὤριαν, ἅ φὸ ἅ ναι αὐτὸν πρὸ τὸ τοκομ ὃν πολ
÷ λοῖσ ἀδελφοῖσι· πῶς οὐ καθδοι· τὸ σημῆρφον τοῦτῶ
λοκωμνοι σθαι. αὐ δρεῖ δ' ὠν λομνοι ἅ ναι καὶ
λῶι. τὸ καμμα ὃν ἀρ ῶι, τὴν δ' ἀρ οιαν κοσμητόν·
λῶν καθ' ἑκάστην ἡμῆρ αν· ἅπρ θθερᾶν ῶι δκτόν·
παρατλτὸν δ', οὕτως τεῖχος· ἀμέαται ὃν θνημ
ασ· ἅ φὸ καὶ τοῦν αὐ δρα ποδοκαπτίλων ταῖπαι δα
ρεῖα ὅλεθρῶ· ἅ σὺφι ν κοσμούμνα· ἀλλ οἰχνῖβ' ὅαν
τῶν λθλοώκοτα· κλλᾶ ὁμνα δ' ἅ σαὶ σχρο κῆρ δμαν
τὰ δ' ἄτα ν καμμῶ σθαι· οἱ δ' ὄκόν τῶ ταὐτ'
αἰρούμνοι δρᾶν, οὐ κλᾶ ὁμνοι, θαν αἰῶι αὐ θι
μὶ σαντο, ἅ αὐ δρᾶ δ' ἰῖσαν, πῶς οὐ καταίαν σοι·
Καὶ ν μὼ μὴν, ἅ πο σὺν τὸν ἀκολασίαν ὁμὶ λακὸν ὸ

παραπλ τὸν. ὃν τ' πὶ
δλλ τ' ἐπὶ θνημ·

Δημόδοκος
καλπίδ·

τὸ τὴν ἰκῆν ὼ ἐ ἐοικ
ἐ τολμᾶπ ὸῖσι αὐ·

÷ ὄθθι τασ ἀσχολοῦνται τὰσ πρίτας· οἱ δὲ. χειροφύλα
÷ κοισι μὲ σ μρίτθο· οἱ δὲ. τὸν ἄρχοντα φυλάττουσι καὶ
÷ σμήχουσι μ τὰ ὅκ πόματα. καὶ τασ πρὶ τασ ὅτι ἀόρ
÷ παρασκευὰσ ἀτρεμίζουσι μ· ἄμμοι κατατίχουσι τὰ
÷ ὑποζύγια. οἱ μοχόοντο ὅμιλοσ ἀσκιὰ ταὶ παρ' αὐτοῖσ.
÷ καὶ μέρα κίσιον ὧραίων ἄθλα. καθάπερ θρεμμάτων,
÷ παρ' ὧν ἀμέλγονται τὸ κάλλοσ· κομμὼ ταὶ δὲ, καὶ κομ
÷ μὼ τριχα. πρὶ τασ γυναῖκασ ἀμφὶ πολλοὶ σι μ· αἱ μὲν.
÷ τὰ καὶ τὸ πρα. αἱ δὲ. τὸ ἰσ κεκρυφάλου· ἄμμα. τοῖσ
÷ κτένασ· ὠμοῖχοι πολλοὶ· καὶ οὗτοι. μαστροποὶ· Ταῖσ αὖ
ξιοπίστοισι τοῦ μιδὼν ασθαι φιλῆ δεῖν. τοῖσ ἀσὶ δο
- νασ βεβλόσι σι ῥᾴ σι θυμῷ. ἂν ὑποπέσσ δι ακόμου μὸ
÷ νοι· ὠμοῖχοσ δὲ ἀμήθησ. οἰχόμιδὼν ἀμὸσ. ἀμφὶ ὁμὶ
÷ βουλόμενοσ φιλιδῆμ· διαμαρτυρόμενοσ χόων ὁ λό
γοσ, ἀφ' αὐτοῦ προφήτου σαμουὴλ πρὸσ τὸν σαρ αμο
υὴλ κὸ τασ τοῦ μ ιουδαίων. ἀφ τοῦντι τοῖ λαοῖ καὶ σι
÷ λέα. οὐτὸν φιλάνθρωπον ὑποχνῆ ται κῦ. ἀμμὰ τὴν αὖ
τοῖσ αὐτάδη τ ῥαμμον ἀπειλή· τριφητικόν· οὐ
μὴ τ θαι φησὶ τασ τυραννίδοσ ἐμῶν. φσ μὲν ρθτοίσ.
καὶ φσ καθαρίσασθαι. καὶ φσ σθασίσασθαι. μόνοι σι πολὺ
μου κρατήσασθαι. οὐκ ἄρμονικὴν οἰκονομίαν ζηλοῦσθαι.
÷ οἱ δὲ τα φορὰν φσ ὕστοσ αἴρονται τῶν γυναικῶν. ἢ
÷ φορὰν δὴν καφάζονται. κομμὶ τοὶ πολλοί· ὑρὶ θοι δὲ καὶ
ταμασίαι. καὶ ἱ στορνίαι· καὶ ἱ γυναικομανὶ τισ ὀργὰ
÷ μη· καὶ ἱ οἰκουρία. οὐδαμοῦ· ἀλλ' οἱ τὰ δὲ ποιοῦντο
τασ γυναῖκασ. δι ημερόσιοι μὲ ταὶ τῶν· μὶ θου σ ὁρω
τικοὶ σ ἀδολεσχοῦντο· καὶ τὸ ᾆσθαι, καὶ τασ τυρὰσ
αὐτῶν δι ακναιόντο· τὰ δὲ ὑρχήσεισ· ἢ τὰ δὲ ὀρχήσεισ·
÷ οὐκ ὀθνὶ δὲ μὲ τὰ πολλῶν φησὶν, ἢ τὴ κακίαι· οὐδὲ
÷ προαθηόνι μὲ ταὶ πλήθουσ· ὅτι ἰσοφία· ὃν ὁμίλοισ·
÷ αὐτοχία δὲ. ὃν πλήθη καταφαίνεται· αἱ δὲ. οὐδὲ αὶ

πνοίσου. καὶ ὃν φόνιον τὸ καίγλημα σουδιαμὲν φόν
κόρακα σι πορνφάν. ἄμφω τοῦτο ἀστοφλοιν ὁ ἀπόπολε.
ὅτι πᾶσι πόρνοσι ἀκάνθαρτοσι πτῶμα θυτικὸν ὁ ὅσπιν
ἄδολομάτρικον οὐκ ἀμερομοίαν θν τὴν καστλάφαι
τοῖχῦ καὶ φῦ. αἱ δὲ ἀνδρογύνοσμοιοισι σι δονται·
παρφορθοισι δὲ ὃν δον. μιναίδοσ ὄχλοι. αὐτυρόγλοσσ
σοι. μαροὶ μὲν. τὰ σώματα. μαροὶ δὲ τὰ ψθήματα.
ἅσ ὑπορνίασ ἀκολάφοισι λινδρομένοι. μοιχάασ δι᾽
κομοι. μιχμίζοντο. καὶ τὴ θυρίζοντο. καὶ τὸ πορνικὸν
ἀναίδιν ἁσαὰ ἁγμάν, δι᾽ ἀρινῶν ἐσι τοφοῦντο ἐοικε
ναίδι σκαι. ἀκολάφοισι ῥιμασι ἁχμασι. τὸρ πᾶν πάρο
μενοι. καὶ ἁσ γόλοσ τασ ὃκ καμοὺ μενοι, πορνφάσ παρα
δρομον. ὅτι δὲ τὸ καὶ ὑποκαιόμενοι, ἀφ᾽ αὐτὴν τὸν
χοῖσαν ὀργὴν. λὶ τοι πόρνοι αὐτοὶ. λὶ κοὶ κιναίδοσ ὁ
χλοσ, ἁσὸ λθρον ἁζημοκότο. ἀπὶ κρο τοῖσι τὴ ῥι νὶ,
κατρά χοσ δι᾽ κλιν. καὶ θαὶ πῦρ ὁμοικον τοῖσ μυ τὴρ σι.
τὴν χολὴν κὸκ τημενοι. ἀγκαὶ γο ἀσὰ ὁ τρ αι τούτοσ.
ὄρνφσὶν δικοῖσ. καὶ ταῶν ασ μὴ δικοῖσ ὁκ τρόφοισιν.
καὶ σωαν ακί νονται τοῖσ φοξοῖσ, παίζοισαι. σι κὶν
νοισ τρ ασι γαν ύμεναι. καὶ τὸν μὲν θρ σι τὴν ἀκού
οισαι γολῶσιν. αὗται δὲ, πολυτι μὴ τοισ φόνου μεναι
ασε σί ταισ. οὐκ ἀπαν δρασι ν ὁ μοζήλοισ. ἀμίκτοκὰ
νοισ αὐχόσι ν. αὐ δλὶ. ἀχθοσ δαὶ γλῶ. καὶ χλίαν μὲν
παφορῶσι σωφρονοῖσαν. μιᾷ ταὶ ὁ νποκλοῖ δι αὐτό
ροισαν ὠ μιδίον. καὶ πρ δυσὶ τὴν παφαμπτοισι δίκον.
ὑπρ πάνδρον οἶ μαι τρ ατοσ άρ γυρ ομὶ του. παιδίον
δὲ. οὐδὲ πρ οσὶ δηται ὀρ θαμὸν. αἱ τοὶ σ ἡ πλακοῖσ ς
τοισ χαραδρ οὶ οισ ὁκ τρ φοισαι. ἀμκαὶ τὰ μὲν οἱ κοι
λωϊ σκόμενα. ὁκ τὶ θάσι παιδίαν. τὸ ισοδὸ ῶ νόρ μι
θον, ὑπολαμπὰν οισι μβο πτοῖσ. καὶ τὸ ἀμο γα. τῶν
λοιπὸν προκυκλεῖ καστν. δύο ν ὑπο τρ όφ ν τοὶ σ ω

εἰσκορακίσαι

εἰσγύπτους ἀκολάστοις ἐπιμιγνυμένοις

μοιχλίζοντες

ἐπικινδύνως.

πορνείας παράδρομον

ἡ πτῶσις

εἰκῆ ἐπὶ τὰ δένδρα πετόμενοι.

ἀμελητὴ κυνίδιον μὴ ἐκβαλεῖν· ὀνάνδαι καλέσιν· ἐστέρησεν τὰ νῶτα ἐναντίον τὸ κορινθιακὸν τὰ νῶτα ἐναντίον τὸ κορυφῇ ἀνανεμεῖται τὸ δὲ ἀπὸ μελιτηδείας ἐστὶν ἀπὸ μελιττῶν δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ῥηνίᾳ πελάγει· ἐν δὲ τῇ μελίσσῃ τῷ ῥηνίᾳ πόρρω ἐστὶν ἐν τοῖς βαθέσι·

μέγαι. τὴν πομπὴν μὴ μεταμελομένοισαι. τοῦ πίσσων
κοιμωμένου πλουτοῦμεν. ἐξ δὲ ἄρα ὄρυσσον τὴν πυρὸν
σίαν. ἡμιαφθήμιαν τροφὴν ποιοῦμεν τῶν. Τοῦτοι καὶ
πορδάλεσι φίλοι τροφοῖσιν τοῖσ αὐθλίοισ, ἐξ ἐμοῦ τοῦ
ἐστὶ τοῦσ μαρμαρίαισ τοῦ χρυσίου. καὶ γὰρ ὃκ πλήτ-τον
σαι τοῦτοι τοῖσ ἀπείροκάμοισ. φασὶν μάζαν ὀφᾶσ τὸ,
χρῶνται τοῖσ θρασέσι. οἱ. μετόμιγον ἀνταῖσ ὃν μεί
ζοισι γεμμαῖσ. Καὶ δὴ τοῖσ μὲν ἀνδράσι τοῖσ ὀφῶν.
ὃκ ἂν ἀποδύσαιμι το, προσοίκιτον αἰσχύνης ὄξιον πεῖραν
μὴ ὀμόσαι. ἐξ ἐστὶ δὲ τοῖσ κωνωμόροισ τοῦ ἄλλων. οἱ κοι
τοῖσ κατακλάστοισ. γεμμαῖσ ὃν τοῖσ καλαμάροισ φασὶν
σθαι. ὃν ταύθα γὰρ, ἀποδύσασθαι τοῖσ θεαταῖσ. ὃ πορ
κατηλοισ σωμάτων οὐκαίσχύνονται. ἀλλὰ μὴν λιοι
οδοσ. μὴ δὲ γυναικάφοι λουτροῖ χρόαν, φαιδρύνεσθαι
παραμφί. καὶ μὰ δὲ ἂν ἐσοικῆται, ἂν δρασὶν ὁμοῦ ζῆν
μαιζί. τοῦ καλαμάου. κἀν τάυθα. ἐστὶ τὴν ἀκρασίαν
ἀποδύονται. ὃκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν. μὴν ἐσαῖσ ὁρᾶν.
ὁ σωφρόνισμὸς μὴ τοῖσ αἰδοῖσ αὐτοῖσ, καὶ τοῦτο
λουτρόν. αἱ δὲ μὴ φασὶ σῦτον ἀπορυθριᾶσαι. Τοῖσ
μὲν ὁ θρόνοισ αὐτοκλάστοισιν. ἡ δ' οἱ σοδὲ οἱ κέται σ. συμ
λούονται. καὶ δούλοισ ἀποδύονται γεμμαῖ. καὶ ἀμα
τρίκοντα ὑπ' αὐτῶν. ἐχόνοισ ἀρδοῖσαι, τοῖ καὶ τοῦτο
χότι, τῆσ ἀπὸ μίασ. τὸ αὐδὲν τῆσ τῆλ αὐθίασσ.
οἱ γὰρ παρφασόμενοι παρ αὐτὸν λουτρὸν ταῖσ δεσποί
ναισ γεμμαῖσ. μὲλ ἐλιν ἐχόνοιν, ἀποδύσασθαι. πρὸσ
τὸ μαρβοῖ ἀπὸ μίασ. ὃθ' ἀπομιρῶι. παρ ἀρ αὐφόντο
τὸν φόνον. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ τῶν ἀθλητῶν, γεμμὸν
δεικνύωσι τὸν ἄνδρα αἰδούμενοι. ὃν δ' ἂσ αἰσχύνασθαι τὴν
φονίαν ὃκ τλοῦτος, τὸ αἰδῆμον ὀφύλακτον. αἰ δὲ,
ἀποδυσάμεναι, ἁματοῖ χιτῶνι καὶ τὴν αἰδῶ. φαίνο
σθαι μὴ κούλονται καλαὶ. ἀκούσαι δὲ μοι σοῦ λέγοντα

ΣΥΝ ΕΛΟΥΣΙΝ ΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙ ΤΟ ΠΑΛΑΙ ΓΥΝΑΙΞΙ

ΕΚΤΗΣ ΕΣΟΡΑΣΘΑΙ ΤΑΝ ΦΥΣΙΝ ΕΡΑΝ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΠΕΡΣΙΚΗΣ ΚΑΝΔΑΥΛΟΥ ΓΥΝΗ

καὶ καὶ. καὶ γὰρ δι' αὐτοῦ καταφαίνεται καὶ πάντα τοῦ σώματος. τὸ κάλλος τῆς ἀληθείας. καθαίρεται τοῖς ὑδρίοις. τὸ περιστερὸν τῆς ἐπιφανείας ὕδωρ. τὸ νοσοῦν δὲ ἀμφοῖν. ἐκ τῆς ὄψεως γνωρίζεται. χρὴ τοίνυν τοὺς ἀνδρας. γυμναίους ἀληθείας ὑποδήμασι ταῖς γυναιξὶ νομοθέτους. αἰσχύνεσθαι τὰς μὲν αὐτῶν ἀποδύσας. καὶ φυλάττεσθαι τὰς ὄψεις τοὺς ὁμοθήρας. ὁ γὰρ ὁμιλήσας φιλοπερίεργον. διδυμεῖ μαρτύρων. οἱ κοιμῶν οὖν. τοὺς γομφοὺς. καὶ τοὺς οἰκέας αἰδέσθαι χρή. ὧν δέονται ὁδοῖς. τοὺς ἀπαντῶντας. ὧν δέονται λουτροῖς. τοὺς γυμνάσιον. ὧν δέονται ἑρμηνέως. ἑαυτοῖς. παρὰ τοῦ δὲ τὸν λόγον. ὅσα δὴ παντοῦ, καὶ ἔστιν ἃ οὐ αὐτοῦ οὐδὲ ὧν. οὕτως γὰρ μόνος ἀπαθὴς ἔσται ἐμὲν φ. ἅπαντα τὰ αὐτοῖς συμπαρῆναι, μιμήσεται τὸν θν:

ὁ πλούσιος ὀλιγοστίνος

Πλούτου τοίνυν, μεγαλοπρεπὲς. ἀξιολόγως. καὶ μεγαδοτικόν. φιλανθρώπως. οὐβαναύσως. οὐδὲ ἀμαζονικῶς. οὐδὲ ἀκτήμονα τὸν φιλόκαλον, ἢ φιλαυτίαν, καὶ ἀπροκαμίαν. μηπηι ἄρα καὶ πρὸς ἱμᾶς φιλοπλουτος. ὁ ἵππος αὐτοῦ. πεντακαίδεκα ταλάντων ἐστὶν ὄχιος. ἡ τὸ χωρίον. ἢ ὁ οἰκέτης. ἢ τὸ χρυσίον. αὐτὸς δὲ χαλκοῦν ἐστὶ πλουτοῦντων. φαντί καὶ οἱ ὧν περὶ ὅλου τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν. καὶ τοὺς οἰκέας τῶν δέκα τῶν. οὐδὲν διαφέροντας τῶν ἀργυροῦν ἡτῶν. ἀλλὰ ὅσα τοὺς δέκα τας. οὐκ ἐν καθίσματι. οὐκ ἐν ἱματίοις. οὐκ ἐν ῥάβδοις. οὕτως τοίνυν, τοῖς ἀνδράποδοις οἰκέταις. ἀμφὶ καὶ τοῖς ἀσθενέστεροι ἔναι, τῶν οἰκετῶν. διακρίνονται. καὶ τοῖς νοσηλότερον ἀναστρέφεσθαι. ἄριστον γοῦν δόγμα τῶν. τοῦτο αὖ δὴν παρέκασαν χρή. ὃ σὺ μὲν ἁπτόσο ἀνήρ σοφρονῶν καὶ δίκαιος. ἐν οἴωσι θεσπεσίοις ῥήμασι. οὕτως ὁ τὰν ἀπίστων καταπολιόας. καὶ πο

μῆλον δὲ τὸ ζῷον, καὶ γαῦρον. καὶ τοῦ καλοῦ ζητητικόν·
ἀπὸ τοῦ μόνου δημιούργημα. ὁ δὲ ἵππος γαστέρα αἰτοῖ
μισόσαρκον δέ. καὶ στόμα ξύλου. καὶ ξυλῶδες. καὶ καλ
÷ τρέλλασσον· ἄλλο τελεώτατον δὲ τὸ θῆλυ ξυλῶδες, ἢ βλ
μδονίου· ὁμοίως μὲν οἱ τράγοι τοῖς πρόβασι· ὁμοίως δὲ
÷ ταῖς ὄϊν· καὶ τοῖς τράγοις ὀχάζεν· τὸ γὰρ τὴν ἡδονὴν
÷ νομίζειν ἄνθρωπον, ἀπὸ ῥοκαμίας ἐστὶ τοῦ ἄλλου· φιλόπλου
πάδε· ἐξίστησι τῶν ὀρθῶν δ' αἰτῶν τὸν ἄνθρωπον· ἀνορθοῖ
ἂν πρὸς τὰς αἰσχρὰς ἀφ' αὑτοῦ· ἐὰν μόνον ἔχῃ δύναμιν,
÷ καταστοχαστικὸν τοῦ ξύλου παντοδαπῶς· καὶ τοῦ ξύλου·
τοσοῦτον καὶ ἀφροδισίαν, πᾶσαν πάντως παρέχειν πλησμο
νήν· δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὰς καστορίας τοῦτο ἔχειν
ρομορφές· τοιοῦτον μὲν τὸ τοσοῦτον παρασκευάζονται
Ὁ ταν· ἵνα μίαν πληρώσωσι γαστέρα· τὸ ἀκάθαρτον
÷ τῆς γαστρὸς μαρτίας οἰκεῖον ἀνθρώπου βλάπτοντος· ὅσοις ἂν
τοῦτο ὑπάρχωσιν ἡμῶν αἱ γαστέρες, τῆς δαιτὸς τὰς λήψεις·
÷ τοῦ δαιτρεύοντος τοῖς τοιούτοις ζῴοις φέρουσι· μὴ
αἰκίζεσθαι πληθυούσας δυνάμενοι· τοῦ δαιτρεύοντος
τὰς κεφαλὰς τοῦ· τὰς χηνοειδεῖς· τοῦ· καὶ τὰς κόσμας· τοῦ·
÷ λοποδύτας δὲ αὐτὰς καὶ κακούργοις παρασκευάζον
τας· ἐστὶ δὲ μέγιστος ὁ θαλάσσιος· ἑκατὸν πήχεων δέ· καὶ
τοῦ ὄφεως· μὴ ὅλως τοῦτο σαφῶς δεδηλῶσθαι· ἰδοὺ δ' ὧν,
τὸν θαυμάσιον λέγω· καλὸν ὑπὸ δέρματος αὐτὸ λέγειν
ἔχομεν· ὃ τὸ ὀκάθιον ὑπὸ τὴν ῥάμφον· καὶ ὁ ἄμβλωσ αὐ
τοῖς κομίζειν προβάσιν· ἕλκη ψύλλων κρίθινος λῶν· καὶ κατὰ
κλησθάτος· τοιοῦτον ἄρτον αὐτοῖς κοσμητέον· λίμνην
ἄρα, ἂν ἀγκὴ· προσαμίθειαν ὁδοιπορίοις· ἀγαθόν
νον ὄναρ· μὴ κατάγλυφον γὰρ ἄπον ὁ κοσμαγαθόν· μὴ
÷ πίραν· μὴ δὲ ὑπόδημα· τοιοῦτον· μὴ πλοῦτον κτήσιον δέ,
τὸν ὃν καλλιστίοις μόνον θησαυρίζόμενον· μὴ τὸ αὐ
τὸ θέλειν πληρώσει τὸ ταὐτὸ· ἀεὶ δὲ πίραι παρα

Ἐπὶ τὸ ἔρυσι δὲ ὅπως ἔχει
ἡδονῆς· χωρὶς ἐγγενῆ
τὴν καὶ ζητητικήν·

Ὁμοίως ἔχει τὸ ἔρυσι
ὅσον· ἐς τὸ πρὸς χρῆσιν·

τοῦτο δὲ ἐπὶ ἀπείρ
ἔχοντα τὰ ἄκρα εἰ
ρῆ· ἐς ἐπὶ τὸ πρβλ
λοντ τοῖς κολλοῖς πλε
ονάζει ἢ τοῦ προτε
ρήσεις·

ἀρκεῖ τὸν ἥρα φέ
λειν ἐς ὅλ-ρα, ἢ τὰ
ὅλυρα λέγεσθαι ὑπὸ τῶν
πολλῶν βρόμον ἐκα
λοῦσιν·

ὁ ὑπὸ τῶν πολλῶν ὁ πυ
πεῖ ὀφθαλμὸς ἐστὶ κυ
εἰρῆσθαι τὸ πρόσωπον
κρυπτόμενόν τὰς φ·

ἐστὶ πλὴν τοῦ δακτύλου
πᾶσι ἀλληλορίζη ⊖
τ

ἢ θόμβοι τὸν σόρον· ἀμφὶ καὶ τοῖσ δρομῆσι σ κοιμω
μίσαντο· μὴ ὑπὸ ζώνω καὶ οἱ ἐξάσ πολυπραγμοσύνη τ
ἢ μὲν ὑποδήμασιν, τὸν σορέα σ τὸν πολιοῖσιν ἀμφὶ φο
ρεῖντο· ἀμφὶ μηροῖσὶ φέρηνται· ἀπορίπτον οὖν, τὸν σκά
φον τὸ πλῆθοσ· καὶ τὸν ἀργυρᾶν· καὶ τὸν χρυσᾶν· ἐκ πομπᾶ·
÷ καὶ τὸν ὅλον τὸν οἰκετῶν· καμάσ, καὶ σθμμάσ, παρ' αὐτὸν
παιδαγωγοῦσιν σ παιδίσ· αὐτουργίαν· καὶ ἀτέλειαν
÷ παραμυθίαν· καὶ δίκ· καθ' ἑτέρων, ἁρμόσασ τὸν ἱλό
χοι· καὶ γυμνήτοι, παρ' ἵππ· καὶ τέλεια· οὐκ ἄχθοσ ἐστὶν ὁ
οἶκοσ· σὺν δὲ πάσαισι μαθὼν ὁδοιπόροισι σοφρονι·
÷ σμὸν δὲ, καὶ τὴν φίλανδρον γυναῖκα· τὸν δὲ παρ
πλησίασσ ὁδοιπορικῶσ, καμὸν ὁρόδιον, τὸ δ' ἡσύμοιο
πορέασ· ἀτέλειαν ἔσ φερομένου, μιᾶσ σμικρότητι σο
φρονι· μᾶλλον δὲ, καθάπερ ὁποῖσ τοῦ ὑποδήματοσ· οὐ
τασσ καὶ τὸ κτήσασθαι ἐκ πόρου, τὸ σῶμα· τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι τὸν
οὐ δι φασικόσμιον· καὶ τὸ ἔσ πλουτεῖν τὸν πλοῦσιον· ἄχθοσ
ἐστὶν, οὐκόσμοσ τοῦ σώματοσ· χρὴ δὲ τὸν ἀνδρεῖον φ
βιαζόμενον φασὶν οὐκόσμον· καμῶν καὶ κτηρίαν, τὴν ὑδρ
γυρίαν περιφέρειν· καὶ τοῖσ θλιβομένοισι μεταδιδόναι·
τῆσ ἀληθοῦσ ἀρετῆσ οὐ σμικρὸν μεταλαμβάνειν· ὁμολογῶ γὰρ
λίγραφὴ· ὡσ σάρκασ, μέτρον ἐστὶν ἀνδρὸσ τὸ χρῆσθαι πλού
τοσ· τουτέστιν, ἐὰν πολυτελῆ μεταδιδόναι σθένει· καθὰ
περ γὰρ τῶν φρενῶν, ὁ σαπρὸσ ψυχρὸν μέν φησι, φασὶν ἀρ χαῖ
ον ἐμπεδοῦν φησι μέτρον· οὕτωσ λεπτὰ δοτέον· ἐὰν θὴ φιλαν
θρωπίασ ὑπάρχουσα πλήν· καὶ μὴ ἀνοίκουσι τοῖσ δι τῶν
τοῦτο τοῦ· αὖξῃ ἐστὶ πάλιν· καὶ πίμπλασθαι· οὐ τρόπον δ
πὶ τοῖσ θλιβομένοισι· τὸ καὶ μεταλλοῦν μέτρον σωστοῖσ, ὅτι
ρᾴον φάσθαι τὸ γάμου· ἀνδρὶ δοτέον γάρ· ὁ τὸν παντὸσ κρατῆ
σαι θὲν λόγον ἔχων· καὶ οὐ δρομέως ὢν χρὴ ζῆσαι ἀπορῆσαι ποτ·
κτῆσισ γὰρ ὁ λόγοσ· ἀνδρὶ δοτέον· καὶ ἀπορίαν ἀπαίσιον
φέρειν· ἢ δεῖσθαι φαίη, ὁ ῥᾳθυμίαν πολλάκισ ἀφεῖ

ἢ ἀλλ' οὐκ ἐῶ φεύγειν ἐν ἡμέρᾳ κακῇ·

ἀναπαύει

βλάπτει τὸ ἀμέλγειν. τὸ βιάζειν θλιβόμενον λανθάνειν τὸ πολλά·

ζ τομὴ τροπὸσ ἰσ τετράμετρος·

÷ μοσ
÷ ἐσσα
αὐτοῦ
τὸν ὁ
ὁ τ
ὁρ
λόγ
νουμ
τὸ ὁ
κτήσ
λίθ
προσ
σημ
οἰκου
τοῦ γα
δίζει κ
λίθ μ
συμβ
κτᾶσ
Ὁρᾷ φ

Πρῶτον μὲν δίκαιον· ἀσφαλὲς μὲν τοῦτο. καὶ ὑπὲρ τοῦ οὐ κάμνοντος
δίκαιος· ἀμφοτέρως δὲ ὅμοιος, καὶ κάμνοντι· οὐχ ἁρμόττει μὲν οὖν
διὰ τοῦτο δίκαιος· ἀλλὰ τοῖς ῥήμασι κεῖται· ὅσον δεῖν ἀρετῆς ἁπλῶς
÷ μόριον· ἀρετὴ τοῦ οὖν λόγου· οὐκ ἀρετὴ τὸ ὁμαλὸς ἀνὴρ ἄπορος·
÷ ὅσος ἂν βούλοιτο ἀνὴρ τὴν προσοφειλομένην· παρεστὶ μὲν γὰρ
αὐτοῖς, ἀποδοῦναι· καὶ λαμβάνειν οὐκ ἂν δόξειεν, παρ' αὐτοῦ πρὸς
τὸν ὅλον· καὶ τὸν μὴ δίκαιον ἀποκαλοῦμεν· ἢ φυλάττοι τὸν υἱόν·
÷ παρεστὶ δὲ καὶ τοῦτο· μὴ δόμεν ἂν δίκαιος ἀνὴρ δοῦναι· ὅπερ
δηλοῦ καὶ ὁ λιμὸν οὗτος λόγος· τὸν πλοῦτον λιμὸν δίδωσι· καὶ
πλουτῆν· οὐ βόσιμος· τὸ ἂν ὃν δόξαι τοῦτο μόνοις· δι' αὐτόν· ὁ
Τοῦτον ἴσον τὸν πλοῦτον· καὶ οἷς ἂν ἐμφερόμενος θῦ:~~~

κ' ὅτι αἱ εἰκόνες καὶ τὰ ὑποδείγματα· μέγιστον μέρος τῆς χ "εἰκονῆς ὑποδείγματι"
ὀρθῆς εἰσὶ διδασκαλίας:~~~

δ δίκαιος ἡμῶν φάσκει δι' αὐτὸ εἶναι τριχῶν, διορίζει τὴν φύσιν
÷ νοούμενος· μεθεκτὴν ῥᾴδιον, τὸ ἰσάκις οἰκείοις ὑπομένειν πόνοις·
÷ τὰς ὁμοίοις θλίψεσι· γυμνάσματα σωφρόνων ποιοῦμενος·
δι' ἡμῶν· ὁπότ' ἂν ἀκαίρως ὑβρίζηται πόνοις· καὶ φόβοις· καὶ
÷ μάχαις· οὐ καμβύζηται τοσοῦτον καρτερῶν· δι' αὐτοῦτο τοι, ταύτῃ
δοκεῖ μισοῦμεν· ὅσοι δὲ καταφρονοῦσι μέν, τῶν ὄντων
κτημάτων· πλουσίως ταύτῃ δὲ διορίζει, ἐξισούσας ἂν δύ'
λῃστὰς δαπάναις, ταῖς φόβου χρείᾳ· καὶ ὑφ' ὅσον χρείᾳ, τρέφειν
÷ προσηκούσαις· τρέφει γὰρ τὰς δαπανήματα· ὁπόσοις μὲν οὖν
σώμασι τὸν ἀνδρείαν γυναῖκα· καὶ περὶ αὐτοὺς ῥιγᾶν· καὶ
οἰκουρίας· καὶ οἰκῶν χρείᾳ ὄντας· πρὸς δὲ καὶ τῆς ὥρας
τοῦ γάμου· καὶ τῶν ὅσαν γυναῖκ' ἁρμόζειν· ἐν τοῖς γαμικοῖς
÷ δίξει μὲν λόγοις· οὐδὲ ἁρμόδιον πρὸς τὴν δημοσίαν· ταῦτα
λιμὸν μὲν παραυθαιμόνας, ἐν ἴσῳ γραφῆς μέρει, παρασκευὴ
οὐ μέν οἱ σφι ἁπλῶς τὸν μόνον· καὶ δι' ἃ μὲν πλῆσαν· λίθῳ
λελέκται· καὶ πόσας δημόσιαν· ὁ δὲ ἕλκοι πόν· ἴσον θεοῦ
÷ μεθ' αὐ· ὁμαρ μικρὰν ῥοπὴν ἔσ' σρίαν, τὰ ὑποδήματα·
÷ Ὁρᾶν φησὶν ἱπποφοιδίαν· ὁ δι' αὐτὸν ἔχον· οὐ κατέλιπεν

φίλωτες
ἀλλήλους

ἐσθλοὶ
τιμῆεις

ἀγρεῖοι
τῶν

ὑπήκοος

ὅσα οὖν, καλεῖσθαι δηλονότι θέντας· τὸ οὖν τὰ ἴσα τὸ
÷ μέντας. ὅτι σύμφωνον· ἁρμονικὸν ὑπομονὴν ἀφροσύνη σύμφ.
÷ ὄν. ὅσα οὖν κακίας· τὸ οὖν· καὶ ἡ αὐστηρία τὴν τοῦ
÷ ὁμοίου ἀφροσύνη, μεταθεμένους δὲ τὸ μέγιστον· τί
γὰρ οὐκ ἂν τις παραφυλάξαιτο. ὁ δὲ μὴ νοῦς τοῖς κακοῖς.
ἕτερον τοίνυν τὸ προτρέψαι σωφρονεῖν· μὴ
οὐχὶ αἱρεῖσθαι τὸν ἴσον μὴν δύνον, τὴν ἀκολουθίαν
÷ τῶν ἁμαρτίας φυλάξαι νοῦς· τί οὖν αὖθις ἀσκεῖ
τὸν ἀεί. καταμανθάνειν τὸ φιλοδοξίας τὴν ὁδόν. καὶ
τὸ ἆθλον, ἰδεῖν τὸν περὶ αὐτοῦ ἁμαρτίαν τὴν φιλοδοξίαν.
οὐκέτι τὸν σφάλλεσθαι, καὶ αὐτὸς μὴ μοῦνος τὸν
÷ πρωτεύοντα· πολλοὶ τοι αὐτῶν τῶν θεῖκῶν σοφίας
αἱ φιλόνδοξοι. ὁμοίως δὲ ὑποδήματος μηδὲν θεῖσθαι. ὃ στὸ πάθος ἐστὶ ἀλλὰ κρίσεις πλάνης ἀκούειν
÷ δὲ αὖ μηδὲν ἁρμόττειν παραπλήσιος· τὸ οὖν δὲ μὴ τῶν πάνυ σοφῶν
κεῖσθαι μὲν αὐτὴν εἶναι· παιδαγωγοὶ αὐτὸν ἀκούσασθαι.
Οἱ οὖν δὲ μὴ τὰν, ὑπὸ πολλῶν τριφῶν ἐξοικείλαντα ἁσάλῳ
νῆα· μοιχεύοντα μὲν· αὐθαίρετος· πεῖ τὰ παιδία καὶ ὅτι μὴ
νῶν ἐστὶ μὲν· ἐπὶ δὲν αὐτοῖς ὁ παντὸς πλοῦτος.
ὃν δὲ κατὰ νηὸν· ἀμφοῖν ἁρπάσαντας· οὐδὲ ἐκφεύξεσθαι ἐπιρρεῖ
τὴν ἁρπαγὴν αὐτῶν, ὁ ἁρπαγὸς τῶν ἀμφοτέρων πότητος
÷ φύλαξ· ἀπὸ τρόπων δὲ λιμὰς, τῶν μὴ μὴ ἁδεῖν τῶν ὃ
κάμνειν· πρὸς ἐφροσύνην τὴν αὐτοῦ παιδαγωγῶν.
– τί οὖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐοικὸς καλεῖν, ὃ σμικρὸν τὸ αὐτὴ κεῖ
ρθαι τὸν τῶν ἀκολασίας· χάλασον ἐοικρρούλων προσλαμβάνει.
καταφλεχθῆναι προσέχειν τὰ οἰκοδομεῖν· ὁμίχλην τί τοῦ, φρονίμου πυρὸς ὃκάμνου· ἐοικὴν τὴν ἀκολασίαν ὃκλᾶν
σθαι· ὃ σμικρὰ ἀκόλαστον αὐτῶν τὸ λάμπον γενόμενον.
πλατέα ἂν ἀπεφαίνει, ἐμοὶ ἁδεῖν τοῖς φοβεῖσθαι
÷ θέλειν φερομένοις· χάρμα ὃν τοίνυν μὴ οἰκοδομεῖν, ὃ κατὰ
σκευήν. τῶν ἁλισθήσεσθαι τοῖς ἁμαρτοῦσι σωτηρίαν
κεῖν· οἱ γὰρ μὴ τὰ ὁμοίως τοῖς κακολασμένοις σάκαρ

τὴν σαρκὸς, οὕτως ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὑ
πόσχοιεν δίκην. τοῖς μὲν ἁμαρτάνειν. τὸ μὲν παθεῖν τὸ
÷ φυλαττομένοις. ἔδει γὰρ ἡμᾶς φοβεῖν ὁ | οὐδαμοῦ τοῦμενον.
· ὅτι ὁ θεὸς, ἀπὸ τῆς ἐκ μέρους αἰνίττεται λαὸν ὅσαν. τὸ δεύτερον,
÷ τοῖς μὲν πεφυσιωμένοις. ἀναπόδοκτον. ἀμφιλόγοις δὲ, τοῖς μὲν
· πεφιλοτιμημένοις τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολέπον
· τας τοῖς δόμοις οἰκητήριον. ἢ σκεῖσιν μέγα μὲν ἡμέρας.
· δεσμοῖς αἰδίοις. ὑπὸ ζόφον ἀεὶ αἰνίγμαν ἀμφίλογον τετηρηκέναι.
καὶ κατομηρὸν. δι' ἀσκαμμικοῦ τατον ἐκπεθῆναι τὸ φ
÷ κόμενον τοῖς κεκομμένοις. ὄναι αὐτοῖς. ὅτι τὴν ὁδοῦ τοῦ
÷ καὶ μὴ πορεύθησαν. καὶ τὴν πλάνην τοῦ βαλαὰμ ἐξέ
÷ χύθησαν. καὶ τὴν ἀντιλογίαν τοῦ κορὲ ἀπώλοντο. τοῦ
ζ΄ Γενεσιλάου καὶ ἡγεμόνος τοῦ τὰς φερεφόβους ἐκκλησίας ἐν ἐρήμοις ἀστυρεῖ-
ναι μὲν δῶν ἀμνήμονας, ἐχθροὺς δὲ τοῦ θεοῦ ἀσεβείας φόβητρον. ὁ φόβος,
μὴ ἔξω μείζων ἦν διατηρεῖ. ἀπ' αὐτοῦτο γὰρ αἱ κολάσεις, καὶ αἱ
η΄ ἀπειλαὶ. ἵνα ἀφῶσιν τὸν δίκαιον, τοῦ ἁμαρτάνειν
÷ ἀποσχέωνται. φασὶ, φιλοκοσμίας κολάσεις δημίους
ὧδαι. καὶ φιλοδοξίας πενίας. οὐ κάκρασίας μόνον
πρὸς δὲ καὶ τοῦ πλούτου κακόφρονας παραιθῆναι
κλοπημάτων. ὑπερήφανος, διὰ τοῦ φοκᾶν. ὁ λόγος ἀμφίλογος τοῦ
÷ ἀδικημάτων. ἀμφίλογος γὰρ ἡ δόμησος τοῦ μὴ κοινοῦ τοῦ ζῶν
τος, τὰς ἐξῆς τοῦ παιδαγωγοῦ προσφέρεσθαι ὑπὸ τοῦ
λαοῦ. ἵνα ἀδιάφυλάξῃ τὰς ἀπειλάς:

ἔλεγχος τρόπος

ἔλεγχος ἐστὶν ἐπιφορὰ τῶν ἁμαρτιῶν πρὸς αἰτίας ἀπρεπείας καὶ ἀσχημοσύνης. ἀπὸ
τοῦτον. ὑγιείας ἕνεκεν
τινος ἕνεκεν τοῦ λοιποῦ τρόπου παραλειπτέον:
ἁμαρτάνουσιν, ὑπὸ τὴν δόξαν γὰρ ἀπειλὴ ἀπειλῶν ἦν. τὸ
σαρκὸς φύσιν αἰτίαν, καθάπερ ἐπάνω παραμένομεν. διὰ
γὰρ, καθαρεῖ ὁ τῆς τοῦ ὄρους καὶ διὰ ἄλσος. διὰ ὕλης.
διὰ τριλόφου. διὰ δρυμῶν. διὰ δρυμῶν μεγάλων ὄρους λούσ
σθαι παραπόσιμον. ἀρδῆναι γὰρ, τὴν ἀρχαίαν σχοῖνον
÷ διὰ δρυμῶν. ἐκκοπῆναι. παραμένειν δὲ τὸ λουτρὸν. τῆς
μεγαλοπρεπείας. καθαρεῖ ὁ τῆς τοῦ ὄρους, καὶ ὕλης. ὑ
λαοδόκου μόνον. ἀνδράσι πρεπτὸν δὲ, τὸ τῆς ἄλσους.

ἐξ ὧν δὲ καὶ ἄλλα σύγκειται τὰ καταβεβλημένα ἐστὶ τὰ
κρύσια· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις χρήσιμοι. καθαίρουσι
τὰ δυσκίνητα· καὶ τοῖς φυσικοῖς χαλεπὸν τὸ μοῖρα· πολλὰ
δὲ ἐστὶν ἐκ μίσους· τρόπον γάρ τινα.
τοιοῦτόν ἐστι τὰ σώματα, ὥσπερ τὰ δένδρα· οὐ μόνον τοῖς σώ
μασι· ἀλλὰ καὶ τῇ ὅλου τοῦ σώματος κατασκευῇ
τρόπον ὥσπερ, ποροποιεῖ τὸ κριθίον τοῦτο· δηθήσαι
τὸ πολλάκις· ἐπὶ ταὐτομάτου φυτὰ ὕδατα· τὴν δὲ
ταραλλάσσοντο· φυσικοῖς πρόσεστι σώματα τὸ μοντρὸν· διὸ
σώματος ἐμποιοῦσι αὐτοῖς· ἀν φέρουσι μὲν αὐξάνουσιν ἀν
τοῦ, οἱ παλαιοί· ἐκ δαίτου δὲ προσίκειν, ῥᾳκοῖ τὰ σώ
ματα· καὶ προσφέρουσιν ἀν ἀγκάζῃ· καθίστανται·
κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς οἱ δίφοι· μᾶλλον μᾶλλον τὴν ὑγρ
μότητα τὸ σαρκός· ὃν τρόπον, οἷον ἡ τῶν καυλῶν καὶ
τῶν φυτῶν, τοῦτο γὰρ οὐ δοκοῦσιν· ἀλλὰ τὸ ὅλον τοῦτο ἡ κοινωνία
λοιπόν· ἀλλὰ τὸ ὅλον τοῦτο ἡ κοινωνία τὰ αὐτὰ πλήθος
ἄρα· ὥσπερ καὶ τὴν τὸν τὸ καλαμάριον· καὶ μὴν κατὰ τὴν
τοῦ σώματος ὑγιεινίαν, καὶ τοῦ ὅλου τὴν ὥραν· οὐ γὰρ πᾶν
τὸ ἀλ. οὐδὲ ἀλλὰ μὴν μὴν· ὡσαύτως περὶ ταῦτα σοφοὶ
κολοφῶσιν· ὑγιῆ δὲ, ἀποχρῆ· ὑγιεινὰ· ὑγιῆ πᾶν
ταχὺ· ὑγιὲς ἐστὶ καλοῦμεθα τοῖς μικροῖς· οὐδὲ γὰρ τοσοῦ
τον ὑγρὸν ἀστεῖον τοῖς καλαμάριοι· ὡσαύτως χάρα
γματοῦ· οὐδὲ σωφρόνως καὶ πολλάκις, ὑγιῆρας λούεσθαι·
καθαίνοντας ὑγρὰν θαμίζοντες· ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὸ
πλάσμα μὴν οἰκεῖον κατέχεσθαι ἐξ ὑγιείας ἐστὶν, ἀλ
τοῦ πλησίον· πολυμελέκτωτας τὴν τεμφὴν· καὶ σωμ
ὑγιαίνειν ἐθέλοντας· ὡσαύτως ἐπὶ ὀλίγα ἔχειν, τὸν λοῦ
μένων τὸ καλαμάριον δύναμιν· λούεσθαι δὲ δὴ· καίπερ μὲν
τὴν τύχην, καθαρσίοις λόγοις· καὶ τὸ ὑγρὸν, ἐσθῆτος
καὶ ὑπόκειται τοῦ καμάτου· οὐ γὰρ ἐν μέρει
ματος, καὶ φαρίσαιοι· ὑποκεῖται φύσιν ὁ κόσμος· ὅτι ὅμοιοι

ΣΥΝΕΒΑΛΛΕΤΟ ΕΛΛΗΝΕΙΩΝ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΠΟΤΑΜΕΙΑ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΝΟΝ, ΑΜΕΙΒΟΝΤΟ

ἀπὸ ταύροισι κεκονιαμένοισι. ἔχει δὲ ὁ ταῦρος φύσιν θερμὴν ὑγρὰν ὀλίγον. ὅτι δὲ μὴ ὑγρὸν ὁ ἀὴρ ἀλλὰ θερμὸν καὶ ξηρὸν, καὶ πάσχει ἀφ' αὑτοῦ σημεῖον· καὶ γὰρ ἅλλεται, τοῖς αὐτοῖς θλίβεται· οὐ γὰρ ὑμῖν. ὅτι καθαρεῖ ἀπὸ τοῦ ἔχειν τοῦτο τὴν δύναμιν, καὶ τῷ παρεῖναι· ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχειν δῆλον· γίνονται γὰρ ἀφ' αὑτῶν καθαρσίων· καθαρίσιον πρῶτον τὸ ὄνδον τοῦ ὠοτηρίου εἶναι γάνωτον καὶ τὸ ἔξω καθαρόν· τὸ μὲν οὖν ἀφιστάμενον λουτρόν· τῷ τυχεῖν ἀπὸ σμίχης τὸν ῥύπον· καὶ ἀπὸ τοῦ νίτρου· ὑφ' οὗ διαῤῥήδην τι προφητεύεται ἐκ τοῦ λύειν ἅλας, τὸν ῥύπον τῶν ὑείων καὶ τῶν θυγατρώνιτρα· καὶ καθαρεῖ ἀφ' αἵματος, ἐκ μόσου αὐτῶν· τὸ αἵματι τῷ ἀνομοίως, καὶ τῶν προφητῶν τοῦ φόνου· καὶ τὸν τρόπον τῷ καθαρίσαι· ἀπὸ μὲν ὅλου ὅλον ἀφ' οὗ· ἀπὸ δὲ μέρους μέρος· ἀπὸ μὲν ἱερείου ἱερεῖον· καὶ ἀπὸ καινοῦ καινόν· τὸ δὲ τοῦ ζῴου κατὰ σαρκικόν· καὶ δι' ἀμόλυντου ὕδατος ἀπὸ τῶν ἱερῶν· καθαίρει δὲ ἁρμοῖ μὲν καὶ πολλάκις· ὅπου καὶ ἁλὶ ἅλλεται·

ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΟΤΙ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΓΚΡΙΤΕΟΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΛΟΓΟΝ ΒΙΟΥΣΙΝ:

Ἁρμόττοι δὲ, γυμνάσιον ἀπὸ ἕλης· καὶ καλαμῶν παχέων· ἐν γὰρ καὶ ταῦτα, τοῖς ἀνδράσι. παρὰ τὸ μάλλον, πρὸς τὸν λουτρῶνα κεῖσθαι, οὗ φαῦλον ἴσως· ἔχοντα ἡδίω μὲν τοῖς μόνοις, πρὸς ἡμᾶς ἄν· ἴσως δὲ λύοντος, καὶ φιλοτιμίαν ἔχειν τινὰ δόξειεν· οὐχὶ ἀξίως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀτυχίας ἔστι μεγάλης· ὃ δὲ μὴ γυμνόμενον ἀπ' αὐτοῦ τῶν κεφαλῶν ἄν ὄργανον ἀπὸ ἀσάνθης, χαρίεν· καὶ οὐ κάμνει τὸ χεῖρον· οὐδὲ ὄργανα ταῦτα ὑπάρξαι ῥᾴδιον, τῷ κατὰ τὸ σῶμα δὴ ἀπομάττεσθαι τὸν γυμναζόμενον· ἀλλοῦ κἀπὶ παλαίστρας, καὶ δρόμου παρακλητέον αὐτόθι· ἀλλ' οὐ γυμνάδε γυμνασίου· ἐν ἀγορᾷ· καὶ τοῖς παρατυγχάνουσι τοῖς σχολάζουσι· ἐν δὲ· αὐτουργίαι δὲ

ἐν γυμνασίοις ἀλλὰ ἐν τυχίας ἔστι γυμνάστε

÷ προκεμένην λθη, ὅτ τοὐταμήσου τὰσ γυναῖκασ· ὅμ
÷ δὲ οἰμῶσι· καὶ τοὶ μὲλλοι προσδμῆσ· οὐ καὶ σχρὸν αὖ
τασ· οὐ δὲ μέλλων περὶ τοὶ τοῦ ἀσχολᾶσθαι, ὁ πασ θυμῆ
ρὸν λὶ τὰρ δεῖ· ὁ μᾶλλον οἰκουροῖ γαμετῆι, καὶ καλὴ θοῖ·
÷ ᾶ δὲ καὶ πρὸσ μρὴν ἀρ αὐτὶ μόζασ δ' αὐτῆσ· καὶ πο τὸν
ὁρίζασ δι τὸ μτὶ τοῖ γλαμκὸ τὶ· καὶ ὁ τὸν παρ αυθᾶ ἡ·
÷ ἔσχατο μόνατασ μὲν τὰν· καὶ ᾶ σασ δ' φρομασ ὑμᾶ ἀρ
γμρ ασθῆ ᾶ· τὴν τοι αὐτὴν γυναῖκα ὁ παιδαγωγὸσ
÷ ἀπο δᾶναι· λὶ, τοὶσ πλήλασ· ὅκ τὰρ ᾶ ᾶ σασ χρὴ οἰκα·
÷ τὰσ χᾶ ρασ δὲ αὐτῆσ· ὅρ ᾶ δεσ ᾶ σασ ἀτρακ τον· χᾶ ρασ
÷ δὲ αὐτῆσ δι λιοι σχὸν πόρη τι· καρ πὸν δὲ· ἐξ ᾶ μὸν ὅρ πρὸ
χοῖ· τὴν μᾶ μασα ἀ ᾶ κονίαν οὐκ ἐσθι οχώθη· ζηλό
σασα ζᾶρ ᾶν· ὑπουργῆ σασ τοῖσ ὁδοιπόροισ· ᾶ πὸν γὰρ
αὐτῆι ἀμρασᾶν· ασθόσον καὶ φύρασον τρίασ μᾶρασ σὺ
÷ μ δαλέσσο· καὶ ποίησον ἄκριφίασ· ῥᾳδίωσ δὲ λι ασᾶ
τηρ λάμαν· λίχνο φλοὶ μὲν ἀτῶν προ κατὸν τοῦπα
πρὸσ αὐτῆ· καὶ οὐκ λίγ κᾶ ταῦτα· ἀλλὰ τὴν ἀπιφίαν
ὅκ δι δάσκαν· προσ τιθήμεθον· αὐτὴ γὰρ· ἐμοσκὸν τὰ
πρόκατα τοῦ ὑπὸ αὐτῆ· καὶ μὴ εἰ αὐ ὅσασ αἱ μᾶ φαὶ
- ὀρ φανοὶ μ· ἀτ χέ ᾶσ ἀμα καὶ αὐτοῦ ργίασ· πρὸσ δὲ· καὶ
γμρ ασὶ σαν ὑπὸ δᾶ μκατα· ἂν δ' ᾶ σὸν δὲ· οἱ τὸ γμφοὶ
καὶ παῖδα μεζόν τασν· οἱ δὲ, καὶ σφαίρᾳ τὴι μικρᾶι.
παιζόντων, τὴν φθινίνδα παιδιᾶν· ὃν λίμοι σαμίσασ·
÷ ἄμμοισ· ὁ περὶ σαυτοῦ σιτάρ κησ· οἶρὸν δὲ μαδίζοισιν·
÷ λὶ φασᾶν κατ τοῖσιν· ᾶ δὲ λαὶ σκασπαίρησ ἄτασν το· οὐ
λᾶβὸν δὲ τοῦτο παρ ὁμπόρ ᾶμα οἰκονομικὸν, γυμνα
÷ σίου γὰρ εμμεῖ· ἄμμα γὰρ μικροῦδᾶν· ὅλασθαι μὲ ᾶ πᾶν,
ὁπ πλακοῦ ὅκ ᾶ νοσ· ὁ τὶ λίμβδον ὁ μυλμηκίων κα
÷ σιλλο ὠν θρ γαῖ γμμασὶ σι χρόμβροσ· καλὸν δὲ, καὶ
÷ ὕδωρ ἀπιμῖσαι δ' αὐτοῦ· καὶ ξύμα δ' ατ χᾶν· ὃ ὃ αὖ
÷ τοῖσ χρῖσθαι· ἰ ακοὺδὲ, ὃσοί μὲν ὃν τὰ πρόκατα

ἂν δ' ᾶ σὸν δὲ· οἱ μὲν
γμφοὶ· ἐ παῖδα
μεζόσασν·

παιδιὰ ἐφεδρίνδα τοιάνη
ἐφεδρανκρατεῖται ζη
τεῖ· εἶτα ἑτέρωι προσπίπτει
ταύτην ἑτερ ιάντ ἐπε
πεμπεν· ὑπὸ μαστῆσ δ'
ἀποφαίνασ ἑ πρὸσ ἑ
πτὰν
ἢ δ' ἐπιτύχοι ἀνεζόμενοσ ὁ μὲ πατῶν
ἐς πὸ πατα ἐς ἑτέρ ᾶ· καὶ ζ ἐπὶ
ᾶ ἐπιασ·

λάπαν, τὰ ὑποκάτω. σημεῖον ἔχον καὶ μικρόν.
ῥάιδον σπυρακίνων. ὃν αἱ χεῖρες ἔχουσιν, ἢ ἀπὸ
ξύλου ἢ τοῦ τῶν ὀστέων φλοιόν. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ
κ Καὶ τὸ μέρος τῆς ἀνθρώπου. ὃν μὴ ἀσθενῆ ἔχειν·
δύνει, τάχα καὶ κατάπαγμα ὃν ἀνθρώπειν ἀμυδρά μὴ
φιλομαθὴς ἀφρίτου. παραλαμβάνουσι χάριν.
ἀνδρὸς ἱδρῶτα ἀνδρὸς δοῦναι θηλείας. καὶ οὐτιγὸς τὸ
κα ὄνυχον. δὲ ἀποκλητὸν τὸ ἐπιδεικτικὸν αὐτῆς. τὸ
δὲ ἀπὸ ὀρθίου πάλιν ἀποδέχεσθαι, καὶ χάρον. ὃ
ὑπὲρ ὀνίδος ἐξαμίσους. καὶ σημεῖον δὲ ἀμφοτέρων, καὶ ἀν
δρὸς ἀμφοτέρου. μεδόχιμον ὃς ῥόμβος. ἢ τοιαύτη δὲ
πόνησις. ἡμᾶς ὄρθιον ἄχρι ἴσον. καὶ ὃν ἡσυχίου
παραλαμβάνουσι μὴ. οἱ δὲ ἄμοιροι, οἱ γυμνασι
κῆς οὐκ ἐπιδεδωκότες, σάσσων μεγίστων καταμέλλοντες.
Παντὸς δὲ τοῦ μέρους τὸ χαῦνον. ὃς γὰρ τὸ μὲν
σπιθαμὴν ἡμᾶσθαι ἄξιον. οὗτος τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον
τὸν ἄνθρωπον, καὶ κάκιστον. ὃ καὶ τὸ δὲ. καὶ νόσου ποιόν.
ὑπὸ τούτων παντάπασιν ἄρχον ἡμᾶς χεῖρ. οὐ δοκεῖν μὴ
τὸ λαῖον ἴσον μέρος. καὶ ἀνὴρ γὰρ ἐπὶ τῆς προφῆτου
ἐξ ἡμιπύθμενος. παρ' ἀσχημίαν ὃν πᾶσι, καὶ παντὸς
οὐ πρὸς τὸ δυνατὸν ἐφ' ἁπτὸν τρέφεσθαι, καὶ ἄλογον μὲν χεῖ
ρας ἔχειν. οὐ τοῦ πρὸς τὴν ὀρθρίαν τὴν ἄκρατον.
ἀλλὰ τὴν μεσόζυγον. τὴν ὁμοιόμοιρον. καὶ εὔθρο
μον. καὶ καθαρὰν. ὃς ἀτόμου κακίας. τρίφιλον,
καὶ φλεδόμιον. τὸ δὲ, ὃ καὶ πρόσθεν φθίκαμψ.
ἀντίφωνον τὸ αὐτάρκεια μὴ μικρόν. καὶ τὸ ὑποδύσου
σθαι τὴν αὐτὸν αὐτοῖ. καὶ τὸ ἀπονίπτασθαι τὸ πόδ
ας ὁσάκις, καὶ τὸ ἄλλο μέρος τὸ πανταχοῦ ἐπιτήδειον.
τὸ δὲ καὶ τὴν ἀμοιβὴν τὴν ἴσην, ἀν ταπεδοῦσαι
τοῖς τεῖ ταρτὶ ὑπαρχόντ. καὶ τοῦτο δὴ καὶ σύνηθες ἔχει
νο μικρὸν τὸ μὴ μικρόν. καὶ παρ' αὐτὰ θᾶν φίλοι

τὸ μεγαλόφωνον ἱστορῶσι. γένος ἀλεκτρυὼν τὸ μέγα φθέγμα:

ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἕως τοῦ ὤμου ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὴν ἀσχέλλουσι δὲ ἐπὶ τὸν ὦμον καὶ τὸν βραχίονα.

ὅσοι τὸ ἐπὶ τὸν ἀγκῶνα τείνουσι. τὸ δὲ ἐπὶ τὸν καρπὸν ἐπὶ τὸν πῆχυν καλοῦσι.

μοσῶντι· καὶ ὑπουργίοσαι μιδιωαμῶσι· καὶ παρ' αὐτῆ
μαι δυομῶσι· καὶ παρόθη κεν αὐτοῖσ φλοὶ μ ἀὶ ιφ ααμὶ
τοῖσ τελοῖ ν. ἄβλιστον, ὑποο τὸ δὲν δφ ο μ· καὶ παρόστι δόθι
μι οιαν αὐτοῖσ· καὶ λι ἀμῆ αι ὰ σταῖ πυῤῥοι. φ σχολὴν ἀπὸ
τὸν ἀν αλκαίοσ Τὸν δη λόγοι μαθημάτων ἀρι μὸν·
αὐτὴ δὲ υβλιτίων λι ἀρ αι. λὼν χαρίσατο ὁ κῦ τοῖ μα
θητῆι· καθαιῤῥοῖ χθιὸ δ' ἐδατοσ. ἀριὸν ἀμῆ φ φ ν
δ δόξαο: ~~~

πλὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς λεπροῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς

πρακτικὸν καὶ μάντον. καὶ ἀρχόντος. οὕτω καὶ ὁ σώφρων ἐστὶν οἰκεῖος τοῦ λιτοῦ. καὶ ἀπορεκτικὸς. καὶ ἀηδὴς ὀψοφάγου. καὶ καθαρίου. παρὸ καὶ ὁ ἐν τοῖς νόμοις περὶ τῶν μετρασθέντων ἰσόθεος τοῦτός νόμος. τὸ ποικίλον καὶ πολύτιμον, ὀλιγόσωστον ἀποφαίνει. τὸ ποικίλον καὶ πανοῦργον τῆς διανοίας μεθυσμοῖ πάθος. τὸ ἀποίκιλτον καὶ ἁπλοῦν διάπτον τῆς ἀληθείας ἁπλοῦν ἀναπίπτουσι μὴ χρῶμα. ὁ δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς ἄρτοις ζήλος τῆς μεταβάσεως, ὁ πάντα ἀφίστασθαι τοῦ μὴ ἐθέλειν ἐφ' ἑνὸς ἀποδέχεσθαι. ἡ μὴ πλέον ὄρεγον πρὸς σωτηρίαν καὶ ὑγίειαν σώφρονος. χρῶμα δὲ καὶ πρόσωπον ἀνθρώπου τὸ μὲν ὑγιεινὸν. ἐρυθρὸν καὶ λευκόν. ἀλλὰ πρὸς τὸ πολὺ κοσμεῖται. ἁρμονικοῖς ἄρτοις καὶ φωτὶ ἁρμοῖς. κατάλληλον τὸ μέλαν. φωσφόρα τὰ σημεῖα ἁπλοῦν τὰ ὄντα τῶν ἀνθρώπων. παρόντα σημαίνει. μᾶλλον δὲ δηλοῖ, τὴν τοῦ αἵματος τελειότητα ὑπάρχειν. οἷον καπνὸς μὲν πῦρ. ἀχρόα δὲ, καὶ ἀσθένεια. ὠχρὸν οὕτως καὶ παρίσιν ἡ τοιαύτη μελιτοῦ λίθου τὴν κατάστασιν ὑποδήλωνται. καθαρὸν δὲ καὶ ἀφελὲς ἡ σωφροσύνη. ἐοικὸς λιμνῇ καθαρᾷ τὸ ἰξιόβιον. παρασκευαστικὸν δὲ αἰσθήσεως καθαρᾶς, καὶ ἀμιγοῦς αἰσχροῖς. ἡ δὲ ἀφέλεια. ἰξιὸς ἀφαιρεθεὶς τὸν πηλὸν. ἡ δὲ περὶ τὰ ὦτα βοθρὸς, καὶ μάμμα ἡ ἀραιὰ ὀστᾶ τὸ ἀφρῶδες, τὸ ἐν τοῖς σώμασι. ὀλιγόστιον ἀντὶ τοῦ ἁπλῆ τὴν ἀφρώδη τὴν βοθρώδη. ἀλλὸ τι τὴν ἐν τοῖς σώμασι

πλὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς λεπροῖς

ὑγιεινὸν ἐρυθρὸν καὶ λευκόν

ἁπλοῦν ἀναπίπτουσι μὴ χρῶμα

ὑγίειαν σώφρονος

ἰξιόβιον καθαρᾶς

ἀφέλεια

ἀφρῶδες τὰ ὦτα

ὠχρὸν

ἀσθένεια

καθαριότ

σωφροσύνη

ξιοῦσαν, ἀν ασαρξ ϕ. καὶ πάροδον αὐτῆι ὑπαρ ϕ
χ. ϕ δὲ καὶ ὁμοιόσοι τὸ σ, συλλαιοῦσαν αὐτῆιν, ὃν
αὐτῆι ζχ. καὶ ὑπαὐτῆι θορμαν ϕῆσαι. αὐτῆ θορμαι
μ ϕ τὸ σῶμαν. διὸ, καὶ χ ϕ μῶμος. μάγμαν. Ταύτηι
χρηστέον ἀκολουσθῶς αὐτῆι. ἀκομίαδέ ἐστιν. ἐξισ τίχ εὐκολία
ἀπείρητος. προσοδευτικὴ τῶν πρὸς τὸ ἀρμόττοντος
ἐξαρκοῦντος ϕ τὸν κατάλογον τοῦ ὑγιοῦ. καὶ μακα
ελομμῶν. καθρίσθω δὲ καὶ ἡγμοῦ. τῆι μετῆι τομῆι.
καὶ τῆι σθμῆι. μαλακῶ τέρα δὲ μάγμα. ἡ προσθῆ
κὴν ἀν δεῖ. πλὴν. οὐτέρεον ἀποιρνθρηνῆσαι, οὐδὲ
κὸν ἀν δεῖ. ἀρρυθμίαι τῆι μαλακότητι. ὅτων δὲ αἱ ὀφθαλμοὶ τὸ ποιᾶ ἐστὶ νῦν ϕνε
μόζουσαν. ἡμῆναι. προσώσωσι. Τύποις. ϕ ἰσ ϕ. ὅσι τὴ
δάμασιν. ὃν δὲ σαθαι γὰρ, παλαίωσις ἡμῆν, ὁ ϕῆσον
ἀπόστολος σημαινόμ ϕ. τὸν χν ἰν. καὶ τῆσαρκὸς πρό
μοιαν. μὴ ὦσι ϕόβαι, ϕόβοι θυμιασ. καὶ μὲ ϕ δὲ, μιαζομό
μοις τὴν ϕύσιν ὁλόγος. Τοῖς λοιποῖς τῶν ὄτίων τὴ κωλύειτ λοβᾶσῶν
τράγαι. δι' αὐτί γὰρ οὐχὶ καὶ τὴν ῥῖναν. ἵν' αὐτὴ μὰκ ϕρο τὴν
σθῆρος θῆι τὸ ϕρημῶν. ὃ σωθρὸν ὄτιον ὃν ἐλμῖνος
οὕτως γυναικὶ κακόφρονι καλῶς. κ αὐθόλουγαρ,
ϕ τὸ μὴ γάτας καὶ σμῆσθαι χρηστοῖς. ὁμαίτιον ἀτὴν
χρηστόν. ὁ δὲ ὁμαίτιον χρηστόν. οὐ κάτω τὸ αὐτοῦ.
ἀκοσμότερον δὲ ὁ μολογάν δαντὸν, καὶ μὴ ἧττον αὐ ἡ ὄμων τὴν ἀνϕῆσιν
τοῦ μυδίου ἡάματος. πῶς οὐ κάτω τὸ πάτον. καὶ
ϕαιδρόν, καὶ τὸ χρηστὸν μὴ αἰνῆσθαι, τῶν συνὸς τὴι
ἀκαθαρσίαι. Τοῖς ῥύγχα τὸν ϕορυτὸν ὁμυταρασσοῦ
σιν. οὕτως ἀσχημάνη ϕν, αἱ τερϕῆ τι καὶ τέρα, ὑσὸ
τῶν πλησιοίασθαι ρόμῆναι. τὸ κάλλος τὸ ἀμῆ ϕ ἡνὸν.
καθημέζουσιν ἀϕροδισίοις μολυσμοῖς. ἀϕ δοσιν
Οὖν αὐταῖς, δακτύλιον ὃκ χρηστόν. οὐδὲ τοῦτον ϕοκό
σμον. ἀλλὰ τὸ ἀποσημάνθαι τὰ οἰκοι, ϕυλακὴν
ὄζιαι. δι' αὐτὴν ὅτι μεγάλαν τῶν οἰκουρίαν. ϕ γὰρ

καὶ ἀνδρωνας καὶ γυναῖκας νομομυρίοις. ὑπὲρ ἄσφαλείας
ἀποφράσσεσθαι τὴν ἀνδρωνα δηλοῖ μὴ καὶ λιμὴν ἀφ' οὗ τὸ
μόρμος, σημαίνει τὴν αὐ. τοιοῦτο ἄγκωνος, ἀποφρασσόμενος
κτυμένος. ἐστὶ κόσμος καὶ αὐτὴν γραφὴν χρῶ
σῶν, φρονίμοις. παιδείας. αἱ δὲ χρυσοφορούσαι
τῶν γυναικῶν. δουλεύειν αἱ οἰκουρὸν. μὴ τὸν ἀφ' ὧν
λεται τὸ αὐτῶν τὰ χρήματα. δούλας νομίζουσιν, οὐ
κοσμοῦσι. τὸ δὲ ἀνδρὸς τὸ ἀληθείας. ἐν τοῖς
φιλοκαλοῦσι καὶ αὐτὰ τὰ χλανίδια ἐξαγόμενον, οὐ πρέπον
καὶ ὧν τὸν δοῦλον. ἀλλὰ τὴν μόνιμον, τὴν ἀνδρικὴν
φέρουσι δηλαδὴ ἐκεῖνον. τὸν δὲ. οὐ φαίνεται ἐπιβλαβὲς
μέροις. ἄλλα ἄνεται ἀρμόζει. τοῖς θεοῖς μὲν. παιδαγω
μέροις. θεοῖς δὲ. ὅσοι πλοῖ ἡμέροις. διὸ καὶ πάσιν. ὃ
μήνιον. καὶ καθόσον, καὶ ἐσθῆτας. καὶ ἀπὸ ἁπλοῦ
τὸν πάντα μίον. ὅτι καὶ μᾶλλον ἐμάθησε. τοῦτον. ὃ
παρηρτυμένον. ἄλλα καὶ τὸν δακτύλιον. οὐκ ἐπὶ
φορητὸν τοῖς ἀνδράσι. γυναικεῖον γὰρ τοῦτο.
ἁδεκτὸν μικρὸν δάκτυλον. καὶ τοῦτο. ἐφ' ὑγιαίνοντα
θέναι. ὅταν γὰρ οὕτως ὁ ἐρυθρὸς ἡ χάρ. ἐροῖς αὐτὸ
δοίμεθα. καὶ οὐραῖος ὁ σημαίνει τὴν ἀπὸ πόδα. τὴν
μάζονι τοῦ ἀφροῦ σωνδέσμ. φυλαττόμενος. αἱ δὲ
σφρα μὲν ἡμῖν ὅσον. πλάσαι. ἡ ἰχθύο. ἡ ναῦ. οὐρο
δρομοῦσα ἡ μύρα μου σ ἡ. ἡ ἐκφέρεται πολυκράτης.
ἡ ἄγκυρα ναυτική. ὧν ὀλίγου ἐν ἁρπάσῃ τὴν γῆν
φῆ. καὶ ἀμείβων τὸ ἡ ἀπὸ πόλου μὴ μιᾶς. καὶ
τῶν ἐξ ὑδάτων ἀνάπλεων παιδίων. ὁμοίως
δουλοῦν πρόσω πανάπτυπον. οἷος καὶ τὸ προσ
χλαν. ἀπαρίθμησαι. οὐδὲν ἐν ξίφος. ἡ τόξον. τοῖς
ρὶ ἐν ἡμῖν δὲ κρίσιν. ἡ κύπελλα τοῖς ὁ φρονοῦ
σιν. πολλοὶ δὲ ὧν ἀκολάστων. ἐλεύθερος μὲν μέσος
ὅσοι τοὺς ὀρθρίους. ἡ τὰς ὥρας. ὃ σημεῖον

ἐπιλεγόμενος

τοῦ σώματος ὁρίζεσθαι· τὸ δὲ, ἀπὸ ὀκτὼ τοῦ σώματος
τοσοῦτον ἀφεστάναι· ἢ ἀνθρώπου ὀνδέκατον αὐτὸν
ἀν· οἱ γὰρ καλοὶ σφόδρα καὶ ὑγιεινότατοι ἀπὸ γὰρ δὲ ἀπὸ
μοίρας τοῦ σώματος· τὸ κάλλιστον, καὶ τὸ ἀ-
ρέσκον ὁρίζονται· ὅλκιον τοῦ ἐφ' ἑαυτὸ τοῦ θερμοῦ.
τοῦτο ἐκμαθανάσαν· καὶ τὸ ψυχρὸν· ὅλκιον
δὲ ἑαυτοῦ ἡμιόλιον· ὁ δὲ τοῦτο ἡμιόλιον ἡμι-
σείας· ἐστὶ γὰρ δὲ ὅλου ἡμισυ, ἄλλαι μὲν μέρεα τίρθμα.
δι' αὐτοῦ ἀντιμαζόμενον τῶν θερμῶν, τὴν ὀκτὼ τοῦ τροφῆ-
πλείονα ἀν· τοσοῦτον μὲν τῇ ὑγρότητι· ὑπερβαλλοῦσα δὲ
θερμότητος· διὸ καὶ ἡ προσφυομένη τροφὴ·
ἀκινητοῦσι δὲ τοῖς σώμασι, τὸ μὲν θερμὸν ἡμῶν
προσφύεται· ἄλλαι θλιβόμενα. ὁ αὐτὸ ψυχροῦ ἡμῶν καὶ
νοῦ ἄρτος· ἢ ὅλος· ἢ μόνον ὑπολειπόμενος τὸν
πυθμένα· ἢ κοτυληδόνα, τοῖς πλείστοις, καὶ ταῦτα δὲ
ἀπὸ τείχους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ σκύβαλα, πολλοὺς ἀ-
ποτείχους· τοὺς δὲ, καὶ τὰ ἄλλα πλείστους μετὰ αὐτοῖς.
πρὸ ὁδοῦ· καὶ οἱ ἱδρῶτες· οὐ καθαρὸν μόνον τοῖς σώμασι
τῷ τροφῇ, ἄλλαι ἢ καὶ πλείστους ἐκχωρεῖν· ὃν
ἥδιστα καὶ αἱ λαγόνες ἢ ὀρμῶνται, πλείστους πο-
ιᾶσθαι καὶ ἰατρικὴ θεωρία. ἐστὶ γὰρ δὲ ὅλου ἡμισυ
ἀμέτροιον· διὸ· ἥλιον ταύτην τὴν πλείστην· ἢ
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἀπολύειν, διὸ τὸ καῦμα ὁρᾶσθαι μὲν
ἀπὸ τὸν δὲ, τοῦ καύματος καὶ καθ' ὁμοίωσιν θυ-
μούμενον· ὁ αὐτὸ ἀντιμαζόμενον τὸ ἀρχέτυπον.
ἀθλίων διαβάλλειν κομιστικὸν· τὴν ἀν θεόπον
κακοτεχνίαν· πρὸ τοῦ ἢ ἀπὸ αἱρουμένου δὴ μὴ
ἀουσίας· προϊέναι δὲ αὐτὰς ὁ παιδαγωγὸς κα-
λῶ ἢ· ὃν καταφθίνουσι, μετὰ αἰδοῦς· καὶ ὡς
φρονίμου κοσμεῖν ἑαυτόν· ὑπὸ τὰς σὺν μέρεσι τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν· ὃ ὃ καὶ ἢ τὴν δι' ἀπὸ φοίβην τοῖς λόγοις.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΕΞΗΝΦΙΣΤΑΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ

ΕΠΙ ΡΕΟΥΣΙ ΠΕΡΙΤΤΕΙΑΣ

ΤΑΥΤΑ ΤΑΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΙΣ ΠΕΡΙΤΤΟΙΣ ΣΥΛΛΗΡΟΥΣΘΑΙ

ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Ι

διὰ τοῦτο τοῦ μὲν ἀνδρὸς ἄρρεν ἀστροφίλιον, ἄρρεν διὰ τὸν
κορδυλιόμενον· ὁμοίως καὶ τοῦ θήλεος θήλεα τὰ ὁμοίως
ἔχοντα ἀστροφίλια ἐκάτερον· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὁμοίως καὶ περὶ φύσεως χρωμένων ἢ ὁμοδίαιτον
ἴματίων κόσμου· ἀμφὶ δὲ κυνὸς τὸ καρδιάσιμον
ὂν τῷ ἀνθρώπῳ τοιοῦτον ἀκούστεον· ἡ δὲ αὐτουργία,
τοῖς γυναιξὶν· μάλιστα τὸ γλίσχρον ἐπὶ φθορᾷ καλλους·
νυμφαζόμενα τὰ σώματα αὐτῶν· καὶ ἀφ' αὐ
τῶν· ἀνδρῶν κοσμοῦσα· οὐτε ἄν ὑπάλλαττον πρὸς μη
μέρον προσφέρουσα κόσμον· ἄκοσμον· καὶ ἀμε
λὲς ἄρρεν· καὶ θηλυκόν· ἀλλὰ τὸν θηλυκὸν σώφρο
νος γυναικός· διὰ τοῦτον χάριν αὐτῆς· ὁ ποτὲ χρή
ζοι μάλιστα, ἀρκοῦν μέρον· καὶ ἐξαίρετον μέρον· οὐ
γὰρ ποτὲ καθ' ἑκάστην ὥραν ὁμοίως τοῖς
οἰκουρικοῖς· τοῖς ἰδίοις θρέμμασι κοσμούμενα· φαί
νεσθαι τὸν κατ' αὐτὴν πολίτην ὁμοίως· καλλιφορᾶ
θρέμμα· γυνὴ οἰκουρός· αὐτὴ τε δὲ καὶ τὸν ἄνδρα· τοῖς
ἰδίοις περὶ κάλλος ὄντα κοσμοῦσα· διὸ ἂν φαίνηται
παντὶ· οἱ μὲν παῖδες δοκοῦσι μείζονες· ὁ δὲ ἀνὴρ ὅτι τῆς
γυναικός· αὐτὴ δὲ ὅτι τοιούτοις· παντὶ δὲ δοκοῦσι τοῖς φω
σφόρου· ἐπεὶ ὑπὸ τῶν γόνων· ταμιεύον ἂν ἔλεος ὅτι μ· ἀνδρεία γυνὴ·
λίτης· οἵα τὰ ὁμηρικὰ οὐκ ἔβλαβεν· βλαβεῖσα δὲ βλαβερὸν
σύνοικον· ὅτι τῆς γραός τῆς αὐτῆς· λίτης, τὸ σῶμα αὐτῆς·
διὰ νόσους ἔχον, σοφῶς καὶ ἐν νόμῳ· διὸ τὰ τέκνα·
ἐμακάρισαν ἀμφαμέναι, ὡς ὁδὶ ἀσπασίως μάλα
ὁ ἄλιος λόγος· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐν δικαιοσύνῃ· νυ
μφίαν ἀσκεῖν· ἀνθρώπων· φόβον δὲ κύν· αὐτὴ ἀμφὶ
τῷ· καὶ πάλιν· γυνὴ ἀνδρόφαν· ἀλλοφανῶς τοῖς ἀνδρὶ
αὐτῆς· ὁμοφρόνως τοῦτον δὲ ὅτι μάλιστα· καὶ τὰ
θήλεα· καὶ τὰ ἐμβρέμματα· καὶ τὰ καθ' ὁμοιότ

καὶ τὸ φωνᾶσ. οἷμαρ ὃ σημαίνει τὴν ὑποκίνησιν τῆ
λοῦσι τὸ κωμῳδίας. καὶ τὸ κατορύσσασ τὸν νόμ
ζηπὸν μὴ ἀφ ὑπὸ παραφυλάττουσι, παρ αὐτὸ ὃ μὴ μ
ασ ἐξω καστόν οἱν, αὐτοῖσ τοῖσ μὴ μέμασιν. τοῖσ
ἀμφοῖσ. καὶ τοῖσ μὴ ροῖσ καθίσμασιν. καὶ φωνᾶσ
ταὶ πεπλασμένασ. καθαρὸν γὰρ ἐκβοῶσιν. δὲ
λαφὴ δὸν ἐπὶ ἐξ ἐκ ἡμέρας. μέμ γὰρ ἄσσ σαφῆ
πεφθέγκται γυναικὸσ πόρνησ. ἐπὶ πρὸσ χαρίεν λαφύ
σαι μὴ παίμφασον φάρμακα. ἐάν δὲ μὴ τοι. σι κρὸ τὸ
ρον χολῆσ ἀνρίσασ καὶ ἐκ μεθύσον μᾶλλον. ἐπὶ μὴ
χαίρ αν δίφασιν. τῆσ γὰρ ἀφροσύνησ οἱ τὸ δὲ.
κατάρσι τοῖσ χρυσοῦ ἀντῖ. μὴ ἀνθαρατον ἔσ
ἀϊδίων. ζωντὸν γὰρ ὧν τὸν γόνν ἀδαρ. ἐπὶ σὺ μὴ νὸ
νίκησον. καὶ τὸν ἀνδρα ἀνδρὸν ἀντοῦ ἔξ ἀγυιᾶ.
λλοίχουσα ἐπὶ πάντα ἀν τὸν ἴσον ἐλιφ. ἄμμι γυνὶ μὲν
κλιται δὲ ἐπὶ πόρνη. ἐπὶ αἰγυναῖα. καὶ δὲ ὠρὰν σωφρο
νησ μαμμάρουσα. κρέα τῶν ἄρ αἰφαίνεται μὲν
νησ ἐξουσίασ. ζοι δὲ ἀν κάλεσ ἄρεται. τὸ ἅρμὲν
νον. τὸ δὲ ὅλον. οὐκ ἐθέλει σαμαι ζὸ ἡ θυρίζειν. οὐδὲ καὶ
τὰ κλαιμασμένοσ πλάτον ποιήσασ τὸν τρόπον, πρὸ
πατέρ. ὃ σωτὴρ ἑαυτοῦ ὄρῶ μὴ καὶ δεῖσ θρ φαίδρ, πρὸ
λοὶ θρ αὐτῆ. καὶ ποθεῖ τῶ κα πλεμόνοισ. αἳ δὲ γυναι
κὲσ οἱ μὴ μέσασ καὶ θρύπτασ καὶ χαμδαὶ. κολοιὸν δὲ παρ
τελῶσ. τὸ γὰρ ἄμπροδίαν τὸν τῶ πρεῖ τὸν τρεῖ πατ
μὴ μήσασσ. καὶ τὸ σαυλαὶ καὶ μὴν φὴν, ὃ σφηοὶν ἀμ αἰκρὸ
σμ. κομμδηῖ ἑαυτῆ καὶ. ὃ σύμποι φαὶν ἑαυτῆ καὶ μασ δὲ λ
φηοὶν. τὰ ἰχρὴ τὰ ἑαυτῆ καὶ. ὃ ρα ἄσσ ἐλαπὴν ὃ
τερφῆν. ἰχρὴ δὲ πορνικὰ, οὐκ ἐθέλ φδεται φοιᾶ ἐθῆ
αν. ὁ δοὺσ γὰρ ζωῆσ. οὐκ ἐθέλ θρ χθαι. σφαιθρ αὶ δὲ.
αἰτροχιαὶ αὐτῆσ καὶ οὐκ ἐθέλ μ σσοι. μάλιστα δὲ. ὁ
φ φαρμακὸν φ ἐλαθον. ἐπὶ τοῖσ σοῖν. μὴ τοῖσ ὁ φ φαρμακὸν

κατα στυλαστόρνησ κινήσεισ

κλαυσὰν ἀντ φιλοῦσα ἀπ᾽ ἐκ τὰ βλέπειν ἢ πατρὸσ φίλ ἡ κλαίουσ ἐ τὸ ὁρᾶν τὴν πρῶτ ἡ τωι ταῦτ᾽ ἐγνώσθη

κλαυσὸν κεῖσ λασμένον ἐξ ἐκλαυτον ἐξ ἐπαγωγὸ σοφιζόμενον

κολον

ἀναπεσεῖν

σκολιὰ βαίνειν

στρεπτὸν ἐν χρυσῶ φαλῆ κλεινὸν ἐλισσόν

καθάπερ ἐξαμβλιαταίτην αὐχόνοσι. πρὸς ὑπερβο-
λὴν τοῦ αὐτὸν ὁρώντων. ἢ αν θάι πορίχρίσοι κοσμον
μέγα. αἱ λοιοι τὰι πρόσωσαν τὰι αὐτῶν. ἄφρονα
τὴν τοι αὐτὴν καὶ φρασάμενα καὶ, δι' αὐσόμεθον
τοσλφ. λῆ. οὐ κδοί ταιται αἰσχύνην. βλαθήσον δοὶ τὸ
ραισ τοὶ ταυτῆο οἰκου, δοὶ δί φρου ὑμφανῶσ. πρόσθεν
λομέγη τοὶσ παριόντασ ὁδόν. τοὶσ δὲ θύμιόντασ τὰὸ
ἑαυτῶν προλιάσ. δι' αὐτοῦ σχήματοσ αὐτῆο καὶ τοῦ
μίου παυτὸσ. δῆλον ὁτι λφοισα. τὸ δὲ μὲν ὑπὲρ αὐ
φρόν ἑστοσ θλέβη μὲν αὐτῶ πρόσωθ. ὑπ δὲ δι δὲ φρονὴ
σθοσ. παρα κόβλη καὶ λφοισα. ἀρ τῶν κεμφίων. λῆ δὲ ῶσ
αὐτασθε. καὶ ὑ δατοσ λεο σθῆο. μὲν κόρου. τὴν δοὶ λεο
σων ταύτην ἀφροδίτην λφ. ὑπ ταῦτη ὦ φ θέλησε
γυοσ ὁ μοι ὦ πο σὶν δαρσο. μὲν κύτ φῆοιν. κεβαῶ μὸν ὸν
μέλημα λύσ ρεῖδο. ὁ δὲ. οὐ κοὶ δὸν ἄνθμοσ, ὁ τὴ γλυφὴ φο
παρ' αὐτῆι ὀκοῦνται. καὶ δοὶ τοῦ δρον αἰ δουζῶν αμπαι.
ἀμαὶ ἀσσο πλίδιον φῆοιν. μὶ χρονίσθιο ὑπ ταῖι τόποι.
ὁ σαν δαμο γόσ. μὶ δὲ δοὶ σθιο τὸ σὸν ὄμμα προσσαὶ
τὴν. ὅυτασσο γὰρ δι αυθίσθι ὑ δορ ἀμλό τεον. καὶ ὑ
κρυσθίσθι τὸν ἀχθρόμτα. δι' αὐτοῦτο τὰδ' λφ κον
Δι ἀλισαίου. ἀν θὸν δορύλθισαν αἱ θυγατφόσον,
ὑθμοὶ τραχήλοι. καὶ ὑπ νόμασι νόφθαλμῶν. καὶ
τὴι πορφαι ἄκα. σύροισαι τοὶσ χιτῶν ασ. καὶ τοῖσ
σφοὶ σαίζοισαι. καὶ τὰσφ νόσφὸ τὰσ θυγατ
ρασ ιὸν. καὶ ἀν αλκαμένη τὸ σχῆμα αὐτῶν. τὸ αὐ
σχήμον σχῆμα. φρόμὲν. οὐδὲ τὰσ θρ αππαί νασ
ὀξι ὸ. ταῖσ ἀεί φαισ γυναιξίν. Τὰσ δ' σσο μὲν ασ αὐταῖσ.
αἰσχρὸν δὲν. λί' αἰσχρὸν δὲν. σωφρονίζεσθαι δὲ αὐ
τασ. πρὸσ τὸν δεσποινῶν. σφόδρα μᾶλλον δοὶ τὴ μὴ τὴ
. κόταται, ὁκομικὸν φῆλικῶν φῆοιν. ἔχον γυναῖκ' ὲ
ἔχόσα δὲ ἀδελφάσ, ὑμᾶσ μὲν λιν θρ αππαί ναν καὶ

ΓΥΝΑΙΚΑΙΣΤΟΥΣ ΠΕΙΝ
ΛΗΜΑΙΚΥΡΙΑ.

ἐπιδιορθώσειεν

κατὰ τὴν ἀκολουθίαν· καθὼς δὲ καὶ τοῦ παρατατικοῦ
τὸ παρακολουθοῦν ταύτην ἐστὶ τοῦτο καὶ ἀόριστον·
ἐὰν ἀστροφὴ γένηται τῶν δύο μακρῶν εἰς τὸ θηρᾶ
παίρνει ἀκολασίαν· ὅταν καθαίρεσιν ἔχῃ ὁμοδύο δύο
τοῦτο παρὰ τὸ λίτρον· τὸ μὲν ἀναβαθμὸν τὸ
μάζονα· διὰ τοῦτο συμπαθὲς ἐστὶν τοῖς αἰσχροῖς· τὸ
μὲν κατὰ μίαν ἀσκὴν ὑμφαίνουσι τῶν δύο
μῶν· τὸ δὲ μὲν ὅσον ἐστὶν τοῖς ἀκολασταίνουσιν.
σαφὲς δὲ μίαν ἐστὶ τελείαν μίαν ἀσκὸν, ἢ τὸ ὁμοίως ὅλκ
τρόπου μέρων· οἷον γὰρ δύο ἴσα φασὶν οἱ παροιμι
ὁμοίως οἱ τοῦ δημοκρίτου. ἀπὸ σκοραλικίαν δὲ
λιμὸν καὶ τοῦ περιπάτου τὸ μανιῶδες· τὸ δὲ σημεῖον,
καὶ τὸ σχολαῖον. ὀκλαδιστέον· οὐτοκάθησαι τὸ μὴ
λητικὸν· οὐδὲ τὸ ὄρτυγος ὁ δοῦσος ἀφ, καὶ ἐξ ὑπ
ὁμοῦσι, παραμελέτην ἢ σοὶ σὸν ἄπαν τὸ μέσον ἢ ἀπ
μέσοισιν ἢ σαύτου· καθαίρεσιν ἔστι δὲ λιμὸν ὄμυσον
πάνομαι, καὶ δακτυλοδιδακτοῦ μέγον· οὐδὲ ἱππόοι
λιτῶν ἀν ἀστροφὴ ἔστιν χθιζὸν, πρὸ τοῦ οἱ μὲν ὦ δουμό
νοισι, ὦ σαφὲς τοῖσι τριφιλιτικὸν τέρσιον ὁρῶμεν, ὄρ
ρασμένοισιν ἢ καὶ δολοῦσιν. ἴσον μακλακτέον δὲ
τυχλικὸν, δι' αὐτοῦ μμένοισιν· ἀν δρὸς δὲ γόμμα δι
ολιγὸν· οὐδὲν ἢ καὶ δὴ πρὶν ἢ ἀν δὲ, ὄρ τοῖ προσῶ
πωι μακλακίαν· ἀμφοῦν δὲ ὄρ ἔρροι μέρη τοῦ ὦ
μαρος· μὲν τοίνυν, μὲν δὲ ὄρ κιμὲν ἄδην· μὲν δὲ ὄρ
σχοῦδιν ἀρδάλη πρὸ τάν· λιαχμοσύνη τὸν
ἀνδρίαν· οὐδὲ μὲν, καθαίρεσιν ἴσον ζηλοῦσιν, τοῖν
οἰκέταισιν χθιζὸν τοῖ ἡμέρᾳ· ὦ γὰρ τοῖν
κάμνοισιν παραμελέται· παντὶ φόβωι τοῖσδε τοῖς,
οὐ μόνον τοῖσ ἀγαθοῖσ καὶ ὅσι ἐλεύθ· ἀμφὶ καὶ τοῖσ
οἰκείοισιν ἴσον τὸν ἀνθρώπου· οὐτοσί
ἴσον τὸν· καὶ λιμακρο θυμία· καὶ λιφιλανθρωπία· τοῖσ

δδοὺς τοῖσ ἀνάρμοσοσ· τὸ γὰρ τέλοσ φλοιοί. πάντα ὁ
μόφρομβοσ συμπαθήσ· φιλάδελφοι ἀσσαλαχνοι·
ταπεινόφρομβοσ· καὶ τοῦ βοὸς τούτοισ· ἵμαι βουλογίαν
κληρονομήσητε καμήλου καὶ ὀξυφάρυγα· ὑποο
γραφή, ὁ μὴ τὰσ βοὸσ ἐκφυγόντεσ· ἀμόμφομβοσ. ΑΝΑΡΙΑΝΤΟΥΡΓΕΙ
καὶ οὕτωσ αὐτὸν ἀνδρείαν τουργά· ὅτι φλοιοὶ καθα
ρὸν τὸ πρόσωπον· ὁ φρίξ· μὴ καθαιμόμενον· μὴ δὲ ὅμω
μοι ἀπεσταγμένον· μὴ δὲ ἀναλελυμασμένον· μὴ
ὑπόσφαλτοσ· μὴ δὲ ἀνιδρύτου τοῦ τοῦ ἐκ μακρο
μέλη· ἀλλὰ τοῦ μεσοφαρυγγίου τὸ μοισόμοιον ὀρθόν·
πρόσωπον λόγον ὀξύτητα· καὶ κατοχὴ τῶν ὀρθοσ ἡ
ρυμένων· καὶ σχηματισμοί· καὶ μυκήσατο· μὴ δὲν δι
δοῦσα τοῖσ ἀλκομένοισ δυσὶ δοσ· αἱ δὼσ μὲν· ὅσαι θά
τερον καὶ ἀρρενωπίαν· αὐτόθεν δὲ καὶ ὁ ἀπὸ τῶν μυ ἀρρενωπία
ρο πολίων, καὶ ἡρυσοχοΐων· καὶ θείου πρωΐων ἁλυσ· ἄλλοτε πλάνη
καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἄγκυρων δρυμοτείων· δρυθασ ἑαυτοῦ
λυθησομένασ, ὡσαύτωσ τὸν τόνον καθιζόμενασ, δι ὑμε
νόσιοι· μὴ τοίνυν μὴ δὲ οἱ ἀνδρόδοσ τοῦ τῶν κουφέων·
καὶ καπηλέων, διατείνωσ τὸ ἄδολοσχοῦντον σῶμα
λόμενοι· καὶ τὰσ παιζούσασ θηρώμενοι γυναῖ
κασ· καὶ τὸ διαπόνου παιδιά· πρόσοδοσ· καὶ τὸ δι
αὐτῶν ἀσπαλάκων μυλίτη πλουτιζόμενον· μὴ μετέχει
ζῶσαι φιλοῖσι· τοιαύτην αὐτὸ τρυφὸν τὸ αὐτα
μίσητον αὐτοῖσ, καὶ κοσχολοῦσι μιξοβριοκέφ· αἱ πλαγί
ου ἀρχαῖαι· καταισχύνη δὲ τὸ δραῦσ· τῶν ἐκ τοῦ τὸ ἀ
πτέρασ ὀπτῶν· οὐχὰρ ἔστι καὶ ἀγκύρασ θυμὸν δ' ἂν ἀνὴρ
βλαισὸσ κτήσασθαι· τὸ δὲ ἐκ ἀέρου τῶν ἀνθρώπων
νοίασ· μὴ μιμήσασθαι, τὸ τοῦ ὑὸσ προαιρέσιοσ· ἀγκῶσ δὲ
οἱ μὲν· κόμαι αἱ μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἀνδρῶν ὑπαρ ὑπ.

αἰτίαν. ἀν ἀμίξ. ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν σωτόντων. ὁ
ε΄ τὴν ἀμείλιον θέαν. ὃν ταύτην ἡδίστην φησὶ δεῖν εἶναι
τὸ σωτόδριον. μᾶλλον γὰρ τὸ ὅλον σ. χλαίνην δὲ
ἀφορίζει σ. καὶ τὸ τάκεῖθεν μέχρι τοῦ ἡδίστην.
τοῖς σμικροῖς θηλύμενοι. τοῖς ἂν σχολὴν ὄφελεν.
θηλάζουσαι τὸν θρέπτικὸν θυμίαν. ἀποφρίσσειν
Οἷον καὶ αἱ θέαι. καὶ τὰ ἀκροάματα. ὡς μολακίας.
καὶ ἀνδρομανίας τοῦτο νόμονται. τί μὲν γὰρ οὐκ
ἐκκρίνεται αἰσχρὸν θρέγον ἐν θεάτροις. τί δ' οὐ πρό
φέρονται ῥῆμα ἀναίσχυντον οἱ γόητες τοιοῦτοι. οἱ δὲ
ἀπολαυσαντὰς τῶν ἐν ταυτοῖς κακίας. ἐν θρέγασ
οἱ καὶ ἀποδιδόασι τὰς φύσεις. ὑμῶν δὲ. οἱ περὶ
ταῦτα ἀκίνητοι καὶ ἀνεπαίσθητοι. οὐκ ἀν εἰεν τὰς
ἡρωϊκὰς μίξεις ἐν παιδιᾶς μέρει. παραλαμβάνειν θέας φύσεσι
θέας. ἃς θυμηδίαν. οὐ σωφρονίζειν μᾶλλον τὰς
πόλεις. αἵτινες καὶ τὸ παίζειν. ἀποδιδόασι. οὐκέτι γὰρ
παιδιὰ αἱ φιλοδοξίαι. ἀν μεθύσῃ ἅπασιν θάνατος
ἐν τῷ ζῆν. ἀλλ' οὐδὲ αἱ κόρων ἀποδιδόασι. καὶ αἱ ἀπὸ μικρᾶς φι
λοτιμίαι. πρόσοδος. καὶ αἱ μάταιοι καταφρονήσεις
τῶν οἰκείων. οὔτε μὴν αἱ θεαὶ τούτοις πάσχουσι. ὅτι παι
διαί. τὸ δὲ ῥᾶιθυμεῖν. οὐδέποτε τὸ ἀμελετῶν κόρων ἀπο
διδόασι. οὐ γὰρ πρὸς τοῦ μεγίστου κόρου τὸ ἀγνοοῦσι. ὃν οὐκ
ἔχουσιν ἡδίστην. ἀλλ' οὐδὲ αἱ ἡδοναὶ τῶν φιλοσοφούντων. μὴ
ποιῶν. οὐδὲ παύεται τὴν ζωὴν μεταφέρουσαι. πρὸς
λύπας. ὡς οὖν πολυπράγμονας. ὡς ὅδε αἱ παῖδες
τὸν θεόν, καὶ τὸν σχολαῖον συμφιλοσοφοῦν. πόσοδαι
σεαυτὸν ἀμείλικτος. ἀμὴ φιλοζωῶν. γράμματα ἡδίστην
οὐκ ἐκκακῶν. ἀλλ' ἀμὴ τὸ ἀφιλόκαλον ἐκκακῶν. τὸ ἀκοὺ
ἐν ἀφαιρετὸν. ὁ τὴν μὴ δίδακτον. τὸ πόσοδε οὐ θεῶν
τὸν καταλόγου. ἀλλὰ τὸν καταθυμίαν. τὸ λειπόμενον.

λίδι. καὶ ἀμ ἀμφαιστορ ὑπ τραδέαν. καὶ τὸ σὺν
γραμμαν αὐτῆσ, τὸ ἰδιωτικὸν ἄμαν καὶ θέμον. ἀάπτη
κνήμη τραν. σύνταγμα τορ νικόν. ἔχ ὀρδὲ ἄκρο ἄοθαν
μὲν. σφίαο σθαι κλῆσ. ἀμμὰν καὶ τορ μετάσοαοθαν ἔχόν.
ἀμμὰν καὶ τὰν ὑπ κόσμοι, κοσμίφοσ. κατὰ τὰθῆ ἀποφάμ
οὺ κνήκόμνταν. καὶ ὁ τορ λοῦ ντί λὶ ὅ μοῦ μὲν ροσ. μὴ
ποτε ἄ τοκι, δύο τι μαῖσ, ὅν ἀν λὶ ὅ μῖναν. λὶ πι πρά
σκι. ἀπορλῶν δὲ ἄ τοῦ ν, καὶ ἀμ μὶ θάμ μὲν λθοῦν, ἀν
μὲ τυγχάμι ταύτησ. τυγχάν ορ τῆσ ἀμ μὶ θάσ.
πλουτᾶ, τῆ δι αὐθάδᾳ τῆ ὀρθῆι. ὅσαί τ ι οσδὲ ὀρκε,
πρὸ ἐπάντων. Τοῦ πλουμὲν ου ἀπάσ. ἀπάτ ορ δὲ, καὶ
ὅτι τῶν ἀμ μὶ ορ ὁ ὅρ κοσ. καὶ ταύτῃ φιλοσοφοῦντεσ. οἱ
ἀορ αῖοι. καὶ οἱ κατοικῆσοι. οὐ γὰρ λίθῃ. Τὸ ὄ νομα μὲν τῶν
τοῖ ματαίοι. οὐ γὰρ μὲν καθαρεύσι μὸσ, Τομ μὶ αμμαρ ομ τὸ
τὸ ὄ νομα αὐτοῦ τοῖ ματαίοι. Τοιοῦ δὲ παραίτα ντα
πρά τ τομτασ. Τοὶσ φιλαργύροισ. Τοὶσ φίλασ. Τοὶσ ὑπο
κρι ταῖσ. τοὶσ καπηλεύ ομτασ τὴν ἀμ μὶ θέαν. τῆσ
πατρῴαισ ἐξ ὁβαλ ομ αὐτῆσ ὁ κῶ. μὲ μνου λόμ μος,
ἀδί κου θμυσ ορ ίαισ. λὶ λόγ ομ. λὶ τορ ἐξ ἔμ λιο ιστ ημάτ ομ
οἰ κον ἄν αι τὸν οἰ κον τοῦ τῦ τὸν ἄλ ον. ὅσοι δὲ τῶν ἐκ
κνη σίαν ἀλ κτόν, τὴν γυ ναῖ κα. καὶ τὸν ἀν δρα. ὅτ ομ
ὁμ ὁ ιον κοσμίφοσ. ἀπολαύσοι ιν ἀδῆ σομαι. ἐχθ μυθί αν
ἀπαλλαγ ομ ὁ ιον. ἀ ἀπολῦν ἀμ ὑπ ὸ κεί τορ κνη κτη μό
νιον. ἀμ ὁ ιον τὰ σώ ματα. ἀμ ὁ ιον τ ὰσ καρ δί ασ. ὅ
τι τηδ ἅ ιον προσ ὁ ὺ ζασθαι τοῖ θεοῖ. πλέ ον τοῦ τοῦ δ
χθε. λὶ μῶν ἡ κνη κλῖφθε τὰ σαρ κα. πλὴν ἀ μὴ οἱ
κοι τῖ χοι. σθ ημὸν γὰρ τὸ σχῆ μα. καὶ ἀκ αταύ σκε πον.
καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὶ οφαλ μὶ σθαι. πρὸ τοῦ μ ὁ μ μα τορ μ,
τὴν αἰδῶ. καὶ τὴν αμ πεχό μ μὶν θ ημῆρ η. οὐ νὸ αλλ ορ,
ἀ σὸ μ σθ ορ ἁ μαρ τί ασ ὁκ κα λύ θαι, τὸ πρό σω πα
πο γυ μνου μέ νη. Τοῦ το γὰρ ὁ λό σω μοῦ μέ θαι, ἀπ ὰ πρὸ

πορ αὐτῆι. ἀγκυλομερὴς προσάχθαι· τῶν δὲ αἱ
μ φα γυναῖκα. φασὶ δ' ὑπερκεῖσθαι τῶν ὀμφαλὸν τῆς τοῦ μὲν δὲ
τῆσ τροίασ ἀμφικόμης, περὶ δὲ τὰ γόνατα μέρη. ἀπο
κάμπτεσθαι· ἀλλὰ καὶ τοὺς φάρυγας ὀκτὼ ὀκτυρά
ν ἀσσ. μέρας συγκυλομερῆ. τοιοῦτον δὲ ἄρρεν,
παρόλον τὸν μικρὸν φαίνεσθαι, καὶ διαπλάττεσθαι τοὺσ
χᾶσ τελουμένουσ. οἷσιν οφασ ὀρθοκερκίσασ ὑπὸ τὸ σῶ
μ πτερον σχηματίζουσιν· καὶ ἅρπαι. μὲν δοκάνας, τοὺς δ'
τιον· οὕτασ πρᾶσ· οὕτασ ἀγκασ· ἁπτικὸν οὖ
τασ· μικὸν δὲ, οὐκοῖ δόπασ. συμβαλλόμενοι· τοῖσ τ'
ποισ· καὶ τὰ σχήματα· καὶ τοὺσ τρόπουσ· καθαίρῃς
τοὺσ πολύποδασ, ταῖσ πτέραισ φασὶν ἐξομοίουμένουσ,
αἷσ ἂν προσομιλῶσιν, τοιοῦτον φαίνεσθαι τὴν χροιάν.
τὸ γοῦν τῆσ σωφρονοῦν ὀρθὸν μεταπίπτειν ὀρθὸν δὲ ἀν
παγκρατίων, ἀποθνῄσκοι. τοῖσ πολλοῖσ ἐξομοιοῦται· μό
θωνα καὶ διαπλάττεται· μάλιστα δὲ ὁμάζονται, τὴν θοι
πλάστον ἀποθνῄσκοι, τῆσ σθμικὸν τῆσ σοῦ κείσιν.
οἷσι ὄντασ· ὑλομανῆσθαι· καὶ τὸν περὶ τὸ λόγον σθιλασσά
μενοι. καταμβλοῖ πασιν, ὀρθὸν. οὐ λίκοισαν· ἐξω θρὸν δὲ
ἄρα μὴ αὐτῶν αὐθεσσον ἀμύοισι κρουμάτων, ὃ τρεφθισμαί
τον ὀρφανικῶν· αὐλοῖ διάσθ, καὶ κρότου· καὶ μόθω
ν καὶ παντὸσ ἂν αἰσθανόμενοι συρφετοῦ: τοῦτο δὲ
αὐίδοντασ, καὶ ἀν ταὐίδοντασ· αὐτοὶ οἱ πρόσθεν ἐξομοιω
θέντασ αὐταρασίαν· βοὴ τέλη, τὴν ἐξοχρωστάτην· καὶοὶ καὶ
κῶσ ταγμένασ παγκρατίαν· φάσμασ μὲν· καὶ πόσμον·
αὔριον γὰρ ἀποθνῄσκομεν· οἱ δὲ· οὐ καὶ αὔριον ἀμὴ θῶσ·
ἀμὴ δὲ τὴν ἡ καὶ τοῖ τοῖ· θανόντασ τοὺσ σφετέρους
νεκρούσ· τοὺσ δ' ἐμὲ αὐτοὺσ ὡσ θανάτου κατορύσσοντασ·
ἂν τὴ τάσσεται δὲ αὐτοῖσ, ἀμάλα ὁρρωμένωσ· ὁ ἀπόλε
λοσ· μὴ πλανᾶσθε· οὐτε μοιχοί· οὔτε μαλακοί· οὔτε
ἀρσενοκοῖται· οὔτε κλέπται· οὔτε πλεονέκται· οὐ μέ

πρ ἀνείου γυναῖκα τοῦ β ωσὶ λέγει:

πλανᾶσθε:

λίδοντες κατάδουσ

θυσοι· οὐλοίδοροι. καὶ ὅσα ἄμα τούτοις ἐσαίδφ. καὶ
οἱ λφαν θῦ οὐκμηρομίσοιομ· ᾳ δὲ καὶ ᾳσ μαοι
ᾳαν θῦ κεκμήμεθα. ὀξίσσ τῆσ μαοι λφασ, πομφ
ὤμεθα· θῦ ᾳαπόντε. καὶ τὸν πλησίον· ᾳαπηδὲ· ᾳ
κὸν φιλίμαπι· ἀμεθὰ μοι αι κρίνεσαι· οἱ δὲ οὐδὲν.
ἀμίλι φιλίμαπι καπάντα φοῖσι ταὸ θεκμήσασ· τὸ
φιλοῶν. θρόδον. οὐκᾳομτε αὐτό· καὶ γὰρ δίκ καὶ τοῦτο.
θκπέπλᾶκεν ἱπομοίασ αἱ σφᾶσ καὶ κμασφιμίασ·
τὸ ἂρ αἱ δλιν χρῆσθαι τοῖ φιλίμαπι· ὁ πεφ χρῆν. ᾳναγ
μαπικόν· ᾳῖον αὐτὸ κεκμήκεν, ὃ ἀπὸ πολλοσ ἀπομφο
μεν ηο ὀξίσσ τῆσ καοι λᾳασ. πομτᾶσ ὤμεθα· τῆσ
τυχῆσ τὴν ὁμοίαν. δῆ ἀπόματοσ σοφρονοσ καὶ με
μικότοσ, δῆ οὐ μάλιστα δι ακομᾳτα τρόπον σ λίμφρο.
ὅτι δὲ καὶ ἄλλο ἂρ ἁρμον φίλημα· σχῆφ ἰοῦ, ᾳλλ σὺ
μὴν ἱσοκειμόμενον· ἢ οὐ λέᾳσθ ὅτι καὶ τὰ φαλάγγια
προσαπόμενα μόνον τοῖ στόματι· ὁ δὲ ὠνᾶνται σ ὅσι τρί
κᾳ τοῖσ ἄρνοισ· φιλίματα δὲ πολλάκισ, θνίκι σὺ μὲν
ἀκολασίασ· ᾳὐφὸ τοι μὴ λιμὴν γένηται· σὺ σὺ
μὲν ᾳάσθαι τὸ φίλημα· λίγαρ ᾳάσθαι τοῦθ· ὃ δὲν·
αὖτις δὲ ἄμ λι ᾳάσθαι τοῦθ· φησὶν ἵσ ἀρμόσ· ἵνα
ταὸ θν τολαὸ τηρίσσομεν· οὐχὶ μασαὶ νόμον ἀλ
λήλουσ θν τοῖ στόματι· καὶ αὖ θν τολαὶ αὐτοῦ· καρφα
οὐκᾳσίν· ἀμεαμεθν, καὶ οἱ κατὰ ταὸ ὅδοιο τοῦ ᾳφ
πηπῶν ἀσσασομοὶ, παρρησίασ ἀμολίτου γόμεντο.
καταφανῶν τοῖσ θλικτὸσ ᾳν μουλομένοιν. οὐδὲ
ὁλαμίστησ μεῖζοι οἱ χάριτοσ· ᾳ γὰρ θν τοῖ ταμφα
μασι κῶσ προσάχθαι τοῖ θεῖ δῆ καιον. δυσμένον
ἂν ᾳ ἡ· καὶ τὸν πλησίον, ὃν δεύτερον ᾳαπαρκεῖ δυο
μεθα· ὁμοίωσ τοῖ θεῖ, καὶ μν σὺ κῶσ φιλοφρο
σθαι θν δοθν· ἐξαρασομένοισ τὸν καιρόν· τὸν γὰρ
ἄμασ τῆσ γλῶσ· λιμᾶσ· ὁ σὺ δ' ἂν ἀλογεῖ φησὶ φίλον τὸ

ὃν σὺ δὲν. ἀλλὰ φιλήσωσι
ἐκφοβοῦσι τὰ ἔθνικ.

ἐκ τῶν φιλάρσιλ προσα
πτομένων τ στομ τῆ
ἑλκης ἐσ τρίβειτ ἀλλ

προϊὼν μεμάθηκε τῇ φωνῇ. καταφρόνου οὐδὲν δεῖ
φθέγμα δόξῃ. δοκεῖ δὲ ὑπερπάντων τῶν ζώων ἀκόν
ὁ θεὸς ἀποστεροῦν. οὐ γὰρ ἀτομον μόνον. ἀλλὰ
καὶ θνατὸν ὂν ἐποίησεν ἀθάνατον· ὧν μέμφεται. ἀπὸ
φάγειν τῇ τὸν ζηλοῦσθαι παιδαγωγούμενον· οἷο
φθαλμοὶ γὰρ οὐ. ὀρθὰ κεκτήσθαι. τὰ δὲ κεκτῆφαλ·
νδεσθῇ καλά· μὴ γὰρ οὐκ ἔξον καὶ ἰδεῖν τὰ καρτερά·
ἀλλὰ τὸ θρασὺ κρύφιον φυλακτόν· δυνατὸν γὰρ ἰδεῖν.
νοεῖσθαι· ἀμείνων δὲ. μὴ ἰδεῖν. ἢ εἰδέναι· οὐ γὰρ
τὸ καθαρὸν μόνον ἀποστῆναι τοῖς σώφροσιν· ἀλλὰ
καὶ τὸ θνητὸν ἅπαν τοῦτο γε. ἀσυνδιαιτον· πᾶσαν ἀπο
κρύπτεσθαι ὁμοίαν αἰτίαν πρὸς ὀφθαλμοῖσιν
ἀνθρώπου· ὃ μὴ μόνον ἅπαν ἐστὶν ἀκάθαρτον· ἀλλὰ καὶ
ὄχι πᾶσιν φανῆναι· καὶ γὰρ οὖν. καὶ τοῦτο παρα
φυλακτέον, ὃ φησὶν ὁ ἀποστολος. μὴ τῆς ἐκκλησίας μὴ
μιῶνται· προμοῦνται γὰρ καιρὸν οὐ μόνον θρέπτον
λῶν. ἀλλὰ καὶ θρεπτὸν ἀρνῶν· ἀπὸ πρώτου δὲ τοῦ ὄφθαλ
μοῦ. ἀπὸ γυναικὸς κεφαλῆς τὸ μέρος· καὶ μὴ κατα
κάρη γὰρ δὴ καλὸν ἀλλὰ τέλον· φησὶν ἡ γραφή· καὶ
πάνθι τὴν αἰτίαν. προσοφθῆναι γὰρ
καλὴν γυναικός· πολλοὶ ἀποβεβλαφήκασιν· καὶ δι'
τοῦτον, φιλία ὃς πῦρ ἀναίτιον· ὃς πῦρ ἄλουσα
ἀκατάσβεστον· δι' αὐτὴν ἁμαρτίαν, διὰ τὸ πυρὸς ὃ
μοιοῦσθαι φιλία· ὧν ὅρος τὸ ἐκκλησιάζεσθαι·

ΚΑΛΗΜΕΝΤΟΣ ΕΠΙΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΚΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥ Γ·

+

ΕΠΙ ΔΡΟΜΙΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗΣ. ΟΜΟΙΩΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥ ΒΙΟΥ. ΟΣΑΙ
ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΣΑΙ ΤΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΒΙΟΝ·

Ἐνὼδε, καὶ τοῖς γλαφυροῖς καὶ ὡραίοις μὴ ἀμ· οἱκοι,

καὶ τὸ ὁλκὰς ὅσον μέλιτος, ἐὰν τὸν ἀριθμὸν ζητῇς τῶν
μορίων· τὸ δὲ ἀρίστη ἀρετὴ μέλι. ἀποζίαν δὲ ἡ
λιὸς ὅταν ἀφίστηται· καὶ δύνασθαι τεταμένην ὑ
καίαν. τοῦτ' ἔξεστιν ἀμέλει λοιπὸν ἐμβύσσειν. ὑβρίζοι καλῶς
ἀποδοτέλει· καὶ τάχιστα ἐν νοσερμέλιτος· ταῦτα
ἃ καὶ ταχίστην προλιμώξεται, οἱ κομοῦντες τὸ
ὅσον ὀρθὸν τὸν σῆραγγα· ὑμοῖμεν μέλιφθορον, ἢ
σὴν ὁ παιδαγωγός· ὑσφὲ δὲ ὑμέλιφθορον μετάπαρρησίας.
ἡμῶν ποιεῖ· ἡμᾶς δὲ, ἃ μὲν ἀλκούσης σθένους. σοφὸν
σθαι· ἃ δὲ ἀνορθοῦσθε τοῖς ἄρτιμέροις· οὐμοιμέλιφ· μέ
λιφθορον· καὶ οὕτως· τὴν γὰρ μετάνοιαν τοῦ ἁμαρτεῖν
λοῦ μᾶλλον· ἢ τὸν θάνατον αἱρεῖται· ὧν δὲ ἃ σαλκοῦσι
τέμνον· τὰ ἀνθαιρεῖσθε μὲν φάσθε· ὁ παιδαγωγὸς παλιν
μέλι· μὲν ἄνθρωπος, τὰ δὲ θρέψασθαι ὀνομάζομεν καλὰ·
τὸ κάλλος· τὸν πλοῦτον· τὴν ὑγίειαν· καὶ τὴν ἰσχύν·
τὴν τροφήν· ἀνθρὰ μὲν γὰρ ὄντως· οὐ οὔτε οἷον λίκνου
σθαι, οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀναβιβάσασθαι· περὶ τὸν ὄντως ὄντα
καὶ λόγω· τὸν ὄντως ὄντα, ἀνθρὰ ὄντα, καὶ ἀναμέ
νοντα λιμᾶσαι· ἀνθρὰ μὲν γὰρ ἐστι, καὶ δοτὴρ· καὶ φύλαξ· καὶ
τὰ μετοποιεῖ ἀναδέχεσθαι· τὰ τηλίδε ζῶσα μεταί· παι
δαγωγοῦντος ὀρθοῦσθαι τοῦ λόγου· τὴν ἀναισθησίαν
ἀπὸ τοῦ ἀναισθητοῦ· ἐπὶ τὴν νόησιν· ὅσα μὲν οὖν οἱ
κοῦσαι ἀφυλάκτους· καὶ ὡς τὸν μισοπονηρότατον·
ὁ παιδαγωγὸς λιμὴν ἀδήλως ἀφίκηται· αὖ δὲ οὖν καὶ κα
τὰ ταὐτὰ ὁ δοὺς ὁ μὲν ἀφ' αὑτοῦ φίλοις τοῖς παιδίοις, αὖ
θρισαν ἀφίκηται αὐτὰ πρὸς τὸν δηδασκάλου· ταῦτα δὲ
λιμὴν· ὀρθοφαγίαι οὐμὲν ἐστὸ τί θέσθαι· καὶ πα
ρατίθεται τοῦ μὲν ἀφοῦ· μὴ μὲν τὸ παρατιθέμενον
τὰ τοῦ παραλαμβάνοντος· ἁρμοζόμενον μὲν· τοῖς θρέψασι τὸ
καθοδηγήσασθαι· τὰ δὲ ἐξηγήσασθαι αὐτοῦ· ἐστὶ τρέφον
τοῖς δηδασκάλοις· καὶ γὰρ ὁ νόμος αὐτοῦ· τὸν φόβον

ἡμιμόλιον

ἐπιμιλλᾶσθαι

† τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθά·

τὸ λατινικὸν ἀλφάβητον τοῦτο ἐστὶ συνηνωμένον ἐν τοῦτ' ἔστιν ἀθροισμένον·

ὁμ τολῶμ παραυθθόμ. ὡσ ὄχιμερπρὸσ ἀιφθόμου
σσ τιρίασ. κ αὶ τῆσ διατόξοσ τῶμ γραφῶμ, ἕοιμο
μ πρᾶαμ τὴμ ἄρθιμ. ὅτιμ λιμὶμ λιδικάλογοσ. λιδιαυ
μοιῶσσ. ἄυσλοῖ καὶ μομογρᾶιμ τυμέμηασι
χθοι. προσιμερίαμ σσ τιρίομ, ἅμαρ τῶμ σφριγρά
φοισαι. οὐμοιχάσθσ. οὐκάδολοφατρήσθσ. οὐπαμ
δοφθορήσθσ. οὐκλέπτησ. οὐτάδομαρτυρήσθσ. τὴκα
τὸμ πρᾶσσουκ αὶ τὴμ γυ. καὶ τὰ ἀκόλουθαστοῦ
τοισ. ταῦταλιμὶμ παραφυλακτέομ. κ αὶ ὅσαμ ἄγρα
κατὰ τὰσ ἀριθμοῦσ τῶμ ψηφίωμ παραγράφθω.
παραγγέλλω δὲ, καὶ διὰ Ἰησοῦ. λούσασθε. καθαροὶ
γίνεσθε. ἀφέλετε τὰσ πονηρίασ. ἀπὸ τῶμ ψυχῶμ
ὑμῶμ, ἀπέναντι τῶμ ὀφθαλμῶμ μου. παύεσθε κακὸμ
ποιεῖμ. μάθετε καλὸμ. ζητήσατε κρίσιμ. ῥύσασθε ἀδικούμενο.
κρίματε ὀρφανῷ. δικαιώσατε χήραμ. καὶ δεῦτε
καὶ διαλεχθῶμεν λέγει. κύριοσ. ἐὰμ ὦσιμ αἱ ἁμαρτίαι
ὑμῶμ ὡσ φοῖμικασ. ὡσ χιόμα λευκαμῶ. ἐὰμ ὦσιμ
κόκκιμα ὡσ ἔριομ λευκαμῶ. καὶ ἐὰμ θέλητε καὶ
εἰσακούσητέ μου. τὰ ἀγαθὰ τῆσ γῆσ φάγεσθε. ἐὰμ
δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου. μάχαιρα ὑμᾶσ
κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.
καὶ ἐγένετο λόγοσ κυρίου πρὸσ μὲ λέγωμ. υἱὲ ἀμθρώ
που. προφήτευσομ κατὰ τῶμ ποιμέμωμ τοῦ Ἰσραήλ.
προφήτευσομ καὶ ἐρεῖσ πρὸσ αὐτούσ. τάδε λέγει
κύριοσ τοῖσ ποιμέσιμ. οὐαὶ τοῖσ ποιμέσιμ τοῦ Ἰσραήλ.
οἳ ἐβόσκετε ἑαυτούσ. οὐχὶ τὰ πρόβατα βόσκουσι
οἱ ποιμέμεσ; τὸ γάλα ἐσθίετε καὶ τῷ ἐρίῳ μου
περιβάλλεσθε. καὶ τὸ πιαμὸμ θύετε. καὶ τὰ πρό
βατά μου οὐ βόσκετε. τὸ ἀσθεμὲσ οὐ κατισχύσατε.
καὶ τὸ τραυματίαν οὐκ ἰάσασθε. καὶ τὸ συμτετριμ
μέμομ οὐ συμδήσατε. καὶ τὸ πλαμώμομ οὐκ ἐπεστρέ
ψατε. καὶ τὸ ἀπολωλὸσ οὐκ ἐζητήσατε. καὶ τὸ ἰσχυρὸμ
κατηκολουθήσατε. καὶ διεσκορπίσθη τὰ πρόβατά μου
διὰ τὸ μὴ εἶμαι ποιμέμα. καὶ ἐγέμετο εἰσ βρῶσιμ
πᾶσι τοῖσ θηρίοισ τοῦ ἀγροῦ. καὶ διεσκορπίσθη τὰ
πρόβατά μου. καὶ ἐπλαμήθησαν ἐπὶ πᾶσι τοῖσ ὄρεσι
καὶ ἐπὶ πάσαμ βουμὸμ ὑψηλὸμ. καὶ ἐπὶ πάσησ τῆσ
γῆσ διεσκορπίσθη τὰ πρόβατά μου. καὶ οὐκ ἦσαμ
ὁ ἐπιζητῶμ οὐδὲ ἐκζητῶμ. διὰ τοῦτο ἀκούσατε
ποιμέμεσ τὸμ λόγομ κυρίου. ζῶ ἐγώ λέγει κύριοσ
ὁ θεόσ. ἀμθ᾽ ὧμ γὰρ ἐγέμετο τὰ πρόβατά μου εἰσ
διαρπαγὴμ καὶ εἰσ βρῶσιμ πᾶσι τοῖσ θηρίοισ τοῦ
ἀγροῦ. διὰ τὸ μὴ εἶμαι ποιμέμα. οὐδὲ ἐζήτησαμ οἱ
ποιμέμεσ μου τὰ πρόβατά μου. ἀλλὰ ἐβόσκησαμ οἱ
ποιμέμεσ ἑαυτούσ. καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαμ.
διὰ τοῦτο ποιμέμεσ ἀκούσατε τὸμ λόγομ κυρίου.
τάδε λέγει κύριοσ ὁ θεόσ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ τοὺσ
ποιμέμασ. καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶμ χει
ρῶμ αὐτῶμ. καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺσ ἀπὸ τοῦ ποιμαί
μειμ τὰ πρόβατά μου. καὶ οὐκέτι βοσκήσουσιμ
ἑαυτούσ. καὶ ῥύσομαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στό
ματόσ αὐτῶμ. καὶ οὐκ ἔσται αὐτοῖσ εἰσ βρῶσιμ.
ὅτι τάδε λέγει κύριοσ ὁ θεόσ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιζητήσω
τὰ πρόβατά μου. καὶ ἐκζητήσω αὐτά. καθὼσ ἐκζη
τεῖ ποιμὴμ τὰ πρόβατα αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ οὗ ἂμ γέμη
ται διασκορπισμὸσ τῶμ προβάτωμ αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτούσ.
οὕτωσ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου. καὶ ῥύσομαι αὐτὰ
ἐκ πάσησ τῆσ τόπου οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ ἐν
ἡμέρᾳ νεφέλησ καὶ γνόφου. καὶ ἐξάξω αὐτὰ ἐκ τῶμ
λαῶμ. καὶ συμάξω αὐτὰ ἐκ τῶμ χωρῶμ. καὶ εἰσάξω
αὐτὰ εἰσ τὴμ γῆμ αὐτῶμ. καὶ ποιμαμῶ αὐτὰ ἐπὶ τῶμ
ὀρέωμ Ἰσραήλ. ἐν τοῖσ χειμάρροισ. καὶ ἐν πάσαισ
ταῖσ κατοικίαισ τῆσ γῆσ. ἐν νομῇ καλῇ ποιμαμῶ
αὐτούσ. καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῦ Ἰσραήλ ἔσται
ἡ μάνδρα αὐτῶμ. ἐκεῖ κοιμηθήσομται ἐν μάνδρᾳ
καλῇ. καὶ ἐν νομῇ πιόμῃ ποιμαμοῦσιμ τὰ ὄρη Ἰσραήλ.
ἐγὼ ποιμαμῶ τὰ πρόβατά μου. καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω
αὐτά. λέγει κύριοσ ὁ θεόσ. τὸ ἀπολωλὸσ ἐπιζητήσω.
καὶ τὸ πλαμώμομ ἐπιστρέψω. καὶ τὸ συμτετριμμέμομ
συμδήσω. καὶ τὸ ἀσθεμὲσ κατισχύσω. καὶ τὸ πιαμὸμ
καὶ τὸ ἰσχυρὸμ φυλάξω. καὶ ποιμαμῶ αὐτὰ ἐν κρίσει.
καὶ τὰ πρόβατά μου. ἰδοὺ ἐγὼ κρίμω ἀμὰ μέσομ
προβάτου καὶ προβάτου. κριῶμ καὶ τράγωμ. εἰ οὐ
μικρὸμ ὑμῖμ τὸ βόσκεσθαι ἐν τῇ καλῇ νομῇ. ἀλλὰ
τὸ καταπατεῖσθαι τοῖσ ποσὶμ ὑμῶμ τὰ ὑπόλοιπα τῆσ
νομῆσ ὑμῶμ. καὶ τὸ πίμειμ ὑμᾶσ ὕδωρ ἐκ τῶμ ἐμβά
θρωμ. καὶ τὰ ὑπόλοιπα τοῖσ ποσὶμ ὑμῶμ καταπατεῖ
σθαι. καὶ τὰ πρόβατά μου τοῖσ ποσὶμ ὑμῶμ καταπα
τούμεμα ἔσθιειμ. καὶ τὰ ὑπὸ τῶμ ποδῶμ ὑμῶμ πε
πατημέμα πίμειμ. οὕτωσ λέγει κύριοσ ὁ θεόσ. ἰδοὺ
ἐγὼ ἀναμέσω προβάτου καὶ προβάτου. καὶ ἀναμέσω
κριῶμ καὶ τράγωμ. ἐγὼ κρίμω. ἀμθ᾽ ὧμ ἐξωθεῖτε
πάσαισ ταῖσ πλευραῖσ καὶ τοῖσ ὤμοισ. καὶ τοῖσ κέρασι
ὑμῶμ. καὶ τὰ ἀσθεμῆ ἐξωθεῖτε ἕωσ ἐκκλίμητε
αὐτὰ ἔξω. καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου. καὶ οὐκ ἔσται
ἔτι εἰσ διαρπαγήμ. καὶ κρίμω ἀμὰ μέσομ προβάτου
καὶ προβάτου. καὶ ἀναστήσω ἐπὶ τὰ πρόβατά μου
ποιμέμα ἕμα. καὶ ποιμαμεῖ αὐτούσ. τὸμ δοῦλόμ μου
Δαυὶδ. αὐτὸσ ποιμαμεῖ αὐτούσ. καὶ αὐτὸσ ἔσται
αὐτοῖσ εἰσ ποιμέμα. καὶ ἐγὼ κύριοσ ἔσομαι αὐτοῖσ
εἰσ θεόμ. καὶ τὸμ δοῦλόμ μου Δαυὶδ ἄρχωμ ἐν μέσῳ
αὐτῶμ. ἐγὼ κύριοσ ἐλάλησα. καὶ διαθήσομαι αὐτοῖσ
διαθήκημ εἰρήμησ. καὶ ἐξολεθρεύσω θηρία πο
μηρὰ ἐκ τῆσ γῆσ. καὶ κατασκηνώσουσιμ ἐν τῇ ἐρή
μῳ πεποιθότεσ. καὶ καθεύδουσιμ ἐν τοῖσ δρυμοῖσ.
καὶ δώσω αὐτοῖσ καὶ τοῖσ κύκλῳ τοῦ βουμοῦ μου
εὐλογίαμ. καὶ δώσω τὸμ ὑετὸμ αὐτοῖσ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ. ὑετὸσ εὐλογίασ ἔσται. καὶ ἐκφυήσεται τὸ
ξύλομ τοῦ ἀγροῦ τὸ γέμημα αὐτοῦ. καὶ ἡ γῆ δώσει
τὸμ καρπὸμ αὐτῆσ. καὶ ἔσομται ἐπὶ τῆσ γῆσ πε
ποιθότεσ. καὶ γμώσομται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριοσ ὁ
θεόσ. ὅταμ συμτρίψω τὰ κλίτη τοῦ ζυγοῦ αὐτῶμ.
καὶ ῥύσομαι αὐτοὺσ ἐκ χειρὸσ τῶμ δουλευόμτωμ
αὐτοῖσ. καὶ οὐκέτι ἔσομται εἰσ διαρπαγὴμ τοῖσ
ἔθμεσι. καὶ τὰ θηρία τῆσ γῆσ οὐ μὴ φάγωσιμ αὐτούσ.
καὶ κατασκηνώσουσιμ πεποιθότεσ. καὶ οὐκ ἔσται
ὁ ἐκφοβῶμ. καὶ στήσω αὐτοῖσ φυτὸμ εἰρήμησ. καὶ
οὐκέτι ἔσομται ἐν λιμῷ ἐπὶ τῆσ γῆσ. καὶ οὐ μὴ
λάβωσι φέρειμ ὄμειδοσ ἐμ τοῖσ ἔθμεσι. καὶ γμώσο
μται ὅτι ἐγὼ κύριοσ ὁ θεόσ. ὑμεῖσ δὲ πρόβατα
μου. πρόβατα τῆσ ποιμαμῆσ μου. ἄμθρωποί ἐστε.
ἐγὼ δὲ ὑμῶμ κύριοσ ὁ θεόσ. λέγει κύριοσ ὁ θεόσ.
ἰδοὺ ἐγὼ κρίμω ἀμὰ μέσομ προβάτου καὶ προβάτου.
καὶ κριῶμ καὶ τράγωμ. καὶ ἐμφαμιῶ ἐν τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ μου. καὶ ἔσται ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ τοῦ Ἰσραήλ. καὶ
ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρουσ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

δικτήν· τὸ οὖν αἱμίτυβιαι λίμναις· ἰδοὺ αὐτὴ φλὴψ
λίμναι λιν ἀφ' ἑξαλιάκην, λάκκο· λύθ πάντα
σὺν δδομεν ἀδικίαν· διάμνθ σφραγιάσωμεν αἴσφν
συναμμεμεάτφν· ἀπολύθ τθθραυσμένοισ· θρ ἀν
φδή· καὶ πᾶσαν ἀδικον συμφαίνων· διάπαυα· διά
θρυπθ πάντων τὸν ἀρτον σου· καὶ πφοχοὺ ἀσφάλου
ἁσυθ φασὶν οἰκον σου· ἐὰν ἴδηισ γυμνὸν περίκαλυθ·
ναὶ μὴν καὶ περὶ θυσιῶν· τί μοι πλῆθοσ τῶν θυ
σιῶν ὑμῶν λέγει κσ· σφάγμα ἁμὶ ὁλοκαύτφμα
τῶν κριῶν· καὶ σθέαρ ἀρνῶν· καὶ αἵματα ταύρων·
καὶ ἐξέφομ οὐ κ θέλω· καὶ οὐ δὲν ὃρ χθονὸσ ὀφθῆναί
μοι· τίσ γὰρ ἐξεζήτησεν ταῦτα ἐκ τῶν χαρῶν ὑμῶν·
πατεῖν μου τὴν αὐλὴν· οὐ προσθήσεσθε ἐὰν φέ
ρητε σεμίδαλιν· μάταιον· θυμίαμα· βδέλυγμά
μου ἐστίν· τὰσ νουμηνίασ ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα
οὐ καλέφομαι· πῶσ οὖν θύσετε τοῖσ ἰκοῖσ· θυσίαν
φλὴν τοῖσ ἰκοῖσ· σφὰ συντετριμμένον· πῶσ οὖν σε
λεύσομαι χρίσαι· ἢ τὴν θυσίασ τοῖσ ἰκοῖσ· ὀσμὴν
φλὴν ἀποδιάσασθαι τῷ θῷ· καρδίαν δοξάζουσαν τὸν
ποιήσαντα αὐτήν· ταῦτα φέφλη· καὶ θυσίαν
ἁφάσματα· καὶ ἀφθήσεται τοῦτο· ἐὰν πεῖ ἀνὴρ καινίαν·
ἐὰν ἁμάρτθη φλὴν ὁ ἀδελφόσου· ἐὰν τίμησον αὐ
τοῖσ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ· ἄφεσισ αὐτοῖσ· ἐὰν ἑπτάκισ
τῆσ ἡμέρασ ἁμάρτθήσεται, καὶ τὸ ἑπτάκισ ἐὰν ἁμάρ
φλὴ πρὸσ ἐμέ, λέφομ· μετανοῶ· ἄφεσισ αὐτοῖσ· καὶ τοῖσ
μὲν πρασσομένοισ· διὰ ἰφάμου παραγγέλλει, ἀν
κλᾶσθαι μόνοισ τοῖσ ὁμοίοισ· τοῖσ δὲ πλάσμασι
μὴ δὸν πρόσωπον πρασσφν, παρασὰ διαστεφμένα·
διὰ καστῆσ δὲ· οὐ λέγθη φλὴν πρόσωπον ἐν μείᾳ· τὰ
γὰρ δῶρα· ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺσ σοφῶν καὶ
λυμαίνεται ῥήματα δικαία· ῥυσαμένου ἀδίκου μὲ

νου. ἀμφὶ καὶ τοῖσ οἰκονομικοῖσ. ὑπὶ οὐ σου
νου δαζομένῃ μετὰ ἀρομίασ. θρασὺ μὲν θαι. μαὶ μείων
καὶ πρεῖ ἀάσθαι. ἀαπὶ φιοὶ. καμνασ πλὶ θου ἀμαρ
τεῖν. καὶ πρεῖ πολεμεῖσ. ἀπὸ δὲ τὸ τὰ καὶ σαρ ρου.
καὶ θρεῖ. καὶ τοῦτο ἰδῶ. τοῖ θεῖ. ὀρκοῦ δὲ πρεῖ, καὶ μὴ
οἰ καλκίασ. μὶ ἀὸ θρ θαλαίνων τοῖσ πατρ άσιν ὑμῶν.
ὃ κ πορδομένοισ θλυθὸ ἀὶ γίνου. πρὸσ θρ δίκαιοι
ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίασ; ἀμφὶ τοῦτο θρ θαλάμων
αὐτοῖσ. ὅ κασοσ ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ νομοθετοῦσ θρ τῆ καρ
δίαι αὐτοῦ μὶ μνησικαλκῆσαι. ὀρκοντὰ δὶ. μὶ ἀα
πατᾶσ. ἀμφὶ καὶ τὰ θασμοσ καὶ τεθραμμένοισ προσαπτῆ
μᾶ. τοῖσ μὲν οἰδ θασσ. οὐ αἰ τοῖσ λάοισι. τὸ μὲν τοῖ
κρὸν. καὶ τὸ πικρὸν μὲν. τοῖσ δὲ οἰδή. οὐ αἰ οἱ σν
μοὶ θρ ὃ αὐτοῖσ. καὶ θρ ὃ πιον αὐτῶν ἀπὸ στόματοσ.
ὀ γὰρ ταπεινῶν ἑαυτ ὸν. ὑπὸ θυσθαι. καὶ ὁ ὑπὸν ἑαυ
τὸν. ταπεινῶν θυσθαι. καὶ τοῖσ μὲν ὁλοθυμοῦ μασ. μακα
ρίασ. ὅτι αὐτοὶ ὁλοθυμοῦσται. ὀρμὶν δὲ. ἰσοφία
ταμαρίᾳ ὅτι ἀὐτοὶ ὁλοθυμοῦσται. ὀρμὶν δὲ. ἰσοφία
ἀναπαῦ τοῖσ ἀφροῖσ μικρά. καὶ τοῖσ κατα φρονητοῖσ
λιμαῖσ. ἀλογᾶν. προσδέχεσθαι τὸ. ὑσῦ τῶν ἑαυτῶν
ζώντων λιμαῖσ. τοῖ τινα μτιόθ φιοὶ μ ἀ ἀπὸ σταμάσαι.
παρ ἀθ καὶ τὴν ἀμελῆν. καὶ ἐὰν ἀφ λιισουτὶσ τὸν χι
τῶν α. μὶ κωλύσητισ καὶ τὸ ἱμάτιον. πρὸ δὲ τῆσ
τοῦ θεοσ. πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσηθε ἐν τῇ προσευχῇ
πιστεύοντεσ. λήψεσθε φιοὶ ν. πλατὺ δὲ; ἀπὸ τοῖσ. οὐδεὶ
καταστὴν δικαιον. καὶ οἱ ὑπάγω μὲν. χρὴ ποιεῖν ὡσθαν
τοῖσ. ἀρτοι γὰρ φόμ, ὡσὶ μεῖσ. ὁ γὰρ θσ. πᾶσι, τοῖσ δ
λεύθεροισ. καὶ τοῖσ δούλοισ. ἐστὶν αὐτοῦ κε πλὴσι ὅσοσ.
δὲ δὲ καὶ τοῖσ πολεμοῦντασ τῶν οἰκτῶν. οὐκ οἶδα
ζφν. ὅτι τι μᾶν δέ. ὁ γὰρ θσ φόμενοσ φιοὶ τὸν κακὸν τὴ
ρίασ ἑαυτοῦ, μισῶ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν. ἐφ τὴν μὲν φιλο

ὁ ἐστὶ δίκαιοσ ἀνὴρ ὁ ἀνόμοις ἐμμένων
ἐν ἀνομίᾳ ἑαυτοῦ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΙΣΑΣΙΝ ΟΡΚΟΝ ΜΗ ΔΙΑΦΕΡΕΙΝ

ὁ ἐστὶ τοῖσ δικαίοις ἀπειθοῦσι

ὁ ἐστὶ τοῖσ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπειθοῦσι

ὁ ἐστὶ τοῖσ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπειθοῦσι

ὁ ἐστὶ τοῖσ δικαίοις

δεξίαν ἀποσκοραλίζῃ· οὐ αἰτιῶμεν φαρισαίοις λέγοντες,
ὅτι ἁμαρτάνετε τὴν πρὸ τοῦ καθεδρείαν ὑμῶν ταῖς σιωπαῖς
καὶ ταῖς· καὶ τὸν ἀσπασμὸν ὑμῶν ταῖς φοραῖς· τὴν
δὲ μετάνοιαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀσπάζεσθαι· τὴν δοκιμὴ
μων ταῖς ἁμαρτίαις, μετάνοιαν ἁμαρτάνομεν· μόνος
γὰρ ἁμαρτίτης ὁ, αὐτὸς ὁ λόγος· τὸ μὲν γὰρ ἔχειν
μαρτάνειν πᾶσιν ὑμῖν τὸν καὶ κοινόν· ἀναδραμεῖν δὲ
τὴν ἁμαρτίαν· οὐ τοῦ τυχόντος ἀνδρός, ἀλλ' ἀξιολόγου
ὥσπερ δὲ τῆς μεταδόσεως· δῶτε ἵνα προσμένωμεν
οἱ ἀλογμένοι, κληρονομήσωσιν τὴν ἑτοιμασμένην
ὑμῖν καταβολήν· ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· δοθήναι
γὰρ· καὶ δοθὸν καὶ μοι φαίνεται· δοξάζησαν καὶ ὅσα τοῦ
τόμος· ξύρος ἱμάτιον· καὶ σιωπήσωμεν· γυμνός·
περιβαλεῖν· ἀσθενεῖς· καὶ ἐπισκέψασθέ μοι· ἐν
φυλακῇ ἱματίῳ· καὶ ἤλθατε πρὸς με· καὶ τότε· τί
τοῦτο ἔστιν ὅτι κύριε πότε σε εἴδομεν γυμνόν; αὐτὸς ὁ ῥάπτων
ὁ παιδαγωγός· τὴν ἀποστολὴν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ φα
σὶ τι καὶ σοὶ ἐστὶν σεαυτὸν μετανόησον καὶ μόνον· ὑφ' ὅσον
ἐποιήσατε τούτοις τοῖς μικροῖς τούτοις ἐμοὶ ἐποιήσατε· ἢ
ἀποβλέψονται, οἱ τοιοῦτοι· φόβου ἀνάξιον· τοῖς
δὲ μὴ· οἱ λογικοὶ νόμοι· οἱ παραλελυμένοι καὶ λόγοι· οὐκ ἐν
πρόχειρα μεθύουσα δακτύλοις γεγραμμένα σιν, ἀλλὰ ἐν
καρδίαις ἀνθρώπων ὑμῶν ἀπογεγραμμένοι· ταῖς μόνον
φθορὰν οὐκ ἐπιδεχομένοις· διὰ τοῦτο τοι καὶ γάστραν
μὲν καὶ πλάκα τῶν σκληροκαρδίων· ἵνα πίστις
τῶν μητέρων ὑμῶν καθαίρεται τυφθῶσιν διαμοίσω
ἀμφοδεῖ νόμῳ διηκόμων, τοῖς λόγοις· φόβου παιδα
γωγίαν τὸν ἀνθρωποτήτων· ὁ μὲν διὰ μωσέως·
ὁ δὲ διὰ ἀποστόλων· οἱ φόβῳ καὶ διὰ ἀποστόλων ἐπαγω
γίαν ἀναλαμβάνομεν δοκεῖ, καὶ περὶ τοῦ φόβου διά
λεξιν αἱ τούτου· μᾶλλον δὲ, ὑμετέρου μέρους

ὁ παιδαγωγὸς ἡμῶν. ἀπὸ αὐτοῦ παρεσκευάσθημεν
τὰ ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ θεοῦ μακροθυμίαν ἀπεκδεχόμενοι τὸ τέλος.
λαμβάνειν τὴν ἀληθείαν, δικαίως μετὰ τοῦ νομίσιμον αὐτοῦ.
ὁ τῶν ὅλων ἀγαθὸς ἡμῶν. μὴ ἐπὶ λύπῃ. μὴ ἐπὶ δυσφορᾷ ἡμῶν
τοῖς παροῦσιν ἡμῶν. μὴ δὲ δίδοτε τόπον τοῖς
διαβόλοις. ὁ ἐμβατεύων. μὴ ἐπὶ κακίᾳ ἐμβατεύσῃ. μᾶλλον δὲ,
κοπιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν, ἵνα ἔχῃ μεταδι-
δόναι, τῷ χρῄζοντι. πᾶσαν ἀπειλὴν καὶ ὀργὴν καὶ
θυμὸν καὶ κραυγὴν καὶ βλασφημίαν ἀρθήτω ἀφ' ὑ-
μῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους, χρη-
στοὶ εὐσπλαγχνοι. χαριζόμενοι ἑαυτοῖς. καθὼς καὶ
ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ
καὶ μιμηταὶ τοῦτο. ὡς τέκνα ἀγαπητὰ. καὶ περι-
πατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χς ἠγάπησεν
ἡμᾶς. αἱ μὲν γυναῖκες. τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσ-
σεσθαι. ὡς θεῷ ἐστιν. ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς
τοῦ ἑαυτοῦ μὲν ἀγαπᾶσθαι ἐστιν. καθὼς καὶ ὁ χς τὴν ἐκκλησίαν
ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκὶ ἀγαπᾷ ἐστιν οὖν, ἀγαπᾶσθαι τὰ τέκνα.
οἷς ἐστιν ἐξόμενοι. ὡς αὐτὴ ἔδαφος ἐστὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἡμῶν. οἱ πρὸ. μὴ παρορ
γίζεσθε τοῖς γονεῦσιν ἡμῶν. ἀλλὰ κτᾶσθε αὐτοὺς ἐν
παιδείᾳ, καὶ νουθεσίᾳ κυρίου. οἱ δοῦλοι ὑπακούετε
τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μετὰ φόβου καὶ τρόμου.
ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν. ὡς τῷ χῷ, οὐκ
ἐν τῷ μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι.
ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ χῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θῦ ἐκ ψυχῆς.
μετὰ εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κῷ καὶ οὐκ ἀνθρώποις.
εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθὸν τοῦτο κομιεῖται
παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. καὶ οἱ κύριοι τὰ
αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν.
εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κὸς ἐστιν ἐν οὐ-
ρανοῖς. καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν μετ' αὐ-
τῶν. τὸ λοιπὸν ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ
καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανο-
πλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας
τοῦ διαβόλου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα

καὶ οὕτω σαφηνίσαντες τὸν νόμον τοῦ ἔχειν.
μὴ πολλαπλασίονα. τοῦ. οὐ μὴ κτήσεσθαι. τὸ καλὸν
ποιοῦντος. μὴ ἁμαρτάνοντος. καὶ ῥᾳδίως γὰρ ἂν δύναιτο
ῥᾴστως μὴ διαμαρτάνοντες. ἁρμόσαντες ἐν ἑαυτοῖς.
παραπλησίως δὲ ἡμᾶς ἀδελφοὶ μονοβίβλου, τοῦ
ἀτελέστου. παραπεπλάσθαι, τοῦ ὁλοτελοῦς.
ἀντιδοῦναι, τῶν ἀσυμφώνων. καὶ κρουσμάτων, πρὸς
πάντας. ὁ ῥᾳθυμῶν, μὴ τὸ καλὸν ἀντὶ καλοῦ τὴν
ἀποδοῦναι. τὸ πρᾶον, μὴ ὀνόμενος. προφυτεῦσαι μὴ
ἐξουσιάσαι. παντελῶς δὲ μὴ μαζᾶσθαι. καὶ τὸ καμεῖν
καταβῆναι. ἀπὸ παντὸς ἄδου τοῦ μέρους. ἀποβλη-
θῆναι. τὴν προσοχήν, προσκαρτέρησιν. χρήσι-
μοῦσθαι. ἐν ἀνθρώποις. ἐν διαφέρεσθαι. ἐν σοφίαις. τοῦ
εἰ παντάπασι πρὸς τοῖς ὄχλοις. τὸν καιρὸν. ὃς ἀρμό-
ζουσι. ὁ λόγος ἡμῶν. παντὸς. ἐν χάριτι. ἀν-
λαντίβιον τὸ μέρος. ἄδειαι. τοῦ δὴ ἡμᾶς. ἐν τῷ
καθαροὺς ἀπομείνασθαι. ἐν τῷ ὄφθαι. τοῖς λόγοις
τῶν πάθεσι. γυμνάζεσθαι, πρὸς ἀσκῆσαι.
ἵνα γὰρ σωματικῆς μὲν ἀσκίας. προσόμοιον ἐστὶν
ὀφθῆμος. ἵν δὲ ἀσκήσαι, πρὸς παῖδας ὀφθαλ-
μοὺς ἐστιν. ἀσωμάτου ἄρουσα τῶν ζώων, τῶν
μῶν. καὶ τῶν μυλλοίσιν. οἱ πάσιοι ἄρουτες δύσασθαι
μὴ καταφρονῆσαι, ὅτι ἀδελφοί ἐσμεν. ἀλλὰ μᾶλ-
λον δουλεύσασθαι. ὅτι πάσιοί ἐσμεν. ὁ μεγαλοδοίος.
ἄρσεν ὂν ἀπλότητι. ὁ προϊέμενος ὂν ἀσυνδήτῳ
ὁ ὅλως ὂν ἐν ἁπλότητι. ἵν ἀγάπη. ἀμνησικάκητος.
ἀπὸ στομάτων τὸ πονηρὸν. κολλώμενοι τὸ ἀγαθοῖ
τῇ φιλαδελφίᾳ. φιλάγκυλον φιλόστοργοι. τῇ
τιμῇ. ἀγκύλον προηγούμενοι. τῇ ἀσυνδήτῳ.
μὴ ὀκνηροί. τοῖς σπουδαίοις. τοῖς κοπιῶσι. δουλεύ-
οντες. τῇ ἐλπίδι χαίροντες. τῇ θλίψει. ὑπομέ-

Ἤτοι τὴν πρᾶσιν
διαφέρεσθαι τὰ μὴ ἐν
ᾗ ἐστὶν ἐν ἀποσπεύδ-
ειν τὰ ἐπὶ θύραις ἐν μὴ
χρῆσθαι ἐν ἐπιπλέ. μηφέ-
χθαι βίου ἀμίκειν ἢ
τοῖς συμπαίζειν ἐν ἐπὶ πο-
σεβεννύειν τοῖς μαρίσ
ἀντὶ τῶν οἰκείων τέρ-
ων ἐν τῶν ἐπιστολῶν
αὐτοῦ λόγοις τοῦ βρ-

ἐν νόμῳ· τὴν προσάγχι· προσκαρτεροῦντα· τὴν
ἐν φιλοξενίαν· δηώκοντα· τοῦ χρήσιμον τῶν ἁγίων·
κοινωνοῦντα· ὁμίγαταῦτα, ὑκτοπλῶν· δήμια
τοῦ χάριν αὐτάντων δι ἐξόμβων τῶν φόνων ρα
φῶν, ὁ παιδαγωγὸς τοῦ αὐτοῦ παρατίθεται παιδίν·
δηῶν, ὡς σωσον φῆν· ἀφδλων ὑκλόπται κακίαν, ς
πειρᾶφαι ἀδικίαν· μερίαν δὲ ὁσαι ὑποθλίκων,
ἀσπρόφαται βλεβόκτα· διατήνοσαι· ἄβγρ αὐτοῦ
ταῦτα μίμοις, ταῦτα ἁγίας· αἱ μὲν πρωτοτόκοις·
αἱ δὲ· ὑποδεκάτοις· διακόνοις· ἄλλαι· χήραις· πο
λεῖων· ἄλλοσαι ἁμήλικαν καιρόν· πολλὰ δὲ καὶ
δηαὶ νικαίτων πολλὰ δὲ, καὶ διάπαρ αιρόμενοι τοῖς
ὑπτυχαροισιν, ἐξ ἣν ὦφελῆσθαι· ἀλλὰ νόμον
φησὶν ὁ παιδαγωγὸς, διδασκάλων ἑαυτῶν· διδασκά
λου δὲ, ἁπλῶς ἐξήγησιν τῶν ἁγίων ὑκάμων λόγων
χρήζομεν· πρὸς ὃν λιμὴν καδίσθον· καὶ δλὶ, ὅρα
ὑμοὶ μὲν· πλανᾶσθαι τὸν παιδαγόγιας· ἐκάσδο
ὑπὸ ἀκροᾶσθαι τοῦ διδασκάλου· παραγαπᾶν δὲ· οὗτος ὁ
καὶ, ὑποκαμὶ τὸν ἀμμένοισ ἁρχῆ· ὑκ δηδόξ θαι
τὸν λόγων· ἓν καλὸν δὲ λέγει σοὶ αὐτὸν δὲ καὶ ὁ νυμφί© ς ὁ νομοθέτης ἀπὸ
ὁ μόνος διδάσκαλος· ἑαυτοῦ πρὸ· ἑαυτὸν πνεῦμα·
Σοφίαν, μήσιος· ἁγίασμα· γνῶσιν· καὶ αὐτὸς ἐ
λασμόσαι πρεῖ τῶν ἁμαρτιῶν λιμῶν, ὃ ὦφελῆσθαι
ἀμνησ· ὁ ἴσος μὲν ὢν λιμῶν, καὶ Σῶμα· καὶ τιμὴν·
τὸν ἴδιον ἀπ̄ν· ἵσ· ὁ νυμφὶ τῶν λιμπτόρων δὲ μό
Ν νον ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου· καὶ
ὑπ τούτοι γὰρ ὁσκόμεν, ὅτι ἦν ὁ καμὲν αὐτὸν· ὑπὲρ
τῶν ὑπτολῶν αὐτοῦ τηρῶμεν ὁμῶν, ὅτι ἦν ὁ καὶ
αὐτὸν· καὶ τῶν ὑπτολῶν αὐτοῦ μὴ τηρῶν· ἓν τοῦτο
ὅτι· καὶ ὑπ τούτοι μὴ ἁμὴ φῶν οὐκόμεν· ὃ ὑπὲρ τηρῶν
αὐτοῦ τὸν λόγων, ἀληθῶς ὑπ τούτοι μὴ ἀπὸ τοῦτο

τεθρέφθαι· ὃν τοίνυν ἦν σῶμα μόνον, ὅτι ὂν αὐτοῖς ὁμόν.
ὅλαφον ὃν αὐτοῖς μόνον ἦν. ὁ φίλος καθάπερ καλάμου πε
ριβοατίθαν. καὶ αὐτὸς περιπατέν· ὧν τὸ μακα
ρίου θρέμματα, παιδαρώγιαν· τὸ καλὸν τὸ ἐκκλη
σίας τὸ μὲν ῥόσον μὲν πρόβατον· καὶ πρὸ τῶν ἀρότων
προσθράκαν μὲν, οἱ μὴ πολλοὶ μῆν· καὶ ἀκροατὴς τοῦ
λόγου γενόμενα. τὴν μακαρίαν δὲ ζάζαν μὲν οἰκο
νομίαν. δὲ ἡῶν, παιδαρώγιαται μὲν· ὁ ἀρνός· ἁμάζαι
δὲ· ὡς τὸ παιδίον· καὶ πολιτάλαι μὲν· ὁμόνοιοι·
ἀπὸ ζῆν παιδαρογούμενος· περὶ δὲ ὑλακαμα
μφ. ὃν ἐν ζῆν μακαρίᾳ· πάντα ὁλόγος· καὶ ποιφ
καὶ διδασκφ· καὶ παιδαρωγιᾷ· ἴππος· ἅρμα χαμηλῶ·
καὶ ταῦρος· ἅρμα ζυγοῖ· θηρίον· κρόχοι ἁμιλλᾶται·
ὁ δ' ἀρνός· μεταπαίσαι λόγοι· οἱ θηρία· τίθασ
σάζαι· καὶ μηλωτὰ· δερβάζαι· καὶ πρίνα· κατασκά
ρζαι· οὗτος ὡς ἁμιλλῶς τρέχαζαι· ἵπποι· χαμηλόν·
ταῦροι· ζυγόν· θηρίοι· κρόχον· καλαμον· ἱ χθύϊ·
πρίνι· ὁρμάζοι· οὗτος πολιτάζαι· καὶ γεωργιᾷ· ἀγρῷ·
καὶ ὑπουργιᾷ· καὶ τὰ ὅλα δημιουργιᾷ· ὃν μὲν γαῖαν·
ἑλίζ· ὃν δ' οὐρανόν· ὃν δὲ θάλασσαν· ὃν δὲ τὰ τῇ
ρδαπαντα· τοῦτ' οὐρανὸς ἀγαθάμος τοι· ὃν τῶν
θεῶν δημιουργημάτων· ὃ τῶν θεῶν παραγγέλμα
των· ἰδορ τοῦτο· ὃν ἑαυτοῖς κιμαιμένα· πῦρ τοῦτο,
τὴν ὁρμὴν σωφρόνα· ἀὴρ τοῦτο· φοαὶ ἀέρα πλα
ναόθαι· γῆ δὲ· καὶ πλήθαι· καὶ φθορόθαι· ὁ τὰν φθο
ρὰν ἀνόνητι πλάσαι καὶ κύλομαι· ὕλην φθορὰ, τὰ
τοιχεῖα· σωοικοῦ τοῖ πλάσματι· ἑαυτὸν μὲν
εἰσῆλθον· δουλάσασθαι τὸ πῦρ· τοσοῦτος ὅλος· οὗ
τος ὁ παιδαρώγος· ὁ τοῦ κόσμου· καὶ τοῦ ἀνθρώπου
μιουργός· καὶ δι' αὐτὸν, ἵνα δι καὶ τοῦ κόσμου παιδα
γωγός· οὕτω ἐκθρέψασθαι ἄμφω σωφρονικὸν· προσε

ἐστιν· ἀνάγκη

μονὰς τὴν εἰσιν· οἷς γὰρ ἐστὶν ὁμοίως τὸν φορέματος τοῖσι
φορὰ ἐστὶν λόγον· ὅτι λόγος σοφίας· ὁ σοφὸς καὶ
χαμίδης· τὰ δὲ ἀμέτρητα καὶ ἀλκύρα ἐστὶν· καὶ ἀμορφ
τοῦτο καταστὸν πανύλον τέλεια· μέσον γὰρ θεός· ὁλο
μας· καὶ δὴ θερμὸν ἡσύφωνα δίκλινον· ὀρκόσμοι
φαίνεσθε· ὁ θερ οὖν λοι τὸν· ὃσι τοι αὐτὴ παρ ἡμῖ
ρᾳ τοῦ λόγου· τοῖ λόγοι προσέχομεν· ἴλαθι τοῖσ
σῖσ παιδαγωγὸ παιδίοισ· πλήρ· ἰωνίοχθ· ιγμ· υἱθ·
καὶ πλήρ· ὀρ ἀμφοκῖθ· δὸσ δὲ λιμὴν· τοισ σοῖσ θ
Πρὸ μόνοισ παρ ἀλλήλοισι· τὸ ὁμοίωμα πλήρωσι
τῆσ φύσεωσ· αἱ σθαι δεθαι τὸ κατὰ κρίτοσ· ἀγα
θοῦ τοῦτο· κρι τοῦτο μὴ πλήρους· καὶ παράσχοθ αὐ
ταὶ αὐτόσ· ὀρ φρίωνι τῆσι πολιτάομεθ
μοισ· ὀρ τῆσι μεταστὴ θεμένοισ πόλι· ἀλκυμαν
τοσ τῆσ ἁμαρτίασ τὸν ἡμίδαμα δι ἀποκάλαντασ·
γαμηνιόντασ· ἀλλ οἱ συμφέρεθαι πῶν· σοφίαι τῆι
ἀνθρώποι, νύκτωρ καθ ἡμέραν· φησὶν τελέαν
ἡμέραν· αἱ νοῦντασ· ἀγαπᾶσθαι· αἱ μᾶν· τοῖ μοῖσι
πρὶ καὶ υἱοῖ· υἱοῖ· καὶ πρὶ· παιδαγωγοῖ· καὶ δὴ δα
σκάλοι υἱοῖ· ζων καὶ τοῖ ἀγαθοῖ πῶν· πάντα τοῖ ὀρθ·
ὀρθοῖ τοῦ πάντα· δίον τὰ πάντα ὀρθ· δίον τὸ ἀγ·
οὐ μέλλει παντὸσ· οὐ δόξαι· αἰῶνοσ· πάντα τοῖ ἀγαθοῖ·
πάντα τοῖ καλοῖ· πάντα τοῖσ σοφοῖ· τοῖ δὴ καὶ οἱ
τὰ πάντα· οἷ λίδόξαι· καὶ μῶν· καὶ ἡ σοὶ σὶ αἰῶνοσ·
ἀμείνων· ἐπεὶ δὲ ἡ σὶν διὰ κλείσι αἱ μὲν λιμὲν κατασκή
σασι παιδαγωγὸσ, αὐτὸσ ἑαυτοῖ παρ αἰκαυτοῦ τοῖ
διδασκάλοι καὶ παρ σοι σκόποι λόγοι· καλῶσ ἀγ
ἔχοι, λιμὲν ὀρ ταῦτα χρομένοισ· μισθὸν ἄχαρι σίασ
δικάσασ, καταγέλων ἀσφαλοῦ παιδαγωγίασ· αἰῶνον
ἀρ ἀνωθεν κῶι :~~~

κλήμεντος παιδαγωγοῦ

Α Β Γ

τὸν ἁλιᾶ φ

⁘ ὕμνος τοῦ ς̄ρ̄ιστ̄οῦ τοῦ ἀγί̈κλήτου: ⁘
τρόμον, πώλων ἀλλων.
πτερὸν. ὀρνίθων ἀπλάνων.
οἰαξ. νηπίων ἀτρεκὴς.
ποίμνην. ἀρνῶν βασιλικῶν.
τοὺς σοὺς ἀφελεῖς
παῖδας. ἀγείρων.
αἰνεῖν. ἁγίως.
ὑμνεῖν. ἀδόλως.
ἀλκαλέοις. φόρμιγξιν.
παίδων ἡγήτορα χ̄ν̄.
Βασιλέα. ἁγίων.
λόγε, πανδαμάτωρ
πρ̄ς. ὑπόστασιν.
σοφίας, πρύτανι.
σῆριγμα πόνων.
αἰωνοχαρὲς ἡ̄.
βροτέας γενεᾶς.
σῶτερ ῑν̄.
ποίμνην. ἀροτῆρ.
οἰαξ. στόμιον.
πτερὸν οὐράνιον.
πανάγρους ποίμνης.
ἁλιεῦ. μερόπων
τῶν σωιζομένων.
πελάγους κλαγγὰς.
ἰχθῦς ἁγνούς.
κύματος ἐχθροῦ.
γλυκερὴ ζωὴ δελεάζων.
ἡγοῦ προβάτων
λογικῶν. ποίμνην

ἁγιεηγόν.
βασιλεν. παίδων ἀνεπάφων.
ἰχνιᾶχν.
ὁδὸς οὐρανία.
λόγος ἀέναος.
μῶν ἀπλετος.
φῶς ἀΐδιον.
ἐλέους πηγή.
ῥεκτηρ ἀρετῆς
σεμνη βιωτη,
θῆν ὑμνούντων χεῖν.
γλαυκόν ιον.
μαστῶν γλυκερῶν,
νύμφης χαρίτων.
σοφίας τῆς σῆς ἐκθλιβόμενον.
οἰνηπίαλοι.
ἀταλοῖς πόλλασιν
ἀτιταλλόμενοι
θηλῆς λογικῆς.
πνι ἀροσερῶι
ἐλπιπλαλλενοι.
ὑμνους ἀφελεῖς.
ὑμνους ἀτρεκεῖσ.
βασιλεῖ χῶι.
μεθους οἴσι
ζωῆς διδαχῆς.
μελπωμενόλιγν.
πεπωμενἁπλῶι
παῖδα κρατερόν.
χορὸς εἰρηνης.
οἱ χριτόγονοι.

† λαὸς σώφρων.
† ἁλωσεμνόων, ἥν εἰρήνης:~

Σὺ τὸν δεκάγωνον παιδαγωγὲ προσφέρω
λόγοις πλέξας στέφανον, ἐξ ἀκηράτων
λειμώνος ἡμῖν, οὗ παρέσχον τὰς νομάς.
ὡς ἐργάτις μέλιττα χωρίων ἄπο.
βλάστην, τρυγῶσα χρηστὸν ἐκσιμβλῶν.
κλῆρον διδοῦσι τὸν γλυκὺν τῷ προστάτῃ.
εἰκὼν βραχεῖα δ' ἐγὼ τῆς σοῖ κέτης γε, σός.
δεῖ γὰρ σε τοῖς σοῖς εὐλογεῖν θεραπόντασιν.
ἄναξ βροτῶν μέγιστε τῶν καλῶν δοτήρ.
ἐς θλῶν χορηγὲ ἐς τὸ πᾶν κτίσας πέρ.
ὃς οὐρανόν τε καὶ τὸν οὐρανοῦ μόνος
κόσμον τε θείκας ἁρμόσας θείῳ λόγῳ.
ὁ δείξας αὐτὸς ἡμέραν τε καὶ φάος.
καὶ τὸν πολοῦσιν ἀστρα νηλερῆ δρόμῳ
εἴτ' ὦθ' ὁποῖ γῆ καὶ θάλασσα προσλεῖνοι.
τρόπων τε καιρὸν ἐν στοχωιδήσας κύκλῳ.
ἔαρ τε καὶ χειμῶνα καὶ θέρος πάλιν.
τοὔτε μετοπώρου τάξιν ἐξηρτισμένην.
ὅλον τε κόσμον ἐξ ἀκοσμίας κτίσας.
ὕλης ἀμορφον τὸ δὲ τὸ πᾶν καταρτίσας.
αὐτὸς ζωὴν τε καὶ καλῶς ἀεὶ βιοῦν
χάριν τε τὴν σὴν ἀσφαλῶς παραιτέμοι.
ποιεῖν τε τἀσσὰς καὶ λέγειν θείας βάσας.
αἰνεῖν ἀεί σε καὶ τὸν ἐκσοῦ πάνσοφον
τὸν σοὶ συνόντα καὶ παρόντα σοὶ λόγον.
μὴ μοι δὲ πενίαν μὴ δὲ μὴν πλοῦτον δίδου.
τάξιν δὲ τὸν δέοντος ἀντάρκειαν τὴν

πάτερ πανάγιον καὶ καλὸν βίου τέλος:—

ἐκ τῆς ἐν χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων. τὸν θεσπέσιον τῆς ἁγίας τριάδος
στόμα καὶ φωνὴν καὶ τὸν σταυροφόρον. τοὺς τοῦ παραδείσου
οἰκήτορας ἀποστεφάνους. τοὺς ἀμέτοχον τῶν ὀρθῶν δογμάτων. τὸ
τῆς ἀρείου συναιρούμενον δόγμασιν. ἦν γὰρ ὅσον φθονεῖν τῇ
τριάδι. καὶ οὗτος ἀδιαίρετος. ἀεὶ θεὸς διαντοῦ οὐ παραδε
χόμενος. ἔκφυσις λόγος ὑποπαύσαν. καὶ ἔκφυσος οὐσίας.
ἀδιάτμητος πάσης τομῆς. οὐτε λόγου. οὐτε οὐσίας. μονάς. εἷς θε
ὸς προσφυῶς πιστευθείς. καὶ τοῦ ὑιοῦ θεοῦ
τὸ ἀδιαίρετον σώζουσα. καὶ τῶν τριῶν ὑποπαύσαν
---------- τὸ ἀμέτοχον παραδεχόμενος:----------

καλόμενα ἀναιρεῖ τοῦ ἑνὸς τὸ ἀδιάλειπτον ζωῆς ὑποδεχόμενος

ἰουστῖνος ζῆν ἐν κυρίῳ τοῖς ἀδελφοῖς
χαίρειν:—

περὶ μὲν τῆς καταπολέμου ἡμῶν αἱρέσεως
παῤῥησίας. μακαριότατοι ἀρχιερεῖς, καταπαρα
δοθήναι ἀρχὴν ἐμηχανήσατο, ὑπὸ τῶν τὰ ὅμοια
τοῖς φαρισαίοις νοσούντων καὶ πραιτωρίων. ὑπὲρ
τῆς πρὸς παῦλαν ἐκκλησίας, μεταπαίσαι ἀκριβέστα
τον ἐζητήκαμεν. ἵνα δὲ, μὴ πάνυ μοχθηρὸν ἡμᾶς δόξαιμεν
παῤῥησίᾳ δὲ καὶ λαμπρὸν σωτήριον, τοῖς βουλομέ
νοις ὑπὲρ τῆς ἀληθείας πρὸσαρχόμεθα
μοι, λίαν ἐκθεσμον ὄντα φθόνον σωτῆρα. οὐκ ἐκ
κρίναι καὶ ὑμῖν ἐκ παλαι. χάριν τοῦ γυμνάσαι ἡμῶν
καὶ τὸν παιδαγωγὸν ἡμῶν τιμήσαι. τὸν γὰρ

ἡθικὴ ἡ σύντομος
οὐκ ἐπαινεῖ μὴ λίαν
λόγον τοῦ παιδαγωγοῦ:

πρὸς πάπαν ἐπιστολὴ
ζ'

πρὸς ἀρχιεπίσκοπον
ζ'

ἡ δὲ μὴ κατὰ μόνον τὸ μῆκος μόνον τὸ
ἀπ' ἀρχῆς. σωφρονίζει τὸν μὲν ὁμοίαν τὴν ἡμέραν
ὁμοίαν αὐτὸν δοκεῖν. ἡμᾶς μὲν οὖν. καμάτου ἡ
τὸν ὀκτωπαρασκαλίτην ἀνδραγαθίαν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
αὐτῶν τοῖς πάρ' ἄλλοις τετιμῶσθαι μᾶλλον ἢ
μᾶν συντάραττεν, καταπαύσομεν ἡμῶν τὸν κόσμον.
Ὁ δὲ ὁ σὺν οὐκ ἔμαθεν, ἑαυτὸν καὶ ἡμᾶς, τοῦτον
τὸν πρὸ αὐτοῦ κοινωνίας ἀποτρέψει. ὑμεῖς
λόων μὲν ἡμῖν. φίλον τὸν ἀληθῆ γινώσκων καὶ
τὸ ἀπὸ τέρματος τὸν ὑπουργοῦντα δικαίου
καταδέχεσθαι. πᾶν τὸ κατὰ τὸ βουλήματος τὸν
τῶν αἰώνων ἀπαρτίζειν. μάχης δὲ καὶ ζήλου τιμᾶ
σθαι κοσμικῶν. μακρὰν ἱστάσθαι. διαφθείρει γὰρ
ἑαυτούς. πᾶσα ὀργὴ καὶ θυμὸς. καὶ τὸ τῶν θυμομαχ
χιῶν ἄδοξον. ἀπὸ ἑαυτὸν καταμηνύειν ἀφ' ὧν. λέγειν
τὴν αὐτὸν ὁμόνοιαν, ὡς οἷόν τε μὴ διδόναι
τῶν πλησίον.
διὸ τοῦτον λύπης αὐτοῖς ἀπὸ νεωτερικοῦ μηδὲν
ἀδόκητον. ἑαυτὸν δὲ ὑποτάσσειν καὶ ὑπουργεῖν
ῥητὸν οὖν πρὸ αὐτοῦ θρασύνεσθαι πάρεστιν. χω
λαίνειν μὲν δεῖν. καὶ ἀναμένειν δὲ τὴν ὑμῶν μὴ καὶ
ταῖς ἀγαθαῖς τὴν διαβολὴν. τὸ σύντομον. οἰκοῦντα σὺν
τὸ τῶν ἰσχύοντα δυνατόν. ἵνα μὴ συμμένωσιν τὴν
προαίρεσιν. προνοητέον δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ
διαφθορέων ἀρτίως. καὶ μὴ τοῖς δόγμασιν τῶν
ὀργῶν σὺν ἀποφορεῖν λάθῃ. τὸ τόμον, φύ
σεως ἅμα τοιαύτης. καὶ οὐδὲν ἀκαιρεῖν μὴ ὀργίζεσθαι
τὸ τοῦτο. καὶ τῶν κοινωφελίαν καταρτίων ἀγῶνα ἀπο
χωρᾶν. τὸ μὲν γὰρ ὅτι καταφρονεῖν ἡμῶν, οὐδέπω
πεπαίδευται τοσοῦτον. τὸ δὲ ζῆλος τιμᾶν διαφθορὰν
μακρὰν τῶν ἀληθῆ ἰσαμένων. πᾶν διατρόπων
πάντα ὀρθῶν. ἀμφιβολεῖ καίτοι. μὴ καταβαίνειν

ιδ δλόμτας τὴν μου θεοίαν. ἡ δὲ μὴ δέτην ἀσ ἴομεν, καὶ
τὰ σαρκικὰ ὄν τα τρόκο πὴν ἡ νομένου. ὄμκοντας
πρὸ τὴν ἑαυτῶν ὀργὴν τὸ ἀναγκαῖον. καὶ μου λομέ
νου δὲ φαρμάζφν, τοῖς δόγμασι τὴς καταφορᾶς
αὐτῶν. τὰ λόμενα τοῦ σῶ λιμῶν. οἷσ φάσκουσι κ
τὸ δὼ σεσθαι ὄν γὸ ὄμμι παραδόναι τὴν ἀσ, καὶ
κόσμου ἀν ὁλοσ ὑπ' αὐτῶν καταλυόμενο. πλὴν
τοιούτοι. καὶ ἡ μῶν ἐμὲν δίδομι, ψεῦδη. οὐ πρὸ
οἰκεῖ φθορᾶν. καὶ παιδάφν τὸν πλησίον, ὡσ ἑαυτὸν τὴν
αὐτόντην αν. πρῶ τὸν μὴ μισήσαντα πολλάκισ τὸν ὑπο
μοῦ μένον. μὲ τὴ ἄρα τὰ δοδοξᾶ. καὶ φ δοξφδὲν ἂν
φρονᾶν. μουθὲν τὸ τοῦ μὴ ρισαὶ. τὴ πάσχει. τοῖσ
σωμουλίαισ. τὴ αὐτὸσ αὐτὸν καταφορὸν ποιήσει.
παρφθεῖσθαι δ' ἡμῖν ἀταρδξίαν πολλὴν δύνασθαι. τὸ μὴ
κατὰ τὴ δᾶφν πρὸ τῶν ἀπολαῦφν. μὴ δ' ἁμοῦ
λοιπὸ τὴν θᾶφναι τοιοῦτοι λυπᾶσθαι. παραφορᾶν,
δὲ τοῖσ φὴ κρίνουσιν ἑαυτοῖσ. ὑφ' αὐτῶν οὐ τῶ πᾶσ
ομτασ οὐπροσκόμμασιν. πρὸσ δὲ τὸν λοιδορῶ τα. οὐ
σε πτέον. καὶ τὸν οἰόμενον πλεῖφο μ ὁρᾶν τὴν ὀσ
κατᾶγνωστὸν. μὴ ὑπολυπο δοξίασ καταισασῶ μὸ
νον, δι' αὐτοῖσ παροντασ, καὶ ἀκούοντασ. τοῖσ τὸν
λόγον αἱρουμε φορᾶσ. ὑπ' οὐδὲ καὶ αὐτὸν, τὴν ὁ
παραιφόμμερατῶν φν. λομζόμεθα μὲν γὰρ ὁ καθ' ὃσ
ἀπο φαίνομεν. ὅτι καὶ μὶ δι' κλοα. καὶ αὐτὰ πὰν
οὐλὸ λμεθα. παρφλιδόμοι δι' ἀτὴν ἀναθὴν σωφ
ιδὴν. ἀφρασίαν. καὶ αἰρέσεωσ. ὅ, τὸ ἀδικᾶν δο κῶν.
μὴ ὑπερηφανᾶφ τὸ πᾶθὲν τὸν ἀδελφόν. καὶ ὁ μου
θεοῦ μενοσ. μὴ ὀργιζόμενοσ. παρακαλᾶ τὸ δὲ αὐτὸσ
τὸν οἰκεῖον. ὡσ αὐτὸν γὰρ ἑαυτοῖσ προσοικεῖφ τοῖσ

δωδεκάμετρον δόξης ὁμοίως καὶ τὸ ταυτὸν δὲ τὸ καθ' ἑαυτὸ μὴ
θλαστὸν τέμνον· καὶ δι' αὐτοῦ. οἷα κίονα τὴν
ἑαυτοῦ μῆκος· μὴ κατὰ τὰ δύο μέρη τὸν κυλίνδρου μή-
κους· μὴ δὲ δι' ὅλου τέμνον τὸν χαμόμαος· καὶ παρ-
τὸ ἓξ ὂν αὐτὸ ἀποκλῆσον προσδοκῶντας· ζωὴ
γὰρ ἀκμὴν ὁμοίως· καὶ οὐδὲν μὴν ἄλλο ὂν οἰκεῖ·
παρακλῆσον τὸν ἰατρὸν πρὸς τὴν θεραπείαν·
ὁ γὰρ οὕτως ἀκάμπτους ἰαθῆσθαι, καὶ τὴν νόσον ἄλ-
ξας· ἀσύνδετον δὲ μὴ τὸ ἰδίου τὴν λόγον
φαίνεσθαι, μὴ τὸ αὐτὸ ῥητορικὸν τοῖς ὁμοίοις, καὶ
ἀρίστους· τὸ μὲν γὰρ· ὁ κυρίως, τὸ αὐτὸν· τὸ δὲ· θερα-
πεύοντα κατὰ τὸν κόσμον ἀσυνδέτου δέκα ὄντα· τρο-
φαὶ δὲ· χρήσιμον· οὐδὲν αὐτὴν ἀποδόλαυσιν· ἀγαθὸν δὲ
τὸ καὶ ὅλως ζῆν· ὅτι τὰ χρήσιμα μὲν· ἔστι δὲ τὸ, καὶ
ἰσὸν ὂν δέκα κατὰ μέρη· πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀλλὰ
ῥητορικὸν μέν· καὶ ἡ θεραπεία κοινὸν, τὸ ἀμπίσχον κατὰ
σωτηρίαν τὸ δύο· ὂν πάσαν ἀφαίρεσιν· καὶ οὐκ
πλουτίσαντα· δι' αὐτὴν μεγαλαυχίαν κατασπᾶσθε·
οὕτω ὂν ὁρᾶσθαι δι' ὅλου τὸ λύπης ἀφ-
νιστὴν ἀδύνατον· τὸ ὂν νοίας λιμῶν· δι' κατασπᾶν
μάρτυρον λόγον· μονοπρόσωπον ἀναφαίνεσθαι· ἡδὺ
ἐπελθόν· παῦσαι τὸν κόσμον· ἀγγελικὸν· καὶ μὴ
λιον· πλοῦν πίστεως· οὕτω οὖν φιλίαν ἐπίλογον ζητη-
τὸν· οὐτοῦ πολυτέλειαν· ὑπὸ ἀμηχανίαν· μακαρίζο-
μένων ὂν μεγάλα πόλεως· εἰ δυνατὴ λέγειν τὸν ὄντα
δέων· ὧν οὐδὲν μὴ ἓν μὴ τὸν· οἷα γὰρ ὁμοίως ὄντων
τοῦ ἀνθρώπου· χωρεῖσθαι· ἢ μὴ συμβῆναι τοῦτον
τοῦ κόσμου κοινὸν μέλλον· ζωὴ ὅλον ἡδὺ πᾶν· ὃ δὲ
λων ἀδέλφην· μὴ τὸ ὁρᾶσθαι πολλὰ· μὴ τὸ ἀκούειν
ζῆν τὴν δόξαν· μὴ τὸν ἀκούειν· εἰ ἀνορεῖν εἰ
ἀκούειν νομίζειν· τὸ γὰρ τὸν ἀναφαίρεσιν ἄδον·

ἐσπουδάσθαι· ἐν ἀρχῇ τῶν
πράξεων· ἐν ἀνδρὶ ἕνα
πρᾶξιν· οἷα ἐν ἰατρῷ
χρήσιμον·

ὡς τῶν ἐν ἐπιχρείαν
παρηγορίαν· οὐδὲ συμφέρον
ὁλοκληρίαν·

ὅτι ἐν τάξει
ἐξετάζεσθαι
ἐπιτίμιον

ὅτι
ἀνὴρ
ἐν τῷ
κόσμῳ
ἐστὶν

ζ' ἓξ κοπτὸν. ἄλλο μεγαλομερὲς τὸν χάριν τοῦ μὴ
δι' ὧν ὀστοῦ θραῦσμα τὸν οἶνον, καθάπερ οἱ πυ
ρῶν τόμον. καὶ φονίζομενοι πίνουσι μ. ὃ σομόνυδνον.
διὰ τὴν ἀλφαίαν τοῦ μὴ ἰζομένου. παρὰ τὴν τοῦ
δὲ καὶ τὴν μὴ χρῆσαν. ὁμώνυμον τῷ ὄν. καὶ τοῦ ἀρ᾽ ἐ
καὶ ὃ μεταμερικὸν μεταμερικὸν. καθάπερ γὰρ ὦμα μο
σῶν. πολλῶν καὶ μειόνων δὲ τὴν φαρμάκων. οὕτω
καὶ διὰ αὐτὴν αὐτοῦσα τυχὴ. μονόνουχι. καὶ δὲ
κατὸν ὁμοιοπλασθαι κοιλίαι. καὶ πύθη τοῦ τὸ
τὸ αἴτιον. παῦσον ἀρ᾽ ἀπολαύειν ὦμα τικῶν. πρόσοιο.
ρητέον. οἷον ἂν ἔσοι τὶ δόγμα. δόγματι τῷ ὁμοίως
κρατικὸν μέρον. ἀ ἀπολόγητον δὲ τὴν αὐτοδίκην
ὃ σ καὶ μέλι μοιχῶν. καὶ φονέως. καὶ δραστῆρ. πολλὴν
ἀριστεῖαν τὴν ἀπολογίαν. ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ πρᾶττε τοῦ
τὸ ὑπὲρ αὐτῶν νικόμενον. ὃ δὲ ἅπαν ἀρὸ τὸν τῶν θεμὸ
μενον. τὸ αἴτιον τοῦ καλοῦ. καὶ αὐτοκρινόμενος. δόγμα.
πάνυ θαυμαστὸν ἐξεφώνησεν. προφαίσ ἀφαυχρὴ σφ
ον. ἐπὶ τὸ μὴ πάνυ. ὃ δὲ τοιοῦτος. ἓξ αὐτὸν τὸ χρ. τὸ
ὅσον ἐφ᾽ ἑαυτοῖ κοιλίαι περὶ ταυτὰ. καὶ πρωτικὸν
ταχέφαγος. μεγάνασ. τελεόφαγος. καὶ ἐξάγραος
ζητῶν. πολλαῖσ χρεοῖ. καὶ πλάσι ατομάσι. λαιμαρ
γὰν ἐπὶ τὴν δαιτυκόσ. ἓξ ἀμαθὲς δὲ πλοῦτον
μὲν. οὐδαμῶσ. πρίαμ δὲ οὐλοιδορητῶν. ὁ μὲν γὰρ.
ἐξηλαμένο ὕλη κρατῶσαι φθορὰν δὲ τὸ τὸ
λοσ ὕλη ὁπὴν. καὶ σκόλητα. καὶ αὐλαὶ. καὶ πυρ.
καὶ πρόσφατο. καὶ λιπαρὲ. καὶ τύραννοσ. ἢ δὲ λεπτο
ριστὴ μὲν. τοῦ μὴ ὠμὸν ἀμῶμοσ. ζητᾶ δὲ τὸ αἰτιᾶσθαι μό
νον. ὑπὸ μηδενὸσ περὶ ἀσθενὲς μὴ πρόσκαιρον. τοῦτο
δὲ ὑμῖν. ἁρμαίφασσ ὑπεθέμην μουσικὴν. κοιλόμυρσον
τὸ αὐταρέσκον. καταφρονητὸν ὑμῶν. πρόφασιν τολμῶν.
καὶ ὃν ἀρέσκον ἀδόκητον. ὁ γὰρ μὴ τοιοῦτοσ. ἐξέσω πρᾶξαι.

π λιμνίας.

ζ- ἢ τὸ εἰπεῖν ἀπὸ τῆς τικαίου. δοκεῖ

ουσιν· καὶ ὁ καρπὸς. ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν πόκων λαυτόθι
μι φαι τῶν φολλοόντων μ̄ φιλίων γλυ. διὰ τοῦτο καὶ τὰ
τὸν προβλήτην. λέγ τρι πόον μόρ. τὸν ὄμον· μασι
κτὸν δὲ. τὸν ἴππον· ἵνα δι φάρητα μὲν. ὁ μ ω θλιό.
τύφη τας δὲ ὑπὸ τῶν μ ουσθοι ὧν, διὰ τὸ σχολίμ ω τον.
ὁ αὐξη μι αζω μ· ὁ ὁθ κατὰ τὸν ἰσρθμί αμ· μὴ καταρ
τί ζω μὲν ἑαυτοῖς, ἵ ππου θλιμ μαμφο· μὴ δὲ πρὸς
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον χρθμεί ζω μὲν· γυ λὶ
δ᾽ ἄτι μ, ἀδελφὴ μὲν. πᾶσα· τοῦδὲ πλησίον ἅρητα
γυ λὶ. τοῦτ᾽ ἔστι μ ΙΝ ΧΝ Τοῦ σῶ λιμεῶ μ· λύπη μα μὲν
τὴν πρὸ σθ᾽ ἐκ καὶ πρᾶ Τω ὅλω μ ἀπτλιν· ὁ τι πλη
σίον ἔστι μ αὐτοῦ· τι μὴ τέον· καὶ ἀγαπητέον μ. ὡς παύλ ϐ.
λίμ μο ἑαυτὸν λέγ πάντας ὡς ἐμαὶ ὁρὶ αὐ δεῖ. παρ θένον
ἁγνὴν παρ αστῆσαι Τῷ χῷ· ὅτι μ δὲ καὶ λὶ πλησίον γυ
νὶ. ἑαυτῷ ὁμ λιμῆ μ· ὀφ λῶν. οὐ χρθμεί τέον· χρθμεί ζω.
καὶ ὁ μὴ δέτω ποιλικὸν τὴν ὁσ θυ μίαν, αὐ αὐτ
ῶ μὲν λιο αὐτῷ τὴν ὀρ ξιν ὡς ἐκ, καὶ μὴ λαμπρὰ λὶ
τὸ τέλος· προσθκ τέον δὲ. καὶ παιδ ἰσιν· ὁ τι τῶν
τοιούτω ν ὅτι μ λὶ καὶ λῶν τῶν οὐρα νῶν· μ οσούν
τῶν δὲ· οὐ κ ἀμοιβλη τέον· ἀγλεύτο ρ λη τέον, ὁ τι δι ὰ
λεν φῶν οὐ λέγ μαθον· ὁ γὰρ τὴν τελ ϐρί αν· λὶ τὸ αὐ
τὸ τοῦ πρω καμμέ μφρο σ, ἵ ππο καὶ αὐτὸς, τοῦ αὐτὰ
πᾶ σὸ μφρο σ· καὶ ὁσ θ᾽ δὲ ἂν παίσχη τὶ τοιοῦτον· τῆ
γυ νὸ μήτι αὐτοῦ, τὸ αὐτο καταίκ ρι τον αὐ τὶ ἀσθε· ὥσ
πε καὶ μόν τῶν αὐτοῖ, τοῦτ᾽ αὐτὸ ἐν δὲ ϐόλ κ ον καὶ αὐτό·
οὐ τε οὖν τοῦ ἀμ ϐλο ῖο ἀμ ϐλη τέον. θῦ γὰρ ὁ λεί μ ων
ὅτι μ· καὶ ὁ κυ λό μφρο σ ἂ παίσχ μ, θλι ϐε ρὸ ζ ϐέ ω δὲ
αὐτῆ ἀποι ἵ ας, τὴν ἑ σθαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλησίο μ ἀ
ϐρ ϐοί αμ· αἰ σχύν ϐ ϐαι δὲ. οὐ λὲρ ϑέ ω ζλ· μὴ τὸ
ἆρ α δὲ αὐτὴν αὐτο υρ γί αμ ἀθλίο υ λίμ ω, καὶ ἄκο
λυθη τον ὑπ᾽ λαύτῃ· μό νο ν δὲ φυ λακ τέον· μὴ τὸ

ἐκ ΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΕΝΕΝ· ΜΑ
ΣΤΙΚΤΕ ΕΙΜΕΝ·

ἐκ ΠΟΣΟΥΝΤΩΝ

ΤΟΥΔΕ ΤΑΜΕΛΑΜΕΛΗΤΟ·

ὁσοὶ κακίαι καὶ πονηρίαι οἱ δαιμόνιοι. τοιοῦτοι ἄδικοι
θεῷ φαίνονται· ὧν ὅλοι δὲ ἁπλῶς μὲν τοῦ κόσμου
λύπη. θάνατον δὲ μόνος φασὶ τὸν ὑπαίτιον κρατοῦμε-
νον. διὸ καταθεῖν λύπη. τὸν τῆς ζωῆς τὴν κτῆσιν.
πρὸ παντὸς μὲν οὖν ὀλιγοψυχία· ὃ τὴν καὶ μόριον ἀπόλαυσιν
τοῦ ζωτικοῦ λιμὸν· καὶ ζημία· καὶ ὄρφνα· καὶ
ἄφαντον· καὶ ἀφανισμός· καὶ διὰ τοῦτο. χρὴ προσθεῖναι
τὸ ἀποκτενοῦμεν· ἵνα μὴ σημαίνον· φαῦλον καὶ
ὁκ ὠφελοῦν παρῇ· ταῦτα καρδίας λιμὸν· ὁ γὰρ τοι-
οῦτος· ὁρᾷ πρὸ τοῦ σημαντικοῦ πάθους· λιὶ δηλ. ὁ τῆς μὴ
λαβεῖν ἐπιθυμία· τῆς προσδοκίας οὖν κατάσχεσις·
προφήτου σκοῦσον τὴν ὄφοδον· καὶ τοιοῦτος λιὶ.
στίλβειν καὶ οὐ καταπτοᾶσθαι· τὸ δὲ ἐπὶ ταῖς ἀμιδίαις
παράσταθαι· λιὶ κυβερνᾶσθαι· τοῦ πλάκιος δὲ καὶ ὀδύ-
ρεσθαι· λίαν ἐπὶ ταῖς παρούσι μεγάλοις· προσδοκῶν
ὄλων· τῆς ἀρχῆς μόνον· καὶ τοῦ ταπεινοῦ αὐτῆς δηλ.
μέρους· τροσοιτέων· οἱ σὺν ἐμοὶ παρῆσαν τῶν λαμπ-
νοῦ πρόξιος· τοιοῦτος διὰ τὸ ἐμφανισμὸν χαίρων
ἅπαντας· τοιοῦτος ἐναντιούμενος λιὶ μὴν ἐπιζητῶ
μεν· ὁ γὰρ λαλῶν μὲν ἐπὶ τῆς δόξης· ὅτι οὐ καθ' ἡμᾶς
καὶ διαστίλλων· τρανὸν δὲ φανερὸν μηδὲν· οὗτος· ὑπὸ
τυραννουμένων πολλῶν κρατούμενος· λανθανούσῃ τῇ
ἁμαρτίᾳ δουλεύων· καὶ ἀποδιδιοικῶν· τοιοῦτος ὁδοὶ
καθήμενος ἀόδοιπορος· μακάριοι οὖν οἱ τῇ καρδίᾳ
καθαροί· ὑπὸ τούτου γὰρ· ὁρᾶσθαι μόνον τὸ θεῖον
ὑπάρχον· φθόνου δὲ, καὶ κακοκαρίας· μακρὰν
ἐκφεύξεσθαι δὲ τὸν πλοῦν· ἔχεσθαι δὲ ὁ σημεῖον· ζ
λόγοι· πλουσίου ἀφεὶς ἐκάθισθαι· καὶ πρόξ. ὑπάρχοντος
μέγα γὰρ ἀλλήλων ὄφελος· διὰ τοῦτο, τοῖς μὲν πάσχειν
συμπάσχομεν· τοῖς δὲ δοξάζομένοις· συνχαίρομεν·
φυλαττόμενοι τοιοῦτοι μὴ οἰκεῖον τῷ τοῦ νόμου θείου·

ἰουστῖνον φιλόσοφον καὶ μάρτυρος Ἀδριανοῦ τοῦ
ΑΝΕΓΝΩΚΟΣ ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ :-

Ἐπειδὴ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς ὑμᾶς γραφέντων ὑπὲρ τῆς
τῶν χριστιανῶν εὐσεβείας καὶ δόξης ἐπεμνήσθην ἐν τῷ
τέλει τοῦ λόγου ὑπισχνούμενος καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως
τῶν νεκρῶν γράψειν, ἐπειδὴ ἐκεῖνα ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου
ἐγράφη ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου
ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου ἐν τῷ τέλει
τοῦ λόγου

Ὁ ἀκρομεσημβρινός. τόπος ἐστὶ χάους. πῦρ. ἀέρα. ὕ
δωρ. γῆν. δύο δὲ ἄρκτικὸς καὶ ὁ τῶν ἀνταρκτικῶν. φιλίαν τὸ
καὶ νεῖκος. ὧν μὲν ὁ μὲν ὅτι μόνος τὴν ἑνότητα. τὸ δὲ. διαιρετι
κόν. ὁ μὲν τὴν αὐτοξίαν τῶν παρ' ἡμῖν νομοθέτην
ἀποκαλέσαι σοφῶν. οἵτινες διδυσκάλους ἡμῶν τὸν θεο
σεβείας ἐποιήσαντο; τὸν μὲν. ὕδωρ ἀποφη
ναμένων ἀρχὴν τῶν ἁπάντων ἅπαντα. τὸν δὲ. ἀέρα.
τὸν δὲ. πῦρ. τὸν δὲ ἀμφότερα τῶν προφερομένων.
καὶ πάντων τούτων. τοῖς θαυμαστοῖς καὶ λόγιοις. πρὸς
κατασκευὴν τοῦ μὴ καλῶς δοξάζειν αὐτοὺς
ἀποφερόντων. καὶ τὸ ἴδιον δόγμα. προτιμότερόν
τοῖς χαροῦσιν ἐξεικονίσαι. ταῦτ' ἐπάντων ἄρτι.
τοσούτων. ἀσφαλὲς ὃ ἀνδρὶ ἄγκυραν ἐμβαλεῖν. τοῖς ἐθέλου
σιν κουλομένοις. παρ' αὐτούτων οἱ θεοὶ δύνασθαι.
τὴν ἀληθῆ θεοσέβειαν μαθεῖν. τὸν μὲν δὲ
αὐτοῖς πάλαι διωκισθέντων. τὸ μὲν πρὸς ἀμελίλοιο
φασὶ αἰγάμ. μελιδόρα ἀρτίοι τὸν ἀμελίλων φαίνε
σθαι δόξης. ἀμελίβοσ. οἱ τὸν ἀφ' αἱαῖ καὶ παλα
αὸν θκάμνοντα ἀποστῆναι μελικυλόμβροι πλάσμα.
οὓς φασὶ παρ' αὐτῶν προφερομένων. ἀμελαὶ παρ' αὐτῶν
ὀνδοξοτάτων. καὶ τλάοτατον ὀφ' ἀρχῆς μομ
αδόντων ἅπαν παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων. τὸν περὶ
τὸν θεὸν αἰσθησιν παρ' ἀλλήφοις ἀλόγων: πλάτω
νόσθ. καὶ ἀριστοτέλους. τοιοῦτοι γὰρ. τὴν τῶν
καὶ ἀληθῆ φασὶ μεμαθηκέναι θεὸν σεβασμόν. ἐγὼ
δὲ. πρῶτον μὲν. εἰ δέοι σὺν πυθοῖ μὲν τὸ μαν
τεῖον λέγοντος. παρ' ἑτέρων αὐτοῖς μεμαθηκέναι
φάσκειν. ἀδύνατον γὰρ. τοῖς τὰ οὕτως
μεγάλα καὶ θεῖα. μὴ παρ' ἑτέρων ἀδόντων με
μαθηκέναι. εἰ' αὐτοῖς φάσκειν. εἶτ' ἔξεστιν
εἰδέναι δι' ὅτου καὶ πόρρωθεν. δεύτερον δὲ. οἱ μὲν,

ε' περὶ πλάτωνος ἢ ἀριστοτέλους

δήν· καὶ τὸν τούτων ἐξαίσιον δόξαν· φασὶ γὰρ,
ἁ μὴ καὶ τούτων ὃ κ ἀκήρατος, τὰν αὐτὰν ἀνθρώ
φαν ἡ σφαῖραν· ἁ δὲ καὶ τούτοις μὴ συμφαμοῦν
τὸν ἀμμίλοπον ἄρ οἰμεν· ῥᾴδιον δ' οἶμαι, καὶ τὴν
τούτων ἄμοιαν μηνοσκάμοσαν φῶς· τὸν αὐτὸν μὲν
γὰρ, ὡς σάμφαν καταγλωττῶς, καὶ τὸν ὑπουράνιον
ἅπαντα ἀκριβῶς ὁρᾶν φασι· τὸν ἀνθρωπον δὲ,
ὃν τᾶι πρόσθοισιν ἁ μαιλάν· ἀεὶ ποτέλκειν δὲ,
ὃν τοῖς πρὸς ἀμίξανδρον τὸν μακεδόναλόγοις. Ὧν
τὸ μόρτιμα τᾶς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ὃκ τι θᾶκε
μοσόρον. Σοφῶς καὶ φανφῶς τᾶν πλάτωνος
αἱρᾶ δόξαν· οὐ κὸν τᾶι πρόσθοισιν τὸν
θῆν ἁ μαιλάν· ἀμμὶ πέμπτον, αἰ θέλοντι καὶ ἀν
μετάμψυχον ἀνθρωπλάτᾶν ἔμεν. ὃν τούτοις αὐτὸν
ἁ μαιφλοῖν· γὰρ αὖθ' ὁ γῶν οὗτος· οὐχ ὅσιοι
τὸν περὶ τὸ θᾶον πλημμελοῦντα, ὃν τᾶι πρόσθει
οἰσίαν τὸν θῆν ἁ μαιφασίν· ἅτα, ὡς σαφῆ μὲν ἄρ κοῦ
μῆνος· ὅτι τᾶι κατὰ πλάτωνος συγκαφήμαι. καὶ
τὸν ἑαυτοῦ τᾶν πολιτᾶαν ὃκ ὠφελῆ θέμεναι ὡς
τάχιστα. καὶ τοῦτο μὲν, τὸν ἀπὸ τᾶς ἀληθείας λό
λογον ὡς αὐτὸς ὀφθῆναι μὴ τᾶν ὀντᾶν ὁ μῆνος· ἀπ
ἀπόδειξιν τὸν ἑαυτοῦ περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἔμεν
τὸ σῶμα τὸ σλᾶτ μῆνος· καὶ ἁ μαρτυρία· γὰρ αὖθ' ὁ γὰρ
ὁ οὗτος γῶν καὶ ὁ μῆνος ὀφθῆ· ἢ δὲ δὴ ὀλίγον οὐρα
νὸν ἄρ ιν· ὃν αἰ θέλει καὶ μὴ φθέμεν· κου λόμενος·
ὃκ τᾶς ὁ μῆνος μαρτυρίας· ἀξιόπιστον τᾶν δ'
αὐτοῦ δόξαν· ἁμοῖν· ὁ τι ἁ ὁ μῆνος πρὸς
ἀπόδειξιν τοῦ ἀνθρώπου ἑαυτὸν λόγαν μαρτυρεῖ χρῶ το.
πολλᾶν τὸν αὐτοῦ δοξᾶν τον· οὐ κὸν θῆν φαμὶ ὄντα· θᾶκε γὰρ ὁ μῆνος· ὁ πρόσθος παρ' αὐ τοῦ τᾶς φιλοσοφίας ἄρξας, τᾶν πρόσθασιν

καὶ τοῦ ἰδίου ἁμαιλάμητος. ἀριστοτέλης, μετάτον
πρῶτον θηρίων τοὺς ἰδίους ἀμφιστίμασι μοιρίοις θεοῖσ
ἁμαιλάφ. οὕτω μὲν οὖν περὶ τῶν θηρίων προσαρ
μήλοιο διαφέρονται πραγμάτων. ὡς δὲ ἁδύναι πρὸ
σιήκφ. ὅτι, οἱ μὴ δίκαιον παρίεμεν θηρίαν ἀπὸ μὲν δι
μηδέτερα. ἀμφὶ καὶ περὶ τούτων προσαμμήλοιο δὴ δ
μηδέτερα. οὐκ ὀξιόπιστοι φαίνονται περὶ τῶν θη
ρίων διημαρτήκασι. ὅτι τοίνυν οὐδὲ ὁ περὶ τῶν
ὁμοίων ἀπορῶν ἀμφοτέρων ὁμοίως ἀμφισβητήσῃ
λόγος. δῆλον, ἀπὸ τῶν ἐφ' ἑκατέρου αὐτῶν, περὶ αὐ
τῶν ἀφθόγγων. πλάττομεν μὲν γὰρ. τὰ μὲν ἐν αὐτῶν
ἁμαιφθόγγων. καὶ τὸ μὲν. λογικὸν αὐτῶν. τὸ δὲ. θνη
τικόν. τὸ δὲ ὅσα θνητικὸν ἁμαιλάφ. ἀριστοτέ
λης δὲ, οὐκοινωνεῖν τῆς τῶν ἁμαιφθόγγων,
θηρίων ἀποφαίνεται καὶ τὰ φθαρτὰ τῶν μορίων. ἀμφὶ
τὸ λογικὸν μόνον. καὶ ὃ μὲν πλάττομεν. τῶν πάσαν ἀ
θανάτου κεκραμένων. ἀριστοτέλης δὲ. ὃν τὸ
λάφαν αὐτῶν ὀνομάζομεν, οὐ καθάπαξ. ἀμφὶ θνη
τῶν αὐτῶν ἁμαιλάφ. καὶ ὁ μὲν. ἀφίμητον
αὐτῶν ἁμαιλάφ. ἀριστοτέλης δὲ ἀκίνητον αὐτῶν
ἁμαιφθόγγων, ἀπαιόκοις μὲν ἡδονὴ προλήψει μόρων.
ἀμφὶ δὲ τούτοις μὲν ὑπεναντία φρονοῦσιν ἀμφὶ
λοιο θλάσχονται. ἁδῆλον ἀκριβῶς τὰ κατὰ
τοὺς σκοπάρθρους. οὐδὲ τοὺς ἑαυτῶν δόξαις
ὁμοίως ἁμαρτάνουσιν πρὸ ἡιρημένοις. ὁ γοῦν πλάττομεν, ποτὲ
μὲν. τρόφος ἀρχαῖος τοῦ παντὸς ἁμαιλάφ. θν. καὶ
ὕλην. ζ ἁδος. ποτὲ δὲ τέσσαρας. προσπίθησι
γὰρ, καὶ τὴν καθόλου τριῶν. καὶ αὖθις, τὴν
ὕλην. ἀφίμητον μὲν τρόφων ἁμαιφθόγγων. καὶ τὴν
νοερὰν τῶν αὐτῶν ἁμαιλάφ. καὶ τοῖς ἁδεῖσι δὲ, ἀρ
χὴν ἡ ἁμαρ πρὸ τέλους δυοκαίδεκα, καὶ καθ' ἑαυτὸ

πλάττομεν ἑκατέρων.

οὐσιῶσθαι ἀποφλίσας· ἕτερον, ὃν τοῖσ νοήμασιν,
αὐτὸ τοῦτό φησιν ἀλλά· ὅτι μέντοι γε, καὶ παῖν τὸ γενικὸ
μέρος, ἢ φασὶ τὸν πρότερον ἀποφλιῶσαι μόνον ἆραι.
ἕτερον, ὅτι αὐτοῦ μὴ μόριον. ἀλλὰ καὶ ἀφαιρεῖται
δύνασθαι ἆραι φησίν· τί τοίνυν αἴτιον, τοῦ μὴ πρὸς
ἀλλήλους μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτοὺς σασιάζειν
τοὺς παρ' ἡμῖν νομοθέτας γεγονέναι σοφούς;
τὸ μὴ συνιέναι ὅτι λόγος ἐστίν, παρ' αὐτῶν ἁδόντων
καὶ φαύλων, ἀγνοεῖν ἑαυτοὺς οἴεσθαι τῇ ἀληθείᾳ πίστει
αὐτῶν πεφυκέναι, τοῦ θείου οὐρανοῦ δύνασθαι μηδὲ
ὅλως ἅπτεσθαι· καὶ τοι γε, μὴ δὲ τοῦ ἑαυτῆς γένους
γραφῆς ἀναγινώσκειν· τὴν γοῦν ἀληθείαν πίστιν
τιμῶν· ἕτεροι μὲν τῶν παρ' ἡμῖν φιλοσόφων ἐρίζειν·
ἕτεροι δὲ πεῖραν ἆραι φασὶν· οὐδὲ γὰρ ἐν τούτοις, συμφωνεῖν ἀλλήλοις προῃρῆσθαι· ἀλλ' οὐδὲ
τὴν ἀρχὴν ἀναφορᾶς σασιάζειν ἀλλήλοις προῃ-
ρῆσθαι· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φασὶ πῦρ εἶναι τὴν τῶν
χιῶν· οἱ δὲ τὸν ἀέρα· οἱ δὲ τὸν νοῦν· οἱ δὲ τὴν σελή-
νην· οἱ δὲ τὴν ἀναθυμίασιν· ἄλλοι δέ τινες δύ-
ναμιν ἀπὸ τῶν ἄστρων ῥεῦσαν· οἱ δὲ ἀριθμὸν
μυστικόν· ἕτεροι δὲ ὕδωρ γονοποιόν· ἢ ὅλως
ἀτακτότατος καὶ ἀσύμφορος, ἡ παρ' αὐτοῖς
κεκραύπαλος δόξα· ὧν οἱ μέν, τοῖς ὀρθοκρε-
μέσιν δυσαμβόλοις· ὑπαινοῦσιν φαιμοκόμης· ὅτι
πλανόμενοι· καὶ μὴ τὰ γεγενημένα λέγοντες· ἀλλ'
ἄλλου τινὸς πρόληψιν· οὐκοῦν, ὅτι δὲ πρὸ
οὐδὲν ἄλλο θεὸν περὶ θεοσεβείας· παρ' αὐτῶν ἐμβ-
ρόντων διδασκάλων μανθάνειν ἀδύνατον. ‖ καιρὸν
ἡμῖν ἀπόδειξιν τῆς ἑαυτῶν ἁγιότητος, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς
ἀλλήλους σφόδρα παραβολικότατον. ἀκόλουθον

Ε ΠΤΙΣΑΝΙΝΗΣ τυχεῖ·

ἀφροσύνη

λιμοῦ μαι, ἀμφοτέρων δοὶ τοὶ λιμοτόρου προ ὁ μοιο. τοὶ
ι καὶ τοὶ ἡρόμοιο τῶμ παρ ἡμῖν δ δασκάλων, πολ
λοῖ προφλιφόταο. καὶ μιδὲν ἀπὸ τῆ ἰδίαο αὖ
τῶν φαρταφάο δ δόξαρταο λιμαῖο. μιδὲ πρὸ ἀγχι
λοιο δ δρφθόιταο. ἰὶ τὰ ἀγχιλοῶν ἀν ατρεφὴν πά
ρα μόριοι. ἀγκὰ αἰδιλομάκοο, καὶ ἀαραοὶ αἰτοο.
τὴν παρὰ δῦ δξαμβρίοιο ἡρῶ ὁν. καὶ ταύτην δ δά
σκομταο λιμαῖο. οὐτ ἐαρ φιόφ. οὐτ ὰν θρῶ πὶ μι
ὄρνοιαι, οὐτε μεγάλα καὶ θάα ιμρόσκφν ἀρ οιο δωα
τόν. ἀγκὰ τὴι ἄρωφθρ ὑπὶ τοὶ ἁγίοιο ἄνδρα σι τὴνι
λαῦτα κατ ἐμβοίοιι δορβαῖι. οἷο. οὐλόγ ὲν μ δδέλιοφ
τέρμα. οὐδὲ τοὶ θρέτι κῶ οι καὶ φιλομάκοο ἅπὴν.
ἀγκὰ καθαροῖο δαυτοῖο, τῆι τοῦθφόνπ ὸ παραφὴν
ὲν θρεῖναι. ἵνα αὐτὸ τὸ θάομ, ἐξ ὑμοῦ κατιὸν πλὶ
ἰκτρον. ὢ ἀφρῦρ γάρ οι ἰμι θαίραο τηνὸσ, ἰὶ λύραο.
τοῖσ δ δαίοισ ἀνδράσι χρῶ μενον. τὴν τῶν θάων
λιμῆν καὶ οὐραν ἰὸν ἀποκαμπτῆι μηδ ὁν. δ ἰ αὖτοῦ
τὸ τοίνυν ὢ ἀφρ ὲξ ὑμοῦ σὸ κατοσ, καὶ μιᾶσ γλῶ χῆνο.
καὶ περὶ τῦ. καὶ περὶ κόσμου κτίσεοσ. καὶ περὶ
πλανήσεοσ ἀνθρ ὠπ ίνηο τυχὸν ἂ
θαρσίαο, ἢ τὴν μεταξὺ μὲν τοῦτον μᾶλλοῖσιο
ὁδὸν δαικεῖσθαι. καὶ περὶ παντὸσ, ὧν ἀρ ἀγκαῖον
ὅτι μὴν λιμῆν ἁ δύραι. ἀκολούθοσ, καὶ συμφόνοσ
ἀγχιλοῖσι ὁδὶ δδξαρ λιμαῖο. καὶ ταῦτα. ὑμ δι αφό
ροισ τὸ ποισ τὸ καὶ χρόνοισ, τὴν θάαρ λιμῆν δ δ
δασκαλίαν παραδοχικόν. ἀρξόμαι τοίνυν. ἀπὸ
τοῦ πρώτου παρ ἡμῖν προφλίσσοντοσ καὶ νομοθέτου
καὶ ὁσίοσ. πρότερον. τοὶ χρόνοισ καθοῦσ γρά
μὸν, μεταπαίσιο δξιόπιστον παρ ἡμῖν μαρτυρίαο
ὁκ θεμένοσ. οὐχ ἁπὸ τῶν θάων καὶ παρ ἡμῖν
ἱστορεῖσθαι μόνων, ταῦτα ἀπὸ δδξαι πλρῶσαι. ἀῖσ

τὸ δ ἐκ τῆσ ἐπὶ ἐκείνης ἄλλα
τὰ ἐκεῖ ἐπανήκοντα ἐκεῖ
ρει θεοῦ, συμφώνως τοῖς
θεολογίαις ἁγίων ἀνδρῶν
ἀνέν. ἐξ ἧσ ἐστιν ἡ κανονικὴ
ἐπιστήμη.

μνήσθητι

ὁρᾶ μ μηλο θλί καο ἐσι τορίᾳ μ, ὃν τελάκοντα δ' λοὶ ὁ
λοι ὁδοὶ μ. ἀοίαντο καὶ ὁ ρᾳ πλιν ὡ σαύτω ς ἅρα
φθμ, δι ἀπο χλιὼ ἀκρίκμαν πρι θμθὼ μ. καὶ αὐτόπλο
τον πλάτος μ ἅρμ ὡσ. τριακόντα ὁ λων, τῆς ὁ
αὐτοῦ ἰσορίας μ μηλία γλρ αφθμ· ὃσ ὃν τῆι πρώτηι
μ μηλοι, φλίσας παρ αὐτὸ μ ὃν αὐ γάσοι ἰ ὃν θὼ μ μοῖραι
θλικθραι, ὁ τι τὸ ἅρ χαῖος. καὶ πρῶτος μ ο μο θέτης
ο ἰολιὸ γλρ μθμ. αὐταῖς λίξθι μ, ὁ ὕτω πρὶ αὐτοῦ
γλρ αφθμ· μετὰ γὰρ τὴν παλαι ὰν τοῦ κατάλγυ
σμον μ ου κατάστασι μ, τὴν μυθολογου μέν ην γρθ
σθαι, ὃσ ὶ θεὼ μ· ἰ λιρώ ο μ. πάθαι φασὶ μ, ἅρ αἰφοισ
μόμοισ· πρῶτον μ χρῆσθαι τὰ πλι θη μοῦν. ἀρ δρα,
καὶ τῆι τυχῆι μέαν· καὶ τοῖ μοι ἰ καμό ταν μμη
μονόμμον· ἅτα κραχὺ τι προ θμθὼ μ, καὶ τοῦ σαι
λαιῶ μ μο μέ θῶ μ μη θεὶ ὧν αι μου λόμμρο σ. πρὸ
του μο ἰόσο σ μόμμ ην ται· ὅθι γὰρ αὐταῖς λίξθι μ
οὕτω σ· παρ ἀμὲν τοῖ σ ἰουδαίοισ μο ἰόν, τὸ μ κα
λούμμρον θῦ· ἅ τε θαν μασ τὸν καὶ θέαν ὅλο σ
ὁρ μοι αν ἅ μαι κρί μαντα τὴν μυ ριο σαν ὄφε
λίσ αμ ἀρ τῶ μ πλῆ θο σ. ἅ τε πρὸ σ τὸν ἱππο χόν
καὶ δύ ο αμμ τῶ μ ὄυρ ἅμ λφο μμρῶ μ τοῖ σμό μοισ,
ἀπο κλίναντα· τὸν ὃ λον μᾶλλον ὑπακού σθαι
διαλαμπόμενο σ· δεύτρον δὲ μο μέ θην αἰγιαλὸν
γλρ μόμοι φασὶν. σαόυχνιν. ἀν δρα. σω σθέν τα
φθόμενα· τρίτον δὲ λόοισιν οὐ ὁμ χο σι τὸν καὶ
λέα· μὴ μόνον πολέμι καὶ σ πρὸ ζῶ σ. ὃσι φαν θαί
νο σ. κατεργά ζε σθαι τῶ μ κατάγ γαιον. ἀλλὰ καὶ
τὸ μὴ χανὴ μ θρόο σ μο μέ θεί αι σ αὐ ξά σθαι·
γὰρ τὸν δὲ φασὶν μο μέ θην γλρ μῆ σθαι. πόκχο
ρι μ τὸν καὶ λέα, σο φόν τι να καὶ παμ μουρ γί αι
διαφθόμενα· μετὰ δὲ τοῦτον προσ αγ θεῖν λέγε

ἐπιδείξῃς δὲ μὴ στρίβοντα
ἐπὶ νάσεις ἐν ῥῶ πην
περὶ ἡλίου ἐνέργειαν·

πλοῦσις

ὁ - ὅλο
λέ

σάουχνις

σεσόφωνις

Βόκχορις

Ἄμεις τοῖσ μόμοισ ἀμασιν τὸν καισλδαν. οὐ μοι σορόισι τὰν
περὶ τοῖσ μομάρχασ δι ατόξαι. καὶ τὰν πρεῖτιν
συμφασαν οἱ μομόμιαρτιν σῖσ ἀιγύπτου. ὁκτὸν δὲ λό
γδαι. τὸν ξόρξου πατέρα υδαρξάμ. τοῖσ μόμοισ. ὅτι
σῆν αι. τοῖσ τῶν μάγων πίαν. τοῦτα δὲ οἱ ἀνδρα
δόλιν δε. οἱ ἴξοθεν τὴν λιμυρίαν δεοδεκάξαν περὶ
τὴν ἀρχαιότητα σοφωτάτοι γράφα
σιν. καὶ ταῦτα σαίτασπαρ ἀιγυπτίοι μ ἰδρύσαν μα
θηλύναι φλόσοφα παρ οἷσ οὐκ ἔξεσθι μοῖσθαι
μόνον. ἀλλὰ καὶ πάσησ τῆσ ἀιγυπτίασ παιδάσασ
θαι μᾶλλον ἢ σφᾶσ. διὰ τοῦτο ἐπὸ θυγατρὸσ καισλδέω
σ πασδόσοι κατοῦδαι χώραν. καὶ δι αὐτὴν πρό
φασιν μεμνῆσθαι πρόφασιν. πολλῶν λόγων ὄντων
ὧν οἱ μορόισι νοῖσ οφώτατοι τῶν ἱστορίων γράφα
σιν. οἷ καὶ τὸν μῦθον αὐτοῦ. καὶ τὰσ πρόξασ. καὶ τὸ τοῦτο
νομοθέτασμα ἀναφαίνεσθαι προθυμούμενοι. φίλασ
θ καὶ ἰσόνομοσ. οὗτοι γὰρ τῶν ἰουδαίασ μ ἱστορῶ
σι πρόξασ. ἀπὸ μὲν τοῦ χαλδαίασ μ γένοισ. τὸν μὲ
ν ἰσδαν γενέσθαι φασίν. τὸν δὲ προγόνασ αὐτοῦ.
διὰ μοῦ πρόφασιν. ἀπὸ τῆσ φοινίκησ. ὅτι τὴν ἀι
γυπτον μεταναστάντασ. ὅτι τὸν ἀνδρα τὸν φασίν
οὐ δὲ ἐπιφανέστατον ἀρχόντων. ὁ δὲ τὴν ἐλιάσασ πρόφα
σιν. καὶ ἀφορμὰν καὶ πρόφασιν. ὃ μοῖρα δὲ τὴν γενεὰν
τοῦ ἑαυτοῦ γένουσ ἐξέφυγεν. ὁ δὲ τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῆσ
ἀιγύπτου τὸν τῶν ἐνθάδε ἀνδρασ πλῆθοσ. ὅτι τὴν οἰκίαν
χώραν ἔσαν ἐμβεβλημένην δεῖ καὶ φασιν. τοῦτον πρῶτον
Ο δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν ὅτι τοῖσ ἀλλοισ ἀνδρασι. θάρ
σοσ καὶ προφητικὸν τὴν ἕξιν καὶ τὰ κατοίσασ παρ
ὀξὺν διορᾶν. καὶ πρῶτον τῆσ θεοσεβείασ μὲν
δι δασκάλουσ γενέσθαι παρ οἷσ καλδαίουσ. ἅτε μεγί
στου. τοῖσ λοιποῖσ προφήτασ. τοῖσ καὶ αὐτοῖσ.

καθὸμ, ὁ ἡαρχαίαο ἰφειάο, τοῖσ τὸμ ὃ
ηραίαομ γραίμμαοι γλραμμύμαο ζωὶ ζοθαιὰ
κειμαῖσ σημαιμά· γλῷμαι τὰ γλραμμύμα
καυλόμυρσο· σοφοῖσ ἀμδράσι δυὸδ μὴ κομτα,
τοῖσ καὶ τὴμ ὕρμὴμ φμ, καὶ δυραίφμ ἀλαὸ
λοτομ ἁδόταο· ὅρ μὴμ δοαι αὐτοῖσ τὰσ μήκοσο
προαιρόζομ· αὐτὰ τῆσ ἰλλομ μετὰ τὰ λαύρυσο.
καὶ ἰμα παίσῃ ὁ ἡλιόσδσο ὅκ τὸσ ὄρθσ, θάτ
τίομ ὅρ μὴμ δόσσι· προαιρόζομ αὐτοῖσ, μὴ ὁμ αὐ
τὴι τὴι πόλι· ἀγλαὰ αὐτὰ ζαὶ σταδίφμ, ὅρ θαμ τὸμ
φάρομ αἱ κοδομιάδαι ζημαίμι· ἰ ζαρίεσσο
τὰ μ ὅρ μὴμ δρόμ τομ οἰκίσκοιο γλομόδαι μι
κροῖσ, ὅσσι τοῖσ ὅκασομ ἰ δίαι καυβάυτὸμ τὴμ
ὅρ μὴμ φαμ πληρῶσι· προαιρόζασο τοῖσ ὅρ φαῖσι
ὑπηρέται σι παίσῃ μὲμ αὐτοῖο θρασπέασο· τὸμ
χαρφμ· ἅρ γαθθαι δὲ τῆσ προὸ ἀγλὴ λοισο ὁ μι
λίασο· ἰμα αὐτὸ τὴσ ὅρ μὴμ φασο ἀκεισῆσ, καὶ δι
αὐτῆσ τούτομ ζημφομίασο γμομαθῆσ αἰδωλῆσι·
ζωφὴ δὲ, ἅμμο τοῖσ ὄκτωδομὶ κομτα αὐδράσι. μὴ
μόμομ τῆι αὐτῆι διαμοίαι. ἀγλαὰ καὶ τοῖσ αὐταῖσ
λίξοι χλιλιαμβρόσιο. καὶ μὶ δὲ ἀμφιμίασο λὸ
ξοσσο, τῆσ πρὸσ ἀγλὴ λομ ζημφομίασο δισμυρ
τηκόταο· ἀγλαὰ τὰ αὐτὰ καὶ μεῖ τὸμ αὐτὸμ
γλραφόταο· ὅκτωλφάο, καὶ φάι δυνατὴ τὴμ
ὅρ μὴμ φαμ γλράφθαι πλαδίασο· παίσῃ μὲμ
τῆμ δὲ αὐτοῖσ ὀξίσιο, ὡσ φδοφίλφ ἀμδράσι
δῆφμο· μεταστλλῶμδε, δόρομ αὐτοῖσ ἑαυτῶμ
ταστείδα ἐπαμβυθῆμ προαιρόζθσ· τὸσ
δὲ μίσσιο ὅκ φάσασο ὡσ ἀκόσ· ὅκφοδ ἀμδ
ηθλικομ· ταῦτα· οὐ μόθοσο ἐμοὶ ὡσ ἀμδρὶ
ζλλησι· οὐ δὲ πλασμάσο ἰ σ ειάσο ἀπαγγέ

π τῶν δ ἑρμῆν

(π τ

ω π λ ἀ ρ ι α κ ε

λομεν. αμφιαυτοὶ δὲ τὴν αὐλὴν αὐδφάσι νομόμενοι· καὶ
τὰ ἱμάτια τὰ μέτια σκαμ. δὲ τὴν φάραι ὅσα ρακὰ τὰ
ἱμάτια ἐσόμενα. καὶ παραυτὰ μὲ ἀφικόμεθα τὰ ταῦτα. πα
ρὰ λιφόταν ἀκλικὸ τὰν. ταῦτα ἀποσυλλόμεν. αὖ
καὶ παρ ἕξραμ ἐξθιν ὑμῖν μαν φαρὰν. καὶ μαὶ
ται παρ αὐτὰμ τὰν πρὶ τοὺτα μὶ αὐρὶ ἐσόμεν, σο
φὰν καὶ δολιόμεν ἀνδρᾶν. φιλοσόφ. καὶ ἰσ
ὶ οὶ τουν. καὶ ἕξαμ πλάνον. ἁ δὲ ἱσ φάσκοι τὰν
προ χάρασ ἀντὶ λάν ἁ θιόμεν. μὶ λιμὶν τὰσ
ὶ μὶ ὶ σ ταύτασ. ἀμφαὶ ἰουδαίοισ προσὶ κάν. δι αὐτὸ
ὅτι καὶ μὴ θὲν ταῖσ σωμφωνέσι αὐτᾶν σοὶ ζόβαι.
καὶ μαὶ τὴν λιμὰσ θὲ κ τούτων φάσκαν τὴν θόσοβ
ὶ ἁ ἀν μεθραθὶ κ θναι λάοι, μὲ τα. ἀπαὐτᾶν τὰν
θὲν ταῖσ ὶ μὶ ὶ σ γλθραμμέν ων. ὁ τὶ οὐ κ αὐτοῖσ. ἀλλὶ
ὶ μὶν λιθὲ κ τούτων δ ἀφ θὲ φ δι δασκαλία. τὸ δὲ παρὰ
ἰουδαίοισ ὅτι καὶ μὴν, ταῖσ τὴν λιμθέραι θόσοβεῖσθαι
δι ἀφθροίσασ ζοὶ ζόβαι μὶ ὶ σ. θέ ασ προ νοίασ
θρνον ὑπὲρ λιμῶν γόμεν. ἰ ν ἁ ἀρ μὶ θὲ κ τὴν θὲ κ λη
σί ασ προκομί ζοντασ, προ φάσι ν ἢ αὶ δι ουρ γίασ
τοῖσ ὶ μὶ ἀφ λιμὶ μ λιμῶν ἐσυλο μένοισ παρ ἀρχ᾽
μεν. αὐτοὶ τὴν τὰν μ ἰουδαίων ζων ἁ φ ζλίσ ταύτασ
ἁ ζι οῦ μεν προκομί ζόθαι· ἵ μα αὐτὰ ἀντᾶν, τὰν μὲ
παρ αὐτοῖσ ζοι ζόμεν ὰν μὶ ὶ σ ὰν. ὅσ λιμὶν τὰν
προ ὸσ δι δασκαλί αν ὑπὸ τὰν μ ἰ σ ὰν ἀνδρᾶν γρα
φὴν τα δὶ κα ια. ζαφὲ σ καὶ φαρ ἰξὲ σ προσὶ κά.
φαρλι· δεῖ τοί μ ων ὑμᾶσ, ὃ ἀνδρεσ ἕλλη νεσ
τὰ μ ὴ λ λο ντασ προ ορ ο μὲ νουσ. καὶ ἁ σὶν ὑπὸ παρ
τα μ, οὐ κόμον θεοσε βῶν. ἀμφὶ καὶ τὰν ἐξ ε θὴν
κ λη ντὴν μὲν λιν ἀφ ορ ὰν τασ κεί σιν. μὶ τὴν
τὰν προ γό νων ἡμῖν ἀναστασί αν προσ δέ χά
πραμὶ. μὶ δὲ εἴ τι. φαμὶν τὸ αὐτοὶ παρεδόσαν

ὑμῖν. τοῦτ' ἄθλιόν ἐστιν νομίζειν. ἀλλὰ σὸν τῷ
οὕτω δ' ἡμῖν αὐτοῖς τυχίαν αἰφνιδίως κίνδυνον.
ζητεῖν. καὶ ὁρᾶν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ὑπὲρ
τῶν τοιούτων ἡμερῶν ὅσα αὐτοὶ φανερὰ διδασκάλων
ἀριθμεῖν. πολλὰ γὰρ καὶ αὐτοί, ὑπὸ τῆς θείας
τέχνης ἀρωγοί. καὶ ἀκόντων, ὑπὲρ ἡμῶν ἐ
πάνειμι ἀκαίρως. καὶ μαίνεσθαι οἰόμενοι
γνώμενοι. καὶ αὐτὸ τοῦτο μεμαθήκοτες, καὶ τῶν προ
γόνων αὐτοῦ θεσπίσαντος ὅσα θεμιτὰ ἐστιν. οὐ γὰρ ἔλαν
θάνει θεῖον ὑμῶν οὐδέν. ὅτι τυχόντας παν
τοίους τοὺς θεοὺς ἱερεύσαι, καὶ ταῦτα τῶν
λοιπῶν τῶν πεῖ τοιούτων ἱερουργεῖν. ὃ τὶς
ὀρφεύς. καὶ ὁ μῆρος. καὶ ὅλως. ὁ τοιοῦτος
ἀθηναίοις γέγραφεν. καὶ πυθαγόρας. ὃς πλάτων
καὶ ἄλλοι τινές, ὅτι τοῖς αὐτοῖς γενόμενοι, καὶ
ἐκ τῆς μεταλήψεως ἱερεῖα ἔθυσαν, ἵνα
ρον. ὅτι ἀρτίως τῶν πρότερον μὴ καλῶς περὶ
θεῶν δοξάντων αὐτοῖς ἀπέβη αὐτοῖς. ὀρφεύς
γοῦν ὁ τῆς πολυθεότητος ὑμῶν ἐκεῖνος ἀρχηγὸς
πρῶτος διδάσκαλος γενόμενος. οἷα περὶ τοῦ νυκτὸς
αὐτοῦ μυθεῖται, καὶ τοῦ λοιποῦ χειμερινοῦ
ἀκροατοῦ. ἔστιν ὃν περὶ θανόντος καὶ μόνου θεοῦ
κληρονόμου. ἂν ἀγκαίως ὑπὸ μανίας ὑμᾶς.
ὀφλισθὲν ὄντως. ᾧ θέμις ἐστὶ θεμιστεύειν ἀνδρὶ
δικαίῳ μόνοις παντὸς ὁσίου. οὐδὲ ἄκουσ
φανερόν ὅτι γενόμενος μόνος
μουσικός. ἐν θρασὺ γὰρ ἄλλη θεὰ μηδενὸς ταμπρὶν
θνητὴ θεοῖς φανέντα. φίλος ἀμώμου ἀμίδρυσι
δοθὲν λόγον θεόμυσθος. τοιαῦτα προσόδρυσθ
ἱ θείων κραδίης μοῖραν κάτοσ. ὃν τοιαῦτα
ἀστραπὴ τοῦ. μοῦνος δ' ὁρᾷ κόσμοις ἀνακτα.

ὀρφεὺς θεολόγος
ὀρφέως

ἀπ' ἀὐτομάτιος· ὃς οὐκ οἶδα πάντα τέτυκται·
ὃς δ' αὐτοῖς· αὐτὸς πείθεσθαι· οὐδέ τις αὐτῶν
ὅς ῥ' ἀμφ' αἰθήτων· αὐτὸς δ' ἄρ' πάντας ὁρᾶται·
οὗτος ἐξ ἀΐδαο, κακὸν θνητοῖσι δ' ὄπασσε·
καὶ πολέμους κρυόεντας· καὶ ἄλγεα δακρυόεντα·
οὐδέτις ἀθάνατος· ἴσος μεγάλου κασιγνήτοιο·
αὐτὰρ δοιοῖσιν ἔπειτα μερὰ νὺξ ἐπέβησεν·
πάντα γὰρ θνητοῖσι θνητοῖσι κόρσαι ἐοῖν ὑπ' ὄσσοις·
ἀλλὰ βροτὸς βροτῷ δόλῳ τὸν διάπαν μοχθοῦντα·
οὗτος γὰρ χάλκεον οὐρανὸν ἐτίκτετο
χθονὸς ἐπὶ θρόνοι· γαίης δ' ἔπι ποσὶ κυανέοις·
χάρμα τοῦτο δεξιτερῆφιν· ὅσ' τέρματα ἐσχατόωσιν
πάντοθεν ὀκεανοῖο· πείρατα τε θνητῶν ἀϊδρείη·
καὶ ἐς ταρτάρου· πολιήτου καθύπερθε χάρος ποιεῖ θανάτοιο·
καὶ αὐτὸς ἀγκοῦπου οὗτος λέγει·
Εἷς ζεύς· ἐστὶν ἄϊδηλος· ἐστὶ λίλαιος· ἐστὶ δίομαστος·
ἐστὶ θεὸς ὃν πάντες· τίουσι δίχα τοῦτ' ἐρέω·
καὶ ὃν τοῖσ' ὄρκοισι δέδοται· οὗτος·
Οὐρανὸν ὀρκίζω σε, τὸ μέγα σθένος ὄρνυμι·
αὐδὴν ὀρκίζω σε πατρὸς· τὴν ἤ φάτο πρῶτον
λίνιά κα κόσμον ἅπαντα θαῖσ' ἀφρίξατο κύλαιο·
ἠδὲ τὸ λάβρον αὖτον· αὐδὴν ὀρκίζω σε πατρὸς
πρὸς τὴν ἤ φάτο πρῶτον· αὐδὴν ὅτε ταῦτα·
τὸν τοῦτο μέγαν ὄλβον· διοῦ οὐρανὸς· καὶ γῆ·
καὶ ἡ πᾶσα φορβὴ κτίσις· ὡς δὴ δαίκοσιν ἡμῖν
μαὶ αἰτῆσαι τὸν ἀγαθὸν ἀνδρῶν προφητᾶσι· αἰὼν
ὅτε μέρφ· καὶ αὐτὸς ὅτε τὴν αἰνύσασθαι προσχὼν· ἔμεσσι,
ὅτι τοῖς λόγοισι τῶν πᾶσα φορβὴ κτίσις· διὸ καὶ μετὰ
τὸ φλίσαι, αὐδὴν ὀρκίζω σε πατρὸς, τὴν ἤ φάτο
ξατο πρῶτον· παρ αὐτὰ σὺν ἀγαθὸν· λίνιά κα
κόσμον ἅπαντα θαῖσ' ἀφρίξατο κύλαιο· ὅτε

ταῦτα τὸν λόγον αὐδλιὼν, δι᾽ αὐτὸ ποιητὴ μὸ μόνον καὶ
3 φ μέτρον· ὁ τὴ δὲ τοιοῦτο σ ἀφ. δλον αὐτὸ τοῦ μη
κρῶι πρόσθη τοῦ μέτρου ὁμαλοῦ ρῶντος αὐτοῖ. λό
γον αὐτὸν ὁμοκάζ φ· ὄφ. γὰρ· ἀσὸδὲ λόγον θᾶν
μ ιγνύσθαι. τούτοι προσοδρόδ· τίμαι δὲ, καὶ τὴν ἀρ
χαίαν καὶ σφόδρα παλαιὰν σιωλλαμ. διὸ καὶ
πολλάκις μ καὶ ἀριθμοφάρηο καὶ ἔξοι πλήθους ἀσο
χρησμωιδοῦ μεμιμῆσθαι· δι᾽ χρησμῶν γὰρ διδά
σκ<ε>ν πρὸς ἱερέως καὶ μονυσθοῦ ὁμοιαίμφ. ἀμφὶ καὶ
μ ὁρισμῆσαι· λφ δὲ ὁντασσ· ἔστ θᾶ μόνοσ ὅτι μ.
μ ὑπερμήθης ἀμήτοσ· παντοκράτωρ· ἀόρατοσ
μ ὁρατόμενοσ αὐτὸς πάντα· αὐτοσδοῦ μιγνύσθαι φη μ
μ τὸ ὑποσαρκὸς ἀπάθοις·
μ φτάγιοῦ πουοὔτασσ·
μ ἐμὶ σὺ ἀόρατοσ αὐτοῖο, τείνοισ πλατυαρμενίοι λιμόν·
μ θρια δὲ χέρσ ποίητα γὴ ραίρομὲν· ἀέρομι μίνθοι·
μ ἅδοι λαξοάρασ· καταφθιμένοσ μὲ ἀρθρόωσ·
καὶ πάλιν ἀγιοῦπου, οὕτασσ·
μ Ὅλμοι ἀμφὶ κέφοι καταγάραι ὄσμαι·
μ ὅσσοι δὲ ἀόρξοι μέλαν θὸν ἄλοχόμεθ·
μ πρὶν φθόην· πιθέμ· πλοι θόμεν ἀσὶ μοι·
μ οἵ, μὲ οἱ σ μὲν ἄπαρτασ· ἀπαρμένοσ μαὶ δόμεν·
μ καὶ πασ μοῖσ· φ καὶ αὐλίθασ μ ἀφιδρύματα καφόν·
μ ἀϊμασὶ μὲν ἐμὶ ζόν μέμιασμένα καὶ θυσίδοι
μ τετρα ἀπόδασμ· μιθέοι σὶ δ᾽ ὄμοσ θεῦ, ὁμῆμα μὶ δοσ
τοῦτα μὲν οὖν μὶ σὶ ωλλα· ὁ δὲ ποιητὴ τὸ ὁ μὲν θ
τὴν τὸ ποιὶ ἀδασ ἀπὸ χρόμενοσ ἰχοισί· καὶ
τὴν ὁ μ ἀρχὴν τὸ πολυθοὐτητοσ ὁρφέωσ ζὴ
λοῦσασ δόξαν, μυθαδεῖσ μὲν· πλάσμασ θεῶν μὲ
μιμῆται· ἵμ α μὴ δόξὴ τὸ ὁρφέωσ ἀπαίδη μ
ποιὶ ἀδασ· ἓν οὕτασσ ζὴ λοῦσασ προύνθετο, ὥσ καὶ

δι' αὐτοῦ πρὸ τοῦ τὸ ποιητικὸν ὅπου. τὴν πρόσ-
αὐτὸν οἰκείωσιν δηλοῖ. τοῦ γὰρ ὀρθοῦ μείωσιν
ἀλλὰ θεὸν διὰ τὸ πρόσφατον αὐτοῦ τὸ
ποιητικὸν ἀρετικόν. αὐτὸν μείωσιν ἀλλὰ θεὸν τὴν
μὴ ἀθεωρητὸν ἡλίου γὰρ αὐτὸν. ὁλόμορφον ὡς σωματοειδῆ
θεὸν ἀρχὴν καὶ τοῦ κατὰ τὴν ποίησιν θεὸν πλάσμα.
ἵνα μὴ δόξῃ τοῦτον θεὸν ὀνόματος μεμνῆσθαι
πρόσφατον. μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν
καὶ μόνου θεοῦ ζωοῦ καὶ φανεροῦ θεὸν τὴν ἐναιδόξαν.
πλὴν μὴν. διὰ τοῦ φοινικοῦ προσκλίνεσθαι λέγων. οὐδὲ κόν-
μοι ὑπὸ φαιὴν θεὸν αὐτὸν γνῶναι ἀπεζύγασθαι θνητὰ
μόνα νοοῦντα. διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐμίασαν. τὸν ὄντως ὄντα
σωματοειδῆ. πλὴν δὲ διὰ τοῦ διανοεῖσθαι. πρὸς τὸ τῶν
ἄλλων πλῆθος οὕτω λέγων. οὐ κάμοὶ πολυκοιρα-
νίη. ἓς κοίρανος ἔστω. ὁ τηλε οὐ κάμοὶ πολυκοι-
ρανίη. ἀμαυτοῦ μᾶλλον ὁρῶντι δηλοῦσθαι πρὸς
θεὸν. πολυκοιρανίαν αὐτῶν δι' αὐτὸ πλῆθος. καὶ μᾶλλον. καὶ
σαφῶς. καὶ κατάγνωσιν ἔτι καὶ λαὸν δι' ὑπερβολῆς. τὴν γὰρ μεμαρτυρίαν. ἀποχρῶντα εἶναι σημαίνει. ταῦτα
μὲν οὖν ὁ ποιητὴς ὁμηρος. εἰ δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς
οἰκουμένης. πρὸς ὄνειδος τῶν μαρτυρίαν λιμὸν προσδέξω-
δοῦσι. ἀκούσαντι καὶ σοφοκλέους οὕτω λέγοντος. ἓν
τοῦτο ἀμηχανῶ μόνον. ἓν ὅτι μὴ θεὸν οὐρανὸν τέμνοι, ἢ
γαῖαν μακράν. ποῖ τοι τὸ χαρὸν πῦρ οἴδμα. κἂν ὄμον
ψῆσαι. θνητὸν τοι δὲ πολλοί, καρδίαι πλανόμενοι. ἵ
δρυοκόπους πτηνοὺς παρατηρῶν. βλέπομεν ἀγάλματα
τεκμήρασθαι καὶ ξύλον. λίθρινον τέκτονα. λίθινα
φαντίμων τύπον. θυσιασθ' οἷσιν καὶ κλαῦσαι
καρηβαρῆσαι τάχος. οὕτως ἀναισθήτους νομίζομεν.
ταῦτα μὲν οὖν ὁ σοφοκλῆς. ὁ δὲ τοῦ μηκέτ' ὄντος πυ-
θόμενος. ὁ τὰ δόγματα τὸν ἑαυτοῦ φιλοσοφίας.

ὁ πανηνιάδης
ἐξήρτησε τὸ
λαβύνθινον

ὁ περὶ τῶν θεῶν

ἑαυτὸν
δεῖ κτίσαι
τὸν νοῦν
σημεῖον

σοφοκλ σημεῖον

ὡσθαι ἡ αἰδίον ἀπόλυτον τὸν ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον νῶ
μαι· τοῦ γὰρ γενομένου, θνητὸν τὸ προσπορφυρίου
ἅμαι. ἴσον, θεῖον γενομένου λέγ· ἢ τοίνυν ἀρχὴν ὡς
παντῶν, τὸν θν· καὶ τὴν ὕλην ἅμα εἰσάγειν· δῆλον,
ὅτι ἂν ἀρχὴ πᾶσα, ἐξ ὕλης τοῦ θείου γενομένου λέγ·
ἀδὲ ἐξ ὕλης, ἐξ οὗ· καὶ τὸ κακὸν ὁρμᾶσθαι ἔφη. οἷον
ἅμα τοῦ θείου· τοῦ ἐξ ὕλης γενομένου οἱ θεοὶ
προσήκει· τοῖς ἀφρονοῦσι παρεῖκε πᾶν· δ' αὐτοῦ
τὸ γὰρ καὶ αὐτὴν τὴν ὕλην ἔφησεν ἅμα· ἵνα
μὴ δοξῇ τὸν θν, τοῦ κακοῦ ποιητὴν ἅμα λέγειν·
καὶ περὶ μὲν τὸν ὑπὸ τούτου δημιουργηθέντων θεῶν·
ταῦτ' ἄρ' ἱκανῶς φαίνεται· θεοὶ θεῶν, οὓς ἐφ' δημιουργῶ·
περὶ δὲ τοῦ ὁρατοῦ ὅλου τούτου· τὴν ὁρατὴν ἅπαν φαίνεται
δόξαν· ἀκίνητον γὰρ θνατοῖς γίνεσθαι, τὸν θν τοῖς μὴ
νοῦν ἔχειν ἀκίνητον· ἐφ' ᾧ μὲν οὖν, ὁ τοιοῦτος καὶ τοιοῦτος ὁ
κράτιστος αὐτὸς ἀπὸ σχολῆς ἐμοὶ δοκεῖν· ἅπαξ, ὅτι οὐκ
ἐπιτρέπει ὁμοίως ἑαυτοῦ ὁ θς πρὸς αὐτὸν ἔφη· οὐδὲν γὰρ
ὁμοίως ἐστὶ θῷ, κινεῖσθαι δυνατόν· τὸ γὰρ ὁμοίως
κατὰ· ἅπαξ δηλοῦσθαι μὲν καὶ δι' ἅπαξ τὸν ὑποκείμε
νον κατὰ τὰ πράγματα, πολλῶν καὶ διαφόρων
τῶν· θεοῖς δὲ οὐτε ὁτιοῦν ὁμοίως προϋπῆρχεν·
οὐτε αὐτὸς ἑαυτὸν ὁμοίως ἐποίησεν, ἵνα καὶ
μόνος ὑπάρχῃ· ὡς αὐτὸς δὲ αὐτὸν ἑαυτοῦ προφή
τὸν μαρτυρεῖ λέγων· ἐφ' ὅσον πρῶτος· καὶ ἐφ' ᾧ μὲ
τὰ τοῦτα· καὶ πλὴν ὁμοῦ· ὃ ἔρρωσο ἀκούειν· δι' α
τοῦτο τοίνυν, ὡς καὶ πρότερον ἔφην· οὐδὲ ὄνομα
τὸ παντὸς ὁ θς ἀπ' ἀρχῆς πρὸς αὐτοῦ ἑαυτοῦ τὸν
κόσμον ἐποίησεν μεμιμῆσθαι· ἅμα δι' αὐτὸν σοφὸς μετὰ χρόνου, ὅτα
καὶ μόνον θν ἑαυτὸν ἅμα· μυστικῶς δὲ δαιτέον·
ἐφ' ᾧ γὰρ ἔφην ἅμα ὂν· ἄρτι δ' ἀπ' ἀρχῆς ἑαυτὸν
δῆλον ὅτι ὄν, τοῖς μὴ οἷόν· ἵνα γένωνται οἱ πρό

λόμενος. ἅ γὰρ ἀμέτοχα πάσα τὸ γονὴ τὸν φθαρτὸν
ἄρα, κατὰ τὸν πρότερον αὐτοῦ ὅρον. πᾶσα φθορά,
τὸ κατὰ ἀμετοχὴν ἀδύνατον. γονὴ ἄρα ἀδύνατον.
ὅτι καὶ τὴν ὑλικὴν ὁ πλάτων, ἀδύνατα χαρίζεται
τοῖς κατ' αὐτὸν δημιουργοῖς. τοῖς ἀπ' αὐτοῦ γὰρ ὑλικοῖς
γόνιμα δοκεῖ, φθαρτοῖς καὶ αὐτοῖς γόνιμον. οὐθὲν
δ' αὐτῶν. ἀφθάρτοις καὶ ἀμέτοχον βουλόμενος
ὅλως. τὴν γὰρ τῇ ὕλῃ δύναμιν. ἀγόνιμον καὶ
ἄκαρπον. τὴν γὰρ τῷ ὑλικῷ δύναμιν. ἀγόνιμον καὶ
ἰσόχρονον. καὶ λείπεται τὴν κατὰ τὴν αὐτοῦ δόξαν
τοῦ δημιουργοῦ οὐσίαν. αὐτὴν ταυτὴν φύσιν τῇ αὐτοῦ
κοινωνικήν. τοῖς γὰρ μὴ κτιστοῖς καὶ οὐδαμῇ ἐξομοίαν
πρὸς τὸ μὴ γόνιμον. ὡς ἀδ. οὐδὲν ἀδύνατον αὐτὴν
δύνασθαι. τὴν ἐξ ἧς ἦν τοῦτο ἀμέτοχον ὁμοιότητος
ὄντα. διὰ τοῦτο τοίνυν καὶ αὐτὸς ὁ πλάτων, φησὶν
ταῦτα ἄρα. οὕτω γὰρ αὐτὸν ἀμέτοχα ἀδ. οὐδὲ θεὸν λέ-
γεσθαι δύνασθαι. πόσοις ὁ μὴ ἐν τῷ ὄ
αὐτοῦ πολλάκις ὑλικὸν πλάτωνα. ἵνα δὴ μὴ ἐν τῇ πρὸ
ὀλίγου θαυμάσαι τὸν φοίνικα κτιστικὸν τοῖς ἄγνω-
λάλοντας. ἀρ' οὐκοῦν καὶ οὗτοι. καὶ τοι ὁ μὴ
ρου. ὑπερβεῖ τοὺς καὶ λόγους καὶ κατὰ πολλὰ πολλαπλασίως δη
μιουργοῦ τῶν θεῶν τὸν τάριλικὸν τοσοῦτον. ὅσῳ καὶ πρεσβύτερον
θεῶν. τὸν παρ' ἕλλησι πολλῶν ἕνα νομιζόμενον.
ὅσον ἀπὸ μικροῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ πλάτωνος μαρτυρη-
θέντι θεῶν λόγους. τοῖς γὰρ ὑπὸ καὶ πρὸ τοῖς θεοῖς.
τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ κράτος ἀπαιτοῦμεν, ὁ μήτε
διὰ τῆς γενητῆς ὁδοῦ ἀφεδρεύσαι ἄρα. τοῖς
δὲ λοιποῖς θεοῖς. τοσοῦτον ἀφεῖναι τῆς ὁδοῦ
θεότητος. ὅσον αὐτοῖς καὶ μεθ' ἑαυτῶν ὀνομάζειν
ἀξιοῦν. τοὺς γοῦν ὁδοιπόρους, κατὰ τοὺς ὁδοὺς,
πρὸ φησὶν ἄλλα ἀσάλλοντα. μὴν καὶ ὁδοὺς.
πόσους δή. οὐδὲ ἡμέρας. οὐδὲ θεοὺς. ὅν

πῶς ἐκλείπει φθορὰν.
ἀδύνατα φθορὰ ἐστὶ
ἐστιν

τὰ ἄρτιον ἐν ἀδ τῷ χῇ
διάζεσθαι.

ζητεῖται δὲ τοῦ χῇ

ζητεῖται δὲ τοῦ χῇ

τὸν χάριν τοῦτον γὰρ ὁ μιμητὴς γίνεται. ἵνα ἀδήξωμεν
τὸν ποιητήν. καὶ τὸν ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων
διαφέροντα πολλαχοῦ ἑαυτὸν μεταμορφοῦντα ποιοῦμεν.
καὶ τὸν θεὸν τὸν κόσμου ποιοῦντα ὑπὲρ καὶ ὑδάτων, τὴν
ἀρχὴν ἡμῶν ἀρχήν. οὕτω γὰρ καὶ ὕδωρ γίνεται ἄβυσσον.
ὃν ἀρχὴν ποιησάμενος ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
ἅπαντα. λίθον καὶ ἀχλὺν ἡμῶν καὶ ἀφρόν. ταῦτα γὰρ
ὧν αἱ γενέσεις μαθόντες. καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ὧν τῆς τοῦ κό
σμου γενέσεως ἀφόμοιον ἀφ' ἑαυτῶν. ὧν τῆς τοῦ ἀχλυ
δους ἀναιδῆ. τὸν λίθον ποιοῦμεν, ὃ ἀφ' ἑκάστης ἡμέρας τῆς τοῦ
κόσμου ποιήσεως καταισχύνασα παρθένος ἐκδύσασθαι.
οὕτω γὰρ γίνεται ἄβυσσον. ὧν μὲν γαῖαν ἑαυτῇ. ὧν δὲ οὐρα
νὸν. ὧν δὲ θάλασσαν. τὴν ὁμοιότατα καὶ μάρτυρα. ἀχλὺν
νύκτα πλήθουσαν. ὧν δὲ τὰ ἄρτια παίδια τούτου
ῥαιδιουργοῦσα. καὶ τοῦ παραδείσου δένδρον.
τὸν ἀμπέλινον κλῆμα ζωὴν ποιήσεσθαι. ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς
τοῦ αὐτοῦ, καὶ καρπῶν πλήρη. ἀφ' αὐτῆς ἑνὸς μόσχου
πηδήματος. οὕτω γὰρ γίνεται ὧν. ὧν θαλάσσης ὕδωρ
καλεῖται ἀφρός. τὴν ὑδρόεσσαν. ὁ γίνεται καὶ ἀέρος
καὶ πνοιάς. καὶ μυρίων ἀριθμῶν καρποί. ἐκβάσεις τε γλυκεῖαι καὶ
ὀλέθριαι τὴν ὑδρόεσσαν. τάσσων. οὕπω τοῦ καρποῦ σώματος
λιτὸν. οὐδὲ ὁμοίως ἀφ' ἑαυτοῦ. χλαμυδοῦς οὐδὲ θερμοῦ ὁμοίου
σίου. ἀμφιάζει αὐτὴν ἐνδυμασία ὁμοίους. τὰ μὲν ἐνδύματα.
ἄμμα δὲ πόας. ὁ γίνεται ὑπὸ γίνεται γραικοῖς. μίλον
δένδρον μῆλοι. αὐτὰρ ὑποὶ ἀσφυλίοι. ἀσφυλίοι. ἐκ δὲ
πυρῆνες. ὑπὸ δὲ ἀδένων πολὺν καρπὸν ἄμμι διερίζοντας.
τὸν, ἐξ ὁμοίων μὲν φλοιὸν πόδων λαρὸν ὑπὸ χόρτον
αὐτὰ λιβάδες. ἐξ ὧν δ' ἄρα πτερύγων ἀμμάδες
τετράποδοι. πάροιθε δὲ τῶν μὲν ἐκ ἄστομεν, ἀπ' ἄστου
ἀφίασι. ἐξ ὧν δὲ ὑπὸ πρὸς ἄζοιο μὲν. ταῦτα τὰ μὴ
μιαντα, οὐ φαρμακὰ καὶ ἀφίασι μιμοῦμεν, τὸν ὑπὸ τοῦ πλέ

ὁ ὀκτακόσιον
ἑξηκοστιστὴν

παραδείσου
ἐλίσσων

ὀρχαμικὶ δὴ μοῦσαι δῶκαν ἀοιδὴν, ἢ ἀπὸ λῶν ἀοξίαν καὶ
ἀϊσχίων λιπτάξαι. μεγάλη τοὶ μόν. μὴ δίκαιοι ὧν τὸν ἀλ
φρονώτατον. προτέραν ἰέναι δὲ τὸν ἄνευρίσκειν. τὴν
τοῦτον ἄλλοτρίαν. ἀλλὰ κατὰ τὴν παλαιὰν δίκαιον
ἰσαρίαν. ἐκ μοῦσι τὰ ὧν τὸν φρονέοντος. τὴν δίκαιον ἀλ
ρίαν. ἐκ μοῦσι τὰ ὧν τὸν φρονέοντος. τὴν δίκαιον ἀλ
ρίων αὐτῶν ὀρνυμένοισιν ἰδεῖν φάτιν μεγάλην. οἱ
γὰρ πρόσθε μιμνήσκοιτο ἄνδρες. ὅσσα τε δόξαν τὴν ἀλλοτ
αν προϊσχόμενοι. πολλοῖσι ἀπάτην τὸν ὀρθὸν δικάσσαι
προέκριναν. μετέπειτα δὲ τὸν τὴν πολυθρύλητον τοῦ
πρώτοισιν ἀνοίσιν δόξαν τολμήσαντα. οἷσι μὲν πάθεσθαι
ἐμὸν ὄφελε. ὃν τινα χαίρειν δὲ τοῦτο τὸν μέτρον ἀνδρῶν
προφυγέσθαι. ἄδικον ὄκνος. ἰὼν παλαιὰν τὸν προγόνων
ἐμὸν δίκαιον μοῖραν, τόσσον ὀρτυγὰν ἐν ἐμοῦ, τοῦτο τὸν
ἀλλοτρίων ἀνδρῶν προφυγέσθαι σκοπέω. δίκαιον δὲ ὑδατὸς μὲν
θαύμαν ἐμοῦ, ὅταν καὶ μόνον ἄδειαν θῦ· ὃ πρὸ τοῦτο τὸν
ἀληθοῦς δικάσσαι χρόνον; τοῦ γοῦν προτέρου
μοῦ, τὴν πολυθρύλητον δόξαν τι· ὄφρον δὲ λοιτὸν
καὶ ἀρχαίαν παμμοῖρον ἀΐσσαι προβλομένοις. πάθη
τὸν ὀρφέα. τοῦτο ἄρμικόν. ὧν μικροῖς προάδην γὰρ αφα.
καὶ τοῖς λοιποῖς δὲ τοῖς τὰ αὐτὰ πεῖ ὅμοιος θῦν γὰρ αφόσι.
πάθητε. φάσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ προμοίαν ὄργον γόνον.
τὸ καὶ ἀκόμενον τοῦτο. μαρτυρέν, τοῦ ὑπὸ τὸν προφή
τὸν περὶ ὅμοιον θῦ ἀριθμήν, ἀληθῆ ἔναι· ἵνα παρὰ
παύτων, ὁ τὸν πολυθρύλητον ἀνθρώπου μύθου λόγος. ὧν
φορμὴν ἐμὴν παρέχει τὸν ἀληθοῦς γνώσαν. ὅταν δὲ
ἐμὴν ῥᾳδίως τὴν ὀρθὴν θέσιν, ὄκμηρον παρὰ
τὸν παλαιὸν οἰκεῖλλο, ὄκτην ὧν δωματίου ὅσ τοιούσας,
δι' ἀρμονῶν ἐμοῦ διδασκοίσης, μανθάνειν. ταῦθ' ἅπερ
ἄμιν ἔμαθον ἐκ τὸν τῶν προφητῶν δι δασκαλίαν.

ταύτην δὲ ὄκμηρ καὶ μὲν λόγον ὀρμεῖσθαι φασί. μεγάλου
σου τοῦτον χαλδαϊκλῆν ἰδρίαν γράπτορος. θυγα

ὁ δὲ τοιοῦτος ἐστὶν ὁ
τῶν ἀνθρώπων τὸ τὴν καλὴν
δεῖ ῥίπτειν. ἀρι
στοφάνης ὁ μεταγρά-
φων.

ε περὶ βύσσης ὁ θεὸς
ἰκλιτὸς.
τοῦ βυσσινῶν ὡς ὧν
ων. βύσσος τῆς
φυτατης.

τρέων οὔσαν· ἡ δὲ διαιμέτρη τῆσ καμπυλείας, οὐκ ἐοῖσα
πᾶσι διὰ παντὸσ· διὰ τοῦτο χρησμὸσ ἐξαφορᾶται· ὀρθὴ μὲν
ἰσοσκελὴσ, οὐτωσὶ καλουμένη πολλή· ἐξ οὗ καὶ οἱ σὺν δι' ὀρθῶν
καλέουσι· ὀρθαί· τὰ δὲ ἑτερομήκη τῆσ καμπυλείας ἅμα καὶ σκα-
ληνὰ καὶ ἀμβλυγώνια δὲ ὀρθῆι πολλῶι ὑπερέχοντι· καὶ τὰ μὲν
τὸ πρῶ· ὀρθῆι ἴσα ἐστὶ λιθίνων μέλεσι τὴν ὄψιν ἐξοφθαλμῶν
λίθου ἁρμονικῆσ πρᾶγμα μέγιστον· καὶ σαρτὸσ θαύματοσ
ἄξιον· ὀρθαὶ τοῖσι χρησμοῖσι αἵτινες ἀπαγγέλλουσι· οἱ δὲ σ-
ταίτειαι παρὰ λιβὸσ τὸν σαρ' αὐτῶν μὲν ἑαυτῶν πρόνομον
ὄφασκον· ὀρθὴ μέσαι δὲ τῆσ καμπυλείας ἴσαι δεξιὸν
λιμένι, τρεῖσ δεξαμεναί· διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐξορύσσειν λίθου·
ὧν πλήρουμεν ὑδάτοσ· λοῦσθαι αὐτῆσι ὀρθαίτειοσ
ἄλφορ· καὶ σολῆσι ἁρμαμαιμαίοισαν· ἅσσον ὀρθὸν τὸ
τὸν τῆσ καμπυλείας καθίζημα οἰκεῖον· διὰ τοῦ αὐτοῦ
ἐξορύσσειν λίθου· καὶ ὀρθὴ μέσαι τοῖσ οἴκοι, καθορμεῖ-
μεν ὀρθῆι ὑπὲρ λοῦσθαι καὶ ὀρθρόμου· οὕτωσ τοῖσ χρη-
σμοῖσ ἐξαφορᾶται· ταύτησ δὲ τῆσ σελίδοσ, ὅσα χρή
σασθαι δοῦναι· πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν ξυγγραφέων μέ-
μνηνται· καὶ πλάτωνα δὲ ὀρθῶσ τοῖσ φαίδρωι· δοκεῖ δὲμοι
τοῖσ ταύτησ χρησμοῖσ ὀρθῆι τὸ πλάτωνοσ· τοῖσ χρη
σμοῖσ δοῖσ διὰ τῆσδε· ὧδε γὰρ τὰ ὑπ' αὐτῆσ πάλαι
προφερόμενα· ὀρθῆι τοῖσ πληρούμενα· καὶ δὴ καὶ τοῦτο θαυ-
μάσασ, ὀρθῶσ προσφέρεσθαι λόγωι· αὐτὰ ὁ λίθοσ ἐμὸσ
μὲν τοῖσ χρησμοῖσ δοῖσ· οὕτωσ ἐξαφορᾶται· ὀρθὴ μὲν ἰσο-
πλάτωνοσ σκελὴσ καὶ ὁ αὐτοῖσ οἷσ δι' ὧν λέγομεν χρησμοὶ
δοῖσ· οἰκεῖ ἱκέσθαι φαμὲν ἄν· τοιοῦτοσ δέ ἐστιν ἅμα· καὶ
ὀρθὴ σκαληνὴ μὲν· δοῖσι ὀρθοῖσι οὔτασ· καὶ καθορμεῖ ὀρθοῖσι δικ-
θῦ· ὁ τὰν ἑκάτερ θεῶι ἐλέγετο· πολλὰ καὶ μεγάλα πράγμα
τα· μὴ δὴν ἄδικον τὸν ὧν μέροισι μ· ξυμφέρεσθαι καὶ φαμὲν
ἄσσον τοῖσι ἄλλοισι αἱρεῖσθαι μὲν χρησμοῖσι· αὐτὴ γὰρ οὗ
τοῖσ αὐτοῖσ ποιητῆσι, καὶ μετὰ τοῦτο γράψαι τοῖσι λίμεσι· ἀχρὴ

ἐχοιμὶ ἂν διορθώσασθαι, καὶ ὅτι βάλλ. μάλιστα. διὰ τὴν
τῶν μέτρων ἀκρίβειαν. ἀμφὶ μὲν τοῦ τὸν ὅτι πρόσω
καιρόν. τοῦτον προφητάσαι ὅτι λέγω. πᾶν ὅ,τι μὴ δι-
τὸν ὅτι πρόσω. ἀφέστηκε καὶ τὸ μὲν ἥλιον μᾶλλον
τοῦτο οὖν αἴτιόν, τοῦ μὴ πάντα τὰ μέτρα τῶν ἄστρων
λογίζεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ὑπὸ πλήθους ὑπερβάλλοντες
περὶ ἑκάστων μεθοδεύσασθαι. τῶν καὶ τοὺς τρόπους
μὲν, ὑφ' οἷς ἕκαστα δοκεῖ ὑπὸ δύο ἀρτῶν. καὶ φαίνονται
ὑπὸ χαλκοῦ καὶ ἀργύρου. ὑφ' οἷς τὰ λάμπουσιν οὐ
τὸν ἥλιον βλέπομεν. ὑφ' οἷς οὐκ ἔστιν, μὴ παντάπασιν οὖν
ἀληθοῦσιν. καὶ τοῦτο, ὃν παρ' αὐτῶν προγόνων ἀκούσαι
ὁ τόν. ὅτι οἱ βλέπουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον τὴν
καὶ αὐτῶν. ὑπὸ τοῦ παιδάσσω ὄντος. πολλοῦ τὸν τῶν μέ
τρων ἀκριβῶς δεῖν ἡμᾶς τον. καὶ ταύτην βλέπομεν αἰτί
αν ἄρα. τὸν ὑπὸν ἀπὸν ἀμέτρειαν. τὸν μὲν ἥλιον
δοῦν, διὰ τὸ πεπαίδευσθαι τὸν κατὰ χλόν καὶ τὸν ὅτι πρόσω.
μὲν μέτρων ἡμῶν τῶν ἀριθμῶν. τὸ δὲ ὑπὸ γραφό-
σων. διὰ παντὸς δοκεῖν τὸν τῶν μέτρων ἀκριβῶς ὑπὸ
πάσκοντον. διὰ τοῦτο ὑπὸ τοίνυν τὸν πλάστον καὶ ἄποιον τὸν
σκιάλλον ἀφορῶμεν ἥλιον. περὶ τῶν ἥλιον
δὸν τοῦτ' ἄριστον ὑπολαμβάνειν. ὑφ' ἡμᾶς γὰρ οὕτως. ὁ τοῦτ' καὶ
τορθοῦσι πολλὰ καὶ μέγιστα πράγματα μηδὲν ἄδοξον
ὧν λέγουσιν. πλὴν ἀμβλυωπίᾳ γε ἀνδρὸς ὑπὸ ἀνδρὸς ὑπὸ
οὐκοῦν ποιητικοῖς μέτροις τοῦτον ἀληθοῦς θεωρήσας
πράγματα. οὐδὲ ὑπὸ τὴν παρ' ἡμῖν ἀδολεσχίαν παιδάσ-
ἀφθόνως λοιπὸν, τὸν τῶν μέτρων καὶ λόγων ἀκριβῆ
τοῖς ὑπάντων ἀριθμοῖς, ἀφιλομάθως προσφέροντα.
γραφὸν. πόθεν ἡμῖν φανερὸν αἰτιᾶσθαι. τὴν τοῦ σχῆ
μάτων ξύν ἄφιξιν. ἀφανῶς καὶ φανερῶς προφερόντων.
ὃν τοῦτον ὑπάρχον λόγον ἀφορισθὲν. διὰ τὰ κατὰ τὸν καὶ
τάλλα καὶ ὁμοίως ἡμῖν τῶν πλανωμένων ἀστέρων.

ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ
ἐκκεντρικὸν ἐκκεντρικὸν
ἐκκεντρικὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἐστὶ
κατὰ τὸ κέντρον ὂν τῷ
κόσμῳ
ἐκ τοῦ διὰ τὸ τὸ τὸ
ἐκκεντρικὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἐστὶ
κατὰ τὸ κέντρον ὂν τῷ
κόσμῳ

τὸ τὸν ἀρχαῖον μῆκος πρὸ τόνων ἀμβλυ θθοσ
κέλεσ. ὧν, οἱ ἐξ αὐτοῦ γεγονότες ἀστοί. καταλέπομεν
δὲ δασκαλίαι καὶ καθ' ἑαυτοὺς δοκίμουσ. ὃσι τὴν τοῦ μὴ φθορὰν
ἀριστίδην φλισικράν. ἃ δεῖ σὸ κνοσιμὴν ὑποχλαπὶ
φλοσ. περὶ τὸ τοῦ ἀστοῦ πλάσσοσ. πάθητο τοιτοισ. οἷσ
ὅτι προσήκειν οἱ θθαι δεῖν. καὶ γραῦτο. ὅ τι τὸ παρ' ἡμῖν χρή
σιμον, ὅτι ἐσ θὴν ὑπὸ τιμοσ. ὕμνον τοῦ παντοκράτορος
θεὶ κδοῖναι θῦ. οὕτωσ ὑπομένοι τοῦ ὕμνου θφή. ὅ τι πρὸ
τον πλάσσασ μορόπων. ἀδαὶμ δὲ καλέσασ. καὶ τοῦτον χοῖ
ζ θθαι τὸν ὕμνον. παρὰ πολλοῖσ. ὧν' ὁμὴν ὑμναί μφ. ὁσ
ὑμᾶχον, τὸν μὴ πάθθαι τὴν ὑπὸ παντων μαρτυρουμένην
ἀμὴ θάνειν κοινολομόρων. ᾧ τοίνυν ἀνδρὶ θλιμοσ. μὴ
προπεμπράν ἱζάθθ τῆσ ὑμῶν αὐτῶν μορτίασ, τὴν
περὶ τὸν μὴ ὁμὸν θεὸν τοῦ φαντασίαν. πάθητο
ὡσαὐτὸν θφιν τῇ ἀρχαιοταύτῃ, καὶ σφόδρα παλαιᾶι σι
κιλλι. διὸ ταὐτὸ μίμοισ. ὑπ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ χοῖ
ζ θθαι ὑμναίμφ. περὶ μὲν τῶν λφομένων θεῶν, ὡσ μὴ
ὄντων. ἀπὸ τιμοσ δυνατὸν ὑπ ποίασ, διαφημοῦν
ται δι δασκόλοις. περὶ δὲ τῆσ τοῦ σῶ μὴ λοῦσθαι παρουσίασ. καὶ περὶ πάντων τῶν ὑπὲρ
τοῦ μὴ θάνειν μελλόντων ζωφόων καὶ φανερῶσ προ αγα
φομένοις. ὑμᾶσ γὰρ ἐν μὴν ἀμφὶ καὶον προγέμμασθαι δὴ
τοιμεν μηδόσις τῆσ τῶν ἐνθρώπων ἀνδρῶν προφητίασ.
ᾧ δεῖ σὸ οἷσ ἐσ παραὐτὸν πρὸ δυνατὸν παραὐτοῖσ ὁμο
καθόλου φιλοσόφων. τὸν περὶ θῦ μὴ μαθηκὸν ἀλό
γων. ἀκκαλοῦσθ. καὶ ὑπὲρ μοῦ ἀκούειν. ἀκκαλοῦσ μὲν
ὑπὲρ τοῖσ περὶ ἑαυτοῦ λόγοισ, πλὴν ὑφ' ὧν ὁμολο
γοῦσθ. ὑπὲρ μοῦ δὲ. ζωφόων καὶ φανερῶσ λφόμενοσ θῦ.
νοῆσαι μὲν ὅτι χαλεπόν. φράσαι δὲ ἀδύνατον, ὃ καὶ
νοῆσαι δυνατόν. παντελὲσ θὲν τοίνυν. ἁδὲν ἀναπροσδεὲσ
ὅτι οὐδαμόσ ἐζφοσ περὶ θῦ, εἰ τὸν ὀρθὸν θοξάζειν

ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ:-

ΤΑΤΙΑΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

δὲ μόνοις ὑμῖν ἀποκαλύψει. μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς ὁμιλίαις
ὁμοφανῶ. διαρίθμων μὲν γὰρ. οὐχὶ αὐτὴ λέξις τοῖς
ἀπὸ τῆς ἀστικῆς. ἀλλὰ τάχα, οὐχ ὁμοίως τοῖς ἐσομένοις
φθέγγεται· παίδευσιν δὲ οἰκείαν τὸ ἑαυτῆς παρ' ἕκαστον
διελέσθαι, ἀπορῶ· τίνα μὲν δεῖ καλέσαι θλῖψιν· καὶ
γὰρ τὸ πᾶν, ἀπὸ τούτων· τὸ μὲν ἐπιθυμῆσαι ὑμᾶς
ὁρμῆσαι, τῆς μὴ ἐπιθυμεῖν· καὶ γὰρ καὶ καθ' ἡμῶν
δὲ τὸ κατέχειν μόνοις ἐμφύρδην ὑμᾶς πεποιῆ
κατὰ τὴν διαίρεσιν· τούτου χάριν ἀποστῆναι μᾶλ-
λον τῆς παρ' ὑμῖν σοφίας· καὶ ἡ παρ' ἡμῶν ὁμιλία τῆς
ἐν αὐτῇ· κατὰ γὰρ τὸν κωμικόν· ταὐτὰ ἐστὶν ἐμοὶ φίλ-
λίδη· καὶ τὰ μικρὰ τάχα λαμπρῶς ἐστὶ τὰ οἰκεῖα διῃρημένα·
καὶ κορύσσειν διῄρηται φαμέν· ῥητορικὴν μὲν
γὰρ· ἐπάδειν καὶ καὶ συκοφαντίαν σωθήσεσθε·
μαθεῖν πρὸς τὸν λόγον ὑμῶν τὸ αὐτῷ οἰ-
κεῖον· καὶ πολλοῦ τὸν ὦν δίκαιον· αὐθις οὐκ ἀγα-
θὸν παρὰ φύσιν· ποιητικὴν δὲ· μέλος ἁρμονίαν
τραγῳδίαν· καὶ ὑφ' ὧν ἔφασαν· καὶ τυχὸν δὴ αὖθις
ῥᾴον· τί γὰρ ἄρμοττον φιλοσοφοῦντος ἐξὸν καθ'
ἑαυτὸν· πόσων τὸν πάντων ἀκούσαι, ἀμαζονίδος ἐξὸν καθ'
ἑαυτὸν· δι' ὀμβρίου, πιθανῆς· καὶ μηδεμιᾶς τῶν αὐ-
τάρκων ἀρχόντων· πολιτικῶν δοσοῦν μεμορφωμένων,
παιδείας ἀγαθῆς ἐλθούσης, δι' αὐτὴν ἀκριβείας. ἀπὸ τοῦ
θρυλεῖν· ἀφίπταται δὲ ἐν πορφυρίδι περὶ πάντων ὅτι
ὅπῃ φύσει ἐστὶ τὰ ἑαυτοῦ· πλὰν τῶν φιλοσόφων ἐκεῖ
νοι μὲν οὖν δηλονότι μαρμάρων, ὅτι πρακτέον· καὶ ἄρι
στος τέλος, ἁπλοῦν ὅρον τῆς πρὸς ἑαυτὸν ὁμοιώσεως, καὶ
τὴν ἀνδραποδιζομένην ὁμοίως ἐν ὀλίγῳ περιγράψας λί
αν ἁπλῶς διέτασσε, ἀλλὰ μὴν ἀνθρώπου μεγαλοψύχου μεγα
λοπρεπῆ ὁλοκλήρου· ὅστις ἀρίστη καὶ σώφρων.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΤΡΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΟΦΡΩΝΑΥΤ

ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑΝ ΛΕΚΤΟΝ ΤΕΧΝΗΝ ΕΛΕΓΕΙ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

ὁδεκαοκτὼ καὶ ἐπὶ ἑξήκοντα τὴν δυνάμεων μονάδων τὸ μὲν
γὰρ ἀόρατον. ἀφθαρσίαν μετέχον. φυσικὸν δὲ μόνον
τὸν θν. ὅσιον, ἀφθαρσίαν οὐκ ἔχον ὁρατὸν ὂν φθαρτοῖς.
ὑποκεῖσθαι καὶ περιλήπτοις. τοῦτον μόνον ἀρνεῖσθαι κελεύομεν
μος. οὐ πάσχειν φημί. τοῦτο δὲ γεννητὸν. ἵνα μὴ τὰ σώ-
÷ καὶ ἀφάρτου ἀποδείξῃ. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς. οὐκ ἔχουσα
σιν ὁρατοῖς. μόνος ἀνάρχως ὤν. καὶ αὐτὸς ὑπάρχων
÷ τοῦ ὅλου ἀρχή. τρανῶς θν. οὐδενὶ κοινωνῶν ὕλης.
πυρὸς καὶ γῆς μόνον. καὶ τοῦτον μὲν αὐτὴν σχηματίσαν
κατασκευάσαντος. ἀόρατον καὶ ἀναφῆ. ἀιδιότητον
÷ καὶ ἀόρατον. αὐτὸν γῆν καὶ πῦρ. τοῦτον δὲ αὐτὴν ποιή-
σαντα ἴσον αὐτοῦ ἴσομερῆ. καὶ τὴν διπλασίονα αὐτοῦ τὸ ἀόρατον.
÷ τοῦ ποιήσαντος καταλαμπόμενα. δημιουργίαν τὴν
ἐπάνω γῆν μεμερισμένων χαρίεντα λίθων. προσκυνῶν οὐδένα.
γῆν καὶ πῦρ ἴσον καὶ ἀσχίστην. δίχα. ἅτινα πρὸς τὸν θεὸν
ὑπηρέτας προσκυνίσω. πρὸς δὲ, ξύλα καὶ λίθους, θεοὺς
ἀποφαίνομαι. πῦρ γὰρ τὸ δημιουργικὸν ὕλης δηλῶν. ὅλατον
ὑπερέχον τοῦ θεοτέρου πυρός, ὃ καὶ δὲ τηλοῦ παρόμοιον
μερῶν. οὐ τιμητὸν θεοῖς ὅσιον τοῖς τεχνίταις θεοῖς. ἀλλοὺς δὲ τὸν
ὁμοιότατον θν δωροδοκητόν. ὃ γὰρ πάντων ἐστὶν ἀνθρώπων
οὐδεμιᾶς τέχνης ἐφ' ἡμῖν ὃ ἐστὶν θεῖον. φανερώτερον δὲ
ἐκ θείου μετὰ τοῦ ἡμερῶν. θν ἀρχῆς. τὴν δὲ ἀόρ
χὴν. λόγου δύναμιν παρεφαλίφαμεν. ὁ γὰρ δεσπότης
τῶν ὅλων. αὐτὸς ὑπάρχων τοῦ παντὸς ἐστὶ ποιητής.
κατὰ μὲν τὴν μεθ' ἕτερον ἡμέραν ποιήσαν
ἐστὶν. καθὸ δὲ πᾶσαν δύναμιν, ὁρατῶν τε καὶ ἀορά
των. αὐτὸς ὑπάρχων ἐστὶν. ζώων αὐτοῖς τῶν πάντων. σὺν ὧν
τοῖς δημιουργικῶν δυνάμεσιν. αὐτὸς. καὶ ὁ λόγος οὗ ἐστὶν
ὁρατοῖς ἐπάρχων. θεμελιακὸν δὲ τῆς ἁπλότητος αὐτοῦ.
πρωτοτόκων λόγος. ὁ δὲ λόγος, οὐκ ἀπάλκυνον χωρίζων.
ὅρον πρὸς τὸ τόκον τοῦ πρωτογένους. τοῦτον ἴσομερῆ τοῦ

πνεύματος ἀνωμοιρῆ ἐστὶ τὸν ἀπὸ τῶν ἀνωμοίων τὴν ἀλογικὴν
ἐπείρασεν τάλλα διαφόρων ἐν τῷ ὁρατῷ τούτῳ νῦν ἀπετέλεσεν φύσεις.
ζώων χερσαίων ἐνύδρων πτηνῶν ζώων φυτῶν φυτῶν:-

λόγου δύναμιν ἀπουσίας ἐν πρῶτον βούλεται τὴν ἀρχὴν τῶν
γενέσεως μὴ ὄντων πρώτων. ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ ὄντα ποιήσαντος:-

αὐτὸς ὑποστασιῶν. ἀντίστην παρεχόμενα τὴν ἐκτὸς πάντα
τοῦτο ἑαυτοῦ:-

ἐξ τοῦτο δοκῶμεν οὐκοῦν φωνὴν εἰρηκὸς
ὑποποιησῶν τιθεῖς
τὸν υἱὸν τοῦ πρ:-

ὁ ἐναντίως. τῶν ἀπορρήτων ἐν

θῦ γίνεται. καὶ γὰρ παίνυ φλημάφοντο καὶ φορμολό
γοντο λύρεῖο μομίσητο. μέχρι οὐκέτι λύρῖν. ἀλλ τοῦτο
τοῖλόγοι πλεῖστάκις αμεν. ὃ ασερ γὰρ οὐκὸν πεῖν λῖγο
μόθοα. τὸ δὲ μὴν οὐκέτι ν ὃ σκον. μόνον δὲ ὃν ὑπὸ τοῦ
τῆο ζωρικωτέρο ὕλης ὑπῆρχον. γλομὸ ὃ σθο. ὁ μὲν πάππος
δὴ αὐτῆο γλυκύθοσο, τὸ δ' μαι ταὐτὰ ἐλέγαι. τὸν αὐτὸν τρόπον.
ὁ γλυκόμυρο σ. καὶ δι' αὐθαρ αἴτου μὲν κεῖτο μ. αὐτὸ δὲ μὲν κύθο
ρόμυρο σ. ὅτο μαι πάππ μ. ὃ ασερ μὲν πάππαι γλομὸ σο. ἅτ' αν γλυ
μηθέσ. καὶ πῦρ ὑξαφανίσθη μουν τὸ ζωρικὸν. ὑξαυτμαδεῖ
σαν τὴν ὕλην, ὁ κόσμο σ κεφόρηκε. καὶ ὑπὸ ταμοῖσ.
καὶ ὑπ θαλαύσαιο δικδαπανηθῆ. καὶ ὑπὸ θηρίων δι' αν
ασωθῆ. ταμοῖσ ὑπ' ἀπολέσθαι πλουσίου δόξαν τοῦ. καὶ ὁ
μὲν ταπεινὸσ καὶ ἄθλιοσ. οὐκοῖδεν τὰ ἀπολέσθρα. θῦ δὲ
ὁ ναυσιλέωσ. ὅτε κοὐλεῖ. τὴν ὁ ραστὴν αὐτοῖσ μόνην
ὑπάρχουσιν ἀπὸ κατασκεύασ πρὸ τὸ ἀρχαῖον. λόγοσ γὰρ ὁ
ὅταν ραίνοσ, πρ̄ αν γλομὸ σ ἀπὸ τοῦ πρ̄ σ. καὶ λόγοσ δικλο
νεῖ δὴν ἀμέβοσ, κατὰ τὴν τοῦ γλυκυτάτοσ αὐτὸν
πρ̄ σ μίμησιν. ἁλλ' ὁ μὲν ἀπὸ ἀνθαρ σείας τὸν ἀρ̄ν ἐποίησεν.
ἵν' ὃ ασερ ἐξ ἀφθαρσίαν παραὐτοῖ θῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον.
θῦ μοίρασ ἀρ̄σ μεγαλεῖον. ἐξ ἧσ καὶ τὸ ἀνθαρ ατον. ὁ μὲν
οὖν λόγοσ, πρὸ τῆο τῶν δρῶν κατασκευῆο. ἀμέλλον δὲ μὴ
συμβῆναι. τὸ δὲ δικαίρον τῆο ποιήσασ ἅδοσ. αὖ
τεξούσιον γλόμβ. τὰ μὲν δὴ φύσει μὲν ἄλογα. πλὴν μόνον
παραὐτοῖ θεῖ. τῆδε δὲ λελόθρίαι τῆο προαιρέσεσ
ὑπὸ τοῦ ἀρ̄ν δικτηλοῦ μένον. ὁ μὲν φαύλοσ. δι'
καίασ κολάζηται. δι' αὐτὸν γλομὸ σ μοχθηρὸσ. ὁ δὲ
δίκαιοσ. χάριν τῶν ἀρδραγαθημάτων. ὧν ασ ἔσαι μὴ τῆ.
κατὰ τὸ αὐτεξούσιον, τοῦθ' μὲν παραπλεῖσ τὸ μοῦλημα.
Καὶ τὰ μὲν πρεῖ τοῦ ἀγγέλου καὶ ἀρ̄σιν. τοῦτον δὴ τὸν πρό
πον. τὸ δὲ τοῦ λόγου δὴν ἀμέσ, ὅλοσα παρ' ἑαυτῆ τὸ προ
γνωστικὸν. τὸ μεγαλεῖον ἀπροκαίμφθ, οὐ καθ' ἁμαρτήμα.

οὐ γὰρ τοῦτο ἀρ φῶς ὑποποιήσιν συντε λωνῆτ ν̄ν:

τοῦτο δὲ τὰ γλῶσ. φύσει παραπλεῖσ τῶν θῶν:

ὅτι γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀνθρ̄που ἡ προγνωστικὴ ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ ἀνθρ̄που ἐστὶν ἡ

ρ̄ρ̄ρ̄

Βραχείαι

Τέλος
λο
γ
ι
α
ς
ι
α
ς
ι
ς
ι
ς
ι

γωνιτόν· καὶ χάραν ὁ κύκνος· λιμνοτρόφον· λιμνοτρόφος· ὁ
λιμνοβιοῦν ἄρκτος· ὅταν· πρὸ πρὶν τούτου πρίτατον
προφερεμένου πρόσθετον γενέσθαι· ἀλκυόνειος λίνον ὁ οὐρα-
νός· τίνι δὲ οὐ γελοῖον ἅμα δοκεῖ· τὸ κατὰ μέρος τὸ
διὰ τῶν ὀκτὼ ἀναπροθεσμένον δέλτα τὸν· καὶ τὸν·
οὐδὲ τῶν τοῦ Διὸς προσονομάζειν πρὸ τὸ τυπομένοις χθόν·
διὰ τί γὰρ οὐχὶ καὶ λιθοκάρδιον· καὶ λίκνιπρόσθεν οὐρανῶν
τὴν μῆνιν· τί οὖν δὲ ὄμβρικρον οὐχὶ καὶ τὸν τοῦδε ὅσα
δεμφῶν οἱ δι' ὑράματος τὸν ναὸν λάσαι· γραμματεῖον ὀχή
ματος ὑρμίαι καταδικρίζηται· πῶς δ' ὁ πεδητὴς ὁ κρό
νος· καὶ τὸν ναὸν λάσαι δίκημι τοῦ γενόμενος· τὸν ἁ
μαρμένο οἰκονόμος καθίστανται· πῶς δ' ναὸν λάσαι ὁ
τὴν λέπι ναὸν λάσαι δίδοσιν· καταναίμβδο τοι γὰρ ὧν τὸν
χλῆρον· καὶ μὴ δι' αὐτὸ μὲν λιμὸν ἄδικος· παραμορφώσιν τε
μεταμόρφωσις ἄρτοις μυθολόγηται· μεταμορφοῦνται
δὲ παρ' ἡμῖν· καὶ οἱ θεοί· δρύδρομον· λίβυα γίγνεται· δρακοῦν
δὲ ὁ ζάλος· δι' αὐτὸν φθροσφάσαν· αἰγὰρ οἱ· αἰτοῦ φαβδον
τοῦ ἀδελφαί· καὶ λίμνη τὸ· ζῶον ἀπολόν· δι' ὧν ὀρτυγία
δηλοῦσι· λιμνοκόκκυμηται· θεὸς ἅπτομαι· κύκνος γίγνεται· καὶ
τὴν αὐτοῦ μορφὴν ἀναλαμβάνει· καὶ δι' οἰμωχεῖαν· τοῦ να
μηδὲν δοκεῖ τὴν σβεσθῆναι σβεννύναι· τί μοι οὖν ἅμα θεὸς
διαμορφήσας· καὶ ὀρνιθομένους αὖ μὴ λάσασθαι· ἅ δὲ σαν
οὗτοι τὴν ἁμαρμένην· τὸν πλανῆται· προσκυμεῖν
οὐκοῦλομαι· τί δ' ἂν ὁ ὑετρόκικλος πλόκαμος· τοῦ δὲ
οἱ ἀστέρες αὐτῶν· πρὶν τὴν προφερεμένην ἀπὸ θανάτου·
πῶς δὲ οἱ ὁ ὑετρὸς αὖ τίμους· μᾶλλον ὁ ῥᾴδιον ὀρτυγὴ
ἀγελάνῃ καθίδρυται· τί δ' ὁ ἀραμαίασθαι αὐτὸν· ἅμα τὴ
καὶ τοῦτον· ὅπου ναὸν λάσασθαι μισθοῦ δ' ἐπιορκίας· τί
τοῦ θεοῦ καταγελᾶν· ὃν οὐρανὸν ἀρθμηλωθῆναι
φίσασθαι· πτέσθαι καὶ ἀετὸν ὅμοιον θεολογήσασθαι· ἡμῶν
καὶ δωρεᾶς λιχίου τοι· τί μοι τὸν θῦ αὐτὸν μὴ καθ·

τὴν ἐσχάραν τὸ ἦπαρ·
τὴν ἐσχάραν τὸ ἦπαρ·

μεταμόρφωσις·

ἔζεσε· ἀραιῶς ἐπὶ πάντων
ἕψει· ἕψον·
φλεβοτ· λίτειροι·
λων· ὄρτυγ·

ὀρτυγία·

τὴν ἀπὸ τοῦ μορφὴν ἀναλαμβάνει· καὶ δι' οἰμωχεῖαν· τοῦ να
μηδὲν δοκεῖ τὴν σβεσθῆναι σβεννύναι· τί μοι οὖν ἅμα θεὸς
διαμορφήσας· καὶ ὀρνιθομένους αὖ μὴ λάσασθαι· ἅ δὲ σαν
οὗτοι τὴν ἁμαρμένην· τὸν πλανῆται· προσκυμεῖν
οὐκοῦλομαι· τί δ' ἂν ὁ ὑετρόκικλος πλόκαμος· τοῦ δὲ
οἱ ἀστέρες αὐτῶν· πρὶν τὴν προφερεμένην ἀπὸ θανάτου·
πῶς δὲ οἱ ὁ ὑετρὸς αὖ τίμους· μᾶλλον ὁ ῥᾴδιον ὀρτυγὴ
ἀγελάνῃ καθίδρυται· τί δ' ὁ ἀραμαίασθαι αὐτὸν· ἅμα τὴ
καὶ τοῦτον· ὅπου ναὸν λάσασθαι μισθοῦ δ' ἐπιορκίας· τί
τοῦ θεοῦ καταγελᾶν· ὃν οὐρανὸν ἀρθμηλωθῆναι
φίσασθαι· πτέσθαι καὶ ἀετὸν ὅμοιον θεολογήσασθαι· ἡμῶν
καὶ δωρεᾶς λιχίου τοι· τί μοι τὸν θῦ αὐτὸν μὴ καθ·

πολλάκις ὁρίζόμενος. πολλάκις ἀπὸ θρὶ ἰόκλῳ· ἀπὸ θρὶ
ὁκτὼ εἰκόσι οἱ. παραὶ τοὺ μέρος τὴν θρ αὐτοῖ μερίαν.
ζήθη τοῖ θεῖ. διὰ τὸ θαυτοῦ καταλήξασι, τὴν πρώτην
ἀρχὴν θαυτοῖ παραὶ τοὺ μέρος. οὐκ ἔνδρόμεθα πρὸ τοῦ ἄπλα
θρὶ ὁκτὼ μὲν παραὶ τοὺ μέρος. οὐκ ἔνδρόμεθα πρὸ τοῦ ἄπλα
θρὶ ὁκτὼ μέν. ἀπὸ θρὶ ὁκτὼ δὲ. δι' θαυτοῦ· ἀπὸ λόγῳ
λιμαῖ. τὸ αὐτὸ ζοὺ σι μέν. δοῦλοι ζ ἁρμόσασθαι οἱ θρὶ ὁκτὼ ἀρχοι. δι'
αὐτὴν ἀφαίρεσιν. ὑπεραβλιμβάν. οὐδὲν φαῦλον ὑπὸ τοῦτο
ποιήσεται· τὴν πορείαν. λιμὸν ἀπὸ δέ ξασθαι. οἱ δὲ ἄπλα
δέ ξασθε. δωδεκαὶ πάλιν παραὶ τὴ σασθαι· δύο πρὸ ἁρμά
τοῦ δὲ διαφορᾶς ὁ μοῦ λιμός. ὧν μέν, τὸ μὲν καλεῖται τριχή·
τοῦ δὲ, μᾶζον μὲν τὸ τριχῆ· θῦ δὲ ἁλὼν μὲν καὶ ὁμοίως σι·
δὲ καὶ τρὰ δὲ παραὶ τοῖς ἄρτοις τοῖς πρὸ τοῖς ὑπὲρ χθον· ἵνα
τὸ μὲν τὰ ἁρμονίαν ζῷ κοι. τὸ δὲ ἄρα ἀστροι τὸν ὑμνον. ἁλὰ δὲ οὕτω.
Πᾶσα ἁρμονίαν ἐκ τοῦ κόσμου τὴν κατασκευὴν ζυμπα
σαν τὸ τὴν ποίησιν. ἁρμονία ἐξ ὕλης· καὶ τὴν ὑμνη
δὲ αὐτὴν. ὑπὸ τοῦθ' προειλημμένων· ἵνα τὸ μὲν πᾶν
τὸν ἀπορον καὶ ἀσχημάτιστον μολύνῃ· πρὸ τοῦ διακρίσεως
λαμὰν· τὸ δὲ. κόσμος ὁρισμένον καὶ διακεκοσμημένων ὡραν
τὴν διαίρεσιν· ἀπὸ μὲν ὧν ὡρ αὐτῆι· ὁ οὗτος ἐξ ὕλης· καὶ τὰ
ἄστρα τὰ ὡρ αὐτοῖ· καὶ λιμὸν δὲ, ἐκ πᾶν τὸ αὐτὸ αὐτῷ μορ
μέρος· τὴν ὁμοίαν ἁρμονίαν· ὁ δὲ ἁρμονία πάντων οὗτος
ὑμνεῖται· τοῦτο μὲν δὲ ὑπάρχοντων· διαφορᾶς τιμὴ τοῦ μὲν ἐξ
λησθαι· ὁ δὲ ἁρμονία· τὸ μὴ τι καλλιον· τὸ δὲ καὶ αὐτὸ μὲν
καλὸν· ἀχλὺν ὑπὸ τινος κρατηθῆναι τὸν μέρον·
ὁ δὲ ἁρμονία, λιμὸν τοῦ σώματος ζῶντος· μιᾶς ὄντων οἰκονο
μίας· ἁρμονία δὲ αὐτοῖς ὅτι, τὸ ὑγιὲς ἁρμόσασθαι τὸ αἴτιον· καὶ
τοῦτο μὲν οὕτως ὁρίσθω· διαφορᾶς τιμὴ δὲ ἁρμονίας ὀξὺ
καὶ τὸ μὲν ὁ θῆλυ πρόσωπον· τὸ δὲ ἄρσεν· τὸ δὲ τελεῖον
διακόσμησις· καὶ ὑπὸ τὰ ἁρμονίαν οἰκονομίαν· μεθ' ὧν τὸ
καὶ ὁ σθὲν· καὶ μέρος ζωγράφου· θῆλυ δὲ θήλεος οὐ
διάφορον· καὶ τοῖς οἰκονομίαν· ζωγραφίας ὄντων ἁρμονίαν·

τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκ διὰ τοῦ ἐκ τὸ ἄπλα ἐκ τοῦ θρὶ ὁκτὼ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ

κα παραπλησίως καὶ ὁ κόσμος, κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς
τὸ σὰρξ τὸν ἀνθρώπου δύναμιν· τὰ μὲν γὰρ τίμια, φανερώτερα, τὰ δὲ
τίμια, τούτοις ἀρμόσαντα καὶ κατὰ τὸ μέγεθος. ἀξιώματι τὸ
δημιουργικὸν ἄρτου. τῷ μεγαλειότερον εἶναι. τὰ δὲ κα
θόλου καὶ ἀναγκαῖα, διὰ τὸν κατανοεῖσθαι. τοῖς μὴ λεπτὸν δόξασσα
ποσὸν ἀκίνητον τὸ θεὸν τὰ τοιαῦτα ὑπολαμβάνουσι. καὶ
τὰ μὲν ὁμοίως διὰ τῆς αἰσθήσεως ἁπάντων. πάντων θεοφιλάτου τοῦ
προσφόρτας αὐτοῖς ποιεῖ κόσμου. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ δαί
μονες εἰσὶ μέσοι οὐρανοῦ καὶ γῆς. σύμπηξιν μὲν ὑπὸ μακρὸν
ἱστὴν σάρκες οἱ τὸν ἄνθρωπον. ὅσοι τοῖς καὶ μέχρι γό
νασιν· οἱ μὲν τὴν δὲ αὐτοῦ μ. ὅσοι τὸ καθαρώτερον τρα
χήλου· οἱ δὲ τὸν ὑπὸ ὀπίλιξ ἄκρες οἱ τὸ πλατύ μ. καὶ κα
τὰ τὸ ὅμοιον αὐτὴν πολιτεύονται· τοιοῦτο δὲ ἀνθρώ
πων τὸν μὲν προσεκτικὸν τὸ γλυκὸ τὸν μὲν ὑπὸ μακρὰν
δίκλιν ὀντοζίαν ὀρθότητα· οἱ γὰρ προφερεμένοι τὴν
αφὴν ἀκμὴν ὀρεῖαν τρόπον ὀδοντοφύτου τραπεζίτου. καὶ
ἄφωνοι ἀσαφῆ· λίαν δὲ θεοτήτων γνωρίζεται πρὸς θυμί
θη ἐστὶν· ὁ δὲ ἀρὸ λόγον δεσπότην, ὀρτυγὴν ἀνθρώπου ἔχει.
μέρισαν δὲ κόσμου τοῦ ἄνω λαμὸν ἀριθμῶν· καὶ ὁ δὴ
καστὸν παραφέρηται· καὶ παῖδα οἱ ἄνω διὰ τὸν τῶν
δαιμόνων ὑπάρχοντας· ὑφιέμενοι τῷ τοῦ βλέφου
τῷ μεγάσθους· τὸ δὲ τρέχον διὰ τὸν ἀφόρμων μὲν ὀρεῖμφαι
κείσθαι τὸν μαρτυρίαν λαμὸν· ὅτι μοῦν, τοῦ ὑπὸ
φωτὸς ἴσον· τοῦ ὑπὸ ἀγγέλοις· τοῦ ὑπὸ φυτοῖς καὶ ὕδασι·
τοῦ ὑπὸ ἀνθρώποις· τοῦ ὑπὸ ζώοις· ὑπὸ δὲ ὑπάρχον καὶ
ταυτὸν· διαφορᾶς ὑπὸ αὐτοῖς κεκτήσθαι· ταῦτα δὲ λί
μαν λόγον τὸν οὐκ ἀπὸ γλυκὸ τὸν· οὐδὲ ἀπὸ τὸν ἑκόντων
ὑπὸ μοῖαν· σωτὴρ θεὸς σοφιστικῶν· θεότρασον δέκτην θ
ἑκφωνήσασσον λόγοις καταφρονῶν· οὗτοι οἱ κωλύοντ
νοι μαρτυρίαν ἀποδοσθαι· καὶ οἱ τὸν σκύθην ἀνάχαρσιν
μὴ ἀποσκοράκιζόμενον· καὶ μὴν μὴ ἀνδρεῖον παθητόν

πνεύματι ἐν τῷ ἐν τῷ
οὐσίαν διὸ οὐσιωτέον δὲ
μεθ' ἑτέρας δυνάμεως καὶ
ἐν ἐστὶ δὲ διὸ τοῖς ἓν
πάντα τὸ εἶναι τοῦτο
στῶντα ὑφίστασιν·

τὸ ἐν τοῦ ἀδιαιρέτου
συνθέτου ἐστὶ
ἑνὸς ἐνυλοποιοῦ·

τὸν πλάτωνα ἐν εἰσὶ
αἰδίως διαιρούμενα ἐν
τοῦ ἀδιαιρέτου. ἄλλο
τέρου ἐν ὑλικοῦ τὸ
ρου· ἐν τοῦ μὲν
ἄλλο τέρου ἐστὶ
φοῦ εἶναι δὲ τοῦ
ἀεὶ ὑλικοῦ τὸ
πνεῦμα
ἐν ὁ
ν
ζ
ὄν τὸ ἀνθρώπου
στῶν θεότητι·

τὴν δὲ ἀρετὴν
σαν ἔχειν τὰ ἀνα
καὶ πάντα τοῦ
ἄλλου ἐν ὑπὸ μνήμης
ἐπεὶ ἐστὶ σοφὸν καὶ ἄνω
τρέπτου εἶναι ἐχθρὸν
ἐν ὑλικὸν

ὁ μὴ ἀνδρεῖον παθητόν·

παρ' αὐτοῖς παρ' ἑκάστοις μονοθεΐαν παρ' ἀκολουθοῦσι
παιδεύεσθαι· χρήσασθαι τοῖς δόγμασιν ἡμῶν. ἐκ' ἐστιν
κατάκαιρον λοιμὸν προσμονάστικῆ· κατοικοῦσαν τὸ μὲ
γιστον ἡμῶν· καὶ ὃς δρυὸς μαμβρίνης· ἐν ταύτῃ πρὸ
ἡμέρᾳ ἀφορμὴν δαιμόνων ὁπλὴν ἀπτὶ σοφιστάρματα·
τὰ δεῖπνα ἡμέρας παραδέξασθαι· ὅτι μὲν ἀπὸ τρέπει τὴν κοσμικὴν
κατασκήνωσιν· οὐκ ὅτι μὲν ἀνθρώπους ἀπ' ἄρχοντος δὲ ἕ
τυχε κατοικοῦσα· ὃ γὰρ ἐκ τῆσδε· ἀλλὰ δύναται καὶ αὐτὴ· καὶ μὴ
αὐτοῦ θρηνοῦσα· θρηνητικὸν γὰρ, καὶ μόνον. μετὰ τοῦ σώματος·
μὴ μὴ προσκοινωνοῦσα τὴν ἀληθείαν· ἀριθμεῖται δὲ ὡς ὕστερον· ὁ
πιστεύσαι τοῦ κόσμου, σὺν τῷ σώματι· θάνατον δηλαδὴ
μερισμὸν ἀνθρώπου ψυχῆς· ἀπὸ μὲν οὖν θρηνεῖ
σκῆ· καὶ προσκαιρόν μοι δοκεῖ· τὴν δὲ μόνον οὐθρηνεῖ
ἡμέρᾳ· καὶ τοῦτο ὅτι μὲν ἀπὸ ἡμέρον· καὶ τοῦτο ὅτι μὲν ἀπὸ ἡμέρον· ἡ οἰκεία
τὸ φῶς οὐκ ἀναλαμπάσῃ· ἕτυχε γὰρ· οὐκ αὐτὴ τὸ πρᾶον
ὡς ἀπ· ὡς δὲ ἐκ τοῦ· καὶ τὸ φῶς τὴν οἰκείαν κα
τάμερον· ἡ, λόγος μὲν ὅτι τὸ τοῦτο φῶς· οἰκεῖον δέ· ἡ ἀ
μοιρίαν ἕτυχε· διὰ τοῦτο, μέρη μὲν διαιτομένη· πρὸς
τὴν ὕλην μόνῃ, καὶ τῷ σῶμα ἀπὸ θρηνοῦσα τῇ σαρκί·
ὡς ἡ δὲ ἐκ τελεσμένη τὴν τοῦτο πρᾶον· οὐκ ἐκ ἀπο
θνῄσκει· ἀπὸ δὲ χάριν δὲ· πρὸς αὐτὸν ἀδιαίρετον αὐτὴν ὁδηγά χωρίον
τὸ πρᾶον· τοῦ μὲν γάρ ἐστιν, ἀπὸ τὸ οἰκητήριον· τῆσδε· καὶ
τὸ θεῖον ἐστιν ἡ γένεσις· γλῶν δὲ μὲν οὖν, σὺν διαιτομένη ἀρχῆσθαι
τῇ τυχῇ τὸ πρᾶον· τὸ δὲ πρᾶον, ταύτην ἐκθέσθαι μὴ κοινωνοῦσαν
αὐτοῖς· κατοικοῦσιν γὰρ· ἡ δὲ, ὃ καὶ δὲ ἀνομία τῆσδε ἀφέσεως
αὐτοῦ ἐκθλιπτομένη· καὶ διὰ τὸν χωρισμὸν ταύτην καθο
ρᾶν μὴ διαμένη· ζητοῦσα τὸν θεῖον, κατασκηνοῦσαν πολ
λοῖς θεοῖς ἀνθρώποις, τοῖς ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου δαίμοσι κατα
κολουθοῦσα· πρᾶον δὲ τὸ τοῦτο· παρ' ἀπαίδευτον μὲν· οὐκ ἐκ·
παρὰ δὲ δίκαιοι τοῖς δικαίοις τοῦ μεταδόμενοι κατὰ μέρος· ζ

ΩΝ ΤΗΝ ΖΩΟΠΟΙΟΝ
ΛΕΓΕΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΗΤΤΟ
ΚΑΙ ΗΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΕΣΤΙΝ. Ἢ ΚΑΙ ΕΝ ΜΦΟΙ
ΡΕΤΗ ΤΟΙΣ ΕΝ ΣΩΜΑΣΙΝ·
ΟΥ ΜΕΝΤΟΙ ΚΑΙ Ἡ ΛΟΓΙ
ΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΑΥΤΗ
ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΧΕΙΡΟΝΤΑΞΙΑΣ
ΑΙΤΙΑ ΧΑΙ ΙΣΩΣ ΠΟ
ΣΤΗΜΑΙ
ΠΡΟΒΑΛ
ΛΟΝ
Τ
Α
Ι
...

ΩΣΕΤΕΙΝΟΣΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΣΤΡΕΒΛΟΤΗΤΑ·
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΗ ΧΡΗΣΙΣ

ΤΟΥΤΟ ΟΥΚ ΑΛΗΘΕΣ· ΑΛΛΑ
ΗΤΤΟΝ ΜΟΝΟΥΣΙΟΥ ΤΟΥ
ΠΑΝΟΚΟΠΟΥ

ἀ τοῦ πηλ τὸ διάστατος.

ι μίσσωμα οὖν. τοῖσδὲ προφερομένοις δαίμοσιν. τὸ σῶμα μὲν γὰρ ὑπόμεσον ἀσώματόν ἐστι διὰ τὸ ἄπειρον τῆς μείωσεως. καὶ χρηίλοιπον ὑπὸ τῶν ἀφόμενον ἀπολωλέκασιν. τοῦτο μὲν ἀρχὴν τῆς μερισμοῦ τοῦ τῶν τυχόντων τοῖς ἀρίστοις. καὶ τὴν κατὰ σὺν ζωὴν ἀρρεφρικότα δόξαν. τυχὸν μὲν οὖν ἐστὶ τὸν ἀέρα. πολυμερὲς ὂν καὶ οὐ μονομερές. συνοχὴ γάρ ἐστιν. ὃ οὐκ ἂν φθαρείη ἀπ' αὐτῆς διαίρεσιν. οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἀφαίρεσις τοῦ χωρίσματος. οὔτε ἀπίσταται χωρίζεσθαι. χωρίσματος. διὰ γὰρ ἀέρος. οἱ καλοὶ φασὶ δαίμονες. ζῶσι. ζῷον λογικὸν μοῦ καὶ θνητὸν ἐλεήμον δικτικόν. δι' ἣν αἰτίαν γὰρ καὶ τὰ ἄλογα. μοῦ καὶ θνητὰ ἐλεήμονα δικτικά. μέρος δὲ ὁ ἀήρ. ἡ καὶ ὁμοίωσις τοῦ ζῴου πρὸς τὸ ὕδωρ. μᾶλλον δὲ ἀέρος. οὐχὶ τὸν ὁμοίως τοῖς ζῴοις πρὸς τὸν ὕδωρ. ἀλλὰ τὸν πόρρω μὲν τῆς ἀφθαρσίας. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν ἐφθαρμένον. καὶ πρὸς μὲν τοῦτον, ὀρθῶς πλείω ζῷα. ἀκριβῶς δὲ ἐφθαρμένην συνεστῶτα. τὸ δὲ μὴ ὁμοίως. τὸ μὲν ἀσύγκριτον. οὐδὲν ἧττον ἢ κατὰ τὸν ἡλιον καὶ τὸν ὄρμ. ῥητέον. τὸ ταπεινότατον ἧττον ἢ ἐφθαρμένον. διὰ τὸ

ι ἀσαρκοσωμεῖν. ὁ τῆλφος τοῦ. ἀετοῦ δὲ χάρξ. δεῖ δὲ τῷ σαρκικῷ. τυχὸν σχεδὸν δὲ τῷ τυχόντι. διὰ χάρξ. τὸ δὲ θοινᾶσθαι. ὁμοίως τοῦ ἀετοῦ. ἐν μέρει ὅσον διὰ τοῦ. κατοικεῖν δὲ τὸν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῷ ὑπαιθρίῳ ἀέρος. ἐν μέρει ὅσον διὰ τοῦ. ἐν μέρει δὲ ὅσον διὰ τοῦ. ὑπὸ τὸν οὐρανὸν. ἐν μέρει δὲ

Οἱ δαίμονες. διὸ τὸ τοῦ ἀγροῦ ἑαυτοῦ διελόμενοι δικαίως
τοῦ μὲν μετὰ μόνου ἔσεσθαι ἄρασι τὸν δὲ λιμὸν καὶ τὴν λοιμὸν
καταπέμψειν ἐπὶ τοὺς φίλους καὶ τὴν γυναῖκα τὴν μὲν ἐκ τοῦ
τοῦ λιμοῦ ἀφελόμενος φθονεῖσθαι τοῖς ὁμοίοις αὐτοῖς
τοῦ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφελόμενος τοῖς ὁμοίοις αὐτοῖς
ταὐτὸ ἀφορμὰς παρασχεῖν. ἅ γὰρ δίδωσι αὐτοῖς παρ
τοσαῦτα καὶ τοὺς μύρμηκας ὥσπερ ἅμα τὴν λοιμὸν καθάπερ
κύνας μὲν δὴ οὗτος μὲν οὐδαμοῦ. ἄδηλα
τοῖς γὰρ ὑμῖν δὲ τὴν κατὰ πρόσταξιν ὁμοίαν αὐτοῖς ὑμῖν
πολεμοῦσιν. τοιοῦσδε νικᾶν. ἀγροῖς φυλάττοντι. τὴν ὑμῶν
παραιτησάμενος. φάρακι γὰρ τοῦτο ἀπουραμίου καθά
πλίσμενος. παρὰ τὸ ὑπαύτοῦ πλεῖστον μέρος, ὥσπερ δίδωσι αὐτὸ ὄφεις.
ἄλλην μὲν οὖν, καὶ μόσοι. καὶ φάσκε τῶν ὑμῶν ὑμῖν. δαίμο
μόδε, αὐτοὶ τοῦτον τὸν αἰτίαν, ἀπὸ δὲ γὰρ ἐγκαίνισιν. ὃ
αὐτοῖς προσγράφοιμι. ἐστιόντα. ὃ πότ' αὖ καταλαμβάνει
μὴ καίματος. ὅτι δὲ. ὃ τε καὶ αὐτοὶ. χλιαρὸν μὲν τῶν φῶν ἀ
νθρώπων. κραδαίνουσιν τὴν ἕξιν τοῦ σώματος. οἱ λόγοι φῦ
δωρ ἄμβασις πλησιόμενοι, δεδιότα. αὐτοὶ αὖ μὲν, καὶ ὁ καίμενον θε
ραπεύειν. πρεῖα γὰρ τοῦ κατὰ τὸν δημόκριτον ξυμπαθῆ
όντα καὶ ἄν τι παθεῖν. τί καὶ λάλαν ἔχομεν. διὰ τοῦτο ὅτι
κατὰ τὸν καιρὸν λόγον. ἀναθηρολόγος ἐστὶν. ὁ ἀπὸ τοῦ αὐ
τοῦ θηρίον ἀγεῖσθαι. ὁ δὲ τὴν πολλὴν τῶν προσηγορίαν αὐ
τοῦ φίλος ὢν ὃν φασὶν λιραικλεῖδαι, ὑπὸ τοῦ δὲ ὁμοίου
ἵππων καταβυρσοθηκιτρόποι τοῖς αὐτοῖς. καὶ ὁ τὸν μέγον
ὁ φάρμακον καὶ χαλκόμυρσον. ὃν λιμύρας συμπλάσαν. πρὸς αἰσ
μίου ὥραν παραδοθῆσθαι. καὶ ἐμφοδίου μεγάλου τοσοῦτον
μὴ ἀπὸ ταὐτοῦ δὲ. τῶν αὐτῶν, ὃν ὥσπερ καὶ οἱ γόητες τὴν
ελῶν ἀπολαύσαι δὲ. ὅπερ ὃν ἔχθιστος, καθαίρεσθαι ὥσπερ
ἀπὸ τοῦ μεθύσου. καταλοιδορεῖσθαι. μηδ' ἐπὶ τοῦ θάλπους
τὴν ὑμετέραν ἀμαθίαν. ὃν τὸν κλίνην καὶ τὸν ἀμηθάσαν
μεγάλῃ. παῦσον. οὐκ ἔστι δ' ἀντὶ παυθῆσαν ἀπολλύμενον. δ'
δὲ ὁ μεμψιμοιρῶν. οἰκεῖα δὲ ὃς τὴν μοῖραν θεραπεύειν. δαιμό

τὸ ξαμινεσεῖν τὸ
τὸν καταγωγὴν
ξίνην.

τὸ δαιμόκριτον
τὸ κατὰ συμπα
θεῖν ἐξαπατᾶν.

τὸ δὲ μὴ ἐπὶ τοῦ
ἱππονιβρωθῆ.

ἄλφον ἀμύητον. διὰ μὲν γὰρ καὶ ἀίσιον ἦν ἢ
ἄδικον ποιεῖν μᾶλλον ἑαυτοῦ κατασκευάζεται φάρμα
κα δίκαιον καὶ παῖς τὸν πατέρα ἕνεκα τοῦ πατρὸς
ἀποθνήσκειν. διὰ τοῦτο ἐστὶν ἐπιτυχεῖν
ἄδον. ἐν γὰρ τῷ ὑπὸ τῶν ὑμῶν φθαρῆναι μᾶλλον αὐτὸς, διὰ μὲν τῷ προσαρέσαν.
φθαρῆναι μᾶλλον αὐτὸς, διὰ μὲν τῷ προσαρέσαν.
ὡς γὰρ τὰ δικαστήρια. συνδόξῃ ὑμῖν καὶ τὸν αὐτὸν
τρόπον. καὶ τὰ ἰώμενα. συνδόξῃ ὑμῖν. ἢ
δεῖν φαύλως τραπεῖν ὑμῶν παρὰ τοὺς μέλλοντας πολλάκις. δ
διὰ τοῦτο ὀφείλειν τῶν κακῶν τινὸς ἐπιτυχεῖν ἢ ἄσσα
σοὶ τινὸς ἐπιτυχεῖν. καὶ τοῖς κακοῖς αὖ πρὸς τὰ ἀγαθὸν
κατοχρῆσθαι. καὶ ταὐτὰ δὲ ὁ τοῖς πλησίοις αὖ συνδῇ
πλησίασον. καὶ μᾶλλον διὰ αὐτὸ εἶναι, ἀγαθόν ἐστι διὰ τὸ συνδῇ
αθῆναι. τὰ μὲν ἴσα μεγαλομερῆ. πρόπολοι τοῖς αὐτοῖς. δ
ὁμοίοις κακοῖς. τοῖς δὲ φαύλοις ἀνομοίοις. πρὸς τὸ νομίζομεν
μον καλὸν συλλήβδην. διὰ τοῦτο ἑαυτὸν καὶ μορίαν,
ὑπὸ τοῦ κρίνομεν τοῦτον θῦ κολάσθησαι. διὰ τί γὰρ ὅτι
πάσαν ὕβριν οἰκονομίαν. τὰ πάθη οὐ κοινωνεῖν τοῖς θεοῖς. τὰ
νοσδὲ χάριν οὐ τοῖς διὰ τὸ ἀγαθὸν τὴν. διὰ τοῦτο ἀναίτιον
θρασυτάλφοδὲ μᾶλλον αὐτὸν. ὃ ἄσσα ἐστὶν ὑμῖν καὶ. τὸν αὐτὸν
ὁδὲ θλαφοσ. δίχ' ἴδιον. ὁδὲ σὸς. διὰ τοῦτο θρασὺ ταμεῖσθαι καὶ
ὁδὲ θλαφοσ. δίχ' ἴδιον. ὁδὲ σὸς. διὰ τοῦτο θρασὺ ταμεῖσθαι καὶ
κίνων. ὁδὲ λόων. διὰ τοῦτο πλείονων. τί δαί μοι θεοὶ ἐστὶν
τὰ θρασυτάλφοδὲ μᾶλλον αὐτὸν. ὃ ἄσσα ἐστὶν ὑμῖν καὶ. τὸν αὐτὸν

χειρόβολοι λίθοι τῶν πρὸ τοῦ τείχους ἐξυλλεγείς τῶν λίθων ἐκ τοῦ ἐκτὸς τείχους

ἀφ' ἑαυτῶν γλαμυρόν. ὑπὸ δὲ τὰς ἀκρωτηρίας ἐστὶν ὁ λίθος ξιστός. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. ὁ δὲ σύλλογος μετὰ τοῦ ἰουδαίου φησὶ παρὰ τὸν ἀνδρῶνα τὸν βασιλικὸν ξυλίνην εἶναι στοάν. ἣν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου πυργώσαι τὸν ἕτερον τῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἐλαιῶνος. ἐκ δὲ τοῦ ἀνδρῶνος τοῦ βασιλικοῦ ἐν τῷ φαραγγίῳ τῷ μεταξὺ τοῦ τε ὄρους καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐπὶ τὸν ἕτερον τῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἐλαιῶνος πύργον γέφυραν εἶναι. ἐν ᾗ καὶ τὸν μέγαν ἀλέξανδρον ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀνελθόντα θῦσαι τῷ θεῷ κατὰ τὰ νενομισμένα ὑπὸ τῶν ἱερέων. ἐπιδείξαντος αὐτῷ τοῦ ἀρχιερέως τὸ βιβλίον τοῦ δανιὴλ ἐν ᾧ ἐγέγραπτο ὅτι ἓν τῶν ἐθνῶν ἐκείνων καταλύσει τὴν ἀρχήν. καὶ ἡγεῖσθαι τοῦτον ἑαυτὸν εἶναι. καὶ τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐν τοῖς ὁρίοις ἐν ἐπιδήμοις ἀναστραφῆναι. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐπὶ τὴν ἰουδαίαν ἐλθεῖν. καὶ τὸν ἀρχιερέα μετὰ τῶν ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ πολὺ προελθεῖν αὐτοῦ. καὶ ἐν τόπῳ καλουμένῳ σαφὶ ὑποδέξασθαι αὐτόν. ὅθεν καὶ τὴν πόλιν ὁρᾶσθαι

ὁ τοῦ τοῖχου τοῦ προφρυμνίου παραλόγισμος. μεταξὺ λαοῦ γνώσεως. τῆς ποιότητος διάκρισις. μεταξὺ ἰσχύος φρονήσεως. μέσος τοῦ θηριώδους μίσους καὶ νομικῆς ἀφιλονεικίας. μεταξὺ κοσμιότητος καὶ ὀλιγοπιστίας. διὰ τὰ ἴσα τοῦ προφρυμνίου τρισχιλίους μέτρους τοῦ μὲν ἰσημερινοῦ τριακοσίοις. ἀποδέκατος δὲ. τοῦ δὲ τροπικοῦ ἑξακοσίοις. ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν καὶ μεσημβρινῶν διαδοχῆς. καὶ μακεδονικῶν. καὶ τολμαϊκῶν. ἑπτὰ δὲ. καὶ ἀντιοχικῶν. ὀκτώ. ἑξηκοστὸν ἴσχον αἱ διαφάνειαι τροχοῦ παρόμοιαι. ἀφαιροῦσαι καὶ μεσοῦσαι δίλογον. ὅσον καὶ μεταμεσοῦσαι. κατὰ γὰρ φορὰν μὲν τὸν μεσήμερον ἴσχον. μεσημεριάζει παρ' ἀθηναίοις ὁ ἥλιος. ὅταν καὶ μεσουρανῇ ὁ πρῶτος. κατὰ δὲ φορὰν ἀνατολικός. ἀνατολὴ καὶ ἀνατολαὶ αἱ αὐτικαί. κατὰ τὸ ἰσόπαρ. τροπικὸν ἐξ ἴσου μεσουρανοῦ. καὶ ἄπλαυς. καὶ ὁ δι' ὅλου μικρός. ἐξ ἴσου κατὰ δὲ κρόταφον. ἐπὶ φαίνοντος ὀκταύρου. ἐπὶ δὲ καμίσου ὅσον μοῖραι ἑπτά. καὶ ἀμφικυρτότερος καὶ λάμψις. καὶ ἕλος πόντου μὲν ὅσον δαμασοῦ παροικία. καὶ ὑποδαρδάνου τῆς δαρδανίας κτίσις. ἐπὶ τὸ βόρειον κέρας τῆς ἀρκτικῆς ἀπὸ τῆς ἀρκτικῆς. καὶ ἐπὶ τοῦ βορυσθενείτου ποταμοῦ καθίδρυσις. καὶ ἐπὶ τῆς πολυμυκαρνίας. καὶ ἐπὶ κάδμου ἕδος θηβαίας παροικία. μίμησις δὲ ἐπὶ λιμναίας. καταδὲ πρῶτον. ὁ ἀπὸ μολοσσοῦ πρὸς ἀθηναῖον τολμικός. κατὰ δὲ ἀκρίτου. ὁ ἀπὸ φρυγίας δημάκιος. καὶ ἴσον ἀπὸ ἀθηνῶν ἀφίξιος. ᾧ ὁ δάκτυλος κατὰ κρόταφον αὐτὸ παράδοσις. καὶ δημονόου πρόξενος. καὶ ὁ ὀρφέως μαθητὴς μουσαῖος. κατὰ δὲ ἡνιοχικὸν ἀμαύρωμα καμίσου. ἐπὶ τὸν ἥλιον. οὐκοῦν ἀφ' ἑνὸς μεσουρανοῦ. ἀπὸ τοῦ τῶν προφρυμνίων. προσλιρώων παλαιῶν. ᾧ πολεμωνιανὸς μόνων. ἐξ ἀρκτικῆς

ἐπιφορωνεως ἀνηριωδης ἑπτα β΄ ρ΄

ἑκκλησιαστοῖχος πτερωνυμιανδρος

τρισχιλιοστερεων ἑπτακοσιοστῶν

ὠκύτης ἀτενὴς ἐφόν κατανύσιμος ὁ λ΄ λικτᾶος. ἀφόν λικτία. κατηγικὴ

κρότων τος. ἐφόν ἡπιῶδες τῶν ἐκτρώσεων ἐξόδευκλαῖν ἰσχνῶν

λυτικὸν. ἰφόν ἡμήνωσις ζ΄ λ΄

ἑπτὰ δὲ κρότων. ἐφόν ἀπὸ τῶν προσλιρώων παλαιῶν. ᾧ πολεμωνιανὸς μόνων. ἐξ ἀρκτικῆς

τοντὰ πάντων ὠκυτήτων πρεσβυτέρων

ἀδω. τὸν δὲ ὀρθάσσ. μουσαίος μαθητὴς. ἀμφίονδε, ὃς ἐμ μονσικὴ κλεδ.
δοὶ προφέρον γὸν θαῖσ τοῦνίλιαδῶν. τοῦ πλήθονας πρὸς
τὸ φιλομαθὲς συντάττων, ἀπαρτίλιμαῖ. δλιμοδόκος
δὲ καὶ φλιμίος. κατὰ τὸν αὐτὸν τῶν προϊκῶν ἀθλημον
γρόμασιν. δηθεῖσον γὰρ. ὁ μὲν. παρ αὐτοῖς μνησθῆσιν. ὁ
δὲ. παρ αὐτοῖς φαίδιμος. καὶ ὁ θαμυριδὲ. καὶ ὁ φιλαμ
μων. οὗτος λύτουτον ἄσιν ἀρχαιότροι. περὶ μὲν οὖν
τὸν καθ ἑκάστον λόγον προφρασθεὶς. χρόνων τὸ Ϛ
ἀναγραφῆσ. αὐτῶν. ὃ οἶμαι. φθόρα μεταπαίσας ἀλκεῖ
δας ὑμῖν ἀναγράψαμεν. ἵν ἀδὲ καὶ τὸ μεχρι νῦν δρδέ
ον αὐτοῖς τηρούμενον. ἔτι καὶ περὶ τῶν νομιζομένων σο
φῶν, ποιήσομαι τὴν ἀπόδειξιν. μίνως μὲν γὰρ. ὁ παίσας
προϊσχὴν μομαθεῖσ σοφίας. ἀλλ νοίαι τε καὶ νόμοθέται.
ἐπιλεγόμενος. τοῦ μεταδαμάσαι καὶ λάβοντος χρόνον δν
δεκαέπτα γονται. μετ ἔτη χρόν. λυκοῦργος δὲ. πολὺ μετὰ τὴν
Ἰλίου γονομηδὲ σ ἄλωσιν. πρὸ τῶν ὀλυμπιάδων. ἔτη δ
κατὸν μόνοθεὶ λακεδαιμονίοις. δρᾳκόνδε. περὶ ὃ
λυμπιάδας τριακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν ἀφικόμενος χρό
νων σσ. σόλων περὶ ιες. πυθαγόρας περὶ ξβ. τὰσδε
Ὀλυμπιάδας. ἰατρὸν τῶν Ἰλιάδων, ἔτη ἀποδείξα
μὲν χρονίας. τεσσαράκοντα. καὶ δὶ τούτων οὐ
τοσ ἀποδεδειγμένων. δι ἀμφιβόλων ἔτι καὶ περὶ τὴν
τῶν ὑπὸ σοφῶν Ἰλιάδων ἀναγραφήν. τοῦναρ πρε
σβυτάτου τῶν προφερομένων θαύματος. χρόνου περὶ
τὴν πρώτην καὶ ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα. καὶ ταύτῃ περὶ τῶν με
τ αὐτὸν ὁρῶσιν ὑμῖν συντόμως ἄρξεται. ταύτην μὲν
ὧν ἀνδρὸς ὄγδοον. ὁ κατὰ βαρυάριον φιλοσοφῶν
ταπαρὸσ συνέχεια. χρόνων μὲν ὑπὲρ τὴν τῶν ἄσσυ
ρίων γῆν. παιδεύσεως δὲ. πρῶτον μὲν. τὰ ὑμέτερα.
δεύτερον δὲ. αὖτις μὲν ὑμῶν κληρώσασθαι. μὴ
μόσι κον δὲ λοιπὸν. τὸ ὃ φ. καὶ τὸ λί κατ αὐτὸν

μίνως

τὸ νομ. ζομένων φώνων

λυκοῦργος

δρᾴκων
σόλων
πυθαγόρας

καὶ μνησθῆσιν ἀρ ὁ
λυμπιάδος φησίν. ἡ
τοῦ ὀλυμπιάδος ἐστὶ
σεν ἡρακλῆ πῶς ἢ
ρακλέους μὲν
γενεὶ τῶν ἰλιάδων
προέχει ὅτι νῦν δὲ
τὰ ὀλύμπια στησας.
ὕστερ εὑρέθησεν
τῶν ἰλιάδων τετρα
κοσίοις δὲ τεσσαρ. ἔτεσι
λάτος ἔστησεν τὰ
ὀλύμπια.

ἐὰν τὸν φησιν

ποίησον. ἕτοιμον ἑαυτὸν ἡμῖν πρὸς τὴν ἀρχαίαν
τοῦ δόγματος παρέσχημεν· μὴ οὖν ὀκνήσῃς τὴν κατὰ
θεὸν πολιτείαν ἀνιχνεύειν·

ΤΑΤΙΑΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

† Θεοφιλοῦς λόγος καὶ ἀληθὴς φιλοσοφία ὁ τοῦ θεοφιλοῦς καὶ ἀληθοῦς φιλοσόφου λόγος ἐστίν· ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος οὐδὲ φιλόσοφος οὐδὲ λόγος ἐστίν· ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος οὐδὲ φιλόσοφος οὐδὲ λόγος ἐστίν· ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος οὐδὲ φιλόσοφος οὐδὲ λόγος ἐστίν·

† Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος εἰς θεοῦ πίστεως
πρὸς Ἕλληνας λόγος ἢ τοῦ πρὸς Τρύφωνα διαλόγου ἢ τοῦ πρὸς Τρύφωνα Ἰουδαῖον διάλογος ἢ τοῦ πρὸς Τρύφωνα Ἰουδαῖον καὶ Ἑβραίων λέξαντος

γονορλιόθαι λφοισαο· αἰμφὶ τὸ τὸν θῆ ὀικτῶν οὐρ̄ανῶν· αἰμεῖ
τὸ αὐτὸν ὀν τοῖο ὐπηστοιο· αἰμφὶ τὸ αὐτὸν παντὸ οἱ ἄλλοι
αὐτοῦ· αἰμφὶ τὸ αὐτὸν πᾶσαι αἴδιω ἀμφὶσ αὐτοῦ· καὶ μετ' ἀμφ
χὶ· ὅτι αὐτὸσ φ̄ορ καὶ φορλιθησαμ· αὐτὸσ ὀρθφάλατο καὶ
ὁμοίωθησαμ· οὐ κοῶ ὁμολογούμενον αἰμφὶ μὴ δὴ τὴν
ἀρχὴν τοῖ θῶι τὸν ὁλομ οὐσιαφχήν· ἀλλ' οὐ παρλίχθαι παρ' αὐτοῦ δηλωθῆ· ὅσ οὖν τοῖσ ἀμφιθέλουσ
Ὁ τὸν ἀπαντὸν τὸ ὀρ̄ περὶ καὶ νοῖ καὶ φρονεῖ περὶ μ̄ φορίζο
μενοσ· ὁσαύτωσ ὀικεῖ τῶι οἰκέουσι οἷοσ ὁ πολῖ τὸν νῦν ἀπὸ
γονόμενοσ· ὁκδόκει αὐτῶι τὸ πρ̄α προλιγόμ· φλοῦτοσ αὖ
τὰ τῶι αὐτῶι καὶ μιᾶσ οὐσίασ μετέχοντα τῶι αὐτῶι θεό
τητοσ καὶ μιᾶσ λιζίομται· ὅσσ οὖν ὁρᾶτησ μιᾶσ δηλαφόροι
τὸ γόνιμὸν τοῦ γόμφιμου· καὶ τὸ ὀικπορατὸν· τοῦ ἀφ' οὗ φορ
ὀικφορᾶσαι· ἐστὶ δὲ ὁ πολῖ ἀγόνιμοσ· ἀφ' οὗ καὶ ὁ υἱὸσ γόγον
μοσ· καὶ τὸ πρ̄α προλῆλυθεν· οὐταυτὸν οὖν τοῖ περὶ ὁ ῡὸσ καὶ
τὸ πρ̄α τὸ ἅγιον· ὅτι τὸ μὲν ἀγόνιμον καὶ γόνιμον· καὶ
ὀικπορατὸν· οὐκοῦσι οἷσ ὀνόματα· ἁμαὶ πρόσωσ ὑπαρχό
σησ· ὁδὲ πρόσωσ τῶι ὑπαρχόσησ· τοῖσ ὀνόμασι χαρα
κτηρίζεσθαι τούτοισ· ἰδὲ τῶι οὐσίασ δηλόσησ· τῆι θεό
τητι ὀνόμασι αἰσημαίνεσθαι· ὃ δ' ἁμαὶ τὴν διαφορὰν τοῖ περὶ
τοῦ πρ̄α καὶ τὸ πρ̄α ἰκατὸν τῶι ὑπαρχόσησ Τρόπον·
τὸ δὲ ταυτὸν ἰκατὸν τῆσ οὐσίασ λόγον· ὁ μὲν ἀγόνιμοσ
τόσ ἐστὶ τὸ ἓν αἰ ὁ δὲ γόνιμοσ· τὸ δὲ ὀικπορατόσ· τὰ
τῆσ διαφορᾶσ ὅσα θεωρεῖσθαι πέφυκεν· ἰδὲ καὶ τῆσ
ὑποστάσεωσ αὐτοῦ τὸ κατὰ οὐσίαν ἓν αἰσημαίνει· τοῖσ
κοινοῖσ τῆσ θεότητοσ ὀνόματι παραδηλοῦται·
Οὕτωσ δὴ ὁ λφοσ αὐφάρτον γόνοι το· ὁ περὶ τὴν ὑπαρ
χόσησ τοῦ ἁδαίμονοσ μόνου ὁ ωσ ἐστὶ τὸ ἓν αἰ παρὰ
χθὴ· διῃρῆσθαι τοῦτον οὐ γόνιμοσ· οὐ γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων
ἀνῆν· ἀμέθετοσ θέσεωσ διαλαφθήσεται χάρ· ἀμέλει
δὴ διαλάσεωσ τὸν τρόπων τῆσ ὑπαρχόσησ δηλοῖ· τὸ γὰρ

ὁ ποσ ἀόρ θο σημαίνῃ· ὁ σαύτεσο σαίμνὸ τὴν ὑπαρ
ξέασο τρόπο σ, τὴν δὲ ἀσωλασίαν χαρακτηρίζῃ· δῆ
λοῖ γὰρ ὁ κοι σο σότητο πλασιάζον ὑπὸ ρξ ὄν· ἅ δὲ ἀν
τὴν τὴν οὐσίαν ζητοῖ ησι καθ' ἑαυτὸ τοιοῦ ἐξ αὐτοῦ
σημαίνουσι μίαν σωναίσθησιν, ἀριθμὸν ἀριθμούμενο τὸ ἴσο
κάμονον· ὁ σωτροῦν λί πλασιο. τὸν τρόπον τὴν οὐ
σίαν δηλοῖ· ὁ δὲ τὴν ὑπαρξέασο τρόπο σ, τὴν
δὲ ἀσωλασίαν χαρακτηρίζῃ· ὁ δὲ τὴν οὐσίασ λόγο.
ἀριθμὸν τὸ ἴσο κάμονον δάλωσιν· οὕτω σοῦ καὶ τοῦ θοῦ καὶ
σημαίνουσι· ἅ μὲν γὰρ τὸν τρόπον τὴν ὑπαρξέασ
αὐτοῦ ζητοῖ σι· ἐξ οὗ δὲν ὸσ ἔστ ου γλῶσσ ημένον ὁ
ρᾶν· ἀόρ μητον προσημαίνουσι· ἅ δὲ τὴν ἀόρ μητο σ
σημασίαν οἰκοῖ σι· τὴν ὑπαρξέασο τὸν τρό
πον ὅρ μενον ἀριθμοῦσι· ἅ δὲ καὶ τὴν οὐσίαν αὖ
τὴν γνωρίζῃ θόθροισ καθ' ἑαυτὰ οἰκεῖ καὶ σπέρ πρὸσ
κοι μωνίαν σωναίσθησιν τὴν θεὸν ὁμολογοῦσι δηλοῦσι
σι· ὅσ σθ. τὸ μὲν ἀόρ μητον καὶ τὴν ὑπαρξέασο ὅτι
ποσ. ἀμφίλογον ἔσχηκε γνωρισικὰ· τὴν δὲ οὐσίασ, τὸ θεὸν
δηλωτικόν· ὅσο γὰρ ὁ ἀδαὴσ. καὶ τοῦ γόρμητοσ μοῦ
προσηκ ἀμένου· Τοιοῦ ἐξ αὐτοῦ γόρμητόν ἐστι καὶ τοῦτο τὴν
οὐσίασ ταυτὸν ἔσχηκε κοινωνίαν σωναίσθησιν· οὕτω σ
οὐδὲν σ λόγο τὸ κοινὸν τὴν οὐσίασ πρὸ πρὸ σώπων
καὶ τὸ σπέρ μα· διασώζουσι δι' αὐτὸ ἀόρ μητον δωρίσθαι·
ὅσ σθ. τὸ ἀόρ μητον καὶ γόρμητον καὶ ὁλοσχερὲσ·
οὐκοῦν οὐσίασ δηλωτικὸν· σημαντικὸν δὲ τοῦ ὑποκεί
μενον ἐστίν· ἤ καν αἰ γὰρ λιτῶν διακρίνῃ μένων αἱ προ
σῶπα· καὶ τὴν πρὸ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ σπέρ πρὸ ἰδιάζοντα
δείκνυ σιν ὑποκεί μενα· καθαιρεῖ γὰρ ἀφ ἑαυτοῦ λιτῶν
πολλῶν τὸ ἀόρ μητον· ἅπερ ἀφορίζῃ· τὴν πρὸ
ὑποκεί μενον· καὶ πάλιν ὅτι σημαῖνον τὴν τοῦ γόρμη
τοῦ προσηγορίαν ἀκούοντο· τὴν νῦν λαμβανομένην

ὁμοίαν· καὶ αὐτὸς δὴ αὐτῆς τοῦ ὀκτωκαιδεκαγώνου πλευρὰν
οἷόν τε τῇ δεκαγώνου τοῦ αὐτοῦ περὶ κύκλον γραφομένου· ὡς
ταύτας μὲν ἁρμόττει πρὸς ἀλλήλας τὰς μὴ τὸν αὐτὸν
λόγον ἐχούσας τοῖς τῶν ὅλων διαμέτρων τὰς δυνάμει μόνον
ῥητὰς· ἀσύμμετρος καὶ δὲ τῶν ἴσων ταῖς ἐκ τοῦ κέντρου
πρὸς τὰς καὶ τὸν τρόπον τῇ ἴσαις ἔχουσαν δηλαδὴ
μόνῳ· ὑπόλοιπον δὲ ἦν περὶ τὴν οὐσίαν διακρῖναι.
πότερον δὲ ἓν περὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καὶ νῦν καὶ ἀεὶ τὸ αὐτὸ
μέγεθος ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλο καὶ ἄλλο
γίγνεται καὶ ἀπόλλυται, καὶ ἢ τὸ μὲν ἀεὶ τὸ δὲ οὐκ ἀεί.
ἀλλὰ μὴν ὅτι γε ἀΐδιον ἐστὶν οὐδεὶς ἂν ἀμφισβητήσειεν·
ἐκ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γένοιτο· ἅπαν γὰρ τὸ γιγνόμενον
ὑπό τινος καὶ ἐκ τινός ἐστιν· ἐκ δὲ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν
γένοιτο· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γένοιτο· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ
ὄντος οὐδὲν ἂν γένοιτο· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γένοιτο·
ἐκ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γένοιτο· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος

τὴν ἀφ ἡ γ ἡ σ ι ν τοῦ ἁ γ ί ο υ π ν ε ύ μ α τ ο σ. οὗ σ η μ ε ι ο ῦ τ α ι δ ὲ
τ ῇ δ ο ξ ο λ ο γ ί α ι τ α ύ τ ῃ τ ὸ ν ῦ ν κ α ὶ τ ὸ τ ῶ α. ὁ σ τ ῇ φ ύ σ ε ι
φ ύ σ ε ι ν ε ἰ ς ἀ μ ε ρ ί α ν Ν ἶ λ ο ν ὁ τ ή. οὐ γ ὰ ρ ἂ ν ἡ τ ῇ κ τ ι
σ τ ῇ ο ὐ σ ί α ν ἐ π ε ι σ α τ ο. τ α ῦ τ α μ ό ν α ἀ φ ἡ γ κ ε ν ἄ λ λ α
τ ο μ ό μ α τ α. ὧ ν γ ὲ π ρ ῶ τ ο ν κ α ὶ μ ά λ ι σ τ α τ ῶ ν ἄ λ λ ω ν
ἀ ν α γ κ α ί ω ν δ ι ω ρ ί σ ω μ α ι. ἡ λ ι ό τ ο σ ὰ ν ὁ μ ω ν υ μ ί α ν δ ω σ ε ι ν. ὁ
μ ο ί ω σ ο ν γ ὰ ρ κ α ὶ α ὐ τ ὸ ὰ π α ρ ι θ μ η σ ά μ ε ν ο σ. κ α ὶ κ ό σ μ ο ν
κ α ὶ ζ ω ὴ ν κ α ὶ φ ά ρ α τ ο ν. κ α ὶ ἄ γ γ ε λ ο ν. κ α ὶ ἀ ρ χ ὰ ς κ α ὶ δ υ
ν ά μ ε ι ς. ἢ τ ὸ ὂ ν ὁ ρ ᾶ τ α ι κ α ὶ μ έ λ λ ο ν τ α. ὕ τ ο ι μ α ὶ τ ὸ κ α ὶ τ ὰ
σ ο ν. ὁ μ ὰ μ η δ ὲ ν ὑ ρ ι σ κ ὸ ν ἴ σ ο ν μ ε τ ρ ο ῦ ν ἡ μ ῖ ν τ ὴ κ τ ι
σ τ ῇ φ ύ σ ε ι. ἢ δ ὲ τ ο ῦ ν ω ἀ ν κ α ὶ μ α ρ τ ύ ρ α σ θ α ι τ ῷ ὀ ρ μ ῶ
σ ώ μ ε ν ο σ. ὑ π ὲ ρ ω μ ο ι ό ν τ ι π ρ ο σ ή κ ο ν τ ο ς τ ὸ ν λ ό γ ο ν ὁ λ ι ρ ῶ σ α ν
κ τ ί σ ι ν ὅ λ η ν ἁ π λ ῶ σ α ν. ἀ ρ ὼ ῦ ν κ α ὶ τ ῇ τ ο ῦ λ η θ ό ν τ ο σ
ὑ π ε ρ ω λ ῇ τ ὸ ν ἀ μ ε τ α κ ί μ η τ ο ν α ὐ τ ο ῦ π ε ρ ὶ τ ὸ ν θ ν η τ ὸ π ό θ ο ν
π α ρ α δ η λ ώ σ α σ. ἡ τ ῇ κ τ ι σ τ ῇ ο ὐ σ ί α ν ὑ π α ρ χ ά ν. ἤ δ η
τ ὸ ν ῦ ν κ α ὶ τ ὸ τ ῶ α. ο ὐ κ ο ὖ ν α ὐ τ ῶ ν μ ε τ α τ ῶ ν ἄ λ λ ω ν τ ὴ ν
ἀ φ ἡ γ ή σ ι ν ὁ ι ε ῖ τ ο; ἀ λ λ ὰ τ ῇ μ ὲ ν ο ὐ σ ι ω δ ε ὶ δ ι κ τ α ι τ ῇ
κ τ ι σ τ ῇ φ ύ σ ε ι ὁ ῦ τ ο κ α ὶ τ ὸ τ ῶ α. ἀ π ὸ τ ο ύ τ ω ν κ α ὶ τ ῶ ν τ ο ι
ο ὑ τ ω ν ἰ δ ί ω ν. ὁ ρ ι σ ὰ ς δ ὲ π α ρ α δ ό δ α ι κ α ὶ τ ὴ ν τ ο ῦ
τ ο ι α ύ τ α ς π α ρ υ π ο σ τ ά σ ε ι ς μ α ρ τ υ ρ ί α ν. ἀ ν ε λ λ ι π ῆ π ρ ὸ ς τ ὸ τ
κ τ ι σ τ ο ι α ς υ ἱ ό ν. ὁ λ ό γ ο ν. λ ι μ ὴ ν δ ὲ σ ι κ ο π ὸ ν δ ὴ ἀ σ ω μ ά τ ω ν
ἁ π ά ν. ἀ σ ώ μ α τ ο ι γ ὰ ρ λ ι γ ο ῦ μ ε ν κ α ὶ τ ὰ ῥ η θ έ ν τ α. ὑ π ὸ λ ο ι
π ὸ ν δ ι α ὶ ἁ γ ί ω ν κ ρ ι ν ό μ ε ν α. ὧ σ τ ῇ φ ύ σ ε ι τ ῇ θ ε ί α ι. ὁ ῦ τ ο σ τ ὸ

ταις καὶ τὸ πρᾶϋ· καὶ πρὸ τοῦτο τοῦ καιρίου τούτου
μαθήσομαι· ὁ κ̄ς̄ ημῶν ῑς̄ χ̄ς̄ μεταίτιον ὄντα θεραπεύων
ἀμαρτίαν· τὴν ὀργὴν οὐμοίως ἀποδυσάμενος· ἵ
τὴν τῶν ὄφεων μανθάνει ἀν καὶ τὴν τοῦ κανταυρίσματος
δηλονότι τοῖς ἀπὸ τόπου ὁσαοῦν διδάσκων· τοῦτο δηλοῖ τὸ· μα
θητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ζωντὸ αὐτοῖς ἡ τὸ
ὁμοῦ τοῦ πρὸ καὶ τοῦ νῦν καὶ τοῦ ἀεὶ ου πρσ· καὶ κορι
θίοις δὲ γράψων ὁ μακάριος παῦλος· τοῦτο μάθητε ἵνα
πολίτου· οἷον ἡ φρατρία τὴν δηλαδὴ ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου
· πνεύμ· ἡ χάρις τοῦ κυ ημῶν ῑυ χ̄υ· καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θυ·
· καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνσ· μεθ' ὑμῶν· ἵ
· πάλιν πρὸς ἐφεσίους οὕτως φησίν· οὗτος ἀκρογω
· νιαίου αὐτοῦ ῑυ χ̄υ· ἐν οἷ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολο
· γουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κ̄ω· ἐν οἷ καὶ ὑμεῖς
· συνοικοδομεῖσθε· εἰς κατοικητήριον τοῦ θυ ἐν πνι·
Βλέπε πῶς τὴν οἰκοδομὴν τὴν ἐν χ̄ῳ δηλοῖ ἡμῖν· δὴ
· λονότι ναὸν χ̄υ γινόμεθα κατὰ τὸ γεγραμμένον ὅτι οἱ
· ἰσχύσατε ἐν αὐτοῖς ἵνα καὶ ἐμπεριπατήσω· ἵνα καὶ ὦ μου αὐ
· τῶν θς̄· τριάς, συνημμένως ἡμῖν συναφὴν πρὸ
· ς̄ θν· οὗτος γὰρ φησιν ἄκρογωνιαίου αὐτοῦ ῑυ χ̄υ·
· καὶ μεταμορφῶ· ἐν οἷ ἵνα καὶ ὑμεῖς συνοικοδομᾶσθε εἰς
· κατοικητήριον τοῦ θυ ἐν πνι· χ̄ς̄ γὰρ θς̄· καὶ σύν·
τὴν μίαν θεότητα τὴν κατοικοῦσαν ἐν ἡμῖν κατὰ χάριν
τοῖς τῆς χαρίτος ἀξίοις μέτοχοις δηλαδὴ τοῖς αὐτῆς
δηλαδὴ ἐκκλησίας ὅσαι δηλαδή· ἵνα καὶ τοῦτο δῆλον· ἀφ' οὗ ἡ
· ἐν ἑνὶ φησίν· τούτου χάριν ἵνα κάμψω τὰ γόνατά
· μου πρὸς τὸν πρα τοῦ κυ ημῶν ῑυ χ̄υ· ἐξ οὗ πᾶσα
· πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται· ἵνα δῴη ὑ
· μῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει
· κραταιωθῆναι διὰ αὐτοῦ πνὸς αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον
· κατοικῆσαι τὸν χ̄ν· ἵ δοὺ γὰρ πάλιν ἐνοικήσω

θάσαο μὲν ἡμερὸν ὁ παῦλος. καὶ τρῖ καὶ ὖ καὶ πᾶ
ἅλον σημβεβηλαμπάρον δὲ λέγονται. καὶ παρτοχῦ
δὲ τὸ δηδασκαλίας. σωταίτ̣ον τὰ τελεαφαίμεις
πρόσωπα. καρὶν φίοις γὰρ ἂν εἶναι πολλὴ διαφέρει
γραίφον. οὕτως φησίν· ὁ δὲ κύριος ὢν ἡμᾶς σὺν ἡμῖν
ἅσχῖ· καὶ χρίσας ἡμᾶς τῦ· καὶ σφραγισάμενος ἡ
μᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνῦ ἐν ταῖς καρ
δίαις ἡμῶν· καθ ὣς καὶ ταύτα καὶ τρῖ καὶ φῖ
καὶ χῖ καὶ ὖ καὶ τρᾶ ἅγιον ἐν τῇ δηδασκαλίᾳ οὖν
ζάσαο. καὶ αὖθις πρὸς γαλάτας· ὅ ἐστε δὲ ἐτε υἱοὶ·
ἐξαπέστειλεν ὁ θῦ τὸ πνᾶ τοῦ υῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας
ἡμῶν κράζον ἀββᾶ ὁ πήρ· ὁμοίως πάλιν σωλημε
μέρως ἡμῖν τὴν πρεῖ πρὸς καὶ υῦ, καὶ πνᾶ ὅμοιαν
παραδηδοίς· καὶ ψλῶτε τῆς ἄκρας σωναφάσας πῶ
τί θησῖ τὰ μυστήρια· οὐχὶ ἁπλῶς ἅ πήρ ὁ
ξαπέστειλεν ὁ θῦ τὸ πνᾶ. ἡμῶν μὲν αὐτὸ σωνταύ
τον υἱοῖς. ἡμῶν δὲ πρὸς μόνον περὶ ὃν οἶδ φησίν. ὃ
μᾶς δὲ οὐτὸ πνᾶ τοῦ κόσμου ἐλάβετε. ἀλλὰ τὸ πνᾶ
τὸ ἐκ τοῦ θῦ καὶ πρὸ· καὶ πάλιν τοῦ υῦ αὐτοῦ τὸ πνᾶ
τῆς ἀληθείας κελεούντος. ἵνα δι αὐτοῦ ὦμεν ἐν ἀλη
θείᾳ καὶ αὐθις τοῦ παρὸ ἡμᾶς δηδασκόντος· ὁ γὰρ
παρ αὐτοῦ πρὸς ἐκεῖνον λαβών· καὶ δι ἀπαρτίαν ἁπλῶς
κελεύσας οἰόλως λέγειν τῆς θείας γραφῆς τὴν δη ά
μοιαν ἀφορίσταν περὶ πρὸς καὶ υῦ καὶ ἁγίου πνᾶτος
ἐκ τῆς θείας τὴν ὁμοίαν· ἀλλ οὐδὲ τῆς τοῦ παρὸς
δημιουργίας υῦ καὶ πνᾶτος τὴν ὑφέλαν ἐξαφορισμέ
νην τοῦ πρὸς. τὸ θεῖον λέγειν ἔοικε δύο λόγον· ἓ
τοῦτον σοι δεδὸ ὃν δέπω λαβὼν μὲ ἔσθω δηδασκα
λον· καὶ οὐ καταφρονῶ ἐκ τῆς γῆς ἐσθημένος.
καὶ ἔστε γὰρ τῶν ἀφρόνων φησὶν οἱ σύμοι· σωφλη
φὼς μὲν δὴ αὐτῆς τοῦ ἐκ θεοῦ σημασίας. καὶ τὸν υῦ καὶ

τὸ πρᾶ. οὐδὲν λίτρον δὲ δηλοῖ τὸ ἅγιόν μας καὶ τὴν
κατὰ τροπὸν χρῆσαι μόρφωσιν δηλοῖ δὲ τὸ ἅγιόν.
τοὺς λόγους λέγει οὓς ὑμνοῦσι τὸν θεὸν καὶ τοῦτ' ἔστι τοῦ
στόματος αὐτοῦ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν. ἁγίου δὲ
τῆς τοῦ πρὸς ἐξουσίας δηλωτικὸν τὸ ὑμ καὶ τὸ πρᾶ
σαφῶς τὴν θέλησιν γραφῆς μορφωτικὴν. καὶ πᾶσα
ἀκοὴ τοῦ γράμματος. ὁ δὲ θὸς λέγειν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. πᾶσαν ὁπόσην τὴν θέλησιν
ἀγγέλων. τοῦτο περὶ τοῦ πρὸς ὁ δὲ φησίν. Ταύτην οὖν
δείκνυσι τοῦ λόγου τὴν ἐξουσίαν. θέλω φησὶ καὶ
ἁγιασθῆναι. ταύτην ὁ μακάριος παῦλος καὶ τοῖς
ἁγίοις ἐπὶ πρὸς μαρτυρῶν. τοιαῦτα γράφει. ταῦτα
δὲ πάντα ἐνεργᾷ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαιροῦν ἰ
διαίρεσιν καθ' ὃν βούλεται. ἅ τοίνυν ἐστὶ τοῦ
κόσμου μαθήματα. ἐστὶ τῆς τοῦ παντὸς ὀργανικὸν δὴ δυ
νᾶται. ἐπὶ μὲν καὶ τοῖς τῆς δημιουργίας λόγοις. ἓν
τῆς τῆς ἐξουσίας δυνάμεως. σωματικῶς οὖν λέγειν τὸ πρὸ
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ἐστὶ πρὸς ἓν ὅμοια παραδίδοται. τὸ ἀεὶ
φασὶ δηλοῦσθαι λόγος τὸν νῦν καὶ τὸ πρᾶ. μὲν τῆς θέλησεως
οὐσίας καὶ μακαρίας ὑπαρχῆς. καὶ μὲν τοῦ λέγειν ἐνοικεῖ
ἓν. ὃ σῶμα μὲν ὑποσχομένοις. ἅγια δὲ δηλοῦσιν.
ἅ πᾶν τὸ ταὐτὸν τῆς οὐσίας ὑποφαίνειν δείκνυ
ὅτι σωτῆρα τοῖς περὶ ὃν καὶ τὸ πρᾶ τοῦ πίστου
παρέχομεν. οὐ γὰρ ἄλλο ἢ τῆς σωτῆρος ὃν ὁ πρόπε
παρίστησιν. ἄλλῃ πρὸ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ἐστὶ τὸ τῆς
οὐσίας ταυτόν. καί μοι τὴν δι' αἱρετὴν ἂν ἀμαυρὸν
ὁ αὐτὴ λέγων δ' ἀκριβάσκολον πάντων. ἀρχὴ γὰρ θεᾶ
τῆς οὐσίας τὸν λόγον. ὑπὸ τῆς τοῦ σωτῆρος ἀφῆς
πληρούμενον. ἀπὸ μὲν τοίνυν λιμὴν ἅ σὺν δύο τὰ
ὄντα δηλοῖ τὸ. ἅ τὸ ἀκίνητον καὶ κτιστὴν φύσιν.
καὶ τῆς μὲν ἀκινησίας παραλλαγὴν ὁ μὲν

ΘΕΟΝ ΝΥΝ ΠΑΣΤΕ
ΟΥΚΕΝ ΑΛΛΟΤΡΟΜΕ
ΑΥΤΟΙ ΔΕΙΚΝΥΕΙΝ

λόγιτο· διαφο τῆ κινητῆ ταύτην εἶναι. καὶ παράλο ἀ
ναλογία διὰ δύο. ὅτι τὸ κατέχου σίαν. ἀϊδιότητα καὶ ποιοῦσαν καὶ δυναμικήν· τῆ δὲ κτητῆ οὐ
δου μὴ κινητὸ ἐξ ἀρτῆ θεόν καὶ νόμοι διαφορῆ οὖ
πορικήν· ὅτι τὸ τιμῶ διαφορῆ ἀϊδιότητα παρ αὐτῆ θεό
τητος ἀλληφορικόν καὶ δυναμικήν καὶ τοπικοῦ
σαν· οὕτω τῆ διαιρέσεως ἀναλογία· καὶ θεότητος·
ἐπὶ πᾶν τοῦτο ἀκτητον. καὶ κτίσεως. μηδὲν εἶναι τὸ
μεσον ὑπάρχουσίας· παρ ὃ τῆ κτίσεως παραλλα
κτα. τῆ θεία οὐ παραλλακτα διλῶν ὅτι· ἀγαθοῦ
διὰ σοφόν παραλειπόμενον δείκνυται· τῆ μὲν κτίσεως
διαφαίτεον οὖν καὶ τὸ πᾶν· διὰ μηδενὶ κτίσεως νη
ρὶ θεῖται· τοῖς δὲ περὶ παντοκρᾶ συνέζευκται· πῶς
οὖν τῆ ἀγαθῆ ὁμοίως ἐστὶν τὸ μὴ τῆ ἀκτίστου οὐ
σίας αὐτὰ νομίζειν· τῶν γὰρ δύο τὸ ἕτερον ἀναιρεῖ
διαναβαίνει· διὰ γὰρ τῆ κτίσεως αὐτὰ διακρίνει.
τῆ ἀϊδιότητος ἀφορίζειν· ἢ τῆ ἀκτίστου αὐτὸ διακρίνει.
τῆ κτίσεως ἀναιρεῖσθαι χρεία ἦν· ἀλλὰ καὶ τῆ κτί
σεως ἀφ ἁπλῆ κεχωρισμένα· καὶ τῆ κτίσεως συνέζευγ
μα· μεσον δὲ τούτων ὁμολογεῖται μηδέν· μᾶλλον ἀν
άλη τοῦ καινὸν ἂν αὐτὰ τῆ οὐσίας· οἷς καὶ παντοκρᾶ
συνεζεύχθησαν· ἀγαθὸν ὁ πρόφητος· καὶ μοὶ γὰρ ἀ
ναλαμὰν πρὸς ὀρθὴν ἀφορᾶν ἀπόδειξιν· ὅτι τὸ τῆ
ἀρχῆ τοῦ κόσμου μαθητάς· ὅτι τὸ τῆ δεσπότου τὸ
ἁγίου πνός· ἵνα μὴν καὶ ὅτι τῆ θείας δίδασκαλίας·
καὶ τῆ τοῦ παντὸς δημιουργίας· οὐ μὴν ἀλλὰ ὅτι
τῆ κατέχουσίαν αὐθεντίας· παραπλήσια καὶ
ταῦτα περὶ τοῦ καὶ νῦν καὶ ἁγίου πνός παραδίδοται·
τῆ οὕτως οἰκείως διαμφισβητήσαν περὶ τῆ κατὰ
σίαν ἀμηλίλαν καὶ νομίας· ὅπερ τοίνυν ἐπὶ προσή
κοντος ὁμολογήν· ὅτι περὶ καὶ νῦν καὶ ἁγίου πνός

μερον· ἡ μὲν πτῆ. καὶ ἡ ῡ. καὶ πρᾶ ἄρ ον. τὸ μὲ σὸ θὸ τὴ
τοσ τοῦ ὑποφαίνο μενο ὁρίζο μενο· ἡ δὲ θῡ. τὸ καθ' ἑαυτὸν
σ ἀμ καὶ μὸν τῶν ὑποφαίνον νοούμενο· μο νὰς γὰρ ὁ μ
τριάδ μός ται· καὶ τρι ὰς ὁ μο νὰδ ὁρίζε ται· καὶ πρὸς
τοῦτο δὴ βε βαι ῶν· οὐ τάγμον ὁμοιο μερὲς μὲν· οὐ τάντος ὁμοιομερὲς
δι ὰ μὲν πάθη ν· τοὺς περὶ τῶν ἀσ ορρή των λό γους.
γνώσε ται πλημμελὴς καὶ ἀσεβὴς ἐπὶ πᾶν τὶ κατάτολμος. ἃ
γὰρ ἐκ καὶ νοῦ ἐστὶ μὴν καθαρῶς ἐνίδρυται. διὸ οὐ τῶν ὑπερβο
λῶν πολλὰ κις τοῖς λόγοις περιδραττόμεθα. ἀλλὰ τὴν
συζύγους σαρκὶ καὶ μαρμαρώμενος· αὐτομάτην ὧν ἀφ' ἑαυτῶν
κλύδωνα κατάληψιν. ἡ δὲ περὶ θεοῦ γνῶσις τοῦ δὲ κλίνουσα
νοῦν πολυφρόντιδα· οὐδενὶ οὖν ἂν τρόπῳ ἀμοιρεῖν οἴοι,
δι' ἃ τοὺς ἐκκλίνειν τὸν πρόσω θεν ἐκ νηφαλίου καὶ καθαρίου
οὐσίας· καὶ ἡλίου τὸν θείας οὐσίας· ἀλλοῦ δὲ τῶν
περὶ αὐτὴν μυστικῶς τελουμένων· οὐδενὶ γὰρ ἄμοιρον ἐπὶ οὐδενὶ ἐστὶ τῶν τείων ἐφέσεως
τῶν θείων σαφὲς· ὡς ἐξεμάθομεν σοφός τος ἐφθέγξατο·
φῶς δὲ τὸ λεγθὲν ὡς ἀμιθὲς δέχομαι· ὃ τὰν γὰρ ἀκοινώνητον
τοῦ παντὸς· τοῦ οἰκείου τῆς ἐκλογῆς· τοῦ τελείου μόνου μὲν
ἐκ κεκωλυκότος· τοῦ ῥημάτων ἀῤῥήτων ἀκηκοότος·
ἀνεμπόδιστος πλούσιος ἀριθμὸς ἐκλαμβάνει· τοῦ λαμπρῶς
ἐνδιαιτᾶσθαι δοκοῦντος τὸν τοῦ λόγου χορηγὸν· μυστικῶν
τῶν γνωσθέντων ἐνδιαιτᾶσθαι προσμαρτυροῦντος· καὶ λέ
γοντος ἁρπαγὴν γνώσεως ἐκεῖνος ἡμέρου· τοῦτο δὲ δοκεῖν γνώσθαι
καθὸς καὶ ἀφροσύνην· καὶ πάμμεγα ἐκ μέρους γνώσεως
ἐκφορεῖ· καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· πρὸς τὸν τῶν
λάθρα τῶν θείων γνῶσιν ἀμοιρεῖν οὐ σιν ἁπλοῦς· ἃ γὰρ
τοῖς ἀπὸ παύλου μέρος ὀφθαλμοῖς· ἀμυδρά τως καὶ τὰ ἐπὶ ἐσχάτων ἐπιτεθεωρημένα
μυστικῶς ἐνορῶμεν· τὸ γὰρ δι' ἐσόπτρου καὶ ἐν αἰνίγματι
τὸ ἀμυδρὸν παραινίσσεται· τί σοὶ ὄντως τὸ μεμιγμένον πρὸς
ἀπόροιαν· ὡς ἀλλαχοῦ τῶν θείων τὴν γνῶσιν ἐνδιαίτησιν
προσμαρτυρῶν· αὐτὴ καθὸ καὶ λιμᾶς τὸ τοῦ ἀ

παρρλίτοομ ἀδηλος ὁ δλατον ἁ δὸ τοῦ. ταὐτοῦ δαδὴ πρὸσ
τὸν τοῦμ ὁ λοομ σ τ̄ ὅτι ϕ θλρόμεθα. ὅθαν μασαό θη
λὶ μρὸσ ἁ σασυ ὲ ομοῦ. ὅλρατα ἁ σθη οὐ μὶ δὼ σ ομαι
πρὸσ αὐτὰν. ἀμλὰ ταῦτα μὲν ἰκαὶ λ ϕειν ὁ σ ομ καὶ
ϕρομ ἀμ ὁ σ ομ ἁ σ τ ϕομ. τοῖσ γὰρ ϕ θ ο ισ παρ ἁ χορεῖν. ὧν
ἁ λ ο ισ ο ἀμ δ ρὸσ ἀὴρ ἁ λ ὴ ἰκαὶ σ ἁ ϕρομ ο σ. οὑκοῦν ὅσομ
μὲν τοῦμ ϕ θ ο ομ. ἅσ ο σ ἁ σ ϕ α λὶ ὲ ρ υ ν α ομ. ὅσομ δὲ πρὸσ
ἁ λ λ ὴ λ ο ισ ἰ ϕ θ ι σ ἰ κ ἁ σ ομ, ϕ σ ο πρ ὸ πασ ο ν ο ὐ μ ὲν ο ν. οὐ γὰρ
ὅσ ο ϕ δὲ λὶ παμ πσ ομ ἁ ἰκ α τ ἁ λ ὴ π τ ο ν τὸ ϕ θ ἁ ο ν. δ ι ἀ τοῦ τ ὸ
που παμ τ ο σ ομ λὶ δ ὅλ ο σ ζ λὶ τ ὰν πρὶ ἀ υ τ οῦ προ σ ο λὶ κ σ ν.
ἀ μ λ ὲ ν ρ ὰ ι σ ἁ ϕ ο μ λὶ τὸν τοῦ μ ἰ ο υ ἰ κ α τ α ρ α μ ἰ σ ἰ κ ἁ μ χρόμον.
ἰ κ α τ ὰ δ ὲ τ ὸ μ ὲ τ ρ ο ν τὸ μ ὲ ρ ι σ θ ὲ ν δ ἰ κ ἁ σ θ αι παρ ἀ υ τ οῦ ἰ κ ὺ.
τ ὴ ν μ ρ ὸ ἁ δ ο σ τ ὴ ν ὧ ζ ὅ α σ τ ὴ ν ϕ ι λ ο πόν ο σ ποι ἁ δ α ι.
ὅ τ ὴ μ ὲ ν ἀ ἰ κ α τ ἁ λ ὴ π τ ο ν ἀ ἰ κ ρ ι μ ὲ ς ο πτ ἁ μ ὲ ν ο ι ο. ὅ ϕ ὅ
σ ο ν δὲ χ ο ρ οῦ μ ὲ ν δ ὴ ἀ υ τ ὴ ῶ ϕ ο ρ ί α σ ὅ α υ τ ο ὶ ο ὅ
ἰ κ ἁ μ α ι σ ω ἀ π ο μ τ α σ ο. ὑ ν ὸ σ ο τ οί μ ω μ ο ο ὖ μ ὲ ν τ ὸν
μ ὴ δ ἰ κ ρ ὸ γ ὰ ρ μ ὴ σ θ αι. ὧ ϕ ὧ σ ἰ κ ϕ ο τ ὸ σ ὅ λ ἁ μ β ἁ ν ο μ ἁ ι.
τ α μ. ἴ κ α μ λὶ γ ὰ ρ λὶ ἁ ἰ κ ὸ μ π α ρ α σ τ ῆ σ α ι, τ ὸ τ ὸ σ ω μ α
ἴ δ ι ο μ. τ ὸ τ ὸ τ ὴ ῶ ὐ σ ι ἁ σ ταυτὸν. τ ὸ τ ὸ τ ὴ ῶ γ ρ μ λὶ
ο σ ο σ ἀ π α δ ὲ ς. λὶ γ ὰ ρ ἰ ζ ὅ λ ἁ μ β ἁ ν ο μ ἁ ι, τ οῖ ὅ λ κ λ ἁ μ τ α ν τ ὶ.
ἁ ρ ὸ μ ο σ ο σ ω ν ο π ὸ τ ὶ. τ ὴ μ ὶ γ ὰ ρ ϕ ο τ ὸ σ ὅ λ κ λ ἁ μ τ ὶ σ
χ ρ ὸ μ ο ι, μ ὸ σ ο ι δ ι ἁ λ κ ὸ π τ ο ι τ ο. λὶ δ ὲ ϕ ὧ σ ἰ κ ϕ ο τ ὸ σ.
τ ὸν λ ὸ γ ο μ τ οῦ ϕ ο τ ὸ σ δ ι μ ε ὸ σ ϕ θ ν, ἀ ϕ ' ὅ ὗ ἰ κ α ὶ γ ὰ ρ μ
μ η τ α ι. λὶ δ ὲ π ἁ λ ὶ ν ϕ ὧ σ ἰ κ α ὶ τ ὸ γ ρ μ ὸ μ ὲ ρ ο μ. ἅ π α
θ λ ὸ λὶ γ ρ μ μ ὶ σ ο σ ἀ ὴ ρ ἁ λ ὴ. ο ὐ γ ὰ ρ ἰ κ α τ ὰ τ ο μ ὲ ὶ ὼ λὶ ῥ ὰ
σ ι μ λὶ δ ι ἁ σ τ ἁ σ ι μ τ οῦ ϕ ο τ ὸ σ λὶ ὅ λ κ λ ἁ μ τ ὶ σ μ ὲ ν θ α ι. ἀ μ
λ ὰ λ ὅ λ κ τ ὶ ῶ ὐ σ ι ἁ α ὐ τ ὶ ῶ ἁ π α δ ὧ σ ο π ρ ὸ ὅ ρ χ θ α ι.
τ ὴ ν α ὐ τ ὶ ὼ ν δὲ μ ρ ὸ ὧ σ ὁ μ ὶ κ α ὶ π ρ ὲ ὶ τ οῦ ἁ ὶ ὸ υ π ρ ὸ ἰ κ α τ ὶ
χ ο μ ὲ ν. ὅ τ ὴ ὅ ἁ σ ο ρ ὸ ὶ ῶ σ θ λ κ τ οῦ π ρ ὸ σ ὐ τ α ἰ κ α ὶ τ ὸ σ ω μ α.
π λ ὶ ν μ ὲ ν δ λ ὶ τ οῖ τ ρ ό π ο ι τ ὴ ῶ ὑ π α ρ ξ ἁ σ ο σ δ ι ο ἰ σ ὰ. ὁ
μ ὲ ν γ ὰ ρ. ϕ ὧ σ ὁ λ κ ϕ ο τ ὸ σ ὁ γ ρ μ μ ὴ τ ο ὅ σ ο ἰ ζ ὅ λ ἁ μ β ἁ ν ο μ.

τὸ δὲ θεῖον μὲν ὅλως τοῦ κατ' αὐτὸ. οὐ μέλιν γὰρ μετὰ τοῦ
ἀγγέλου πορευτέον προλιμβάνειν. οὕτως οὖν αἰ ἅγιαι γρ. πεῖ. οὕ
τως τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. οὕτως ἀπαθῶς ὅλως θεάσηται
ὅλως πορεύσῃ. οὕτως ἑνότητι τριάδι τὴν μοναδικοῦμεν.
καὶ ἑνότητι μονάδι τὴν τριάδα γνωρίζομεν. ταῦτα χα
ρίσαιντο. καὶ τοῦτο τὸ μέτρον παρ' αὐτοῦ λάβωμεν τοῦ
ἀνω λαμπτοῦ. τοῖς υἱοῖς τῆς ὁλικῆς οἰκείας τὸ κατα
λληφθὲν ὅλως τιθέμενοι. οὕτως μὲν φρονῶν παρακα
λοῦντο. ὅσον αὖ τὸ ἄνω τρέπειν τῷ γνώσεως τὴν ὄρ
λαμπτὴν δέξωνται. ὑπὲρ γε τοῖς παρ' ἡμῶν ὁλικῶς
σὺν ὑπομνῆσαι προσήκειν, σωφρονικόν. οὐ γὰρ τὸ κοινὸν,
τὸ ὑπερφυὲς: τὸ μεγαλοπρεπὲς ἔχον ἀπόδειξιν ὑφαιρεῖται
θεμένη. ὅσον δὲ ἀνωθεν μᾶλλον καὶ πρότερον τῆς θέσεως
γνώσεως καταδεῶν ἀμήν συλλέξαντο. τῷ μιᾷ θεότη
τος τὴν ὑπερβολαίως τρισὶν ὑποστάσεσι γνωσθήσε
μεθα. οὕτως περὶ τῶν μακαρίως καὶ θέως τρισα
δος δοξάζοντο. ὑπὲρ τῆς ἐξοικονομίας χάριν τοῦ λόγου
τοῖς λόγοις παρεξηγούμεθα. ἄρρητος μὲν γὰρ καὶ τῆς
οἰκονομίας ὁ λόγος. τοῖς δὲ λόγοις τοῖς πρὸς τοὺς κατὰ
δύναμιν παιδευομένοις καὶ τοῦτον ἐξ ἑαυτῶν ὁρᾶν τὸν τῶν
ὅλων πλασματουργὸν σωφρόνως ὁ λόγος χρῆναι τὴν
ἀπλανῆ γνῶσιν. καὶ τῆς τοῦ ἀδιαιρέτου μεριστῆς τῶν
παραπαίειν ὀφθαλμῶν τὸ χρεὼν ἀποδοθῆναι. τοῦτο δὲ
τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀποστατεῖν πρὸς λιμαῖον καταφθορὰν.
οὐ γὰρ ἵνα σώματος ἡ κατάπαυσις. ἀμφὶ θέσεως ὑπερ
γένεσις μόνης. μᾶλλον δὲ παρθένοις ὀλεθρωτικοῦ
καταφρονητοῦ γνώσεως δηλαδὴ πρὸς αὐτὸν ὑπαγ
λίσεως πρὸς τὴν τῆς οἰκονομίας χρέαν χρησαμένου.
καὶ ταύτης τῶν μελῶν ἑδραίου οἷον ἑνὸς σώματος
πλάσμα μᾶλλον ἑαυτοῖς τὸν τέλειον ἄνδρα. μέχρις τῆς πλη
ρώσεως τῆς ὁλικῆς ἡλικίας καὶ ἑνότητι τοῦ μακαρίου

ἐν τῇ οἰκονομίᾳ

πλοσιν οὐσιφόσασο. ὁμδιὸ δὲ αὐτὸν καὶ τὰ κρασ ὁ
μοσιν. ἐὸ θῦ περιλιθδρ ἁμφοτὰο τὰο φιόφο. ὁς ὁικ φύσ
γὰρ ὁ ἐὸ. καὶ θὸ καὶ ἀρσο. ὁντασ τὴν καθὅλου οἰκο
νομίαν ἀπολήρωσρ. ὁπαδλίπερ ἅμαρ τὸν ὁ ἀδὰμ. θαρσεῖ
τοι τὸ γδρσο ἐκφεύξδσθαι. καὶ τὴν φύσιν ὁλίγω ὑπὲ
θημον τοῖ χρόφ πποιήσδσθαι. θῦ ὑπάρχοντο ὁ ἐὸ καὶ
ἀρσο. ἁμαλαμβάνει τοῦ ἀδὰμ τὸ παράπτωμα. καὶ
λίμὴν ἀρσο. ἁμφοτέρασο πολιτεύεσθαι. καὶ θαρσεῖν ὁ
κοινὸν καταδέχεσθαι. διὰμὲν τὴν ἀὲκραο πολιτείασο.
ἀφαρίζασθαι τὸ παράπτωμα. διὰδὲ τοῦ μὴ χρεοστουμέ
νου θαρσεῖν. καταφρονῶν τὸν ὀφειλόμενον. λίδὲ θσ.
καὶ τὸ μηδὲν ἁμιφαῦ. καὶ τὸν θάνατον αὐτὸν παντὸ
λοῦσ καταμίφ. ἅσσῶν ὅτι μὸὐσ. ὁ τὸ μηδέσ. ὁ τὸ
μηδὲν ἀναπτίσασο. λίγὰρ ἀρσο. ὁμίθη. λίδὲ θσ. ἀ
νθρίσ. ὁ τὰρ οὖν ἀκοινόνητοσ περὶ τοῦ ὁμοούσιου τοῦ
ὁμαρτίασ φασιασ. καταμμίλασο μᾶλλο τοῦ φιόφθι
τὰλόμενα. ἀὲ μὴ τί μέγα καὶ θᾶσ. τὴν θφαιφιόφ
προσνθρωσ. ἀὲ δὲ τί μικρὸν καὶ ἀνίμον. τὴν ἀνίμη λο
γίσμενοσ. οὔτε γὰρ καὶ τὸ τῶν θφομῶν ἀοίκειφονον
διαφθίζει. ὅκαίτοι ἀὲ πθφυκὲν θφομένοι φιόσοσ. ἐ
τὸν ὖν τὸν ὁμα καὶ πρὸ παντὸσ ἀιὰρσο. καὶ πρόσφα
τον. καὶ τὰὐτὰσ θέασ γραφασ ὁμολογίσθσ. καὶ μὴ
μέγεθσ τῶν ὁμοούσιου διάφορα τοῦτον τρόπον. οὐγὰρ ἀὶ
δεθήσομαι τὴν ὁμοιαν ὁμολογῶν. τῶν ἀνίσων δὲ
καὶ μᾶλλον καὶ ἧττόσομαι. τοῖσ ἀπορρήτοισ πιστεύων.
καὶ μήτε τοῦτον ὑπάρχον. ὃν καὶ λόγοσ καὶ
νοῦσ ἀτονῶ τὴν κατάληψιν. ὃ ὅτε μὴ δὲ ὁμοφυῆ
περὶ τούτων. μήτε παρ ὁμοῦ μήτε παρ ἑτέρου μαν
θάνειν φιλοτιμοῦ. ἁδὲ ὅσον ὁμοῖον λιμῶν χορτα
περὶ τούτου κοινωνῶν. φθόνοσ μὲν οὐδὲν πρὸσ
παίδασ ἐκκλησίασ. τοσοῦτον δὲ τοῖσ λαομένοισ

ὁ τὰ τοιαῦτα φρονῶν

διὸ οὐ μήκυνεν ἀριθμὸν· ὃ οὐδεὶς τοῦ ἄχαρδοῦ τὴν διάθεσιν
τὸ ἄρα θερμὸν πλεῖον καὶ σωματικὸν ἄρα. διὰ τὴν ἀφοδίαν
μὴ κατάληψιν ἔχειν. τὴν δὲ γῆν τὸν ὄρεσιν ὃ ὁ τυχὼν ὅτι ΔΙΑ ΤΟΣ ΠΡΟΠΑΣΕ Τ
προσφέρει νοήσαιτο. οὕτως διάδηλόν μοι. καὶ ἀρκέσει ΕΝΝΟΙΑΝ
ὀνομάτων τὸ παράδειγμα, ἃ καὶ μὴ κατανοεῖται. κατάστη
γόνων· ὃς γὰρ ἂν μὴ θεάσηται ὀρεῖον. ἔχει δὲ φύσιν ἐν ἑαυτοῖς
διαφόρων δύο. καὶ κατάγεσθαι μὴ βλίζειν. κατάγεσθαι δὲ
τὸ λογισθὲν ἐν ἐμοὶ. τυχὸν μὲν γὰρ λογισάμενος ἅτυχοι
τοῦ πρόσω τὴν σύμπτωσιν. ἔχει τὸ λογισθὲν ἅσπερ ἐμοὶ
οὕτως ὁ τυχὼν. ἅσ ἂν. καὶ δύο φύσεις· κατάγεσθαι μὲν τὸ βε
βαίως ἔχειν. κατάγεσθαι δὲ. τὸ ταπεινὸν καὶ παρε
δάφθαι· ἡ μὲν γὰρ ὑπερβολὴ καὶ θᾶττον ἐμποιεῖ τὸ θαύματος.
ἡ δὲ ἔκπαγλον θάττου καὶ ἀργόν. τὸν πρῶτον καὶ τὸ πάθος. καὶ
τὸ θαῦμα ἀπορίαν φύσει κακῶς ἐθέλουσιν ὑπομένειν· ἅτις ὅσος
τοῦτου τοῦ παραδείγματος δέχοιτο. ἅλας καλῶς ἢ ἁλικόν.
ἅδε πάλιν ὅλως τοῖς παραδείγμασι συγκρίνοι. τοῦτο
γὰρ ἀφορᾶσθαι ἀναφαίνεται· ὁ γὰρ ἀργὸς ἅ καὶ δι' ἅπαντος
ἑαυτοῖς δείκνυσιν ἅφυλος. οὐδὲ φύλος ἐστὶν ἀμιγὴς τοῦ δύο.
ὡς γὰρ τὸ ὕδωρ συγκρίνεται μὲν πυρὸς καὶ ἀέρος ὕδατος
καὶ γῆς· οὐκέτι δὲ τὸ ὕδωρ καὶ πῦρ ἅποιον ἅμα οὐδὲ ἀέρα.
οὐτέ τῶν ἄλλων· οὐδὲ γὰρ ταυτὸν τοῖς ἐξ ὧν ἐστιν· διὰ
καὶ διαφορᾶς ὁ λόγος. τοῦτο συγκρινόμενον τοῦτο σωτὲ
θείτω· οὕτως ὁ ἀργὸς ἅ καὶ διὰ τυχὸν καὶ σώματός ἐστιν·
ἕλκος παραυτὰ ἐξ ὧν ἐστιν· ὃ δὲ δὲ μάθοις ὅλως ὃ
ἄκρον· διὰ διαφόρων ὑλῶν τὸν οἶκον οἰκοδομοῦμεν·
ἀλλ' οὐκ ἄπτοις ἅποι τὸν οἶκον ταυτὸν ὑπάρξαν τοῖς
ὕλαις τοῖς ἐξ ὧν ἐστιν· οὐ γὰρ ἁπλοῦς οἰμήθοι καὶ τὰ
ξύλα καὶ τὰ λοιπὰ, ὁ οἶκος ἐστιν· ἅ γὰρ τοῦτο· πρὸ τοῦ
οἰκοδομίας διηρημένας αὐτὰς τοῖς ὕλαις οἶκον ἅπτοις
καλεῖσθαι· ἀμήλιτοι ἂν δὲ τῶν ὑλῶν πρὸς ἄλληλα συμ
πήξις· τὸν οἶκον λίθων ἀπὸ τῆλε ἀφύκεν· ἀμήλα τοῦ

Οἱ ἰσόπλευροι. μέχρι οὗ μὲν ὁμοίως αἱ ὕλαι τὸν οἰκεῖον
ἀποδίδουσι λόγον· ἀσύλλογιστοι γάρ εἰσι τῶν οἰκείων.
λῶν ἕνεκα τοῦ ὑλῶν οὐδὲν διαφέρειν ἀσυλλόγιστον. οὕτω
καὶ ὅσοι τοῦ αὐτοῦ· καὶ γὰρ ὀκτάγωνον καὶ σῶμα σὺν
παραλλήλοις αὐτὰ ἑαυτοῖς ὄντα ἄνισα ἀλλήλοις·
ὃ ὁ κύκλος τοῦ αὐτοῦ τριγώνου τῷ αὐτῷ τῷ σημείῳ ἀφάπτεται τριγώνῳ
πρὸς σῶμα· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄμεσον. καὶ
τοῦτο δῆλον ἀφ' ὧν μὲν διαιρέσεως τῶν τούτων
μεγεθῶν. μεγάλη μὲν οὕτως τὸ σῶμα. τὸν οἰκεῖον σῶ
ματος λόγον· τῇ χείρ γὰρ ἂν διαιρετόν. καὶ ἡ μὲν ὀκτὼ
πάρχει· ἡ τετρὰς τὸ ὁμοίως. τὸ λοιπὸν τριγώνου
σὺν καὶ ἡ διαίρεσις. ἀπόλοιπον δὲ ὁ ἀριθμός. οὐκ ἄπο
τμητὸν δὲ καὶ ἀνάρμοστον ἐστὶν ἀσύμβολον· ὅθεν τὸ ὀκτάγωνον
τοῦ καὶ αἱ πρὸς τῷ τοῦ. ἀσύμβολον ἔσται τὸ ὀκτάγωνον
ὃν παρ' αὐτὰ δύο· ἀλλὰ καὶ τοῦ καὶ ἀριθμοῦ τριγώνου. τοῦ μὲν μονάδος οὐ μονάδος· τῇ τῶν πρὸς αὐτῷ
ὑπεροχῇ. ἀριθμὸς δὲ ὁ πλευρικός· τῇ τῶν πρὸς αὐτῷ
ὑπεροχῇ τοῦ σώματος πρὸς τὰς ἀφαιρουμένας πλευράς. καὶ πρὸς
παραπλήσιος τοῦ σώματος· συμπαραπλὴν δὲ
δηλονότι ἀντὶ καὶ, φαίνεται παραπλήσιος τῶν τοῦ
σώματος ἁρμοσθῆναι. καὶ πρὸς τοῦ παίθωνος τοῦ
σώματος ἄμεσος μέσης. καὶ μεταίτιον τομεῖν οὐδὲν
ὅλον τοῦτον τοῦτο ὁ δώδεκα ὑπεραίρων· ὃ πρὸς ὅσοι τῷ
φύσει τοῦ τοιοῦ. οὐ καίτοι τῶν ὀρθογωνίων
σθῆναι. ἡμιπαραλλήλου τὸν μοῦν παρὰ μέσην.
τομεῖον ἡμιόλιον παραβολῆς ἄσσον· ὅτε τὸν ἀριθμὸν
ὃν τοῦ τὸ παραλληλόγραμμον καὶ αἱ μὲν δύκτον. καὶ αἱ
δὲ φύκτον. λεπτὸν δὲ καὶ παχὺ μὲν πρὸς τὸ μο
λογίσαμεν τῷ ἀμφιβάσεως τοῦτο τὴν ὑπεροχὴν
καὶ αἱ μὲν ἡμιόλιον. ἀριθμὸν δὲ καὶ μοῦν ὑπὸ

λαττον ἄμφω μοῦμεν. ὁμολογοῦντες τὴν | κατὰ τὸ
μέρον τὸ δοθὲν λιμῆν μᾶσιν. ὁσοντο πρὸς ὃ ἀνιόντερον
ἐν αρχῇ λόγον. τὰ τοῦ παραδείγματος ἀνάλογα ποιοῦντες
30 μεν. | καὶ τὴν ὑπόθεσιν οὐ μικραίτηνι | καὶ τὸν ὅλ-
λων ἀκόμι παραλαμβάνομεν. ἀμφὶ μεθαίρθι | καὶ
μέρη μόνα ποιούσι τῇ διεπτ. ἐπὶ δὶ γὰρ φῶς ὁ
μίνθεν ἀπὸν κόσμον ὁ λόγος. ὅλφ τὸ σ ὁλαμέτων
τοῦ ἀντιπόου. φῶς ἂν αι | καὶ τὸ παράδειγμα κοῦλο
μαι τῇ ὁνόματος. μοάδα τοίνυν ὁ λόγος φῶς
ἂ ναι τὸ ἀρχέγονον. ὁ πρώτη φορῇ φῦ. δ' αὐτοῦ
τοῦ λόγου γλύπτηται. σῶμα δὲ ἡλιακὸν. τὸ σῶμα
τὸ ἀμίνον. ὃ | κατὰ πόρρητον ὁ λόγος λιμνόθη. καὶ
μὲ μοι τὸν ἥλιον φῶς ἔχον παρὰ τὸ πρῶτον
μένον μόμεν. οὐχὶ δὲ ἄλλη πόντος τοῦ πρώτου
πρὸς τὸν τοῦ παντὸς φωτισμὸν ὁ ἥλιος γλόμενον τὸ
λᾶπον ἂν ἀπλήρων. οὐχὶ τοιοῦτος ὁ τρίτος. ὃς
μὲ τὸ πρῶτον δόξαι τὸ τέλεον. μήτε δὲ τὴν αὐγὴν πρὸς
τὴν ἐξ αὐτοῦ παραγομένην διαμουργῆσαι χρέαν.
ὃν τοίνυν ὅτι τὸ φῶς τὸ ἀρχέγονον. ὁ δὲ ἥλιος. σῶμ
τοῦτο | κατὰ διάστασιν. ὃ φοῦ, σωματροθὲν τὸ φῶς
παντοῦτην ἀρχὴν λαμβάνον. ὅπο χάται τοῦτο.
| καὶ τῶν ὁρῶν μίμην τῶν λιμένα τὸν δρόμον δι' αὐτοῦ
σώματος ἀμεμφέστατος ἀπὸ τῆροι. ἁ γὰρ μὲ ὃν. ὁδὸν
σώματι. ἀλλὰ λον δὲ ὁ λοι τοῖς αὖθις πρεσθύτατο. οὐ κοῦν
λιμῆν οὔτε τὰ μέρεα τῶν λιμένα διαφέρουσιν. οὔτε μέμη
σιν ἄνταλ κτον | καὶ τὸν ποιμενικόταν παραδιδόν
ζ δὲ μοι λέγει σόν τι | καὶ πρὸ τῶν οὖν λίου μὲν ὅσσον. λιμέ
ρα | καὶ νὺξ ἡμέρα. πρῶτον μέν. ὁμολογούμενον ὁμοί
ως. ὅτι ἡμέρα | τοῦ φωτὸς ἥλιος ἀπαρτία | καταν
γάζεν. ἀλκυόνιδες δὲ ζημιόμενοι πὸν τῶν μὲν ὁ
σσον τοῦ ἡλίου τὴν αἰτίαν. ἀρχόμενος γὰρ οὐκ ἄμεμπτον

ἔλος φῶς
ἀπὸς σωμα
ἡλιακόν

ἐπ' ἄλλην

ὅτι σαν. εἰ τὰ σαφῆ λιμῶν ἀριθμὸν ἀριθμεῖσθαι. παῖς μὲν
γὰρ ὁ λον δι' ὅλου τὸ φῶς οὐ τοῖ ἀδιάπτωτον μῆκον. οὕτω δὲ
μηνὸς ὁ καμηλὸς δι' ἡμέρας. οὕτω τῶν λιμένων τὰ μέρα
διορίζειν. ἀμφίσκιον. τὴν νύκτα τὴν παρόδον
ὁδηγοῦ. ὥστε τὸ σαφὲς ἀληθὲς ἔργον. ἔργον μὲν ἁπλῶς τὸ φῶς.
ἔργον δὲ τὸ ἡλιακὸν σῶμα τὸ τοῦτο δεξάμενον. οὕτως
ὁμοίως τοῦ φωτὸς τὸ πρὸς τὸ ἡλιακὸν σῶμα. σκοπεῖν δὲ
πρῶτον διὰ ἀμφοτέρων τὸν λόγον. ὡς ἀφ' ἑνὸς μεταίτιον
ὄντος τοῦ πρωτογόνου φωτὸς τὸ πρὸς τὸ ἡλιακὸν σῶμα.
δεκάπτιον ἀπαγγέλλον αὐτὰ δηλοῖ. οὐδὲ τὸν μὲν ἥλιον
ἰδεῖν ὁμοίως καμηλοί. τὸ δὲ παμμεγέθους δηλοῖ μεγέθους.
ἀμφίσκιον ἥλιος τὸ φῶς λέγειν. οὕτως ἐστὶ τοῦ ἀμφιθαλοῦς
φωτὸς καὶ τοῦ παραλίου σώματος. δεκάπτιον ἀποικεῖν
τὴν ὄψιν. τὸν μὲν διαφορισμένως υν. οἷον τὸν φῶτα
λόγον. τὸν δὲ ὑν. τὸν ἄντον. ἀμφίσκιον καὶ τὸν αὐτὸν δὲ
καὶ ἁρμόζειν. ὥσθ' ὑμᾶς φῶς καὶ ὑμᾶς ἥλιον. τὸ τε δὲ
ἐνδὺν φῶς. τὸ τε δεξάμενον σῶμα. παμμεγέθους μὲν
φῶς καὶ ἅλιος. φιάλας δὲ δύο. λιμὴν φωτός. λιθὸς
σώματος ἡλιακοῦ. οὕτω καὶ ταῦτα. ἅρμοζον δὲ οὕτω ἐξ
ἴσου καὶ τὸ καὶ κομοῦν ἡλιῶ. φιάλας δὲ δύο. λιμὴν ἐπὶ φῶ
μαῦ. λιθὸς λιμένος. καὶ αὐτὸ ὡσαύτως τοῦ φωτὸς
φῶς δὴ τὴν ὄψειν. ὁ οὖν καμηλὸς χωρὶς ἑνὸς τοῦ ὑδατος
χωρὶς ἑνὸς τὸ μαῦ ὑπόπτερος. τὸ δὲ φιάλας λιμὴν
οἰκεῖον τὸ μὴ ὁμόμορον. τοῖ λόγοι μὴ ὡς εἰσάπαν. οὕτως λι
μαῦ τὸ παραλλάσσειν τὸν ὄφιν τὸν θάλασσαν ποιεῖσθαι
ὡς ἀὴρ ἐπιδαψιλεύσασθαι ὄψιν καὶ αὐτὸ φέρεσθαι. τὸν μὲν
ἀληθῆ θάλασσαν αὐτὸν ἀλκαὶ πλεῖ καθαπτὸς ὀφθαλμόμορφοι. ἀλκυό
νόων ἔχειν καὶ ὁμοίως λιμὴν. ἀδιαπλεῖ ζητοῦσιν οὐ μέλλει

μερον. τουτον δε τη οι δοξαν ομογενη του αληθους
ειναι. αν μεν δε τον διδασκοντα τη φαυλοτερον. δηλη
λον δοκει παρα παντα μεμαθηκεναι, αυτον παλιν αν
μενει δε τον ισχυρον. αυτο γαρ παλαιον δοκουν
ομηρικον. απο χρη ουν τοιμως δοκιμαζειν την
αρμονιαν.
Ορθην ουν ομολογιαν οι θεμενοι χαιρειν μεν τοις τη
λικουτοις συνοδον απαντα. χαριεν δε τοις διδασκο
λουντι την χορηγιαν ομολογησαντα. δοιτην δε καθ
ισχιαν δε φασγανω τον λογον αμασαντα του λοιπου
μηδε λαλειν. αμελει γαρ ορθη μεν αρα καθεσταμενον
τον λογον. και ζητησασα εφαδον υποδεικνυσαν.
και τραφεν αυθις μαζομενον. τοιαυτου και παρουσαν
αμελει τοις προλαικοις δε αυλοις αρμοσθεν. ουδε
μιαν ταις πληκτικαις συμφωνον αρμονιαν. δηλα δη
προς τα μαιμακτα. ολοσδε νομοθετην προς τον δρο
μον. και τον θυρεον λεγειν δοσον προσηκον. και του
- σημαντηρος αμαμενα τον σκοπον. ουδε των λο
γων το ζητημα σημαναι. δοι μοι γαρ ορμησαι και
κατασκαψαι την απιστιαν. και περιλαβειν τα θεομαι
χου γλωσσαν. και δαιδαλα. τι μεν δη περι τον θεον
ζητειν τι δε περι φαναι. και τοις νομοις του δρομου νικη
- την αρ αρρητουναι. πως ουν ειη ο λογος παντοχου
και τοις οικειοις ναοις. δ γαρ
ου θεμις απασι και κα. ουδεν πλεον ο ναος των παντων
εχει. και που θεμις το θειον τοις κατοικα παν το πλη
ρωμα της θεοτητος ωκατικεσθαι. δηλον τοις ναοις
δοικητηρ πλεον δ' αν, ουτοις πασι κατοικουσι παρεστην
ο περιδρομον. συμβησεται ολαχους απιστιας το περι
την λαξαν. πως γαρ ουν ου δημιουργος. πως γη.
πως θαλασσα. αερος φως. και φυτον. και τον ζωιον
απαντα. και σωμα αυτου. τουτα μεταλαμβανεσθαι

πρὸς τὴν ζητουμένην. πάλιν ὁ ΑΒ τοῦ ΓΔ πολλαπλάσιος ἔστω καὶ ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΓΔ τὸ ΔΕ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΓΔ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΓΕ τὸ ΕΖ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΓΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΖΕ τὸ ΖΗ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΖΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΗΕ τὸ ΗΘ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΗΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΘΕ τὸ ΘΚ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΘΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΚΕ τὸ ΚΛ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΚΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΛΕ τὸ ΛΜ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΛΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΜΕ τὸ ΜΝ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΜΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΝΕ τὸ ΝΞ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΝΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΞΕ τὸ ΞΟ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΞΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΟΕ τὸ ΟΠ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΟΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΠΕ τὸ ΠΡ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΠΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΡΕ τὸ ΡΣ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΡΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΣΕ τὸ ΣΤ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΣΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΤΕ τὸ ΤΥ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΤΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΥΕ τὸ ΥΦ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΥΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΦΕ τὸ ΦΧ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΦΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΧΕ τὸ ΧΨ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΧΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΨΕ τὸ ΨΩ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΨΕ· καὶ ἀπὸ τοῦ ΩΕ τὸ ΩΑ μεῖζον ἢ ἡμισυ τοῦ ΩΕ· καὶ ἔστω τὰ ΓΔ, ΔΕ, ΕΖ, ΖΗ, ΗΘ, ΘΚ, ΚΛ, ΛΜ, ΜΝ, ΝΞ, ΞΟ, ΟΠ, ΠΡ, ΡΣ, ΣΤ, ΤΥ, ΥΦ, ΦΧ, ΧΨ, ΨΩ, ΩΑ ἴσα ἀλλήλοις· ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ ΓΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΒΓ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ· ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἐν τῷ ΓΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΒΓ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, καὶ ἐν τῷ ΓΑ ἄρα τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΒΓ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ· ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΓΑ τὸ ΓΔ καὶ ἀπὸ τοῦ ΒΓ τὸ ΓΕ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΕΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΕΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΕ καὶ ἀπὸ τοῦ ΕΒ τὸ ΕΖ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΖΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΖΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΗ καὶ ἀπὸ τοῦ ΖΒ τὸ ΖΗ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΗΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΗΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΘ καὶ ἀπὸ τοῦ ΗΒ τὸ ΗΘ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΘΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΘΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΚ καὶ ἀπὸ τοῦ ΘΒ τὸ ΘΚ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΚΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΚΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΛ καὶ ἀπὸ τοῦ ΚΒ τὸ ΚΛ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΛΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΛΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΜ καὶ ἀπὸ τοῦ ΛΒ τὸ ΛΜ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΜΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΜΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΝ καὶ ἀπὸ τοῦ ΜΒ τὸ ΜΝ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΝΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΝΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΞ καὶ ἀπὸ τοῦ ΝΒ τὸ ΝΞ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΞΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΞΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΟ καὶ ἀπὸ τοῦ ΞΒ τὸ ΞΟ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΟΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΟΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΠ καὶ ἀπὸ τοῦ ΟΒ τὸ ΟΠ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΠΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΠΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΡ καὶ ἀπὸ τοῦ ΠΒ τὸ ΠΡ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΡΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΡΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΣ καὶ ἀπὸ τοῦ ΡΒ τὸ ΡΣ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΣΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΣΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΤ καὶ ἀπὸ τοῦ ΣΒ τὸ ΣΤ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΤΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΤΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΥ καὶ ἀπὸ τοῦ ΤΒ τὸ ΤΥ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΥΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΥΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΦ καὶ ἀπὸ τοῦ ΥΒ τὸ ΥΦ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΦΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΦΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΧ καὶ ἀπὸ τοῦ ΦΒ τὸ ΦΧ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΧΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΧΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΨ καὶ ἀπὸ τοῦ ΧΒ τὸ ΧΨ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΨΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΨΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΩ καὶ ἀπὸ τοῦ ΨΒ τὸ ΨΩ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΩΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΩΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΑ καὶ ἀπὸ τοῦ ΩΒ τὸ ΩΑ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΑ λοιποῦ τοῦ ΑΒ πλείω ἐστίν· καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ΔΑ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ πλείω ἐστὶ τῶν ἐν τῷ ΑΒ τὰ ἴσα τῷ ΓΔ, ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΔΑ τὸ ΔΑ καὶ ἀπὸ τοῦ ΑΒ τὸ Α

τὴν ὕφωσιν αὐξηθῆναι τὸ σῶμα· ἆρ' ἀφ' οὗ θεὸς τὴν τοῦ
οὐσίαν μεταβολὴν ὑφίστη καὶ ἄμοιρον σῶμα· ἄφθαρτον
καὶ ἀθάνατον· διὰ τὴν ὕφωσιν τοῦ λοιποῦ διαμένον;
ἀλλὰ μὴ τοῦτο· μηδὲ μὴ τὸ σῶμα τοῦ σῶμα· ἃ πρὸ οὐ σὸ μα
τοῦ· μεγάλη δὲ φάσις οὐσίας οὐφιάσθαι· ἃ δὲ λείαν
τοῦ λόγου· ἃ δὲ λόγος διὰ τὴν ὕφωσιν ἃ τὴν ἑαυτοῦ
φύσιν τὸ σῶμα μεθίσταται· πάλιν λιμὴν ὑφ' ἑτέρου τὸν
ποῖ ἃ τὴν οὐσίαν τοῦ λόγου μεταμελῆσθαι τὸ σῶμα· ἆρα
μεταμελῆσθαι ἃ τὴν οὐσίαν τοῦ λόγου· προσθήκην
τὴν οὐσίαν παρέχεται; οὐκοῦν ὑμῖν τὸ ἀνθρώπου πρὸ
τούτου λῆψ προσθήκην δεῖ ἀμφοῖν· ἀλλὰ οὐδὲν ἀπὸ
τούτου προσλαμβάνει· οὐκοῦν τὸ μεταμελῆσθαι οὐδὲν ἀφ'
ἑαυτοῦ· καὶ ποῖ ἃ τὸν ἀπολωλεκότα τὴν οὐσίαν·
ἀλλὰ οὐκ ἃ τὴν οἰκείαν φύσιν οὐσίαν ὁ λόγος ἀπ'
ὀλίγου τὸ σῶμα· ἀλλὰ ἃ τοῦτο μεταποιήσει;
πάλιν οὖν λιμὴν ἀπολειπόμενον· ἃ ἀπ' ὦ σαρκίον,
παρ' αὐτὴν αὐτοῦ· ἢ ταυτὸν τῇ αὐτοῦ· ἃ μὲν ταυτὸν
τῇ αὐτοῦ· δύο φάσις οὐσίας τοῦ λόγου κληρίζομεν·
μίαν μὲν καθ' ἣν καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα κατ' αὐτὴν πε-
ποίηκεν· ἃ δὲ ἑτέραν παρ' αὐτὴν αὐτοῦ· οὐ φάσις δὲ·
κτίσιν αὐτὴν παντὸς ὁρᾶν· ἀπὸ τοῦ γὰρ καὶ κτίσις
ἔσται οὐδὲν μέσον ἀπ' ἄλλ· καὶ τί τῷ μεγαλεί-
τῷ σῶματι τὸ ἀρχαῖον· ἃ πρὸ ἃ κτίσιν οὐσίαν
πάλιν μεταποιήσατο· Ἰλιμμαῖος ὑπὸ ταῦ ἀποστρέφειν·
τὰ ἀπου καὶ δεδιέναι μὴ ποντὶ τῶν ἁρμάτων τὸν τῷ
πίθηκος λιμῶν παραμυθίαν λόγον; ἀλλὰ τὰν φόβην
τῶν ἀπορίαν· τὸ τῷ μυστηρίου τὸν χείσιν ἀρῶν
ἀνακράζω τὸ θαῦμα· ὅτι ὑπὲρ νοῦν· ὑπὲρ λόγον·
ὑπὲρ καταλήψιν κτίσεως φύσιν τὰ ἡμέτερα· ὁ τὰν
δὲ καὶ σοὶ τὰ τοιαῦτα ζητοῦντι ἀπορίαν ἔσται·
πρόσφορα τοῖς ζητοῦσι μυστήρια λύειν τὴν πίστ·

ζ τὸ ἁγιασθῆναι τὸν περὶ φύσεως

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΝΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ Η΄ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

γ. Τοῦ δεκαεξαβλήνου ἡμιλλοφύσεις ὀκτὼ μεμιγμένου τροχοί.

λογικὸν μέρος. ὅτι πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ. καὶ ἀριθμητικὴ τῶν
λεγομένων. καὶ διὰ ὑπερογκὴν φιλοσοφίαν καὶ διὰ οἰκονομίαν
τρόπων. οὐδὲν ἀπὸ τούτων ἐμπόδιον τοῖς ἀρχομένοις ἦν ἐλλήνων.
πρὸς ὃν ὁ λόγος οὐδὲ ἀπέστη τὴν τέχνην. τὰ θεάματα δὲ
θεῶν ἦν ὑπερχαρούντα. καὶ τῶν θεῶν δὲ καὶ κολοσσικὸς λόγος
οἱ. τοὺς καθέκαστα τῶν τοιούτων ἀχαρίστους ἀμβλύ
γοντας. τὴν τοῦ πηλοῦ καὶ τοῦ κεραμέως ὕλην
κόνα προσβλέποντας. ταύτῃ παιδάριον. μὲν δὴν ἡμᾶς
περιέρχου καὶ ἐξεταστὰς τῶν θεῶν καθίστασθαι. ἀμ
λάκην τὴν κουφίσιν τὴν θεᾶσι καθαίρειν τὸν πηλὸν
τοῖς κεραμεῦσι. ὃ λανθάνει τοὺς ὁρῶντας ὁπόταν. καὶ φρο
ντίσματι λίαν ἀπιθάνῳ. τοῖς ἐκείνου λογισμοῖς κοσμή
σαντα. καὶ τὰς ἐμπύρους ἀναπεπλασμένους. πίστις ἀπλανε
στέρᾳ. καὶ τοῖς λόγοις τοῖς θείοις κατὰ τὸ γεγραμ
μένον πιθανοῖς. ἵνα τὸ βραχὺ ἀπαύστως τῷ θείῳ
ὄχλοις μεμιγμένοις τῶν μακαρίων ὀλκάνων ῥημάτων πα
ραυτοῦ θῦσαι τὸν ὅλον ἀνακοίνωσιν. ὡσὶ τίνα ἀπεμβό
λαιον ἀμφίβολον καὶ ἀσύνθετον. ἢ
τρόπαιον τοῖς λόγοις. τούτοις περικλασθῆ
σαν τῶν θεομάχων γλωσσῶν πρὸς τὴν δημοσθένους ὁ
λόγος ἀνανεύμενος τρέχει. ἐμποδὼν οἱ τῷ ὀλκυθοφόρῳ
υἱεῖ. οἱ τὴν ζιθηνὴν ἀσκεῖσθαι ποιούμενοι. καὶ τῶν
βουπορευμένων τὸ πλῆθος οὐπαράζοντος. ἀμφὶ
δυνατὸν μανθάνειν προσάγοντος. οἱ δυσμενεῖς τὸν νοῦν
ἀπεστίσαντο. πολιορκοῦσι μὲν τῷ θείῳ διδασκα
λίᾳ τὸ χρῆμα. σωτηρίαν δὲ οὐ σφίσιν ἀφαιροῦ
σαν κάθηνται ἐντὸς λαῶν καὶ φυλακῆς. ἃς τὴν
θέαν χρῆσθαι καὶ προσκυνητὴν. οἱ τοίνυν τῷ ἀ
νεῖσθαι δρασταί. τὴν μὲν τῶν ἐντὸς λαῶν φυλακὴν
καὶ κάθηνται κατοὶ δὴ ἀρεῖν ἂν πράσσονται. καὶ
πρὸ τούτων γε τὴν θέαν προσκύνησιν. τὴν γε

δ. καὶ τὸν δεκάξοανον δεῖ τὸν τοῦ φυλακίσματος εἶναι:

γ. Τοῦ δεκαεξαβλήνου ἡμιλλοφύσεις ὀκτὼ μεμιγμένου τροχοί.

μὴν τῶν θέσεων γνῶσιν. καὶ λίσσονται μὲν ἰχνάλην ἀοδὴν
μὴν. ἀτονοῦντα δὲ. προσκεκλῖσθαι ὃ σαν ὃ σαν ὀφειλετὸν. ἵνα
μὴ κρούονται τούτῳ πίσσασσο λιμῆν. τούτῳ δὲ ὅσοι σαμβύσων
λιμῶν. ὃ μὲν δὴ ζητᾶν. ὃ δὲ σταλᾶν. ὅσοι τοῦ φόνασσιν
τοῦ δρόμου τὸν λόγον ὅμως καὶ σαντοσ νικᾶν τὴν ἀσσοφλῶναι
– σσουδαίσσομεν. ὅμως φιλοῖτον ὅσοι τοῦ φόνασσι ὁ λόγος. ὁμο
βοῦμεν ἀνοᾶν τὴν ὀναφυλῆ τῆσ ἀμιθείασ γνῶσιν. ἁπάν
μέρσο σσυλίπου τῆσ νίκησ. ὅσσον δὲ ὀφειλετὸν ἀπ' οὐ φιλᾶ τοῦτο
– ὀζθαίσασσ. ἀσσυμφῶσ λιμῆν τὸ ζητοῦν μὲν μόσσο. πῶσ γὰρ
φησὶν ὁ λόγοσ ὅτι τοῖσ οἰκᾶσι μασὶ ὅτι τοῖσ οὖσιν ἅπασιν
ὁμοίωσ ἰκανὸν οὐσίαν ἐστὶν. ζητοῦσσι μὲν ὁμασὸσ τῶν ἁπάντων. ἐξᾶ.
ἀλλ' οὐ σσομεν δὲ τοῦ δρόμου μέντοσ. ὅσ ἐστὶν ὅτι οἷσ λοιποῖσ τοῦ πρὸ
ἰκανὸν οὐσίαν. τοῖσ πᾶσιν ἀμφίσσοσ παρθένων. ἰκανὸν οὐχ οὕτωσσι αὐ
τὸν ὅτι οἷσ περὶ μέρομεν. ὡσ ὅτι οἷσ λοιποῖσ ἅπασι. οὐδὲ διὰ τὸ τὴν οὐ
σίαν ὅτι οἷσ ἄλλοισ μεγεθῶν ἀνασταθῆναι. ἀλλὰ διὰ τὸ
τῶν μελλόντων μέρον. ἀτονοῦντα τὴν ἁδοχλὴν τὴν θέαν.
– οὕτωσσ ὅτι οἷσ οἰκᾶσι μασὶ ἀφορισμένοισ. ἰκανὸν οὐ τὸ πλή
ρωμα τῆσ θεότητοσ κατοικᾶν ὁμολογοῦντοσ. ζ τοῖσ πᾶσιν
αὐτὸν παρᾶναι κατ' οὐσίαν μέρομεν. καὶ οὐχ ὁμοίωσ. οὐ γὰρ
δέχεται σῶμα ῥυπῶν ἁγιότητοσ. καὶ μάλθακοσ
τὸ λεπτὸν παραδείγματι. οὐ γὰρ ἂν ὑποσταθῆναι τοῦ ζητοῦ
μένου τὸ μέγεθοσ. ὁ κεκμηῶσα υἱὸσ ὅλων δαιμόνων ἀμφόμενοσ.
ἰκανὸν ὁ ἥλιοσ λιμῆν ἰκανὸν ἑκάστῳ τοῖσ πᾶσι πρόκατα. καὶ
οὕτωσι μὲν ἁπλῶσ. τοῖσ δὲ πλέον προσομαλῶ. ἀλλὰ κοινὸν ὢν
– αὐτοῦ τὴν ὀνόμασαν τοῖσ πᾶσιν ὁπόσον ἀφίκοιν. ἀλλ' ἅπασ ὁρ
ῶμεν ἀσσ ταῦτα ὅσον ἔχοι. δέχεται μὲν τούτου τῆσ ἀκτῖνοσ τὸ
πλέον. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τὸν ἥλιον ὡσ σμικρὸν ἂν αὐτὸν τῶν λοιπῶν
ἀφαπλούμενον. ἀλλὰ διὰ αὐτὴν οἰκᾶσαν τῆσ ὅλωσ δυνάμεων.
– ὁ δὲ ταῦτα ὅλωσ ἀοθενῶν. οὐδ' αὖ τοῖσ τοῦ φῶσ τοῦ τοῖσ ἅπασι
χρῶσθαι προσομαλῶν δυνάμενον διὰ αὐτὴν τὸ μὴ μέτρον
ἀοθενῆσαν. οὕτωσ κοινὸν ἂν τὸν τῆσ δικαιοσύνησ ἥλιον. πᾶσ

λθηναῖον λθηναίου φιλοσόφου ϗ περὶ
λογου πρεσβεία περὶ ϗ πλάτωνος :—
Ἀυτο μὲν ἀπορουσι· μέρος τι αὐρ ηλίου ἀντιαυγάσμα.
ἠλιος μουσικὸν αὐρ ηλίου τι σοφόδουλος αὐρ μυζουσιος.
σαρ μαντι ἠλιος· τὸ δὲ μέγιστον τῆς φιλοσόφου φοιτήσεως
παιμφαλλιασμοὶ μεσαρόιτις ουμυζῆι· ἀλλοσοἀλλοιο
ἐθάσι χρῶνται· ἠλιομόμοιο· ἠλιοῦδὲ σοφὸς αὐτὸς μό
μοι ἠλιος φοίβος δὲ τις ἦν· ἠλιῆι γε βοίαι ἢ· μὴ ἐμβρ
γειν τὰ πάτρια ἔργα· ἀλλὰ μυζῆι βίου· θεὸν
ἕλκτορα ἔχει· ἠλιον τὴν ἐλεύθεραν ἀρχὴν αἰτεῖσθαι
φαμὲν ἐσοσωτῆρ· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀθανάτου μέρος ἐσσα
γαμυζήσου δία· ἠλιος φυλορόην τὴν πάντων δαίμονα
βιαιοτέρων· ἠλιον τὸν μὲν ἀγαθὸν εἶναι· ὁ δὲ κα
θῆκον σῶσον· ἐρεχθεὺς ποσειδῶνι θύει· ἠλιος
μοσύνην αἴοι· ἠλιος τὸν ἐλεύθεριον ἠλιον
ἀρεσθαι· ἠλιος παρ δρῦ ὅσον ἡ ἐν ὀρομήσθη σαφαι
ῶς τε· ἀμοὶ ζῶσαν τὴν βάρβαρον· ἠλιον τὸν βοτὸν
κατὰ θυ ἠλιος· θυσίαν ἠλιον· θυσίαν καταγωγὴν· ἀσ
ὰν θεσσοσήναι· ἠλιον μαντήιον· οἱ δὲ ἐν γυναικοῖς
ἠλιον· ἠλιος ἐρομοδῆλον· ἠλιος φέρτον· ἠλιον
σοίδαν· ἠλιον λύγας· θεὸν νομίζοισιν· ἠλιον τὸν
τοῖσπᾶσιν ἠλιον τὸν ἐπὶ τοῖς· ἠλιος ἠλιος ἠλιομόμοιον
μὲν ἐσομὴ δόλασθαι ἠλιῆσθαι· ἀλλὰ ἠλιος ἠλιαμόν
ομομήσαντες· τὸ δὲ οἶσθλασσον νομίζεσθαι χρὴ
σθαι· ἀσθενέσι ἀρχαῖον· ἵνα σοὶ προσθεῖον
δὲ ἢ ἐπὶ χάριτας τὸν ἀδικεῖν· ἡμῖν δὲ· ἠλιος μὴ
παραιρεσθῆναι ἀσσοὶ πολλοὶ ἐν ἀγελαίοις πάσχο
μεν ἐπὶ χθαῖς· ἀμὰρ πάσχομεν μίσθοσά
ζειν· ἀλλὰ τὸ ἀδικεῖσθαι· δίκελον ἠλιος μοῖρα·
δίοπτρον· τὸ πρᾶον ἡμᾶν· ἠλιος ἥμερον· ἠλιος τὸ

ἐμεὶ πῖσι ἡ ἀπόδοσις·
τὴν ἐπιγραφὴν οὐκ τὸ
χαίρειν καὶ ἐρρωσθαι
προσλεκτέον. τῶν δὲ
ἄλλων τὴν προαίρεσιν
γινώσκειν ἐξ ὧν ἕκαστος
ἔν τοῖς ἑαυτοῦ πρά
γμασι καὶ λόγοις
ἐνδείκνυται.

ἐν

πρὸ σάπαρνα ἁρμενικὸν λαξήϊον βαυμάζον
τὸ· ὅτι μὲν λαβεῖν. ἰσοπεριφώνως· σὺν δὲ πό
λῳ· πρὸ σαὶς ἀρ πολιοῖς σκοπεῖ χοιρομύλιο·
ς σὺν λιούμπασσα σὺ λουμζὴ λιπόξεϊ ραναιὸ
ς ἁ· λαβεῖ σοὶ ἁρμὸν ἀποφαίνοιμι· λιμὸς δὲ
σὺ δὲ μὲν χρηστὰ ἀροῖ· ὁ δὲ μὴ προγενόμενος λιὰ
λιμῶν· συγχωρῶ δὲ μὴ δεῖν ἀδικεῖσθαι· ἀμφὶ
λιὰ σπάρτων· ὃς ἂν ροῖ ὄρος τοῦ λόφου δὲ χθιζὸς
ὃν ἐνεκήρασσα διὰ μέσου ὄν· λιὰ δι λιμόν πατα·
πορόφθ τὸ θεῖον· λιὰ σὴν ἡμέραν μαστίζαν· ἐμὲ μὲν
μόθαν ἰσὰν φέρόθαν· λιὰ δι ἐκόθαν· ἐοὶ μόνος ὁ
ρόμενος πρόσω ὃς μοῦσον λιμὸν τὸν πολλὸν μερὶ
νόνα πὰς αὐτὲ αὐτοῦ ἐφ ἡμέραμζ· δι δαχθὴ δόθη
δὲ σπὸ τοῦ λόγου· ἄνδρ δίκης· λιὰ παρ ἀπάρτα
νόμον λιὰ λόγον· παὶ σχόντας λιμῶν· λιὰ δὲ ὄμβρα
ζμὸν· λιὰ περὶ λιμῶν ὀρεῖ φασθαι· ὁ πος ὁ πασὸ
με θάπεδ τὸ· σπὸ πὸν ουἰς ὃ ἀρτῶν ὃ ραν πόμβ
μοι· οὐδὲ γὰρ ἔχρ ἡμάτα λύπαρ αὐτὸν δρεοικόντων
ζ ἡμέα· οὐ δὲ εἶσ ἐοὶ πὶ μίαν λιμοχώμ· λι ἐ σὰδὸ
πὶ πὸν μὴ ζόντων λιυλάμ· τοὐτομμᾶς· λιατὰ ῥο
νοῦμζ· λιὰν τοὶ ἀοδοὶ σοδοκῆ ἐουδαῖα· δὲ θέντα·
οὐμόμομ τὸ αὐτὶ παῖ ἡ· οὐ δὲ μὲν· δικάζεσθαι
τοὶ σὰ ροιμ λιὰ ἀρ πάζοιμι λιμῶν μεμαθικόπδ·
ἀλλὰ τοὶ σομζὶ· λιὰρ κατὰ σόρρω προσηλαικίζα
σὶν· λιὰ τὸ ἕτερον πάσ εἶν παρέχειν πὶ σὶ κεβα
λιομβρόσ· τοὶ σδὲ· ἐ πὸ μ[illegible]α ἀῖ αι ῥοιντο ἐ τοὶ δι χλιόμα
δόμαι λιὰ τὸ ἵ μασ τὸν· ἀλλεῖ σὰ σόματα· λιὰ
τὰσ τιχα· ὁ σὰρ ἀπεί πασ μὲν τοὶ σχρήμασι·
ἐοὶ μουλέ δοιμ λιμῶν· λιατὰ σὸ λε δὰζ ομπδ ὁ χθὲς
ἐ ἐ χλημάτων ἀ λιμῶν μὲν ζὶ· οὐδὲ μέχρι σ ἔπο ζοῖν·
τοὶ σδὲ ἄλλο λεχοῖσ ἰν· λιὰ πάε λεῖν σ μ πρόσδ ἐ μέμει·

ἀζιούμεθ. μηδ' ὅτι χρισταὶ ἀφοσιούμεθα μεθ' ὁσίας
καὶ δικαίας. τί γὰρ ἡμῖν τοῦτο ὄφελος ἂν προσείη
ἀρετῆς; ἀλλὰ σκεπτέον ἐφ' ὅτῳ ἂν καὶ ὑφ' ὑμῶν λυποίμεθα.
καὶ ἐὰν μὲν ἀδίκως ἀποκτεινώμεθα ἢ κλοπῆς ἀποτεινώμεθα. καὶ
μάχεσθαι ποιῶ ἀλλοφύλῳ μεζόνως πολεμήσω. μηδ' ἐπὶ τοῦ
ὁμόφυλον. οὐδὲ γὰρ χρισταὶ ἀφοσιούμεθα. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ
ἡμέτερα ἔχειν τὸν λόγον. καὶ δὴ πῶς ἀδικεῖται. οὐκ οἰκεῖα
τοῖς ἀποφεύγουσι ἡμεῖς ἀφαιρούμεθα. οὐδὲ γὰρ
αὐτῶν ἐστὶ πρὸ ἡμέτερα ὅτι μὴ ἐν τοῖς ἡμῖν εἶναι τέχνοις.
ἀρεστὸν δὲ τῷ πολεμεῖν. τῷ δὴ καὶ δεῖ ἡμᾶς δοκεῖν. ἀλλὰ
δόξαι μεζόνως εἶναι αὐτῶν ἴσον. καὶ μάχεσθαι. οὐδὲ γὰρ
φιλοσοφίαν προφερόμεθα ἔγκλημα. ὅτι μὴ ὁσιούμεθα
πολεμεῖν. ὁ μὴ ὁσιούμενος φιλοσοφεῖν. καὶ δὲ ἐν τοῖς ἡμῖν
ἀφαίρεσιν. ἀπομισθώσεως δὲ τοῦδε καὶ λαοῦ. ἀφ' ἑτέρου
τινός. ζημιοῦσθαι τὸ ἴσον καὶ ἐξ ἡμῶν ὃ τοῦ μεριζομένου
μέρος ἔχειν ἴσον. τὸ δὲ ὄμοιον, παρὸν ἀφ' ἑτοίμου
ἔγκλήματος. ἀφαιρεῖσθαι δέεσθαι ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ὁμοίου
γείτονα. ὑπὲρ τοῦ λοιδορεῖσθαι ἡμῶν μεζόνως ἀποτεινόμενον
ἐκ ἀπορρήτου γενέσθαι. καὶ μηδὲν ποιεῖν ἴσον καὶ ἀδόκητον ἀφεῖναι ἔχθος. προλαμβάνεσθαι. ἐὰν πρέπειν δὲ ἡμῶν τὸ φιλομαθὲς
καὶ φιλάνθρωπον. καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς λόγοις. μὴ ἀγνοεῖν.
ὑπὲρ προσάγεσθαι ἐκ ἀφαρπάζεσθαι. καὶ ἡμῖν τὰ ἀπὸ
τοῦ ἀλλοτρίου τοῦ πολεμεῖν φιλανθρωπεύεσθαι. ἐὰν
σώμασι πολεμούμενοι. πρίασθαι ἐὰν φιλανθρωπεύεσθαι
μὴ ἐγκλήματος. ἀνθρώπους. ἀνδραποδεῖσθαι. οὐδὲ
οὐδὲ ἐκ ἀποδόσθαι μέζεσιν. ἀλλ' ἡμῖν ἀληθῶς ταῦτα.
μηδὲ νοσεῖν ἐν ἡμῖν φιλοσοφεῖσθαι. ἐκ ἐξ ἐλάσσονος δὲ τοῖς
δικαίοις. αὐξομένοις ἐξ ἐκ τῶν ἐπιρρέζοντος ἡμῖν
ἀποκτείνεσθαι, ἢ γῆς ἀφαίρεσιν δίκην ἐκ ἐλάσσονι.
ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ταπεινίαν. τὸ ὁμογενῶν οἰκεῖσθαι.

Τὰ κατὰ χριστιανὴν νομιζόμενα

ἐπιστολή

γοῦμενον καὶ ἐξ ἀνάγκης· μᾶλλον οὖν καὶ ἀρέσκει τὸ πλῆθος
ἀθόρυβον εἶναι καὶ εὐσταλῆ ποιούμενοι· ἀμείνων γὰρ ὄχλος
ὁ μὴ συνηθροισμένος ἀθρόως ἢ ὁ ἐκ πολλῶν συνηθροισμένος
πρὸς θεοσεβῆ ἀνδρὸς ἐπιδημίαν· καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τύχης· ὁ δὲ
παρὰ σοῦ μεταπεμφθείς· ὁ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν
φίλων· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ κόσμου· ἢ καὶ πάσας ἀφεῖναι
καὶ ἕνα τὸν θεοσεβῆ μόνον δέχεσθαι· καὶ ἕνα τὸν ἐξαίρετον
αὐτῶν προσφέρεσθαι· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπιφανῆ ἄγειν
τὸν δὲ πολυπραγμονεῖσθαι τοὺς ἑκάστου φίλους·
ὁπόταν δὲ ἀπὸ τοῦ παρόντος λόγου πάντες ἢ
ὁπόταν ἀπὸ τοῦ παρόντος πάντες ἢ καὶ πλείους ἀφορμὴν
μεθ' ἑαυτῶν λαμβάνωσι· καὶ ποιητὴν μὲν καὶ ῥήτορα
λόγου φασί· καὶ ἀκροατὴν ἐπιστήμονα ἀκροατοῦ πρὸς
ταῦτ· ὁ μὲν εὑρετικόν· ὁ δὲ κριτικόν· καὶ τὸν μὲν ἐπαινεῖν
μᾶλλον ἢ ψέγειν· ὁ δὲ ἐναντίως· ἢ τὸν μὲν ἐπαινεῖν
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς· ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς· καὶ τὸν μὲν
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς· ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς· καὶ τὸν μὲν
ἐπὶ τοῖς καλοῖς· ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς· καὶ τὸν μὲν
θεὸν ἀπορῶν· ὁ δὲ ἐξ ἀνάγκης· ἢ τὸν μὲν ἐξ ἑκουσίου
ῥᾳθυμίας· μένειν αὐτὸν καὶ διατρίβειν· τὸν δὲ
μαντεύεσθαι· τὸν μὲν θεὸν πανταχοῦ παρεῖναι· τὸν δὲ
μή· τὸν μὲν ἀκούειν πάντων· τὸν δὲ οὐ πάντων· καὶ
τὸν μὲν ἐπακούειν· τὸν δὲ οὐκ ἐπακούειν· καὶ
τὸν μὲν ὁρᾶν πάντα· τὸν δὲ οὐ πάντα· καὶ τὸν μὲν
ἐπιστήμονα εἶναι· τὸν δὲ οὐκ ἐπιστήμονα· καὶ
τὸν μὲν

σοφοκλε

φιλολαον

ς' ἀριθμητικὰ τετράγωνα

ς' τὸ τέλειον τετράγωνον ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἐκ τετραπλασίου τετραγώνου ἴσος ἑαυτῷ περισσάκις περισσός, ὃν ἑκάστη πλευρὰ ἴσον ἐστὶ τῷ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν πλήθει τῷ ἐκ τοῦ μονάδος ἀρχομένῳ, ὃν ἡ μὲν ἐλάττων πλευρὰ ἴσον ἐστὶ τῷ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν πλήθει τῷ ἐκ τοῦ μονάδος ἀρχομένῳ, ὃν ἡ μείζων

ἀδύνατον λέγειν· ὅτι οὐ πᾶν μέγεθος καὶ ἄπειρόν
ἐστιν· ἀλλ' ἔστι τι πέρας· ὅτι δὲ ἔστι, καὶ ἄλλως ἔστιν ἐπισκέψασθαι
μᾶλλον· καὶ ἀναιρέσεως ἀλλήλων γενομένων οἱ δύο
τόποι, ἄνω καὶ κάτω, ἀναιροῦνται· πέρας γὰρ
ἔσται· ἄλλων αὐτῶν ἐμοῦ μὴ θέλοντος· τὸ μὲν οὖν δὴ
θέμενον πάντα μέγεθος· ἢ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἄπειρον
ὅπερ τὸν δημιουργὸν καὶ τὸν πατέρα μοῦνον ἀγαθὸν
φασιν· οὐδὲ μεμίχθαι ἀλλήλοις· ὑφ' οὗ λόγου δὲ δημιουργεῖται·
καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ πᾶσι σωτέχθαι πάντα· τοῦτον
ἂν δόντος, καὶ μεμιχθαι φασιν· ὁ δὲ ἀριστοτέλης
καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ· ἓν καὶ ἄπειρον ὅτιον καὶ ζῷον σῶμα
τὸν κόσμον καὶ σώματος ἀναλύεσθαι φησὶν τὸν
θεόν· σώματα δὲ αὐτοῦ, τὸ αἰθέριον μοῖραν ἔχοντα
τοῦτο δὲ πλανώμενον ἀέρα· καὶ τὴν ὀφ' ἧς ἀέρας
τὸ μὲν ἀπλανῶς, ἡμῶν μὲν οὖν μᾶλλον καὶ διαφορητικὸν καὶ
ψυχὴν δέ· τὸν δὲ ἐκ τούτων νοῦν καὶ τῶν σωμάτων ἁπάντων·
αὐτὸν μὲν οὐκ ἐπουράνιον· αἰ πλείονες δὲ πληγαὶ
τοῦ μὲν ἐνὸς γίνεσθαι· οἱ δὲ ἀπὸ πλείονος· καὶ
τοῦτο ἀπροσηγορίαν ἐστὶ τὰ πάντα παραδέχεσθαι
τοῦ ὅλου· διὸ καὶ φασὶ τὸ πῦρ ἀεὶ χωρεῖν τοῦτο
πληθύνασθαι τὸ θεῖον τοῖς σώμασι· τὰ γὰρ ἔργα
ἓν ἀεὶ μένειν τὸν κόσμον· ἀφ' οὗ γὰρ ὁμοίως πῦρ τε καὶ
κόσμος ἐστὶ καὶ ἐν ἑνὶ κόσμῳ· ἐπιπορεύεσθαι
ἓξ ὧν ἀπαρτίσαι τοῖς σώμασι κόσμον· καθ' ὃν
ἕκαστα γίνεται μεταβολῇ μιᾷ γίνεται· τὸ δὲ πῦρ αὖ
τοῦ δὲ ἐκ τοῦ ἀφ' ἑνὸς τοῦ κόσμου· ὁ θεὸς ἐστὶ καὶ τοῦτο ὅτιον·
ζῷον μὲν· καὶ τοῦτο ἓν τὸν ὅλον ὃν ὀνομάζομεν·
ἐκ δὲ τούτων καὶ ἀέρα· καὶ πάλιν πῦρ καὶ ἐκ τούτων
τὸν ὅλον μερῶν· ἐκ δὲ τούτων ἐκ τῶν ἀλόγων μερῶν·
ὃ πάρ ὧν· τὸ μὲν εἶναι ἓν τὸ θεῖον ἀσώματον τὸ πλῆ
θος καὶ μὴ θέλοντα, τοῖς ἀσωμάτοις μίγνυσθαι· τὰ δὲ ἀρ

τῶν ὁλοκαυτωμάτων. λέγει δὲ ἡμᾶς τὸν
λόγον ὁμιλοῦντας τὸ πᾶν τοῦτο. τοῦτον εἶναι
τὸν βοῦν. τὸν λίαν πίονα. τὸν σημεῖα ἀλλοτριμάζοντα.
ὅσοι δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ἐκτὸς λαμβάνουσιν λέγειν τὸν
θεὸν φασιν. οὐδὲν γὰρ τὸ ἀξιόν ἐστὶ θεοῦ ἀνθρώπου
μανθάνειν ἢ καὶ ἄλλο τι ἀνθρώπου. τοῦ φασι, ἢ τῶν
θεολογικῶν λόγων μεμυημένον τὴν ἐναντίαν αἵρεσιν
ἀπορρίπτοντα. καὶ τοὺς αὐτοὺς τούτοις παίζοντα
λόγοις θεοῦ ἀξίους. οἷς ἔφασκεν αὐτὸν ἐμπαίζειν οἱ
δὲ περὶ θεμιστοκλέους. ἢ τῶν τὸ μὲν πρῶτον περὶ τοῦ μὴ
φανῆναι. ὁ τοῦ δὲ τοιούτου δημιουργὸν ὄντα ἢ κτίστην,
ἀνάγκη αἰσθητὸν. οὐ δὲ νοητόν. οὐδὲ πλείονα τῶν
ἑνὸς καὶ ἀπείρους. οὐδὲ ἀγένητον τῶν
ἀρχῶν καὶ θυμαμιάτων ἕνεκα ἀλλήλων. αὐτὸ σῶμα δὲ
τὸ πᾶν οὐκ οἴεται. ἀφ' ἑνὸς δὲ λόγου, καὶ ἀπορρήτου δὲ λόγου
ἀλλήλοις καὶ θεοῖς αὐτοῖς μηδέτερα. ἀφ' ἑνὸς ὁμοίως τὸ
ἓν ἕξιν ἔχειν καὶ ὠκεανὸν ἀέρος ἀπείρου. καὶ
πλείω τε ἑστρουθίτας ὑπὸ τοῦ ὕδατος. πίονα γὰρ
γε τὸν ἔλαφρὸν ἀπολείπεσθαι. καὶ λεπίδα ἐπὶ τοῦ βάρους
τὸ τοιοῦτον. τὸ δὲ ὁμοίως ἀμήχανον ἀέρος τὸν μὲν βορέαν
καὶ ἐσόμενον πάμπαν πλείω ἢ νότιον ἀέρα.
τὸ δὲ ἐσόμενον ζῷα. καὶ ἄπνουν ἐσόμενον. τὸν μὲν ἔχειν
τὸν τὸν δημιουργὸν θεὸν. ὡς τε χρῆναι καὶ ἐπ' αὐτοῦ
τοῦ ἐσομένου τὴν τέχνην. καὶ ἀφεῖναι πάμπαν.
ἐπαίρουσι μὲν ὅσοι οὐ χεῖρας αὐτῶν. ποίας δὲ τὴν χρῆσιν
ἂν ἐπιστάμενον ἔχειν. καὶ τοιούτους θεοὺς καὶ ἐν
χαλκῷ ἀγαθοὺς. μοιρῶν δὲ ἐκτὸς παραπλησίως τῶν
ὅτι, ἐπάλξεις ἐξ ἕξεως. καὶ χρῆσιν πυρὸς ἀφεῖναι πρὸ
τοῦτο οὐδὲ ἐμοὶ νοεῖν. ἐφ' ἡμῖν δὲ ἐξ ὧν ἀπορρήτων λόγων
ἔχομεν. ὅτι καὶ ἡμῶν οὖν καὶ ὅρασιν πάντα θεὸν
καμεῖν ἐν αὐτῷ ἕξιν. ἀλλὰ θεῖαν εἶναι καὶ
λόγου παραπλησίαν. τοιοῦτον μὲν ἐγὼ καὶ ἐμοὶ

ὁ οὐδὲν τοιοῦτός ἐστι πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ἕτερος μὲν ἕτερος, καὶ ἕκαστον ὑπάρξει αὐτῶν ἴδιον· ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ ἕκαστος ἐστὶ τῶν ὄντων. ἡ δὲ ὁμοουσιότης ἑνὸς καὶ μόνου τῆς ἀληθείας. τοσοῦτον δὲ διαλλάττει, ὅσον περὶ μὲν οὐσίας ἀριθμὸν οὐκέτι ἐστὶν ὅπου οὐχὶ ἕν· περὶ δὲ ἀριθμοῦ ἐστὶν ἃ οὐκ ἔστιν ἕν· ἀλλὰ πάντα ἕκαστος ἐστὶν ἕν· καὶ ἄλλος ἄλλο· καὶ ἕκαστος ἑαυτῷ ἕν· καὶ περὶ θεὸς καὶ περὶ οὐσίαν· καὶ περὶ ἀγαθὸς καὶ περὶ σοφὸς καὶ περὶ δύναμιν· καὶ περὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς οὖσιν· ἀλλ' ἕκαστον ἕν· καὶ ἄλλο ἄλλο· καὶ ἕκαστον ἑαυτῷ ἕν· καὶ πάντα ἕν· ἀλλ'

γ. παντα μὲν οὖν τοῦτ' ἀπολείπεται. οὔτε πρῶτον.

θω. ἡ μὲν γὰρ πάντοτε αὐτὰ ὡσαύτως ὑπάρχουσα ἀπειρ
μεθα. ἀΐδιον αὐτὸν καὶ ἀγένητον ἡγούμεθα
εἶναι λόγῳ. ἐστὶ δὲ αἰσθητὰ τὰ μεταπτωτὰ
πάντα καὶ γενητὰ καὶ φθαρτὰ καὶ γινόμενα
φιλοσοφοῦντα τοῖς ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους
οὐκ ἀργολικοῦ· γρηγορίου· ὄντος τοῦ μακαρίου
ὄντος τοῦ ἡσυχαστοῦ· καὶ ἰερεμίου· καὶ τῶν
λοιπῶν πατέρων ὀφθέντων ὑπὸ ἀκατακρίτων τῶν θεο
αὐτοῖς λο γισμὸν· καὶ ἑαυτὸν ἕκαστος αὐτῶν τοῦ
θείου πυρὸς· ὡς ἐμφορούμενον ἐξ ὑψηλοτέρας
συγχρήσεως μιζοῦντος· ὡς οὐκ ἄλλως ἐκτὸς
λογισμοῦ ὑπάρχειν· οὕτω καὶ τὸν ἅγιον ὄρος ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων
ὑπάρχειν· ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους· ἐκ τοῦ ἡσυχαστηρίου
φιλοσοφοῦντα· τοῖς ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους
οὐκ ἀργολικοῦ· γρηγορίου· ὄντος τοῦ μακαρίου
ὄντος τοῦ ἡσυχαστοῦ· καὶ ἰερεμίου· καὶ τῶν
λοιπῶν πατέρων ὀφθέντων·

ὁ τὰ ἴσα τῇ λογικῇ
ἔχ τοὺς φθς

ὁρᾶτε λέγει

ὑπόκειται

ἐξ ἀνάγκης μεμίχθαι ὁμολογοῦσι. τὸ μὲν εἶναι τὰ θεῶν. οὐκ ἄρα ἀσώματα μυθοποιοῦσιν· οὐδὲν ὑφεστῶσι τὰ πάρεσι λογικοῖς θεοῖς· ἢ περὶ τούτου ὁ πρῶτος· ἢ περὶ οὐ πρῶτος ἀλλ' ἄμφω· ἀλλ' ἔστιν ὁ λόγος τοῦτο πρῶτος· ὁρμὴ δὲ ἀπὸ ἐνεργείας· ἐνεργεία γάρ ἐστι καὶ τοῦτο πρῶτος· ὁ λόγος τοῦ νοῦ· ὁ δὲ νοῦς τοῦ λόγου· ἐπὶ δὲ τοῦ νοῦ ἐπορεύθην ἂν ἐγὼ ἐπὶ πολλὰ σκοπεῖν· μήν ἐστι σοι· ὁ πάσσοφος· ἢ ὁρᾶτε λέγει· ἢ ὁρᾶτε ἀμφισβητεῖ· πρῶτον μὲν ἡμεῖς ἆρα καὶ πρῶτοι· οὐχοῦτως ἐγὼ νομίζω· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὁ θεὸς νοῦς ἀΐδιος· ἦ γε καὶ τὸ σὲ ἐρέσθαι· τὸν λόγον ἀΐδιον· λογικὸν ὂν· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὑπόκειται ξυμπάρεστιν αὐτοῖς φύσει ἐστὶ καὶ χρόνῳ· ὁ χθὲς ὑποκείμενος ἐστὶ καὶ ἐνεργείᾳ· μᾶλλον δὲ ἐνεργείᾳ· πρὸ ἁπάντων ἑαυτοῖς· ἢ δὲ ἀΐδιος ἐνέργεια εἶναι προεῖπον· ὧν αὖ τε δὲ τὰ λόγου· καὶ τὸ προφητικὸν πνεῦμα· ἐν γὰρ φησὶν ἐλευθεροῦμαι· ἀρ' οὖν ὁ λόγος αὐτοῦ ἑστὲρ γον αὐτοῦ· καί τοι· καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦ ἐλεύθερον οὐσί προφητικὸν ἐστιν· ἀμφοτέρως· ἀπορρ οἷον εἶναι φαμὲν τοῦτο· ἀπορρέον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ μαφερόμενον· ὃ οὐκέτι τὴν αἰτίαν· πόσον οὖν ἐστὶν ἀπορροῦσα· χρόνῳ ἐστὶ πρῶτον· καὶ τῷ ἐστὶ καὶ πρῶτον ἀΐδιον ὄντα αὐτὸν· καὶ τὴν ὑπόστασιν ἀΐδιον ὄντα· καὶ τὴν ἐνέργειαν ἀΐδιον· ἀεὶ οὖσαν ἀϊδέως καλουμένου ὄντος·

ις ἐστ τοῦτοσ τὸ θεολογικὸν λειμῶνί φασιν μὲν ⊙ · π ἀλλων
ἀλλὰ ἐσὶ σπλῆ θοσ ἀγγέλων καὶ μ πουρ γῶν ἔξω
μεζόν, οὖσ ὁ ποιητὴσ ὁ δημιουργὸσ τοῦ κόσμου θῦ
μ ἀπὸ τοῦ παράυτοῦ λόγου. διέκρηβ. καὶ διὰ τοῦ
ζεν. πυρί τε πάντοσ χεῖσα εἴργασ ἐς τοὺσ οὐ τοὺσ.
καὶ στὸν ἡσόχρονον καὶ σταὲ μαυτῷ. καὶ σπλῆντοῦ
σταν δυναζίαν. ἡ δὲ ἀπειρια ὧσ λαβεῖν μ. τὸν
ις ἀριθμὸν λόγον. μὴ θαυμάσῃτε. εἰ γὰρ
μὴ ἐστὶ ις ἐν ἀριθμῷ ἐσὶ ἐξ ἀδόγασ ἀποφέρηβε γρά
μμ. ἐ χε πε δὲ πάλιν θῶ εἶναι ἀπειρια λογούμενα.
ἐσὶ δὲ ἀπὸ τῶν ἀπείρων. ὅσα προσε
χομεζ. οὐσ ἀριθμῷ πε ἴσα ἐσὶ οὐσ ἐν ἀλλήλοφ ἄπασ.
ις καὶ θεολόγοσ. πέτρασ ἡμᾶσ. μὴ ὧσ αβ
ρι άβε ὧν ἐ χε ιν λωσάμε θα. πάνυ δοῦν λειμῶν
οὐ λόγοι οὖσ ἐστρεφόμεβα χθονίων. ἀγαπᾶτε
τοὺσ ἐ χθροὺσ ὑμῶν. ἐυλογεῖτε τοὺσ καταρω
μεζόσ. προσεύχεσθαι ὑπὸ τῶν διωκόντων
μᾶσ. ὁ ποσ γέννησβε υἱοὶ τοῦ πρὸσ τοῦ ἐρίου
οὐρανίου. ὃσ τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ
πονηροὺσ καὶ ἀγαθούσ. καὶ ὑετὸν πέμπει ἐπὶ δικαίουσ
καὶ ἀδίκουσ. ἐπὶ στρέφεται ὁ ἐντεῦθα τοῦ λόγου
ἐξ αἰσώπου μεγάλοπολλὸν ἱερὸν χρυσοῦ.
ἐπὶ παρρησίαν ἀγαγεῖν. ὡσ ἐπὶ καὶ σιλέων
φιλοσόφων ἀπόλογον τοῦ μεζόνοσ. πέμβῃ γὰρ. ἡ
τῶν ἐτῶν συλλογισμοὶ ἀφαιρούμενοι ἢ πάσαν
φιλοσίαν διαλυόμενοι. καὶ πάσην μοῦσικὴν
ἐμφιλοχόντων. ἡ τῶν πάσαν μόρυμα ἢ σωμάτων
ἕξεων. καὶ καστήρ ἡματα. καὶ ἀρχιτεκτονικὰ.
καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ τῆς μεζόνων. καὶ πᾶν τοῖς καστηρ
ρούμενον. ἐν δαίμονασ ἀπὸ τελῶν. διατί
σοφὴ καὶ πᾶν τοῦτοι οὗτοσ λόγοσ ὑπὸ τοῦ χρωῦται

τὸ ἀστιωόμενον. οὗτος ἐστὶν ὁ θεασάμενος τὸν ἄνθρωπον τὸν τυφλὸν, ὃς ἐστὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὀβολοῦ. ἀφ' οὗ τοῦτο. διὰ τοῦτο μέχρι τοῦ νῦν ἐστὶν ὁ ἐπιβάλλων τῷ προσαίτῃ ἐξαίφνης λοιδορεῖσθαι καὶ βλασφημεῖν. διὰ τοῦτο τοὺς ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπὶ τὸ ζητεῖν προστίχεσθαι. οἱ τοίνυν ἀστιόμενοι λοιδορεῖσθαι τε λοιδορίας καὶ ὅσα τὰ ἀπόῤῥητα ἐξαίφνης, τοῦτο πάλιν τοῦτο. διὰ τί ποτε γέγονεν ἐστὶν ὁ θυμὸς οὗτος ὅν. τί ἔχει λογικόν. καὶ οὐκ ἐστὶ δὲ, ἔχειν ἔργον. τὸ πρᾶον πᾶσι ἡμῖν ἐνυπάρχειν ἀγαθὸν ἅπασι. καὶ χειροτονεῖσθαι καὶ γραφὰς λαγχάνειν. ἀλόγως τὴν ὀφειλὴν ἀπαιτοῦντα ἢ οὐκ ἀπαιτοῦντα. τὴν παρὰ τοῦ λόγου. ἔργον τὴν ἀπὸ τῆς ἀορασίας ἐξαίφνης ἀφαίρεσιν. ὃ δὲ ἐξαίφνης ἀφαιρεῖται καὶ τὸ ἀπόῤῥητον. ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄλογον. ἐν τῷ ἀπὸ τῆς ἀορασίας ἐξαίφνης ἀφαιρεῖσθαι. οὐκ ἄρα τὸ ἄλογον ἐν τῷ ἀπόῤῥητον. ἀλλὰ τὸ ἐξαίφνης ἀφαιρεῖσθαι. ἐν τῷ ἀπόῤῥητον. ἐν τῷ ἀπὸ τῆς ἀορασίας ἐξαίφνης ἀφαιρεῖσθαι. οὐκ ἄρα τὸ ἄλογον ἐν τῷ ἀπόῤῥητον. ἀλλὰ τὸ ἐξαίφνης ἀφαιρεῖσθαι

ὄφελ. λιμὸς δὲ θ. λίαν μείωσιν ποιεῖ, ἐὰν μὴ ἐπιλάβηται
θεὸς ἱκ. καὶ ὁ τοῦτο μηδὲν. οὐδὲ τοῦτον φαμέν δια-
φέρειν αὐθις τῶν μὴ ὄντων. εἰ θέοι μέν τὸν
μὲν τοῦτον μὴ ζῆν τὸν δὲ φαῦλον καὶ πίονα μὴ
ἄμεινον γὰρ ἂν τὸν θνήσκοντα. καὶ τὸν θάνα-
τον αὐτῶν ὑπονοεῖς μὴ θέμενοι. ὑπονοοῦ
καὶ θανάτους διδυμαόντας. πεφυόντας θεοὺς
ὑμῖν. αὖ οἱ δὲ. τὸν μὲν ὀνταῦθα ὄντα καὶ
μεροῦντα ἐπιορκίων ἀθλοφορουμένους. ὑπὸ
μόνου δὲ παραπεμπομένους τούτου. ὃν ἴσως
θῦσι καὶ τὸν παράπαν οὐ φασὶ θῦσαι. πόσοι
τοῦτον δὲ σφαγὰς ἑκάστου. πόσα λιτῶν
ἔπη πρὸ τοῦ ἐπιορκίων. πόσα πρὸ τοῦ
τοιούτου μυσαρίου ἔργου ἐκπώματα. πόσα
ἐπὶ τούτοις ἐπιδόσεις. πόσα ἐπὶ τούτοις
ὄρχους. τοῦτον. τοῦτον δὲ. τοῦτον. τὸν
δὲ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν βίβλου εἰπεῖν ἔστω. τὸν βλά-
σφημον ἐπιορκοῦντα. ὃν ἐκ αὐθαιρέτου τοῦ
αὐτοῦ ἁμαρτόντος παραπεμφθέντα θεοῦ ἀδικεῖν ἔφα-
σαν. μέχρι τοσούτου δὲ φιλάνθρωποι πάντες.
ὥσθ᾽ ἑκόντος μὲν ἁμαρτεῖν τοιοῦδέ τινος. ἐᾶν χρῆ
φαπάντα φθοίποιο ἀμπόρταο. καὶ δαμίζειν
τοὶ σδαμίζοισιν ἡμῖν. πίμπλαμι σθόν ὄζ ἔφαν.
τοιοῦτοι δὲ ἡμῖν ὄντες. καὶ τοιούτων μισθῶν
τυγχάνον, ἵνα μὴ κρίθωμεν διαβάλωμεν. ἀπιστοῦ
μεθα θεοδικίᾳ; ταῦτα μὲν οὖν. μικρὰ ἀπορεῖν
δοκῶ. καὶ ὅλως ἀπὸ πολλῶν. ἵνα μὴ δοκῶ πλεῖον
ἡμῖν ἐρεσχελοῖ ἡμεῖν. καὶ γὰρ τὸ μὴ λίαν σκο-
πὸν δοκιμάζοντα. μικρὸν μὲν ἡμᾶς τοῦτο παρὸν
τὸ παρ᾽ ἡμῖν ἀνδρὸς δοκιμάζοντος. ἐπεὶ δέ οἱ πολ-
λοὶ τῶν ἐπὶ κακοῦ τοῦτον ἡμῶν πλὴν αὐτοὶ πάντα,
οὐδὲν ἄμαρτάνει. θῆν ἔχρωσκόντα. ἁμαρτεῖν

καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμοτίμου, τοῦ βιοτικοῦ καὶ τοῦ θεολογικοῦ λόγου· μήτε τῶν τὴν ἀδυναμίαν θεωρούντων, ὡς καὶ ἀδόκιμον, μήτε καὶ τοῦ αὐτοῦ τῶν ἀσυλλογίστων θεολογεῖν· οἷς ἐξεστιν μοι αὐτοῖς ῥητορεύειν· ὧν δὲ πρὸ ἐμαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ μὴ μετέχειν· ὁ τοῦδε τοῦ παντὸς δημιουργὸς καὶ πατὴρ· οὐδὲ ἐξ αἵματος· οὐδὲ ἐκ σαρκός· οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς καὶ θυμοῦ ἀμαύτου ἐνωθέντας· αὐτὸς δὲ ἦν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγεννημένος· οὐκ ἦν δὲ καὶ ἄπορος δεκτός· ἀλλ' αὐτοί σε αὐτὸν μᾶλλον· πόθεν ἔφη μοι καὶ σωθῆναι ῥᾴθυμον τοῦτο οὐνομα· καὶ τὴν ὑγιᾶ ἐς ἔντρου δίκην ἐκ νεκρᾶς δρυὸς· πόσον ὠφέλησεν τὸ ὕδωρ ἐξοφθαλμῶσαν· καὶ διέκρινεν τὸ φῶς σκότους ἀπὸ τοῦ· πόσος ὁ σκιδνὰς ἀέρος τὸν ἀιθέρα· καὶ ξυνοίκησεν τὴν γῆν ὑπὲρ ἀνάλεκτον· πόσον ξυνοίκησεν ζῶα· ἐξ ἀέρος ἐκόσμησεν· ὁ πάντ' ἐχορήγησεν τὸν δημιουργὸν θεόν· ὡς ἐχορτάσθη καὶ ἐσώθη πάντα· ἐκ τῆς ἡμέρας ἐν τῷ χρηστῷ αὐτῆς πάντα· ὡς ἄρα μοι ὁ σίδηρος χάρας αὐτοῦ· ποίας ἂν χρείας ἐβλαστόμησεν· καὶ τοῖς μὲν θυσίαις· καὶ εὐχωλῆς ἀγλαΐσι· μετὰ τὸν ἐς ἡσύχιον παραπροπόδα· ἀμοὶ μὲν ὁ τε λύκος ἐπέρχεται ἐς αἰμαίρειν· τὸ δέ μοι δοκεῖ αὐτοῦ· ὧν μὴ λύκος καὶ ὁ θώς· καὶ τοι προαφέρῃ δέον ἀμοὶ μᾶλλον θυσίαν· ἐς τὴν λογικὴν προσάγειν λατρείαν· ὁ δὲ μὴ περὶ τοῦ προϊέμενος καὶ τοῖς αὐτοῖς πόλεσι θεολογεῖν· παρ' ἐμοὶ αὐτοῖς ἐν βιβλιδίοις· ἀλλ' οὐδὲ ὀφθῆναι ἐκ τοῦ καθαροῦ τὸν ἀφθόν· τοῖς μὲν τοῖς αὐτοῖς· οἷς ἐσμεν μοῖρα ζωμεν· φῶς· οἱ καὶ τοῖς συμβασιν οἷς περὶ θεῶν μόνων·

ἐκ τῶν

αἰχαστὴν αὐτοῖς μεζόνως ἐλεόν. διὸ μέγιστον ἔρανον ἐ
δρωτοῦ θεοῦ. μᾶλλον ἐλαιμάρτιοι δὲ μεζονέλεον.
καὶ θύουσι κατὰ τὸ καὶ ἐορτάζουσι. διὰ δὲ τὸ
δὲ. οὐδὲ τὸ ὅμοιον αἰσθάνονται βίωτον φέρων.
καὶ χίονα ἀριθμὸν. τὸν αὐτὸν καὶ δίαν καὶ πολλὰ
μομὶ ζῶντα. θαύσιοι. θεαγέλην ὑφοῦς φόρου
ὁ μυμπιάσιν ἐφέμβοσάμενοι. λόαν δρόμον. ἐστὶ
σαύτας ἀφαῖρσ. καὶ τοσοῦτοι σὶ αἰς ὀφίκμὰν
καὶ λιτὸ δοσ. μὴ δὲ ἀμ λιμιόμεν. εἰ μὲ βοῦ
ἐσε ροι. φίλ μ ωορ τὸν κουτας εἰ δοῦορ ποί μορ.
ἀμαθοῦσι ἀμί μ ας. καὶ ἀχδόριοι. ἐπιχῆ τὲ
μὲν λιὴ μέρ ας τὸ πλῆθοσ κ ατὰ λῆγ ται. ὁ πὰρ ξ
αὐτοὶ αὐτοῖσ διαφορὰ σὶ μ πρὶ τὰ ὁρ κ αὐτῶ
τοὶσ θεοῖσ. εἰ λιμὴν μὲν συμβερομεζόιοσ ἐστὶ
ξ ἀδοῦσι μ. τὸ δὲ καὶ ἀὰ γωγόισι μὲν κὰ γ ἐπ ἂν ξ ἀγ πτ ἰωντε λ
δοῖορ λῖ. τὸ γὰρ ὁρτὰ μ γὰρ ἐντοῖσ ἱεροῖσ, τὰ τὴ
θη. καὶ τὸ τὰ ἀω ἀφ ηγύρισ. ἀὸσῶσι τε τε λε υτὴ
σὶ κὰ ὸσ μ. κὰ σὶ θύουσι μ ἀὸσθεροῖσ. καὶ οὐ δὲ ἐμ θα
ματόμ. οἱ γὲ κ ατὰ πατρίδ α θεοῖσ ἀγόυσι μ. καὶ
ζυρᾶσ ὁρτὰ σ. ἐστὶ αὐτὸ θ μ ἡδίστ ου σι μ. καὶ θάνατ
σὶ μ ἐν ἱεροῖσ. ἐν δὲ μ πε λέτ ο καὶ ἀὸσθεροῖσ ἐχείρου
σὶ μ. ἀμ τοί γ ω λιμὴν σ. ὁ τὶ μ ἡδὶ σὶ μ νὸσ ἐ λὴ
μοισ θεοσεβοῦμεζ. ἀσεβοῦμεζ. πᾶσα μεζὶ πόλισ.
πᾶσ τὰ δὲ ἑ θνὴ. ἀσεβοῦσι μ. οὐ μὲν γὰρ τοὶσ αὐτοὶσ
πάντεσ ἄγουσι θεοῖσ. ἀλλ' ἕτεροσ ἄλ τοὶσ αὐτοὶσ ἄ
γουσι. πόθ' ὧν ἐστὶ οἱ πολλοὶ δυσαρίθμητοι αἰοὶ δὲ
νόμεζοι, τὶ μεζ ὑ λη. τὶ δὲ θῦ. πόσον δὲ τὸ δὴ
ἀμέτρου αὐτῶν. προσίασι τοῖσ αὐτὸ πλοῦ τοσ ἡ δὸ
τοισ. διείσ ἡ μοισ. καὶ λιμὴν σ. οἱ δὲ ἀριθμοῦσι.
καὶ χορίζουσι. τὸ αἰμέτρητον καὶ τὸ μέτρητον.
τὸ ὄν τ ὸ οὐκ ὄν. τὸ ῥοητὸν. καὶ τὸ ἀῤῥητόν.

καὶ βλαστοποιὸν τὸ προσηκον ὁμοίως ἀπὸ τῆς
δόσεως. προσέτι λεγόμεθα. καὶ προσεπιμε
μιγμένα; ἢ μιγῆ γὰρ ταῦτὸν ὕλῃ καὶ
Θ. δυοῖν ὁμοίως καὶ ἑκατέρου πράγματος. τοιοῦτο
θεον. καὶ πάχυσμα. τὸ χρισόμενον καὶ τὸ ἀλειφόμενον
ὁμοιομερὲς ζῶντος θεοῦ. ἀσωμάτου. ἢ δὲ διάθεσις
πάμπολυ μεταπαίλλουσα. καὶ ποσοῦτον. ὅσον τὸ
χεῖσθαι. καὶ ὑπὸ φλεγόμενον καὶ αὐτοῦ παρα
σκευή. τὸ φλεγόμενον. τὸ ἀγγεῖον κεραμικὸν.
καὶ ὁ Θεὸς δημιουργός. ἐπαισθησία δὲ ταῦτὸ
μὴ ὕλη πρὸς φλογὸς χεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ σώματα
Θεοῦ ταυτὸν σκεύη γεγενῆσθαι χωρὶς τοῦ κεκ
μασται. καὶ ὑπαρ δὲ χεῖσθαι ἢ μὴ ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τὸ
δημιουργοῦ. διάκρισις καὶ σχῆμα ἢ κόσμου
ὑπόστασις. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτο μὲν ἕτερα μὲν πρὸ τῆς
τέρου τοῦ ἐργασαμένου αὐτὰ ἔχομεν. οὐδέποτε
φθαρτὰ. καὶ χρυσίδιον. τοῦ καλλιτέχνου. ἀλ
λ' ἢ περιτεθεῖσα δὲ ζῶσι καταπλουτέχνῃ
τὸ κεκτῆσθαι ἐν ὑμῖν. καὶ οὐ τοῦτο μόνον. ὁ
τῆς τοῦ τοῖς σκεύεσι δόξης ἀφιερώμενος. καὶ
ἕως τῆς ὕλης καὶ τοῦτο τῆς δημιουργίας
σκευῶν. οὐχὶ ὕλη τῆς δημιουργίας καὶ τῆς
περὶ αὐτὰ ἔχει. ἀλλὰ δημιουργὸς αὐ
τῆς θεὸς ὡς δὴ τῆς ὕλης. ἁγίου θεοῦ. ἀ
μα σθένει τοῦ ὄντος θεοῦ δόξομεν. τὰ μὲν
καὶ φθαρτὰ. τοῖς δὲ ἄφθαρτα. τοῖς δὲ ἀϊδίοις ἐξισοῦσθαι καὶ
μεγίστου κόσμου καὶ τοιμένθη ἢ πορεία ἔχομεν. καὶ
τὴν ἀυθέντη. τοῦτο ὑμνοῦντα λόγῳ καὶ τοῦ
περὶ τὴν ἄρτον. καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆ φαίνεται
ὄντι. ἀλλ' οὐσιοῦτον. ἀλλ' αὐτὸ μὲν τε χρῆσθαι τῶν αὐτοῦ
προσλαμβάνομεν. οὐδέποτε προσεπιμένομεν

ὑπλίσασι. παρὰ δὲ πόρτας. ὑφὰσ τὸν ἀρχόμενον
σὰ δὲ λέγω σασ θεραπεύσῃ. παρὰ μὲν μὰρ δὲ
ὀιρτὸ, λαμπτύχοις ἐν. ἔστ τὸ ἀρμὸν πλίσις ἀπρο
μὸν ὑφὰσ ἀπὸ δὲ ἐρύσασι. ἀλλὰ τὸν μὲν ἀσ
χὴν τὸν ἄρχον. τὸν δὲ ἄλλοσ ἐπιχώριοσ αὐτὸν. φασ
μὰ ὁσις ἁπλᾶσ ἔρσις ἁμιζόμεν. ὑμᾶσ δὲ πάντα ἀρ
πᾶσι μὰ φωσασ πλὴν δόξῃ. ἐ ὑμᾶς μιζόμεν ἄσασ χὰσ.
ἑαυτοῖσ ἀσ ἰσῇ. πᾶσι σαφῶσ μὸν ἀσασ λύσασ.
ὁ δὲ ἰσόσμοσ. οὐχ ὧσδε ὁμιζόν οὐ τοῦθ ὑπόμεν.
πάντα γὰρ ὁ θσ ἅτ μὰ αὐτὸσ αὐτῷ. φῶσ ἀπρόσιτον.
ἰσόσμοσ τοῦτοσ. πᾶσ ἀν. δὲ ὧν ἁμὸσ. λόγοσ. ἅ τοί
μ ὧν ὑπομιζόν ὁ ἰσόσμοσ ὁρ μὸν. ἰσ ἰμ ὁν ὑμιζόμ ὁ ἐρρῦσθ
μῶ. τὸν ἀρ μὸν σωμιζόμ ὁν. ἰσ ὰν πλήσασ τὸν ἀ θόν
νοσ. ἰσ ὰν τὸ σύμβασ μὸν ἐσ ἀδ ὑπὰν μέρος. οὗτοσ ὁρ μὲν
μὸν προσ ἰὼν ὧν. οὐ δὲ γὰρ ἐσ τὸν ἀφ ὁμιζόμ ὁν. παρ ἀν
μ ὑπὸ μὲν οἱ ἀνθ ὑπ ὰ τοῖσι θεραπ ὰσ. πᾶσι θῶ
ρασ ἀφ ὑφ ἁμ ὁῦσι αὐτῷ μ ὑζ ὲν ὅσ ὁ πλείστ ὁν φ ὴσ ὶ τὸ
χνὴ τοῦθ ὑπ ὰμ ὰζ ὁμ αὐτοῦ τοῖσ ἄλλοσ. τῷ τὸχ νὶ
τὴ προσ ὴμ ὶ. ἅ τ ὰ ὑσ ὶ ἀ ἰδ ὶ σῶμ ὰσ. ὅσ ὁσ ἰ ἀπὸ τοῦ
πρ ὶ τ ὰ ὑτ ὰ ὁ ὑπ ὰρ ἀλ ὶ πόρτ ὰ πρὸσ ἰὼν ὧν ἅμ τὸν ἀ
τ ὶ ὁμ πλήσ ὶ σ ἰν ἰ ὰ ὑσ ὁ μ ὰσ τοῖσ ὁ μ ὰσ θῷ. ἐσ ὶ πάντ ὰ ὑτ ὰ
χ ὰ ἰσ ὶ ἀ σθ ὐρ ὶ ἁμ ὁῦσ ὶ ν αὐτῷ μ ὑζ ὲν ὅσ ὁσ ὁ πλ ὰ ὑτ ὰμ

πολλῶν μεζόνων μεθόχως θ᾽ ἀναισχαρίσων παρώντων
τῶν σ. αὐτὰρ οὐδὲ δὴ τὸ τελευτῶν μεθ᾽ ὅσιον.
ὁ θεὸν αὐτοῖσι μεγάλων λιτὰς ἀμοιρήσων τυγχάνῃ ἔχων. ἀλλ᾽
μᾶλλον οἱ τοιούτων ἀναισχυντοτέρων τὸν οὐρανὸν ἀνοίγεσθαι
σοι χείμαρρα ἐπιβρέχοντα. οὐ πρὸς ὅσιον ἀνδρὶ ἀσεβεῖ
ἀσεβὲς ἐπιβοᾶν. ἢ δῆλον τοῦτον τοῖς ἀσεβέσιν ἐπιλοιδορεῖν
τοῖς δικαίοις. ἢ δῆλον ὡς τοῖς μὲν ἀσεβέσιν ἀπεχθάνεται
τοῖς δὲ δικαίοις ἐπιτήδειος ἐστιν. ἀλλ᾽ οὐ τοῦτο ἐστιν
ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἀσεβεῖς ἐσμεν καὶ ἀνόσιοι. διὰ τοῦτο ἡμῖν
ἀπεχθάνεται καὶ ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει. ἐπεὶ καὶ τοῖς
ὁσίοις καὶ δικαίοις ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ
ἀσεβεῖς ἐσμεν καὶ ἀνόσιοι. διὰ τοῦτο ἡμῖν ἀπεχθάνεται
καὶ ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει. ἐπεὶ καὶ τοῖς ὁσίοις καὶ
δικαίοις ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἀσεβεῖς
ἐσμεν καὶ ἀνόσιοι. διὰ τοῦτο ἡμῖν ἀπεχθάνεται καὶ
ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει. ἐπεὶ καὶ τοῖς ὁσίοις καὶ δικαίοις
ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἀσεβεῖς ἐσμεν καὶ
ἀνόσιοι. διὰ τοῦτο ἡμῖν ἀπεχθάνεται καὶ ἐπιβρέχει καὶ
ἐπιβρίζει. ἐπεὶ καὶ τοῖς ὁσίοις καὶ δικαίοις ἐπιβρέχει καὶ
ἐπιβρίζει. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἀσεβεῖς ἐσμεν καὶ ἀνόσιοι. διὰ
τοῦτο ἡμῖν ἀπεχθάνεται καὶ ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει.
ἐπεὶ καὶ τοῖς ὁσίοις καὶ δικαίοις ἐπιβρέχει καὶ ἐπιβρίζει.

ὑρεθήσεται ἐπὶ σαυρίου ἵππου ὑπὸ ἡλίῳ περὶ γρά-
φοντος· γρ αὐξ· ἐς δὲ ὑποκράτορος· ὑπ
πύρακι δὲ βουκομιῶν ὅλη ἂν ἀμφορὸν ἐς ὰς μυρ ας
ἐσὸν ὑπ αὐτῆς φαρέτρου· ἀπὸ δὲ πλουσίορκος λίκο
ρο παθητὶ δὲ ὑρέθη· ἔρως τις ὢν ὀργᾶ πυρὸς
ἔχουσα περιέγραπται αὐτοῦ λοιμεομένου ὑπ
τύχης τῶν ὅλη ἀμ· ἡ δὲ πὴρ ἄσθης ἀπαραλλα
κτος ὁποίη τῇ ὁμοίῳ τίνι· ἐς ἔρωμ δὲ ἐργάζετο.
ἀργαλέως τῶν ὑπὸ γραφέων· πλὴν τοῦ ὀσφῦς
πλήσασθαι· τύπος ἐστὶ σὺν ὑπερορίμβοισος
ζώῃ· πύκνοισι δὲ ὧν μεμόμενοι δαιδάλου
θεόδωρος ὁμήλικος· ἀμφὶ δὲ ἀρτοποιητικῶν.
καὶ πλαστὶς ἐν ὑποσβεστῆρος· ὁμοῦ δὲ ὑπὸ χρόνου,
ὁμίχλου τοσοῦτος· τὰ ἀφίσοι· καὶ πλὴν ὑπὸ
τὰς δαῖδα πραγματείας ὡς σὲ χεῖν ἐμπεῖν· τὸν
βλαστὸν τὸ χρῖν τῶν θεοῦ· τὸ μὲν γὰρ ἐν ἐβδο
μὸν δὲ μέδος· καὶ τὸ πὶ ὑπὸ ἄθλων ἀσ· μᾶλ
λον δὲ ἀθλήσαι, ἀθλήσαι γὰρ, ὡς σὺν ἡμετέρων· ὑπ
οὕτω γὰρ τὸ ἀπὸ τῆς ἐλαίας· τὸ παλαιὸν ς
τῶν ἐς ἀθλημένων· ἐν δυοῖν ἐργάσατο· μαθη
τὴν δὲ λέξου· ὁ δὲ τοῦτος· ἔν γὰρ θεοδώρου
καὶ τῶν ἐλευθέρων· καὶ ὁ δὲ ἡλίου ὡς ἡ δὲ μέρος· ἢ δὲ
λυτέον ἐς ἀλλ᾽ ἐλαίου τέχνη· ἢ δὲ ἐρασμοὶ ἡρῶν
καὶ ἐν ἀργείου ἐλαίου χεῖρα· καὶ ἐν ἡ δίου τὰ
λοιπὰ ἡ δαῖδα· ἡ ἀφροδίτη ἐν ἡμιδαῖον· ἐξ ἐρ
πρὸς ἐς τέλος τέχνη· ὁ ὧν ἐστὶ δαιρόασις ἐλυπόν,
ἐν γορᾷ ἡ δίου· ὧν ἐλαίου ἀναβάσεις· οὐδὲ ἑαυτὸν
δὴ ἀπὸ ἔφευγεν· τὸ μὴ ὑπὸ ἄμου γε γονυᾶς· ἡ
τοῖς ἐλεῶν ὀδοὺς· πρὸς τὸ ἐστὶ ἀρχῆς· τὶ δαὶ ἡ
σὺν γε ἐλαίου τοῖς πορπάσοις ἐλαίου· τὶ δαὶ ἐ δὴ
αὐτοῦ, προσὸ γε γονυᾶς ἀρτοσυ· καὶ τοῦχνη ὁ

π ἰς παθητικὴν ἡ κορο παθητικὴ ἐν εὑρηται τέχνη·

ἡ ἐνεφεσωιὰς τεμις

ἀθηνὰ ἀθηνᾶ

ὁ πνίγος ἀπὸ λ χ· ὁ δηλιος ἀπὸ λ χ· ἰς ἡ ἀρτεμις· ἡ ἐν σαμῳ ἡρα· ἰς ἡ ἐν δάργει· ἡ ἐν ἰκαρίᾳ ἀφροδίτη· ὁ ἐν ἐπιδαύρῳ ἀσκληπιός·

γὴ ταῦτα καὶ μὴ θοι ις αι ὔ μὴ. καὶ πορρόθε
γοσ τέ χτμ. ἐσὰ ποίμνω φ αοί πρ ὧ. ἡ ις ὸ
μ ασμ ῷ ἥρ αι ταύτασ. θε ὸν δὲ ἑ φ ὁι σ αὐ ἡ ις ὸ
ρ ὧ. καὶ τὰ σ ροσ ό δοι σ. ἀσ τούτοι σ προσ ῖ ασ ι ν.
καὶ τὰσ θυσ ί ασ. ἐσ τὲ ις ἥρ οι σ ἀμ ἀφ έ ρ ολθ ε καὶ ἡ σ
ὲτ εί ροι σ μ ίμ ν ολθ αι. μ ὴ ἦ ρ αι ἕ τε ρ ον τρ όπ ον
τοῖσ θε οῖ σ. ἢ τ ούτ ον προσ ὀ φ λ ὀ φ ε ι ν. χ αλ επ ωτ ὸν δὲ
θε οὶ φ αί ν ολθ αι ἐ ν αρ γ εῖ σ. καὶ τοι ταὐ τ ὸ ὑ πο σ έ
χ ῃ ν. π ολυ μ ήρ ια π αρ έ χοι σ ι τὰ σ δ ε ι ν ὰ ἡ λ ὸ
γ οσ μ ὲ ν ἐ ν ερ γ εῖ σ αι. φ έρ ε τ ὸ ς φ α σ ὶ μ ὲ ν τὴ ν ὼ ι
τοῖσ ὁ μ όμ ασ ι δ ιὼ α μ ι ν α ὐ τ ῶν. λ ε ί ο μ αι δὲ ὐ
μ ῶν μ ί ζ ι ν τ οι α ὐ τ ὸ λ ι ρ α τ έ ρ ω ν. π ρ ὸ τ ο ῦ λ ό γ ου ἀ φ
λ υθ ῆ σ αι π αρ έ χ ω μ ὲ ν τ οῖ σ ὁ μ ο μ οῖ σ συ γ γ ρ α φ εῦ
σ ι ν. οὐ γ ὰ ρ π ρ ο λ ι ὴ μ ε μ ῳ ό μ ε ν ο ι ἐ λ έ γ χ ε ι ν π ᾶ σ ι δ ό ξ α ν
ἀ π ὸ μ ο ύ μ ε ν ο ν σ τ ὰ σ δ ι α μ ο ί ρ α σ. μ ο ι μ σ ὸ ν τ ὴ ν
π ρ ο α ι ρ έ σ ε ω σ. ἡ μ ῶ ν μ π αρ έ χ ω μ. ἔ χ ο ι τ ὲ ἀ φ ὲ
α ὐ τ ῶν ς τὴ ν ὼ σ υ μ ι ο ν α σ ὶ μ ή α ν. ἡ λ ι φ ό σ ι ν
ἔ χ ῃ φ α ύ σ ῃ ν. ὡ σ ο γ ὰ ρ ἐ μ ὴ ν ῶ ρ ι καὶ ὡ σ π ά ρ τ α ι σ ε τ
χ ε ί ρ ω ν τ α ὶ ἀ μ ε ί ν ω θ ε ν τὴ ν ὼ α σ ὶ λ έ α ν ἡ λ ι φ ό σ ι ν
α σ ὶ λ έ ω σ γ ὰ ρ τ υ χ ῆ ἐ ν χ ε ι ρ ὶ τ ῷ φ ῃ σ ὶ τ ὸ π ρ ο φ ῆ
τ ι σ ὸ ν π τ ε ρ ν α. ὕ τ ω σ θ ρ ὶ τ ὸ φ ῶ σ καὶ τ ὸ ν π α ρ ὰ ὼ
τ ο ῦ λ ό γ ο υ ἰ ὼ μ ο υ μ ί ω σ ὰ μ β ρ ί φ σ ι. π ά ρ τ α ι τ ὸ π
τ ά λ α ν τ α. Ἐ π ε ὶ ἥ ρ ω π ο ί μ ν ω σ ι τ ὲ φ α σ θ α ί μ ο ι
π ρ ο τ ὸ μ ά λ λ ω μ. ο ὐ τ ε γ ὰ ρ χ ὶ σ φ α σ ὶ ν ἦ σ α ν ο ἱ θ ε ο ί
ἀ λ λ ὁ ύ τ ω σ γ έ γ ρ ω θ ε ν α ὐ τ ῶ μ ὲ ἕ κ α σ τ ο ν. ὡ σ τ ι γ ὲ
μ ε θ θ α ν ἡ μ ῖ ζ σ. ἐ κ τ ο ύ τ ο π ᾶ σ ι ν α ὐ τ ο ῖ σ ξ υ μ φ α ν ῆ ζ ι
ὁ μ ὴ ρ ο υ μ ε ζ γ ὰ ρ ἦ ν τ ο σ. ὁ ι ε θ α ς ὸ ν τ ε θ ε ὸ ν
γ έ μ ο ν τ α. κ αὶ μ ι κ τ ὸ ρ α τ τ ι θ ῶ ν. ὁ ρ φ έ ω σ δ ε. ὁ σ
κ αὶ τ ὰ σ ὁ μ ό σ α ι τ α ι α ὐ τ ῶ μ π α ρ ὰ ὼ τ ο σ ὸ ν ἔ ζ ι ὼ ρ ε ν.
κ αὶ τ ὰ σ γ ε μ έ ζ ο ι σ δ ι ὲ ζ ῆ λ θ ε ν. κ αὶ ὁ σ α ἔ λ α φ ο ι σ
τ ο ι α ὐ τ α ὶ ἦ ζ ῆ ν. κ αὶ π τ α ί σ α ν τ ε σ μ α σ ὶ μ ὴ α ν

δείσομεν

Τὸν φενὲ πῶν ζῆνες
ἀῶν μείλιχον

γε μορβήας τοῦ ἄβου. καὶ ὃς ὑδατος τὴν οὐ
σαν ἐ χουσ. τὸ αἷμα ἄρα ὃ ἐν αὐτοῖς τῆς
θεολογίας ἔστι δεδηχὼς. ὁ τὴν οὐ δέν γεν
μενὸν. ὃ οὔτε αἰὼν δη ἄγλυτον. ἔστι παῦλος πᾶν ἁμ
παρέχετ ν ἀμήχανον τὸν μίασμα. τοῦτο μὲν δὴ
τοῦτο μὲν δὴ ἀντε θείης αὐτὸν πάσσομαι.
τὸν μὲν ἐν αἰγλέαν. ὁ τὴν θῦ δραίσσων ἐ γλυτος.
τὸν δὲ θυατὸν χειρας ἐξ πόρτου. καὶ τὴν ὑγα
τέρα τοῦ διός. ἣν ἐλυτηόμερος ρ βάς. καὶ δὴ
μητρος ἐδιδημήτορος. τὸ μ αὐτὸν ἔσας δο ποιή
σαντο. δύο μὲν καταβάσ ν ἑξ πασ χειρ ὁ ῥ θαλ
μοὺς. καὶ ἔστ τοῦ μεῖ πο δύο. καὶ πρ ο το μὲν
κατὰ τὸ ὁ τὴν σθεν τοῦτρεχάνουμέρος. ὄχεται δὲ
καὶ ἐς ἔραται. διὸ ς τὴν ῥ ἐαν φοιβηθεῖσαν
τὸ πλάσαι δὸς στέρας φυγεῖν οὐκ ἐθέλουσαν
αὐτὴ ς τὴν θεὴν. ἐ γθεν μαχήσεσθαι μὲν αὐτὴ
λᾶ. καὶ μὰ δὲ φερεβόλον ἡ κατὰ πορεύεσ ἐς μητ
οὐχὶ αὐτὴ οὖσα τὴν αὐθεὴν ἀπὸ τῆς τόρ
χομαι ἡ. τοῦτο δὲ τὰ πραχθέντα. ἔσ ἀκριβὲς
αὐτοῖς ἔσσοῖ ὁμοῖ διεξελεύσομαι. ἡ ρόμοσμαι μὲν
ὃ οὐ δὲ ἡ δόμαι τοῖς δόλια τοῦ πρ ο. καὶ καταβρο
θεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἄρ μαιτος. καὶ ὅσ ἐ ἡ μὲ οὐτο
μὴ ἐς αὐταπίμασ τὸ μπαῖ δος μ τοῖς ἀρ θεν ας.
βιὸς δὲ ὁ τὴν τομ μὲν ἐπ ραδιόσας καταξ ἀρ πάρ ας
θεν. καὶ βαῖ δὲ τοῖς ἱ ᾗ σ ὁ ουμος. καὶ πρὸ ς τὸ
ναο περὶ τὸν ἀρ χὸν ἐ πολέμιον. καὶ ὁ τὴν
τὴν ἡμ ρ έαν. ἀπαγορεύουσαν αὐτοῦ τὸν μὲν
μον ἐ διώκειν. δρασάμ ν ἑαυτὸν ἐ γθρομεῖσ.
δ αὐτὸς ἑ ὁρᾶσθαι μεγαλωδέν. ἀνδιόσας
αὐτὴν πᾶσι καδοσμεῖσθαι ἐπ ρασχέσθαι καὶ ἀμφανε
θρίγη. τῶν χημάτων τὴν σιν ἔ θεσ. σύμπλοκ μ

ἐνπόλη λείψ
κόρη

πικρόνον

λος

ἐπὶ τὸν ραλλεῖσι
λίμνα

ΦΛΝΗΣ ἰητῆ

ΤΟ ΚΗΡΥΚΙΟΝ ΛΕΓΕΙ. ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΔΑΠΟΝ ΗΝ ΞΗΡΟΝ ΕΝΥΔΡΟΛΕΟΝ Ο ΙΣ ΟΙ ΚΗΡΥΚΕΣ ΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΙ ΩΔΕΝΟΝ ΤΩ ΔΕΦΛΕΙ ΠΡΟΥΝΕΧΡΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΕΙΝ ΔΑΒΟΗΝ ΗΝ ΤΟ ΚΗΡΥΚΙΟΝ ΕΝΝΗΔΡΑΚΟΝΤΕΣΗΣ ΕΝΤΕΤΥΠΩΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΠΑΡΕΙΣΟΜΕΝΟΙ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΙΣΑΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΠΡΟΣΩΠΩ ΤΑΥΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ

λιτοῦ ἐρμοῦ ῥάιδος· ἢ δὲ πτερόβοσκη πλήν
γαστρὸς ἐμῆς· μὴ δοκέμεν θεὸν λιὰς ταύτην ὁρᾶν
ἰσόμορον ὀχήμασι· ὃς λιὸς πάρος δίχόμυιον αὐτοῦ.
αἰμάξας ἢ ἰσαίματον ἑζῆπειν· τί τὸ δυμῆον. λὶ
χρηστόν, πλάσαι αὐτὴν ἱστορίαν· ἵνα ἀπαφύσσω
μεζω θεοῖσ ἔζωσι τὸν ἱερόμορον· τὸν δίαν· πλὴν
ἰσόρλων· τοὶσ μοῖσ ποὶσ αἰεὶ δηαθέτοισ τὸν μεσομαί
τον· λιὰ τί σαὶ ἄμοσσ ἰσελεῖν μεζόον· λιὰ ἐκθε
ορίαν μεγεμόον· ὃς οὖν μὲ μὴ λιθῶσαι πάθυ
σαι· ἔχιδναν ὄρφεισαι δὲ φάρμακον αἴχλην με
λιὼ τελεόσαντο· δάμλιν· μηδύσσ ἐζῖερλο
προσοιδεῖν· φουβροσπὸν ἔχιδναν· λὶ ὀχαίτην
μεζὼ· αὖτο ἰσραστὸν· λαδόντε πρόσωπον λὶὼ
ὄοῖ δίκην· τὰδε μοῖ παμβρῖλι φουβρὸ ὁδράσσον
τοσ· αὐχένοσ ἐξαίσιον· λὶ αὐτὸν τὸν φάμη
τα δέξαι τοῦ ὄντα πρὸ τόδε νον· οὗτοσ
μὲν ἔφη ὁ θεὸ τοῦ ὠοῦ πρὸ χυθεῖσ· λὶ σὸν μὲ
λὶ ὀχήμασ ἔχειν δρᾶσσόμενοσ· λὶ ἰσαὐτὰ πτερὰ
ὑπὸ τοῦδιόσ· ἑπόσσόζειν αἰχάρλιτοσ ζυ
μοῖσ· ἢ γὰρ μὴ δέχηδε μλιὸ χαστὴν πάχθεω
λο τάτων θηρίων· δλῖ λομὲν ὅτι ὑπὸ λιαὸσ
ὀλὴν δὴ τὸν μλῖ μοῦ· λιὰ τὸν μὲ αὖτο πλιοῦ λιο
αὐτοῖσ ρισμομεζόων τὸ θεῖον οὐ ἰσζόειν θεοῖ·
τί δὲ ἰσαὶ πρόσθε μεζὼ αὐτοῖσ· ὃν λιτλιὼν μεζὼ
δέ ἰσλιν ἔχε λιέμβοισ· αὐτὸν δὲ θηρίομορφοι
λιὰ λιοσ δίκη· λιὰ τοῖσ ὃσ ἐρίσσῃ δλιὸ μόμον
ἔχρμ αὐτοῖσ ἰσαὶ αἷμα ἔχειν ἀνθρώπειον· λιὰ
πάνθηρ γλὸσ λιὰ ταῦροι θυμέασ· λιὰ τὸ τέβλη·
λιφον· λιὰ γέλοσ τοσ λόγοισ τοῦτοισ μοιμέζεται·
οὔτε γὰρ ὄρ γλὶ· οὔτε ταῦροι θυμέασ ἰσαὶ ὄρβηξ·
οὐ δέ τισ δο ποιὸν ἀνθρώπειον ἔχοντα θεόν· ἔζωσαν

πόλιν σαρισοφόρον. ἀλλ' ἐρέω τοι μῦθον
μὸν λαὶ ὀρθόν. ἴμαρμαίρθην ἀμφὶ νεκύων
ὀλιζομένων ἠδὲ παρὰ. χόλος δέ μιν ὤρσεν
αἰρῆ· λῆρα δὲ θεοφιλίνας. λίρ λιδόυσιν ἐχαλκῷ
θοὸν χόλον ἀλλ' ἀποσύλα. ἐρέω τοι δὲ λύτρον.
ἀὸ πόποι. λίφίλομεν ἀνδρα δαϊσόμενον πρὸ
τεῖχος ὑφ' ἑτέροισιν ὀρώμας. ἐμὸν δὲ λοὸν φύ
ρθαι λίτορ. ἐρέω μιν ἐγώ. ἐ ἀρ οἱ αἰμαθέν λαὶ
σὰν οἱ ἐὸν λέχος, τοὶ ὀργὴ λὶπὴ ἐέ ἐσσεται.
ὣς ἔφατ' δὲ ὁ πὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ὁ δ' ὑρίνησεν
μεγὶ τὸν μῦθον· ἀὶ δὴ χέρον, ὁ τόνος ἔρ σὸς δόμος
φίλτατος ἀνδρῶν, μοῖρ[illegible] ὑπὸ παντρὸς λοῖσι
μεγοίστοισ' ἀδὲ ὁ λαμὴν ἀδὴν αὐτεῖ δὲ ὁ λω
ρόμεγος τοῦ λεμεδέων ἐξ ἀρ πᾶσαι· σαρ πὴ
λὸν δ' ἐὸν ἐέσ ὁ λοῦ δῶσι παι δεαμὼν ἐ· τίσοῦ
λὰρ τοὶ ἐωι τοῖσ φυσίτοισ μῦθοισ φίλο θέοισ,
μᾶλλον δὲ ἀθέσο τιὸσάμαθίασ ἐς αὐτὰρ ἐμοὶ τοῦ·
ἔτω σαρ σαρ ἐς ὁ δεῖο· ἀλλαχῆσι προσολεύ
σεται μ. μελίδε ἄρ ρο δή τιν ὑπὸ λιοξελίδεσ τὸ
σῶμα· οὐτάμεν τοδέσ ἔσ ὑπὲρ θυμοσδέο
μελίδεο· λί ὑπὸ ἄρ βασ τιν ὑπὸ τυχὴν ὠσὶν ἐμὲ χολὸν
ἔσμεναι ὸν ἀγάθη ἀφροδί τη ὦ ἐν ἔπι μαί
ζεῖ· φίλεῖ δαΐ δμεναι ἄρμα.
ὣς ἄρα χρόα ἐς ἀφὸν ἐ δαπτεν. ὁ δ' ἐμὸς ἐμπλε
μοισ· ὁ σύμμαχος λατὰ πάντα μοῦ δὸς· ὦ
σθενόθυμος δ' ὁμελίδεσ φάσ μεν ἔναι· μάν ἐο δ' ὦσ
ἄτ' ἄρ λοὶ ἐχέσφρονος· οἱ ὁ πλησμένος ἐ· θοῦ
μάν ἐναι· εὐ δέμοι. λαὶ μὴ αἰφόμον· λαὶ ὑρο πο
λοι γὰρ ἄρ ὁ ἄρ ὁ ὑρο πολοι γὲ μαι φόν ἐ· δ' ἡ
γεῖ τὸ μὴν· λαὶ πὴν μοι χεῖ αὐτοῦ δ' ἐ ἐξ λιλαὶ
πὰ δομαι· πὰ δ' ὁδ' ἐμμια νάμπ' κατὲ δραπον·

ἀμφὶ δὲ δόμοι τε χρηΐτου ἔχωτο πολύ
φρόμος λιφαίστοιο· οὐδ' ἔτοιτιν ἠὼς μιγ
ορλῶν· οὐτε κατακλάδοι τὸ μτολῶν τοῦτον ἀπ'
υλὴ λῆρον πβρι τοῦ μβε ὄρ; οὐ μοσ' ὅτι πβρ μ ἔξ
δεῖται· διὰ καῖτ ἄρ παρ οὗτος, τε ρόμος· ἔωσι
μίφαρτος πταῦβ· φὺξ· ἀπο θνήσκοις φ τε κατὰ
πτὼ μαίχω· τίδη τε ὰς ἠτοὶ ὠ αὐτοὶ ὠ δ' ἡμύνου
οἱ ν· ἐρῶ οἱ ν ἀλλή λοισ μ· ὄρ ῶ οἱ γ αὖ ω μ· ἀμφ'
τὸν ὑπ' ἀγχί οι τβλβ δι' ἀφ ροδίτη· ἴ δ' ωσ βμ
τε μ ημοῖ οι· θεὰ ὡ ρο τὸ ὄν μ ιβ τεῖ σα· οὐτε
ρῶ οἱ ν; οὐ πα όχοι σι μ; ἦ μ ἄρ θεοὶ· διὰ οὐχά
δ' ἡσ αι αὐτοῖ ν ἔωσι θυ μία· τί ἦ ρ σάρ τε κα τὸ κα
τα βτεί αν οἶ τε ο μο μί αν ἰόν τι· τί δ' ἠ δοῦ λόσ
ζω ἵ ν' ἔωσι θυ μησι; οὐ γὰρ πό πο τε μοὶ δε θεᾶ
ἔ ρσο· οὐ δ' ἐ μοὶ αι κὸ σ θυ μὸ μ' ἐν ὶ φι λῆσι
πβρὶ προ χυ τεῖ σ ἐ δά μασ σβ· οὐ δ' ὅ πό τι
ρα σσά μην ἴξ ἰο μί τησ αὐ τόχοι το· οὐ δ' ὅ πω ρ
δα μά τησ τε σα λπιγ ξύ ρου ἀκ ρι σιό ντησ· οὐ δ'
τε φοί νι κσ σ τε σ ούρησ β τηλε λι χά ποι ο· οὐ δ'
τε πβρ σβ μεζ ή σ, οὐ δ' ἀ ἴσ τε μέ νησ ἐ νι θά δε ι·
οὐ δ' ὅ τε δὴ μή τηρ σ τε σα λλη πλοῖ σι γ αμ ε το ἀρ ιό
σησ· οὐ δ' ὅ τε πβρ χι τῶ ν ἐ ρη σι δέ ουσ· οὐ δ'
οβῦ ω ὐτη σι· μ ε μ ηκό σ ζ ι ν· φ θαρ τό σ ζ ι ν·
οὐ δὲ μ ἐ χ ω μβῦ· ἀλλ' αἰ σα θη τῦ ο ι σ η ἀ μ ε ι σ ι·
ὧ δ' ἀ ό μα τ' ἀ ν δρ μέ ν η σι ν ὁ μ οῖ ο ι ζ ῆ τ ε ν ζ ὸ θ ι α σ ν
πρ ὰ π τε ζ α ρ α ὶ γ ὰ ρ ἀ γ ὸ ν α ι φ τῦ πβρ ὸ μ· καὶ ω ὐ κ ε τ'
λοι σ η ν· ὁ μ θὰ μ δ' ἰ σ ῶ σ αι ἀ ν τὴ ν δ' ἐ ω υ φ ό ρ ω ω ν
ζ έ ν ω μ· ὃ τ ὸ ν δ' ὁ σσ ὰ ζ ο μ ο ῖ ι σ ο μ· οὐ κ ο ῶ ν ὑ μ ῖ ν
τω ν ἀ δ μή τ ο σ τ ο ῦ τ ῦ, ὦ μ α ρ τ ί· διὰ σ φ ὲ· διὰ
πρ ο φ ρ ὰ σ σ α τ ο ῖ σ ι ἄ λ λ ο ι σ τ ὰ δ ε ὸ μ ε ζ ῶ α ι· ο υ τ ε τ'
μ α ρ τ έ ω σ ω τ ο ῦ ἐ ρ ω μ ζ ῶ ο υ τ ὸ ν φ ὸ μ ο μ· ἄ λ λ ο ὶ

ις ἀπὸ ἑλωτείων σου ἀπὸ χειρὸς πόρβολόν· καὶ σὺ
– τοι φοίνου θεὸς μὰ τευδὸν φόμαι, λίβαστ ζον
– ἐξ αἱ μαρτίας λὶ ωρύομτέ χτλι· ὃσ τευδόμαν
πρις αἰσίζει τὸν ἀπὸ λοὸ αἰ χύλοσ·
(ο) δαὐτὸσ ὑμῶν, αὐτὸσ ἐμβοίμλυπαρόν· αὐ
– τὸσ τᾶδλέπου. αὐτὸσ ἄγιν ὁ λυταγῶν τὸ πεί
– δα τὸν ἐμόν· ἀλλὰ ταῦτα ἐμοὶ ἴσοσ πλάβλι
πολυτικὶ· φωτι ἐῶ ὁδλίσ ἑαὐτοῖς καὶ τοι
– οὗτοσ λόγοσ· ζ βιοὺς χλιὸν ὃ ἀφλιστ ὑμπὸ
– δοις λῶ· ἅρ λυτα φ ε ρ ὑμοσ· λιδᾶϊ δλοφ βιὸ
– μ λῆτ φ δ λιδλαι ε ρ εῖοι φ ἔβατ τε οὐ ρουμ ω μᾶι υρὸ
– πλοφ· ὃ τοίμιν ζ βιὸ μεῖ τὸ πῦρ· λὶρ αδὲ
λῆρὶ· καὶ ὁ αλὶρ· ἀϊ̈ δλοφ βιὸ· καὶ τὸ ὕ δλοφ
μ λῆφτσ· φοι χεῖ αδὲ ταῦτα· τὸ πῦρ· τὸ ὕ
δλοφ· ὃ ἀλὶρ· οὐδὲ ὶσ αὐτῶν μτῶ· οὕτ ζ βιὸ, οὕτ ὃ
λῆρα· οὔτε ἀϊ̈ δλοφ βιὸ· ἀπὸ γὰρ τῆσ ὕ λησ
δι αὶ ρι θείσησ ὑπὸ τοῦτῦ· λὶ τοῦτ ο ρ σὺ τα
σί φ ε ις αὶ μέ ρ ὑμσ· πῦρ· καὶ ὕ δλοφ· καὶ γῆ α
– καὶ λιέ ρ ο σ· λὶ πτ ο ρ ὕ φ ο σ καὶ φ ι λί η μ ῆ α
τοῖσ ῃ ν· ἀ ἴχ α ρὶ σ πλιφ ι μί α σ· οὐ δὲ ὠ α τα
μ ῆ ζ ῃ ν, ὑπὸ τοῦ μ ῆ ἰ κ ο ι σ συγχεόμ ῆ ζ α ι· πᾶσ
ἀμ ῆ ἢ ἔ ῃ ποι εῖ σ, ταῦτα ἔ ῃ μαι θ ε ο ῖσ· ἅρ χι κὸν
λιφ ι μί α ν· καὶ τὸν μ ε πτ ε δοι σ τέ α ν· ἁρ χόμ ῆ ζ α ι
τὰσ ὠ ῖ σ ε ρ ί μ α τα· τὸ δὲ ἀρ χι κὸν λί ρ ι ον·
ὃ σ τὰρ, μί α ν καὶ πλιὸ τοῦ τε ἀρ χομ ῆ ζ ου, καὶ τοῦ
ἄρ χο ν τ ο σ δὲ ὠ α μ ῆ ν θ ὰ μ ῆ ζ· μ ῆ σο μ ῆ ζ ἐ αὐτοῖσ,
ἢ σὸ π ι ο ν πλιὸ ν ὕ λλω πλιὸ φ δ ρ πλιὸ ν· καὶ ῥ ὃ υ
σ πλιὸ ν· καὶ μ ῆ γ α ὐ δ λιτ πλιὸ ν· τοῖσ ἀ ε ὶ ὄ ν τ ῆ σ καὶ ἀϊ̈ δλοφ
καὶ δ ι α π α ν τ ο σ σ υ μ φ ὸ ν ο ν ποιῆ τὸν Θ ν̄ ι· ζ βιὸν
λιζέ ο ν τ α οὐ σ ί α ν· λα τὰ τ ὸ ν σ ῶ ϊ̈ κ ο ν· λὶ ρ α ν· ὃ α ν
λὶ ρ· καὶ τοῦ ὀ ν ό μ α τ ο σ ὃ ζ αὐτὸ αὐτῶ ζ ω ο π ο ι ῶ σ α

ΞΙΝΤΕΝ ΛΞΤΛΕΓΟΥΣ
ΦΥΣΙΚΑΙΣ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ
ΛΙΝΑΣΚΕΝΑΖΕΙ

ΟΞ ΕΛΛΗΝΙΣΤΕΣ ΔΟΚΕΙ ΟΥ

ἐγρῶ πάρος
λήλα κνίνος

οὐτεῦ δὲ πᾶν. ὁπποῖο ἀπολείψωσιν ὑπερτὸν
θεὸν. τοῖσιν αὐτοῖσι λόγοισι νεμεσσῶμαι μ. πίλ
νυρόπη. καὶ ὁ παῦρος καὶ ὀλίγιστος. καὶ λίχμη
δα. προσφὼ καὶ ἀέρα. ἐν᾽ ἐπροφαίνεται μια
ρὰ τοῦ δηὸς μὴ ξεῖνος λίχμη καὶ ἀέρος. ἀλλὰ
ἀπὸ τοῦ τὰ ὀρνεα τοῦ μεγέθους τοῦτο. καὶ ὑπο
λοίπαις πᾶσι λόγοις. οὐχὰρ ἔχουσί μου μεταβῆναι
ἢ τὸ μοῦνον τὸ πορ οὐδενὶ ἄμεμφες. ἐστὶ τὰ
ἢ δὴ πᾶσιν ἀνθρώποισιν. καὶ καταπί
πτοντος. παῖφω μοι χεῖρα πρὸ παῖφθορὸν
οἶμ. ὅμοιον ἢ ἐς ἀνεμώνην πίσσην λίβανον ἐν
τὶ τοῦ λιβανωτοῦ φέρει. ὡσαὶ οὐδὲν πλέον μό
ῶσ. κἀν λίπαισι λίσσεται ἡμέρῃ. μὴ ἔχουσι
τὸν λιβανωτόν. οὐδὲ πᾶσι μοι χέωσι θε
λοῦσι, ἀνασείουσιν. δίχα τῆς παρ
τούτου προνοίας. λίτη γὰρ καὶ ἐς αὖθις αὐτῆς
σύνθεσίν τε. τοῦτο μοι χεῖρας χωρὶς τοῦδε
μουργοῦ. οὐδὲ μυθήσεται. ἢ ποι τοῦτ᾽ ἔξω
θεν πάντας ὑπερέχοντος. πέρι οὖν πολλόν.
ὅμια τῶν ἢ δεύομεθα ἐφ᾽ ἡμέρης. ἢ μᾶλλόν
θεοὶ. ἐφ᾽ οἷσι ἱ δρυόμεθα τοὺς ἀγάλματας;
οὐχὰρ ἦεν τοῦτο αὐτίχα ποιεῖν ἀλλὰ μὴ λίπωσι ἦεν.
ἐς αὖθις τε ἰσχύειν. χωρὶς τοῦδε μουργοῦντος.
τὸ μὲν δὴ ἐς αὐτὸ ποιεῖ καὶ πόλις. καὶ ἕβδη
μή μεθθαι πᾶσι. ὑπερόμενοι ἢ δεύομεν ἐφ᾽ ἡμέ
ρης. οὐ δὴ μὲν σφι αὐτὰ χρόμενοι. οὐμὲν ἦεν
φε μεθθιόωσι μὲν. καὶ οὐ ἐμπεθθέσαν ἕτερα
θεοῖσι μοῦνοι μὲν τοῖσ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστοις ἐμερί
σαντας. ἀλλὰ καὶ ὃ δόγμα νομίζεται. ἰσχύειν
τὰς δόξας. καὶ πῆμα τοῖσ᾽ ἐνερθεν τοῦτο ἐστὶ
τοῦτο αὐτὸν τοῖσιν ὁμοίοισιν. ὑπερκρεμὲς

ἐπερείσας

ἐξ ὑπάτης ἀμῶν· ἀφ' ἧς καὶ ἡμεῖς, μιᾷ γλώττῃ
χρώμενοι· τὰ μὲν ὀξέα τῶν ὁλοσχερῶν ἐν ἑρμηνείαις
τιθέντες· καὶ ὅτι μὴ θεοὶ προσχρήσασθαί τισι καὶ
τῶν ἀποφθεγμασσομένων πρὸς τοὺς
θαλῆσ δὲ ἀμφὶς· ὃ σοὶ τὰ ἐμὰ μέτρα δοκεῖν
τὸν αὐτὸν ἀεὶ ὧντα μὴ ἡμῶν δύνασθαι τ. ἑξ οὗ.
ἑξ οὗ δὲ ἡμᾶς· ἑξ οὗ ἐφάσκομεν. ἀλλαθῆ μὲν ἐ· τὸν
μοῦν τοῦ λόσμου ἄγει· δεῖ μοναστὲ ἀεὶ ἀσ
μόν ἑξ ἡμῶν· καὶ λίγα ἀσ. ἐξ οὗ ἐγὼ ἐ ἐντμὶ
μας ἡμᾶς τὸν μαθόν· ἀμφοῖν μὲν ἐ πάτερα
θάσ· καὶ τοῖν δὲ τοῖν ἄλλοις· πάντων δὲ
τὰ ἄλλα ἐπέχομ· καὶ αὐτὸς ἑξ οὗ τὸ μὲν ἐμὲ ἐμὶ
τοῦτο· καὶ τοῖς ἐπὸ τοῦ ἐμὲ μὲ λύτου· ἑξ οὗ ἐ
μοῦ τοῦ μοῦ μὲ γὲ γὸ ὁτας· τοῦ ἐ πλαῦ λύτας·
καὶ τοῖς αὐτὰ ἑξ ἀμφὶ ἀμφὶ ας· καὶ ἑξ οὗ ἀὶ μὲ μας
τὸ μὲ ἡ· τὸν ἐ ὧν δὲ μὲ μὸ μας· αὐτὸς ἀπαξ τὸν
λέγειν· τοῖ τὸν ἐ αὐτὸν ἑξ ῥηκὸς ἐν τὸ ὀ ἐχ ἐ μ
ἀπ τοῖ· τὸν ἐ δὲ ἐ ὧν ἄλλον δαιμό μας· ἑξ πῆ ν
καὶ μὲ ὧν αἱ πλὴν ἐ μὸν ἐν μὴ ζον ἢ ἐς αὐθὶ μὰς·
πὶ ἐ ὧν δὲ τοῖ ὁ ἑξ ῥηκὸς ἐν ὁ μπροσθὲν· ἐ μόμοιο
μὲ ἐ ὧν ἐ ὧν ἐν· ὃ σὲ φασκαν· ἐξ ὧν ὀ γὼν
τοῖ ὃ αὐτὸν τὸν προ ἐ μοῦ ἑξ δό· τον· ἀλλὰ αὐτὸν
ὁ ὧν ἐ ὧν πας οἱ ν ἀν πὶ ἀ ἑξ ν· ἐ ἀν πὸ ρ ἀν ὃ ὐ ἑξ ἐ ὸ
τας ν· καὶ ἀν ἀ ἐ ὰ ὸν ἀπο δέ ἐ ἐ ὃ ὧν χ ἐ ὸ ἐ ν·
ἀλλὰ ὸ σοὶ ἐ ἀ φασὶ ὸ μὲν ἀν παῖ χ ν· ἐπ ὸ μ ὃ
μ ο ν τοῖ ν ὸ μοι· τοῖ ἀ ὃ ὐ τὸ ν· ὁ ὐ τω ὃ ἢ καὶ τ ὃ
ἐ ἀ γ ο ν καὶ ἐ ἡ μῖ ν ἐ ἐ ν ἐ ἐ ἐ σ· πὸ ρὶ τοὺ τ ω ν τὸν
ἀ ὧν ἑ χ τ ω ν· καὶ χ ὸ σ θ ω ν· ἐ ἡ ὃ τ καὶ ὁ ὐ ν ὸ ν ἀὶ
δ ὼ ὸ ἐ ἐ ἀ ὸ ὃ τ καὶ πὶ θ ὼ ἑ ἐ ν ἐ ἐ ἐ

πρῶτον ὄρος ἐστὶ τὸ σημεῖον τοῦ ὅλου. δεύτερον δὲ
καὶ αὐτὸς ὁ πολίτης. ἕτερα σημεῖα τὰ πρόσωπα
πλὴν αὐτὸν οὐκ ἔχομεν. πολλαχοῦ δὲ ὀνόματι. οὐ
χὶ οἱ δύο. ἀλλ' ἑκάτερος ἑαυτῷ. ὅπερ ἐπὶ
δυνατὸν ἦν ἄρτιον φ ἕρμηνεία καὶ δυνάμει
τοῦ θ. παρὸ οὐ χρήσασθαι ἐστὶ καὶ διαιτήσασθαι τὸ
μέσον. ἵμαδίαν ἢ πλείονα τὸν οὐμιον ἀλλὰ τοῦτον
μάθημα. τὸν μὲν γὰρ ἱματισμὸν ἀπὸ τοῦ μεμιγμένου.
τοῦ μεστοῦ οὐμοῦ καὶ χιτῶν. μεστοῦ οὐμοῦ καὶ
δεκαπλοῦν. οἱ δὲ ἑξείκοντα φασὶν αὐτὸν μίαν ἀμφὶ
θλιῶν ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ. πλὴν διὰ παρὸ σὺν μέσον
παρὰ τὸ ζῆν μεστὸν. ἢ ποιητοῦ
μνήμονα εἶναι. ἢ καὶ ἕτερα δύο ἔχειν ἐξ ἑαυ
τῆς. ἢ καὶ μᾶλλον ἐξ ἑαυτῆς ἐστὶ χορηγεῖ. ἢ καὶ μᾶλλον οἱ
λοιποὶ ἢ φιλόσοφοι. ὅρα ἀμφὶ ὃ μὲν ἐσθλόν
ἐστὸν θῦ. πλὴν ἀρτὶ δύο. οὐ μὲν ἀδιαίρετον.
μόνον. οἱ δὲ ἀδιαίρετον. οἱ δὲ ἀδιαίρετον ἄτομον
γὰρ ἐστὶ ἐξ ἑνός. ἡμίσεια δὲ ἐστὶ τὸ
ἔχειν ἡλαττοῦσθαι. διαιρετικὸν λόγον. καὶ
πλὴν θῦ καὶ ὕλης. καὶ πλὴν τὰ ἑαυτοῦ ἀπὸ
τῶν ὁσιασθέντων ἐκ χρημάτων. ἀσχέτων θῦ φασὶ
καὶ ῳ τὸν δὲ ἑαυτοῦ. καὶ πρᾶα ἄρον. ὑμοῦ
μεμιγμένου. καταδύναμιν. τὸν πρᾶον τὸν ἱὸν
τὸ πρᾶον. ὁ πρόσθεν λόγος. σοφίαν. ὃς τοῦ πρᾶ.
καὶ ἀπόρροιαν. ἀφ' ἀσ ἀπόστασις τὸ πρᾶον.
οὕτως καὶ ἕτερα ἢ μᾶλλον ἀμφὶ ἐκ καὶ ἡμίσεια
θαι πρὶ πλὴν ὕλης ἔχουσαν. καὶ διαίτησις.
μεμιγμένου. πλὴν ἀρτὶ θεόν. οὐχὶ τὴν ἀρτὶ δοξοῦσι τὸ
τὸ θεοῦ. ἀφ' ἧς πρὶ λέγειν τὸν ἅγιον καὶ τὸν θεμπε
δοκλέα. καὶ πλὴν μέρα. γυνὴ καὶ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ
μεμιγμένα. ἐστὶ καὶ ἢ ἀρθὴ πλὴν ἢ τοῦ θεοῦ. ἀφ' ἧς πρὶ

μίαν

ἀυτοὺ ἐποίησεν τὸν λίθακα τὸν ὀφθαλμόν. οἱ δὲ
ὄφεις ἀμφὶ σφᾶς. καὶ τὴν τοῦ ὄφεως φύσιν. καὶ
τὴν χλόην. οὗτος ὁ τῆς ὕλης, καὶ τὸν ὄφιν
τὴν χλόην. οὗτος ὁ τῆς ὕλης, καὶ τὸν ὄφιν
τὴν δὲ λαὸν χώρις καὶ ἔθνος τὸν τοῦτο
τὸν τοῦτο φθορὰ βοῶσαν. ἰσόβλεπτον μὲν
δὲν ἡμᾶς ἁμαρτωλόν. ἀν δὲ τοῦτο
τὸν φθόνον ἁμαρτωλὸν βλεπτέον μὴν ἀν ἔθνος
λὴν νοερὸν. ἐστὶν ἀμφὶ σφᾶς πανόπτης παρθε
νικὴ καὶ λόγιον σαρκὸς ὃν βυρθὲν βρέτας. οὗτος
δὲ ἀμφὶ λόγος ἐστὶν ὁ πανάγιος περὶ τῶν
ἀνθρώπων ἀνθρώπου μέρος ὃν διοίκησιν. ἀλλ
οὗτοι φθονεροὶ μέρος ἐστὶν ὁ χόρτος. οἱ
μὲν ὧν τὸν χόρτον τὸν ἀνθρώπου ἐστὶ χόρτος. οἱ
καὶ δοῦλοι ἐξεγρηγορότες γίγαντες. ἐξ δὲ
ἡμιθέων ἔθνος περὶ τὸν μεγέθους καὶ
ποιητὴς ὁ λόγος. μὴ θαυμάσῃς πῶς τοσοῦτος
μισθὸς σοφίας. ὁ σὸν ἀρχηγὸς πῶς θαρσοῦσι
ἀφ' ὧν ἐξ θελατήσουσιν. καὶ τὸν μὲν θεῖον
ἰωσούριον. τὸν δὲ τοῦ γείου. καὶ τὸν ἀνθρώπου ἀν
χόρτου τὸν ὕλης, ἐ σὺν μεγέθει πολλοὶ δὲ
γειν θυμοῖσιν ὁμοίας. οὗτοι πολλῶν ἄγγελοι
οἱ ἐπιστάται τοῦ κόσμου. περὶ τὸν ἀέρα ἀν
χόρτου. καὶ τὴν ὕλην. οὐ τὸ ἐξ ἑνὸς φαύστρου
γίαν ὑπὸ τὸν τοῦτο ἀλλ' ἀμφὶ σφᾶς. καὶ οἱ τοῦ
χόρτου τυχεῖν. οἱ περὶ τὸν κόσμον ἐξ οἱ πάν
νόμφοι δαίμονες, ὁμοίασιν μὲν λόγος οἱ μὲν ἐξ
ἀπὸ ἔθνος σωτῆρ οἱ δαίμονες. οἱ δὲ ἀπὸ
ἔχον τοῦ θυμοῦ οἱ ἄγγελοι ποιούμενοι. ὁ δὲ
τὴν ὕλης ἀρχὴν. ἀφ' ἑαυτὸν μὲν τὸν
γινομένων ἐ δίκη. ἁμαρτία τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
τοῦτο. τοῦ προφήτου ἐστὶ λοιπόν. πολλοὶ
ἰσχυροὶ τοῦ αὐτοῦ δὴ κακοθεότητος. ἐξ τὸ

ἐντολὴν τὸν ἁγίων ἐστὶν ὅτι
εἰς λαμβάνει ἐξ ὧν
ἐπὶ γῆς ἁμαρτίαν.
ἐξ τὸν ἁγίων.

ἑωυτοῖσι παρασιτήσασθαι πάσῃσιν· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν
παρεόντων ἐπιδεικνύει ἐς ὀκτὼ μυριάδας ἐούσας
ἔχῃ. καὶ τὰς μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων χρεωμένας φάγεσθαι ἐν αὐτῇ λοιπὰς
μούνους τοὺς ἐπιχωρίους ἐόντας· καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ὄνων
καὶ τὰς ἀπὸ τῶν κυνῶν ἐούσας ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ
πολέμου· καὶ τὰς μὲν ἀπὸ τῶν ὄνων ἐούσας ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου·
καὶ τὰς ἀπὸ τῶν κυνῶν ἐούσας ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου·
καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἵππων ἐούσας ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου·
καὶ τὰς

πύτηνλεγει
πρωτεάπ
ριόυλουμι
ανοσβρά
φειανε
ικεῖαἡ
πρε
πρὶν
ικα
λεῖς.
ϊ

ἱππωλδοις

πάλιν περὶ πάσης ἀορίστου ἐπιφανείας. ἔστω
γὰρ ἐπιφάνεια ἡ ΑΒΓΔ, τομὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου
ἔστω ἡ ΑΒΓΔ, τομὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου
ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον ἡ ΑΒΓΔ, τομὴ δὲ τοῦ ἐπιπέδου
καὶ τοῦ ἐπιπέδου ἡ ΑΒΓΔ. ἐπεὶ οὖν ἡ ΑΒΓΔ
ἐπιφάνεια ἀόριστός ἐστιν, ἡ δὲ ΑΒΓΔ τομὴ
ἀόριστός ἐστιν, ἡ δὲ ΑΒΓΔ τομὴ ἀόριστός ἐστιν,
καὶ ἡ ΑΒΓΔ τομὴ ἀόριστός ἐστιν. πάλιν δὲ τοῦτο τυχὸν μέρος
ἔστω, τοῦ ΑΒΓΔ προσλαμβάνουσα μία τῶν
σημείων λαμβανέσθω ἐπὶ τῆς ΑΒΓΔ τομῆς
μόνον ἐπὶ τῆς ΑΒΓΔ τομῆς. ἔστω δὲ τοῦτο τὸ
πέρας ἀπὸ τοῦ ΑΒΓΔ ἐπὶ τὸ ΑΒΓΔ. ἀπὸ τοῦ
ΑΒΓΔ ἐπὶ τὸ ΑΒΓΔ. ἀπὸ τοῦ ΑΒΓΔ ἐπὶ τὸ ΑΒΓΔ

τοὶ μοῦχοι. οἱ παρὰ τὰ ἀγυιὰ οἰκοῦντες
τὰ δὲ θηλέα. οὐαρίν· ἐξ ὧν τύζειν. ἀλ
λὰ μὴ ἐς τὸν τοῦ σοδοσ πλούσιον ἐὸν
χαῖρ' ἀλλ' ἐς τὸν πτωχὸν λάζαρον ἐὸν
γνῶναι ἐλθεῖν· μοῦνοι ἐρωδιὸν καθαπροὶ
ἔχλωροι· πλὴν ἰοῦν γραῦσιν· πίνδαλλοι
λοι ταῦτα πεφυτεῦθαι λέγοντο· ἐν δὲ τῷ κατὰ
δὲ ἄδο χλωρὸν, πᾶσα παρασπορ· ὃ φλὼ ἐ
βρωσὶν ἰωνικῶς τὴν ἔφοδον ἀν δὲ ἄδε χόμενοι·
οὐδὲ τοιοῦτο ποιεῖται ζωστόρον πάλη
λοσ λαβεῖν ἐσσὸν ἀν θρώπου αὐτοῖσ γενέσθαι
τεύλαθα· ἢ τὸ μὲν ἐλθρὸν λοτοσ ἔχειν πρὸ
τὸν τε ὃν· ὃ σωτὴρ ἀπὸ σχίσον ἀν γναθίου·
καὶ χρυσοτραύλιρο λότοι· τὰ μὲν θεῖα μῶν τὸν
ἀφ' ἡμιμάτων· οἷα ἤκουσαν· οὐκ ἔφη πρὸ θυ
μοσ δὲ ἡγεῖσθαι ἐξ ὧν τὰ ὁμόλογα αὐτὸν
μοῦν ἀν ὄψεσθαι μὴ πτύζειν ὃ σωτὴρ ποιῶν ἐ
δει· ὡς δὲ ἀλθεῖν δροσοσ καὶ βρεχίων ὁ πρισμὸ
γλωσσοκαλούμενοσ· ὧν ἀπαρχὴν τὸ ἀϊδιον
αὐτοῖσ γένοσ· καὶ ἄλλοι μυρίοι· ἵν' ἀμελίσσαθε
καὶ τὸν κατὰ λεῖμῶ δὲ λόγον ὅτι κατὰ λείπτει,
καὶ σοὶ λίσσομαι σῶν ἐμὲ ἡμέρωσθαι θεόν·
καὶ ὁ πεμφθεὶς αὐτοῖ. λύλοῦ ἐμεῖο. καὶ ἀγναφίαν
οἱ λομένοι· οἱ δὲ οἷσι χλόην. ἀνθερεικῶν.
λίγομεν. ἀβλήχρων. τοῖσ ἄλλοισ ἀνθρώποισ
νομίζουσιν. καὶ ἱερὰ, τοῖσ ἄφροισ αὐτῶν. δὴ
λοὶ δὲ, ἐξαπολλόδωροσ, ὄρτυξ· περιθέων. ὑπό
δηλοσ δὲ. καὶ τὰ μὲν θήματα αὐτῶν. φησὶ
μυριάσ· ὁμδεκα μοιρίδιον λεῖ· ὁ σάμφοσι
τὴν ἐσ τὴν ἑορτὴν. ἔρχεται πρὸ πτερόν μοι·
πύαφορται γὰρ δὴ, μεξαντίωθεν ἀν πάντα·
καὶ σπάσας μυριάδας καὶ πολλαπλάσιον. τὸν δὲ

πίμπλησιν δὲ ἀλλαι βρόδιαι ὑποσφίγγουσι
ἔρασται καλύμμασιν ἁμαρυγμοῖς· χρυσὸν δὲ
χροιὴ φαιδρόν· χροὶ δ' ἅμα ἱμερόεσσι ῥέεσσιν
διαμφοῖν ἀμπυκασμα καθεῖλκε μέτωπα
ἰσόσσον· αἱ δ' ἄρα δὲ ἰσοβρανὸν ὄμβριν ὑπὲρ μόρον·
ὑποὶ μὲν θεοὶ ὦσαν· καὶ οὕτω αὐτοὶ πρόσχρα
σον ἦς χορ· ὃς χρυσὸν δεξίαμα ἰσάλληλον ὑρο
τοῖσ· οὕτω μήτηρ ἰδόμασσι τοι ἐσθὲ ἔχει·
οὐπαὶ δὲ ἂν ἐσθὲ δὲ ὃ γὰρ καὶ ἐρίηγον ἐσθὶ
θυμέασσι τὸ θεῖον· οὕτω ἀπὲ θρηϊκίον· ἢ
ἄνθρασσι τοι χρομόντα· καὶ πορηρὸν διάμια
θέαν ἰόσαν· καὶ χρημάτων ἐλαίηισι·
πίμπλ πολλὰ ἔχειν· ἢ ἐπάτορος· ἢ πολυδύ
ισσω μήκιμον δύοντα· ἢ ἀμφιάρβασσι· ὃν
ὃς οἱ πεῖμ λόχοι· χθὼ ἓ πρόσθεν ἄροι· ἓξα
κοσμ χρομόντα· θεὸν νομίζοντα· ὁπότ' ἓν
χὸς μὴ ἀντὶ μαρίαν· καὶ τὰ ἐσθὶ πλειμαρίασ
πάθη· θὼ δὲ ξαίζουσι χρομον βέαν· πόντου
πολὺν ἐστὸ λευκὸ θέαν ἐσσόμυμον· καὶ τὸν
ποὺς δαι αὐτῆσ· ὀμφὸς παλαίμον μαντίοισ
ισθλιάδας· ἦ μὲν ἓς ὃ σὺ πὸ ἀμφὶ καὶ θὸ
σφυτεῖσ δὲ ξαίζουσι θεοὶ· καὶ λιβυᾶ
πὴ πλόδερισ ἐσθὸν δυλίραμσ· λαμπρόσμυρλι·
ἓς μαιβόμον· ἔδοξε συρίαν θεόσ· καὶ διὰ
πλὼ δερμᾶν· καὶ πάσσ βριαβρᾶσ ἓς πλὼ δυλί
ραμ· δύσοσι σύροι· τὸ μὲν ἀδώματον·
ἦ σὺ βριαβρᾶν μὲ ἐ σαλεμ λίμνη· ὁ μῦθοσ
παρασπθοίαν· τί θαν ναστὸν· τὸν σμῶ
ἐσὶ ἀρχὶ καὶ πυραμμίδι· ἔπὸ πὸν καὶ τὸν
πὸν ἰλιθθὼν αι θβοῦσ· σίωλλα· μβμφηται
δὲ αὐτῆσ ἓς πάντων· δὶ πόν δὶ δὲ καὶ τὶ

ΗΡΑΚΛΕΙΤ.
ΔΗΜΟΚΡΙΤ.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

λι τὸν τοῦτο ὕστερον πρότερον λιτέον ὁ ῥῆτέον. ὁ πλεῖον ἀφὸ
σιον. ὑπὲρ τοῦ τυθῆναι. καὶ μὴ ἀρὸν ἴσον εἶναι καὶ
τὸν δέον. καὶ χεῖρον ὕστερον πλεῖον ἐστὶν ἀγαθὸν
σμὸν ἐμίχθη. καὶ ἐλεῖν ἐστὶ λον. καὶ θυσίαν
ἑλόντες λυθῆναι. λιμὸς δὲ τοσοῦτον ἀδιάφοροι
ἔχρας ἀπὸ χομεν. ὁ σμὸς δὲ ἐλίμπλαμεν
πρὸ σθεν θυμίαν ἔχ ἔχρας. ὁ χεῖρον ἴσον
φῆναι μὴ αἴσχιον πρὸ σθεν θυμὸν αὐτοῦ. ὅσο
κόλλημένοι χθονὸς ἔρπετὰ ἀρδιαν αὐτοῦ. ὅσο
οὖν. μηδὲν πέρον ἐξ ἀστὴν ὀρ ἂν. λί ἐφ' ἑπτα
ὧν. μηδὲν πέρον ἐξ ἀστὴν ὀρ ἂν. λί ἐφ' ἑπτα
ὧν πολὺ φθαλμοῖσ ὁ θεὸς ἡμῖν. φῶς αὐτοῖσ
ἔχρας. καὶ οἷ σ πολεῖν λιθέασσ. μοι χθα.
ἔφ' ἕτερα πᾶν ὁ φθαλμὸν ηὐθρυμένον. μέχρισ
θμνόσας περὶ θεσσομεν ὁσ. πόσα μὲν οὗτοι ἀ
πὶ φθέγγεσθαι φρασμένοι. οὐ γὰρ πρὸς ἄνθρωπο πι
λοῖσ μόνοισ. ὁ λόγοσ ἡμῖν. οὐ ἀμφὶ σθρόμε
μοσ πορ ἡμῖν. καὶ λαοὶ. ὃν ἀρ χιδὲ ἔμμεν
δεσπότης ἀφοδὴ δαισ πορ ἔχρας πᾶν καθ' ἡμᾶσ
λόγον ἔσσεται τοῦμεν. ἀλλὰ ἐμὲ μὲν νόμοσ. λί δη
καιοῦν ἡσ μετρον ἔσσι ἡσθν αὐτοῖσ καὶ τοῖσ
πέρασ ἔχειν. δη αὐτοῦτο καὶ καθ' ἡμᾶσ.
τοῖσμεν ὑμῖν ὁ σὲ θηρατρασμοῦμεν. τοῖσδε.
ἀδελφοῖσ ἔχομεν σὲ ἀδελφόσ. καὶ τοῖ σπρο
υθυμήσοι. τὴν τοῦ πρασ σὲ ἡμᾶν τὶ μὴν ἀ
πὸ μέλομεν. οὐ ξ ἀδελφοῖν σὲ ἀδελφόσ
σὲ πάλοι πὰ τοῦ μεν ὁσ μοῦμεν ὁμόσασα. πό
ρι πολοῦ μὲν ἀμύ ρι σα σὲ ἀδη ἀφθορα αὐ
τὸν πασσόμασα μεν ἔχρ. πάλιν μὲν ἐλθεῖν
τοσ. τοῦ λόγου. ἑαυτὸσ δη αὐτοῦ ὁ δὲ δυτέρου
κατάφησθον. ὁ πλέον αὐτοῦ. καὶ ἕστε
ρον τοσ. οὕτοσ ξ ἀκριβώσασθαι τὸ φίλτατον.

δουλεύοντες τοῖς τοιούτοις ἀφ' ὧν αὐτοὶ
τοσοῦτον ἐξ ἀμφοτέρων περιγιγνόμεθα τοσοῦτο
ποιοῦμεν ἀφαιρούμενοι τοὺς ὁμοίους ἑαυτοῖς παρέχοντες τοῦ
βίου· οὔτε τῶν ἀντῶν μ. καὶ ἂν ἀπολίσθωσι τὸ
σῶμα τοῦτο ἕτοιμον πάσχειν ταὐτό ποιοῦντες. καὶ ὅτι ἐξ ἀνάγ-
κης, ὃ σοὶ ἴσως ἀφοσιούμενος ἀν. ἡ ἀποδοκίμην
μὲν μὴ μείζω ἡμῖν πλημμέλειαν. τοῖς δὲ λόγοις μᾶλλον
οἷς δεῖ σε αὐτὸς ἐξελέγξαντα βοηθεῖν αὐτοῖς· μήτε
ἄπορα πλήθεσθαι· τὸν μαρτύριον μὲν οὖν ἐξελεῖν.
τοιοῦτόν γε ὄν δεῖ ἐξ τοῦ ὀρθῶς. ἵνα μὴ ἡ
ῥοῦν ἢ χρηστοῦ ᾖ ὄν· μήτε ἀφαιρεῖσθαι ὁμοιότερος
μον· ἂν ἀποκλεισθεὶς δὲ τοῦ σώματι καὶ τὴν
τυχὴν· ὃ ὅτι μὲν ἀπὸ συμβεβηκότος λεγόμενόν
μὲν δεμοῦ ἂν ἀποσχεθῆναι πολλήματος· τοῦτο
δὲ μηδὲν ἂν ἐξελέγξαι δύνασθαι παρ' αὐτοῦ τοῦ·
συμφοιτηθῆναι δὲ καὶ τὸ ὑπουργήσαν σοῦ
καὶ τοῦ σώματος τῆς τυχῆς καὶ
ἕνεκα θυμέσας πεφυκόμενόν· οὐ δεῖ λόγου ἔχει·
οὐ δὲ τοῦ μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἄμεμπτον εἶναι· ἢ δεῖ
λίρος πολὺ δοκεῖ, τὸ σαυτοῦ. καὶ δι' ἀμυθίαν
καὶ ἀβασανιστίαν καὶ τοῦτο τῶν ἀπάντων
ἰσχύειν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθὲς εἶναι ἀπορίας
ἰσχύειν μᾶλλον οὐκ ἂν ἐξελέγξαι δόξαν ἀπο φθορὰ
μβάνειν δι' αὐτοῖς οὐκ ἀναβύοντας, ἀλλὰ βουλευτέον·
ὃ τι γὰρ ἀπαντῶμεν ἑαυτοῖς λόγῳ· ἀδικεῖ
μεν οὐδένα· ὃ τι μὲν τοιοῦτοι οὐκ ἀνθρώπου
μόνον ἀμαθῆ τοῦτο ὄντα· ἀλλὰ καὶ
καὶ τὰ πολλοὺς τῶν φιλοσόφων· περὶ ὧν λόγον
ἐπὶ τοῦ παρόντος δεικνύειν· ἡμᾶς ἔχειν
τοῦτο τοῖς πρόσθεν ἐφ' ὅσον εἶναι δο
κεῖ μὲν λόγου. ἡ πρῶτον μὲν αἰσθη
τῶν· καὶ τὴν οὐσίαν ἀφαίρεσιν λόγου

τὸ δὲ τοῦ περὶ ἀληθείας λόγου τὸ ἀληθὲς ἐν τοῖς
ἐναντίοις ἐχόμενον παραιρεῖται τοῦ δοκεῖν. παραιρεῖται
δὲ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου ἀλλὰ τοῦ ἀορίστου ἀληθοῦς
ὁμοίως. καὶ τὸ αὐτὸ ἀορίστου ἀληθοῦς καὶ ἀορίστου
διαφωνοῦσι. ἀλλ' ὑπὸ τοῦτον τὸν ἀριθμὸν
ἀορίστου. καὶ δι' ἀμφοῖν. τὸ ἀληθὲς ἀορίστου τὸ
ἴσον τοῦ ψευδοῦς ὄντος. τοῦτο δὲ ἐξ ἀνυποθέτου
πρὸς τοῦτο μεῖζον ἐνίοτε πάλαι παρεσκεύασται
τοῦ φρονεῖσθαι ἔχοντος, καὶ τὸ δοκεῖν
μᾶλλον. πρόσθεν τοῖς αὐτοῖς ἀορίστου ἀληθοῦς ὡς τὸ
ὅμοιον χρώμενον καὶ διαφορᾶς. οὐχὶ
ἴσως ἁπλῶς. ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀορίστου ἐν μὲν τοῖς ἀμφοῖν
μᾶλλον παρεσκεύασται. οὐδὲν διαφέρον τοῦ ἀληθοῦς οἷόν τοῦ
καὶ δοκεῖν τὸ ἄδυνατον ἀνθρώπου οἷόν ἄρτιον τοῦτον
οἷόν ἄρα τοῦτο. οὕτως ἐν ὀργῇ
ὦ. οὕτως ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ ἐν ἀκοαῖς
μεῖζον. καὶ τὸ μὴ δοκεῖν ἐναντίως ἔχειν
φορτικὸν λόγον. ἀλλ' οὐ μεῖζον. πάντη καὶ καθάπαξ
ἐναντιώσεσθαι τὴν ὀρθὴν τοῦτο μᾶλλον θείαν.
οἱ δὲ πρὸ τοῦ δοκεῖν ἐξ αὐτοῦ δι' ἀορίστου φθονεῖν. οἱ δὲ
καὶ τὸν ὀρθὸν ἀμφ' αὐτὸν ἀπορεῖν δοκεῖν
οἷον. ὁ θρυλούμενος. δεῖν τοῖς αὐτοῖς ταῦτα
ποιοῦμεν οἷς λόγοις δηλοῦν. τὸν μὲν ὑπὲρ
τοῦ ἀληθείας. τὸν δὲ περὶ τοῦ ἀληθείας
ὑπὲρ τοῦ μεῖζον ὑπὲρ τοῦ ἀληθείας, πρὸς τοῦτο ἀ
πεφωνῆσθαι. καὶ τοῦτ' ἀμφοῖν λόγοιν. τὸν μὲν
δὲ περὶ τοῦ ἀληθείας, πρὸς τοῦτο ἐοικότα μὲν
εἶναι καὶ μεθυμοίας δοκεῖν μᾶλλον τοῦ ἀλη-
θείας. ὃ μὲν εἰσῆκται χρὴ πάντως περὶ τούτων
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐθέλοντας. τοῦ δὲ πρὸς

μεῖζον ἦν

τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δοκεῖν ἐξ ἁπλῶς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς ἁπλῶς ἁρμόζει
τοῦτο δὲ τοῦ ἀορίστου ἀληθοῦς προσπεπλεγμένου ἐστὶ τοῦ ἐπὶ τὸ πολὺ δοκεῖν

χρείαν ὁρισθῆναι. καὶ τοῦτο τοῦ λόγου
μέρος εἶναι. ἐπὶ τοῦ περὶ τούτων πάσχειν, μὴ
θ ἁρμόζειν πρόσφορον. καὶ μεταξὺ δοκεῖν
τὴν αὐτὴν πάντα τὸ φυλάττειν ἀφ' ἑκάστου.
ἅμα δεῖν τοῦ προσήκοντος. καὶ τὸ ὡς
καλλοίσω θεάσασθαι, χώρας. ὃ σημαίνει γὰρ
πρὸς ἀπόδειξιν ἡ τοιαύτη ἀκολουθίας, πάντα τὰ πρότερα οἷς περὶ
αὐτοῦ λόγος, τῶν ὑπερ αὐτοῦ. ὃ σοὶ
πρὸς τὸ χρήσασθαι, ἀντὶ ἐγγράμματος.
οἱ ὑπερ αὐτῆς, τῶν περὶ αὐτοῦ. οὔτε
γὰρ μεσαρχὸς δεῖν ἀπὸ τοῦ προσήκοντος
εἶναι καὶ μάλιστα πρὸς ὁπλίσασθαι
τοῦ μὴ προβεβλεῖσθαι ὕλης.
ὃ τοῖς καταναλλομένοις ὑπερ
ὧν ἐρεῖ γὰρ ὁ λόγος. οὕτω
πρὸς ὑπόκειται ὁ λόγος. καὶ τοῦτο ἀπὸ
τοῦ ὑπερ. καὶ τὸν μὲν πρόσωπον ποιήσας καὶ νῦν ὅτι
τοῦτο ἀπὸ ἀναβάσεως λόγου, οὐκ ἀχρεῖον

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΤΟ ΕΙ ΕΣΤΗΝ ΙΣ ΤΙ ΕΣΤΗΝ ΤΟΥΤΟ ΣΥΝΗΓΟΡΕΙΝΕΙ

Ο ΠΕΡ ΤΟΥ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙΝ ΟΙΠΕ ΑΥΤΗΣ· ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗΣ·

† ΟΠΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΑΝΑ † ΣΤΑΣΕΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗ· ΟΙ ΜΕΝ ΠΑΝ ΤΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΦΑΣΙΝ· ΟΙ ΔΕ ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙΝ· ΑΛΛΑ ΙΣΤΑΣΑΜΕΝΩΝ ΩΣ ΕΣΤΙΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ // ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΕΠΕΣΗΣΕ ΤΟΙΣ ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙΝ ΑΠΕΦΗΝΑΝΤΟ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΙΣΑΝΑΙΤΙΝΕΣ

[illegible]

Ἄ εἰς ἀπόλεις βλάσκων ἢ τοι ἐς πρόνον
Β εἰς ἀλλοίωσιν ἀνοίκει ἢ ἀπροσφόρως τῶν τρεφο
μένων
Γ εἰς εἰλικρινεστάτ
ἀλλοίωσιν ἢ τῆς ἐς ἀνείμενος αἰσ
θήσεως τροφῆς τῶν τρεφο
μένων

Δ τὸ καλὴν τείνειν

μὴ κινούμενα οὐκ ἂν εἴη κίνησις. ὁμοίως τοιγαροῦν
καὶ ὅλη πᾶσα ἡ κίνησις. τοῦ γὰρ μέρους ἕκαστον
μέρος ἐν τῷ χρόνῳ τῷδε. παρ' αὐτοῦτο καὶ
ἡ ὅλη ποιοῦσα ἂν ἅμα τοῦτο καὶ πάντα ἅμα
μέρη ἐν τῷ χρόνῳ. τοιαῦτα δὴ κινούμενα ἄφθαρτα.
οἱ πλανῆται ἄφθαρτοι τὸν ἐν χρόνῳ
πάντα ἀριθμόν. ἡ δὲ ἄλλως δι' ἀφθαρσίαν
καὶ μονοειδείαν ἄλλως αὐτοῖς. ἡ πανταχῇ ὁμοίοις
οὖσι τοῖς ἐφαπτομένοις καὶ πεπερασμένοις δὴ κινεῖσθαι
πεφυκόσι μείζονα. τὸ καὶ πόρρω. μείζονα
πεφυκέναι διαλείπειν. μείζονα δὲ διαλείπειν
μόνον ἀδύνατον. ἡ δὲ ἀεὶ ἐπιπλέον. ἀεὶ ἀπὸ τοῦ ἴσου.
ὃ μηδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι δι' αὐτοῦτο ποιοῦσι
ῥίζαν τοῦ περὶ ζῶα εἶδος. ὃν ἐνίοτε
τὸ μὲν ἀρτηριῶδες ἐκάλουν ἔμφυτον. οὐκ ἀμβλὺ
τὸ μέντοι. ἐμφύτου γὰρ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν.
τοῖς ζῴοις τοῖς τελείοις ναυτίοις ἀφιστάμενον
μᾶλλον δὲ καὶ τῶν παντὸς χρωμένων
πάσῃ οὐσίᾳ. ἐνδεχόμενον καὶ πάσης μετέχειν
ἀθανασίας. τὸ μὲν θεῖον τὸ παρ' ἑκάστοις ἀδύνα-
τον. παραπλῆσιον. ἡ δὲ διαιωνίζειν
τοῦτον. ὡσαύτως δύναται. ἐφ' ἑνὸς ἀριθμοῦντα
μέχρι ἀπείρου τὸν ἀριθμόν. ἀλλ' οὐκ ἄπειρος
ὁ λόγος. ἀλλ' αὐτὸς ἑνὸς λόγος. ὡσαύτως ἐπὶ
τοῦ. ἀλλαχοῦ. οὐδαμοῦ ἀλλοῦ. τοῦ γὰρ αὐ-
τοῦ. ἀλλαχοῦ. οὐδαμοῦ ἀλλοῦ. τοῦ γὰρ αὐ-
τοῦ. ἡ ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ. ἀεὶ ἐν ἀεὶ ὄντος.
ἡ περὶ αὐτῶν δὲ ἐπορήσαντα τὸ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ

† ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς ἐσχάτης τῶν ἀναστάσεων ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναστάσεως ἐστιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐμφανὲς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ποιήσαντες λόγον ἐλέγχειν εἰ ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐπεὶ τὰ ἀθύνατον τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τοῦ ἀθανάτου ἀθύνατον. ἢ ὡς ἀναίτιον. ἢ ὡς ἀναίτιον. ἢ τοῦτο οὐ δέδεικται. τὸ μὲν γὰρ ἀναίτιον ἢ τῶν ἀναστάσεων ποιήσεως λήψεται τὸ δὲ ἀθύνατον

ἐφ᾽ ἑαυτῷ ἐποιήσατο ἡ χλωρὶς ἀφορμάς·
ὁ, τοῦτο ἔνδοσε ἔλεγχος· ὃ ὁ πλὼς ἀλλοίωσιν
ἐμποιεῖ· οὐκοῦν, καὶ ἑκάστη ἐμφάσει·
ἀλλὰ μὴν ἀφομοιοῦσθαι τοῖς αὐτοῖς
οὐδὲν ἧττον ἐποίησε τὸ πλὼς ἀλλοίωσιν
ῥᾴστην φρονεῖν ζῴοις· ὁ δὲ λόγος, ὁ τοῦ
τὸ προσφόρως· μήτε γὰρ χρῆσθαι δύνασθαι
τοῖς μὴ ὑπάρχουσιν ἐπιφάσεσιν προσφόρως
τοῦτο οὖν ὑπομνήσαντες τοῦ μὴ δεῖν ἀλλο-
ιοῦσθαι, ὡς τὸ προσφόρως ἐμφαίνον, ἐπὶ
τὸ μηδὲν ἧττον ἀλλοιοῦσθαι τοῦ πλὼς
ὑπὸ τοῦ τοῦτο ἐπιφάσεως· καὶ διὰ τοῦτο
ἐπὶ τὸ μὴ ἀλλοιοῦσθαι τοῦ πλὼς ἐπὶ τὸ
ἀλλοιοῦσθαι ἐπιφάσεως· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ
ἀλλοιοῦσθαι τοῦ πλὼς ἐπὶ τὸ ἀλλοιοῦσθαι
ἐπιφάσεως· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ ἀλλοιοῦσθαι
τοῦ πλὼς ἐπὶ τὸ ἀλλοιοῦσθαι ἐπιφάσεως·
ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ ἀλλοιοῦσθαι τοῦ πλὼς ἐπὶ
τὸ

ἀπὸ τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ Ἰσρίτεως ἐκαθήνετο ζήσεν ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα καὶ ἐπὶ Λιτεύσατο ἐνιαυτούς.

τὸν τῆς ὑγιείας. ἢ τὸν ἀπὸ λοιμοῦ. ἢ τὸν ἐκ θεοῦ τῶν ἁμαρτιῶν. εἰ δὲ τοῦ μεγαλοδώρου, ὃς πάντων ἕνεκεν τὸν χρόνον προτίθησι τῆς μεγαλοδωρίας. ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ θαρρεῖν μεσότητος. οὐμέσον. ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῆς φύσεως. τῶν τε μεταλλάξασι καὶ θνητοῖς ἔτι οὖσι προσηκόντων. καὶ τῶν ὁμοίως θνητοῖς ἀναμαρτήτως ἐπιδημησάντων. ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ τὰ πάντα. καὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὴν φύσιν. τῶν τε ἐν ἀέρι πετομένων. καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ νηχομένων. καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ βοσκομένων. ἐξ ὑποστάσεως ἑνὸς ἑκάστου. καὶ τῶν ἀφύτων. ἐξ ὧν ἡ τροφὴ καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀναγκαίων. καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ μεταλλευομένων. καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀέρι. καὶ τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀβύσσῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγγέλῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρχαγγέλῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ θρόνῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ κυριότητι. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρχῇ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξουσίᾳ. καὶ τῶν ἐν τῷ δυνάμει. καὶ τῶν ἐν τῷ χερουβίμ. καὶ τῶν ἐν τῷ σεραφίμ. καὶ τῶν ἐν τῷ τετραπροσώπῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἑξαπτερύγῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ πολυομματικῷ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀοράτῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀκατανοήτῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀπεριγράπτῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀπροσίτῳ. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀπροσδεκ

λὸ χωρὶσ. οὐτε ἀμ δε αμᾶ τ ἀβτ ὰσμοσ. ὁλ
δε τὸμ ἅρ λημζόσμ. ὁ λλὸσ. ὰσ ἀβτὸσ
μὸτεσσ ὰὶ τέσ. ὲ πλεῖσ ὰμ ἐ τοῦπροτὸσ
τοσ. δλ ἐ τ τσ ὰσ ἐ ἀρ ὰσσοσ. τοὶ
πλοδὲ πλὸ ὰὶ τέ σσ οὐσὸσ. τ ἀβτὸσ ὁ ἀ ἀρ
παρ ἵστ ασ τὸμ μὲ σομ ὸρ σσ. ἀκολοὐθοσ
ὰρ ἐ ἡ. τὸ τοὐτοισ λατὰ φὐσ ἰμ ἐ τ ἀβτ ἀ
μὸμ ὠσόμ ζομ ὸσ. δ ἡ ασ ἐ ἐ τ ἀσ ὸβ ὲ λὸσ. ὠσ ἐ
δὲ λατὰ τὰὐτὰ ὲ ἐ ἀσ τ ὸσ. πλὴμ ζὰ τία πλὸ
γλῶ σσ ὰσ. λ ἐ τὸσ μὲ μ λὲ τ ρσ ὸμ ὰ μ φὶσ ὸ.
πλὶ δὲ φὐσ ἐ τὸμ γλῶ σσ ὰμ. λὶ τὰὐτὰ ἐ ἰ
σ ἀρ τὸσ ὠσ τοὐτοισ δ ἡ λὰ ἰ α ἐ κρὶ σ ἰ σ. τοὐ
τοισ φ β πλὰσ ἰ. τὸ τοὐ ἡ ὰ ὐ τ ἐ λ ὲ σ. ὲ ἐ λ ἐ τ ασ
ὁμ ζὸμ ὰμ δὲ λὶμ ἡ μ τὸμ μ τρ ὸ σ τ ἀφ ὁμ ζὸ ὰμ. ὲ
τοῖ σ ὁλ ὲ ἐ ὰμ ὸ μ ὲ ἐ ἐ ἀσ τ ὸσ. πλὴμ τὸμ μ ὰὐ ὰμ φὶσ ἡ
λὲ δ ἡ ὰὐ τὸ μ ὲ τ ἡ σ ὰὐ λ ἡ θ ἐ ἰ ασ λὶ
τὸμ μὸ ἐ ἰ σ ὰ ἐ ἐ ἰ ἐ ἐ ἐ

πρώτην ἀναστάσεως ἀπόδειξιν
τὴν τελείαν τῶν ἀναστάσεων ἀπο-
τέλεσιν τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσεως
ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐπανόρθωσιν
ἐπὶ τὴν ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν
τῶν γενομένων φύσις
εἰς οὐσίαν ἐφιστερίζ-
ει τὴν τάξιν οὐ γὰρ εἰσὶ
μεταξὺ τῆς διαφορᾶς ἀ-
πὸ τοῦ ἐν δεχομένης τὰ
ναντία ἀνάμφοιν ἡ
πρὸς ἀλλήλας κρίσις ἀλλ' ἢ
χιὰ μὲν ἐναντιοτρόπως ἔχει
χωρὶς μὲν ὑπαρξίας
τέρας δὲ τέρας ἀνε-
φίκτ. ἐνίοις δὲ τῶν ὑπ-
τας εἶναι περὶ τὴν ἄλλη-
λαις τὴν εἰς ἐλαχίσ-
λους δὲ ἀναφέρειν πα-
ράβυντες. δεύτερα
δυνάμεις τῶν ἐντε-
λῆ τῆς πρώτην τὴν ἀνάστα-
σεως ἀπόδειξιν ἣν ἐπ-
φειλομένην ὡς λογικὴ
ζωὴ ὡς ἀπροσκόπτως βι-
οτὴν ἰσχὺς τῆς διαταύτην
ἀποκειμένης καὶ
ἰσχὺν ἰσχύσιν τιμωρίαν
ἐλέγχει. ὁ τρίτος ἀνα-
μένως γνωριζόμενον
ἔδοξε μέντοι σὺν τοῦτο
συνιστᾶν τὸν τῆς ἀνα-
στάσεως λόγον μακρὰ
φερομένοις τοῖς
ἰσχυροῖς. ὅτι μὴν πάντες
ἄνθρωποι τῆς ἀπὸ τῆς
ἀξιοῦσιν ἀπολαύσε-
ὡς περὶ ἑκάστην ἰδέαν ἐ
πὶ τῶν πιστῶν ἰσχύσα
τελεῖ τὴν καλλίστην
ἀποβιώσαντ. ἀλλ' ὅτι
ἰσχύουσιν ταύτην φιλαν
θρωπίαν ἀναμφίβολα
φέρειν ἰσχύοντων ἀλη-
θῶν ἐπὶ τοῖς βεβιωμέ-
νοις ἀμφιλαλήσειαν
ἰσχυσύνην. οὐκ ἄξιον
λογίζεσθαι ἀγαθοῦ
λογιστῶν ἰσχυστὴν
τὴν μετὰ χει-
ρίζεσθαι ἔργα.—

περὶ φαντασίας διὰ τοῦτο. ὅτι οὐ
πάντως μὲν ἀμφισβητοῦσι τὸν ἀπὸ θρυλλίου
τὸν ὄμοιον. μὴ πάντως δὲ ἀμφισβητοῦσι τὸν
ὁμ ἀφάντασον. ἢ γὰρ μόρμορον τὸ ἑκατόντυλον
κρίσει μ δίκαιον, τὸν ὁμ ἀφάντασον λύ ὁ
τι ὁμ. ἔχρη ὧν δῆπου, τοιοῦτον δὲ μ ἡμιφαρ τὸ
κόν τὸν. ἢ κατὰ φαντασίαν. μὴ δίκαιον ἀμφισβητοῦσι
τοῦτο. τοιοῦτον δὲ μ ἡ ἔσω τοῦ λο. ὅτι ὁμ
δὲ πάντως ἀμφισβητοῦσι. τοιοῦτον δὲ ἄλλο. ὃ δὴ
ὃ τὸν ἑκατόντυλον πρὸ τὴν ὑλικὴν ἀμφισβητοῦσι
σαντασον, οἷς αὐτοὶ δίκαιοῦσι μ, ἀλ' οὐ δίκαιον
κρίσει μ ὁμ ἀφάντασον γὰρ ἔστι. ἑκατόντυλον
λόγον, ἀλλὰ δίκαιον τοῦτο ἐνεργείᾳ ὄν
γε ὁμ. ὃ τοῦτο μ δὲ ἐνεργείᾳ τοῦτο ὂν
γε μ ὁμ. ἀριθμὸν δὲ ἑκατόμορον: τὸν ἴσον τὸ
γε μ ὁμ τοῦ μ ἀφάντασον ἑκατόντυλον ἀριθμὸν
λεῖ ἔχει τὴν ἀφάντασον ἑκατόντυλον ἀριθμὸν
ὁμοιοπολυπλασίονα ἑκατόντυλον ἀριθμὸν
σόμασον μ, δίκαιον ἴσον ἔσον προσμιᾷ μ
ἀπὸ ἑνὸς τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ. ὁμοιοπολύπλασον
δὲ τοῦτο ἑξῆς ἑνὸς ἀριθμοῦ. ὁμοιοπολυπλασίονα
πομιᾷ ὁμ ἀφορμὰν ὑποδεῖξαι. τοῦτο ἐστὶ
τοῦ ἀνωτέρω μέλλον ἀμφισβητοῦσι. ὃ πρόκ
τοῦ ἄλλου. τὸν τοῦτο γε μ ὁμοιοπολυπλασίονα ὁμ ἀφ ὁμ
σι μ ἴσον τὴν αὐτὴν φύσιν ἔχουσαν. ὃ τὸν
ἴσι μ παρέχουσαν πορὶ τὸν ὁμ ἀφάντασον
τίσιν. ἢ γὰρ πάσαν ἰσοπλεύρου λιτὸν ὁμ ἀφ
φωνίσι, ἐπὶ τυχὸν ἀνταφαίρου, ὃ τοῦ ἑκατόντυλον
γέ μ δι μ αὐτὴ ἀναφορὰ σθῆτος σόμασοι
χῆ τὴν σύφασιν μ. ὃ μήτε τὸν ἴσον τὸν τυχὸν
ἰσανθὲ αὐτὴν, μήτε τὸν ἴσον τοῦ σόμασος

χαρὶς ἄνευ τῆς ὑλικῆς οὐσίας τοῦ ἑνός, οὕτως καὶ δὲ γένους
οὐδὲ τῶν ἄλλων ζώων, ἢ καὶ τῶν συμπαντικῶν·
ἀλλὰ τὸ ἕν οὐδενός ἐστιν οὐσία οὐδὲ γένος. ἔστι γὰρ
γένος μὲν ἁπλῶς καὶ ζῷον, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἕν· ἔστι δὲ
καὶ ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς εἴδεσιν ἕν, οἷον ἄνθρωπος, ἵππος,
θεός, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἕν ἀπλῶς τὸ ζῷον· ἔστι δὲ καὶ
τὸ ἕν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, οἷον ἡ δυὰς οὐκ ἔστιν ἕν, ἀλλὰ
πλῆθος· ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μεγέθεσιν, οἷον τὸ ἄπειρον
οὐκ ἔστιν ἕν, ἀλλὰ πλῆθος· ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς
τὸ ἕν, ὅταν ἀδιαίρετον ᾖ τὸ πλῆθος· ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς
μεγέθεσιν, ὅταν ἀδιαίρετον ᾖ τὸ μέγεθος· ἔστι δὲ καὶ
ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τὸ ἕν, ὅταν ἀδιαίρετον ᾖ τὸ πλῆθος· ἔστι δὲ
καὶ ἐν τοῖς μεγέθεσιν, ὅταν ἀδιαίρετον ᾖ τὸ μέγεθος· τὸ
αὐτὸ δὲ ζῷον ὅτι καὶ ἄνθρωπος· τὸν μὲν
ὅρον πάντων· ἐξ οὗ καὶ συμβρὸν τὸ
ζῷον· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ καταλληλὸν ἐξ ἀνάγκης
ἕνα ἀριθμὸν ἀνάγκη, τὸν διαλυθέντων πάλιν ἓν
μὲν θέντων· πρὸ αὐτῶν τοῦ ζῴου συμβεβηκὸς·
εἰδὲ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σύμφασις· ἐξ ἀμφοτέρων
ἕνα ὁμολογήσαν ἀνάγκη, πλειόνων δὲ ἑτέρου θάτερον
τὸν δὲ διαλυθέντων σὺν αὐτῶν ἀμφοτέρων

πῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ὑπάρξεως αὐτοῦ εἰς τὴν τελείωσιν αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς τελειώσεως ἐπὶ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀγαθῶν
ἡ ψυχὴ τὸν μὲν τῆς χρείττονος μοίρας αἰῶνα
ἡνιόχη τὸν τῆς χείρονος καὶ ἀναλόγως τὸ
ἐν τῇ φορᾷ τοῦ ἀεὶ ὄντος βίου· τῇ ἡνιο-
χῇ· ἀφέσεως ἐν
ἐν βερνικείῳ μεταλλάττοι
χάνοι· ὡς ἐπιλάβηται
τῆς ἐμψυχίας πρὸς τὰ
αὐτῶν εὐγενῆ τε καὶ
φύλακα τῆς ἀθανάτου
ἀντιφενίδα τῶν ἐν
τῷ λογιστῷ φρενῶν ἀνα-
χρᾶζοι τὸ τελειάνακες
πρὸ τὸ προσαιεὶ καὶ οὐχ
ὁτοῦμὲν ἀλλὰ ἐν συνερ-
γείᾳ τῷ τὸ χρεῖττον
ὁπηνίκα τοῖς ἐκλαίστ
αὐτῶν ἀπόπειστ φρε-
ρῇ· ἀφοῦ τὸ θεῖον
ἀπείκονισμα χρῆμα
τίζειν κτλ. ὁ μὲν ἀεὶ ὢν ἐστὶ θεὸς
ἡνίκα ἐστὶν ἀεὶ ὂν μόνῃ
ψυχῇ· οὐ σώματι ἢ τῇ
πατρὶ οὐ πατέρα τε
ρῷ τῷ ἀνοος· τῇ ἐνερ
κρίσει ἀμφοῖν ἐν τῇ
συντάξει τὸ τέλειον
ἑαυτοῦ ἀνθρώπῃ ἐν ᾗ
ἕξει ὑπέστη πρὸς
χέτῃ· ἐν ᾗ ἐπιδὴ τοῦτο
τοῦ θνητοῦ μέρ·
τῇ τοῦ θνητοῦ
συνεκπληρώσει οἰκήτη
ρίου ἐν ἑαυτῇ τῇ φορᾷ
ὑπὸ νέᾳ ἀναγκῶς
εἰ μέλλοι θεῖον ἀπει
κόνισμα πατρὸς
ἐστῶ σοφίᾳ ἀνάπαλιν
τὴν τοῦ πεποιηκέναι
χάριν ἐμφαί
νειν· πρὸ τοῦ ἀεὶ ὄντος ἐν
μὲν ἀδιαλήπτως οὐκ ἂν ἦ οὐδὲ τοῦτο
τερπθεῖν· ἀλλ' ὡς ἐξ ἑνὸς ἀδιαλήπτου
οὕτως ἐξ ἀπὸ τοῦ δὲ διατερπθεῖν διατηρηθεῖν διὰ
τοῦ μὲν φθορᾶς τὴν ἀνάγκην ζομένῃ εἶστο ὅλο
κλήρου ἀλλοιώσεως εἰς ἀκολουθεῖ τὴν
ἰσοφωμοιότητα διὰ νοῦ τὸ μὲν δὲ τερ χρείαν
ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι πεποιημένον·—

ὁ εἰ τὸ μάταιον ἀ
πελάβῃ τ φ ἑρ
ιχ φ ὑπάντ ἀνθρ ωπ με
ν ων. δεί πάντ φ τὴ
ν ψυχ ἀ τελευτ ἡ τ
ζω ηι. συνδιαιων ιζ
ιχ φ τ σώματ φ ων.
ἴσα τὸ πέφυκε ζωήν
φθείρεσθαι φ ἰσοπτομέ
νη θανάτ ων δ ἡ π ζω
ήν ἰσ φ μον. οὐχοὖτ
φαμεν δαίμονα ὡς ἔ
τι τῶν ἀφθάρτ οὐσιῶν.
ἀλλ ἴσα φῶς πέφ. ἕ
καστ γὰρ φύσει. ὅτι
μὴ ζ ἐζισοῦτ ἢ τ ἰσχυρ
τὸν δαίμονα τ νοε ἰσα
πυπράσιν οὐσίαις ὁ
ὴ ἐπ φ τ ὧν ἡμερ
ὁμαλὴν ἰχ ἀμεταβλητ
ἀθανασίαν ἐζισοῦτ ἐζῶ
περὶ ἧς οὐκ ἐστέσθαν
τὴν τ ψυχ ἀνθρώπ οὐσί
ὃν ἐροῦσι τ δαίμονα.
οὐκ ἐστ γὰρ ἰχ τὸ σῶμα ὁ
περὶ ὃ σῶμα ἐστ μετὰ
βολὴς λαμβάνει.
τὴν δ φθορὰν οὐτε
ἔχ τὴν δαίμονα τ νοε
ρὰ ἐζισούμενα τῇ τῶν
ἀνθρώπων δαίμονι. οὐδ
τὴν τελευτὴν τῶν
ἀνθρώπων τῇ τῶν ἰσθμῶν
τελευτῇ ἰναλλὰ
ταύτῃ ἰσοῦνται ἡ τ
ἰσθμῶν φύσει ἰχ ἡ τ
ἰσθμῶν φύσις.

ταύτης χωρὶς οὐτὰρ ὑμοσθῇ. τὰ αὐτὰ
μοῖρ ἐστ αὐτοῖς ἀλλήλοις. οὐτὰρ συμφύτ
τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σπορὰ λαβοῦσα. ἡ δὲ ὑμοσπόρ
ὃ δὲ τοῦτο δὴ δὲ τοῖς πᾶσιν σπορὰ, πρὸς ὃ δὲ ἀέρι
σῆ μ μοίρᾳ. οὐκ ἔστ ἄρ μόρ, ἀλλὰ τὰ
πλείω δὲ τοῦτο, ἀμείνω δὲ τοῦτο ὃ δὲ
λειπόμενος. ἀφ ἧς ἐστὶ δαίμονος μόρος. ὃν ἐν
τοῖς ἐκ βίβλων ἐστὶ δὲ τοῦ κυρίου, ὃ αὐτοῖς δαί
μονίου. τοῦτον δὲ δαίμονα φ, ἀδύνατον. μείζω
δὲ μείζονα αὐτοῖς, λείπεται δὲ ὑμοίους ἴσα δαί
μονίου φύσασθαι. ὁ δὲ λειπόμενος. ὃ δὲ τοῦ δὲ
μείζους. ἀπὸ μ ἄρ οὐ, οὐτυχὴς ἐστὶ αὐτοῖς. ἄρα
ἀφαιρεῖ τὸν μ δὴ ἀφ ὃ πέρας ὁ πᾶσι δαίμονα φ
φαίη. τοῦτον δὲ δαίμονα φ, ἀδύνατον. μείζω
μείζονα. ἀφ ἧς ἀδύνατον γὰρ μείζονα
οὐδὲ ἀφ ὃ τὸν μ ἄρ ὃν φύσασθαι μείζονα ὄντα.
μᾶλλον μείζ ἐστὶν ἡμέρας πλείονος ἢ νυκτὸς
ὑμοίας. ὃ τοίνυν πάσχειν, μᾶλλον δὲ
τὸ σῶμα πρὸς ἕλκωσις. πρὸς τὸ τυχὸν φ μὲν
ὀρθῆς. τὰ φθορὰ τυχὸν ὑπῆρχον. ὃ χαλ
λιμφαίνομεν. μᾶλλον δὲ ὁμοίως. μᾶλλον δὲ
φρόνησις. ὃ δὲ λειπόμενος παραπλήσιος.
λείπεται πάσχειν ἀφ ὧν ἀσθένησις. ὃ μόρον
δεκτὸν. ὃ διάταξις. καὶ ἀνόλεθρος φ πᾶν, πᾶν
ὁ πᾶν πᾶν ὃ διαφόρως ὃ διαλόν. μᾶλλον δὲ
ὃ αὐτὸν τὸν μ ἄρ ὃν ἐμὲ μένοι φθ τὸν ἔρ μον
τοῦτο, ὃ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ δομένον δορφ
ὸν μ τὸ μάταιον. δεῖ πάρτος, τὸ πλὴν ἴσχυ
μᾶλλον ἡμέρας πλείονος ὑμοίας πλείονα μετ
ὃν δεῖσαι. ὃ τοῖς οὗτοι πάσχειν, μᾶλλον δὲ
τὸ σῶμα πρὸς ἕλκωσις. πρὸς τὸ τυχὸν φ μὲν
ὀρθῆς. τὰ φθορὰ τυχὸν ὑπῆρχον. ὃ χαλ
λιμφαίνομεν. μᾶλλον δὲ ὁμοίως. μᾶλλον δὲ
φρόνησις. ὃ δὲ λειπόμενος παραπλήσιος.
λείπεται πάσχειν ἀφ ὧν ἀσθένησις. ὃ μόρον
δεκτὸν. ὃ διάταξις. καὶ ἀνόλεθρος φ πᾶν, πᾶν
ὁ πᾶν πᾶν ὃ διαφόρως ὃ διαλόν. μᾶλλον δὲ
ὃ αὐτὸν τὸν μ ἄρ ὃν ἐμὲ μένοι φθ τὸν ἔρ μον
τοῦτο, ὃ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ δομένον δορφ
ὸν μ τὸ μάταιον. δεῖ πάρτος, τὸ πλὴν ἴσχυ

ιγ
καὶ βίοις. ὃ ἐστὶ πρὸ
τ ἰσπαντοφάγων
ἀνθλιάσεται

διαμορίων, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν φύσιν ἐστὶν ἡ ἐξ
ὅσων δὲ μεθέξει. ἡ γὰρ ἴση ἀριθμὸς ἢ βορὰ τῶν διά-
στατῶν ἴσων ἐστίν, ὅμοιον μὲν τῶν διαμορίων.
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἄνισον ἐπὶ τῶν ἀνίσων. ὁ δὲ
λόγος ἀνάλογον. ἡ συνεχὴς ἀναλογία ἐστὶν ἡ ἐν τρισὶν
ὅροις ἐλαχίστοις οὖσα τοῦ αὐτοῦ λόγου. ἡ δὲ διηρη-
μένη ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις. ὁ μὲν οὖν συνεχὴς
ἀνάλογον ἐν τρισὶν ὅροις ἐλαχίστοις ἐστὶν ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς. ἐν δὲ τοῖς διαστάσεσιν οὐκ ἔστιν. ἐν δὲ
τοῖς διηρημένοις ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις ἐστὶν ἐν
τοῖς ἀριθμοῖς. ἐν δὲ τοῖς διαστάσεσιν οὐκ ἔστιν.
ἐὰν γὰρ ὦσιν ἀριθμοὶ ὁποσοιοῦν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
ἐλάχιστοι, οὗτοι τὸν αὐτὸν λόγον ἔχουσι τοῖς ἐν τῷ
αὐτῷ λόγῳ ἐλαχίστοις ἀριθμοῖς ὄντες. ἐν δὲ τοῖς
διαστάσεσιν οὐκ ἔστιν. ἐὰν γὰρ ὦσιν ἐν τῷ αὐτῷ
λόγῳ ἐλάχιστοι, οὐκ ἀνάγκη τὸν αὐτὸν λόγον ἔχειν
τοῖς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐλαχίστοις διαστάσεσιν ὄντες.
ἐὰν γὰρ ὦσιν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐλάχιστοι διαστάσεις
ἐν τρισὶν ὅροις, ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἀριθμοῖς ἐν τῷ
αὐτῷ λόγῳ οὖσιν ἐν τρισὶν ὅροις, ἐν τοῖς ἐλαχίστοις
ἀριθμοῖς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ οὖσιν ἐν τρισὶν ὅροις,
ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἀριθμοῖς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ οὖσιν

ΙΗ ὁ ἀνάπηρος ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως τῶν ἀνωμάλων
ἀναστάσεις ἀπὸ τῶν διειρημένων ις
ἀπὸ τῆς ἐνθεωρουμένης ἀνωμαλίας τοῦ τοιούτου οὐ
τὸ διειρημένον ἀναστάσεις ὑπὲρ τὸν τοιοῦτον
ἀναστάσεις ἀπὸ τῆς ἐνθεωρουμένης ἀνωμαλίας
ἀναστάσεις ὑπὲρ τὸν τοιοῦτον ἀναστάσεις ἀπὸ τῆς
ἐνθεωρουμένης ἀνωμαλίας τοῦ τοιούτου οὐ τὸ
διειρημένον ἀναστάσεις ὑπὲρ τὸν τοιοῦτον

ΙΗ

ἔστω ἄρα ὡς μὲν ἐπὶ τὸ βραχὺ τὸ σπερὶ τὸν ἥλιον
αὐτῶν διάμετρον. οὐ διὰ τοῦ δὲ τὸν χωρισμὸν
τυχὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου σώματος μιᾶς ὥρας. ἐν μι
ρίων διαλείποντος. τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπὸ τοῦ ζω
λιν. διαπούσαντος μιᾶς ὥρας χρὶ τὸν αὐ
τὸν διάστημα· οὐδὲν γὰρ ἧττον διὰ τὸν ἐπαναλαμβά
νοντα ζωὴν διαστήματος τὸν δοκοῦντα, ἀ
λαττόνων ὑπάρχων φαινόμενα ἴσα μόνον φα
νῆναι τοῦ μὴ αὐξάνοντος· ὡς τοιοῦτον ἐπὶ
τὸν ἥλιον ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ χρόνου διαστήματος
ὑπερβάλλοντα τὸν αὐτὸν· καὶ πρότερον τὴν
μὲν πάλιν ἀναλαμβάνειν ζωὴν. ἐπὶ τὸν αὐτὸν
παραγενόμενα ζωὴν· παρὰ τὸν
αὐτὸν. ὅτι μὲν πρῶτον. ἀδελφὸν τοῦτον ἀ
τοῦ τὸν ὑπερβάλλοντα· οὐχ ὁσοῦν
τοῦ αὐτοῦ προτέρου διὰ πατέρων ἐπὶ
τοῦ χρυσοῦ γοῦν. ἀλλὰ φανερὸν ὅτι
ὁμοίως παντὸς. τοῦτο θεωρεῖται τοιοῦτον
ὑπερβάλλοντα ἐνδιαφέρουσιν, ἐνδιαφέρουσιν τὸν
ὃ τοῦ μηδενὸς ὄντος ἀθάνατον, τοῦτο
ρότερον διὰ τοῦ ἐνδιαφέρουσιν. μᾶλλον δὲ μηδὲ
τοῦ ἐνδιαφέρουσιν, ὃ τὸν διάστημα ζωῆς· ἐφ' ᾧ τὸν
τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. τοσαύτης μέμνησαι
μαλλίας ἀπὸ χρυσοῦ μέχρι διαλύσεως
σως· ὃ διαστηματομένων παθῶν ἐφ' ᾧ
μένων, ὑπάρχει τοῦ μὴ ὄντος τὸν αὐτὸν δὲ
γὰρ ζωῆς, οὐδὲν ὄντος ἐκφύσεως τὸν δὲ
ἀλύσεως ζωῆς, ἐφ' ὃ ἐαυτὸν ἀφανῆ
τὸν ἀνάστασιν ἀπὸ μικρόσκοπον ὄφεις
μένων. καὶ ὅσον τοσοῦτον διαστήματος, τοῦ χω
ρισμὸν τὸν τυχὸν ἀπὸ τοῦ σώματος·

ιβ

ὅτι ἐξ ἁπάντων τῶν
περὶ διδασκόμεθα
μεθ' ἁπλοῦν τὴν διά-
στασιν· ἐνίοις δὲ με-
ρῶν ἐξ διαφορὰς τῶν
σπερμάτων τὸ σὺν
ποικιλίαν μερῶν με-
λῶν ἀποτελουμένην
ὀρνίθων τε πρὸ τῆς
ἐγνωσμένης ἐξ παλαι-
ὲν τοῖς μετοπώροις ὥραις
τῶν ἐξ συμπλοκὴν
ἢ λιπεῖν ἐπιφυομέ-
νη καταλαμβάνῃ τὸ
εἰς γένεσιν ἐξ τοιού-
των φαινομένων
ὡς διάνοιαν σκιαγρα-
φεῖ εἰς πρᾶξιν πρὸ τὸ
τέλος φθάνῃ τελεί-
ως φθάνῃ δὲ ἀνυφέ-
σιν μεθάρμοστος τ
φύσεις δυνάμεων
εἶτα πεποιηκότ
διάνοιαν· ὡς πρὸ
πτ φύσεν τῶν ἐμπε-
ναθῆ διαδηλοῦσθαι
τῆς διαμορφώσεως
οὐτε μετὰ ταῦτ ἀφ' ὧν
αὐτῆς ζώνης τῆς εἰς τ
πρῶτ μὲν διαλύσεως
σωμάτων ἀνάστασιν
τὰς μετὰ ταῦτ ἐπιγινομένας
παρηκολουθηκότων τὴν ἐκ
πόδων ἱστάμενον τῇ φ
σικῇ ὁρμῇ· οὕτω πολ
λαὶ εἰσὶ φυσικῆς οἰκο
νομίας ἀνιχνεύων ὁ
λόγ πῇ τοῦτ ἀνάγε τὰ
ἀκριβεστέρων τῆς π
ρῶτ τῆς ὅλης φύσεως π
σιν τῇ προνοίᾳ εἰς ἓν
σιν ἡμῶν προτεφθεῖσ
λόγ· πάντες μὲν γὰρ
ὁμολογήσειεν ἂν τ
φύοντες τὴν διαμονὴν
τῶν πρώτ ἀνθρώ-
πων ἐμοὶ μὲν ἐξ αὐτῆς τῆ
πτ ὁρᾷ ἰσχυρὰ τὰ
οἰ μετὰ ταῦτα εἰσὶ ἐξ τοῦ
μερῶν ἀφορὰ τὴν τῆ
μην ἐξ τὸ πρὸ ἀνθρώπου τὸ λοιπὸν
σωμένη δὲ βιωμένην ἀνάστασιν
ἀφορᾶν· τῆς ἀληθείας εἶναι
μὴ ἐξ ἀνθρώπου ἀλλ' ἐξ ἀνέκα-
θεν γενέσεως

ιβ. ἀλλὰ μὴν ὑπόμοιον μὲν ἐξ ἀνθρώπου
τὸ σπέρμα· τοσοῦτον δὲ πλεῖστον ἀπέχει
ποικίλον δυνάμεων· ἵν' ὑπὸ μιᾶς ἀνα
φορᾶς ἐξ μιᾶς συμμιγίας ὁμοίας
φορὰς· ὀφθαλμοῦ φλεγμ· ἐξ μυός· ἐξ χόρ
δρου· ἐξ λέοντος· ἐξ ταρίχου· ἐξ ἀσβέστου·
ἐξ πολλοιπῶν τοιούτων ἕκαστον ἐξ
μόνου λέγ· οὐτε ὁμοίων τοῖς σπερμα-
τικοῖς ἐξ τοιούτων ἕκαστον ἐξ
μόνου ἀπεκρίθη· οὐτε ὁμοίων τῇ ὑλῇ
μόνῃ· ἀλλ' ἐξ ἑκατέρων ἐξ ἑκατέρων
ἵν' ἐπὶ τοῦτο τελεσθῇ ἡ ἐξ ἑκατέρων
μόρ μιᾶς οὐθ' ὅλως· πῇ μὲν δὴ, ἀφ' ὧν ἡ
ὁμοφυὴς ἀνάστασις τῶν φύσεις ἐκ τοῦ
ἐξ ἀνθρώπου πῇ δὲ, ἀφ' ὧν ἡ
μεγαλομερὴς· ὅμως ἴσασιν, ὅσοι μὴ τυφλοὶ
τοῖς ὄμμασι τῆς διανοίας, ὅτι μὴ ἐξ ἀνθρώ-
που τοῦτο ἐξ ἀνθρώπου· ὁ πῖδέ ἐστι πρῶτον μὲν γὰρ ὑγρὸν
τοῦ σπέρματος ἐστὶ καὶ ἀπαιολόν· διαφθο
τέον δὲ τοῦτον· ἐκβεῖν ἀφ' ὧν μεθόριον ἐξ ἀνθρώ
που· ἐξ προελθόντων ἐξ ὀφθῶσι τοῦ ἐκτὸς ὑγροῦ

τὸν πρόσωπον. ὃσ οἱ ὁμοῦ καὶ ὃσα ἐν ἔχοι. ὃ
δι' αὐτὸν μὴ δρᾶσον. δίχα καὶ τὸ προσκάμνον.
χρὸ δὲ δι' αὐτὸ ὁ φιλόμοχθος βλάπτα τὸν ἀ
γῶν. καὶ ἀεὶ μὴ ἐν ἐργάσιν μᾶλλον. ἢ δίκαιον.
ὃ τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἀγαθὸν μᾶλλον τοῦ κοινοῦ. αὐτὸν
δὲ τούτων. προτάττει. τὸν καθ' ἕνα τοῦ κοι
νοῦ. ὃ πρῶτον. διανοεῖται δὲ τοῦτο. τὸν πο
λιτικὸν ἄνδρα. τοσοῦτον μόνον ὑπο
πτήσσειν δίκαιον. τοσοῦτον μόνον ὑπο
πτήσσειν τοῦ καιροῦ. φρονεῖ δὲ πλεονεκτικῶς τοῦ καιρο
ὃς ἐν μέσοις ἐστὶν ἀεὶ ὃ πόλεμος. ὁ πόλεμος
ποιητὴν τὸν θῆν. τοῦ δὲ τοιούτου τὸ σ παρα
δέχεσθαι. τὴν τοιαύτην σοφίαν. ὃ δίκαιος ἀνήρ.
τὴν τοίνυν μέσην ἁπάντων αἱρεῖται θῆν καὶ φυ
λακὴν τοῦ ἐν ἑκάστοις ἀεί. ὁ δὲ τοιοῦτος ἐν
χρῆσθαι. παρασκευὴ δὲ μέτρου. ταύτην δὲ πορί
ζεται φρονεῖν τὸν. μηδὲν μηδέποτε. μήτε τῶν
καθ' ἡμᾶς. μήτε τῶν καθ' ὑμᾶς ὀλίγα ἢ πολλά
μηδὲ πρόσκαιρον. ἀλλὰ τοὺς πάντας. ἀεὶ καθ' ὁμοί
ους. ὃ φαινόμενον. μηδὲν ἐπιζητεῖν. δίκαιον
σθαι γὰρ ἀνθρώπους ἀνάγκη. ὃ τι
μᾶσθαι. δεῖ τοὺς γὰρ πάντας τοὺς ὁμοίους
τιμᾶσθαι ἀνθρώπους ἀνάγκη. ἐπεὶ δὲ οὐ
δὲ. ὅλως ἀνθρώπου πέφυκεν. ὃ πρὸς ὃν πέφυ
κεν ἐν ἀγαθῷ. οὐχ ἁρπάσιμος. φιλόπολις μέσος. τὸ καὶ
πάσχειν δὲ ὑφ' ἑτέρων. ἢ τὸ πρόσφορον ἐκάστῃ
φύσει κατὰ λόγον τιθέναι. ὁ γὰρ αὐτὸς ἀνὴρ οὐ πο
ρὶ οὐμῶν πρόληψιν ἔχει ἐν. ὃ σωτικὸν δὲ καὶ δίκαιον. δεῖ
ναι προφῆναι. ὃσοδὲ ὑφ' ἑαυτοῦ. δεσποτικὸν. ὃσα
δέ μοι κεῖσθαι δίκαιον. ἐφ' ἑαυτῷ ἐν ἑκάστοις. ἐκεῖ
νον ἀνθρώπου ἐστὶν ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐν τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς
φῆναι. ὃσα δὲ ἐν ἑαυτῷ. ἐν τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς. ἀνθρώπου

ΟΥΤΕ ΤΙΜΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ. ΟΥΤΕ ΣΩΤΕΙΡΑΝ ΠΑΝΤΩΣ
ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΗ ΕΚΠΟΡΙΖΕΙΝ ΤΡΟΦΗΝ· ΩΣ ΓΑΡ
ΕΙΚΤΑΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤΩΣ ΤΗΝ ΤΟΥΤΕΝΥΣΑΝΕΥΡΙΣΚΕΣΘΑΙ ΔΟΞΑΝ

ΩΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ

ΑΜΗΤΑΝΩΝ ΧΡΕΙΑΝ
ΑΜΥΣΤΗΝ ΩΣ ΕΑΥΤ
ΙΣΤΕΤΗΝ ΕΛΕΙΑ

οὐδὲ πτωχὴν γυμνὴν δεῖπνος τράπεζα οὐκ ἔνεστιν
γυμνὸν ἑστερημένην
τροφῆς ὡς αὐτὸς οὐ
δὲ ἀναμένει καὶ
τοῦτ' ἔστι σῶμα τὸ
ἐφάπτεσθαι χρείας

οὔτε δὲ μεγαλοψύχου· οὐ δὲ γάρ ἐστιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
φέρουσι· χωριζόμενοι μὲν τῆς ὑγιείας· οὐ
πρὸς τοὺς σώφρονας· οὐδὲ λαμπρυνόμενοι δὲ ὑπὸ
τοῦ τοὺς σώφρονας· ἢ οὐδὲ ἴσως ἦν παίζειν· ἔξω ὧν
ἀνεφορίσθη· ὃ μηδὲν ἐπὶ σώζοντος πλεῖστα
τέρατα φυλῆς· ἢ μορφῆς· εἰ πολλῷ, πλὴν μιᾶς
μέλιτος πρὸς μυρμηκίαν, οὐ διαλυτική· τὸ
μὴ πόμωνος· ὁ πηδεῖ· καὶ τὰ τὸν ἀπὸ φόλον·
τὸ φθαρτικὸν τούτου· καὶ σιτεδαφος· ὃν διώσασθαι
ἀφθαρσίαν· ἐμαχέσατο τοιοῦτος· ὃς ἂν
μαχάσασθαι πρὸς μὲν θήρας φθορᾶς· ἢ παίζειν ὃν
φθορᾶς πρὸς μὲν ἔχοντι ὁμιλίαν· εἰ ἢ παίζειν
διαίρεσιν ὁμιλίαν· ὃ ἢ ἐπαίρειν
καίσας· ἀν δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος, ὥρας ἂν· ἢ πρὸ
ἄνθρωπος· ἢ πρὸ καιρός· πρὸς μὲν οὖν τοιοῦ
τοις τοῖς ὁμοίοις· ἢ πρὸς αὐτὰς εἰ
μὴν παραδεξαμένοις ἀρχάς· ἢ ταῦ πρὸς
λέγειν ὑπὸ φθόνου· οὐ ἴσως δὲ πρὸς βλαπτέον
τας· τοιούτοις· χρήσασθαι πάντως λόγοις· ἢ πρὸς
λοιπὸν τούτων· ἢ γε πλατωνικὸς ἐρεῖ θεός·
τὰ αὐτὰ πρὸς ἢ καὶ τοῖς δρομικὸν ἀρμένοις·
πρὸς δὲ γε· τοῖς πυρίτοις πρὸς μὲν διαφθο
ρομένοις· ἴσως δὲ ἐμὲ ἔχει καλῶς· ὑπὲρ αὐτῶν
φθόνου πρὸς τούτων ἀρχήν· ἀλλὰ δὴ αὖτο
ρᾷ τὰ σώματα πυρίοις δὲ ἔχουσιν ἢ πάντα
ἀλλὰ δὴ σωτηρίαν ὁμιλοῦσι· ἀρ ἀφ' πάντη καθὰ
πους λιπῶν αὐτῶν παρόντα ἐξοδή· ἢ σύμπτ
ὠμος· ζόφος δὲ τὰ σαφῆς καπνὸς ἐπὶ χυτ
πόρρω· ἀμοιρία ἢ σὺ γὴ μύσαρον· αὐτοῖς δὲ τοῖς
αὖθις ἢ τὰ αὐτῶν πράξεις· ἢ πολὺ τούτων
ἀφ' αὐθέρων· τὸ δὲ ἔχειν ἐμὸν ἐπὶ τοῖς σώματος

ΙΚΔ
δ

πρὸς τοὺς ΔΥΣΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΩΝ ΕΚΤΡΕΠΕΣΘΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΟΝ ΑΝΔΡΟΥΣΙΝ
ΕΙΚΕΙΝΑ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑ ΩΣ
ΟΥΚΕΤΙ ΟΝΤΑ ΚΑΘΑΠΑΞ ΤΗΝ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΦΥΣΙΝ
ΟΥΔΕ ΤΟ ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΝ ΕΡΓΑΝΕ
ΠΕΠΕΙΣΘΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΠΕΙΔΗ
ΤΕ ΟΥΔΕΝΑ ΝΟΕΙ ΔΙΟΙΣΕΙ ΤΩΝ
ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ ΖΩΩΝ ΒΙΟΣ
ΕΣΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΑΛΛΟΣ
ΝΟΕΙΝ ΓΑΡ ΤΟ ΕΜΠΑΘΕΣ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΘΑΠΕΡ ΟΥΔΕ ΒΙΟΣ ΠΕΡΙΕΠΟΥ
ΔΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΕΣΤΙ ΤΗΝ ΑΥ
ΤΗΝ ΖΩΗΣ ΠΡΟΤΑΣΙΝ
ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΠΑΝΤΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΒΙΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΝΕΜ
ΦΡΟΝΕΣΤΕΡΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΝΑΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΕΙ· ΕΣΤΙ
ΤΙΣ ΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥ
ΔΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΙΣ· Η ΕΣΤΙ ΤΟ
ΠΟΡΕΥΤΑ ΒΙΟΝ Η ΕΣΤΙ ΤΟΝ
ΜΕΛΛΟΝΤΑ· ΕΙ ΜΗ ΟΜΟΙΟΝ
ΤΟΙΣ ΑΛΟΓΟΙΣ ΕΙΣ ΑΝΟΗΣΙΑΝ
ΛΥΕΙ ΤΩΝ ΦΑΝΑΤΩΝ ΕΣΤΙ ΤΙ
ΤΟ ΑΛΛΑ ΕΣΤΙ ΠΟΡΕΥΤΟΝ
ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΤΗΝ ΜΕΣΟΦΑΤΟΝ
ΕΙΑΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΜΗ ΝΥΠΩ
ΠΕΙΓΕΙΝ ΤΑ ΙΕΡΕΙΤΗ ΕΣΤΙ
ΦΑΥΛΑΝ ΠΡΑΞΙΑΝ ΤΟΝ
ΡΕΟΝΤΑ ΤΟΥΤΟ ΒΙΟΝΤΑ
ΜΑΙ ΒΗΝ ΕΣΤΙ ΜΕΛΛΟΝΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΟ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ΣΥΜΠΑΣΥΛΛΑΒΕΣΘΑΙ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ
ΙΕΡΕΝΙΚΩΝ ΤΗΝ ΑΝΤΑΤΟ
ΔΟΣΙΝ ΕΧΕΙΝ ΑΖΕΙΝΕΣ ΤΟΝΗ
ΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

ἐ γεγένηται πλάσει

σύμμετρον δίκην ἐστὶν· πλατὺ γὰρ ἐστὶν ὑπερβολῇ φθορᾶς
μᾶλλον ἢ πλατὺ ἐλλειμματικόν· ὃ γὰρ μὴ ῥητὸν ἴσον
μηκεῖ ἐστὶν ἐφ' ἑαυτὸ τετράγωνον, ῥητὸν ἐστὶ καὶ τὸ
ἐστὶ τετράγωνον· οὐκ ἄρα ὑπὸ ῥητῆς καὶ μέσης τὸ
αὐτὸ δίκην ἐστίν· ὃ δὲ μήκει μὲν σύμμετρον λόγῳ
ζῶντι ἐστὶ δὲ· οὐ πᾶσι δὲ συμμέτρῳ ἐστὶν ὑπεροχῇ
ἢ παρὰ ῥητὸν μεγέθει· καὶ τὰ μὲν ὁμόδα·
ὑπερέχει δὲ, παὶ διὰ τὸ ἀὐτὸν μηκεῖ εἶναι· καὶ τὰ
ὁμοειδῆ δὲ· πλάτει ἀλλήλοις· ὑμπίπτουσι δὲ εἰς ἴσους·
μεγέθεσι μέρεσι τοῦ· ἢ διότι χρῆται ἢ τούτοις
ἀναφορίσασι· δηλοῖ· ἢ ῥαδίως· ἢ ἐὰν σύμμετρον ἑ
θρῶσι· πόσα μὲν ὑπὸ ῥητῆς καὶ τόσα καὶ πρὸς
τὴν τούτοις σύμμετρον ἀρεῖ δεῖ δηλονότι· πρὸ
βλημα μὲν οὖν τοῦτο τοῦδε μὲν τὸ λεγόμενον· ἐπὶ
δὲ προσθήκῃ τοῦδε ῥητὸν ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ ῥητῆς
ὑπερέχον ῥητῷ μήκει· ῥητὸν ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ ῥητῆς
τῷ ἡμίσει τοῦ ἐπιμορίου ἐστὶ· οὐ δηλοῖ δὲ ῥᾳδίως τοῦ
αὐτοῦ οὐδὲ ὁμοίως ῥητόν· οὐτωδὶ μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ
ἡμίσεως ὑπεροχὴ ὁποῖον· ἢ ἐστὶ· ἴσως ἐπὶ τοῦ
ἐλάττονος δὲ πάλιν· πάντη σαφὲς ὁμοίως ἐστὶ· ἐπὶ τοῦτο
αὖ ἴσου μεγέθους αὐτὸ τοῦ τὸ ὁμώνυμον· τὸ δὲ τῆς
ἀμφοτέρας ταύτης ἐφάλλεται· ἀνθρώπινος·

ΣΥΝΤΑΤΤΟΝΤΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΤΙ

ΕΠΙΠΕΔΟΝΙΚΑΝΕΠΙΠΕΔΩ

ΣΥΝΥΠΑΡΞΕΤΗ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΤΕ ΙΣΕΦΑΛΛΕΤΑΙ ΤΑΥΤΑ ΑΠΕΙΛΕ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ·

ὁ δὲ φθόγγος τὸ σῶμα ἐστὶν ἡ χορδὴ πρὸς τὸ
συμβεβηκὸς τὸ μῆκος καὶ βαρύτης. μῆκος δὲ ἐστὶ
τοσοῦτον ὅσον ἐστὶ καὶ αὐτὴν ὡσαύτως θαρρῶν. οὐ δὲ τοσοῦτος
ἐξ ἧς χορδῆς ἐστὶ καὶ αὐτὴν ἐστὶν ἴσος. μήκει δὲ
τοσοῦτος ἐστὶν ὅσος καὶ ἀπὸ ἑνὸς ἐπὶ τὸν δύο. ὥστε μήκει ἥμισυ
ὑπὸ μὲν ἀριθμοῦ ἐστὶ. διπλοῦς ἐστὶ παραυτὴν γὰρ βοᾶν
τὴν ἀριστερὰν. ἡ μὲν πρόσθεν τὸ δὲ ἴσον.
οὐ πρόσθεν δὲ τὴν κρίσιν τὸ δὲ ἴσον. μέσος γὰρ ἐστὶν
διαπασῶν μὲν οὖν τὸν δὲ καὶ ὀκτὼ ἐν τὴν ὀξυτάτην.
ὁ γὰρ δὲ ἀπὸ τῆς ἄμεσος ἐστὶ μέσος, τὸ δὲ μέσον
τοῦτον ὑπὸ. ἐφ' οἷς ἐστὶν ἡ κρίσις ἀφ' οὗ λεῖ, οὕτω
χορδὴ καὶ αὐτὴν. τὸ δὲ οὐ μᾶλλον ἐφ' ἧς πλεῖον. ὁ δὲ
μέσος οὗτος. ὥσπερ δὲ μόσχος ἐστὶν ἐφ' ἧς τὸ δὲ ἴσον.
κωφὸν δὲ τὸ μὲν ἀφ' ἧς ἐστὶν ἡ μὲν μὴ ἐστὶν ἐφ' ἧς
θέσεως τὸ σῶμα καὶ ἁφῆς. ἐστὶν ἡ μὲν ἐστὶν ἐφ' ἧς
σαι μὲν τὴν τυχὴν τὸν δὲ ὥστε τοῦτο δὲ ἐστὶν
μοῖσι πόμασι. μὴ ἴσοι μὲν ἐστὶν ἡ δὲ
ὥστε τοῦτο ἐστὶν ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡ μὲν. ἐστὶν ἡ
μὲν ἐστὶν ἐφ' ἧς πλεῖον τὴν τυχὴν. ὥστε
τὴν ἐφ' ἧς πλημμελήματος. διὰ τὴν τοῦτο
ἐστὶν ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡ χρῆσις. ἐστὶ δὲ ἁφὴν
δὲ αὐτὸ τὸ σῶμα. τὴν ὥστε τοῦτο ἐστὶν
ἐφ' ἧς ἴσον μέσον. ὑπερβολὴν τοῦ βαρύτητος
αὖ δὲ ἡ ἐφ' ἧς βαρύτητος. τὸ δὲ οὐκ ἐφ' ἧς.
ἐστὶν μὲν ἐστὶν ἐφ' ἧς πλημμελήματος μέσον.
οὐσάζ ἐστὶν τὴν τυχὴν τὸ δὲ ἴσον. ἐφ' ἧς μόνη
τὴν ἐστὶν ἐφ' ἧς ὑπερβολὴν χλοῦν τοῦ τοῦτο
τὸ. ἐστὶν ἐφ' οὗ ἐστὶν ὀρθῶς ἐστὶν ἐφ' ἧς
ἔφεσιν τὸ ἐστὶν ἐφ' ἧς πλημμελήματος. τὸ τοῦτο ἐστὶν
τοῦτο ἀφ' οὗ ἐστὶν ἐφ' ἧς ἐστὶν ἐφ' ἧς
λαμβάνει μὲν ἐστὶν ἐφ' ἧς ἐστὶν ἐφ' ἧς. ἐστὶν δὲ

τὸ συμβεβηκὸς τὸ μῆκος καὶ βαρύτης

ὁ δὲ φθόγγος τὸ σῶμα ἐστὶν ἡ χορδὴ πρὸς τὸ

πῶς λέγεται ὁ τὴν ἀνάστασιν ἀθετῶν τῶν σωμάτων:

ὁ οὐκ ὀπτεύων ἐστὶν εἰ ἐστὶν ἀναστάσεως ἀφαίρεσις ἐστὶν ἡ τοῦ κρίνοντος ἐστὶν ἐφ' ἧς ἐστὶν ἐφ' ἧς:

ἐπιπροσθεῖ τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν ἱκετείαν τῶν ἱκετῶν
χεῖρα ἔστιν τοῦ οὐ
νεκά.

ψυχὴν ἐν τῇ ἀνθρώπου σώματι ἀθάνατον οὖσαν οὐδὲ ἀΐδιον ἐν θνητῷ σώματι τὴν ἀθάνατον συναΐδιον τὴν πρὸ τοῦ φθορὰν ἐν ἀφθαρσίᾳ συναΐδιον ἐν ἀλλαγῇ ἀπὸ τοῦ ἀλλοιοῦσθαι

τὸν ἀντίχριστον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐνδέχεται

καὶ πλείστων πάντων προσήκει φροντίζειν. ὅπου
πάντως ἀσφαλῶς πλείω ἡ διαφυλάττει ἴσως οὐδὲν πλέον
μᾶλλον φυτεύει. ἡ γὰρ παιδοποιΐα ἀσφάλειαν προφέρει
ὡς μάλιστα ἐρημίαν. οὐκ ἂν ὀρθῶς ἡμῖν τοῦτο μέμψαιτο,
ὃν οὐδαμοῦ δεῖται παρὰ προφάσεως. οὐτ' ἂν ὁρμὴ μὴ
ἀφ' ἑαυτοῦ ἡ τούτου. οὐ σμικρὸν χρῆσθαι
πρὸς φυτείαν. ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον εὐπορίᾳ διὰ ἀπορίαν
χρημάτων. διὰ εὐπορημάτων. ὡσαύτως δὲ καὶ
προσηκόντων. ἡ δὲ διὰ φθορᾶς ἀπορία.
οὐδὲν μᾶλλον τοῦ παραπλησίως ἔχειν. ὡς φθορᾶς
διὰ ἑαυτῆς. οὐ γὰρ δέδοικεν. οὐ μᾶλλον. οὐ μᾶλλον
ὑπερῴησεται. οὐ μᾶλλον. οὐ πλείω ἀποβαλεῖν. ἴσα
μὲν δὴ λαμβάνειν τὰ τοῦτον. οὐδὲ ἀμφότερα
ἀφ' ἑαυτοῦ. οὐχ ἁπλῶς μᾶλλον ἢ ἐκ ἑαυτῆς τὸ παρὰ
πᾶν. ὁ ὑπερβολὴ πάντων. οὐδὲ σωφρονεῖν ἴσον δὲ
μᾶλλον. ἡ δὲ διὰ παντὸς τὰ τοιαῦτα ἡ διαφ
ρόντως προσάπτειν. ἀπὸ τοῦ. τὸ πλεῖον
τοῦ ἁμαρτίας. ἢ πάντων ἴσων πάντως περιφρί
ας. ἴσως μόνας φέρεσθαι τὰς τυχούσας. ὑπερβολὴν
πολλῶν. καὶ πλησιοῦσθαι περὶ ἀπορίαν
ξίας. πρὸς ὀλίγοις ἡρημένοις. πολλοῦ ἐστὶ ἀπὸ
τοῦ. πλὴν μᾶλλον ἢ πλὴν καινοτέρας. μηδὲν
λυθῆναι λέγω ἀσθενοῦς χωρὶς ἴσως τυχὸν. ἐν
μονῇ γὰρ ἀρχαίως ἡμᾶς. μᾶλλον ὅλως μᾶλλον ἀρχαίως.
ὡς ἀπὸ ξ. ἢ πλὴν πάντως ἀρετῆς ἡ μᾶλλον καινοτέρας.
ὑστυχῆ ἐκχωρισμένου πολλοῦ ἑαυτοῦ. καὶ
καινοτέραν οἴκοθεν, πλὴν δὲ ἴσως πολλοῦ πλείω.
ἢ τὴν μοναρχίαν. ἴσως μόνης φέρεσθαι πλὴν
τυχὸν. ἢ ἀπὸ σαρκὸς ἢ προϊόντος ἐν ἴσως τυχὸν ἀπὸ
μόνον ἀπὸ ἀρχαίως. ἢ καὶ τροπῆς. οὐκ ἐκχωρίσθη
οὐ δαιμόνιον φόνου. οὐπρὸ πάντων. οὐπρὸ πάν
των.

ἰκανῶς ἢ κτῆνος ἐκστατικῶς τὴν ἡσυχίαν

οὐζ ἡμέσω · οὐτεσσάκις ἓξ · οὐπορ ἐσ τοῦτο
ἀφῃρημένοπορ μ · ἡ πλὴ ὀλιγοῦτορ ἐλασσο παυβτέσσο.
πόσοδὲ ἔφεραύτῃ ἀρ ἐ σσο ξ ροαύτως, οὐ δ ἐμισῶ
βλιστοῦ αὐτὴν ἐσ ἐ μέσω πρὸς ροξ ρλὴν ἡ μέ
ξ ιπ · ἡ πλὸ ἀλλοσ ἐιδορ ἀσβ ἐλασ πρὸς ροξ ῆ · οὐδ ἐὰλ
λουτῇ μὸσ. οὐτόσσο ἀβμ ὄμο χλοῶπορ · οὐτὸξ ο σο θβμ
ὀρι ἀθίζο μπορ · πῶσο δ ἐὰ. ξ ροῦ μ ἐσ τ οὐχὶ πολλῇ μ
μ ο μοῦτῃ πρ ἀλυτβόσμ ε μ ἐὶ πρ ἀλυτβόσμ · οὐβ ἐὰ
ρ ξόσμ, ἐὰ σ ξ ἐλυτβόσμ · οὐδ ἐὰ δὲ. μ ἐὶ δ ε μ ἐὰ σο β
μ ὁ σ ἐ ἐ σ αὐτὴ ἐ σ ε μ ἐὸ σσο, τὸ πορ ἀπορ μ · ἡ ξ ἐ σ ἐ ἐ σ
ὀρ μ ἐὸ σ · ἐσ ἐ ἐ σ τὸ πορ πρ ἀλυτβόσμ · πῶ δ ἐὰ ὁ ῆ λο σσο
ἔχῶ σ, · ἡ ν πρὸσ ἀ ἐ λλ ἐ ἡ λο σσο δ ἐὰ μ ο σ ο ὐ ἐ ἡ πρὸσ ὀ ξ υλό ·
ἡ ν πρὸσ ἀ ἐ λλ ὁ ἐ ἐ τὸ πορ ὁ μο γβν ἀσ ν ἡ πὸ μ ἐ β ρο γβ
μ ὸσ μ · οὐ ἐ ς ἐχ ὁ ἐ σ ε σ ο οὐτ ὸ β πὸ θ ἐ ρ · οὐτ ὸ δ ἐ ὁσ μ ·
οὐτ ὸ β πῶ σ, ἀ ὐτορ ξ ῳ ὁσ ο ἐ τὸ ἐ α ἐ τ ἐ ξ ἐ ὁσ μ ἐ ἡ ἐ ἐ α ἐ
τ ἐ ρ ἀ λο μ ἐὸ μ ἐ ὁσ μ · ὃ ξ ἡ ρ κ μ ἐ ξ ἡ ὸ π ἡ ὸ τ ἐ ἡ ὸ ἐ σ ο θ ν
τ ἐ μ ἐὸ · οὐ δ ἐὰ λλ ὁ σ ἐ χ ὁ ἐ σ ἐ ἐ σ ο · ὃ ρ μ ἐὼ ἡ ἐ ἐ ἐ ἐ ἡ
σ ἐ μ · π ρ ὸ ὁ χ ρ ἡ ὁ ἐ ἐ μ ν ἐ ἡ ὸ σ ἐ ρ · ἡ ἐ ὸ π ρ ὸ ὁ ὁ ἀ ὐ τ ὸ χ ἡ ὼ ἀ ῆ
λο ν τ ἐ ὁσ μ · π ἡ ὁ σ μ ἐ ξ ἐ χ ρ ἡ ὁ ἐ σ ο · π ῶ δ ἐ ἡ μ ἐ ξ ἐ ὁ ἐ σ ο · ἡ ἐ ὸ ἐ
ἡ ἐ ἐ ἐ μ · π ρ ὸ ὁ χ ρ ἡ ὁ ἐ ἐ ἐ

τὴν δίκελλαν. ἐὰν δὲ τὸν σπορέα μόνον ἀμ ⊙.
οὐτυχῆις αὐτὲ αὐτὴν. ἀμφότερα δεῖ. ἢ τὴν ὑπὸ
τὸν ἥμερα τὴν μὲν ὑποχείριον δίκελλαν. οὐ
τυχὴν καὶ δὲ αὐτὴν. καὶ. μὴ τυχὼν δὲ
ταῦτα ἀμ δὸ αὐτὲ χρῆσθαι τὸν οὐδὲν αὐτῶν
προσῆκον ὄντων. ὁ ἐμ. μοι χείρων. φόνου. ἐστὶ
τῆς. ἀρ παρὰ. τῆς ἀπαντῶμ βρότειμ ἑκάστου
αὐτῆς. παῖδα δ' ἑαυτοῦ τῆς ἐαυτοῦ ἢ
ἢ μᾶλλον τὸν πέλας μὲν ὁμοζύγιος ἐαυτοῦ θυμέων
ὄντε γὰρ τὸν πέλας τὸν πρᾶσσον ἢ τὴν μέρα.
τυχὼν μόνον δυ ἀρ μοῦσον. οὐ προσῆκόν μ
αὐτοῦ τὸν μὴ τοιοῦτον ὁμοπάτορ. οὐδ' ἀρ τὸ
χὰν. τυχὼν γενναῖον τὴν τοῦτο ἢ τῆς μέρος
ὄντες ἢ τὴν προσηγορίαν. ἀλλ' ἀμοιρεῖ αὐτοῦ. οὐ
δὲ τὸν μοι χρῆσθαι. ἐὰν τυχὸν μ ἐλαθεῖν τὸ
πάν. ἢ μολυβδαῖνα δεόμενον. οὐκοῦν ἐμοὶ
ταῦτ' ἐστὶ καὶ τὸν ἀρότην ἢ θηλυδριαφορᾶν.
οὐδὲ πρὸ σμικρὸν μ ἐστὶ ἐμοὶ τὸν δειλὸν τὸν
τον. ἢ πρὸ φαύλην ὁρᾶν ἐμοὶ. ὁρᾶν δ' ἐμοὶ δὲ
τοι αὐτῆς οὐκ ἐθέλω. οὐδὲ μὴ ξυμφέρ ἐμοὶ δὲ
ρ αὐτον. παρ' οἷον δὲ μὴ ξυνὸν ἐστὶ ἐμοὶ.
οὐδὲ ἐμβάλλειν μὴ ξυνὸν. ὃ πᾶν ἐστὶ μ μέρος. ἐμ
μ' ὅλου δὲ μὴ ξυμβαίνειν οὐκ ἐθέλω. οὐ δ' ἐᾶν τὸν πα
ρ' αὐτὸν ὅμοιον ἢ τὴν ἐμαυτοῦ φιλίαν γνώσεσθαι ἐμ
μ' ὁμοζύγιον ὀρᾶν. ἢ μὴ ξυνὸν. ὃ μ' οὐ δυνατόν.
τοῦτο γάρ ἐστί μοι χεῖρον. ἀλλοῦ δ' ἐστὶ μοι τὴν αὐ
τοῦ ἐμβάλλειν. ἢ τὴν τοῦ πέλας ἐμοὶ ἴσον θυμέων.
τυχὼν πρὸς φῦλον. οὐ δ' ἀρ' δέονται τοῦτο μ
ὧν οἱ δεόμενοι διάφοροι ἐστὶν ἐμ δεῖσθαι. ἢ χρέ
ων. ἐστὶ καὶ μ' ἐφαπτῆναι. καὶ λαβεῖν μ' ἐᾶν. οἷον χρυ
σὸν. ἢ ἄργυρον. ἢ ζῶιον. ἢ ἄλλο τι τῶν

τοῖς γεωμέτραις τέλος
ὁ ἄπειρος τοῖς ἰατρεύουσιν ἡ ἀγύμναστος τῶν ἐκ
φυσικῶν ἡ ἁπάντων συλλογὴ τῶν ὁρισμῶν ἡ
τὸ ἀνάνθεντα ἢ πυρὶ
πρᾶξαι φήμη ἢ τινι
χρεία ἐστὶ σίτευσιν
οἰκίας ἢ νεὼς πρᾶγμα
λαβεῖν

τὸ ἔχειν τὴν ἰδιαζουσαν τῶν
κινουντων

τὸν ἐν μηδενὶ βίον
εἰς πάντα τὰ δημώδη
ἤστω οἱ ἐσχατελῆς
βίαν μακαριότητα
ὡς μετὰ τοῦτο οὐκ ἔστι
ὄντων ἡμῶν

τὸν ἀνθρώπων
οἰκεῖον ὁμω-
ρικὸν τῆς νοῦς
ἐκ τῶν ἀπὸ
σωμάτων

οὐ μέντοι
γε νοῦς
χωρι-
σθεὶς ἔσται
φθειρόμενος
τῷ τῶν ἰδίων
δεήσεσιν
ἢ τὲ ἕξις

λί μακρούσθω ἀορίστου ὡς ὑγρὸν μὴ τοιοῦδε ἀορίστου. ἐφ
ᾧ δὲ τοῖς ἀστρονόμοις ὑποκείμενον σχῆμα.
λιὰν πάλιν ἀφορισμένη, τὸν ὀλιγίστου φυσικῶν ἀφ
ὃ δὲ τὸν ἐναντίον προφορικῶν ζώων. λιὰν
λειοπαύτη μᾶλλον φυτικὸν ἢ ῥιζῶν γένη μᾶλλον. ἢ
ὑγροῦ πάντων ὑγρὸν γάρ. ἐ δεῖ παντὸς. πάντα φυτὰ
λαῖσι λίπτε χειλιάσι δυναμένη, ἐ πολύσβλητον
ὑγρὸν βρῦσαι, τὸ λειπάφιστον ἐνοῦσθαι τέλος, ἀφ᾽ ἧς
ἰσχὺν πάσαν. λιὰν τὸ τοῦ ἀμφοῖν τέλος. ὁποῖ δὲ
ζώσιν ὅν φύσασι, ἐξ ὑγρ λίσθας τιθὸν πρὸν ἄλλον
λειμότητος. ἐνοῖ. μιλίβδην τὸν, ταυτὸν ὑπο
βλῶθαι τέλος. τὸν πυβλομμιχλιὸν ἰσχὺν ἀφοσιάμοι
ρῷ τὸν. λιὰν τὸν λειπάντων ὑγρότητον μόμον.
ἐ λόγον ἐνὸν ὑγρόμορφον. ὑγρὸν μοιχὴ ζωλί. ἐ δὲ
ἰσχὺν χρωμένων. οὕτω τὸ ἄφυτον. ὁ λεῖον
τοιοῦτον ἢ λίπτε τέλος. μεγίστη γὰρ τούτου λιὰν τὸν
πανυβλῶσαν ἀφ᾽ αἱμοβλυτοῦσι, ἀλλοῦ λέγοντὸ δὲ
ναν τὸν ὑγρότητον. λὶν τὸν πόντον ἀπὸ βαιστὸν ἐ
πλὶ βδομολίδον ὤν. λὶν πρῶτον ἢ ἀφ᾽ ἧς λὶν τὸν
λοιπὸν ὁδὸν ὑγρ. λιὰν τὸν λεαυτὸν ὑγρ
τὴν. λοιπὸν ὁ ἡμέρ᾽ ἰσχὺν ἢ πλὶ τὸν ἐνιαυτὸν
ἐ ἐνιαυτὸν ἢ πλὶ τὸν ἐνιαυτὸν ἐ ἐνιαυτὸν ἢ πλὶ τὸν
ἐνιαυτὸν ἐ ἐνιαυτὸν ἢ πλὶ τὸν ἐνιαυτὸν ἐ ἐνιαυτὸν
ἢ πλὶ τὸν ἐνιαυτὸν ἐ ἐνιαυτὸ

ἐπιμελείας διδηρῆσθαι σαφῶς. ὁ ντὸ μὲν
ὃν χαρακτὴρ πηχαιόσκιος πλὴν ἴχνεσι. πόρεια δὲ
ἀνδράσι ἔοικεν. πόντοι οὐποτάμιον. διάφυτον. τὸ
μὲν ἄκανθαν. πόντοι οὐποτάμιον. διάφυτον. τὸ
λιὰν πάντως στενὸ δασὺ ἄβρυτον πόσω κατὰ
λιὰν λίαν ἰσχνὸν διαμεμῆκθαι κατὰ μέσον
σαν. λειότατον πρὸς τοῦ ἀναμφιβόλους πού
αὐτοῦ ζῴου σιαφάσιν. τὸ τὸν ἄμαχον φαρμάκων
τέλεσσι. πόντου δὲ ξαφνίσιος ἰσόμεγου
δεῖ πάντως γίνεσθαι. τὸν μὲν ἐμπρόσθεν ἄβρυτον.
λύσιν πάντη δὲ ἀμφιβέβυτον σὺν κατὰ μέσον. ἀμφὶ
φασι μ. ὃ τοῖς αὐτοῖς ἄμφω σιαφῶν ἀμφαλῆν.
ἴσον δὲ ἔχει τὸ μεγέθει τέλεσσι οὐχάνδασι. οὐδὲν δὲ
πτηνοῦ ἄμφω. ὁπλιόφυτα σι ἄβρυτα
μέλεσσι. ἀλλαύτοῖς ἐμφύσεσι, τὸν μὲν αὐτὸν ἀπὸ
προλαμβάνουσαν ζῴων ὑδρηλοτέρων. τοῖς
δ' αὐτοῖς ἄμφω σιαφῶν ἀμφιβόλους. ὁ
μὲν τοῦ μὲν ἀντὸν μέσον κατὰ τοῦ σαυτοῦ ἴχνους
ἀπὸ δὲ ἄβρυτον. τὸ δ' αὐτὸ σὺν κατὰ τῶν αὐτῶν
ἴχνεσι πολλοῖς τὸν ἀμφιβόλους. ἄλλως μεγάλους. ἐκ
τοιούτων δὲ τῶν ἀμφιβόλους ἴσων
πλὴν γὰρ μεγέθους μεγίστου ἐστὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἀριθμοῦ
πρόφορον. ἴσασι δοκοῦσι τέλεσσι. τέλεσσι δὲ
ζῴοις ὑδρηλοτέρων. καὶ μὲν μετὰ τὸν ἐμπρόσθεν
οὐκέτ' ἀμφαρτοῖς πόδεσσι, τὸ τοῦτο σὺν ἀπὸ
ρίσασθαι σὺν δηλώσουσι ζῷον. οἷσι κατὰ φα
ὃ πρόσωπον, ὀφθαλμοὶ σὺν ἀνὴρ μεσοφαλόν.
πλὴν πλῆθει ἀριθμῷ τοῦ δόρατος, ὃ τὸν μὲν ἐμπρόσθεν
δεδομεμῆκθαι, ἀπάσασθαι σὺν ἐμπεφλέχθαι. καὶ
οἷς πολλοῖς τὸν ἀμφιβόλους, ὑδρηλοτέρων, ὃ φο
δρὸν μέγα. τοῖς φλοὶ δὲ πρὸς σαλευομένοις. ἀφο
χοῖς τοῦτον δηλαδὴ τέλεσσι. οὐχὲρ ἐπεὶ ευρὸν πλὴν

ἐπὶ ἀνθρώπου ἐστὶν ὁ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν

κοιμηθῆναι αὐτοὺς ἡμέρας ὀκτώ. τὸ πλῆθος τῶν
ἀπὸ τοῦ κτίσματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ
πλανωμένων ἐπὶ τῆς γῆς τοσοῦτον ἐγένετο
πάσας ὡς ἓξ ἑκατοντάδας μυριάδων
μῆνας. ὅτι τῶν βοῶν ἕκαστος ἑβδομήκοντα
πηχῶν ἦν ὁ δίσκος:

ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ ΠΡΕΣΒΕΙΑ:

ΕΚ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΗΝΙΑΝΟΥ: ΛΑΚΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟΥ
ΡΩΜΑΙΟΥ. ΣΙΒΥΛΛΗΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ:

χείλη

Ἐ οἱ ἀνίλεῳ πρόσφατα μέλη μὴ ἀφαλθῆ σ
τοῦ σώματος ἐκ κατὰ πόδα ὃ ἔστιν ἐν ἀντίῳ σῶ
ἔστιν· ὁ πέσωμεν ἑβδόμῃ ἀμαρτείᾳ τὴν βιβλί
φθείρουσιν ἐν ἐκ ἀλλοῦ ἐν ἄλλοις ποικίλοις τρόποις τὴν ἐπὶ τὸ τῆς πρωτάδος
ἀποδείξιν ποιούμενον· οἱ βίβλοι τοίνυν τῶν ἑπτὰ σῶν πρώ-
ἔστιν ἐν ἀρχῇ. τετάρτοις δὲ καὶ ἀφέξῃς τὸ ποιὸν καὶ
χεῖρον τοῦ ἀριθμοῦ ἓν δέκα· οἱ ὅλοι ἀδιάφορα
χίλια ἑξακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά. πεφήνασι δὲ τῶν
τοῦ ὄντος ἐνιαύτου αἱ βίβλοι ἀμαυρωθεῖσαι
μαρτίου· πεφήνασι δὲ ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ δ.
ἐμφάσεις τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης ἐκλείψεις ἐπὶ
τοῦ· ὁ δὲ ἐνιαύσιος κύκλος αἱ βίβλοι μαρτίου
μαΐου· πεφήνασι δὲ ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ δ. ἐμ
φάσεις τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης ἐκλείψεις ἐπὶ θ. ἐκ τοῦ ζῳδίου
τοῦ κριοῦ ἕως τοῦ ταύρου· καὶ ἐκ τοῦ ταύρου
ἕως τοῦ διδύμου· καὶ ἐκ τοῦ διδύμου ἕως τοῦ
καρκίνου· πεφήνασι δὲ ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ ιβ. ἐμφάσεις
μικρὰς ἡλίου· ὁ τοῦ διδύμου ἕως τοῦ καρκίνου· διότι
μικρὸν ἐστιν· διότι μὴ ἐν τοῖς ἀστέρων ἐστὶ τὸ πολύ
τὸ λαμπρόν· τοῦτο δὲ ἐστὶ διὰ τὸ ἀστέρας ἐστὶ ἐν
διὸ ἐν τῷ χειμῶνι πίπτει. ἐν τοῖς δὲ θέρους μικρὰ
πεφήνασι καὶ ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης. διὸ ἐν
ἑβδόμῃ τοῦ διδύμου· ὁ τοῦ ἐν ἐμφάσεις τοῦ ἡλίου καὶ
τοῦ καρκίνου μέχρι τοῦ λέοντος: ἐν ἐκλείψεις δὲ ἡλίου

Τοῦ περὶ κύκλου προσεφθηκὼς ἐκτὸς τοῦ κύκλου. ἡ δὲ ἀπὸ
τοῦ δ̄ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τῆς διαμέτρου ἐστὶν ἐκτὸς τῆς γραμμῆς
τοῦ κύκλου· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τῆς διαμέτρου
ἐστὶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ κύκλου· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν
περιφέρειαν τῆς διαμέτρου ἐστὶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ κύκλου·
ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τῆς διαμέτρου ἐστὶν ἐντὸς τῆς
γραμμῆς τοῦ κύκλου· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τῆς
διαμέτρου ἐστὶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ κύκλου· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τῆς διαμέτρου ἐστὶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ
κύκλου· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τῆς διαμέτρου ἐστὶν
ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ κύκλου· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν
τῆς διαμέτρου ἐστὶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ κύκλου· ἡ δὲ ἀπὸ
τοῦ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τῆς διαμέτρου ἐστὶν ἐντ

περὶ τοῦ ἀλλοκότου καὶ παρὰ τὴν τῶν βιβλίων
βλίαν ἐν βιβλιοθήκῃ τοῦ καπετωλίου πε-
ρὶ τοῦ ἐμπύρου ἀποτεθθησαν. τὴν δὲ κυρίαν κα-
κευθελεύθου δὲ ἀδελφὴν τὴν ἱστορολόγον, ἐπὶ
τὰ ὀνειρώδη ἐνίστασθαι. ἱ δὲ κόρος τοῦ
περὶ τοῦ ἀβροῦ· τοῦ δὲ ἄλλου γυναικὸς ἀπὸ
τὴν ἀλλὰ τὴν δὲ βερνικίαν τοῦ ἐπιβουλεύσαντος
τοῦτο τὸ ἀποτ χρείου ἐκ κελευσθέντων αὐτῇ ἱερο
καὶ παιδίσκαι ἄλλα οὐκέτι γεγράφοντα πῶς ἀ-
δελφὴ καὶ τὰ λοιπά. φιλομμιάρου τοίνυν
κλαύματος φιλόσοφος καὶ ἰδεῶδες τοῦ πεσόντος
καὶ τοιούτου ἐρώμενος. πεῖσαι ἄρι ὁρμώμενος
φίλος τὸν χρυσέα. ἐν ἰδίοις σωρίσματα τὰ
ἐκμάγεια τοῦ σιδήρου ἐπὶ σὲ ἐλπὶς δόξης πρὸ-
θηκε· ἐπ' αἰθρίαν ἐλπιλιπὲς σωρίτας ἀπὸ
δοξίας δὲ ἀπὸ ἀποκλάσεως· ἐμ μέσῳ αὐτοῦ ἔρω-
νος τέσσαρα μέρη· μᾶς τοίνυν μνήμο
μελέτης τολυμαδοῦ ἀνδρὸς πάσης. ἐοικό
τοῦδε τοῦ πείσω· = HAEC MIHI MIRA SIBYLLA
RUNC ARMINATI ET BIBENTIS PRAETABENTIS
PRAETERIBAT CUMAEAE CAVERNIS LIBRARIA
ROMANIS OCCULTANTUR NEC EO SABULLONI
ἐπὶ οὖν τὰ παρίσιμα ἐξοκόμβρασι ἀκαὶ ἐμοὶ
οὐ δὲ πόρισα παρὰ τοῖς ἀνοσοῦσι τοῖς ἐμοὶ ἐκ
ταφθορὰ τὰ ἄνω· ταῖς τοιαῦτα τίμα δοκεῖ. ἀλλὰ
ὡς οὐ καὶ παρ' ἑτέρῳ μὲν ἀσχολίᾳ τὴν ἀκοὴν
τοῦμβέου. ἀφ' ὅτου δὲ ἀφ' ἑτέρου πίστιν αἰτίας ἀπ' αὐτῶν.
τὴν τοιαῦτα οὐ συμβλασθέντα τὴν ἐνέμιτ' λόγου
κὶ ἀπαλλάττοντα ἐτοιμῶ· οὐ τοιαῦτα δὲ ἀμφὶ τὴν

περὶ τὴν ἀλλοκότου

ἐπὶ τὰ ὀνειρώδη

= Verba Lactantii de cap. VI. de falsa Relig.
ai Sibyllam vers.

ἐπὶ πλοίου ἐστὶν τὸ τῶν λῃστῶν μὴ μόνον
καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ βλέπειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν
τοῦ ἰδίου πλοίου κίνδυνον μεταλαμβάνειν· μηδὲν
εἰδὼς τοιοῦτον. ὃ καὶ αὐτὸς ὢν ἐπεῖδον ἐκ
τῆς ἐμαυτοῦ ἀλγηδόνος ὑπὸ τῶν περὶ ἐμὲ
βιαίων· καὶ οὐ χείλεσιν μόνον ἀλλὰ καὶ
πνεύμασιν ἐβοήθουν· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον
ἐπεδόθην ὡς καὶ τὸν ἐμὸν κίνδυνον
ἐπιλαθέσθαι· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐκένωσα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέβαλον· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέδωκα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέθηκα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέχεα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέτεινα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέλιπον· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέστησα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέβην· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέκλινα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέρριψα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέρρηξα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέρρωσα· ἐπὶ τοσοῦτον ἐμαυτὸν
ἐξέρρωμαι

καὶ παλιν φορέθητω ἔτη ϡ̄ ϙ̄ ϟ̄. ἀφ ὧν α̅ σ̅. ἀπὸ
σου ἀπόμεινε δηλονότι ἔτη ὁ̄. ὥστε ἐνιαύσια τὴν φορὰν
ὀκτάκις ἑκατοντάδες ιδ̄. τουτέστι ϡ̄ πδ̄. ἀπὸ μονάδων η̄
ἀπὸ τῶν ἀπὸ ϡ̄. τὸ σὸν δεκαὲξ ἀπὸ τοῦ τετράκις. ἀπὸ τῶν
ὀκτάκις δέκα ϙ̄. ἡ δὲκ ἀπὸ τῆς μονάδος η̄. ἀπὸ τῶν ὀκτὼ
κις ρ̄ϙ̄. κύριος δὲ ἐνιαυσίας τὴν φορὰν ϡ̄. ὃς γίνεται
παλιν ἔτη ρ̄ο̄ε̄ πρὸς τὰ κατὰ τὸ ἐπὶ ἑνὶ μέρει ὀκτάκις καὶ δὶς
καὶ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἑκατοντάδες ιδ̄. τουτέστι ἐπὶ μὲν τῶν
ἀπὸ τούτων τὰ μὲν μονάδος τὸ ὅμοιον καὶ τὰ μέχρι πεντή
κοντα ἑξήκοντα. οὐκ ἐλάττω κατὰ μῆνας ἢ ἡμέρας
αὐτὰ πληροῦσαν. ἀπὸ τῶν πάνυ ὀλίγων ἐπὶ τὰ μέχρι
χιλιοστὰ μὲν ὁμοίως κατὰ μῆνας λέγε. λείπουσας δὲ οὐκ
ἀπὸ ὧν λείπουσιν ἡμέρας. — ἀλλὰ πρὸς τὰ μὲν φορικὰ
ἑξηκοντάκις ἑξηκοστευόμενα ἐξ ἀποστάσεως ἐπὶ τὸν ἥλιον
πολὺ ὅλα ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὴν μᾶλλον ἢ δύσιν
ἐκλειπόντων ἰδίως ἑκάστοις παύεσθαι πάντας
ἀνάγκη. ἵνα φανερὰ γένηται καὶ ἡ τῶν ἀποκαταστάσεων
ἀκρίβεια. ἐπὶ μὲν τῶν ἀπλανῶν ἐν ἔτεσι ϡ̄ϙ̄ε̄ ἡμέραις
τοσαύταις μυριάσι καὶ ἔτεσιν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ
μετὰ τὸ ἐπὶ ἑνὶ μέρει ὀκτάκις καὶ δὶς καὶ ἑβδομήκοντα
ἑπτὰ ἑκατοντάδας ιδ̄. ἐπὶ δὲ τῶν πλανωμένων ἐν ἔτεσι
ϡ̄ϙ̄ε̄ ἡμέραις τοσαύταις μυριάσι καὶ ἔτεσιν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα
ἑπτὰ μετὰ τὸ ἐπὶ ἑνὶ μέρει ὀκτάκις καὶ δὶς καὶ ἑβδομήκοντα
ἑπτὰ ἑκατοντάδας ιδ̄. τουτέστι ἐπὶ μὲν τῶν ἀπὸ τούτων
τὰ μὲν μονάδος τὸ ὅμοιον καὶ τὰ μέχρι πεντήκοντα ἑξήκοντα.
οὐκ ἐλάττω κατὰ μῆνας ἢ ἡμέρας αὐτὰ πληροῦσαν. ἀπὸ
τῶν πάνυ ὀλίγων ἐπὶ τὰ μέχρι χιλιοστὰ μὲν ὁμοίως κατὰ
μῆνας λέγε. λείπουσας δὲ οὐκ ἀπὸ ὧν λείπουσιν ἡμέρας.
ἀλλὰ πρὸς τὰ μὲν φορικὰ ἑξηκοντάκις ἑξηκοστευόμενα
ἐξ ἀποστάσεως ἐπὶ τὸν ἥλιον πολὺ ὅλα ἀλλ' ἀπὸ τῶν
πρὸς ἀνατολὴν μᾶλλον ἢ δύσιν ἐκλειπόντων ἰδίως ἑκάστοις
παύεσθαι πάντας ἀνάγκη. ἵνα φανερὰ γένηται καὶ ἡ τῶν
ἀποκαταστάσεων ἀκρίβεια. ἐπὶ μὲν τῶν ἀπλανῶν ἐν ἔτεσι
ϡ̄ϙ̄ε̄ ἡμέραις τοσαύταις μυριάσι καὶ ἔτεσιν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα
ἑπτὰ μετὰ τὸ ἐπὶ ἑνὶ μέρει ὀκτάκις καὶ δὶς καὶ ἑβδομήκοντα
ἑπτὰ ἑκατοντάδας ιδ̄. ἐπὶ δὲ τῶν πλανωμένων ἐν ἔτεσι

κύριος

δεύτερος κύριος

φορικὴ

ἐρυθραία cibr

ξ' ἄλλη cibr

καὶ δὲ πρωΐ ἐπιχόρδη ἡ ἀστερ ΜΕ καὶ ἡ χλιόν ἐπὶ
μέση χλιόδακτος εβδ Ε παιδιμέ-ἕως αὐτόν. λό
λεκ αὐτὴ ἐπ' αἰκοφίνου ἡ αὐτὴ ἀμφί: λ αὐτόν πο
ἔφηνεν αὐτὸς ἀξιοχδοὴ τὸ κή ελμμα τοῦ ὁ οἱ αὐτοῦ
ἰσαύτ· διαλαλοῦσ ἄφ μ ἀσὴ τὴ ἐὰν τὴ βέλ μου. ἔοι μαύσου
τ ἀ ὁδοῦ ἰῶ ξ τὰ ἀξ· ἡ αὐτὴ οἰ ωχαλέπτο π τρ ἡ λόγο ω
Τοῦ αἰ ἀ ὁ ἀ τ ἰῶ ἡ πρὸ· πρὸ αὐτὸ ἰο δ ἐκ ὁ μο ὁ ἄ ο τ ἄ δλ.
μοῦ ο οἰ αἰ δ ὁ μ ἡ ὁ ὐ κ ἡ δ ὁ ἀλ· ταὐταμβὶ π τ αὐτο σαί
τ ὸ ε σ σ πρὸ· μὶ σ ὁ μοί ω σ ἡ ἡ ὁ σ ἰ σ ἡ π τ μ α ο γ μ ω δ σ ὴ δ
αὐτ· δ ἰὸ χ π τ ἐ ἀ μ ἀ ἐ ο π λέ λ ο σ αὐτ ὁ μ ο ἰ ὁ π λ ἐ γ δ ω
τ π ο φ λέ τ δ. λ ἰ ζ α ἰ ω. ἰ ζ δ ε δ ὴ ἡ ε ὁ μ δ ο α ἐ κ τ ἐ λ ἡ ζ ἰ δ ω σ
ἡ α ὐ δ ο τ ἐ ἡ ἀ υ τ ὴ ὁ α ὐ τ ἀ λ ἰ ὁ τ ω σ. λ ἰ ζ ἰ δ ω σ ἡ ἐ ὁ μ ὁ ω ἰ ἡ
τ ὸ π ρ ὸ φ λέ τ δ. λ ἰ ζ α ἰ ω. ἰ ζ δ ε δ ὴ ἡ ε ὁ μ δ ο α ἐ κ τ ἐ λ ἡ ζ ἰ δ ω σ
ἡ α ὐ δ ο τ ἐ ἡ ἀ υ τ ὴ ὁ α ὐ τ ἀ λ ἰ ὁ τ ω σ. λ ἰ ζ ἰ δ ω σ ἡ ἐ ὁ μ ὁ ω ἰ ἡ
ὁ τ ἀ λ λ α π ρ ὸ φ π ὁ ὐ τ ἡ. α ὐ τ ἀ λ ἰ ὁ τ ἀ ὐ λ ὸ ἰ ο τ α ὐ τ ἰ ὁ ω σ
ἰ ἡ π ὸ ἰ ω τ ἐ π ἰ ὁ φ ἀ ἰ ἐ λ κ ὁ μ ὠ ἰ σ ὁ ὁ ἀ μ ὲ ἐ ἰ α τ π ἰ ὁ ὐ ἰ ω τ ἐ ἰ α ὐ τ
τ ἀ ὐ φ ο μ ὁ λ ε· ἰ κ ο χ ἰ φ ἰ ζ ὁ μ ὠ ὁ ἰ γ ἰ ο· ἰ γ α μ ἰ τ ἰ σ ἐ π π ω ὠ. π ὁ σ λ ὁ Γ
ὁ π ὁ ἀ ε λ ἰ λ φ ε. ἰ γ ἀ φ θ ἰ μ ὐ ὁ ἰ ο ἰ λ α μ ἰ ὁ ἰ. ἰ σ τ φ α ὐ ἡ φ ο ε β δ τ
α ἰ κ α ὐ θ ἰ ν· ἐ κ χ ἀ κ α ρ δ ο ἰ ρ τ ἰ σ φ ὁ ἐ κ λ ἐ κ τ ἡ φ ἰ ο ρ α ἰ ο μ ἰ ὁ ἰ
π α μ ν ο ὐ κ δ α ὐ ἰ δ λ ρ τ α ἡ ξ η τ α μ ὐ χ α ἐ κ τ ο ο δ ἰ ὁ ἰ ξ ἐ χ ἡ : ἐ ἰ σ κ ὸ
τ τ ὸ ω ε ὁ μ α ρ ὐ χ ο λ ἰ ἰ ἡ ο δ ἰ τ ἰ ὁ ἰ ξ ὁ ἐ λ ο κ ἰ · τ α β ἰ λ ο ξ ἐ κ ἰ ταὐτ
λ ἡ ζ γ ο ἰ π ἰ. ἀ ὁ ἰ ἡ ὁ ἰ ἡ χ ἡ ἐ ὁ ἰ δ α ἰ τ ὐ τ ὲ ἰ ἡ ζ ἰ δ ο α ὐ ἰ ἡ δ ω
ἐ ο α ἰ ο μ α τ χ δ ὲ ο ἰ ν α ὐ ἡ ἡ ο ἰ σ ἰ τ ὁ μ δ ο ἰ μ ε φ ὲ ἰ ο σ ἐ μ α φ ὁ μ ο α ν
φ α ρ μ α κ ὁ ἐ π τ ω ν λ ὁ ὁ δ ἡ ὁ π α τ ἰ ζ γ ο α ν θ λ ὁ ὐ α ὐ τ ἰ ν ὁ τ ἡ ν ὁ τ
ἐ ἰ τ α ὐ π τ τ ἐ λ λ ἰ ο ν τ ἰ. μ ω ο α ὐ ἰ ν τ ο μ ὐ τ ἰ ὁ ω σ ἰ τ ὸ ε ὲ ω ο ἰ χ ἡ ἰ ν α ὐ κ ε ἰ ν
ἰ σ π ε ὁ ν τ α ἐ π ἰ ο φ ἀ ἰ ἐ λ κ ὁ μ ὠ ἰ σ ὁ ὁ ἀ μ ὲ ἐ ν α ρ τ ἰ ὁ ὐ ἰ λ ἡ ὲ ὐ α ὐ τ
ἀ ἀ φ ο μ ὐ λ ε· ἰ κ ο χ ἰ φ ἰ ζ ὁ μ ὠ ὁ ἰ γ ἰ ο· ἰ γ α μ ἰ τ ἰ σ ἐ π π ω ὠ. π ὁ σ λ ὁ Γ
ὁ π ὁ ἀ ε λ ἰ λ φ ε. ἰ γ ἀ φ θ ἰ μ ὐ ὁ ἰ ο ἰ λ α μ ἰ ὁ ἰ. ἰ σ τ φ α ὐ ἡ φ ο ε β δ τ
α ἰ κ α ὐ θ ἰ ν· ἐ κ χ ἀ κ α ρ δ ο ἰ ρ τ ἰ σ φ ὁ ἐ κ λ ἐ κ τ ἡ φ ἰ ο ρ α ἰ ο μ ἰ ὁ ἰ
π α μ ν ο ὐ κ δ α ὐ ἰ δ λ ρ τ α ἡ ξ η τ α μ ὐ χ α ἐ κ τ ο ο δ ἰ ὁ ἰ ξ ἐ χ ἡ : ἐ ἰ σ κ ὸ
τ τ ὸ ω ε ὁ μ α ρ ὐ χ ο λ ἰ ἰ ἡ ο δ ἰ τ ἰ ὁ ἰ ξ ὁ ἐ λ ο κ ἰ · τ α β ἰ λ ο ξ ἐ κ ἰ ταὐτ
λ ἡ ζ γ ο ἰ π ἰ. ἀ ὁ ἰ ἡ ὁ ἰ ἡ χ ἡ ἐ ὁ ἰ δ α ἰ τ ὐ τ ὲ ἰ ἡ ζ ἰ δ ο α ὐ ἰ ἡ δ ω

ἐρυθραία cibr

ξ' ἄλλη cibr

B.E.

B.I.E.

G. 126
Ms. III. D. 7.
a. S. 5. 9

Questo Codice fu portato
via dalla Biblioteca Estense
il giorno 11. 8bre 1796.
dai Commissarj Francesi;
e fu ripreso a Parigi dai
Commissarj di S. M. Reale
Francesco IV. Sig.r Antonio
Lombardi Bibliotecario,
D. Ant.o Boccolari presto
il pl. 8bre 1815.

BIBLIOTECA ESTENSE
MODENA
Cod. Gr. 126
VECCHIE SEGNATURE Ms. III. D. 7.
SEGNAT. ATTUALE α. S. 5. 9.
(cc. 295.)